ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL VII

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA
B
TARA ROMÂNEASCĂ

Vol. VII

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

SECŢIA DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACŢIE

acad. ŞTEFAN PASCU, ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU,
membru corespondent al Academiei,
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
IOAN CAPROŞU, AUREL RĂDUŢIU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA“

B. ŢARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL VII

(1571—1575)

VOLUM ÎNGRIJIT DE

ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU şi OLIMPIA DIACONESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Bucureşti, 1988

EDITURA ACADEMIEI
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
R — 79717, București, Calea Victoriei 125

PREFAŢĂ

Volumul al VII-lea, B. Ţara Românească, din colecţia naţională de izvoare istorice DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde documente din perioada 1571—1575, ani de domnie ai lui Alexandru al II-lea Mircea.

Documentele cuprind referiri la importante aspecte de istorie social-economică, politică şi culturală. Înmulţirea dărilor şi creşterea cuantumului lor au făcut ca mulţi ţărani liberi să-şi piardă ocinile şi să intre în rîndul celor dependenţi. Anii în care bîntuiau calamităţi erau şi ani de agravare a situaţiei ţărănimii, ajunsă uneori la disperare. Expresia „a muri de foame“ era în asemenea cazuri literalmente exactă. În documentul nr. 129 din 4 aprilie 1573 citim: „toţi aceşti mai sus-zişi oameni au vîndut şi au închinat toate mai sus-zisele ocini, ei de a lor bunăvoie; unii, la foamete rea, iar alţii şi-au vîndut copiii la turci, iar alţii au murit de foame pe drumuri, încă în zilele răposatului Radul voievod“. Aceeaşi situaţie este amintită şi în documentele nr. 30, 113, 165, 252.

Alături de foamete, epidemiile — ciuma îndeosebi — şi războaiele sînt flagelurile care rup cadrul solid al familiei şi comunităţii rurale, duc la „spargerea“ satelor, suscitînd reacţii ale stăpînilor de pămînt, interesaţi să nu piardă mîna de lucru, atît de necesară punerii în valoare a domeniului feudal. Măsurile luate de interdicţie a plecărilor de pe moşie şi regimul de muncă impus ţăranilor dependenţi generau nemulţumirile acestora. Domnia, solicitată, intervine în sprijinul stăpînilor de pămînt, poruncindu-le ţăranilor să „asculte“ şi să lucreze ce li se cere. În documentul nr. 185 din 3 septembrie ⟨1574—1577⟩ porunca domnului sună astfel: „voi vecinii din sat de la Urîţi şi voi ţiganii şi voi posluşnicii, toţi să ascultaţi şi să lucraţi cum vă va da învăţătură părintele egumen de la sfînta mănăstire“.

Documentele cuprind ştiri însemnate cu privire la vechiul drept românesc, la regimul proprietăţii. Sînt relativ frecvente menţiunile privind confiscările de moşii pe seama domniei pentru „hiclenirea“ faţă de domn a unor boieri şi dăruirile pentru „dreaptă şi credincioasă slujbă“. În documentul nr. 33 din 1 iunie 1571 se arată: „Fiindcă a fost acest sat ⟨Bezdina⟩ al lui Stanciul al Bengăi; astfel, Stanciul al Bengăi, el l-a pierdut de la domnia mea cu rea hiclenie, iar Florea postelnic, el l-a dobîndit cu dreaptă şi credincioasă slujbă de la domnia mea“.

În mai multe cazuri se arată că furturile atrăgeau pedeapsa capitală şi răscumpărarea capului presupunea pierderea întregii averi sau a unei importante părţi din averea făptaşului. În documentul nr. 50 din 11 iulie 1571 se relatează că Maniul şi Stan au închinat ocina lor „banului Barbul cel bătrîn pentru nişte cai, pe care i-au fost furat din grajdul său, de au plătit capetele lor cu ocina lor, cu toată“. Situaţii similare sînt relatate şi în documentele nr. 76, 97, 236.

Dacă pedeapsa capitală se aplica în cazul furturilor cu atît mai mult ea era aplicată în infracţiuni mai grave, cum erau omuciderile. Din documentul nr. 94 din 16 aprilie 1572 aflăm că, pentru uciderea unor turci gelepi, şi-au pierdut Cioban şi Mihăilă ocinile lor din Rusineşti în favoarea lui Dobromir mare ban, care „a plătit pe Cioban si pe Mihăilă de la turci cu 1 600 aspri gata de argint, de le-a scos capetele de la furci".

Pribegia unor boieri, ca formă a „hicleniei", aducea după sine confiscarea moşiei lor pe seama domnului. Cumpărarea de ocine de la pribegi era considerată infracţiune şi atrăgea pedeapsa capitală. Actul nr. 246 din 29 august 1575 cuprinde informaţia că Oprina a cumpărat partea de ocină din Verneşti a lui Radul, pribeag în Ţara Ungurească. Închis şi urmînd să fie spînzurat din porunca lui Petru cel Tînăr, „căci au cumpărat moşie de la pribegi", Oprina „în vreme ce au văzut că va să piară, s-au îndatorit şi au luat de la turci şi de la jidovi şi de la gelepi aspri cu camătă de ş-au plătit capul de către răposatul Pătru voevod, ca să nu piiară".

Documentele cuprind date importante cu privire la instituţia „jurătorilor" şi despre pedepsele aplicate pentru jurăminte strîmbe (doc. nr. 186, 201). Se întîlnesc de asemenea ştiri referitoare la tehnica agrară (doc. nr. 36), procedee de extindere a terenurilor agricole (doc. nr. 196), date privind amenajări şi construcţii care să crească valoarea economică a domeniilor feudale (doc. nr. 143, 148). Sînt importante şi informaţiile despre dezvoltarea schimbului, a relaţiilor marfă-bani, circulaţia monetară, meşteşugari, creşterea rolului economic al oraşelor şi al autorităţii organelor orăşeneşti (doc. nr. 22, 26, 39, 58, 65, 75, 100, 122, 194, 231). În rîndul orăşenilor, ca şi în conducerea oraşelor se întîlnesc străini, greci îndeosebi (doc. nr. 100). Sub influenţa orientală piaţa tîrgului este desemnată cu termenul de bazar (doc. nr. 236).

Aspectele de viaţă politică privesc îndeosebi lupta pentru putere, conflicte între partide boiereşti, tentative eşuate de răsturnare a domniei (doc. nr. 114, 243), participarea cu oaste a lui Alexandru Mircea, alături de fratele său Petru Şchiopul, împotriva domnului Moldovei Ion Vodă cel Cumplit. Documentul nr. 206 din 25 ianuarie 1575 face referire la lupta de la Jilişte, din aprilie 1574, în care Alexandru Mircea ar fi fost ucis, dacă nu ar fi intervenit, punîndu-şi în primejdie viaţa, fraţii Goleşti. Albu clucerul a căzut, de altfel, în luptă, iar vornicul Ivaşcu a fost rănit. Dăruind mănăstirii Vieroş, unde a fost îngropat Albu clucer, 5 000 de aspri anual din vama domniei de la Rucăr, Alexandru Mircea arăta: „am dăruit domnia mea acest obroc la sfînta mănăstire mai sus-zisă pentru sufletul răposatului dregător al domniei mele, jupan Albul mare clucer, pentru că şi-a pus capul lui pentru capul domniei mele, cînd m-au lovit moldovenii cu Ion voievod cu înşelăciune la satul Focşani, cînd a voit fratele domniei mele, Io Petru voievod, să intre domn în ţara Moldovei".

Documentele cuprinse în acest volum atestă creşterea dependenţei economice şi politice a Ţării Româneşti faţă de Poarta otomană. Aceasta se manifesta prin intrarea ţării în sistemul monetar otoman, introducerea în viaţa economică a unor termeni de origine orientală, pătrunderea în societatea românească, prin cumpărări de bunuri sau căsătorii, a unor supuşi otomani, orientarea în genere a întregii economii spre Istanbul. Domnul ţării se consideră reprezentant al Porţii otomane, actele de infidelitate faţă de el le interpreta şi ca „hiclenie" faţă de „împărat" (sultan) (doc. nr. 243).

Deosebit interes prezintă datele despre civilizaţia materială, ştirile cu privire la costumul domnesc şi boieresc, zestrea dată la căsătorie fetelor din rîndurile boierimii, bijuterii, preţul diferitelor mărfuri şi podoabe.

Devine evident faptul că în circulaţia mărfurilor, bunurile de provenienţă sau factură orientală cîştigă în pondere.

Cercetările de toponimie în general şi de microtoponimie, în special, ca şi cele de onomastică şi demografie istorică pot beneficia de o evidentă lărgire de orizont din parcurgerea documentelor publicate în acest volum.

Volumul cuprinde un total de 257 documente, avînd 47 documente în plus faţă de perioada corespunzătoare din volumul IV al colecţiei Documente privind istoria României.

După forma în care ne-au fost transmise 190 documente sînt originale în slavonă, 3 originale în limba română, 19 copii slave, 45 traduceri.

Din cele 190 originale în slavonă 111 sînt scrise pe pergament, restul, 79, sînt scrise pe hîrtie.

În marea lor majoritate (241) documentele au ca emitent domnia, 5 sînt zapise, 3 sînt date de mitropolit, 2 de judeţ şi pîrgari, 1 dat de egumen, 1 de marele ban, 1 de marele vistier, 1 de marele clucer, 1 dat de Neacşa logofeteasa şi 1 de Maria din Caracal.

Documentele se păstrează la Arhivele Statului din Bucureşti (234), Muzeul de istorie şi artă al municipiului Bucureşti (7), Muzeul de istorie al R.S.R. (5), Biblioteca Academiei R.S.R. (4), Muzeul judeţean Gorj (2), Muzeul judeţean Dîmboviţa (1), Muzeul Olteniei — Craiova (1), Muzeul de literatură rusă (Casa Puşkin) din Leningrad (1). După publicaţii sînt date 2 documente.

Documentele au fost transcrise şi traduse respectîndu-se criteriile publicate în vol. I al seriei B. Ţara Românească. Am fost, ca şi în cazul celorlalte volume publicate ale colecţiei Documenta Romaniae Historica, *beneficiari în mare măsură ai muncii celor care au realizat vechea colecţie* Documente privind istoria României.

Volumul se încheie cu un număr de 20 de fotocopii ale unor documente reprezentative pentru scrisul vremii.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Bălan și Cernovodeanu, *Doc. sl. rom.* = Bălan C. și P. Cernovodeanu, *Documente inedite slavo-române din Țara Românească din veacurile al XVI-lea și al XVIII-lea*, în „Romanoslavica“, XI (1965).

DIR, B. = *Documente privind istoria României, B. Țara Românească*, veac. XVI, vol. IV, București, 1952.

Doc. și însemnări rom. = *Documente și însemnări românești din secolul al XVI-lea.* Text stabilit și indice de Gheorghe Chivu, Magdalena Georgescu, Magdalena Ioniță. Alexandru Mareș și Alexandra Roman-Moraru. Introducere de Alexandru Mareș, București, 1979.

Filitti, *Doc. Tîrnava.* = Filitti, Ioan C., *Cîteva documente*, București, 1936.

Florescu și Pleșa, *Doc. arh. part.* = Florescu, G.D. și Dan Pleșa, *Documente din arhive particulare*, în „Studii și materiale de istorie medie“, V (1962).

Florescu și Pleșa, *Condica Văcăreștilor.* = Florescu, George D. și Dan Pleșa, *Condica Văcăreștilor*, în „Studii“, 19 (1966).

Grecianu, *Genealogiile.* = Grecianu, Șt. D., *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, II, București, 1914.

Hasdeu, *Arh. ist.*, I. = Hasdeu, B. P., *Archiva istorică a României*, I, București, 1864.

Hasdeu, *Arh. ist.* = Hasdeu, B. P., *Arhiva istorică*, în „Columna lui Traian“. I (1870), nr. 24, 26, 28, 32, 33, 35, 36, 37, 44, 53, 54.

Hasdeu, *Limba română.* = Hasdeu, B. P., *Limba română vorbită între anii 1560—1600*, în „Columna lui Traian“, VIII (1877), t.I.

Hasdeu, *Cuvente.* = Hasdeu, B. P., *Cuvente den bătrîni*, I, București, 1878.

Introducere. = *Documente privind istoria României. Introducere*, I, București, 1956.

Ionașcu, *Biserici.* = Ionașcu, I., *Biserici, chipuri și documente din Olt*, Craiova, 1934.

Ionașcu, *Doc. Oltenia.* = Ionașcu, I., *Documente privitoare la Oltenia și județul Olt*, în „Arhivele Olteniei“, XIV (1935).

Ionescu-Muscel, *Doc. Domnești.* = Ionescu-Muscel, Petre, *Documente despre istoria veche și nouă a comunei Domnești*, în „Revista istorică a comunei Domnești județul Muscel“, III—IV (1943).

Iorga, *Știri mărunte.* = Iorga. N., *Știri mărunte de istorie românească*, în „Revista istorică“, VII (1921).

Ist. României. = *Istoria României*, II, București, 1962.

Leonăchescu-Năndrașu, *Stroești.* = Leonăchescu-Năndrașu. N., *Stroești-Argeș. Documente și mărturii*, I, București, 1971.

Miletić. = Miletić. L., *Dako romînitea i teahnata slaveanska pismenostt. II. Novi vlaho-bălgarski gramott ot Braşovt*, în „Sbornik", Sofia, IX (1893).

Mircescu şi Popescu, *Hrisov inedit.* = Mircescu. Ileana şi Mihai Gabriel Popescu, *Un hrisov domnesc inedit din secolul al XVI-lea*, în „Scripta Valachica", IV (1973).

Năsturel, *Doc. juridice.* = Năsturel, P.V., *Patru documente de interes juridic*, în „Arhivele Olteniei", XII (1933).

Nicolaescu, *Coresi.* = Nicolaescu, St., *Diaconul Coresi şi familia sa*, în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie", X (1909).

Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj.* = Nicolăescu-Plopşor, C. S., *Monografia judeţului Dolj*, în „Oltenia", V (1924), aug. 22.

Nicolescu, *Familia Golescu.* = Nicolescu, E., *Familia Golescu*, în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie", IV (1902), vol. VIII.

Odobescu, *Relaţiune j. Romanaţi.* = Odobescu, A. I., *Relaţiune despre localităţile semnalate prin anticuitate în judeţul Romanaţi*, în „Analele Academiei Române", Desbateri. seria I, tom. X (1877).

Potra, *Tezaurul.* = Potra, George, *Tezaurul documentar al judeţului Dîmboviţa (1418—1800)*, ⟨ Tîrgovişte ⟩, 1972.

„Rev. ist." = „Revista istorică", I (1915).

Sacerdoţeanu, *Aref.* = Sacerdoţeanu, A., *Aref — un vechi sat argeşan*, în „Studii şi comunicări. Muzeul din Piteşti", 2 (1969).

Soveja şi Nişcov, *Acte de cancelarie.* = Soveja, M. şi Traian Ionescu-Nişcov, *Trei acte de cancelarie domnească inedite din a doua jumătate a sec. al XVI-lea*, în „Revista Arhivelor", XLVIII (1971), vol. XXXIII, nr. 4.

Ştefulescu, *Doc. sl. rom.* = Ştefulescu, Al., *Documente slavo-române relative la Gorj. 1406—1665*, Tîrgu Jiului, 1908.

Tezaurul arhivelor. = *Din tezaurul arhivelor*, Bucureşti, 1976.

Tocilescu, *Doc. ist., II.* = Tocilescu, Gr. G.. *Documente istorice inedite*, în „Foaia Societăţii Românismul", II (1871).

Tocilescu, *Doc. inedite.* = Tocilescu, Gr., *Documente inedite privitoare la istoria română*, în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie", I (1882), vol. I, fasc. I.

Vasilescu şi Ciucă, *Hrisoave munteneşti.* = Vasilescu, Veronica şi Marcel Dumitru Ciucă, *Hrisoave munteneşti inedite (1561—1582)*, în „Revista Arhivelor", LIX (1982), vol. XLIV, nr. 2.

Venelin. = Venelin, I., *Vlaho-bolgarskiia ili Dako-slavianskiia gramott*, St. Peterburg, 1840.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. *1571 (7079) ianuarie 5, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Șuic mare pîrcălab și fratelui său, Badea vătaf sate, rumâni și țigani.
2. *⟨1571–1574⟩ ianuarie 6*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Bistrița jumătate din gîrla de la Celei (Cu fotocopie în anexă, pl. I).
3. *⟨1571–1572⟩ ianuarie 7*. Alexandru Mircea voievod volnicește pe Lupu, sluga m-rii Bistrița, să ia niște țigani ai m-rii de la Mihnea din Hurezi (Cu fotocopie în anexă, pl. II).
4. *1571 (7079) ianuarie 8*. Peicul cumpără părți în Lubnic.
5. *1571 (7079) ianuarie 9*. Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei din Tîrgoviște un sălaș de țigani, dăruit de Radu stolnic.
6. *1571 (7079) ianuarie 10, București*. Alexandru Mircea voievod dăruiește m-rii Sfîntul Nicolae ⟨Malamuc⟩ o moară din morile domnești de la Gherghița (Cu fotocopie în anexă, pl. III).
7. *⟨1571–1574⟩ ianuarie 17*. Alexandru Mircea voievod judecă pricina dintre Badea și popa Bădilă din Mălureni, cu nepoții lor.
8. *1571 (7079) ianuarie 30, București*. Alexandru Mircea voievod întărește mai multora părți în Lipia, Rogoz, Făgăraș și Hrăbor, în urma unor judecăți.
9. *⟨1571⟩ februarie 15, București*. Neacșa logofeteasa din Drăgoești și Radu postelnic vînd lui Dobromir mare ban satul Voinigești cu vii și rumâni.
10. *1571 (7079) martie 12, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Gherghina scriitor și fiilor lui Roșca părți cu vii în Leurdeni și Mușetești precum și țigani, în urma unei judecăți.
11. *1571 (7079) martie 20, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Zlate vătaf părți în Tîmburești, Comișani, Cojești și Buora, în urma unor judecăți.
12. *1571 (7079) aprilie 3, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Mărgineni sate cu mori, bălți, vii și vinăriciuri.
13. *1571 (7079) aprilie 7*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stanciu postelnic și jitelniței sale, Elca, parte cu mori, vii, rumâni și țigani în Hulubești.
14. *1571 (7079) aprilie 10, București*. Alexandru Mircea voievod întărește Mitropoliei satele Băneștii de la Ruia și Luciani, cu moară.
15. *⟨1571–1574⟩ aprilie 11*. Alexandru Mircea voievod întărește Voicăi parte ⟨în Mîrșa⟩ și țigani.
16. *⟨1571–1574⟩ aprilie 18*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stanciu parte cu vie și munte în Voinigești.
17. *1571 (7079) aprilie 20, București*. Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Cozia satul Orlea, în urma unor judecăți cu megieșii.
18. *1571 (7079) aprilie 21, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Zbora slugă domnească ș.a. părți în Bădeni.
19. *1571 (7079) aprilie 25, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Badea mare stolnic satul Domnești, în urma unei judecăți cu m-rea Argeș.
20. *1571 (7079) aprilie 26, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Vîlcan ocina Călugăreasca, dăruită de jupanița Stanca din Străoști, pentru slujbă în țări străine.
21. *1571 (7079) mai*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Neagoe ș.a. parte în Zeletin
22. *1571 (7079) mai 2*. Eftimie mitropolit vinde lui Tatu logofăt din Groșet un țigan din țigănia Mitropoliei și cumpără satul Drăgănești.
23. *1571 (7079) mai 5, București*. Alexandru Mircea voievod întărește lui Stoica mare postelnic satul Crăpești, în urma unor judecăți.

24. *⟨1571—1574⟩ mai 8, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Dobromir mare ban şi fratelui său, popa Gherghe, mai multe sate cu rumâni, vad de moară în Bucureşti şi loc de casă în Tîrgovişte.
25. *1571(7079) mai 12, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Albu mare clucer părţi în Vrăneşti. cu vii şi rumâni.
26. *1571(7079) mai 20, ⟨Bucureşti⟩.* Nicula judeţul şi pîrgarii din Bucureşti întăresc m-rii Sfîntul Nicolae ⟨Mihai Vodă⟩ o livadă la Lacul Adînc, dăruită de Nicula, fiul lui Armă.
27. *1571(7079) mai 21, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivaşco mare logofăt şi Albu mare clucer satul Bărcuţa.
28. *1571(7079) mai 22.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupîneselor Calea, Rada şi Vlădaia parte în Vaţa, în urma unor judecăţi.
29. *1571(7079) mai 24, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Bolintin parte în Burăneşti, în urma unei judecăţi.
30. *1571(7079) mai 24, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Mihăilă ş.a., în urma unei judecăţi, parte în Micşani, cumpărată la vreme de foamete, „cînd şi-au vîndut oamenii copiii turcilor".
31. *1571(7079) mai 26, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Codrea logofăt şi jupaniţei sale. Anca, parte în Purcăreni şi un vad de moară peste care au fost înfrăţiţi de verii lor, Vlaicu, Pătru şi Oancea.
32. *⟨1571—1574⟩ mai 27.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Badea stolnic satul Bădeşti, în urma unei judecăţi.
33. *1571(7079) iunie 1, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod dăruieşte lui Florea postelnic, pentru slujbă credincioasă, satul Bezdina, pierdut cu rea hiclenie de Stanciu al Bengăi.
34. *⟨1571—1574⟩ iunie 5, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Bălan şi fraţilor săi parte în Pîrscov, cu stînă, stupină şi moară (Cu fotocopie în anexă, pl. IV).
35. *1571(7079) iunie 5.* Alexandru Mircea voievod volniceşte pe Mircea din Moceşti să-şi împartă averea între fiii săi.
36. *1571(7079) iunie 7.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlad ş.a. parte în Poeni.
37. *1571(7079) iunie 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Manea ş.a. părţi în Groşeneasca, Roşia Vladului şi Obidiţi.
38. *1571(7079) iunie 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stan ş.a. parte în Groşani.
39. *1571(7079) iunie 14, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Pătru postelnic şi jupaniţei sale, Dumitra, satul Uliţa cu mori, în urma unei judecăţi cu orăşenii din Rîmnic.
40. *1571(7079) iunie 15, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte Dobrei parte în Bărcăneşti, dăruită ei şi bărbatului ei, Ştefan, de doamna Ruxanda, la nuntă.
41. *1571(7079) iunie 15, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Oprea din Rătivoeşti părţi în Şuici, Voiceşti, Pleşeşti ş.a., în urma unei judecăţi pentru o duşegubină.
42. *1571(7079) iunie 18.* Răvaş domnesc de boieri hotarnici daţi lui Dan şi Maniu din Turceni (Cu fotocopie în anexă, pl. V).
43. *1571(7079) iunie 19, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Tihu parte în Pîrscov. cu loc de stînă şi de stupină.
44. *1571(7079) iunie 20.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Radu, Oprea şi Stan părţi în Păuşeşti şi Prundeni, în urma unor judecăţi.
45. *⟨1571—1574⟩ iunie 23.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Glavacioc partea lui Hamza banul din Obislav, în urma unei judecăţi.
46. *1571(7079) iunie 26, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte înfrăţirea dintre Codrea logofăt şi jupaniţa sa. Anca, peste ocinele şi ţiganii lor.
47. *⟨1571—1574⟩ iulie 6, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Miclea şi Neagăi părţi în Mâniaci, în urma unei judecăţi.
48. *1571 (7079) iulie 9, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Bratu ş.a. parte în Comăneşti, în urma unei judecăţi.
49. *1571 (7079) iulie 10.* Alexandru Mircea voievod dăruieşte slugilor domneşti Vuia ş.a. satul Bohanul, pentru slujbă.
50. *1571 (7079) iulie 11.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Zaharia cu ceata sa ş.a. parte în Turceni, în urma unor judecăţi.
51. *1571 (7079) iulie 17, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Snagov parte din satul Cîrcimari, în urma unei judecăţi.
52. *1571 (7079) iulie 17, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte înfrăţirea dintre Stoian şi Ogurlu, peste părţi în Pîrscoveni.

53. *1571 (7079) iulie 18, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Mihăilă ş.a. parte în Poiana Aldei.
54. *1571 (7079) iulie 21, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Cîrstea, Bran şi Badea părţi în Devesel şi Comanca.
55. *1571 (7079) august 3, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stoica Bobolea ş.a. părţi în Comăniţa şi Ciuriceşti.
56. *1571 (7079) august 4, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ratea parte în Vulpeşti, în urma unei judecăţi.
57. *1571 (7079) august 7, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Cozia satul Troeneşti, în urma unor judecăţi.
58. *1571 (7079) august 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Oprea slugă domnească şi fratelui său, Stanciu, părţi în Frasinul şi Filiaşi, cu rumâni şi ţigani.
59. *1571 (7079) august 26, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Mircea parte în Bezdead, în urma unei judecăţi.
60. *1571 (7079) august 27, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Udrişte postelnic satele Cerneţul, Medvejdea, Malovăţ ş.a. cu tot venitul boieresc.
61. *1571 (7079) august 29, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte Gherghinei părţi în Băbeni şi Cîrcimari cu vii şi rumâni, în urma unei judecăţi.
62. *⟨1571 septembrie 1—1572 august 31⟩ 7080, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Boanta părţi în Boanta, Bonteni, Groşani şi Ustav.
63. *⟨1571 septembrie 1—1572 august 31⟩ 7080.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Berivoe şi cetei sale o ocină ⟨la Fieni⟩.
64. *⟨1571 septembrie 1—1572 august 31⟩ 7080, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte popii Mîrţcan ş.a. parte în Bulineşti.
65. *⟨1571 septembrie 1—1572 august 31⟩ 7080, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Proica ş.a. părţi în Băneşti şi Borduşani.
66. *1571 (7080) septembrie 4, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte Ancăi şi socrului său, Mircan, părţi cu rumâni în Boteni pe Argeşel.
67. *1571 (7080) septembrie 6, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stoica stolnic şi jupaniţei sale, Stanca, parte cu rumâni în Finta, precum şi ţigani.
68. *1571 (7080) septembrie 6, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora părţi în Drăghiceni, Bonteni, Soare ş.a.
69. *1571 (7080) septembrie 8, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Stanca şi ginerelui său, Stoian, în urma unei judecăţi, rumâni cu delniţe în Sturzeni, daţi de Oprea pentru că l-au scos de la închisoare pentru o datorie.
70. *1571 (7080) septembrie 30.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivaşco mare logofăt şi Albu mare clucer satul Cräceni, în urma unei judecăţi.
71. *1571 (7080) octombrie 11, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivaşco mare logofăt şi Albu mare clucer parte cu vie şi vinărici în Viţicheşti.
72. *1571 (7080) noiembrie 22, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Balea slugă domnească şi fraţilor săi părţi în Lazuri, în urma unei judecăţi.
73. *1571 (7080) decembrie 7, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Gheorghe clucer şi nepotului său, Marco, parte în Văcăreşti, în urma unor judecăţi.
74. *⟨1571—1573⟩ decembrie 8.* Alexandru Mircea voievod întăreşte popii Nancu părţi cu vie în Blăjani.
75. *1571 (7080) decembrie 10, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Dumitru mare vistier ş.a. părţi cu vie şi vinărici în Cepturile, în urma unei judecăţi cu un rumân care cumpărase fără ştirea lor.
76. *1571 (7080) decembrie 29.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Coşuna satul Smîrdeşteţul, dăruit de Stepan fost mare clucer şi de Dobra.
77. *1572 (7080) ianuarie 5.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Drăgoiu negustor parte în Borceşti.
78. *1572 (7080) ianuarie 5, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Sin slugă domnească părţi în Nănişori.
79. *1572 (7080) ianuarie 8, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Govora satul Ioneşti, în urma unei judecăţi.
80. *1572 (7080) ianuarie 9, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Govora părţi în Medvejde şi Malovăţ cu rumâni şi tot venitul boieresc, dania lui Radu logofăt şi Vlad comis.
81. *1572 (7080) ianuarie 12.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Lupşe părţi cu vie în Bujorani.

82. *1572 (7080) ianuarie 12, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Neacşa din Drăgoeşti satele Cerneţi şi Cîmpul lui Balotă.
83. *1572 (7080) ianuarie 19.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Sfîntul Nicolae ⟨Malamuc⟩ de lîngă Gherghiţa un vad de moară la Albeşti, în urma unei judecăţi.
84. *1572 (7080) ianuarie 19.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Radu ş.a. parte cu rumâni în Berivoeşti.
85. *1572 (7080) ianuarie 22.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Balea ş.a. parte în Lazuri, în urma unei judecăţi.
86. *1572 (7080) ianuarie 22, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Radu ş.a. parte cu rumâni în Berivoeşti.
87. *1572 (7080) ianuarie 22, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlaicu logofăt şi fratelui său, Mihnea, satul Năpîrteni, în urma unei judecăţi.
88. *1572 (7080) ianuarie 25, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Dragomir mare vornic satul Clejani.
89. *1572 (7080) martie 13.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Apostol ban satele de zestre ale jupaniţei Despina, sora lui Stepan logofăt, socrul banului, în urma unor judecăţi.
90. *1572 (7080) aprilie 5, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Istratie călugăr un loc în pădurea Bărcăneştilor.
91. *1572 (7080) aprilie 7, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivaşco mare logofăt şi Albu mare clucer seliştea Bistriţa şi părţi din balta Bistreţ şi poiana Urîţi, vîndute mai dinainte vreme de Marga din Caracal ca să-şi scoată fiii de la turci (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).
92. *1572 (7080) aprilie 10, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod dăruieşte Episcopiei din Buzău vii în jurul Episcopiei şi ogoare în cîmpul oraşului.
93. *1572 (7080) aprilie 15, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stroe vătaf părţi în Svinteşti şi Borîla, precum şi ţigani.
94. *1572 (7080) aprilie 16.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Dobromir mare ban părţi în Rusineşti pe Olteţ, date de Cioban şi Mihăilă ca să-şi răscumpere capetele.
95. *1572 (7080) aprilie 18, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Maria părţi în Pietroşani, Negoeşti şi Băteşti, în urma unei judecăţi.
96. *1572 (7080) aprilie 25, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stănislav ş.a. parte cu pădure în Popeşti.
97. *1572 (7080) aprilie 26, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte fiilor lui Stanciu parte în Turceni, în urma unor judecăţi.
98. *1572 (7080) mai 3, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Pîrvu logofăt satele Comani, Suharul şi Nicuia, cu bălţi şi ţigani.
99. *1572 (7080) mai 5, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Oancea slugă domnească din Mihăeşti ş.a. un sălaş de ţigani, în urma unei judecăţi.
100. *1572 (7080) mai 6 ⟨Bucureşti⟩.* Nicula judeţul şi 12 pîrgari din Bucureşti întăresc lui Cuciuc Grecul un loc de casă.
101. *1572 (7080) mai 12.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Diicul logofăt părţi în Cîrstieneşti şi Văleni, o vie la Rădăcineşti şi părţi de moară.
102. *1572 (7080) mai 17.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlad şi Macrea parte în Mihoveni, precum şi înfrăţirea cu nepoţii lor, Drăghici şi Cîrstea, peste părţi în Mihoveni şi Prădăliceşti.
103. *1572 (7080) mai 22, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vîlcu şi fiilor săi părţi în Cîineştii de pe Otăsău.
104. *1572 (7080) iunie 7, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Potelul şi Balta Albă, în urma unei judecăţi.
105. *1572 (7080) iunie 30, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Balea slugă domnească parte în Ruşi.
106. *1572 (7080) iulie 4.* Răvaş de starea moşiilor lui Stanislav din Poiana: Podul lui Dragomir, Protopopul şi Hristoasa.
107. *1572 (7080) iulie 4, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Radu şi fiilor săi parte cu vii, livezi şi curături în Săteni.
108. *1572 (8080) iulie 6, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stroe părţi cu grădini, pădure şi munte în Bădeni.
109. *1572 (7080) iulie 8, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte popii Voico părţi în Bogăteşti şi Nămăeşti.
110. *1572 (7080) iulie 9, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Balea părţi în Scurteşti, în urma unei judecăţi.
111. *1572 (7080) iulie 13, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voevod întăreşte fiilor Tătulesei din Cîmpulung un rumân cu delniţă în Ştefăneştii de Podgorie şi vii cu vinăriciuri şi perperi.

112. *1572 (7080) iulie 15, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Urs ş.a. părţi în Voroveni şi Bîrzeşti.

113. *1572 (7080) iulie 23, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Coresi al doilea logofăt partea lui Ştefan din Bărcăneşti, vîndută de femeia lui, Dobra „cînd a sărăcit".

114. *1572 (7080) iulie 28.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Lupu vătaf şi Pîrvu grămătic satul Nicuia şi ţigani, pierduţi de fiul lui Cherbeleţ, pentru că a fugit peste munte cu bani domneşti.

115. *⟨1572 septembrie 1—1573 august 31⟩ 7081.* Martin cel bătrîn din Piteşti dăruieşte m-rii Argeş o livadă.

116. *⟨1572 septembrie 1—1573 august 31⟩ 7081, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Vieroş satul Bezdead, dăruit de Şerban postelnic.

117. *⟨1572 septembrie 1—1573 august 31⟩ 7081.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Bozian şi fiului său parte în Bărbuleşti.

118. *1572 (7081) septembrie 11, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte fiilor lui Nenciu şi fiilor lui Mircea parte în Albeşti, în urma unor judecăţi.

119. *1572 (7081) septembrie 20, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Bercea şi fiicelor lui Tatu părţi în Stăneşti (Cu fotocopie în anexă, pl. VII).

120. *1572 (7081) septembrie 25, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Lăudat logofăt satul Bircii cu mori, branişte şi munţii Iazerul şi Gaura, ocina Ruda şi o vie la Vrăneşti.

121. *1572 (7081) octombrie 9, Tîrgovişte.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivaşco mare logofăt şi lui Albu mare clucer satul Urîţi şi jumătate din balta Bistreţul.

122. *1572 (7081) octombrie 22, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stan şi cetei sale părţi în Sărăcineşti şi Olăneşti.

123. *1572 (7081) decembrie 1, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Micu vornic părţi în Scurteştii lui Stoe.

124. *1572 (7081) decembrie 3, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte fiilor Tătulesei din Cîmpulung un rumân cu delniţă în Ştefăneştii de Podgorie şi vii cu vinăriciuri şi perperi.

125. *1573 (7081) ianuarie 7.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Oprea vătaf şi fratelui său, Stanciu, părţi în Filiaşi şi Frasinul, precum şi ţigani.

126. *1573 (7081) ianuarie 17, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivan mare medelnicer jumătate din satul Pîrvuleşti, cu rumâni (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).

127. *1573 (7081) ianuarie 29, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Glavacioc parte în Topoloveni cu români, vii şi vinăriciuri, după schimb cu m-rea Nucet.

128. *1573 (7081) martie 11.* Fătul cel bătrîn din Blagodeşti înfrăţeşte peste averea lui pe ginerele său, Drăguşin şi pe fiica sa, Stana.

129. *1573 (7081) aprilie 4, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte, în urma unei judecăţi, lui Drăghici ban şi Udrişte postelnic părţi în Băleşti şi Stoichiţa, vîndute la vreme de foamete.

130. *1573 (7081) aprilie 28.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stepan fost mare clucer parte în satul Sulari.

131. *1573 (7081) mai 2, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Bogdan şi fratelui său, Radu, părţi în Groşani şi Masloşi, peste care ei s-au înfrăţit (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).

132. *1573 (7081) mai 9.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Calea satul Piscu, în urma unei judecăţi cu Moşu şi ceata lui, pentru o fîntînă.

133. *1573 (7081) mai 9, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Cîrstian postelnic satul Cosainul, în urma unor judecăţi cu m-rea Menedic.

134. *1573 (7081) mai 11, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte popii Dragomir ş.a. părţi în Stejar, Băneşti şi Cricov.

135. *1573 (7081) mai 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora satul Seliştioara, cumpărat de la fiicele lui Staico vornic.

136. *1573 (7081) mai 14, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte Capiei mare postelnicească părţi în Goleşti, Slănic, Mărăcineni şi Viţicheşti cu rumâni, vii şi mori, precum şi ţigani.

137. *1573 (7081) mai 16, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Codrea logofăt şi jupaniţei sale, Anca, părţile lor din Bratia şi Purcăreni cu mori şi ţigani, peste care ei s-au înfrăţit.

138. *1573 (7081) mai 16, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte popii Neagoe ş.a. parte în Inoteşti.

139. *1573 (7081) mai 22.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Patea ş.a. parte în Robăneşti.

140. *1573 (7081) mai 29, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Dan părţi în Poenari, în urma unor judecăţi.

141. *1573 (7081) mai 29, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivaşco mare logofăt şi lui Albu mare clucer parte din satul Vlădimireşti, luată în schimb de la Dobromir fost mare ban pentru satul Bercuţa.

142. *1573 (7081) iunie 7, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivan parte în Stănceşti.

143. *1573 (7081) iunie 18, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stan, Neacşei şi Voicăi părţi în Cuciu cu grădină cu pomi şi vad de dîrstă.

144. *1573 (7081) iunie 25.* Jupîneasa Maria din Caracal şi fiii săi dăruiesc lui Stepan fost mare clucer parte în Perişor, pentru slujbă în ţări străine.

145. *1573 (7081) iulie 4, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Stanca şi lui Radu, fiul lui Socol, parte în Boldeşti, peste care au fost înfrăţiţi de jupaniţa Maria.

146. *1573 (7081) iulie 28.* Dobromir mare ban întăreşte Paei din Cîlnic părţi în Ermoneşti şi Sohodol.

147. *1573 (7081) iulie 31, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Cotmeana satul Brătivoeşti, părţi în Voiceşti şi Cacaleţi, cu mori şi ţigani.

148. *1573 (7081) august 12, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Harvat mare portar satul Tîmbureşti cu rumâni, în urma unor judecăţi cu m-rea Dealu.

149. *1573 (7081) august 20.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora părţi în Drăghiceni, Lihăceni, Bonteni ş.a.

150. *1573 (7082) septembrie 1.* Alexandru Mircea voievod întăreşte popii Dumitru parte în Rogozeşti.

151. *1573 (7082) septembrie 7, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Crăciun şi Stanciu părţi în Comăneşti.

152. *1573 (7082) septembrie 15.* Anania mitropolit lasă părţi din Săcuiani şi Sîrbi cu rumâni şi ţigani, Mitropoliei.

153. *1573 (7082) septembrie 20.* Alexandru Mircea voievod întăreşte Mitropoliei satele Săcuiani şi Sîrbi cu rumâni şi ţigani, dania mitropolitului Anania.

154. *1573 (7082) octombrie 9, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Barbu şi fraţilor săi partea lui Dumitru Leprosul din Groşani, în urma unei judecăţi (Cu fotocopie în anexă, pl. X).

155. *1573 (7082) octombrie 23. Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Dragomir mare vornic parte în Borusu cu rumâni şi vaduri de moară, peste care a fost înfrăţit de Puiu ş.a.

156. *1573 (7082) noiembrie 20.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora parte în Pătîrlage, în urma unor judecăţi.

157. *1573 (7082) decembrie 20, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stroe vătaf părţi în Borîla şi Mirileşti.

158. *1573 (7082) decembrie 21.* Evtimie, egumenul m-rii Bistriţa, arată ce cheltuială s-a făcut pentru săparea iazului de la moara din Băbeni.

159. *1574 (7082) ianuarie 4.* Eftimie mitropolit întăreşte m-rii Coşuna satele Cornăţelul, Bucovăţul şi Săcuiul precum şi ţigani, vite şi scule de argint.

160. *1574 (7082) ianuarie 4.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Glavacioc vinăriciul de la Topoloveni, dăruit de Radu Paşadia mare postelnic (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

161. *1574 (7082) ianuarie 4, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Neagoe şi Dobrotă delniţe în Bărbuleţu şi Pietrari.

162. *1574 (7082) ianuarie 5.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţiei Calea parte în Şuici, dată de Oprea pentru o duşegubină.

163. *1574 (7082) ianuarie 7, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Rusco portar seliştea Grădiştea, dăruită de Stepan fost mare clucer.

164. *1574 (7082) ianuarie 10, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlaicu logofăt şi fratelui său, Mihnea postelnic, satul Năpîrteni, în urma unei judecăţi.

165. *1574 (7082) ianuarie 12, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Barbu şi Stroe postelnici parte în Dăduleşti, în urma unei judecăţi.

166. *1574 (7082) ianuarie 14.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Stana, jupaniţei Stanca şi nepoatei acesteia, Stana, partea Mănească din Geamăna, în urma unor judecăţi.

167. *1574 (7082) ianuarie 15, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Mocşa pîrcălab din Rîmnic un sat din jud. Dolj.

168. *⟨1574 (7082)⟩ ianuarie 22, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlaicu logofăt şi fratelui său, Mihnea, satul Năpîrteni cu seliştele Măceşani şi Boziani şi muntele Iazeru, în urma unor judecăţi.

169. *1574 (7082) ianuarie 24, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte înfrăţirea dintre Neagu şi fiul său vitreg, Stanciu, peste parte în Bărcăneşti.

170. *1574 (7082) februarie 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte unor cete satul Muereasca, în urma unei judecăţi.

171. *1574 (7082) februarie 18, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Codrea logofăt şi jupaniţei sale, Anca, jumătate din satul Purcăreni, în urma unor judecăţi.

172. *1574 (7082) aprilie 12, Rîmnicu Sărat.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Glavacioc parte în Călineşti, dăruită de Harvat mare portar (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

173. *1574 (7082) mai 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlaicu slugă domnească parte cu vie în Tămăşeşti.

174. *1574 (7082) mai 25, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Cazan ogoare în Ciorăşti şi Dăeşti.

175. *1574 (7082) iunie 8.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stroe ş.a. parte în Poeni.

176. *1574 (7082) iunie 20.* Stepan mare clucer dăruieşte m-rii Coşuna loc de vie în Smîrdeştet.

177. *1574 (7082) iunie 20, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Tatu logofăt şi jupaniţei sale, Maria, satele Pietroşani, Negoeşti şi Bătieşti, precum şi ţigani, în urma unei judecăţi.

178. *1574 (7082) iulie 1, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Drăghici ban şi Udrişte ban satul Cricoveni, în urma unei judecăţi.

179. *1574 (7082) iulie 6, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Staico postelnic şi fratelui său, Barbu, parte în Popeşti, în urma unei judecăţi.

180. *1574 (7082) august 7, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Drăghici ban şi jupaniţei sale, Vlădaia, satele lor cu bălţi, mori, vii şi ţigani, peste care ei s-au înfrăţit.

181. *1574 (7083) septembrie, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivan mare meldelnicer şi jupaniţei sale, Maria, parte în Pîrvuleşti şi ţigani.

182. *⟨1574 septembrie—1576 noiembrie⟩.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Coşuna satul Săcuiul. dăruit de jupaniţa Stanca din Bratovoeşti.

183. *⟨1574 septembrie—1576 noiembrie⟩.* ⟨Alexandru Mircea⟩ voievod întăreşte fiilor lui Şerbu parte în Viezuri.

184. *⟨1574 septembrie 1—1575 august 31⟩ 7083.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Oprea postelnic părţi în Drăgăşani şi Momoteşti, peste care a fost înfrăţit de jupaniţa sa, Vlădaia.

185. *⟨1574—1577⟩ septembrie 3.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Vieroş satul Urîţi cu rumâni şi baltă, dania lui Radu clucer şi a fiilor săi, Ivaşco şi Albu.

186. *⟨1574⟩ septembrie 4, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Carapcea ş.a. parte în Trestenicu de Sus, în urma unei judecăţi.

187. *⟨1574—1577⟩ septembrie 5.* Alexandru Mircea voievod volniceşte m-rea Tismana să ţină jumătate din balta Bistreţul (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

188. *⟨1574—1576⟩ octombrie 6, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora părţi în Marotin şi Pîrscu, în urma unei judecăţi.

189. *⟨1574 (7083)⟩ octombrie 6, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Călin şi Vlad parte în Mihoveni, în urma unei judecăţi.

190. *1574 (7083) octombrie 10, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Voico armaş şi jupaniţei sale, Neacşa, parte în Muşcel, în uuma unei judecăţi.

191. *⟨1574⟩ octombrie 13.* Alexandru Mircea voievod întăreşte jupaniţei Calea din Brîncoveni satul Piscu, în urma unei judecăţi.

192. *1574 (7083) noiembrie 2.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlaicu clucer şi surorii sale, Chera, satul Ţigăneşti, în urma unor judecăţi.

193. *⟨1574—1576⟩ noiembrie 8, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Şerbu şi Dumitru slugi domneşti parte în Giurmăneşti, în urma unei judecăţi.

194. *1574 (7083) decembrie 18, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Oprea ban din Drăgăşani parte în Momoteşti, precum şi ţigani.

195. *⟨1575—1576⟩ ianuarie, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Oprea şi fiicei sale, Sora, părţi în Floreşti (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).

196. *1575 (7083) ianuarie, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora părţi în Tătărăi cu pădure săpată şi arsă.

197. *1575 (7083) ianuarie 12, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Harvat mare portar vii în Călineşti.

198. *1575 (7083) ianuarie 12, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Plop vătaf din Dobrun nişte ţigani.

199. *1575 (7083) ianuarie 12, București.* Alexandru Mircea voievod întărește mai multora părți în Plenița.
200. *1575 (7083) ianuarie 13, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Dobre, popii Dumitru ș.a. părți în Poenari.
201. *1575 (7083) ianuarie 13, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Lal, cetașilor lui ș.a. satele Șoptani, MăIureni ș.a., în urma unor judecăți.
202. *1575 (7083) ianuarie 15, București.* Alexandru Mircea voievod întărește m-rii Vieroș un vad de moară și vie la Golești, precum și un rumân.
203. *1575 (7083) ianuarie 17, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Șteful ș.a. părți în Cîrstienești și Poenari, în urma unor judecăți.
204. *⟨1575—1576⟩ ianuarie 19.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Pîrvu, nepotul lui Cherbeleț, jumătate din satul Comani cu rumâni iar cealaltă jumătate m-rii Tismana.
205. *1575 (7083) ianuarie 19, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Berivoe logofăt niște țigani.
206. *1575 (7083) ianuarie 25, București.* Alexandru Mircea voievod dăruiește m-rii Vieroș un obroc anual de 5 000 aspri din vama de la Rucăr, pentru pomenirea lui Albu mare clucer care a pierit, apărînd pe domn în lupta de la Focșani cu Ioan voievod al Moldovei.
207. *1575 (7083) ianuarie 26, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Manea slugă domnească parte în Bălbosani, dăruită de Neacșa logofeteasa din Drăgoești și fiii ei, pentru slujbă în țări străine.
208. *1575 (7083) ianuarie 27, București.* Alexandru Mircea voievod întărește fiicelor lui Stoica și fiilor lor mai multe sate cu mori, vii și grădini, în urma unor judecăți.
209. *1575 (7083) ianuarie 29, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Necula logofăt și nepotului său, Necula grămătic, părți în Racovița și țigani, în urma unor judecăți.
210. *1575 (7083) februarie 3.* Alexandru Mircea voievod întărește popii Gherghe părți în Curte, Sîmbotin, Corbi ș.a. cu livezi, vaduri de mori și vii.
211. *1575 (7083) februarie 12, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu postelnic și fraților săi, Preda și Stroe, satul Crucea, după pricină de rumânire.
212. *⟨1575—1576⟩ februarie 18, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Mogoș și fiicelor sale parte în Stănești iar lui Brătilă logofăt parte în Românești.
213. *⟨1575—1577⟩ martie 2.* Alexandru Mircea voievod volnicește m-rea Vieroș să stăpînească o casă cu moară și vie în Pitești, dăruite de Stoica.
214. *1575 (7083) martie 2, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Dobromir mare ban jumătate din satul Izlaz.
215. *⟨1575—1577⟩ aprilie 4.* Alexandru Mircea voievod poruncește lui Barbu postelnic, fiul lui Benga din Sîrbi, să nu mai pescuiască în balta Bistreț, care este a m-rii Tismana (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).
216. *1575 (7083) aprilie 5.* Mitrea mare vistier și jitelnița lui, Neaga, dăruiesc Episcopiei de Buzău patru vecini din Polați (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).
217. *1575 (7083) aprilie 12, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Milea parte în Bielești.
218. *⟨1575—1576⟩ aprilie 19, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Stoica Tătarul și fiului său ocina Blohomi, în urma unei judecăți.
219. *1575 (7083) aprilie 22.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Staico postelnic satul Bucov cu mori, vii și venitul boieresc.
220. *⟨1575—1577⟩ mai 21.* Alexandru Mircea voievod poruncește lui Ioan mare vătaf ca, împreună cu „tot poporul“ său, să taie plaiul de la Arsuri, partea m-rii Tismana, și să închidă niște cărări și treceri.
221. *1575 (7083) mai 24.* Alexandru Mircea voievod întărește mai multora parte în Coșcodia (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).
222. *⟨1575—1577⟩ mai 28.* Alexandru Mircea voievod judecă pricina dintre Radu din Berivoești și ceata sa cu Drăguș și ceata sa, pentru o ocină.
223. *1575 (7083) mai 28, București.* Alexandru Mircea voievod întărește popii Cernat părți cu mori în Bărcănești.
224. *⟨1575—1577⟩ mai 29.* Alexandru Mircea voievod volnicește pe Chirca comis să țină partea jupaniței Neacșa din satul Futeștii de pe Mostiște.
225. *1575 (7083) iunie 5.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Radu Buzescu și fraților săi, Preda și Stroe, satul Crucea, în urma unei judecăți.
226. *⟨1575—1577⟩ iunie 8.* Alexandru Mircea voievod volnicește pe Neagoe vătaf să țină ocina lui Stan din Copăcel pînă ce îi va plăti o datorie.
227. *1575 (7083) iunie 8, București.* Alexandru Mircea voievod întărește lui Neag slugă domnească ș.a. părți cu vii și vad de moară în Scărișoara.

228. *1575 (7083) iunie 8.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stoica părţi în Frăsinet şi Studina iar popii Radu parte în Sturzeşti.
229. *1575 (7083) iunie 8, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte înfrăţirea dintre fiii lui Vlad peste părţi în Studina Sturzei şi Grămătici.
230. *⟨1575—1576⟩ iunie 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Vlaicu clucer şi surorii sale, Chera, satul Ţigăneşti, în urma unor judecăţi.
231. *1575 (7083) iunie 15.* Marcu din Juguri zălogeşte partea sa la Dragomir logofăt din Rumâneşti, pentru o datorie.
232. *⟨1575—1576⟩ iunie 30, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Coresi logofăt sate cu mori. vii, vinăriciuri. rumâni, precum şi ţigani.
233. *1575 (7083) iulie 1, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Coşuna vii în Smîrdeşteţ.
234. *1575 (7083) iulie 2, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Tudor slugă domnească ş.a. părţi în Dobroeştii de Sus şi în Creaţa de Sus.
235. *1575 (7083) iulie 7, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Văsiiu rumâni cu delniţe în Rătivoeşti precum şi ţigani.
236. *1575 (7083) iulie 9, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Gherghe parte în Negreasca, vîndută de Dragomira ca să plătească capul fiului său.
237. *1575 (7083) iulie 10, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Şuica pîrcălab părţi în Tigveni.
238. *1575 (7083) august 8, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stoica părţi în Posobeşti.
239. *1575 (7083) august 11, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte popii Dumitru şi fratelui său, Neagu, părţi în Rogozeşti, în urma unor judecăţi.
240. *1575 (7083) august 11.* Alexandru Mircea voievod întăreşte întocmirea lui Harvat mare portar prin care lasă averea fiilor şi fiicelor sale.
241. *1575 (7083) august 12, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stoica mare postelnic părţi cu rumâni în Maxin, Berindeşti şi Udreni.
242. *1575 (7083) august 20, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Căpăţînă ş.a. parte în Lipovul de Jos, în urma unei judecăţi.
243. *1575 (7083) august 22, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Ivaşco mare vornic Grindurile cu toate seliştele şi bălţile.
244. *⟨1575—1576⟩ august 26.* Alexandru Mircea voievod volniceşte m-rea Argeş să stăpînească o ocină care este mai jos de Piteşti.
245. *1575 (7083) august 29, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte m-rii Coşuna satul Cornăţelul, dania lui Stepan fost mare clucer.
246. *1575 (7083) august 29, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte fostului episcop de Buzău, Ilarion şi fratelui său, Ivan, parte în Verneşti, în urma unor judecăţi.
247. *⟨1575 septembrie 1—1576 august 31⟩ 7084.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Bunea şi fraţilor săi parte în Căldăruşa iar lui Bîlcă parte cu vie în Zărneşti.
248. *⟨1575 septembrie 1—1576 august 31⟩ 7084, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Cîrstilă slugă domnească parte în Murgeni.
249. *⟨1575 septembrie 1—1576 august 31⟩ 7084.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Radu părţi cu moară şi livezi la Blagodeşti.
250. *⟨1575⟩ septembrie 1.* Alexandru Mircea voievod volniceşte pe Detco clucer să strîngă cărţile moşiei Verneşti de la fiii Oprinei. Mahomet turcul ş.a.
251. *1575 (7084) septembrie 1.* Alexandru Mircea voievod întăreşte mai multora parte în Tîntava.
252. *1575 (7084) octombrie 22, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte popii Lera, lui Neagoe şi Alexa părţi în Măgura (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).
253. *1575 (7084) octombrie 28, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Costandin parte în Bătieşti, în urma unei judecăţi (Cu fotocopie în anexă. pl. XIX).
254. *1575 (7084) octombrie 30, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Radu, Urechiatu şi Mogoş parte ⟨în Piscani⟩.
255. *1575 (7084) noiembrie 13, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte Mariei şi bărbatului ei, Stanciu, parte în Creteştii de Margine, peste care au fost înfrăţiţi de Radu, tatăl Mariei.
256. *1575 (7084) decembrie 4, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Călin ş.a. părţi în Călineşti, cu munte şi drept de pescuit în Lotru.
257. *1575 (7084) decembrie 23, Bucureşti.* Alexandru Mircea voievod întăreşte lui Stan mare spătar şi jitelniţei sale, Caplea, satul Descopereşti, în urma unor judecăţi (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. *5 janvier 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand «pîrcălab» Şuica et à son frère l'intendant Badea des villages, serfs et tziganes.
2. *6 janvier ⟨1571—1574⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Bistriţa la moitié du cours d'eau de Celei (Photocopie en annexe, pl. I).
3. *7 janvier ⟨1571—1572⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea autorise Lupu, homme au service du monastère de Bistriţa, à prendre de Mihnea de Hurezi des tziganes du monastère (Photocopie en annexe, pl. II).
4. *8 janvier 1571 (7079).* Peicul achète des terres à Lubnic.
5. *9 janvier 1571 (7079).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la Métropolie de Tîrgovişte une famille de tziganes, don du «stolnic» Radu.
6. *10 janvier 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea fait don au monstère Saint Nicolas ⟨Malamuc⟩ d'un des moulins princiers de Gherghiţa (Photocopie en annexe, pl. III).
7. *17 janvier ⟨1571—1574⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea juge le litige opposant Badea et le prêtre Bădilă de Mălureni à leurs neveux.
8. *30 janvier 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs des terres à Lipia, Rogoz, Făgăraş et Hrăbor, après jugements.
9. *15 février ⟨1571⟩, Bucarest.* La «logofeteasa» Neacşa de Drăgoeşti et le «postelnic» Radu vendent au grand «ban» Dobromir le village de Voinigeşti avec vignes et serfs.
10. *12 mars 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au scribe Gherghina et aux fils de Roşca des terres avec vignes à Leurdeni et à Muşeteşti ainsi que des tziganes, après jugement.
11. *20 mars 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à l'intendant Zlate des terres à Tîmbureşti. Comişani, Cojeşti et Buora, après jugements.
12. *3 avril 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Mărgineni des villages avec moulins, étangs, vignes et dîmes sur le vin.
13. *7 avril 1571 (7079).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au «postelnic» Stanciu et à sa «jitelnitza», Elca, une terre avec moulins, vignes, serfs et tziganes à Hulubeşti.
14. *10 avril 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la Métropolie les villages de Băneştii de Ruia et Luciani, avec moulin.
15. *11 avril ⟨1571—1574⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Voica une terre ⟨à Mîrşa⟩ et des tziganes.
16. *18 avril ⟨1571—1574⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stanciu une terre avec vigne et mont à Voinigeşti.
17. *20 avril 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Cozia le village d'Orlea, après jugements avec les paysans libres.
18. *21 avril 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Zbora, homme au service du prince et autres, des terres à Bădeni.
19. *25 avril 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand «stolnic» Badea le village de Domneşti, après jugement avec le monastère d'Argeş.
20. *25 avril 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Vîlcan la terre de Călugăreasca, don de la «joupanitza» Stanca de Străoşti, pour charges acomplies à l'étranger.
21. *Mai 1571 (7079).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Neagoe et autres une terre à Zeletin.

22. *2 mai 1571 (7079)*. Le métropolite Eftimie vend au logothète Tatu de Gıoşet un tzigane de la Métropolie et achète le village de Drăgăneşti.

23. *5 mai 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand « postelnic » Stoica le village de Crăpeşti, après jugements.

24. *8 mai ‹1571—1574›*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand « ban » Dobromir et à son frère le prêtre Gherghe, plusieurs villages avec serfs, un emplacement de moulin à Bucarest et un emplacement de maison à Tîrgovişte.

25. *12 mai 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand « clucer » Albu des terres à Vrăneşti avec vignes et serfs.

26. *20 mai 1571 (7079)*, *‹Bucarest›*. Le maire Nicula et les échevins de Bucarest confirment au monastère Saint Nicolas ‹Mihai Vodă› un verger à Lacul Adînc, don de Nicula, fils d'Armă.

27. *21 mai 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand logothète Ivaşco et au grand « clucer » Albu le village de Bărcuţa.

28. *22 mai 1571 (7079)*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme aux « joupanitze » Calea, Rada et Vlădaia une terre à Vaţa, après jugements.

29. *24 mai 1571(7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Bolintin une terre à Burăneşti, après jugement.

30. *24 mai 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Mihăilă et autres, après jugement, une terre à Micşani, achetée par temps de famine « lorsque les gens ont vendu leurs enfants aux Turcs ».

31. *26 mai 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Codrea et à sa « joupanitza » Anca une terre à Purcăreni et un emplacement de moulin sur lequel ils ont été affrérés par leurs cousins Vlaicu, Pătru et Oancea.

32. *27 mai ‹1571—1574›*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « stolnic » Badea le village de Bădeşti, après jugement.

33. *1er juin 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea fait don au « postelnic » Florea, pour l'avoir fidèlement servi, du village de Bezdina, perdu comme suite de vile trahison par Stanciu, fils de Benga.

34. *5 juin ‹1571—1574›*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Bălan et à ses frères une terre à Pîrscov, avec bergerie, rucher et moulin (Photocopie en annexe, pl. IV).

35. *5 juin 1571 (7079)*. Le voïévode Alexandru Mircea autorise Mircea de Moceşti à partager ses biens entre ses fils.

36. *7 juin 1571 (7079)*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Vlad et autres une terre à Poeni.

37. *13 juin 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Manea et autres des terres à Groşeneasca, Roşia Vladului et Obidiţi.

38. *13 juin 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stan et autres une terre à Groşani.

39. *14 juin 1571(7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « postelnic » Pătru et à sa « joupanitza » Dumitra, le village d'Uliţa avec moulins, après jugement avec les habitants de la ville de Rîmnic.

40. *15 juin 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Dobra une terre à Bărcăneşti, qu'elle et son époux Ştefan ont reçu en don au mariage de la part de la princesse Ruxanda.

41. *15 juin 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Oprea de Rătivoeşti des terres à Şuici, Voiceşti, Pleşeşti et autres, après jugement au sujet d'une amende à payer pour meurtre.

42. *18 juin 1571 (7079)*. Acte désignant Dan et Maniu de Turceni, en tant que boyards arpenteurs (Photocopie en annexe, pl. V).

43. *19 juin 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Tihu une terre à Pîrscov, avec emplacement de bergerie et de rucher.

44. *20 juin 1571 (7079)*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Radu, Oprea et Stan des terres à Păuşeşti et à Prundeni, après jugements.

45. *23 juin ‹1571—1574›*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Glavacioc la terre du « ban » Hamza d'Obislav, après jugement.

46. *26 juin 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme l'affrérissement du logothète Codrea et de sa « joupanitza » Anca sur leurs terres et tziganes.

47. *6 juillet ‹1571—1574›*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Miclea et à Neaga des terres à Măniaci, après jugement.

48. *9 juillet 1571 (7079)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Bratu et autres une terre à Comăneşti, après jugement.

49. *10 juillet 1571 (7079).* Le voïévode Alexandru Mircea fait don à Vuia et autres du village de Bohanul, pour accomplissement de charges au service de l'autorité princière.
50. *11 juillet 1571 (7079).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Zaharia, à ses compagnes et autres une terre à Turceni, après jugements.
51. *17 juillet 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Snagov une terre du village de Cîrciumari, après jugement.
52. *17 juillet 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme l'affrérissement de Stoian et Ogurlu sur des terres à Pîrscoveni.
53. *18 juillet 1571 (7079), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Mihăilă et autres une terre à Poiana Aldei.
54. *21 juillet 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Cîrstea, Bran et Badea des terres à Devesel et à Comanca.
55. *3 août 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stoica Bobolea et autres des terres à Comănița et à Ciuricești.
56. *4 août 1571 (7079), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Ratea une terre à Vulpești, après jugement.
57. *7 août 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Cozia le village de Troenești, après jugements.
58. *13 août 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Oprea et à son frère Stanciu des terres à Frasinul et Filiași, avec serfs et tziganes.
59. *26 août 1571 (7079), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Mircea une terre à Bezdead, après jugement.
60. *27 août 1571 (7079), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au «postelnic» Udriște les villages de Cernețul, Medvejdea, Malovăț et autres avec tout le revenu seigneurial.
61. *29 août 1571 (7079), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Gherghina des terres à Băbeni et à Cîrcimari avec vignes et serfs, après jugement.
62. *⟨1er septembre 1571—31 août 1572⟩ 7080, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Boanta, des terres à Boanta, Bonteni, Groșani et Ustav.
63. *⟨1er septembre 1571—31 août 1572⟩ 7080.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Berivoe et à ses compagnons une terre ⟨à Fieni⟩.
64. *⟨1er septembre 1571—31 août 1572⟩ 7080, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Mîrțcan et autres une terre à Bulinești.
65. *⟨1er septembre 1571—31 août 1572⟩ 7080, Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Proica et autres des terres à Bănești et à Bordușani.
66. *4 septembre 1571 (7080), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Anca et à son beau-père Mircan des terres avec serfs à Boteni sur l'Argeșel.
67. *6 septembre 1571 (7080), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au «stolnic» Stoica et à sa «joupanitza» Stanca, une terre avec serfs à Finta, ainsi que des tziganes.
68. *6 septembre 1571 (7080), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs des terres à Drăghiceni, Bonteni, Soare et ailleurs.
69. *8 septembre 1571 (7080), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la «joupanitza» Stanca et à son gendre, Stoica, après jugement, des sefs avec manses à Sturzeni, don de Oprea pour l'avoir fait sortir de prison où il expiait une peine pour dette.
70. *30 septembre 1571 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand logothète Ivașco et au grand «clucer» Albu le village de Crăceni, après jugement.
71. *11 octobre 1571 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand logothète Ivașco et au grand «clucer» Albu une terre avec vigne et dîme sur le vin à Vițichești.
72. *22 novembre 1571 (7080), Tîrgoviște.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Balea, homme au service du prince et à ses frères des terres à Lazuri, après jugement.
73. *7 décembre 1571 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au «clucer» Gheorghe et à son neveu, Marco, une terre à Văcărești, après jugements.
74. *8 décembre ⟨1571—1573⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Nancu des terres avec vigne à Blăjani.
75. *10 décembre 1571 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand trésorier Dumitru et autres des terres avec vigne et dîme sur le vin à Cepturile, après jugement avec un serf qui en avait acheté à leur insu.
76. *29 décembre 1571 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Coșuna le village de Smîrdeștețul, don de Stepan, ancien grand «clucer» et de Dobra.

77. *5 janvier 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au marchand Drăgoiu une terre à Borceşti.
78. *6 janvier 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Sin, homme au service du prince, des terres à Nănişori.
79. *8 janvier 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Govora le village d'Ioneşti, après jugement.
80. *9 janvier 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Govora des terres à Medvejde et à Malovăţ avec serfs et avec tout le revenu seigneurial, don du logothète Radu et de l'écuyer Vlad.
81. *12 janvier 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Lupşe des terres avec vigne à Bujorani.
82. *12 janvier 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la «joupanitza» Neacşa de Drăgoeşti les villages de Cerneţi et de Cîmpul lui Balotă.
83. *19 janvier 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère Saint Nicolas ⟨Malamuc⟩ des environs de Gherghiţa un emplacement de moulin à Albeşti, après jugement.
84. *19 janvier 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Radu et autres une terre avec serfs à Berivoeşti.
85. *22 janvier 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Balea et autres une terre à Lazuri, après jugement.
86. *22 janvier 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Radu et autres une terre avec serfs à Berivoeşti.
87. *22 janvier 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Vlaicu et à son frère, Mihnea, le village de Năpîrteni, après jugement.
88. *25 janvier 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand «vornic» Dragomir le village de Clejani.
89. *13 mars 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand «ban» Apostol les villages apportés en dot par la «joupanitza» Despina, sœur du logothète Stepan, beau-père du «ban», après jugements.
90. *5 avril 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au moine Istratie un emplacement dans le bois de Bărcăneşti.
91. *7 avril 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand logothète Ivaşco et au grand «clucer» Albu l'emplacement de l'ancien village de Bistriţa et des parts de l'étang de Bistreţ et de la clairière d'Urîţi, vendues auparavant par Marga de Caracal pour racheter ses fils aux Turcs (Photocopie en annexe, pl. VI).
92. *10 avril 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea fait don à l'Evêché de Buzău des vignes situées autour du siège de celle-ci ainsi que des terrains prélevés sur le champ de la ville.
93. *15 avril 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à l'intendant Stroe des terres à Svinteşti et à Borîla, ainsi que des tziganes.
94. *16 avril 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand «ban» Dobromir des terres à Rusineşti sur l'Olteţ, offertes par Cioban et Mihăilă pour racheter leurs têtes.
95. *18 avril 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la «joupanitza» Maria des terres à Pietroşani, Negoeşti et Băteşti, après jugement.
96. *25 avril 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stănislav et autres une terre avec bois à Popeşti.
97. *26 avril 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme aux fils de Stanciu une terre à Turceni, après jugements.
98. *3 mai 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Pîrvu les villages de Comani, Suharul et Nicuia, avec étangs et tziganes.
99. *5 mai 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Oancea, homme au service du prince de Mihăeşti et autres une famille de tziganes, après jugement.
100. *6 mai 1572 (7080), ⟨Bucarest⟩.* Le maire Nicula et 12 échevins de Bucarest confirment à Cuciuc le Grec un emplacement de maison.
101. *12 mai 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Diicul des terres à Cîrstieneşti et à Văleni, une vigne à Rădăcineşti et des parts de moulin.
102. *17 mai 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Vlad et Macrea une terre à Mihoveni, ainsi que l'affrérissement avec leurs neveux Drăghici et Cîrstea sur des terres à Mihoveni et à Părădăliceşti.
103. *22 mai 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Vîlcu et à ses fils des terres à Cîineşti sur l'Otăsău.

104. *7 juin 1572 (7080), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Bistriţa le village de Potelul et Balta Albă. après jugement.
105. *30 juin 1572 (7080), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Balea, homme au service du prince. une terre à Ruşi.
106. *4 juillet 1572 (7080).* Acte attestant la situation des domaines de Stanislav de Poiana: Podul lui Dragomir. Protopopul et Hristoasa.
107. *4 juillet 1572 (7080). Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Radu et à ses fils une terre avec vignes. vergers et terres défrichées à Săteni.
108. *6 juillet 1572 (7080), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stroe des terres avec jardins, bois et montagne à Bădeni.
109. *8 juillet 1572 (7080), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Voico des terres à Bogăteşti et à Nămăeşti.
110. *9 juillet 1572 (7080), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Balea des terres à Scurteşti. après jugement.
111. *13 juillet 1572 (7080), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme aux fils de Tătuleasa de Cîmpulung un serf avec manse à Ştefăneştii de Podgorie et des vignes avec dîme sur le vin et revenus des vignobles.
112. *15 juillet 1572 (7080), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Urs et autres des terres à Voroveni et à Bîrzeşti.
113. *23 juillet 1572 (7080). Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au second logothète Coresi la part de Ştefan de Bărcăneşti, vendue par son épouse Dobra « lorsqu'elle fût réduite à la misère ».
114. *28 juillet 1572 (7080).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à l'intendant Lupu et au scribe Pîrvu le village de Nicuia et des tziganes perdus par son fils Cherbeleţ, qui s'est enfui par delà la montagne en emportant de l'argent appartenant au trésor princier.
115. *⟨1er septembre 1572—31 août 1573⟩ 7081.* Martin le vieux de Piteşti fait don d'un verger au monastère d'Argeş.
116. *⟨1er septembre 1572—31 août 1573⟩ 7081, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Vieroş le village de Bezdead, don du « postelnic » Şerban.
117. *⟨1er septembre 1572—31 août 1573⟩ 7081.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Bozian et à son fils une terre à Bărbuleşti.
118. *11 septembre 1572 (7081), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme aux fils de Nenciu et aux fils de Mircea une terre à Albeşti. après jugements.
119. *20 septembre 1572 (7081). Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Bercea et aux filles de Tatu des terres à Stăneşti (Photocopie en annexe. pl. VII).
120. *25 septembre 1572 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Lăudat le village de Bircii avec moulins, tailles et les monts de Iazerul et Gaura, la terre de Ruda et une vigne à Vrăneşti.
121. *9 octobre 1572 (7081), Tîrgovişte.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand logothète Ivaşco et au grand « clucer » Albu le village d'Urîţi et la moitié de l'étang de Bistreţul.
122. *22 octobre 1572 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stan et à ses compagnons des terres à Sărăcineşti et à Olăneşti.
123. *1er décembre 1572 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « vornic » Micu des terres à Scurteştii lui Stoe.
124. *3 décembre 1572 (7081). Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme aux fils de Tătuleasa de Cîmpulung un serf avec manse à Ştefăneştii de Podgorie et des vignes avec dîme sur le vin et revenus sur les vignobles.
125. *7 janvier 1573 (7081).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à l'intendant Oprea et à son frère Stanciu, des terres à Filiaşi et à Frasinul, ainsi que des tziganes.
126. *17 janvier 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand « medelnicer » Ivan la moitié du village de Pîrvuleşti. avec serfs (Photocopie en annexe, pl. VIII).
127. *29 janvier 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Glavacioc une terre à Topoloveni avec serfs, vignes et dîmes sur le vin, après échange avec le monastère de Nucet.
128. *11 mars 1573 (7081).* Fătul le vieux de Blagodeşti affrérit sur ses biens son gendre Drăguşin et sa fille Stana.
129. *4 avril 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme, après jugement, au « ban » Drăghici et au « postelnic » Udrişte des terres à Băleşti et à Stoichiţa, vendues par temps de famine.
130. *28 avril 1573 (7081).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à l'ancien grand « clucer » Stepan une terre dans le village de Sulari.

131. *2 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Bogdan et à son frère, Radu. des terres à Groşani et à Masloşi. sur lesquelles ils se sont affrérés (Photocopie en annexe, pl. IX).
132. *9 mai 1573 (7081).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la « joupanitza » Calea le village de Piscu, après jugement avec Moşu et ses compagnons au sujet d'une fontaine.
133. *9 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « postelnic » Cîrstian le village de Cosainul. après jugements avec le monastère de Menedic.
134. *11 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Dragomir et autres des terres à Stejar, Băneşti et Cricov.
135. *13 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs le village de Seliştioara, acheté aux filles du « vornic » Staico.
136. *14 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la grande « postelniceasă » Caplea, des terres à Goleşti, Slănic. Mărăcineni et Viţicheşti avec serfs, vignes et moulins, ainsi que des tziganes.
137. *16 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Codrea et à sa « joupanitza » Anca. leurs terres de Bratia et de Purcăreni avec moulins et tziganes sur lesquelles ils se sont affrérés.
138. *16 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Neagoe et autres des terres à Inoteşti.
139. *22 mai 1573 (7081).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Patea et autres une terre à Robăneşti.
140. *29 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Dan des terres à Poenari, après jugements.
141. *29 mai 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand logothète Ivaşco et au grand « clucer » Albu une terre dans le village de Vlădimireşti, prise en échange à Dobromir, ancien grand « ban » pour le village de Bercuţa.
142. *7 juin 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Ivan une terre à Stănceşti.
143. *18 juin 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stan, Neacşa et Voica des terres à Cuciu avec verger et emplacement de moulin à foulon.
144. *25 juin 1573 (7081).* La « joupanitza » Maria de Caracal et ses fils font don à l'ancien grand « clucer » Stepan d'une terre à Perişor pour fidèl service à l'étranger.
145. *4 juillet 1573 (7081), Bucarest.* La voïévode Alexandru Mircea confirme à la « joupanitza » Stanca et à Radu, fils de Socol, une terre à Boldeşti, sur laquelle ils ont été affrérés par la « joupanitza » Maria.
146. *28 juillet 1573 (7081).* Le grand « ban » Dobromir confirme à Paia de Cîlnic des terres à Ermoneşti et à Sohodol.
147. *31 juillet 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Cotmeana le village de Brătivoeşti, des terres à Voiceşti et à Cacaleţi, avec moulins et tziganes.
148. *12 août 1573 (7081), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand portier Harvat le village de Tîmbureşti avec serfs, après jugements avec le monastère de Dealu.
149. *20 août 1573 (7081).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs des terres à Drăghiceni, Lihăceni, Bonteni et ailleurs.
150. *1er septembre 1573 (7082).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Dumitru une terre à Rogozeşti.
151. *7 septembre 1573 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Crăciun et à Stanciu des terres à Comăneşti.
152. *15 septembre 1573 (7082).* Le métropolite Anania lègue à la Métropolie des terres à Săcuiani et à Sîrbi avec serfs et tziganes.
153. *20 septembre 1573 (7082).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la Métropolie les villages de Săcuiani et de Sîrbi avec serfs et tziganes, don du métropolite Anania.
154. *9 octobre 1573 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Barbu et à ses frères la part de Dumitru Leprosul de Groşani, après jugement (Photocopie en annexe, pl. X).
155. *23 octobre 1573 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand « vornic » Dragomir une terre à Borusu avec serfs et emplacements de moulin, sur laquelle il a été affréré par Puiu et autres.
156. *20 novembre 1573 (7082).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs une terre à Pătîrlage, après jugements.
157. *20 décembre 1573 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à l'intendant Stroe des terres à Borîla et à Mirileşti.

158. *21 décembre 1573 (7082).* Evtimie, l'hégoumène du monastère de Bistriţa, rend compte des dépenses faites pour creuser le bief du moulin de Băbeni.

159. *4 janvier 1574 (7082).* Le métropolite Eftimie confirme au monastère de Coşuna les villages de Cornăţelul, Bucovăţul, et Săcuiul, ainsi que des tziganes, avec bétail et objets d'argent.

160. *4 janvier 1574 (7082).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Glavacioc la dîme sur le vin de Topoloveni, don du grand « postelnic » Radu Paşadia (Photocopie en annexe, pl. XI).

161. *4 janvier 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Neagoe et à Dobrotă des manses à Bărbuleţu et à Pietrari.

162. *5 janvier 1574 (7082).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la « joupanitza » Calea une terre à Şuici, cédée par Oprea au compte d'une amende pour meurtre.

163. *7 janvier 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au portier Rusco l'emplacement d'ancien village de Grădiştea, don du Stepan, ancien grand « clucer ».

164. *10 janvier 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Vlaicu et à son frère le « postelnic » Mihnea, le village de Năpîrteni, après jugement.

165. *12 janvier 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme aux « postelnici » Barbu et Stroe une terre à Dăduleşti, après jugement.

166. *14 janvier 1574 (7082).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la « joupanitza » Stana, à la « joupanitza » Stanca et à la nièce de celle-ci, Stana, la terre dite « Măneasca » de Geamăna, après jugements.

167. *15 janvier 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au „pîrcălab" Mocşa de Rîmnic un village dans le district de Dolj.

168. *22 janvier ⟨1574 (7082)⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Vlaicu et à son frère, Mihnea, le village de Năpîrteni avec les emplacements d'anciens villages de Măceşani et Boziani, ainsi que le mont de Iazeru, après jugements.

169. *24 janvier 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme l'affrérissement de Neagu et de son beau-fils Stanciu, sur une terre à Bărcăneşti.

170. *13 février 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs le village de Muereasca, après jugement.

171. *18 février 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Codrea et à sa „joupanitza » Anca, la moitié du village de Purcăreni, après jugements.

172. *12 avril 1574 (7082), Rîmnicu Sărat.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Glavacioc une terre à Călineşti, don du grand portier Harvat (Photocopie en annexe, pl. XII).

173. *13 mai 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Vlaicu, homme au service du prince, une terre avec vigne à Tămăşeşti.

174. *25 mai 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Cazan des champs à Ciorăşti et à Dăeşti.

175. *8 juin 1574 (7082).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stroe et autres une terre à Poeni.

176. *20 juin 1574 (7082).* Le grand « clucer » Stepan fait don au monastère de Coşuna d'un emplacement de vigne à Smîrdeşteţ.

177. *20 juin 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Tatu et à sa « joupanitza », Maria, les villages de Pietroşani, Negoeşti et Bătieşti, ainsi que des tziganes, après jugement.

178. *1er juillet 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « ban » Drăghici et au « ban » Udrişte de village de Cricoveni, après jugement.

179. *6 juillet 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « postelnic » Staico et à son frère Barbu, une terre à Popeşti, après jugement.

180. *7 août 1574 (7082), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « ban » Drăghici et à sa « joupanitza » Vlădaia, leurs villages avec étangs, moulins, vignes et tziganes, sur lesquels ils se sont affrérés.

181. *Septembre 1574 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand « medelnicer » Ivan et à sa « joupanitza » Maria, une terre à Pîrvuleşti et des tziganes.

182. *⟨Septembre 1574—novembre 1576⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Coşuna le village de Săcuiul, don de la « joupanitza » Stanca de Bratovoeşti.

183. *⟨Septembre 1574—novembre 1576⟩.* Le voïévode ⟨Alexandru Mircea⟩ confirme aux fils de Şerbu une terre à Viezuri.

184. *⟨1er septembre 1574—31 août 1575⟩ 7083.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « postelnic » Oprea des terres à Drăgăşani et à Momoteşti. sur lesquelles il a été affréré par la « joupanitza » Vlădaia.
185. *3 septembre ⟨1574—1577⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Vieroş le village d'Urîţi avec serfs et étang, don du « clucer » Radu et de ses fils, Ivaşco et Albu.
186. *4 septembre ⟨1574⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Carapcea et autres une terre à Trestenicu de Sus, après jugement.
187. *5 septembre ⟨1574—1577⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea autorise le monastère de Tismana à détenir la moitié de l'étang de Bistreţul (Photocopie en annexe, pl. XIII).
188. *6 octombre ⟨1574—1576⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs des terres à Marotin et à Pîrscu, après jugement.
189. *6 octobre ⟨1574 (7083)⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Călin et à Vlad une terre à Mihoveni, après jugement.
190. *10 octobre 1574 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prévôt Voico et à sa « joupanitza », Neacşa, une terre à Muşcel, après jugement.
191. *13 octobre ⟨1574⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à la « joupanitza » Calea de Brîncoveni le village de Piscu. après jugement.
192. *2 novembre 1574 (7083).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « clucer » Vlaicu et à sa sœur Chera, le village de Ţigăneşti, après jugements.
193. *8 novembre ⟨1574—1576⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Şerbu et Dumitru, hommes au service du prince, une terre à Giurmăneşti, après jugement.
194. *18 décembre 1574 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « ban » Oprea de Drăgăşani une terre à Momoteşti, ainsi que des tziganes.
195. *Janvier ⟨1575—1576⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Oprea et à sa fille Sora, des terres à Floreşti (Photocopie en annexe, pl. XIV).
196. *Janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs des terres à Tătărăi avec bois défriché et brulé.
197. *12 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand portier Harvat des vignes à Călineşti.
198. *12 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme des tziganes à l'intendant Plop de Dobrun.
199. *12 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs des terres à Pleniţa.
200. *13 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Dobre, au prêtre Dumitru et autres des terres à Poenari.
201. *13 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Lal, à ses compagnons et autres les villages de Şoptani, Mălureni et autres, après jugements.
202. *15 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Vieroş un emplacement de moulin et une vigne à Goleşti, ainsi qu'un serf.
203. *17 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Şteful et autres des terres à Cirstieneşti et à Poenari, après jugements.
204. *19 janvier ⟨1575—1576⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Pîrvu, neveu de Cherbeleţ, la moitié du village de Comani avec serfs et l'autre moitié, au monastère de Tismana.
205. *19 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme des tziganes au logothète Berivoe.
206. *25 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea fait don au monastère de Vieroş d'une redevance annuelle de 5 000 aspres prélevée sur les droits de douane de Rucăr, au souvenir du grand « clucer » Albu qui est mort, en défendant le prince dans la bataille de Focşani avec le voïévode de Moldavie, Ioan.
207. *26 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Manea, homme au service du prince, une terre à Bălboşani, don de la « logofeteasa » Neacşa de Drăgoeşti et de ses fils, pour le récompenser d'accomplissement de charges à l'étranger.
208. *27 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme aux filles de Stoica et aux fils de celles-ci plusieurs villages avec moulins, vignes et jardins, après jugements.
209. *29 janvier 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Necula et à son neveu le scribe Necula des terres à Racoviţa et des tziganes, après jugements.
210. *3 février 1575 (7083).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Gherghe des terres à Curte, Sîmbotin, Corbi et ailleurs avec vergers, emplacements de moulins et vignes.

211. *12 février 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « postelnic » Radu et à ses frères, Preda et Stroe, le village de Crucea, après un litige au sujet de servage.

212. *18 février ⟨1575—1576⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Mogoş et à ses filles une terre à Stăneşti et au logothète Brătilă, une terre à Româneşti.

213. *2 mars ⟨1575—1577⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea autorise le monastère de Vieroş à dètenir une maison avec moulin et vigne à Piteşti, don de Stoica.

214. *2 mars 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand «ban » Dobromir la moitié du village d'Izlaz.

215. *4 avril ⟨1575—1577⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea enjoint au « postelnic » Barbu, fils de Benga de Sîrbi. de ne plus pêcher dans l'étang de Bistreţ, qui appartient au monastère de Tismana (Photocopie en annexe, pl. XV).

216. *5 avril 1575 (7083).* Le grand trésorier Mitrea et sa « jitelniţa », Neaga, font don à l'Evêché de Buzău de quatre serfs de Polaţi (Photocopie en annexe, pl. XVI).

217. *12 avril 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Milea une terre à Bieleşti.

218. *19 avril ⟨1575—1576⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stoica Tătarul et à son fils une terre à Blohomi, après jugement.

219. *22 avril 1575 (7083).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « postelnic » Staico le village de Bucov avec moulins. vignes et revenu seigneurial.

220. *21 mai ⟨1575—1577⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea ordonne au grand intendant Ioan de couper, avec « tous ses gens » l'alpage d'Arsuri, appartenant au monastère de Tismana et de fermer des sentiers et passages.

221. *24 mai 1575 (7083).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs une terre à Coşcodia (Photocopie en annexe, pl. XVII).

222. *28 mai ⟨1575—1577⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea juge le litige opposant Radu de Berivoeşti et ses compagnons à Drăguş et ses compagnons. au sujet d'une terre.

223. *28 mai 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Cernat des terres avec moulins à Bărcăneşti.

224. *29 mai ⟨1575—1577⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea autorise l'écuyer Chirca à prendre le parti de la « joupanitza » Neacşa de village de Futeştii sur la Mostişte.

225. *5 juin 1575 (7083).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Radu Buzescu et à ses frères, Preda et Stroe, le village de Crucea, après jugement.

226. *6 juin ⟨1575—1577⟩.* Le voïévode Alexandru Mircea autorise l'intendant Neagoe à détenir la terre de Stan de Copăcel jusqu'à ce que celui-ci lui payera une dette.

227. *8 juin 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Neag, homme au service du prince et autres, des terres avec vignes et emplacement de moulin à Scărişoara.

228. *8 juin 1575 (7083).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stoica des terres à Frăsinet et à Studina et au prêtre Radu, une terre à Sturzeşti.

229. *8 juin 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme l'affrérissement entre les fils de Vlad sur des terres à Studina Sturzei et à Grămătici.

230. *13 juin ⟨1575—1576⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « clucer » Vlaicu et à sa sœur, Chera, le village de Ţigăneşti, après jugements.

231. *15 juin 1575 (7083).* Marcu de Juguri donne en nantissement sa terre au logothète Dragomir de Rumâneşti, pour garantir le payement d'une dette.

232. *30 juin ⟨1575—1576⟩, Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au logothète Coresi des villages avec moulins, vignes, dîmes sur le vin, serfs, ainsi que des tziganes.

233. *1er juillet 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Coşuna des vignes à Smîrdeşteţ.

234. *2 juillet 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Tudor, homme au service du prince et autres des terres à Dobroteştii de Sus et à Creaţa de Sus.

235. *7 juillet 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Văsiiu des serfs avec manses à Rătivoeşti, ainsi que des tziganes.

236. *9 juillet 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Gherghe une terre à Negreasca. vendue par Dragomira pour sauver son fils de la peine capitale.

237. *10 juillet 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au « pîrcălab » Şuica des terres à Tigveni.

238. *8 août 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Stoica des terres à Posobeşti.

239. *11 août 1575 (7083), Bucarest.* Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Dumitru et à son frère, Neagu, des terres à Rogozeşti, après jugements.

240. *11 août 1575 (7083).* Le voïévode Alexandru Mircea confirme l'acte par lequel le grand portier Harvat légue ses biens à ses fils et à ses filles.

241. *12 août 1575 (7083)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand « postelnic » Stoica des terres avec serfs à Maxin, Berindeşti et Udreni.

242. *20 août 1575 (7083)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Căpăţînă et autres une terre à Lipovul de Jos. après jugement.

243. *22 août 1575 (7083)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand « vornic » Ivaşco, Grindurile avec tous les emplacements d'anciens villages et étangs.

244. *16 août ⟨1575—1576⟩*. Le voïévode Alexandru Mircea autorise le monastère d'Argeş à détenir une terre située en bas de Piteşti.

245. *29 août 1575 (7083)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au monastère de Coşuna le village de Cornăţelul, don de l'ancien grand « clucer » Stepan.

246. *29 août 1575 (7083)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à l'ancien évêque de Buzău, Ilarion et à son frère Ivan, une terre à Verneşti, après jugements.

247. *⟨1er septembre 1575—31 août 1576⟩*, *7084*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Bunea et à ses frères une terre à Căldăruşa et à Bîlcă, une terre avec vigne à Zărneşti.

248. *⟨1er septembre 1575—31 août 1576⟩*, *7084*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Cîrstilă, homme au service du prince, une terre à Murgeni.

249. *⟨1er septembre 1575—31 août 1576⟩*, *7084*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Radu des terres avec moulin et vergers à Blagodeşti.

250. *1er septembre ⟨1575⟩*. Le voïévode Alexandru Mircea autorise le « clucer » Datco à recouvrer les actes du domaine de Verneşti des fils d'Oprina, du Turc Mahomet et autres.

251. *1er septembre 1575 (7084)*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à plusieurs une terre à Tîntava.

252. *22 septembre 1575 (7084)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au prêtre Lera, ainsi qu'à Neagoe et Alexa des terres à Măgura (Photocopie en annexe, pl. XVIII).

253. *28 octobre 1575 (7084)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Costandin une terre à Bătieşti, après jugement (Photocopie en annexe, pl. XIX).

254. *30 octobre 1575 (7084)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Radu, Urechiatu et Mogoş une terre ⟨à Piscani⟩.

255. *13 novembre 1575 (7084)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Maria et à son époux, Stanciu, une terre à Creţeştii de Margine sur laquelle ils ont été affrérés par Radu, le père de Maria.

256. *4 décembre 1575 (7084)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme à Călin et autres des terres à Călineşti avec mont et droit de pêcher dans la rivière de Lotru.

257. *23 décembre 1575 (7084)*, *Bucarest*. Le voïévode Alexandru Mircea confirme au grand spathaire Stan et à sa « jitelnitza » Caplea, le village de Descopereşti, après jugements (Photocopie en annexe, pl. XX).

DOCUMENTE

1 — 1571 (7079) ianuarie 5, Bucureşti

† Милостїею божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахиниско, синъ великааго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Шꙋнка велики пръкълаб и брат его, Бадѣ ватах и със них синови си им, елице им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ѡт село Шꙋнчїи четрътаго дел, варе елика се хтит избрати, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и за дединꙋ. И паки да им ест ѡт село и Гъѡжани и Бончещи[1] четрътаго дел, ѡт по въс хотаром. И паки да им ест ѡчинꙋ ꙋ село Брꙋстꙋроаса, четрътаго дел, ѡт по въс хотаром. И паки да им ест ѡт село Шꙋнков по въс четрътаго дел.[2]

И паки да им ест нихним челѣди аџїгани, на име Ѡпрѣ със децами си и Кꙋрки със децами си и Радꙋл със децами си и Трътааде със децами си и Боинѣ със децами си и и Радꙋл със децами си и и Ѡпрѣ със децами си и Бежа със децами си и и и Ѡпрѣ със децами си и Горан със децами си, занеже сїе више речени селах и аџиганим били сꙋт за дединꙋ више реченим болѣрином господства ми.

И паки да се знает прѣки Балдовинев жꙋпаницев Шꙋнкъв вел пръкълаб, ѡт Могошани ѡт дел бащꙋ си Дꙋмитров ѡт над въсах, половино. И паки да мꙋ ест ѡт Хомꙋ дел бащꙋ си Дꙋмитров въсах, варе елика се хтет избрати. И паки да мꙋ ест едни челѣд аџїгани, по име Мика със синови его въси. И паки да мꙋ ест едни поꙗс сребрънни, за ҂а҃ф аспри.

И паки да си знает прѣкїе <пръ>вою жꙋпаницꙋ Шꙋнкъ вел пръкълаб, на име Беликa, дъщира Предев ключар ѡт Лънџещи: ѡт село Баꙗ третаго] дел ѡт по въс хотаром и ѡт Чꙋперчени колици вечинни сꙋт въсих и едни челѣд аџигани, по име Драгомир със въси синови его, занеже мꙋ ест старе и праве ѡчине и аџїгани и за дединꙋ, прѣки Беликъв и Балдовинев, жителницем Шꙋнкъ велики пръ<къ>[3]лаб.

Сего радї, дадох и господство ми болѣринꙋ господства ми, Шꙋнка велики пръкълаб и Бадев ватах, ꙗкоже да им сꙋт сїе више речени селах и аџїганим въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, ним и синовом емꙋ, вноком и прѣвнꙋчитом и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господство ми.

Сеже и сведетелїе поставлеем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Митрѣ комис и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонце пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

И аз, Барнава писецꙋ, еже ю прѣписах ꙋ градꙋ Бикꙋрещи, мѣсеца гинарїе е҃ дьни, текꙋщаго лѣтом ѡт Адама, въ лѣт ҂зоѳ҃.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Şuica mare pîrcălab şi fratelui lui, Badea vătaf şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină din satul Şuici a patra parte, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire. Şi iar să le fie din satul şi Găojani şi Voiceşti [1], a patra parte, de peste tot hotarul. Şi iar să le fie ocină în satul Brusturoasa, a patra parte, de peste tot hotarul. Şi iar să le fie din satul lui Şuica peste tot a patra parte [2].

Şi iar să le fie sălaşele lor de ţigani, anume Oprea cu copiii săi şi Curchi cu copiii săi şi Radul cu copiii săi şi Tătrade cu copiii săi şi Voinea cu copiii săi şi iar Radul cu copiii săi şi iar Oprea cu copiii săi şi Beja cu copiii săi şi iar Oprea cu copiii săi şi Goran cu copiii săi, pentru că aceste mai sus-zise sate şi ţigani au fost de moştenire mai sus-zişilor boieri ai domniei mele.

Şi iar să se ştie zestrea Baldovinei, jupaniţa lui Şuică mare pîrcălab, din Mogoşani, din partea tatălui său Dumitru, de peste tot, jumătate. Şi iar să-i fie din Homu partea tatălui său Dumitru, toată, oricît se va alege. Şi iar să-i fie un sălaş de ţigani, anume Mica cu toţi fiii săi. Şi iar să-i fie un brîu de argint, de 1 500 aspri.

Şi iar să se ştie zestrea primei jupaniţe a lui Şuică mare pîrcălab, pe nume Velica, fiica lui Preda clucer din Lăngeşti: din satul Baia a treia parte, de peste tot hotarul şi din Ciuperceni, cîţi vecini sînt toţi şi un sălaş de ţigani, anume Dragomir cu toţi fiii lui, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine şi ţigani şi de moştenire, zestrea Velicăi şi a Baldovinei, jitelniţele lui Şuică mare pîrcălab.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, Şuica mare pîrcălab şi lui Badea vătaf, ca să le fie aceste mai sus-zise sate şi ţigani de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi eu, Varnava scriitor, care am scris-o în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 5 zile, cursul anilor de la Adam, în anul 7079 <1571>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., LXXXVII/51. Orig., hîrtie (40,5×29), rupt, pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 1–2.

---

[1] „и Гъѡжани и Воичещи“ („şi Găojani şi Voiceşti“), scris ulterior peste un text răzuit.

[2] Pasajul: „и паки ... дел“ („şi iar ... parte“), şters cu chinovar.

[3] Omis.

---

2 ⟨1571–1574⟩ ianuarie 6

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтѣи монастир ѿ Бистрица, ꙗкоже да мꙋ ест гръла ѿ Челѣю половин, със вьс хотар, занеже мꙋ е[е]ст стара и права ѡчина и за дѣдина.

Тѣм радї, нихто да не смѣет бантовати или запрѣтити ѡт грълъ, понеже ю съм дал господство ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Ивашко вел лѡгѡфет.

Пис Иван, мѣсеца генарїе ѕ҃ дьни.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїе, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Bistriţa, ca să-i fie gîrla de la Celei jumătate, cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a o tulbura sau a o opri de la gîrlă, pentru că i-am dat-o domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

A scris Ivan, luna ianuarie 6 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 876 (Bistriţa, LII/6). Orig., hîrtie (23×20), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 77v—78,202, f. 411v şi 713, f. 8.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 2 (sub ianuarie 7). Facs. *Ibidem*, 503.

---

3 ⟨1571—1572⟩ ianuarie 7

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлиѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми чьстнѣишомꙋ ѡтцꙋ егꙋмен кир Єфрем ѡт свѣтомꙋ монастир ѡт Бистрица, ꙗкоже да сꙋт негов слꙋз, на име Лꙋпꙋл [1] волницї със сїю книг господства ми ꙋзимаите нѣкои ацигани свѣтѣи монастир више речена ѡт Михнѣ ѡт Хꙋрези.

И нихто да не смѣет бантовати или запрѣтити пред сїю книг господства ми, ере тога чьловека зло кет патити ѡт къ господство ми.

Ѧ ти Михню, ако ти се мнит крив, да приидеше да стоит лицꙋ пред господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Ївашко вел логофет.

Пис Сїбїю, мѣсеца генарїе з҃ дьни.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului părinte egumen chir Efrem din sfînta mănăstire de la Bistriţa, ca să fie volnică sluga sa, anume Lupul [1], cu această carte a domniei mele, să ia nişte ţigani ai sfintei mănăstiri mai sus-zisă, de la Mihnea din Hurezi.

Şi nimeni să nu îndrăznească să-l tulbure sau să-l oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele, căci acel om rău va păţi de la domnia mea.

Iar ţie, Mihnea, dacă ţi se pare strîmb, să vii să stai de faţă înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

A scris Sibiu, luna ianuarie 7 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 877 (Bistriţa, LXV/424). Orig., hîrtie (27×20), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 386v—387 şi 713, f. 714v—715.

Datat după domn. ispravnic şi egumen.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 2—3. Facs. *Ibidem*, 504.

---

[1] Nume scris ulterior, pe loc lăsat iniţial alb.

---

4 1571 (7079) ianuarie 8

† Да се знае како ест покȣпил Пеикȣл, сннь Снрбнн ѡт Лȣбник, една ѡчина ѡт Станчȣл Пръвȣлов синъ ѡт Лȣбник, ѡт за еден ликȣ[1] ѡсми делъ ѡт Лȣбник, за ѵ̄ аспри. И пак есе покȣпил Пеикȣл и сннь Драгȣл и Станило една ѡчина ѡт Драгомировȣ, пак ѡт нихном дел, ѡсми дел, да ѵ̄ аспри. И пак есе покȣпил Пеикȣл и Драгȣл една ѡт селища ѡт Добромир... за с̄ аспри, ѡт Лȣбник. И пак есе покȣпил Пеикȣл и Драгȣл ѡт Лȣбник едънъ нив ѡт Блъдаꙗ ѡт Лȣбник, по ред хотар Деџерацов, неговȣ дел, за т̃ аспри готови.

Мартȣрие: ѡт Болȣꙗк, Драгомїр и стар Фрьцїло ѡт Перъ и Марко ѡт Деџераци, Лъпъдат ѡт Казанещи и Фътȣл ѡт Пречиенори и Гергина ѡт Десъраци.

Пис месеца гинарїе дьни н̄, ҂зоѳ. И Добромир<р> ѡт Рȣптȣра.

Исписах попа Добромир ѡт Зъгае.

† Să se ştie că a cumpărat Peicul, fiul Sîrbului din Lubnic, o ocină de la Stanciul, fiul lui Pîrvul din Lubnic, dintr-un tei a opta parte din Lubnic, pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat Peicul şi fiul ⟨lui⟩ Dragul şi Stănilă o ocină de la Dragomir, iarăşi din partea lor, a opta parte, pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat Peicul şi Dragul una din selişti de la Dobromir... pentru 200 aspri, din Lubnic. Şi iar a cumpărat Peicul şi Dragul un ogor din Lubnic, de la Vlădaia din Lubnic, pe rîndul hotarului Degeraţilor, partea ei, pentru 300 aspri gata.

Mărturie: din Voluiac, Dragomir şi Frăţilă cel bătrîn din Peri şi Marco din Degeraţi, Lăpădat din Căzăneşti şi Fătul din Precinenori şi Gherghina din Desăraţi.

Scris luna ianuarie 8 zile, 7079 ⟨1571⟩. Şi Dobromi⟨r⟩ din Ruptur.

Am scris popa Dobromir din Zăgae.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXXII/74. Orig., hîrtie (30×21).

EDIŢII. Slav şi trad. Tocilescu, *Doc. inedite*, 187—188. Trad. *DIR*, *B*, 3.

---

[1] În loc de: липȣ.

---

5 1571 (7079) ianuarie 9

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїиской, сйнъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, велицѣи цръкве Митрополїе ѡт Тръговище и чьстнѣишомȣ и прѣѡсвѣщеномȣ архїмитрополит кѵр владїцѣ Єфтимїе, ꙗкоже бити свѣтѣи Митрополїе едни челѣд ѡт ациганини, имением Ръȣл и със циганкам си, Сора и със синови си, на име Стан и Въсїю и Добра, ѡт ациганїе Болдещим, занеже даде и приложише сам Радѹл столник

със братїꙗм си, на нихꙋ съмрътъ и със нихꙋ ꙗзик. И сице сведетелствова и даде ѡт пред господства ми и матерꙋ им, монахїе Ифросина и исписали сꙋт въ светии велики помѣник ѕ҃ дꙋше, ꙗкоже да им ест вечное въспоминанїе, а светѣи Митрополїе въ покрѣпленїе.

Сего радї, дадох и господство ми, <ꙗк>оже бити светѣи Митрополїе сїе више речени ацигани ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Драгомир велики дворник.

И исписах аз, Мирослав, мѣсеца генарїе ѳ҃ дьни, въ лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, marei biserici a Mitropoliei din Tîrgovişte şi preacinstitului şi preasfinţitului arhimitropolit chir vlădica Eftimie, ca să-i fie sfintei Mitropolii un sălaş de ţigani, anume Răul şi cu ţiganca sa, Sora şi cu fiii săi, anume Stan şi Văsiiu şi Dobra, din ţigănia Boldeştilor, pentru că l-a dat şi l-a închinat însuşi Radul stolnic cu fraţii săi, la moartea lor şi cu limba lor. Şi aşa a mărturisit şi a dat dinaintea domniei mele şi mama lor, monahia Ifrosina şi au scris în sfîntul marele pomelnic 6 suflete, ca să le fie veşnică pomenire, iar sfintei Mitropolii de întărire.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie sfintei Mitropolii aceşti mai sus-zişi ţigani ocină şi ohabă şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi am scris eu, Miroslav, luna ianuarie 9 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 878 (Mitrop. Ţ. Rom., CCCXLIII/1). Orig., hîrtie (30,5×21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1914.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 3–4.

---

6 — 1571 (7079) ianuarie 10, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми светомꙋ монастир ѡт код Гергица, храм светаго и чюдотворца Николае, ꙗкоже да мꙋ ест една водїницꙋ ѡт водїницем господства ми ѡт Гергица, понеже ех съм помиловал господство ми светомꙋ монастир със тае више речена водїницꙋ радї дꙋше господства ми и изрaдї дꙋшꙋ родїтелюм господства ми, ꙗкоже да им ест светим ѡтцем и иноком еже живꙋщим въ них въ пищꙋ и въ ꙋкрѣпленїе светомꙋ монастир, а господства ми и родїтелем господства ми въ вѣчное въспоминанїем.

Сеже и свѣдѣтелїем поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелникꙋ. Исправник, Ївашко велики логофет.

И аз, Михаю, еже написах въ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генарїе і̄ дьни, в лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Алїѯандрꙋ воевода, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei Mănăstiri de lîngă Gherghiţa, hramul sfîntului şi făcătorului de minuni Nicolae, ca să-i fie o moară din morile domniei mele de la Gherghiţa, pentru că am miluit domnia mea sfînta mănăstire cu această mai sus-zisă moară, pentru sufletul domniei mele şi pentru sufletul părinţilor domniei mele, ca să le fie sfinţilor părinţi şi călugări care trăiesc într-însa de hrană şi de întărire sfintei mănăstiri, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi eu, Mihai, care am scris în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 10 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 879 (Mitrop. Ţ. Rom., V/5). Orig., perg. (27×37), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1864.

EDIŢII. Slav. *Venelin*, 187—188. Trad. *DIR*, *B*, 4. Facs. *DIR*, *B*, 505.

---

7 ⟨1571—1574⟩ ianuarie 17

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевод и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми ѡвемзи чьловѣци, на име Бадѣ и синꙋ емꙋ, на име поп Бъдилъ ѡт Мълꙋрѣнин[1], ꙗкоже да сꙋт мирно и слободно изрaдї пренїе еже сꙋт имали Бадѣ и синъ емꙋ, поп Бъдилъ със анепсеи си ѡт дъщеръ, на име Бан и Бъдилъ, радї нехие ѡчине и комати. Понеже ѡсташе Бан и Бъдилъ сиромаси ѡт бащꙋ им, Шербан, зетꙋ Бадев више реченꙋ. Таже, Бадѣ и синꙋемꙋ, поп Бъдилъ, ѡни их ꙋзеше по анепсеи си, Бан и Бъдилъ, тере их сꙋт прихранили ꙋ негове кꙋке, ꙗкоже и момци ѡт тѣло его, докле их сꙋт ꙋжинили. Таже Бадѣ, дедꙋм си и поп Бъдилъ, ꙋником си, ѡни не имаше частъ и милꙋ ѡт нехнем ⟨анепсеѡм⟩[2], Бан и Бъдилъ, анꙋ прїйдоше анепсеи Бадев тере се прѣше със дедꙋм си, Бадѣ и сꙋс ꙋником си, поп Бъдилъ, како да имат ѡчине и комати ѡт ѡчина...[2] ⟨де⟩дꙋм си, Бадев и ꙋком си,поп Бъдилъв.

А ꙋ тем, господство ма гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въси чьститими правїтелїе господства ми ...[2] ⟨да⟩дох господство ми Бадев и синъ емꙋ, поп Бъдилъв, ꙗкоже да се дръжет нехие ѡчине и комате, сваке, и анепсеи емꙋ метѣх ⟨да не имат⟩...[2] Бадев, ѡни сїце не ѡставише се, нꙋ пaки сорочише ⟨по⟩[2] дедꙋм си, Бадѣ и ꙋникꙋм си, поп Бъдилъ пред господства ми ...[2] със ꙋникꙋм си, поп Бъдилъ пред господства ми тере се п⟨рѣше за⟩[2] тѣзи више речени ѡчине и комате. Таже, сїце ѡсташе ⟨Бан и Бъдилъ, анеп⟩[2]сеи Баде⟨в⟩.

Сего радї, дадох господство ма Бад<ев и синꙋ емꙋ, поп Бъдилъв>[2] ꙗкоже да се дръжат...[2] и комате више р<ечене>...[2] да се дръжет ѡчинꙋ бащꙋм си, Шербанов ѡт Прибоꙗ<ни>... <ѡчи>[2]нꙋ и комати дедꙋм си, Бадев и ꙋкꙋм си, поп Бъдилъ ниціа...[2] нихто да их не смѣет покꙋсити бантовати или запрѣтити пред сїе книг господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Ївашко великїи <логофет>[2].

Пис аз, Барбꙋл, мѣсеца генарїе з҃ї дьни.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Badea şi fiului său, anume popa Bădilă din Mălureni[1], ca să fie în pace şi slobozi pentru pîra ce au avut Badea şi fiul lui, popa Bădilă, cu nepoţii de fiică <ai lui Badea>, anume Ban şi Bădilă, pentru ocinele şi averile lor. Pentru că au rămas Ban şi Bădilă orfani de tatăl lor, Şerban, ginerele lui Badea mai sus-spus. Apoi, Badea şi fiul său, popa Bădilă, ei au luat pe nepoţii lor, Ban şi Bădilă de i-au îngrijit în casele lor ca pe copiii din trupul lor, pînă ce i-au însurat. Apoi Badea, bunicul lor, şi popa Bădilă, unchiul lor, ei n-au avut parte şi milă de la <nepoţii> [2] lor, Ban şi Bădilă, ci au venit nepoţii lui Badea, de s-au pîrît cu bunicul lor, Badea, şi cu unchiul lor, popa Bădilă, ca să aibă ocine şi bucate din ocina...[2] bunicului lor, Badea şi a unchiului lor, popa Bădilă.

Iar întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele...[2] am dat domnia mea lui Badea şi fiului său, popa Bădilă, ca să-şi stăpînească ocinele şi averile lor, toate şi nepoţii lor amestec <să nu aibă>...[2] lui Badea, ei aşa nu s-au lăsat, ci iarăşi au sorocit <pe> [2] bunicul lor, Badea şi unchiul lor, popa Bădilă, înaintea domniei mele...[2] cu unchiul lor, popa Bădilă, înaintea domniei mele de s-au <pîrît pentru> [2] mai sus-zisele ocine şi averi. Astfel, aşa au rămas <Ban şi Bădilă, nepoţii>[2] lui Badea.

De aceea, am dat domnia mea lui Badea <şi fiului său, popa Bădilă>[2] ca să stăpînească...[2] şi averile mai sus-spuse...[2] să-şi stăpînească ocina tatălui lor, Şerban din Priboaia<ni> ...[2] ocina şi averile bunicului lor, Badea şi ale unchiului lor, popa Bădilă, nimic...[2] nimeni să nu îndrăznească să încerce a tulbura sau să oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ivaşco mare <logofăt> [2].

Am scris eu, Barbul, luna ianuarie 17 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., MMDCLXII/5. Orig., hîrtie (31×28,5), pecete timbrată. Copie slavă din 1929, ibidem, ms. 1 232, f. 119—120.

Datat după domn şi ispravnic.

---

[1] Cuvînt scris peste un text răzuit.

[2] Loc rupt.

---

8 1571 (7079) ianuarie 30, Bucureşti

† Милосїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми слꙋзем господства ми,

Ганѣ със анепсеѡм си и Пътрꙋ със анепсеѡм си, на име Дꙋмитрꙋ и Радѹл и Кꙋнгре и Данчюл със братом си и Пътрꙋ и Владѹл и Дан и Ганѣ и със них синови си, елице им Богъ дастъ, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Липнꙗ, половинꙋ, ѡт посвꙋде, ѡт водꙋ и ѡт полю и ѡт шꙋм, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ. Али ест покꙋпена ѡт добраго Радѹла воевода за двѣ кони добри, цѣно за ҂в҃ аспри. Заниже ест била таю више речено половинꙋ за ѡчинꙋ загꙋбила ещеже при дьни ꙋником си, покоинаго Радѹла воевода.`

А потом, имали сꙋт съпрѣнїе пред покоинаго Мирча воевода, със Станчюл и със Стан, радї сїю више речено ѡчинꙋ. И тако прѣше Станчюл и Стан по више речени людїе, како нѣст питали тъда къда се сꙋт покꙋпили више реченꙋ ѡчинꙋ и не хтели ѡставити да кꙋпити и ѡни. А ꙋ тем, покоинаго Мирча воевода гледах и сꙋдих господство емꙋ и видѣх и прочетах и книга покоинаго и добраго Радѹла воевода за покꙋпени и дадох господство емꙋ Станчюлов и Станов закон, вї҃ болѣри, да заклет како нѣст ѡставили да кꙋпи и ѡни. А Стан и Станчюл, а ѡни <никак>оже не възмогоше донесити се тех вї҃ болѣри на дьнъ и на сорок, да заклет, нꙋ изметнише ҂а҃ аспри ꙋ силости им и без ꙋзнанїе покоинаго Мирча воевода. А потом, прииде Ганѣ и Пътрꙋ със четом си и със анепсеѡм си пред господства ми и тако прѣше ѡни по Стан <и по> Станчюл <пред господства ми, ка>ко сꙋт били изметнили тех више речени аспри ҂а҃ ꙋ силости им и без лицꙋ и без сꙋжденїе. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по <правдꙋ и по> закон и съ въсѣми чьститими правителїе господства ми и видѣх и господство <ми> книга покоинаго и добраго Радѹла воевода за покꙋ<пенїе и книга М>ирчев воевода ѡт вї҃ болѣри како ѡни не моки заклети. <И дадох> господство ми Станчюлов и Станов, паки да <донесити се тех> болѣри ѡт Мирча воевода. А ѡни паки не възмогоше донесити се тех... болѣри на дьнъ и на сорок да заклет како не хтет зкали... <к>ꙋпил таю више реченꙋ ѡчинꙋ, нꙋ паки ѡсташе Стан и Станчюл със четом си ѡт закон и ѡт пред господства ми. А Ганѣ и Пътрꙋ и анепсиѡм <си изметнише> таю више речени аспри ҂а҃ Станчюлов и Станов и ѡт пред господства ми.

И паки да им ест Комчев, сестра Пипрев, дъщера Кр<ъстев>... Пипрев ѡт Рогоз третаго дел и ꙋ Фъгъраш, паки третаго дел и ꙋ <Хр>ъборꙋл, паки третаго дел, заниже ю ест дал Кръстѣ и... Пипрѣ прекию Комчев, ꙗкоже да мꙋ бꙋди помѣнꙋ въ вѣки.

Сего радї, дадохом и господство ми Пътров със анепсеѡм си и Ганѣ със анепсеѡм си и Комча съ синови си, ꙗкоже бити им сїю више речени ѡчине въ ѡчине и въ ѡхабꙋ, ними и синовом им, евинꙋкомже и прѣвинꙋчетоим и ни ѡт когоже непотикновено, поризмꙋ господтва ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворникꙋ и жꙋпан Ївашко велики логофет и Дꙋмитрꙋ велики вистиꙗр и Стан велики спатар и Бадѣ велики столник и Гонцѣ велики пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелникꙋ. Исправник, Ївашко велики логофет.

Пис аз, Роман, въ столни градѹ Бꙋкꙋрещи, пис мѣсеца генарїе л҃ дьни, въ лѣт ҂зоѳ҃.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Ganea cu nepoţii săi şi Pătru cu nepoţii săi, anume Dumitru şi Radul şi Cungre şi Danciul cu fratele său şi Pătru şi Vladul şi Dan şi Ganea şi cu fiii

lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Lipia, jumătate, de pretutindeni, din apă şi din cîmp şi din pădure, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Însă a fost cumpărată de la Radul voievod cel Bun pentru doi cai buni, preţ de 2 000 aspri. Pentru că această mai sus-zisă jumătate de ocină a fost pierdută încă în zilele unchiului său, răposatul Radul voievod.

Şi după aceea, au avut pîră înaintea răposatului Mircea voievod cu Stanciul şi cu Stan, pentru această mai sus-zisă ocină. Şi aşa au pîrît Stanciul şi Stan pe mai sus-zişii oameni, că nu i-au întrebat atunci cînd au cumpărat mai sus-zisa ocină şi n-au vrut să-i lase să cumpere şi ei. Şi întru aceasta, răposatul Mircea voievod a cercetat şi a judecat domnia lui şi a văzut şi a citit şi cartea răposatului Radul voievod cel Bun, de cumpărătură şi a dat domnia lui lege lui Stanciul şi lui Stan, 12 boieri, să jure că nu i-a lăsat să cumpere şi ei. Iar Stan şi Stanciul, iar ei nicicum n-au putut să-şi aducă aceşti 12 boieri la zi şi la soroc, să jure, ci le-au lepădat 1 000 aspri cu sila şi fără ştirea răposatului Mircea voievod. Şi după aceea, au venit Ganea şi Pătru cu ceata lor şi cu nepoţii lor înaintea domniei mele şi aşa au pîrît ei pe Stan ⟨şi pe⟩ Stanciul ⟨înaintea domniei mele⟩ că au lepădat aceşti mai sus-zişi 1 000 aspri, cu sila şi nu de faţă şi fără judecată. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după ⟨dreptate şi după⟩ lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut şi domnia ⟨mea⟩ cartea răposatului Radul voievod cel Bun, de cumpărătură ⟨şi cartea lui M⟩ircea voievod de la 12 boieri că ei n-au putut să jure. ⟨Şi am dat⟩ domnia mea lui Stanciul şi lui Stan să ⟨aducă⟩ iarăşi ⟨pe acei⟩ boieri de la Mircea voievod. Iar ei iarăşi n-au putut să aducă pe acei ... boieri la zi şi la soroc să jure că n-au ştiut ⟨cînd au⟩ cumpărat această mai sus-zisă ocină, ci iarăşi au rămas Stan şi Stanciul cu ceata lor de lege şi dinaintea domniei mele. Iar Ganea şi Pătru şi nepoţii ⟨lor au lepădat⟩ aceşti mai sus-zişi 1 000 aspri lui Stanciul şi lui Stan şi dinaintea domniei mele.

Şi iarăşi să fie Comcei, sora lui Piprea, fiica lui Cîr⟨stea⟩... lui Piprea din Rogoz, a treia parte şi în Făgăraş, iarăşi a treia parte şi în ⟨Hr⟩ăborul, iarăşi a treia parte, pentru că i-a dat-o Cîrstea şi... Piprea zestre Comcei, ca să-i fie pomană în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Pătru cu nepoţii săi şi lui Ganea cu nepoţii săi şi Comcei cu fiii ei, ca să le fie această mai sus-zisă ocină, de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru mare vistier şi Stan mare spătar şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoicbiţă mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Roman, în cetatea de scaun Bucureşti, am scris în luna ianuarie 30 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 881 (Căldăruşani, LI/6—8). Orig., perg. (39×32), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri din sec. al XVIII-lea după care s-au făcut unele completări; altă traducere ibidem, ms. 721, f. 651v—653.

EDIŢII. Trad. *DIR. B*, 4—6.

9 ⟨1571⟩ februarie 15, Bucureşti

† Въ име Ѡтца и Сина и Свѣтаго Дѹха, амин.

Scris-am iu, Neacşa logofăteasa şi eu Radul postelnicul a nostră carti părintilui nostru şi cinstitului mai mari jupan Dobromir vil ban ca să ştii cum i-am vîndut satul Voinigiştii preste tot hotarul şi de în dealul viilor pînă în apa Jiiului ca să-i fii lui moşii, feciorilor şi nepoţiilor lui şi cine va rămîné de sămînţa lui tot să-i fii moşii lui şi dereaptă ocină cu toţi rumânii ohabnică.

Şi la aceasta tocmeală şi vînzari nostră, fost-au boiari na ime: Déjul logofătul de Glum, Vladul logofătul de Olăneşti, Drăgoi vătah ot Tutănişti, Bran de Miroşi, Ban vătahul de Livezi, Rădăcină ot Coţoféni, Stan ot Şimoneşti.

Şi se-au vîndut acest satŭ ci iaste mai sus-scris de deplină bunăvoe şi de înnaintea acestor boiari şi mulţi megiiaşi cîţi se-au tăîmplatu în cetati în Bucurişti.

Mărturii au fost şi au numărat banii: Vladul logofătul de Olăneşti as⟨pri⟩ 60 000 şi mi-au datu în mîna mea şi i-am dus Vladul logofătul în mîna logofitései de în Drăgoişti.

Şi aceasta carti şi vînzari şi cini va spargi tocmeala nostră ori de ruda şi de sămînţa nostră, să fii proclit ⟨de⟩ 318 otţi ije vă Nichei, să să judece cu Iuda şi cu Ariia. Aceasta am scris.

Şi am scris iu, Negoeţă logofetul, în casa banului Dobromir ot Bucurişti. Pis fevruarie dni 15, vă leat 7183 ⟨1675⟩.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, CII/38. Orig., hîrtie (31×21,5), pecete aplicată. Văleatul greşit; datat ca anterior întăririi domneşti din ⟨1571—1574⟩ mai 8.
EDIŢII. Ionaşcu, *Doc. Oltenia,* 107—108 (sub 1569).

---

10 1571 (7079) martie 12, Bucureşti

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghina scriitor, fiul Borei logofăt şi fiilor lui Roşca şi fiilor lor, cîţi Dumnezeu le va slobozi, ca să le fie lor jumătate din satul Leurdeni, de pretutindenea şi din dealul cu vii şi iarăşi jumătate din Muşeteştii de pe apa Vîlsanei, de pretutindenea şi sălaşe cu ţigani, pentru că toate aceste bucăţi de ocine şi ţigani sunt moştenire lui Gherghina şi fiilor lui Roşca.

Iar apoi, a avut Gherghina şi cu fii lui Roşca pîră cu fetele lui Stanciul şiufariul din Mărceşti, anume Maria şi încă şi altele. Şi aşa pîrau ele înaintea domniei mele că au şi ele din satul Leurdeni şi din Muşeteşti şi din ţigani. Iar la aceasta, domnia mea am văzut, am judecat şi am cercetat cu toţi dregători ai domniei mele şi încă am întrebat domnia mea pe protivnicii lui Gherghina şi a fiilor lui Roşca, dacă fetele lui Stanciul şiufariul au stăpînit ele în Leurdeni şi în Muşeteşti, ele sau părinţii lor în viaţa lor. Şi nu se află nimenea ca să le adeverească că au avut ele moştenire din mai sus-pomenitele sate şi ţigani, ci am aflat domnia mea cum n-au ţinut din mai sus-pomenitele bucăţi nici fetele lui Stanciul... [1] nici un amestec n-au avut. Şi încă domnia mea... [1] am cercetat domnia mea după dreptate le-am cercetat rîndul lor şi am dat domnia mea fetelor lui Stanciul şi fiilor, ca să jure cum au avut şi ele din mai sus-pomenitele sate...[1]. Şi ele de fel n-au putut să aducă...[1] boeri înaintea domniei mele la zi şi la soroc nici unul, ci au rămas fii lui Stanciul de lege dinaintea domniei mele şi dinaintea întregei curţi a domniei mele, mari şi mici.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Gherghina şi fiilor Roşcăi, ca să le fie lor de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimenea neclintit, după porunca domnii mele.

Iată şi mărturii punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Dumitru...[1] şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

A scris Nicula gramatic cu învăţătura lui Iarul logofăt, în luna lui martie 12 zile, în oraşul de scaun Bucureşti, anul 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 147. Traducere din 1935 după orig., perg.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 6–7.

---

[1] Loc rupt în orig., menţ. în trad.

---

11 — 1571 (7079) martie 20, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахинской, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синъ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Златев ватах, ꙗкоже да мꙋ ест село Тънбꙋрещїи, еже се зовет дел Кожескꙋлов, третаго дел и село Комишанїи, третаго дел и село Кожещии, третаго ‹дел›[1] и село Бꙋѡра, третаго дел и ѡт ацигани г҃-таго дел, занеже мꙋ ест била старе и праве ѡчини и дѣдини.

А потом, Злате, ѡн ест прїиде прѣд господство ми кꙋпно със анепсеꙗ си, на име Єрина и Бадѣ, тере се сꙋт сътворил тъкмъжїе како да дръжит и ꙋнкꙋ си Злате село Бꙋѡра радї село Кожещи, паки анепсиꙗ емꙋ Златев, по име Єрина и Бадѣ, ѡне да дръжит село Кожещїи радї село Бꙋѡра. И тако се сꙋт ꙋтъкмил и променовал ест Злате сам, със своемꙋ ѧзик и кꙋпно със анепсеем емꙋ, за своим добро волю, ѡт пред господство ми и ѡт прѣд въсѣми чьститими правителїе господства ми.

А потом, Злате, ѡн ест имал прѣнїе еще въ дьни покоинномꙋ Петрашко воеводꙋ със анепсеꙋ Бадѣ, баща Єринев и Бадев. И сеце прѣше Злате како ест имал и ѡн братство над сїе селѣ и ацигани више речени. А ꙋ тем, покоинномꙋ Петрашко воеводꙋ сꙋди их, по правдꙋ и по закон и съ въсѣми чьститими правителїе господства ми[2]. И дадох господство ми[2] Бадев закон, в҃і болѣри и донеси Бадѣ тех в҃і болѣри на дьнъ и на сорок и заклел ест съ шними прѣд Петрашко воеводꙋ, како не ест имал Злате братство никакоже над сїе више речене ѡчини и ацигани.

А потом, Злате еще не въсхощет да се ѡставише, нꙋ ест прїиде тере се сꙋт съпрꙋет лицꙋ прѣд господства ми кꙋпно със анепсеꙗ си, Єрина и Бадѣ. И сице прѣше Злате како ест имал и ѡн братство над сїе селѣ и ацигани више речене. А ꙋ тем, господство ми гледал съм редꙋ, по правдꙋ и по закон и съ въсѣми чьститими правителїе господства ми. И дадох господство ми Златев закон, к҃д болѣри, през закон Бадев, баща Єринев и Бадев. И донеси Злате тех к҃д болѣри на дьнъ и на сорок и заклел ест прѣд господство ми, по нихне дѫше, како ест имал Злате, над сїе селѣ и аџигани, третаго <дел>[1]. И ȣзел ест господство ми волови тех ві҃ болѣрн[3].

Сего радї, дадох и господство ми Златев и съ них синови, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ, ѡхабȣ и синовом емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

И се ȣбо свѣдетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир великомȣ дворникȣ и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис мѣсеца мартїе к҃ дьни. Ꙗз Грозав начертах въ столни градȣ ȣ Бȣкȣрещин и ѡт Ꙗдама текѫщаго, въ лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Ꙗлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Zlate vătaf, ca să-i fie satul Tînbureşti, ce se cheamă partea Cojescului, a treia parte şi satul Comişani, a treia parte şi satul Cojeşti, a treia ⟨parte⟩[1] şi satul Buora, a treia parte şi din ţigani a 3-a parte, pentru că i-au fost vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar după aceea, Zlate, el a venit înaintea domniei mele împreună cu nepoţii săi, anume Erina şi Badea, de au făcut întocmire ca să ţină şi unchiul lor Zlate satul Buora, pentru satul Cojeşti, iar nepoţii lui Zlate, anume Erina şi Badea, ei să ţină satul Cojeşti, pentru satul Buora. Şi aşa s-au întocmit şi au făcut schimb, Zlate singur, cu limba lui şi împreună cu nepoţii săi, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele.

Iar după aceea, Zlate, el a avut pîră încă în zilele răposatului Petraşco voievod, cu nepotul Badea, tatăl Erinei şi al lui Badea. Şi aşa au pîrît Zlate că a avut şi el frăţie peste aceste sate şi ţigani mai sus-zişi. Şi întru aceasta, răsposatul Petraşco voievod i-a judecat, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei lui. Şi a dat domnia lui lege lui Badea, 12 boieri şi a adus Badea aceşti 12 boieri la zi şi la soroc şi a jurat cu ei înaintea lui Petraşco voievod, că n-a avut Zlate frăţie nicidecum, peste aceste mai sus-zise ocine şi ţigani.

Iar după aceea, Zlate încă n-a vrut să se lase, ci a venit de s-a pîrît de faţă înaintea domniei mele împreună cu nepoţii săi, Erina şi Badea. Şi aşa a pîrît Zlate, că a avut şi el frăţie peste aceste sate şi ţigani mai sus-zişi. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat rîndul, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea lui Zlate lege, 24 boieri, peste legea lui Badea, tatăl Erinei şi al lui Badea. Şi a adus Zlate aceşti 24 boieri, la zi şi la soroc şi au jurat înaintea domniei mele, pe sufletele lor, că a avut Zlate, peste aceste sate şi ţigani, a treia ⟨parte⟩[1]. Şi a luat domnia mea boii acelor 12 boieri[3].

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Zlate şi cu fiii săi, ca să le fie ocină, ohabă şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Scris luna martie 20 zile. Eu, Grozav, am scris în cetatea de scaun în Bucureşti şi de la Adam cursul, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XL/42. Orig., perg. (26,5×35,5), pecete timbrată. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 7—8.

---

[1] Omis.
[2] În loc de: мꙋ.
[3] Pasajul: („И ꙋзел … болѣри“). („Şi a luat … boierii“), şters cu aceeaşi cerneală,

---

12

1571 (7079) aprilie 3, Bucureşti

† Въ законѣ повелѣ господъ Богъ сином Їсраилевом на въсѣко лѣто десетствовати, елика аще стежит и се вѣдеще апостоли свѣтии и богоносиии ѡтци, съзещаще на помощь и на благодѣтелство дꙋшам нашим и прѣдаше нам послѣдним чедом их, ѡва молитвою и бдѣнїем и постом, ѡви милостинѣми и покаанїем ѡтрѣбати се ѡт въсаких злъ съ въсѣкое верꙋю да готови бꙋдет оуслишати ѡи глас: „Прїидѣте къ мнѣ въси троуждаещии се и ѡбрѣменени и аз оупокои ви. Прїидѣте благословенїе ѡтьца моего наслѣдꙋите оуготованое вам царство ѡт сложенїе мира. Възалках бо се и дасти ми ꙗсти, въжеж⟨д⟩ах и напоисти ме, странен бех и въведости ме, наг бѣх и ѡдѣасти ме, болен бех и посетисти ме и въ темнице бѣх и прїидосте къ мнѣ“.

Сеже и аз, благовѣрнїи и благочьстивїи и Христолюбивїи и самодръжавнии, Їѡ Алеѯандроу воевода, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воеводꙋ, божїею милостїю, божїем дарованїем, ѡбладаещоми и господствоуещомч въсои земле Оуггровлахїискои, ещеже и запланенскѡм странам, Амлашꙋ и Фагарашꙋ херцег, ревноуе послѣдовати древнюм царем и господам, иже землъна въ благодетелство и мирне прѣпроводивше и небесномꙋ царствїе сподобише се, паки въспомѣнꙋ господство мч слов Давида пророка и цара глаголеще: „Блажени иможе ѡтпоустише се безаконїе и иможе прикрише се грѣси, блаженъ мъж емꙋже не въмѣнит господъ грѣха“. И паки: „Имже ѡбразом желает елен на источники воднїе, сице желает и дꙋша моа к тебе, Боже“.

Сего радї, даровах и господство ми съи въсе чьстнїи и благо ѡбразни и прѣпочьтании, еже над въсемч настоещим даров, съи хрисовꙋл господства ми, свѣтѣи и божественѣч монастир глаголемѣ Мърцинѣни, идеже ест храм свѣтих бесплътних архїстратига Михаила и Гаврїила и прочїи бесплътнич, ꙗкоже да мꙋ ест въ подрꙋчиїи село Бобочии въси и със въс хотар, занеже приложи и даде жꙋпан Дръгич дворник и съ братїам си. И паки да ест свѣтѣи монастир село Стънещии ѡт Прахова, въси, със въс хотар, занеже приложи и помилова жоупан Бенгилъ със синови си, имени им Дръгич и Радꙋл. И паки да ест свѣтѣи монастир село Секърѣнїи въси и със едни дѣл ѡт виноградї и четвъртаго дел ѡт Плопѣни и със брод за воденице ꙋ Телѣжаи и едно место и една воденицꙋ ꙋ рѣкꙋ Кꙋмътра, занеже приложи и милова жоупан Дръгич дворник, ещеже въ дьни Влада Калоугера. И паки да ест свѣтѣи монастир оу Нѣговани, дел Шербанов Бѣверицъ, занеже ест поклонил сам Ш⟨е⟩рбан свои дел за ѡчинꙋ жоупанꙋ Дръгич дворник. А жоупан Дръгич дворник даде и помилова свѣта монастир. И паки да ест свѣтѣи монастир дел Нѣгованов и дел Стоикъв за ѡчинꙋ и брод за водїница, понеже ест поклонил Нѣгован и Стоика ихне дела жоупанꙋ Дръгич дворник ѡт них добро волю. А жоупан Дръгич дворник даде и помилова свѣта монастир. И паки да ест свѣтѣи монастир ꙋ Нѣговани дел Савеи въса, варе елика се хтет избрати, понеже ест поклонил сам Сава жоупанꙋ Дръгич дворник. А жоупан Дръгич дворник даде и милова свѣта монастир. И паки да ест свѣтѣи монастир ꙋ Нѣговани ѡт дел Данов, синъ Мънев, половинꙋ и оу Рътꙋнда дел Данов въса, занеже поклони сам Дан и приложи бити свѣтѣи монастироу, ещеже при дьни Радула воевода.

И паки да ест свѣтѣи монастир село Телега, въса, и със въс хотар и Крънцеле въсех и със въс хотар, занеже приложи и милова жоупан Дръгич дворник свѣта монастир. И паки да ест свѣтѣи монастир оу Благодещи, дел Дръгичов вел комис и дел Оудрище постелник, свакех, понеже приложи и милова свѣта монастир жоупаница Калѣ дворниковица и със синови си, имениом Дръгич комис и Оудрище постелник, радї дꙋше жꙋпан Нѣгое, ещеже при дьни Моиси воевода. И паки да ест свѣтѣи монастир село Корнѣнїи въси, и ѡт Коастъ и ѡт Бода, занеже промени жоупан Дръгич със Данчюл, тере даде жоупан Дръгич дворник Данчюлов ꙋ Благодещи, дел Лꙋпшънѣсев и дел Строꙗсев и дел Иван пехарник и дел Пардосов и братїем емꙋ, понеже Лꙋпшънѣса и Строꙗса поклонили сꙋт них дела жоупанꙋ Дръгич дворник, а Иван пехарник и синови Пардосꙋлов и съ братїꙗм си дал ест им дрꙋга ѡчинꙋ, половинꙋ ѡт село Ръдꙋлещии ѡт Клънъꙋ. А после, жоупан Дръгич дворник дал ест сїе дела въсех и еще и аспри ҂г҃ и едини кон добръ радї въс село Корнѣнии. А потом, жоупан Дръгич спатар съ синови си и Оудрище вистїꙗр със синови си приложи и помилова свѣта монастир със въс село Корнѣнїи, и ѡт Коастъ и ѡт Бода и със водїнице ѡт привал. И паки да ест свѣтѣи монастир село Стлъпѣнии, дел Мандев и синовом ей, въса, занеже даде и помилова жоупаница Манда и синови ей свѣта монастир със више реченꙋ село Стлъпѣнии, радї дꙋше жоупан Стънилъ. И паки да ест свѣтѣи монастир село Зъноага, половинꙋ, занеже сꙋт поклонили Бꙋчмѣнꙋл и Стоика Юбитꙋл и Иан и Бадїна и съ братїем си и съ четом си половинꙋ ѡт село Зъноага, Кръстїꙗнов дворник ѡт Стънчещи, ѡт них добром волю. А потом, анепсеи Кръстїꙗнов дворник, на име Драгомир постелник и Кръстїꙗн спатар и Дръгич и Негре постелник дадоше и приложише сьи више речено село, половинꙋ ѡт село Зъноага, бити свѣтѣи монастир, ещеже при дьни Мирчев воевода.

А потом, Кръстїꙗн ѡт Стънчещи и ѡтцꙋ игꙋмен їеромонах Михаил имал съпренїе със въси мегїꙗши ѡт Зъноага пред господства ми. И сице преше мегїꙗши ѡт Зъноага како не сꙋт поклонили прѣдѣдї им тае половинꙋ ѡт Зъноага, ноу их ест притеснꙋл Кръстїꙗн дворник. А господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, съ въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми мегїꙗшом ѡт Зъноага закон, в҃ї болѣри, да заклет како не сꙋт поклонили прѣдѣдї им. А ѡни не можахꙋ донести тех в҃ї болѣри заклети никакоже, ноу ѡсташе мегїꙗши ѡт Зъноага ѡт пред господства ми.

И паки да ест свѣтѣи монастир ѡчинꙋ оу дѣлꙋл Бꙋкшаном, место за лозїе и със ливаде издол лозїев и без винарич господскоу. И варе елици вечини ѡт Бобоч хокет сътворити лозїе над дѣлꙋл Боукшаном, что ест над ѡчинꙋ свѣтѣи монастир, а винарич господскоу и болѣрскоу, въс, да ест свѣтѣи монастир, занеже дадоше и приложише жоупаница Єлина и жоупан Бадѣ ключар съ синови си и жоупан Драгомир съ синови си и жоупан Преда съ синови си, бити свѣтѣи монастир въ покрѣпленїе, ещеже при дьни Петрашко воевода.

И паки да ест свѣтѣи монастир вама ѡт Телѣжии, занеже помилова Басараб воевода. Тога радї помилова и господство ми.

И паки да ест свѣтѣи монастир село Пискꙋлещии и със ѡчина Краев и със ѡчина ѡт Браничов и със въс хотар, занеже съм възел господство ми село свѣтѣи

монастир, именим Стлъпѣнїи и дал съм господство ми тои село варошом Флочии. Тога радї, дал съм господство ми село Пискоулещии бити свѣтѣи монастир радї село Стлъпѣнии.

Занеже сїе више речени села били сȣт старе и праве ѡчине и дѣдїне више реченим болѣри, ноу дадоше и приложише и милова, ꙗкоже да ест свѣтѣи монастир въ покрѣпленїе и божествиим їноком въ пищȣ, а више реченим болѣри, вечною им въспоминанїе.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи монастир, ꙗкоже да мȣ ест сїе више речени села ѡчинȣ и ѡхабȣ въ вѣки непоколѣбимо.

Сеже и заклинанїе поставлех господство ми: аще кого изберит господъ Богъ бити владалцȣ и господаръ Влашкое Земле или ѡт срѣдечнаго плода господства ми или ѡт сътродник наших или, по грѣсѣх наших, ѡт їноплеменик, аще почетет и оутвръдит и поновит сьи хрисовȣл господства ми, того господъ Богъ да почетет и оутвръдит и съхранит въ господствѣ его; а ащелиже не почетет и не оутвръдит и не поновит, ноу порȣшит и поперет и пострамит и въ забвенїе ѡставит, того господъ Богъ да поперет и пострамит въ господствѣ его и да оубїет зде тѣлом и въ бодещим вѣцѣ и да имат частїю съ Їуда и съ Арїе и съ нимѣи їоудеи еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їсуса Христа и кръв его на них и на чедах их.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жоупан Драгомир велики дворник и жоупан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

И исписах аз, Мирослав, въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе г҃ дьни, текȣщим лѣтом ѡт Адама ҂зоѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel, în fiecare an să dea zeciuială ⟨din⟩ cît vor agonisi şi aceasta ştiind sfinţii apostoli şi părinţii purtători de Dumnezeu, ne-au sfătuit pentru ajutorul şi pentru binefacerea sufletelor noastre şi ne-au dat nouă celor din urmă copii ai lor, unii cu rugăciune şi veghe şi post, alţii cu milostenii şi pocăinţă să ne curăţim de orice rău cu toată credinţa, să fim gata să ascultăm acel glas: „Veniţi la mine toţi cei ce vă trudiţi şi sînteţi împovăraţi şi eu vă voi linişti. Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu, să moşteniţi împărăţia gătită vouă de la facerea lumii. Flămînd am fost şi mi-aţi dat să mănînc, am însetat şi mi-aţi dat să beau, străin am fost şi m-aţi cercetat, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bolnav am fost şi m-aţi căutat şi în temniţă am fost şi aţi venit la mine".

Iată şi eu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu ⟨şi⟩ cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului, rîvnind a urma vechilor împăraţi şi domni, care cele pămînteşti în binefacere şi în pace le-au petrecut şi de împărăţia cerească s-au învrednicit, iarăşi mi-am adus aminte domnia mea de cuvintele lui David proorocul şi împăratul care spune: „Fericiţi cei cărora li se iartă fărădelegile şi cărora li se acoperă păcatele, fericit bărbatul căruia Dumnezeu nu-i socoteşte păcatul". Şi iarăşi: „După cum doreşte cerbul la izvoarele apelor, aşa doreşte şi sufletul meu către tine, doamne".

De aceea, am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care stă deasupra tuturor darurilor, acest hrisov al domniei mele, sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Mărgineni, unde este hramul sfinţilor celor fără de trup, arhistrategii Mihail şi Gavril şi altora fără trup, ca să-i fie în stăpînire satul Bobocii toţi şi cu tot hotarul, pentru că l-a dăruit şi l-a dat jupan Drăghici vornic şi cu fraţii săi. Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Stăneştii din Prahova, toţi, cu tot hotarul, pentru că a dăruit şi a miluit jupan Vintilă cu fiii săi, anume Drăghici şi Radul. Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Secărenii toţi şi cu un deal de vie şi a patra parte din Plopeni şi cu vad de moară la Teleajin şi un loc şi o moară la rîul Cumătra, pentru că a dăruit şi a miluit jupan Drăghici vornic, încă în zilele lui Vlad Călugărul. Şi iar să fie sfintei mănăstiri la Negovani partea lui Şerban Veveriţă, fiindcă singur a închinat Ş<e>rban partea sa de ocină jupanului Drăghici vornic. Iar jupan Drăghici vornic a dat şi a miluit sfînta mănăstire. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Negovan şi partea lui Stoica de ocină şi vad de moară, pentru că au închinat Negovan şi Stoica părţile lor jupanului Drăghici vornic de a lor bunăvoie. Iar jupan Drăghici vornic a dat şi a miluit sfînta mănăstire. Şi iar să fie sfintei mănăstiri la Negovani partea lui Sava toată, oricît se va alege, pentru că a închinat singur Sava jupanului Drăghici vornic. Iar jupan Drăghici vornic a dat şi a miluit sfînta mănăstire. Şi iar să fie sfintei mănăstiri la Negovani din partea lui Dan, fiul lui Mînea, jumătate şi la Rătunda, partea lui Dan toată, fiindcă a închinat singur Dan şi a dăruit, să fie sfintei mănăstiri, încă în zilele lui Radul voievod.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Telega tot şi cu tot hotarul şi Crăiţele toate şi cu tot hotarul, fiindcă a dăruit şi a miluit jupan Drăghici vornic sfînta mănăstire. Şi iar să fie sfintei mănăstiri în Blagodeşti, partea lui Drăghici mare comis şi partea lui Udrişte postelnic, toate, fiindcă a dăruit şi a miluit sfînta mănăstire jupaniţa Calea vorniceasa şi cu fiii săi, anume Drăghici comis şi Udrişte postelnic, pentru sufletul jupanului Neagoe, încă în zilele lui Moise voievod. Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Cornenii, tot şi din Coastă şi din Apă, fiindcă a schimbat jupan Drăghici cu Danciul, de a dat jupan Drăghici vornic lui Danciul la Blagodeşti, partea Lupşănesei şi partea Stroiesei şi partea lui Ivan paharnic şi partea lui Pardos şi a fraţilor lui, pentru că Lupşăneasa şi Stroiasa au închinat părţile lor jupanului Drăghici vornic, iar lui Ivan paharnic şi fiilor lui Pardos şi cu fraţii săi, le-a dat altă ocină, jumătate din satul Răduleştii de la Cîlnău. Iar apoi, jupan Drăghici vornic a dat aceste părţi toate şi încă 3 000 aspri şi un cal bun pentru tot satul Corneni. Iar după aceea, jupan Drăghici spătar cu fiii săi şi Udrişte vistier cu fiii săi au dăruit şi au miluit sfînta mănăstire cu tot satul Cornenii, şi din Coastă şi din Apă şi cu morile din prival. Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Stîlpeni, partea Mandei şi a fiilor ei, toată, fiindcă a dat şi a miluit jupaniţa Manda şi fiii ei sfînta mănăstire cu mai sus-zisul sat Stîlpenii, pentru sufletul jupanului Stănilă. Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Zănoaga, jumătate, fiindcă au închinat Buciumeanul şi Stoica Iubitul şi Nan şi Badina şi cu fraţii săi şi cu ceata sa jumătate din satul Zănoaga, lui Cîrstian vornic din Stănceşti, de a lor bunăvoie. Iar după aceea, nepoţii lui Cîrstian vornic, anume Dragomir postelnic şi Cîrstian spătar şi Drăghici şi Negre postelnic, au dat şi au dăruit acest mai sus-zis sat, jumătate din satul Zănoaga, să fie sfintei mănăstiri, încă în zilele lui Mircea voievod.

Iar după aceea, Cîrstian din Stănceşti şi părintele egumen, ieromonahul Mihail, a avut pîră cu toţi megieşii din Zănoaga înaintea domniei mele. Şi aşa pîrau megieşii din Zănoaga că n-au închinat strămoşii lor această jumătate din Zănoaga, ci i-a cotropit Cîrstian vornic. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea megieşilor din Zănoaga lege, 12 boieri, să jure că n-au închinat strămoşii lor. Iar *ei* nu au putut să aducă pe acei 12 boieri să jure, nicicum, ci au rămas megieşii din Zănoaga dinaintea domniei mele.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri ocină la dealul Bucşani, loc de vie şi cu livezi în jos de vie şi fără vinăriciul domnesc. Şi oricîţi vecini din Boboci vor face vie pe dealul Bucşanilor, care este pe ocina sfintei mănăstiri, iar vinăriciul domnesc şi boieresc, tot, să fie al sfintei mănăstiri, fiindcă au dat şi au dăruit jupaniţa Elina şi jupan Badea clucer cu fiii lor şi jupan Dragomir cu fiii săi şi jupan Preda cu fiii săi, să fie sfintei mănăstiri de întărire, încă în zilele lui Petraşco voievod.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri vama de la Teleajin, fiindcă a miluit Basarab voievod. Pentru aceasta am miluit şi domnia mea.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Pisculeşti şi cu ocina lui Crae şi cu ocina de la Braniciov şi cu tot hotarul, fiindcă am luat domnia mea satul sfintei mănăstiri, anume Stîlpenii şi am dat domnia mea acest sat oraşului Floci. De aceea, am dat domnia mea satul Pisculeştii, să fie al sfintei mănăstiri, pentru satul Stîlpenii.

Pentru că aceste sate mai sus-spuse au fost vechi şi drepte ocine şi dedine ale mai sus-zişilor boieri, ci au dat şi au dăruit şi au miluit, ca să fie sfintei mănăstiri pentru întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană, iar mai sus-zişilor boieri, veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie aceste sate mai sus-zise ocină şi ohabă, în veci neclintit.

Iată şi blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor şi domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înnoi, ci va strica şi va călca şi va batjocori şi va lăsa în uitare, pe acela domnul Dumnezeu să-l calce şi să-l batjocorească în domnia lui şi să-l ucidă aici cu trupul, şi în veacurile viitoare ⟨cu sufletul⟩ şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi sîngele lui asupra lor şi a copiilor lor.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi am scris eu, Miroslav, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 3 zile, cursul anilor de la Adam 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCXCVII/19. Orig., perg. (55,5×35,5), pecete căzută. Traducere ibidem, ms. 454, f. 34–35.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 8–10.

13

1571 (7079) aprilie 7

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахискоє, синъ великааго и прѣдобраго Мирча воевода и синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Станчюлов постелник и житѣлница его, на име Єлка, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Холꙋбещи, дела тестам си, Марїев ѡт Извор, въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвꙋде със воденице и със виноградове и вечинїи и две челѣдї за ацигани, именем Драг със децам си и Костѣ със детцам си и със ациганцем си, занеже ест дошела сама жꙋпаница Марїе[1] прѣд господства ми тере даде прекїе дъщера си, Єлкъв, како по съмрътъ еи, нихт<о> ѡт сини еи или ѡт дъщере еи метѣх не имат със сїꙗ ѡчинꙋ и ацигани више рѣх.

Сего радї, дадох и господство ми Станчюлов постелник и жителница его, Єлка, ѡчинꙋ въ ѡхабꙋ, им и синови им и вноком и прѣвночитом и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

И сеже сведетелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ столник и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица вел постелник. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

Писах мѣсеца април з̄ дьни, въ лѣт ҂з̄о̄ѳ̄.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stanciul postelnic şi jitelniţei lui, anume Elca, ca să le fie ocină în Holubeşti, partea soacrei sale Maria din Izvor, toată, oricît se va alege de pretutindeni cu mori şi cu vii şi vecini şi două sălaşe de ţigani, anume Drag cu copiii săi şi Costea cu copiii săi şi cu ţigăncile lor, pentru că a venit singură jupaniţa Maria[1] înaintea domniei mele de a dat zestre fiicei sale, Elca, ca după moartea ei nimeni din fiii ei sau din fiicele ei amestec să nu aibă cu această ocină şi ţigani mai sus-zişi.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stanciul postelnic şi jitelniţei lui, Elca, ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris luna aprilie 7 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCMLXIII/4. Orig., hîrtie (31×20), pecete aplicată.

---

[1] Pasajul: „и две челѣдї ... Марїе“ („şi două sălaşe ... Maria“) şters şi scris deasupra: „извадил ѡт пред Щефан воевода“ („scos dinaintea lui Ştefan voievod“).

† Бъ Христа Бога, благовѣрнїи и благочьстивїи и Христоулюбивїи и самодръжавнїи Їѡ Алеѯандрꙋ воевода, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синоу Михнев воевода, божїею милостїю <и> божїею дарованїем, ѡбладаещоми и господствоуещоми въсои земле Оуггровлахїискои, ещеже запланенским странам, Амлаш и Фагараш херцег. Благопроизволих господство ми, своим благим произволенїем, чистим и свѣтлим срьдцем господства ми, ꙗко прославите [прославите] прославлъшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣтопочившех родїтеле господства ми и съ славою възнесешаго ме. Сеже въспомѣноу господство ми, ꙗко прѣжде нас бившех царїе и господа Богоу послѣдоуеще Писанїе, исплънѣеще повелѣнїе господа нашего Їисꙋса Христа, създавше и оукрасивше свѣтїе цръкви и монастирах, дꙋше свое радї добрѣ оустроивше къ Богоу. Тѣмже оубо тъщи бо се и аз не тъчїю се царство исправити, нѫ и господа въседꙋшно възлюбити, въ коупѣже и благими дѣли, господнеже благо оутробїю велю ест, къ въсем бо рꙋцѣ простирати, сам бо реч въсечьстними своими и чистими оусти, ꙗко не хощꙋ съмръти грѣшником, нѫ ѡбратити се емꙋ и живꙋ бити. И не приидох бо призвати праведних, нѫ грѣшники на покаанїе, понеже мнози ѡбрази сꙋт покаанїе <и> дображе дѣла много ѡбразна сꙋт: любов и милостиню, пост и въздръжанїе и памет нескончаемѫ. Къ сим Єфрем Сиринанин глаголет: „същии въ скръбех и въ темници, посещаен и нищиим съпомощник боудї, падшиим покрѣпител и сириим насититель, вдовицам посѣтител, да тобое господъ Богъ посетител въ дьнъ соудини и да оулꙋчиши блага его десниаго стоꙗнии“. Сего радї и господство ми аще невѣждъствїе ѡбꙗт есмъ и гроубостїю исплънен, поревновах и господство ми прѣжде рееченим господам и царїе, еже дꙋше свое радї добре оустроивше и господꙋ Богꙋ благо оугодивше.

Тем радї, даровах и господство ми сеи въсе чьстнии и благо ѡбразни и прѣпочитании, иже над въсеми чьстнии даров настоещен, сьи хрисовꙋл господства ми, семꙋ свѣтомꙋ и божественомꙋ и прѣѡсвѣщеномꙋ ѡбитѣли, свѣтѣи, велицѣи цръкве Митрополїе, идеже ест храм свѣтое Бъзнесенїе господа Бога и спаса нашего Їисꙋса Христа и чистѣишомꙋ и прѣѡсвѣщеномꙋ архїмитрополит, кїр владїцѣ Єфтимїе, ꙗкоже да мꙋ ест село Бънещии ѡт Роуꙗ, въси, и съ въсом хотаром; зане ест покоупил покоинаго Басараба воевода половинꙋ ѡт Бънещии ѡт Рꙋе, ѡт Щефан питар, за ҂к̅ аспри, тере ю даде свѣтѣи Митрополїе; а дроуга половинꙋ ѡт село Бънещи ѡстала ест пъркалиска, тере ест била господска. А покоинаго Басараб воевода помиловал ест и със тае дроуга половинꙋ, ꙗкоже да соут Бънещии въси свѣтѣи Митрополїе.

А потом, при дьни Радула воевода, прїиде Радул Мандев пред негова господства, тере се оутъкми със ѡтецъ владика Иларион, тере даде Радул Мандев свѣтѣи Митрополїе село Блъсънещии въси, а ѡтецъ владїка Иларион даде Радулоу Мандев Бънещи въси, тере мениши село радї село. А после, свѣтѣи Митрополїе нѣст виш мирно съ село Блъсънещи, ноу къда ест съда, въ дьни господства ми, а ѡтца нашего владїка Єфѳимїе сътвори тъкмежїю със жоупан Кръстїан, анепсеꙋ Мъндещим, тере врати ѡтца владїка Єфтимїе село Бънещи, паки бити свѣтѣи Митрополїе, а село Блъсънещии да ест на роук Кръстїанов постелник, како мꙋ ест виш за дѣдїнꙋ. И еще ѡтца владїка Єфѳимие, радї тъкмежїю еже сътвориша със жоупан Кръстїан, ѡи даде Кръстїанов аспри готови ҂з̅. И исписа сам Кръстїан въ свѣтии великии помѣник дꙋше к͠д, имени им: Кръстїан и Нѣкша и Драгомир и Дръгич и Стоикан и Кръстїан и Нѣкша и Радул и Негре и Стънилъ и Марина и Въсїю и Боика и и Боика и Стънилъ и Радул и Дръгич и Драгомир и Нѣгꙋл и Негре и Кръстїан и Стана и Негре и Нѣга. И сице ꙋтакмише ѡтца владїка Єфтимїе и със жоупан Кръстїан, за своиѡм добро волю, ѡт пред господства ми, како ниже Кръстїꙗн ни ни никто ѡт сърод его да не разорит сїе више речена тъкмежїю; понеже кто хокет разорит или съпренїе сътворит, того да ест проклет ѡт т̅и̅і̅ ѡтци еже въ Никеи и да имат частїю съ Іуда и съ Ѧрїе и съ їнѣми їоудеи.

И[1] паки да ест свѣтѣи Митрополїе село Лоучїꙗнии въси и съ въсом хотаром и със воденице, занеже село Лоучїꙗнии били сȣт старе и правȣ ѡчинȣ и за дѣдїнȣ болѣром ѡт Мърцинѣни; ноу прїидоше сами жоупан Дръгич и Оудрище постелници, тере поклонише и дадоше више реченȣ село Лоучїꙗнїи, ѡт по Дъмбовица, жоупаноу Драгомирȣ великомоу дворник, за нихном добро волю, ѡт пред господства ми. Ѧ потом, жоупан Драгомир велики дворник даде и приложи више реченȣ село Лоучїꙗнии бити свѣтѣи Митрополїе въ покрѣпленїе и въ ѡстравȣ и божествним їноком въ пищȣ, а жоупан Драгомирȣ велики дворник и родїтелїе емȣ вечною въспоминанїе. И написал ест жоупан Драгомир велики дворник въ свѣтии великии поменик в̅і̅ людїе, на име: Драгомир и Сора и Михаил дворник и Марїꙗ и Пътрȣ и Калѣ и Нѣкша и Катилина и Гюрге и Исоуф и Цстлѣ и Ѧнгилина, Богъ да им прости дȣше. И къда ест приложил жоупан Драгомир велики дворник тои село Лоучїꙗнии и помилова свѣта Митрополїе, а болѣри ѡт Мърцинѣни, имене им Дръгич и Оудрище постелници били сȣт и ѡни пред господства ми и свѣдѣтелствовали соут како сȣт дали и поклонили више реченȣ село за нихном добром волю и велма ест съ нихна добро хотѣнїе бити село Лоучїꙗнии свѣтѣи Митрополїе, ꙗкоже да боуде и им и родїтелїе им вечное въспоминанїе.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи, велицѣи цръкве, Митрополїе ꙗкоже да мȣ ест села Бънещии и Лоучїꙗнїи въси и съ въсом хотаром въ ѡчинȣ и ѡхабȣ и ни ѡт когоже непотъкновено, въ вѣки, по ѡризмȣ господства ми.

Єщеже и заклинанїе поставлех господство ми, како по съмръти господства ми, кого изберет господъ Богъ бити господаръ Влашкое Земле, или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт сърodник нашех или, по грѣсех нашех, ѡт їноплеменик, да аще почетет и съхранит и оутвръдит и поновит сии хрисовȣл господства ми, того господъ Богъ да почетет и да съхранит и оутвръдит въ господствѣ его; а аще не почетет и не съхранит и не оутвръдит и не поновит сии хрисовȣл господства ми, ноу разорит и поперет и пострамит сии хрисовȣл господства ми, а того Богъ да га не почетет и не съхранит и не оутвръдит въ господствѣ его и да оубїет зде тѣло, а въ боудещих вѣцѣ дȣша его. И да мȣ ест съпостатница прѣчиста Богомати на страшнем соудеще и да имат частїю съ Иуда и съ Ѧрїе и съ їнѣми иоудеи еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Иусȣса Христа и рекоше, кръв его на них и на чедах их, еже ест и боудет въ вѣки, амїн.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жоупан Добромир бивше велики бан Кралевски и жоупан Драгомир велики дворник и жоупан Ївашко велики лѡгѡфетȣ и Стан велики спатар и Доумитрȣ велики вистїꙗр и Митрѣ велики комис и Бадѣ велики столник и Гонцѣ велики пехарник и жоупан Стоика велики постелник. И исправник, Драгомир велики дворник.

И написах аз, Мирослав, въ столни град Боукȣрещи, мѣсеца априлїе ї̅ дьни, текоутим лѣтом ѡт Ѧдама, въ лѣт ҂з̅о̅ѳ̅.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

<Deasupra peceţii scris cu chinovar:> Исправник сам, бил господства ми.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Alexandru voievod, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu ⟨şi⟩

cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului. Am binevoit domnia mea, cu a mea bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit pe mine şi m-a înălţat cu slavă pe scaunul sfîntrăposaţilor părinţi ai domniei mele. Iată, mi-am adus aminte domnia mea că împăraţii şi domnii ce au fost mai înaintea noastră, urmînd Scriptura domnului Dumnezeu, împlinind porunca domnului nostru Iisus Hristos, au zidit şi au înfrumuseţat sfintele biserici şi mănăstiri, pentru sufletul lor bine s-au întocmit către Dumnezeu. Întru acestea şi eu mă sîrguiesc nu numai această împărăţie a o îndrepta, ci şi pe domnul din tot sufletul a-l iubi ⟨şi⟩ împreună cu fapte bune. Căci bunăvoinţa domnului mare este, către toţi mîinile le întinde căci însuşi a zis cu cinstita şi curata sa gură că nu doresc moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu. Şi n-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe păcătoşi la pocăinţă, pentru că sînt multe chipuri de pocăinţă ⟨şi⟩ faptele bune în multe feluri sînt: dragostea şi milostenia, postul şi înfrînarea şi pomenirea nesfîrşită. Către acestea şi Efrem sirianul spune: „Pe cei ce sînt în supărări şi în temniţă, cercetează-i şi celor lipsiţi să le fii ajutor, celor căzuţi sprijinitor şi săracilor îndestulător, văduvelor cercetător, ca şi domnul Dumnezeu să-ţi fie cercetător în ziua judecăţii şi să dobîndeşti şederea cea bună, de-a dreapta lui". De aceea şi domnia mea încă de neştiinţă cuprins şi plin de greutăţi, am rîvnit şi domnia mea către împăraţii şi domnii mai înainte zişi, care pentru sufletul lor bine s-au întocmit şi domnului Dumnezeu bine i-au plăcut.

De aceea, am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele, acestui sfînt şi dumnezeiesc şi preasfinţit lăcaş, sfintei, marei biserici a Mitropoliei, unde este hramul sfintei Înălţări a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi cinstitului şi preasfinţitului arhimitropolit, chir vlădica Eftimie, ca să-i fie satul Băneştii de la Ruia, toţi şi cu tot hotarul; pentru că a cumpărat răposatul Basarab voievod jumătate din Băneştii de la Ruia de la Ştefan pitar, pentru 20 000 aspri, de a dat-o sfintei Mitropolii; iar cealaltă jumătate din satul Băneşti a rămas prădalica, de a fost domnească. Iar răposatul Basarab voievod a miluit şi cu această a doua jumătate, ca să fie Băneştii toţi ai sfintei Mitropolii.

Iar după aceea, în zilele lui Radul voievod, a venit Radul al lui Mandea înaintea domniei lui, de s-a tocmit cu părintele vlădica Ilarion, de a dat Radul al lui Mandea sfintei Mitropolii satul Vîlsăneştii toţi, iar părintele vlădica Ilarion a dat lui Radul al lui Mandea Băneştii toţi, de au schimbat sat pentru sat. Iar după aceea, sfînta Mitropolie n-a avut pace cu satul Vîlsăneşti, ci cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele nostru vlădica Eftimie a făcut întocmire cu jupan Cîrstian, nepotul Măndeştilor, de a întors părintelui vlădica Eftimie satul Băneşti, să fie iar al sfintei Mitropolii, iar satul Vîlsăneştii să fie la mîna lui Cîrstian postelnic, cum i-a fost lui de moştenire. Şi părintele vlădica Eftimie, pentru întocmirea ce a făcut cu jupan Cîrstian, a mai dat lui Cîrstian 7 000 aspri gata. Şi a scris însuşi Cîrstian în sfîntul marele pomelnic 24 suflete, numele lor: Cîrstian şi Neacşa şi Dragomir şi Drăghici şi Stoican şi Cîrstian şi Neacşa şi Radul şi Negre şi Stănilă şi Marina şi Văsiiu şi Voica şi iar Voica şi Stănilă şi Radul şi Drăghici şi Dragomir şi Neagul şi Negre şi Cîrstian şi Stana şi Negre şi Neaga. Şi aşa a întocmit părintele vlădica Eftimie şi cu jupan Cîrstian, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele, ca nici Cîrstian, nici nimeni altul din neamul său să nu strice această mai sus-zisă întocmire; pentru că cine va strica sau va face pîră, acela să fie blestemat de 318 părinți cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei.

Și[1] iarăși să fie sfintei Mitropolii satul Lucianii toți și cu tot hotarul și cu moara, pentru că satul Lucianii a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a boierilor din Mărgineni; ci au venit însuși jupan Drăghici și Udriște postelnici, de au închinat și au dat mai sus-zisul sat Lucianii de pe Dîmbovița, jupanului Dragomir mare vornic, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele. Iar după aceea, jupan Dragomir mare vornic a dat și a închinat mai sus-zisul sat Lucianii să fie al sfintei Mitropolii pentru întărire și pentru folosință, iar dumnezeieștilor călugări pentru hrană, iar jupanului Dragomir mare vornic și părinților lui veșnică pomenire. Și a scris jupan Dragomir mare vornic în sfîntul, marele pomelnic 12 oameni, anume: Dragomir și Sora și Mihail vornic și Maria și Pătru și Calea și Neacșa și Catilina și Ghiurghe și Isuf și Istlea și Anghilina, Dumnezeu să le ierte sufletele. Și cînd a dăruit jupan Dragomir mare vornic acest sat Lucianii și a miluit sfînta Mitropolie, iar boierii din Mărgineni, anume Drăghici și Udriște postelnici au fost și ei înaintea domniei mele și au mărturisit că au dat și au închinat mai sus-zisul sat de a lor bunăvoie și a fost foarte cu bunăvoința lor să fie satul Lucianii al sfintei Mitropolii, ca să le fie și lor și părinților lor veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei, marei biserici, Mitropoliei, ca să-i fie satele Bănești și Lucianii, toți și cu tot hotarul de ocină și ohabă și de nimeni neatins, în veci, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va păzi și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va păzi și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va strica și va călca și va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe acela Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui, ci să-l ucidă, aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos și au spus, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceea ce este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan mare spătar și Dumitru mare vistier și Mitrea mare comis și Badea mare stolnic și Gonțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Și ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și am scris eu, Miroslav, în cetatea de scaun București, luna aprilie 10 zile, cursul anilor de la Adam, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Deasupra peceții scris cu chinovar:⟩ Ispravnic a fost însuși domnia mea.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 882 (Mitrop. Ț. Rom., XXXVI/9—10). Orig., perg. (52,5×40), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 164—166 și 134, f. 67v—68.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 11—13; Leonăchescu-Năndrașu, *Stroești*, 29—31.

---

[1] De aici și pînă la sfîrșitul documentului textul a fost șters cu chinovar și apoi mîzgălit.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандр<ȣ воевода и господи>нь въсои земле Ѹггрровлахїнское, синь ве<ликаго и прѣдобраго Мирчев> воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣ<нїе господства м>и Воикев и със синови еи, елици емȣ Богъ припȣ<стит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Мръша>[1], ѡт дел Дȣмев и Пръвȣлов, чет<връ>таго дел ѡт по въса ѡчина, ѡт Нѣжлов дори ȣ Миковȣ... <и ацигани> по име Нѣгȣ и Рада, занȣ<же> ест еи старе и праве ѡчине и ацигани дѣдї<не>... ѡт Дȣма и ѡт Пръвȣл... <даде> им Воикев къда се ест посагал ѡт нихном добрȣм вол<ю>... братїе еи, със Дȣма <и със Пръвȣ>л, радї ѡчинȣ и ацигані еже сȣт више речени... прикїе сест<рȣ им>... ом дел ѡт ѡчинȣ четврътаго... господство ми гледах и сȣдих, <по правдȣ и> по закон, със въсѣми чьститими правителїе <господства ми> и добре изнаидох и истинист<вовах> господство ми, како сȣт дали Дȣ<ма и Пръ>вȣл сестрȣ им, Воикев, прикїе тех в<ише речене> ѡчине и ацигани ѡт нихном добрȣм волю и със знанїе въсѣм мегїꙗшом <ѡко>ло. Таже тȣи ѡсташе Дȣма и Пръвȣл ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и гос<подство ми> Воикев и със синовим еих, <ꙗкоже да ест> волна със сїю книг господства ми дръжати се више речене сїе ѡчине и ацигани и да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, еи и сино<вом еи и внȣ>ком и прѣвнȣчетом еи и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже <и сведетелїе> поставлюх господство ми: жипан <Драгомир> велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр <и Бадѣ> столник и Гонцѣ пехарник и Ми<трѣ комис> и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Д<рагомир велики> дворник.

И аз... еже мазах въ дихнін градꙋ... <мѣсеца> априлїе аі҃ дьни, въ лѣт...

† Їѡ <Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru ⟨voievod şi domn⟩ a toată ţara Ungrovlahiei, fiul ⟨marelui şi preabunului Mircea⟩ voievod. Dă domnia mea această poruncă a ⟨domniei⟩ mele Voicăi şi cu fiii ei, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ⟨ca să-i fie ocină în Mîrşa⟩[1], din partea lui Duma şi a lui Pîrvul, a patra parte, de peste toată ocina, de la Neajlov pînă la Milcov... ⟨şi ţiganii⟩, anume Neagu şi Rada, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine şi ţigani de moştenire... de la Duma şi de la Pîrvul... ⟨au dat⟩ Voicăi, cînd s-a măritat de a lor bunăvoie... cu fraţii ei, cu Duma ⟨şi cu Pîrvul⟩ pentru ocina şi ţiganii care sînt mai sus-zişi... zestre surorii ⟨lor⟩... parte de ocină, a patra parte... domnia mea am cercetat şi am judecat, ⟨după dreptate şi⟩ după lege, cu toţi cinstiţii dregători ⟨ai domniei mele⟩ şi bine am aflat şi am adeverit domnia mea, că au dat Du⟨ma şi Pîr⟩vul surorii lor, Voica, zestre aceste ⟨mai sus-zise⟩ ocine şi ţigani, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor ⟨din jur⟩. Astfel, au rămas Duma şi Pîrvul de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi ⟨domnia mea⟩ Voicăi şi cu fiii ei, ⟨ca să fie⟩ volnică cu această carte a domniei mele să-şi ţină mai sus-zisele ocine şi ţigani şi să-i fie de ocină şi de ohabă, ei şi fiilor ⟨ei şi⟩ nepoţilor şi strănepoţilor ei şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată ⟨şi martori⟩ am pus domnia mea: jupan ⟨Dragomir⟩ mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier ⟨şi Badea⟩ stolnic şi Gonţea paharnic şi Mi⟨trea comis⟩ şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, D⟨ragomir mare⟩ vornic.

Şi eu... care am scris în minunata cetate... ⟨luna⟩ aprilie 11 zile, în anul...

† Io ⟨Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 883 (Ep. Argeş, LII/5). Orig., hîrtie, rupt, cu o parte lipsă, pecete aplicată.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 13—14.

---

[1] Cf. *DIR*, *B*, veac XVI/4, doc. 466, f. 475.

---

16 ⟨1571—1574⟩ aprilie 18

† Милостїю божїю, Іѡ Алиѯандрȣ воивод и господинъ въсою земле Ѹгровлахиское, синъ <великаго>[1] и предобраго Мирчев воивод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми Станчȣлов със синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже <да мȣ ест>[1] ѡчинȣ ѡт Воиницещи, дела Владов, въсах, ѡт полю, варе илика се хтет <избрати>[1], понеже га ест покȣпил Станчȣл ѡт на Влад, за р҃о аспри готови. А потом, покȣпи Станчȣл ѡт на Ѡприш челюстїю д҃, за ...[1] аспри. И дал еси Радȣ на една свадбъ Станчюлов една челит и да их мȣ дастъ Тȣдора Станчȣлов ѡт една виноград, половинȣ. Дал ест Тодора ї ѡт ѡчина ѡт на полю и ѡт гора и ѡт на силище ї ѡт вода ї ѡт сфоега добро волю, ѡт въсах мъсто, пре сфетаго дел.

И сведътеле га ест ѡт село: попа Ѡприш и Радȣ и Михъилъ и и Ѡприш и Станчȣл.

Тем ради, дадох и господства ми Станчȣлов, ꙗкоже да ем ест сїꙗ више речена ѡчинȣ ѡхабниц им, синови си, елице им Богъ припости и внокомо и превночитомȣ, не ѡт когоже неписановино, поризмох и господства ми.

Сеже сведетелїе <пос>[1]тавлаем господства ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ивашко вел логофет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Вадѣ столник и Митѣ комис и ...[1] спътар и Гонцѣ пъхарник и жопан Стоикища вел постелник.

Писам Дȣмитрȣ въ столни град ...[1] мѣсеца априлїе н҃і дьни.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul ⟨marelui⟩[1] şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca ⟨să-i fie⟩[1] ocină în Voinigeşti, partea lui Vlad toată, din cîmp, oricît se va ⟨alege⟩[1], pentru că a cumpărat-o Stanciul de la Vlad, pentru 170 aspri gata. Iar după aceea, a cumpărat Stanciul de la Opriş 4 fălci, pentru...[1] aspri. Şi a dat Radu la o nuntă o falce lui Stanciul şi să-i dea Tudora lui Stanciul dintr-o vie, jumătate. Şi i-a dat Tudora şi din ocina din cîmp şi din munte şi din selişte şi din apă şi de a sa bunăvoie, din tot locul, peste tot.

Şi martorii i-au fost din sat: popa Opriş şi Radu şi Mihăilă şi iar Opriş şi Stanciul.

Pentru aceea, am dat şi domnia mea lui Stanciul, ca să-i fie această ocină mai sus-zisă ohabnică lui, fiilor lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa şi nepoţilor şi strănepoţilor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitea comis şi...[1] spătar şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic.

A scris Dumitru, în cetatea de scaun...[1], luna aprilie 18 zile.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleşciori, nr. 721, f. 101. Copie slavă, defectuoasă; greşelile au fost corectate tacit.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 14—15.

---

[1] Loc alb.

17

1571 (7079) aprilie 20, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои зимле Ȣггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, анепсеȣ Михнев воевода, Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомȣ и божественомȣ монастир глаголими Козиꙗ, идеже ест храм свѣтѣи и живоначелнѣи Троице и ѡтцȣ егȣмен Митрофан и въсем братиꙗм юноцим живȣщих въ свѣтѣм мѣсте том, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ Ѡрлѣ въса, със въс хотаром, елика ест вила притеснена ѡт нѣкие мегиꙗши, занеже ест била стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ свѣтомȣ монастир и дадена ѡт покоинаго Старога Мирча воевода и ѡт въсех прѣжни господари прѣжде нас бившех. Анȣ къда ест бил при дьни покоинаго Мирча воевод, а тех мегиꙗши приише лицȣ пред покоинаго Мирчев воеводȣ, тере сȣт лъгали със лъжни рѣч, ере нѣст Ѡрлѣ ѡчинȣ свѣтомȣ монастир, нȣ ест силищѣ ѡчинȣ господска. А въ том, покоини Мирча воевода веровал их ест; таже, ю ест продала сиꙗ ѡчинȣ Ѡрлѣ ѡнем мегиꙗши, радї ҂ѕ̄ аспри.

А потом, къда ест бил при дьни покоинаго Петрашко воевода, имали сȣт калȣгери прȣ със тех мегиꙗши Ѡрлѣнїи, радї више речена ѡчинȣ. И тако. покоинаго Петрашко воевода сȣдих ест, по правдȣ и по закон, със въси чьститими правителїе господства мȣ и видѣл господства мȣ книг Старога Мирча воевода и книге иним господари како ест стара и права ѡчинȣ монастирев. И дал ю ест и господства ми[1] село Ѡрлѣ и тех мигиꙗши бити вечини свѣтомȣ монастир; и ѡстали сȣт тогда.

А къда ест бил съда, такождере има прȣ ѡтцȣ егȣмен Митрофан и пред господства ми със тех мегиꙗши Ѡрлѣнїе, радї више речена ѡчинȣ. И сице прѣше тех мегиꙗши како нѣст ѡчинȣ монастирска, нȣ била ест ѡчинȣ господска и покȣпи ю сȣт ѡт Мирча воевода. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих и видѣх и прочетох и книге иним прѣжним стари господари прѣшде нас бивших и изнаидох господство ми истинȣ како ест ѡчинȣ, дѣдїнȣ свѣтомȣ монастир рекоми Козиꙗ...[2] мегиꙗши ничтоже метех не имати, нȣ ходїли сȣт със лъжни рѣч. И сице ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства ми, како веке метех да не имат със таꙗ ѡчинȣ, Ѡрлѣ, въ вѣки вѣка, И еще съмотрих господство ми како да вратит калȣгери ѡт <монастир Козиꙗ>[2] ѡнем мегиꙗши тех ҂ѕ̄ аспри. И ȣ тем, вратил их ест игȣмена Митрофана ѡнем мегиꙗши ҂ѕ̄ аспри на рȣк им, како никогдаже тех мегиꙗши работ да не имает глаголати къ свѣта монастир, въ вѣки...[2] может почивати егȣмена и калȣгери мирно.

Тем радї, дадох и господство ми ѡтцȣ егȣмен Митрофан и въсем братиꙗм, ꙗкоже да им бȣдет ѡчинȣ и ѡхабȣ и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже бо и сведѣтелие пос⟨тавлѣем⟩[2] господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Фїера, еже писах със поȣченїе Кореси логофет, въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе к̅ дьни и ѡт Адама до селѣ текȣщаго, в лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѫ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Cozia, unde este hramul sfintei şi de viaţă începătoarei Troiţe şi părintelui egumen Mitrofan şi tuturor fraţilor călugări, care trăiesc în acest sfînt loc, ca să-i fie ocină Orlea toată, cu tot hotarul, cît a fost cotropită de nişte megieşi, pentru că a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină a sfintei mănăstiri şi dată de răposatul Mircea voievod cel Bătrîn şi de toţi domnii de mai înainte, ce au fost mai înaintea noastră. Iar cînd a fost în zilele răposatului Mircea voievod, iar aceşti megieşi au venit de faţă înaintea răposatului Mircea voievod, de au minţit cu vorbe mincinoase, că nu este Orlea ocina sfintei mănăstiri, ci este selişte a ocinei domneşti. Iar întru aceasta, răposatul Mircea voievod i-a crezut; astfel, le-a vîndut această ocină Orlea acelor megieşi, pentru 6 000 aspri,

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Petraşco voievod, au avut călugării pîră cu acei megieşi Orleni, pentru mai sus-zisa ocină. Şi astfel răposatul Petraşco voievod a judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei lui şi a văzut domnia lui cartea lui Mircea voievod cel Bătrîn şi cărţile altor domni că este veche şi dreaptă ocină a mănăstirii. Şi i-a dat şi domnia lui satul Orlea, iar acei megieşi să fie vecinii sfintei mănăstiri; şi au rămas atunci.

Iar cînd a fost acum, de asemenea a avut pîră părintele egumen Mitrofan şi înaintea domniei mele cu acei megieşi Orleni, pentru mai sus-zisa ocină. Şi aşa au pîrît acei megieşi şi că nu este ocina mănăstirii, ci a fost ocină domnească şi au cumpărat-o de la Mircea voievod. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat şi am văzut şi am citit şi cărţile altor domni bătrîni de mai înainte, ce au fost înainte de noi şi am aflat domnia mea adevărul că este ocină, dedină a sfintei mănăstiri, numită Cozia. . .[2] megieşii nici un amestec n-au avut, ci au umblat cu vorbe mincinoase. Şi aşa au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu această ocină Orlea, în vecii vecilor. Şi încă am socotit domnia mea ca să întoarcă călugării de la ⟨mănăstirea Cozia⟩ [2] acelor megieşi acei 6 000 aspri. Şi întru aceasta, le-a întors egumenul Mitrofan acelor megieşi 6 000 aspri în mîna lor, ca nicicînd aceşti megieşi să nu aibă treabă să vorbească împotriva sfintei mănăstiri, în veci. . . ⟨ca să se⟩[2] poată odihni egumenul şi călugării în pace.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea părintelui egumen Mitrofan şi tuturor fraţilor, ca să le fie ocină şi ohabă şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori ⟨punem⟩[2] domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Fiera, care am scris cu învăţătura lui Coresi logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 20 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7079 ‹1571›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S I., nr. 884 (Cozia, XXII/1). Orig., perg.(40×53), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 209, f. 105, 212, f. 4 şi 215, f. 263—265. Copie slavă ibidem, ms. 712, f. 298.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 15—16.

---

[1] În loc de: мȣ.

[2] Loc rupt şi şters.

---

18 1571 (7079) aprilie 21, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода о господинъ въсои земли Ѹгрровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, синъ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣзем господства ми Зборъв със синови си и Шербȣ и брат его, Марча със синови им и поп Владул със синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Бъдѣни, али дел Кесаров и брат мȣ, Пътрȣ, въсе, варе елика се хтет избрати инихне делове ѡт Предѣл Бȣзъȣлȣи даже дори се стретает със ѡчина Ѹрсецинлов. Понеже ю покȣпише Збора и Шерб и Марча и поп Владул ѡт Кесар и ѡт Станко, сини Пътрȣв, за ҂ас҃ аспри сребрени. Али да[1] дръжит Збора със синови си една дел, а дрȣга дел да ю дръжит Шербȣ и Марча и поп Владул.

И паки да им ест Шербов и Марчев и попев Владулов дел Татȣлов въса, варе елика се хтет избрати, занеже ю покȣпише ѡт дъщере Татȣлов, по име Стана и Воика и Боба, за х̅ аспри тȣрски. И пак покȣпи Збора едни нив издол ѡт Велика Пȣт ȣ...[2] ѡт Хръсȣл, за и̅ аспри. И пак покȣпи Збора едни нив ȣ поле ѡт къ Греч, ȣ зъподїе, ѡт Радул, за че҃ аспри. И паки покȣпи <Збо>[2]ра едни нив ѡт Степан, за п̅ аспри; и нив ест ȣ Какова. И пак покȣпи Шерб в̅ ниве ѡт Хръс, за ѯ̅ аспри. И пак покȣпи Шерб ...[2] аспри. И пак покȣпи Шерб едни нив ѡт ...[2] аспри[3]. И паки покȣпи Шерб три ... <ви>[2]ноград ѡт Хръсȣл, за т҃ аспри. И паки да им ест Марчев ...[2] виноград, за ...[2] ȣником си, Марча, ѡт своиѡм добром волю, <бит>[2]и емȣ помѣнȣ.

И продадоше више речени людїе више релени ѡчине ѡт ни<хном>[2] добром волю и със ȣзнанїе въсем меги<ꙗ>[4]шом изгор и издол.

Сего радї, дадох и господство ми више именити людїе, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовем и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣ<би>[4]мȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоикица вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, еже написах Михнѣ[1], въ стол Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе ка҃ дьни, в лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Zbora cu fiii săi şi Şerbu şi fratele lui, Marcea cu fiii lor şi popa Vladul cu fiii săi, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Bădeni, însă partea lui Chesar şi a fratelui lui, Pătru, toată, oricît se vor alege părţile lor din Predealul Buzăului pînă unde se întîlneşte cu ocina Urseştilor. Pentru că a cumpărat-o Zbora şi Şerb şi Marcea şi popa Vladul de la Chesar şi de la Staico, fiii lui Pătru, pentru 1 200 aspri de argint. Însă să [1] ţină Zbora cu fiii săi o parte, iar cealaltă parte să o ţină Şerbu şi Marcea şi popa Vladul.

Şi iar să le fie lui Şerb şi lui Marcea şi popii Vladul partea lui Tatul toată, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o de la fiicele lui Tatul, anume Stana şi Voica şi Boba, pentru 600 aspri turceşti. Şi iar a cumpărat Zbora un ogor din jos de Drumul Mare... [2] de la Hîrsul, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Zbora un ogor în cîmp de către Greci, la zapodie, de la Radul, pentru 95 aspri. Şi iar a cumpărat ⟨Zbo⟩[2] ra un ogor de la Stepan, pentru 80 aspri; şi ogorul este la Cacova. Şi iar a cumpărat Şerb două ogoare de la Hîrs, pentru 60 aspri. Şi iar a cumpărat Şerb...[2] aspri. Şi iar a cumpărat Şerb un ogor de la...[2] aspri[3]. Şi iar a cumpărat Şerb trei... vie de la Hîrsul, pentru 300 aspri. Şi iar să-i fie lui Marcea... [2] vie, pentru ... [2] său, Marcea, de a lor bunăvoie, să-i fie pomană.

Şi au vîndut mai sus-zişii oameni aceste mai sus-spuse ocine de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-numiţilor oameni, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Mihnea[1], care am scris în scaunul Bucureşti, luna aprilie 21 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Fotografii de documente, XI/14. Fotografie după orig., pecete timbrată, căzută.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

[2] Loc rupt.

[3] Pasajul: „и пак покꙋпи ... аспри“ („şi iar a cumpărat ... aspri“) şters şi adăugat deasupra: „из⟨вадил⟩ Иван вел лѡгѡфет“ („a scos Ivan mare logofăt“).

[4] Omis.

---

9 1571 (7079) aprilie 25, Bucureşti

† Милостїе божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчаа воевода, анепсеꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтинномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Бадѣ велики столник със синови си, елици емꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест село Домнещїи въси и съ въсом хотаром, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А̓ потом, Бадѣ велики столник имат съпреніе прѣд господства ми със калꙋгеріи ѡт монастир ѡт А̓ргешꙋ. И сеци съпрѣше калꙋгеріи по Бадѣ велики столник, како ест бил покꙋпил тои село Домнещіи Басараб воеводꙋ ѡт жꙋпаница Манда ѡт Стъничещи и приложи ꙋ свѣта монастир. А̓ потом, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, съ в'ьсими чьститими правителіе господства ми и видѣх и прочетих господство ми книга покоинномꙋ дѣдꙋ господства ми, Михнев воеводꙋ, за дѣдінꙋ ‹и› истинствовах господство ми ере нѣст бил покꙋпил тои село више речено, Домнещи, ѡт Бъсараб воеводꙋ, ниже га ест продал тои село ѡт жꙋпаница Манда, ере нѣст имал ни една метѣх със село Домнещі нища, нꙋ ест биѡ за д'ѣдінꙋ жꙋпан Бадѣ велики столникꙋ. И ѡсташе калꙋгери ѡт А̓ргеш ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми почтинномꙋ правител господства ми, жꙋпан Бадѣ велики столникъ, ꙗкоже да мꙋ ест више реченꙋ село, Домнещіи, въ ѡчино и въ ѡхабꙋ, им, синовом емꙋ и вноком емꙋ и прѣвнночитом и не ѡт когоже непотъкновенном, поризмꙋ господства ми.

Сеже сведетеліе поставлѣх господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Нѣг, съ поꙋченіе Михнев логофет, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априліе ке҃ дьни, ѡт Адама текꙋщом лѣтом до селѣ, въ лѣт ҂зоѳ҃.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Badea mare stolnic cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Domneştii toţi şi cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, Badea mare stolnic a avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la mănăstirea de la Argeş. Şi aşa au pîrît călugării pe Badea mare stolnic, că Basarab voievod a cumpărat acest sat Domneştii de la jupaniţa Manda din Stănceşti şi l-a închinat sfintei mănăstiri. Iar după aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut şi am citit domnia mea cartea răposatului bunic al domniei mele, Mihnea voievod, de moştenire ‹şi› am adeverit domnia mea că n-a fost cumpărat acest sat mai sus-zis, Domneştii, de Băsărab voievod, nici nu l-a vîndut acest sat jupaniţa Manda, căci n-a avut nici un amestec cu satul Domneştii, nicicum, ci a fost de moştenire al jupanului Badea mare stolnic. Şi au rămas călugării de la Argeş de lege, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Badea mare stolnic, ca să-i fie mai sus-zisul sat, Domneştii, de ocină şi de ohabă, lui, fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Neag, cu învăţătura lui Mihnea logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 25 zile, de la Adam cursul anilor pînă acum, în anul 7079 ‹1571›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 885 (Ep. Argeş, XVII/3—4). Orig., perg. (32×38,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1912.

EDIŢII. Trad. Ionescu-Muscel, *Doc. Domneşti*, 154; *DIR*, *B*, 16—17.

20

1571 (7079) aprilie 26, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлнѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, сниъ великаго и прѣдобраго Мирче вѡе‹во›да, ‹сниъ Михн›ев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми Влъканов със братїꙗм сц и . . . и синови си, елици емȣ Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ дел жȣпаниц‹ев Станкъв› ѡт Стръѡщи, али се зове Калȣгерѣска, понеже ест помиловал жȣпаница Станка по Влъкан, ере ест послȣжил Влъкан по чюжди земле. . . със ненно ꙗзикъ, како по съмрътн ен, кого хоке ȣзимати сїю вишереченȣ ѡчинȣ ѡт рȣк Влъканов ѡт ненне родїне, того чьловека да ест пр‹оклет ѡт› т҃иї ѡтцъ еже въ Никеи.

Сего радї, дадох и господство ми Влъканов със братиꙗм си, ꙗкоже мȣ ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и винȣкȣм и прѣвнȣчетом им и не ѡт когоже непотъкновено, по ѡризмо господство ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан ‹И›вашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ ‹комис и› Вадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стои‹ка› велики постелник. Исправник, Стоика втори лѡгѡфет.

Исписах аз, Влад, въ град Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе к҃ѕ дьни, въ лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, ‹fiul lui Mihnea› voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vîlcan cu fraţii săi şi. . . şi fiilor săi. cîţi îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în partea jupaniţei ‹Stanca› din Străoşti, însă se numeşte Călugăreasca, pentru că a miluit jupaniţa Stanca pe Vîlcan, că a slujit Vîlcan în ţări străine. . . cu limba ei, ca după moartea ei, cine din neamul ei va lua această mai sus-spusă ocină de la mîna lui Vîlcan, acel om să fie ‹blestemat de› 318 părinţi cei de la Nicheia.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vîlcan cu fraţii săi, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan ‹I›vaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea ‹comis şi› Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoi‹ca› mare postelnic. Ispravnic, Stoica al doilea logofăt.

Am scris eu, Vlad, în cetatea Bucureşti, luna aprilie 26 zile, în anul 7079 ‹1571›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de literatură rusă (Casa Puşchin), Leningrad, nr. 2. Orig., perg. (21,5×32), şters la îndoituri, pecete timbrată.

21 **1571 (7079) mai**

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Нѣгоев [1] и брат его Топчев и Чернев и Нанов и брат его Бꙋкше и със синови си, елице мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да им ест ꙋ Зелетин дел Мꙋшев, дъщера Бꙋꙗков, въса, варе елика се хокет избрати ѡт над въс хотар, занеже покꙋпише више речени людїи, за ҂ѕ҃ аспри. И продаде Мꙋша за свое добро волю, ѡт пред господства ми. Али да се знает кого ѡт них колико хокет дръжати ѡчинꙋ како сꙋт дали и на цѣнꙋ: ѡт Нѣгоев [1] със брат си Топчав да дръжит две ꙋже и Чирнѣ сам, две ꙋже и Нан сам, една ꙋже. Али ѡт ꙋжа Нанов да дръжит брат си Бꙋкше третаго дел, зане сице покꙋпише више речени людїе.

Сего радї и господство ми дадох им, ꙗкоже да им бꙋдет ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и вниꙋком и прѣвнꙋчетом им и не ѡт никогоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих господство ми: жꙋпан ... жꙋпан Ївашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ <столник> и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика вел <постелник>...

<Пис> Кореси лѡгѡфет, мѣсеца маи ... дьни, в лѣт ҂зо҃ѳ.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe [1] şi fratelui său Topcea şi lui Cernea şi lui Nan şi fratelui său Bucşe şi cu fiii săi. cîţi îi va da Dumnezeu, ca să le fie în Zeletin partea Muşei, fiica lui Buiac, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat mai sus-zişii oameni, pentru 6 000 aspri. Şi a vîndut Muşa de bunăvoia ei, dinaintea domniei mele. Însă să se ştie fiecare dintre ei cîtă ocină va ţine, după cum au dat şi în preţ: Neagoe[1] cu fratele său Topcea să ţină două funii şi Cernea singur, două funii şi Nan singur, o funie. Însă din funia lui Nan să ţină fratele său Bucşe a treia parte, pentru că aşa au cumpărat mai sus-zişii oameni.

De aceea şi domnia mea le-am dat, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan... jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea ⟨stolnic⟩ şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare ⟨postelnic⟩...

⟨Am scris⟩ Coresi logofăt, luna mai... zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CVIII/44. Orig., perg. (25×33,5), rupt şi şters, pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 17—18.

---

[1] Nume scris peste un altul.

† Милостїю божїею, прѣѡсвѣщенномȣ митрополит, кѵр Ефѳимїе въсои земле Ѹггровлахиское.

† Пишет владїчества ми сїе книг владїчества ми Татȣлов ѡт Грошет лѡгѡфет и жетелницев емȣ, Станкъв, ꙗкоже да им ест един ациган, на име Радѵл, ѡт ациганїе свѣтомȣ Митрополїю, понеже га ест покȣпил Татȣл лѡгѡфет ѡт свѣта Митрополїю, за ҂а̅ аспри готови. И продадох владїчества ми за добро волю владїчества ми и със ȣзнанїе господїна ни, Їѡ Алеѯандрȣ воеводȣ, тере съм покȣпил владїчества ми със тех аспри един село, на име Дръгънещи, бити свѣтомȣ Митрополїю дѣдїнȣ и на помощи, въ вѣки.

Сего радї, <дадох> владїчества ми сего ациган више писан Татȣлов лѡгѡфет, бити емȣ и женȣ емȣ ациган въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо владїчества ми.

И варе кто се хокет покȣсити разорити сїе книт и такмъжїе владїчества ми, да ест проклет ѡт т҃иї ѡтци еже сȣт въ Никею.

Сеже и сведетелїе поставлѣх владїчества ми: Лъȣдат лѡгѡфет ѡт Блъдѣни и Стоика пръкълаб и Албȣл ѡт Фȣндѣни логофет и Михаю лѡгѡфет и Стаико и Дръгич и Глигорїе сȣдцȣ и Некȣла зȣграф ѡт Тръговище и Могош ѡт Бȣкшани и Шербан ватаф и Захарїꙗ ѡт Рошии и Стоика и Блаикȣл ватах ѡт Б<елеци> и Албȣл и Добре ѡт Питещи и Некȣла ватах ѡт Черишани и Тънжалъ ѡт Бъръщи и Їѡн ѡт Грошет.

И аз, Їван ѡт Гълешещи, писах мѣсеца маие в҃ дьни, в лѣт ҂зоѳ.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfinţitul mitropolit, chir Eftimie a toată ţara Ungrovlahiei.

† Scrie vlădicia mea această carte a vlădiciei mele lui Tatul logofăt din Groşet şi jitelniţei lui, Stanca, ca să le fie un ţigan, anume Radul, din ţigănia sfintei Mitropolii, pentru că l-a cumpărat Tatul logofăt de la sfînta Mitropolie, pentru 1 000 aspri gata. Şi l-am vîndut vlădicia mea de bunăvoia vlădiciei mele şi cu ştirea domnului nostru, Io Alexandru voievod, de am cumpărat vlădicia mea cu aceşti aspri un sat, anume Drăgăneşti, să fie dedină sfintei Mitropolii şi de ajutor, în veci.

De aceia, ⟨am dat⟩ vlădicia mea acest ţigan mai sus-scris lui Tatul logofăt, să-i fie lui şi femeii lui ţigan de ocină şi de ohabă şi de nimeni neclintot, după porunca vlădiciei mele.

Şi oricine va încerca să strice această carte şi întocmire a vlădiciei mele, să fie blestemat de 318 părinţi, care sînt în Nicheia.

Iată şi martori am pus vlădicia mea: Lăudat logofăt din Vlădeni şi Stoica pîrcălab şi Albul logofăt din Fundeni şi Mihai logofăt şi Staico şi Drăghici şi Gligorie sudeţ şi Necula zugrav din Tîrgovişte şi Mogoş din Bucşani şi Şerban vătaf şi Zaharia din Roşii şi Stoica şi Vlaicul vătaf din B⟨eleţi⟩ şi Albul şi Dobre din Piteşti şi Necula vătaf din Cerişani şi Tînjală din Bărăşti şi Ion din Groşet.

Şi eu, Ivan din Găleşeşti, am scris, luna mai 2 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 886 (Mitrop. Ţ. Rom., CLXXIII/70). Orig., hîrtie(31,5×20,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1859; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 43 (după care s-au făcut completările) şi 134, f. 167.

EDIŢII. Slav. *Venelin*, 214. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 32, 4. Trad. *DIR, B*, 18.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтеномȣ правителю господства ми, наипаче из къщи господства ми, жȣпан Стоика велики постелник и със синови си, елици мȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест село Кръпещїи въс, със въсом хотаром, занеже съи више реченȣ село, Кръпещїи, бил ест за дѣдїнȣ више реченомȣ правитечю господства ми, жȣпанȣ Стоика велики постелник.

Нȣ имал ест почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Стоика велики постелник, притесненїе прѣжде врѣме ѡт Пътрȣ Брагъ, тере ест ȣзел Пътрȣ Брагъ сїю више реченȣ село, Кръпещїи, ȣ силост емȣ. А потом, више речениȣ правителю господства ми, жȣпан Стоика велики постелник, имахȣ прѣнїе прѣд господства ми със Правъц и съ Драгомир постелници и със чет им и тако прѣше Правъц и Драгомир пред гоподства ми, како ест нихна дѣдїнȣ село Кръпещїи. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въси чьститими правителїе господства ми и сице изнаидох и истинствовах господство ми, како ест бил село Кръпещїи за дѣдїнȣ почтенномȣ правителю господства ми, жȣпанȣ Стоикъв великомȣ постелник, а Пътрȣ Брагъ нѣст имал ни едно метѣхȣ със село Кръпещїи. И видѣх и прочетох господство ми и книг покоинномȣ Данȣ воеводȣ за дѣдїнȣ, како ест биѡ стежанȣ село Кръпещїи ѡт родїтелїе почтеномȣ правителїе господства ми, жȣпан Стоикъв великомȣ постелник, ѡт Дана воеводȣ, със права и вѣрна слȣжбȣ. А Пътрȣ Брагъ, ѡи ест биѡ притеснȣл село Кръпещїи ȣ силост емȣ. И сице ѡсташе анепсеи Пътрȣв Брагъ, Правъц и Драгомир със чет им, ѡт пред господства ми, како веке метѣх да не имат със село Кръпещїи.

Сего радї, дадох и господство ми почтеномȣ правителю господство ми, жȣпанȣ Стоикъв велики постелник, ꙗкоже да мȣ ест село Кръпещїи въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и жȣпан Стан велики спатар и жȣпан Дȣмитрȣ велики вистїiар и жȣпан Митрѣ велики комис и жȣпан Бадѣ велики столник и жȣпан Гонцѣ велики пехарник. Исправник, жȣпан Драгомир велики дворник.

И аз, Микȣл, еже написах въ столнїи град Бȣкȣрещи, мѣсеца маїе є҃ дьни, в лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, încă şi din casa domniei mele, jupan Stoica mare postelnic şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Crăpeştii toţi, cu tot hotarul, pentru că acest mai sus-zis sat, Crăpeştii, a fost de moştenire al mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic.

Dar a avut cinstitul dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, cotropire dinainte vreme de la Pătru Bragă, de a luat Pătru Bragă acest mai sus-zis sat, Crăpeştii, cu sila. Iar după aceea, mai sus-zisul dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, a avut pîră înaintea domniei mele cu Pravăţ şi cu Dragomir postelnici şi cu ceata lor şi aşa pîrau Pravăţ şi Dragomir înaintea domniei mele, că satul Crăpeşti este dedina lor. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi

după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi aşa am aflat şi am adeverit domnia mea, că a fost satul Crăpeştii de moştenire al cinstitului dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, iar Pătru Bragă n-a avut nici un amestec cu satul Crăpeştii. Şi am văzut şi am citit domnia mea şi cartea de moştenire a răposatului Dan voievod, că a fost satul Crăpeştii cîştigat de părinţii cinstitului dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, de la Dan voievod, cu dreaptă şi credincioasă slujbă. Iar Pătru Bragă, el cotropise satul Crăpeştii cu sila. Şi aşa au rămas nepoţii lui Pătru Bragă, Pravăţ şi Dragomir cu ceata lor, dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu satul Crăpeştii.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, ca să-i fie satul Crăpeştii de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Mitrea mare comis şi jupan Badea mare stolnic şi jupan Gonţea mare paharnic. Ispravnic, jupan Dragomir mare vornic.

Şi eu, Micul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 5 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 887 (Ep. Buzău, I/1). Orig., perg. (32×45), pecete timbrată. Cu o traducere din 1860; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 525.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 18—19.

---

24 ⟨1571—1574⟩ mai 8, Bucureşti

† Милостїєю божїєю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсоє землє Ѹггровлахискою, синꙋ великаго и прѣдобраго, покоинномꙋ Мирча водъ, анепсїю покоинномꙋ Михнѣ водъ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми прѣпочтенномꙋ правителю и първосъвѣтнико и наипаче из къща господство ми, жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и със синоеи им, елицеже Богъ прѣпꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ въсѣх село Б<о>инецещїи ѡт код Тръг Жил, със въсѣх хотаром, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт дѣл със виноградѵ и със вечини и със въсах доходок ѡт посвꙋдї, понеже сїю више реченно село Боинецещи б<или> сꙋт за дѣдїнно жꙋпаницев Нѣкшъв лѡгѡфетѣса ѡт Дръгоещи. Таже, га ест покꙋпил почтенномꙋ правител господство ми, жꙋпан Добромир вел бан ѡт над жꙋпаница Нѣкша и ѡт анеп<сї>ю ей, Радѵл Бидивїꙋл постелник ѡт Дръгоещи, радї цѣн ҂з҃ за аспри сребро готови.

И пакиже да ест почтенномꙋ правител господство ми, жꙋпанов Добромир вел бан село Излазꙋл ѡт код Д<ꙋнав> ѡт прѣко Ѡлт, със въсѣх хотаромꙋ, ѡт поллю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт виноградѵ и със вечини и със въсѣх доходок ѡт посвꙋдї, понеже ест[1] покꙋпил ѡт на Бадѣ ѡт Цжцърълицѣ, радї цѣн... <за ас>при готови сребро.

И пакиже ест покꙋпил почтенномꙋ правител господство ми, пꙋпан Добромир вел бан пакиже ѡт на жꙋпаница Нѣкша и ѡт на анепсїю ей, Радѵл Бидивиꙋл, половин <ѡт село П>ъскъещи със вечини и ѡт по въсѣх хотаром и ѡт пол и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт съдалеще село и ѡт доходок и ѡт посвꙋдї, половино, радї цѣн ҂к҃҂е҃ за аспри готови.

И пакиже да ест <почтенн>омȣ правителю господство ми, жȣпан Добромир и брат им, попа Герге, половин ѡт село Рȣнкȣ, ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт вечини и ѡт доходок и ѡт по въсѣх хотаром, све, п<онеже ест пок>ȣпил ѡт на Дръгич ѡт Сълътрȣк, радї цѣн ҂л҃ за аспри сребро готови.

И пакиже да ест почтенномȣ правител господство ми, жȣпанов Добромир вел бан и брат его, попа Герге, село Гр<ъница>[2] ѡт Мех<единци>, със въсѣх хотаром, ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт съдалище селов <и> със вечини и със доходок ѡт посвȣдї, понеже ест покȣпил ѡт на Прȣнишорѣни, радї цѣн ҂в҃҂і҃ за аспри сребро готови.

<И п>акиже ест покȣпил почтенномȣ правителю господство ми, жȣпан Добромир вел бан и брат его, попа Герге ѡвьде ȣ стол господство ми, варош Бȣкȣрещї, един брод за водии и със мѣсто за лозїю ȣ вод Дѫм<бовица> ..., радї цѣн ѱ҃ за аспри сребро готови. И хотаромȣ да знает: ѡт спо Люпещи даже до Лакȣл Глъбок до близ ѡт краина варошов.

Пак ест покȣпил почтенно<мȣ пра>вителю господство ми, жȣпан Добромир вел бан ȣ варош Търговище един мѣсто за кȣсе[3] ѡт на Марко Сърбȣл, радї цѣн ҂г҃ за аспри сребро.

И продал ест сїю више рѣх болѣри сїю више реченно селове и <вечн>ии почтенномȣ правитилю господство ми, жȣпанов Добромир вел бан и брат его, попа Герге за своимȣ добро волю, със знанїе болѣримȣ и въсѣм мѣгїꙗшом ѡткръст мѣсто, ѡт гор издол и ѡт прѣд господство ми.

Сего радї, дадох господство ми почтенномȣ правителю господство ми, жȣпан Добромир вел бан и брат его, попа Герге да мȣ ест ѡчинȣ, ѡхабȣ, им и синовим им и внокомȣ и прѣвночитомȣ и ѡт никогожди непоколѣбимȣ, поризмо господство ми.

Се<же> свѣдїтелю поставлѣнимȣ: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ велики вистїꙗр и жȣпан Стан вел спатар <и> жȣпан Митрѣ вел комис и Бадѣ вел столник и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. И исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

Пис аз, Тȣдор граматик, въ столни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца маю и҃ дьни, тѣкȣщаго лѣтомȣ, въ лѣт ҂зоз҃.

† Їѡ Алиѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Mircea vodă, nepotul răposatului Mihnea vodă. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului dregător şi prim sfetnic şi încă din casa domniei mele, jupan Dobromir mare ban al Craiovei şi cu fiii lui, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină tot satul V⟨o⟩inigeştii de lîngă Tîrgu Jiu, cu tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din dealul cu vie şi cu vecini şi cu tot venitul de pretutindeni, pentru că acest mai sus-spus sat Voinigeşti a fost de moştenire al jupaniţei Neacşa logofeteasa din Drăgoeşti. Astfel, l-a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban de la jupaniţa Neacşa şi de la nepotul ei, Radul Bidiviul postelnic din Drăgoeşti, pentru preţul de 60 000 de aspri gata de argint.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban satul Izlazul de lîngă D⟨unăre⟩, de peste Olt, cu tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi cu vecini şi cu tot venitul de pretutindeni, pentru că a[1] cumpărat de la Badea din Ţăţîrligi, pentru preţul... ⟨de⟩ aspri gata de argint.

Şi iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban iarăşi de la jupaniţa Neacşa şi de la nepotul ei, Radul Bidiviul, jumătate ⟨din satul P⟩ăscăeşti cu vecini şi de peste tot hotarul şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi din venit şi de pretutindeni, jumătate, pentru preţul de 25 000 de aspri gata.

Şi iar să fie ⟨cinstitului⟩ dregător al domniei mele, jupan Dobromir şi fratelui lui, popa Gherghe, jumătate din satul Runcu, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vecini şi din venit şi de peste tot hotarul, tot, ⟨pentru că a⟩ cumpărat de la Drăghici din Sălătruc, pentru preţul de 30 000 aspri gata de argint.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban şi fratelui lui, popa Gherghe, satul Gîr⟨niţa⟩[2] din Mehedinţi, cu tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului ⟨şi⟩ cu vecinii şi cu venitul de pretutindeni, pentru că a cumpărat de la Prunişoreni, pentru preţul de 12 000 de aspri gata de argint.

⟨Şi⟩ iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban şi fratele lui, popa Gherghe, aici în scaunul domniei mele, oraşul Bucureşti, un vad de moară şi cu loc de vie în apa Dîmboviţei... pentru preţul de 700 de aspri gata de argint. Şi hotarul să se ştie: dinspre Lupeşti pînă la Lacul Adînc pînă aproape de marginea oraşului.

Iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban în oraşul Tîrgovişte un loc de casă de la Marco Sîrbul, pentru preţul de 3 000 de aspri de argint.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi boieri aceste mai sus-zise sate şi vecini cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban şi fratelui lui, popa Gherghe de a lor bunăvoie, cu ştirea boierilor şi a tuturor megieşilor dimprejurul locului, din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban şi fratelui lui, popa Gherghe să-i fie ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Stan mare spătar ⟨şi⟩ jupan Mitrea mare comis şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Tudor grămătic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 8 zile, ani cugători în anul 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLVI/2. Orig., perg. (32×40), rupt, pecete timbrată. Traducere (fragmentară) ibidem, S.I., nr. 829 (Ep. Rîmnic, CII/1).

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Slav şi trad. Bălan şi Cernovodeanu, *Doc. sl. rom.*, 344—347 (sub 1569).

---

[1] Pasajul: "село Излазȣл... понеже ест" („satul Izlazul... pentru că a") şters, cu aceeaşi cerneală.

[2] Cf. doc. din 1656 iunie 10 (Arh. St. Buc., Suluri II, nr. 64).

[3] În loc de: кȣке.

---

25 — 1571 (7079) mai 12, Bucureşti

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, nepotul Mihnei voevod. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui [domniei lui] Borcii,

ca să-i fie lui moşie la Vrăneşti, partea lui toată, pentru că sîntŭ ale lui bătrîne şi drepte ocină şi dă baştină.

Apoi, după aceia, au venit însuşi Borcea înaintea domnii lui, de au dat de voia lui 4 rumâni dentru acel mai sus-zis sat, anume: Neagomir i Radomir i Cîrstea i Voico şi din dealul cu viile şi den cîmpu şi de preste tot, cît au ţinut acei rumâni, 4, cinstitului boiarului domnii mele, pan Albul vel cliuciar.

Şi iar să fie cinstitului boiarului domnii lui, pan Albul vel cliuciar, partea lui Neagoe Spînaci ot Vrăneşti cu viile şi cu rumânii, cît s-ar alege toată partea, pentru că însuşi domniia lui l-au miluit pentru dreapta şi credincioasă a lui slujbă, care au slujît domnii lui. Şi au dat-o Borcii, nepot lui Neagoe, înaintea domnii lui, de a lui bunăvoe.

Pentru aceasta, au dat şi domniia lui cinstitului boiarului jupan Albul vel cliuciar şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu ei va dărui, ca să-i fie moşie ohabnică, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strenepoţilor lui şi de nimeni să nu să clătească, după zisa domnii lui.

Iar şi mărturii au pus domniia lui pe: jupan Dragomir vel dvornic i pan Ivaşco vel logofăt i Stan spatar i Dumitru vistier i Badea stolnic i Mitrea comis i Gonţea peharnic i pan Stoica vel postelnic. I ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Şi am scris eu, Manea logofăt, în scaunul Bucureştilor, mai 12 dni, leat 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 710, f. 660v—661. Traducere.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 19—20.

26 1571 (7079) mai 20 ⟨Bucureşti⟩

† Въ име Ѡтца и Сина и Свѣтаго Дȣха и свѣта троица нераздѣлена, аминъ.

А вȣ да се знает: пис аз, Никȣла сȣдцȣ ві҃-ти пȣргаром ѡт варош ѡт Бȣкȣрещи сїю нашемȣ книг, ꙗкоже да се знает понеже ест дал Никȣла, синъ Армев и Марїев, една ливадї ѡт Лакȣл Глъбок, по где хокит бити белѣщи и мѣсто Никȣлев, синъ Армев, на свѣтомȣ, божественомȣ монастира идеже ест храм свѣти Никȣлае, тери да исписаше по Некȣла, синъ Армев и по родїтелю его на свѣтомȣ, божественомȣ помѣник. Тѣм радї, даваше и помилȣише Никȣла, синъ Армев със таи ливаде иже ест више писан, свѣта монастир, иже ест више речена. И дават и помилȣит свѣта монастира със таи ливадї ѡт негов добри воли и със ȣзнанїю въсѣм мегїꙗшом, ѡт гор и ѡт дол и ѡт прѣд свещеници и ѡт пред добри людїе и стари варашани, ꙗкоже да бȣдет таи ливаде, иже ест више пис, на свѣтомȣ монастир, иже ест више рѣх, ѡчинъ въ ȣхабъ, въ вѣки, амин.

И сведетелем поставлѣем, по име: поп Братȣл стар и поп Марко и Хїера и Станчюл Скинпча и Михо кȣпец.

И заклинанїю поставлѣем: вари кое чьловѣкъ хокит испитоваше <да разд>рал сїю наше тъкменїю и сїю наше книг, а тога чьловѣкъ да ест тръклет и афȣризмен и да имат ȣчистїю съ Июда и съ Арїе и да ест заклинал ѡт ти҃ї ѡщи свѣти, иже сȣт въ Некеи.

Пис аз, Єфтемїе граматик, мѣсеца маи к҃ дьни, ѡт Адама текȣщаго лѣт, до сего писанїе ҂зо҃ѳ.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh şi al Sfintei Troiţe nedespărţite, amin.

Aceasta să se ştie: am scris eu, Nicula sudeţul ⟨şi cei⟩ 12 pîrgari din oraş din Bucureşti această carte a noastră, ca să se ştie că a dat Nicula, fiul lui Armă şi al Mariei, o livadă, de la Lacul Adînc, pe unde vor fi semnele şi locul lui Nicula, fiul lui Armă, la sfînta, dumnezeiasca mănăstire unde este hramul sfîntului Nicolae, ca să-l scrie pe Nicula, fiul lui Armă şi pe părintele său la sfîntul, dumnezeiescul pomelnic. De aceea, a dat şi a miluit Nicula, fiul lui Armă, cu această livadă ce este mai sus-scrisă, pe sfînta mănăstire, ce este mai sus-zisă. Şi dă şi miluieşte sfînta mănăstire cu această livadă, de a sa bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor, din sus şi din jos şi dinaintea preoţilor şi dinaintea oamenilor buni şi a orăşenilor bătrîni, ca să fie această livadă ce este mai sus-scrisă, la sfînta mănăstire, ce este mai sus-zisă, ocină de ohabă, în veci, amin.

Şi martori punem, anume: popa Bratul cel bătrîn şi popa Marco şi Hiera şi Stanciul Schipcea şi Miho negustorul.

Şi blestem punem: oricare om se va ispiti să strice această întocmire a noastră şi această carte a noastră, acel om să fie de trei ori blestemat şi afurisit şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia.

Am scris eu, Eftemie grămătic, luna mai 20 zile, de la Adam cursul anilor, pînă la această scriere 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 888 (Mihai Vodă, III/2). Orig., hîrtie (32×21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1909.

EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 20—21. Facs. *Ibidem,* 506.

---

27 1571 (7079) mai 21, Bucureşti

Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевод и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великагѡ и прѣдобраго Мирчѣ воевод. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми почтеними властелени и первыми съвѣтници господства ми, жꙋпан Ивашко вел логофът и жꙋпан Албꙋл вел ключер съ их сынови, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им естъ село Бъркꙋца въсъ, със вьс хотар и съ вес ходокъ, занеже того више рѣченꙋ села был естъ за дѣдинꙋ Станчꙋлов Бенгъв. Таже, кьда есть был на съмрътъ покоинаго Петрашко воевод, а Сокол дворник, ѡн естъ прифатил по Радꙋл ключер, ѡтцꙋ више рѣченим правителїем господства ми, тера га ест свезан. Таже Станчꙋл Бенга, ѡт врѣмѣ еже ест прифатил ꙋвѣстїю сице ѡн естъ прифатил по нѣкое слꙋзе Радꙋлов кчючер, на име Драгомир ѡт Клъбꙋчари и Їѡн ѡт Раковицъ, еже сꙋт пръкалаби на Бистрец, тере ест възел ѡт них аспри ҂г҂і҃ и три кони добри и д҃ санїи ѡт рѫб и две кола за слънине за свинꙋ и вьсхотел ест да ихъ и ѡбѣсит по слꙋзе. Таже, жꙋпаница Станчꙋлов Бенгъв, ѡна есть дал того више речено село више рѣченим правителїем господства ми, ради тех више рѣчени аспри и комати ѡт пред господства ми, тере естъ платил.

Сего ради, дадох и господство ми више рѣчене правителїем господства ми, жꙋпан Ивашко вел логофът и жꙋпан Албꙋл ключер, ꙗкоже да им естъ того више рѣчено село вь ѡчинꙋ и вь ѡхабꙋ, им и синовом им и вьнꙋком и превнꙋчитомже и не ѡт когоже непоколебимо, по рѣч господства ми.

Сеже и свѣдителїе поставлех господство ми: жѹпан Драгомир вел дворник и Стан спатар и Дѹмитрѹ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Бадѣ[1], иже написах ѹ град Бѹкѹрещи, мѣсеца маи к҃а дьни, лѣт ҂з҃оѳ.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor vlastelini şi primi sfetnici ai domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Bărcuţa tot, cu tot hotarul şi cu tot venitul, pentru că acest sat mai sus-zis a fost de moştenire al lui Stanciul al lui Benga. Astfel, cînd a fost la moartea răposatului Petraşco voievod, iar Socol vornic, el a prins pe Radul clucer, tatăl mai sus-zişilor dregători ai domniei mele, de l-a legat. Apoi Stanciul Benga, din vreme ce a prins de veste, atunci el a apucat pe nişte slugi ale lui Radul clucer, anume Dragomir din Clăbuceri şi Ion din Racoviţa, care sînt pîrcălabi la Bistreţ, de a luat de la ei 13 000 aspri şi trei cai buni şi 4 sănii cu peşte şi două care cu slănină de porc şi a voit să le şi spînzure pe slugi. Apoi jupaniţa lui Stanciul al lui Benga, ea a dat, dinaintea domniei mele, acel sat mai sus-zis dregătorilor domniei mele mai sus-zişi pentru acei mai sus-spuşi aspri şi averi, de i-a plătit.

De aceea, am dat şi domnia mea dregătorilor domniei mele mai sus-zişi, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul clucer, ca să le fie acel sat mai sus zis de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Badea[1], care am scris în cetatea Bucureşti, luna mai 21, anul 7179 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 113. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 710, f. 693v—694. Traduceri ibidem, ms. 349, f. 193v—194 şi S.I., nr. 889, (Vieroş, XXVII/1).

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 44, 3. Trad. *DIR*, *B*, 21.

---

[1] În ms. 710: „Балѣ" („Balea").

---

28 1571 (7079) mai 22

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voivod şi domnu a toată Ţara Rumânească încă den ungurie descălicată, fiiul marelui şi al preabunului Mircii voivod, feciorul Mihnii voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle acestor jupînése, anume Calea şi Radei şi Vlădăi şi feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor ocină la Vaţa, partea moşului lor, a l⟨ui⟩ Stan cliucer, orecîtă să va alége du preste tot hotarul, pentru că au fost a lor bătrînă şi direaptă ocină de moştenire şi de cumpărătoare încă du pren zilele răposatului Băsărab voevod.

Iar dupe aceasta, au avut jupîneasa Calea şi Rada şi Vlădae pîră înnaintea domnii méle cu Tatul. Şi aşa pîrîia Tatul înnaintea domnii méle cum că au cumpărat şi el ocină denpreună cu tatal lui Stan cliucer de la răposatul Băsărabă voivod. Intr-acéia, domniia mea am căutat şi am judecat, pe dereptaate şi pe lége, denpreună cu toţi cinstiţii deregătorii domnii méle şi am văzut şi am citit şi cartea răposatului Băsărab voevod şi am adevărat domniia mea cum au fost cumpărat acéste ocine numai însuşi Stan cliucer, iar tatal al Tatului n-au cumpărat nimic nici au avut Tatul nici o amestecătură într-acea ocină ce scrie mai sus, ce au rămas Tatul de lége dennaintea domnii méle.

Încă după acéia n-au lăsat pe Tatul şi alţi omeni, anume Stan şi Drăgan de la Plopul ce au fost cumpărat dentr-acestă moşie ce scrie mai sus de la Tatul pren zilile ⟨lui⟩ Pătru voivod, fără de ştirea lui Stan cliucer, cînd au fost Stan cliucér pribeag în ţară striină, în Ţara Ungurească. Şi aşa pîrîia Tatul şi aceşti ce scriu mai sus cumpărători, Stan şi Drăgan şi Mînea, cum au avut Tatul ocină la Vaţa cumpărată după în zilile răposatului Băsărab voivod. Şi au cerşut lége dennaintea domnii méle, să jure cu 12 boiari. Iar domniia mea n-am vrut să le dau lor lége, pentru că n-au avut Tatul nici o amestecătură cu ocina de la Vaţa nici au ştiut nimeni de acea cumpărătoare cînd au cumpărat nici au avut nici o căutare nici au avut Tatul ocină la Vaţa. Şi încă nu s-au prilijit aceşti omeni de faţă înnaintea domnii méle cu Stan cliucer pînă ce au fost el viu, a patra oară, ce am dat domniia mea lui Stan şi lui Drăgan şi Mînei ca să-şi aducă înnaintea domnii méle 6 megiiaşi ca să mărturisească şi să întrébe cîndu au cumpărat acéia ocină de la Tatul, ei nicicum n-au putut să aducă 6 megiiaşi iar altă dată am dat domniia mea Tatului lége, 12 boiari, să jure cum au avut ocină la Vaţa cumpărată de la Băsărab voivod şi nicicum n-au putut, ce au rămas de lége dennaintea domnii méle de atîtea ori. Şi au rămas Tatul şi Stan şi Drăgan şi Mînea de 5 ori.

Dirept aceasta, am dat domniia mea jupînesei Calei şi Radei şi Vlădăi, să le fie lor ocină slobodă, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor şi de către nimeni neclătit, preste zisa domnii méle.

Încă şi cu mărturii am pus domniia mea, pre: jupîn Dragomir vel dvornic şi jupîn Ivaşco vel logofăt i Stan spătar i Badea stolnic i Dumitru vistier i Mitrea comis i Gonţea peharnic i jupan Stoica postelnic. Şi ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Am pisah Necula logofăt, mai 22 dni, leat 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCLXXXVII/83. Traducere.

---

29 **1571 (7079) mai 24, Bucureşti**

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircéi vodă. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri ce să chiamă Bolintinul, hramul sfînta Bunăvestire a domnului Dumnezeu şi mîntuitoriul nostru Iisus Hristos şi cinstitului părintelui egumenului Calevit ieromonah şi tuturor fraţilor, cîţi sînt lăcuitori la sfînta mănăstire, ca să le fie satul Burăneştii, partea lui Tudoran i a lui Dobrişan, toată, cît să va alége du preste tot hotarul, pentru că acestŭ mai sus-zis sat au fost de baştină al boiarilor ce s-au zis mai sus ci l-au dat la sfînta mănăstire ca să fie lor vécinică pomenire iar călugărilor carii lăcuescu la sfînta mănăstire, de hrană şi de întărire.

Iar după acéia, au avut pîră înnainte de domniei sale cu Calotă, feciorul Sîrbului. Şi aşa pîra Calotă înnaintea domniei mele cum că au dat el pentru

Dobrişan, cînd au fost cu Şărban banul la Poartă, 12 000 de aspri. Apoi, întru acéea, domniia lui au căutat după dreptate şi după légea lui Dumnezeu dinpreună cu toţi cinstiţii boiarii domniei sale şi au dat domniia sa lui Calotă lége, 12 boiari, să jure cum că au dat el acei mai sus-zişi aspri pentru Dobrişan şi nici într-un chip Calotă n-au putut să jure, ci s-au tocmit singuri călugării de la sfînta mănăstire cu Calotă de a lor bunăvoe dennaintea domniei sale de au dat călugării lui Calotă, feciorul Sîrbului, 5 000 de aspri ca să fie satul ce s-au zis mai sus în pace şi mai mult să nu mai aibă a să pîrî cu ⟨Ca⟩[1] lotă, ci să fie pace între dînşii în véci.

Încă şi blestem au pus dinnaintea domniei sale, care dintre dînşii va strica această tocméală, să fie proclet de 318 sfinţi părinţi de la Nichea şi să fie la un loc cu Iiuda şi cu Ariia şi cu alţi necredincioşi jidovi, care au strigat asupra domnului şi Dumnezeului şi mîntuitoriul nostru Iisus Hristos.

Pentru aceasta, au dat şi domniia lui sfintei mănăstiri, ce s-au scris mai sus, satul Burăneştii întru moşie şi ohabnică în véci şi de nimenea să nu să clătéască, după zisa domniei lui.

Iată şi mărturii au pus domniia lui pe: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Dumitru vistiiarul i Stan spătar i Mitrea comis i Badea stolnic i Gonţea paharnic i jupan Stoica vel postelnic. Şi ispravnic au fost Ivaşco vel logofăt.

Şi l-au scris Ştefan logofăt în scaunul Bucureştilor, meseţa mai 24 dni, leat 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CD/1 a. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

---

[1] Omis.

---

30 1571 (7079) mai 24, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ в⟨о⟩евода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Михъилов и Лѣѡтъв и Микшанов и Манѣв със синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Микшани, дел Рошкъв, въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвȣде, ѡт водȣ и ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт сȣхо, занеже им ест покȣпена ѡт Рошка, за ѱ҃н аспри готови, ещеже при дьни Радȣлов воеводȣ, къда ест бил великȣ гладствȣ, тере се сȣт чьловеци продали синови си тȣрцем.

А потом, Рошка имаше прȣ пред господство ми със Михъилъ и със братїем си, еже више писани. И тако преше Рошка по Михъилъ и по братїем си, како не ест продал таꙗ ѡчинȣ въса тогда, анȣ ест продал половино. А ȣ тем, господство ми гледал и сȣдил, по правдȣ и по закон, със въсеми чьститими правителїе господство ми и гледах господство ми и книга покоинаго Мирча воеводȣ за покȣпенїе. И даде господство ми Рошкъв закон, в҃ї болѣри, да заклет како не ест продал въса. А Рошка, ѡн никакоже не въсхотѣше и не възмогоше да ȣземает закон, нȣ ѡсташе Рошка ѡт закон ѡт пред господство ми.

Сего радї, дадох и господства ми Михъилов и със братїем си, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Микшани, им и синовем им и виȣком им и прѣвиȣчитом им и да им сȣт ѡхабъ ним и ни ѡт когоже поколиблени, по ѡризмо господство ми.

Сеже и сведетеле поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворникȣ и жȣпан Їваш⟨ко вел лѡгѡфет⟩ и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Гонцѣ пехарникȣл и Ѧлбȣл ключарюл и Бадѣ столник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

Пис аз, Дръгич, въ настолна града глаголеми Бȣкȣрещи, мѣсеца маю к҃д дьни, въ лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѫ божїѫ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihăilă şi lui Leaotă şi lui Micşan şi lui Manea cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Micşani, partea lui Roşca, toată, oricît se va alege, de pretutindeni din apă şi din cîmp şi din pădure şi din uscat, pentru că le este cumpărată de la Roşca cu 450 aspri gata, încă din zilele lui Radul voievod, cînd a fost foametea cea mare, de şi-au vîndut oamenii copiii turcilor.

Iar apoi, Roşca a avut pîră înaintea domniei mele cu Mihăilă şi cu fraţii săi, care s-au scris mai sus. Şi aşa pîra Roşca pe Mihăilă şi pe fraţii săi, că n-a vîndut atunci acea ocină toată, ci a vîndut jumătate. Iar pentru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am cercetat domnia mea şi cartea de cumpărătură a răposatului Mircea voievod. Şi am dat domnia mea lui Roşca lege, 12 boieri, să jure că n-a vîndut-o toată. Iar Roşca, el nicicum n-a vrut şi n-a putut să ia lege, ci a rămas Roşca de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Mihăilă şi cu fraţii săi, ca să le fie ocină în Micşani, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi să le fie lor ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaş‹co mare logofăt› şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Gonţea paharnic şi Albul clucer şi Badea stolnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Drăghici, în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna mai 24 zile, în anul 7079 ‹1571›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CVIII/52. Orig., perg. (28×32), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 22.

---

31 1571 (7079) mai 26, Bucureşti

Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевод и господинъ въсои земли Ѹггровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воевод, сина Михнѣ воевод. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми слȣг господства ми, Кодрѣв логофътȣл и жȣпаница емȣ, Ѧнкъв, със синови, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ естъ ѡчинȣ ȣ Пȣркърѣни, ѡт пȣ въсах ѡчинȣ четвертагѡ дѣл и ѡт село и ѡт полю и ѡт водȣ и ѡт гор и ѡт посвȣде, понеже мȣ естъ стара и права ѡчинȣ за дѣдїнȣ.

Ѧ потом, побратил и оуложил анепсїи Кодрев логофътȣл ѡ братȣ чеди мȣ, по име Еланкȣл и Пътрȣ и Ѡанчѣ, по Кодрѣ логофътȣл и по жȣпаница Ѧнка по едии брод за воденицȣ, али над половинȣ, а Еланкȣл и Пътрȣ и Ѡанчѣ да бȣди над сїѧ дрꙋга половинꙋ за брод, варе кꙋдѣ хокет ех ѡбрѣтает се брод ѡт воденицꙋ по дел им за ѡчинꙋ, да бꙋдъ две братїе със Кодрѣ логофътꙋл и със жꙋпаница емꙋ, нераздѣлени, въ вѣки. Почто ради сꙋт были Влаикꙋл и Пътрꙋ и Ѡанчѣ люди сиромасїи, таже нѣст моглъ да сътворити воденице ꙋ сїю више рѣченꙋ брод, а Кодрѣ логофът, ѡн сътворил воденице да бꙋде две братїе и по водънице и по брод. Варе колице воденице се сътворит, варе три варе четыри, да бꙋде ꙋ двѣ със Кодрѣ логофътꙋл. Ꙗ железни и камени да кꙋпише ѡни саме Пътрꙋ. И побратили се сꙋт ѡни за него добро волю и със знанїем въсем мегїашом ѡт ѡколо.

Сего ради, кого хокет да разорит сїе братство и токмѣжїꙋ, да бꙋдет проклет ѡт т͞иі сфѣтыи ѡтци ѡт Никеѧ и в͞ї апостоли и да бꙋдет със ꙋчастїю Їꙋда и със Ꙗрїѧ.

Сего ради, дадох и господство ми Кодрев логофът и жꙋпаница емꙋ, Ꙗнка, ꙗкоже да им ест сїе више рѣченꙋ полꙋвинꙋ за брод, ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом и кого се ѡбрѣтает ѡт них, или братїе или синови, да бꙋди им и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдителїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Ївашко вел логофът и Дꙋмитрꙋ вистїар и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ[1] комис и Владѣ столник и жꙋпан Стоика вел постелник. И исправник, Ивашко вел логофът.

Исписах аз, Маноле, въ настолни град ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи к͞ѕ дьни, лѣт ҂ꙁ͞оѳ.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Codrea logofăt şi jupaniţei lui, Anca, cu fiii, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Purcăreni, de peste toată ocina a patra parte şi din sat şi din cîmp şi din apă şi din munte şi de peste tot, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină de moştenire.

Iar după aceea, au înfrăţit şi au aşezat nepoţii de văr ai lui Codrea logofăt, anume Vlaicul şi Pătru şi Oancea, pe Codrea logofăt şi pe jupaniţa Anca pe un vad de moară, însă peste jumătate, iar Vlaicul şi Pătru şi Oancea să fie peste cealaltă jumătate de vad, oriunde se va afla vad de moară pe partea lor de ocină, să fie doi fraţi cu Codrea logofăt şi cu jupaniţa lui, nedespărţiţi, în veci. Pentru că au fost Vlaicul şi Pătru şi Oancea oameni săraci, astfel n-au putut să facă mori la acest vad mai sus-zis, iar Codrea logofăt, el a făcut moara, să fie doi fraţi şi pe moară şi pe vad. Oricîte mori se vor face, sau trei sau patru, să fie în două cu Codrea logofăt. Iar fierul şi pietrele să le cumpere singur Pătru. Şi s-au înfrăţit ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din jur.

De aceea, cine va strica această frăţie şi întocmire, să fie blestemat dc 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi de 12 apostoli şi să fie părtaş cu Iuda şi cu Arie.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Codrea logofăt şi jupaniţei lui, Anca, ca să le fie această mai sus-zisă jumătate de vad, ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi cine se va afla dintre ei, fie fraţi fie fii, să fie a lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Dumitru[1] comis şi Badea stolnic şi jupan Stoica mare postelnic: Şi ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Manole, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 26 zile, anul 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 161. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 710, f. 802. Traduceri ibidem, mss. 349, f. 61—62, 479, f. 161v—162, 484, f. 75—77 şi 710, f. 802v—803.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh.ist.*, nr. 53, 3. Trad. *DIR,B*, 22—23.

---

[1] În ms. 710, corect: „Митрѣ" („Mitrea").

32 ⟨1571—1574⟩ mai 27

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, nepotul Mihnii voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle boiariului domnii méle, jupan Badii stolnic, ca să-i fie lui satul Bădeştii, pentru că acest mai sus-zis satŭ au fost bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Iar după acéia, jupan Badea stolnic au avut pîră înaintea domnii méle cu jupîneasa lui Stan Dolofan şi cu feciorii ei pentru acest mai sus-zis sat. Pentru că au fost pus jupan Badea stolnic, pre acel sat zălog la Stan Dolofan drept 5 000 de aspri şi drept un cal bun şi drept o dulamă roşie, cînd au fost preste munte şi de tot, preţul au fost drept 7 000 de aspri. Şi au dat Stan Dolofan acei bani, ca să-i fie lui cu dobîndă.

Iar după acéia, jupîneasa a lui Stan Dolofan şi feciorii ei aşa pîra înaintea domnii méle, cum că au fost vîndut acel sat de tot. Iar întru acéia, domnia mea am căutat şi am judecat, după dreptate şi după lége, înpreună cu toţi cinstiţii boiarii domnii méle şi am adeverit domnia mea, mărturisind şi boiarii domnii méle cu sufletele lor, cum că n-au fost vîndut de tot, ci l-au fost pus zălog. Şi am cerut şi cartea de vînzare la jupîneasa lui Stan şi la feciorii ei. Iar ei nu au avut nici o carte şi au rămas dinnaintea domnii méle.

Iar întrŭ acéia, domnia mea am dat jupan Badii stolnic acei bani, ca să-i întoarcă înapoi cu dobîndă, dupre cum s-au fost tocmit, 9 000 de aspri.

Pentru acéia, am dat domnia mea jupan Badii stolnic, ca să-i fie lui acest mai sus-zis sat Bădeştii întru moştenire şi ohabnic în véci, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i Stan spatariul i Mitrea comis i Gonţea peharnic i Stoichiţa vel postelnic. Ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Şi am scris eu, Stan, în luna lui mai 27 dni, 7078 ⟨1570⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cîmpulung, nr. 709, f. 478. Traducere; altă traducere ibidem, ms. 204, f. 71v—72.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. *DIR*, *B*, 23—24.

33 1571 (7079) iunie 1, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсою земле Ꙋггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев, анепсеꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Флорев постелник и със синови си, елици емꙋ Богъ прѣпꙋстит, ꙗкоже да им ‹ест› ѡчинꙋ село Бездина, въсах, със въсою хотарꙋл, понеже га съм помиловал господство ми радї слꙋжбꙋ вѣрно еже ест послꙋжил господства ми по чюждїи земле. Понеже ест бил того село Станчюлов Бенгъв; таже, Станчюл Бенгъв, ѡи изгꙋби ѡт къ господство ми със зла хитлѣнство, а Флорѣ постелник, ѡи достиже със правом и вѣрно слꙋжбꙋ ѡт къ господство ми.

Да того радї, дадох и помилова господство ми више речено слꙋг господства ми, Флорѣ постелник, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синовом емꙋ и внокомꙋ и прѣвночетом емꙋ и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и заклинїе поставлѣем господство ми: аще кто хокет раздрати сїе книг господства ми‹н›не хощет ю ꙋтвръдїти и поновити, а того чьловѣкъ да дастъ Богъ да се раздрати тело его и да ест проклет и анаѳема ѡт $\overline{\text{тїи}}$ свѣти ѡтци еже сꙋт въ Некею и да имат частъ със Їꙋда и със Арїа и бꙋдꙋще въ вѣки, аминь.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и жꙋпан Стан велики спатар и Митрѣ комис и Дꙋмитрꙋ вистиꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. И исправник, Степан бивше велики ключар.

И аз, Хамза, писах въ стоили град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе $\overline{\text{а}}$ дьнъ, въ лѣт $_{\times}\overline{\text{зоѳ}}$.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Florea postelnic şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să le ‹fie› ocină satul Bezdina toată, cu tot hotarul, pentru că l-am miluit domnia mea pentru slujba credincioasă cu care a slujit domniei mele prin ţări străine. Pentru că a fost acest sat al lui Stanciul al Bengăi; astfel, Stanciul al Bengăi, el l-a pierdut de la domnia mea cu rea hiclenie, iar Florea postelnic, el l-a dobîndit cu dreaptă şi credincioasă slujbă de la domnia mea.

Pentru aceasta, am dat şi am miluit domnia mea pe mai sus-zisa slugă a domniei mele, Florea postelnic, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi blestem punem domnia mea: dacă cineva va rupe această carte a domniei mele ‹şi› n-o va întări şi n-o va înnoi, acestui om să dea Dumnezeu să i se sfarme trupul lui şi să fie blestemat şi anatema de 318 sfinţi părinţi ,care sunt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi în veacurile viitoare, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Stepan fost mare clucer.

Şi eu, Hamza, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 1-a zi, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 890 (Zlătari, XIV/1—2). Orig., perg. (25×34,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: prima, probabil, din sec. al XVIII-lea, a doua de la sf. sec. al XIX-lea.

EDIŢII. Slav şi trad. Haşdeu, *Arh. ist.*, nr. 24, 4. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, II, 414; Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 83—84; *DIR*, *B*, 24—25. Facs. *DIR*, *B*, 507; *Tezaurul arhivelor*, 35, nr. 13.

---

34 ⟨1571—1574⟩ iunie 5, Bucureşti

† Млостїю божїею, Їѡ Алѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчав воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Бъланов и брат емȣ, Стоика и съ них синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест едно место ѡт седенїе ȣ село ȣ Пръсков, ѡт извор до извор и ѡт тȣꙗ по розор дори до валѣ и ѡт полю пак едно мѣсто за пчеларства и <ѡт>[1] стънѫ. Занеже ю сȣт покȣпили Бълан и брат емȣ, Стоика ѡт над Нѣгȣл, синъ Їѡнов ѡт село,за с҃ч аспри тȣрски.

И пак покȣпи Бълан и братїе емȣ, Стоика и Радул и Ѡанча едно брод за водїницȣ със водїницȣ ȣ вода Пръсковелȣлȣю, ѡт над Радул и Ѡпрѣ ѡт село, за ф҃ аспри готови.

И пак да ест Стоикъв съ братїꙗм емȣ, Радул и Ѡанчѣ ѡчинȣ ȣ Пръсков, дел Радулов Добровоев въса, елика се хтет избрати ѡт по въсом хотаром, за ѵ҃и аспри готови.

И пак да ест Бълан съ синови его а҃ нив ѡт Мънѣ, за р҃ аспри тȣрски. И пак покȣпи Бълан и Стоика а҃ нив ѡт Манѣ, за р҃ аспри тȣрски. И пак покȣпи Бълан <и Сто>[1]ика а҃ нив ѡт на Ѡпрѣ, <за> ...[1] аспри готови. И пак покȣпи Бълан <и Стоика а҃> нив ѡт Доброслав, за р҃ аспри готови. <И пак покȣпи Бълан и Сто>[1]ика а҃ нив ѡт...[1], за п҃ аспри готови.

И продадоше сїе людїе <еже сȣт>[1] више писани за нихномȣ добримȣ <волю>[1] и със знанїе въсем мегїꙗшом, ѡт згор и ѡт здол.

Сего радї, дадох и господство ми Бъланов със братїꙗм си, Стоика и Радул и Ѡанчѣ, ꙗкоже да им сȣт сїе више речени ѡчини въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовим им и внокȣмже и прѣвночетом им и не ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Мирча, юже написах въ град Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе є҃ дьни, текȣщемȣже лѣтом ѡт Адама до иниꙗ, въ лѣт ҂з҃о.

† Їѡ Алѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bălan şi fratelui său, Stoica şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie un loc de vatră în sat, în Pîrscov, din izvor pînă în izvor şi de aici pe răzor pînă la vale şi din cîmp iarăşi un loc de stupină şi ⟨de⟩[1] stînă, pentru că le-au cumpărat Bălan şi fratele său, Stoica de la Neagul, fiul lui Ion din sat, pentru 290 aspri turceşti.

Şi iar au cumpărat Bălan şi fraţii săi, Stoica şi Radul şi Oancea un vad de moară cu moară în apa Pîrscovelului, de la Radul şi Oprea din sat, pentru 500 aspri gata.

Şi iar să fie lui Stoica cu fraţii săi, Radul şi Oancea, ocină în Pîrscov, partea lui Radul al lui Dobrovoe toată, cît se va alege de peste tot hotarul, pentru 450 aspri gata.

Şi iar să-i fie lui Bălan cu fiii săi un ogor de la Mînea, pentru 100 aspri turceşti. Şi iar au cumpărat Bălan şi Stoica un ogor de la Manea, pentru 100 aspri turceşti. Şi iar au cumpărat Bălan (şi Sto⟩[1] ica un ogor de la Oprea, ⟨pentru⟩...[1] aspri gata. Şi iar au cumpărat Bălan ⟨şi Stoica un⟩ [1] ogor de la Dobroslav, pentru 100 aspri gata. ⟨Şi iar au cumpărat Bălan şi Sto⟩[1] ica un ogor de la...[1], pentru 80 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti oameni ⟨care sînt⟩[1] mai sus-scrişi, de a lor bună-⟨voie⟩[1] şi cu ştirea tuturor megieşilor, din sus şi din jos.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Bălan cu fraţii săi, Stoica şi Radul şi Oancea, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine, de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Mircea, am scris-o în cetatea Bucureşti, luna iunie 5 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7070 ⟨1562⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 859 (Bradu, XX/1). Orig., hîrtie (32×20,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1907; altă traducere ibidem, ms. 441, ff. 16, 36.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 25—26.

---

[1] Loc rupt.

---

35 **1571 (7079) iunie 5**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, feciorul Mihnei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele acestui om, anume Mircea din Moceşti, ca să fie volnic cu cartea domnii mele, ca să-şi tocmească feciorii lui. Cari au avut un fecior, anume Voico, că acel fecior, el au fost făcut răotăţi. Apoi Voico, el au fost fugit din casa tătîne-său Mircii, iar Mircea, el au căutat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu şi i-au ales toată partea lui din toate bucatele, încă din zilele Radului vodă: o dulamă, o cămaşă şi din toate sculele şi dichisele casii, ce au fost moştenirea lui şi din dobitoace: 7 vaci, 5 rîmători, 2 stupi şi o casă ce au fost făcută de Mircea tată-său, din toate i-au dat, iar din vii nefiind, n-au avut de unde să-i dea, iar din moşie neavînd, i-au dat de cheltuială aspri 500, partea lui; iar el n-au vrut să-şi cumpere moşie.

Deci eu, Mircea, cu feciorii mei Vladul, Radul i Stan am cumpărat moşie la Poiana Zlătarului, partea toată a Sfîrii şi a Rînbului şi a fraţilor lui şi am dat aspri de argint 2 000 şi un cal bun.

Şi au avut Mircea pîră cu Lepădat, că aşa au pîrît Lepădat pe Mircea, că are şi el moşie la Poenile Zlătariului. Şi au stătut faţă înaintea domnii mele şi au rămas Lepădat de lege dinnaintea domnii mele.

Drept aceia, oricine va strica învăţătura mea, a Mircii, de va vrea să dea lui Voico moşie, acela să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi.

Pentru aceia, am dat şi domnia mea, ca să le fie moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii punem domnia mea pe: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Stan spatar i Badea stolnic i Dumitru vistier i Mitrea comis i Gonţea paharnic i Stoichiţa vel postelnic. Ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Şi am scris eu, Stanciul, în luna lui iunie 5, leat 7079 ‹1571›.

Acest izvod s-au scris după izvodul cel adevărat tălmăcit şi scris de frate-meu, popa Florea, dascăl slovenesc la Şcoala slovenească la Sfîntu Gheorghe Vechiu u Bucureşti.

Az Costandin dascăl slovenesc ispisah, 1786 ghenarie 26.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 150—151. Copie din 1912 după o traducere din 1786.
EDIŢII. *DIR,B*, 26—27.

---

36 1571 (7079) iunie 7

† Милостїю божїю, Iѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїнское, синъ добраго и великаго Мирчев воевода, анепсеѡм Михнев воеводꙋ. Дават господства ми сїю повелѣнїе господство ми Владул и Баико и Добротъ и Гоѡрге и Трифꙋл със синови си [си], елицем Богъ даст, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Поени, половинꙋ, али мѣсто за шꙋмꙋ, понеже ѡ ест покꙋпил Глъте и Стан, дедꙋ Владул и Баико и Добротъ и Горге и Трифꙋл ѡт Страѡа, за х҃ аспри готови. И ꙋчистил ест със сикира и със мотика и със ѡгнъ и със многꙋ мъкꙋ. А потом се продавает Гюѡрге негов ѡчинꙋ, еже ест више рѣх ѡчинꙋ, Драгомиров и Банов, синови...[1] Соркев въсах, за ф҃ аспри.

Сего радї, дадох и господство ми Владул и Баико и Добротъ и Трифꙋл и със нихних синови, ꙗкоже да им сꙋт въ ѡчинꙋ <и въ ѡхабꙋ, ним>[1] и синовим им и вноком и прѣвночитом им и не ѡт когоже нѫпотъкновено, по реч господство ми.

Сеже и сведетели поставлюх господство ми: <жꙋпан Драгом>[1]ир вел дворник и жꙋпан Iвашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ комис и Дꙋмитрꙋ вистїар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан С<тоика велики постелн>[1]ик. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис Котѣ, мѣсеца юнїе з҃ дьни, в лѣт ҂зоѳ҃.

† Iѡ Алеѯандрꙋ в<ѡевѡ>[1]да, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul şi lui Baico şi lui Dobrotă şi lui Gheorghe şi lui Triful cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Poeni, jumătate, însă loc de pădure, pentru că au cumpărat-o Gîltea şi Stan, bunicii lui Vladul şi Baico şi Dobrotă şi Gheorghe şi Triful de la Straoa, pentru 600 aspri gata. Şi au curăţat-o cu securea şi cu

sapa şi cu foc şi cu mult chin. Iar apoi Ghiorghe şi-a vîndut ocina lui, ocina care s-a zis mai sus, lui Dragomir şi Ban, fiii...[1] Sorcăi toată, cu 500 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vladul şi lui Baico şi lui Dobrotă şi lui Triful şi cu fiii lor, ca să le fie de ocină ⟨şi de ohabă, lor⟩[1] şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: ⟨jupan Dragom⟩[1]ir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan S⟨toica mare⟩[1] postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris, Cotea, luna iunie 7 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CVIII/12. Orig., perg. (25×31,5), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 27.

---

[1] Loc rupt.

37

1571 (7079) iunie 13, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воево[е]да и господинъ въсои земле Ѹггрровлахинское, синꙋ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсею Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Манев[1] и Станков и Ѡпрев и Борчев и Кръстев[2] и Пꙋтинъв и Ѡпрев и Кръстев[3] и съ них синови си, елицеже им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ѡт ѡчинꙋ еже се зовет Грошънѣска, али да се знает хотари: ѡт пꙋт Стоенещилов дори ꙋ хотар Хощев. Али да дръжит Манѣ[1] ѡт сїю више реченꙋ ѡчинꙋ к҃і[4] съжеми и да дръжит Станко[1] пак к҃ съжени и Ѡпрѣ такожде к҃ съжени и Борча пак к҃ съжени и Кръстѣ пак к҃ съжени[5] и Пꙋтинъ такожде к҃ съжени и Ѡпрѣ пак к҃ съжени[6] а Кръстѣ да дръжит а҃і[7] съжени, занеже сꙋт покꙋпили сию више реченꙋ ѡчинꙋ ѡт Кръстиꙗн ѡт Стънчещи, за ҂г҃ѱке аспри тꙋрски а аспри новци ҂г҃ѱке. И продадоше Крѣстиꙗн ѡт своиѡм добро волю и със знанїе въсам мегиꙗшом.

И пак да им ест ѡчинꙋ Манев ꙋ Рошиꙗ Владꙋлов, ѡт дел Шърбꙋлов і҃ съжени, занеже ест покꙋпил Манѣ ѡт Шърбꙋ, за ф҃ аспри тꙋрски. И пак да им ест ѡчинꙋ Манев ѡт ѡчинꙋ Ѡбиндицилов, али ѡт дел Нѣгꙋлов ѡт Инотещи шъстаго дел, зане ест покꙋпил Манъ ѡт Нѣгꙋл, за р҃н[8] аспри новци.

И пак да им ест Станков ѡчинꙋ ѡт ѡчинꙋ Ѡбиндицилов н҃ съжени, занеже ест покꙋпил Станко ѡт Манѣ, за ѵ҃ аспри тꙋрски. Али пак хотари: <ѡт п>[9]ꙋт Стоенещилов дори ꙋ хотар Хощев. И продадоше Нѣгꙋл и Манѣ...[9] сїе више речени сенежи за ѡчинꙋ ѡт своим добро волю и със знанїе въсам мегиꙗшом и ѡт згор и ѡт здол.

Сего радї, дадох и господство ми Манев и Станко и Ѡпрѣ и Борча и Кръстѣ и Пꙋтинъ и Ѡпрѣ и Кръстѣ и Нѣгꙋл и Манѣ и Шърбꙋ и съ них синови, ꙗкоже да им сꙋт сїю више реченꙋ ѡчине, ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовим емꙋ и внокомꙋ и прѣвнꙋчетом емꙋ и не ѡт когожде непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже и сведѣтелие паставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики логофет и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Дꙋмитрꙋ вистиꙗр и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Ивашко велики логофет.

Пис аз, Неделко граматик, въ настол ȣ град Бȣ<кȣ>рещи, мѣсеца юніе г҃і дьни, въ лѣто ҂з҃оѳ.

† Іѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостію божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Manea [1] şi lui Staico şi lui Oprea şi lui Borcea şi lui Cîrstea [2] şi lui Putină şi lui Oprea şi lui Cîrstea [3] şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină din ocina ce se numeşte Groşăneasca. Însă să se ştie hotarul: din drumul Stoeneştilor pînă în hotarul Hoştei. Însă să ţină Manea[1], din această mai sus-zisă ocină, 20 stînjeni şi să ţină Staico[1] iar 20 stînjeni şi Oprea de asemenea 20 stînjeni şi Borcea iar 20 stînjeni şi Cîrstea iar 20 stînjeni [5] şi Putină de asemenea 20 stînjeni şi Oprea iar 20 stînjeni [6], iar Cîrstea să ţină 11[7] stînjeni, pentru că au cumpărat această mai sus-zisă ocină de la Cîrstian din Stănceşti, pentru 3 725 aspri turceşti şi 3 725 aspri bani. Şi a vîndut Cîrstian de a sa bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

Şi iar să-i fie ocină lui Manea în Roşia Vladului, din partea lui Şărbul 10 stînjeni, pentru că a cumpărat Manea de la Şărbu, pentru 500 aspri turceşti. Şi iar să-i fie ocină lui Manea din moşia Obidiţilor, însă din partea lui Neagul din Inoteşti a şasea parte, pentru că a cumpărat-o Manea de la Neagul, pentru 150 [8] aspri bani.

Şi iar să-i fie lui Staico din ocina Obidiţilor 8 stînjeni, pentru că a cumpărat-o Staico de la Manea, pentru 400 aspri turceşti. Dar iarăşi hotarul: ⟨din⟩ [9] drumul Stoeneştilor pînă în hotarul Hoştei. Şi au vîndut Neagul şi Manea... [9] aceşti mai sus-zişi stînjeni de ocină de a lor bunăvoie şi cu ştirea megieşilor şi din sus şi din jos.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Manea şi lui Staico şi lui Oprea şi lui Borcea şi lui Cîrstea şi lui Putină şi lui Oprea şi lui Cîrstea şi lui Neagul şi lui Manea şi lui Şărbu şi cu fiii lor, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine, ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Dumitru vistier şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Nedelco grămătic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 13 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 891 (Banu, IX/1). Orig., perg. (30×38,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1900, cealaltă din 1906. Copie slavă ibidem, ms. 186, f. 52 (sub 1570 sept. 8).

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 27—28.

---

[1] Nume scris posterior pe un loc ras.

[2] Pasajul: „и Ѡпрѣ ... Кръстѣ“ („şi lui Oprea . . . lui Cîrstea“) şters posterior cu chinovar şi scris deasupra: из⟨вадиХ⟩ („am şters“).

[3] Nume şters posterior cu chinovar şi scris deasupra: „из⟨вадиХ⟩“ („am şters“).

[4] Aşa în orig.

[5] Pasajul: „Ѡпрѣ такожде ... съжени“ („Oprea de asemenea . . . stînjeni“) şters cu chinovar şi scris deasupra „из⟨вадиХ⟩ („am şters“).

[6] Pasajul: „и Ѡпрѣ пак к҃ съжени“ („şi Oprea iarăşi 20 stînjeni“) şters cu chinovar şi scris deasupra: „из⟨ꙁаднх⟩“ („am şters“).

[7] Cifră corectată posterior, cu chinovar, în: „є҃ пол („5“ jumătate“).

[8] Cifra zecilor, lectură nesigură.

[9] Loc rupt.

38

1571 (7079) iunie 13, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Станов и Страѡа и Стоꙗн и Радꙋл и Иван и Стан и Ѡанча и Манѣ и Воинѣ и Дабꙋџѣ и попа Стоꙗ и Воико и Драгомир и Влад и Юга [1] и Тоадер, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ѡт ѡчинꙋ еже се зовет Грошаним. Али хотаром да се знает: ѡт пꙋт Стоенещим дори хотаром Хощев. Али да дръжит Стан въ више речена ѡчинꙋ з҃і съжени и Страѡа такождере з҃і съжени и Стоꙗн ѕ҃ съжени и Радꙋл и҃і съжени и Иван і҃ съжени и пак Стан і҃ съжени [2] и Тоадер а҃і съжени и Ѡанча з҃ съжени и Манѣ і҃ съжени и Воинѣ ѕ҃і съжени и Дабꙋџѣ к҃ съжени и попа Стоꙗ з҃і съжени и Воико г҃ съжени и Юга є҃ съжени и Драгомир є҃ съжени и Влад і҃ съжени [3], занеже ю сꙋт покꙋпил сїю людїе више речени ѡт Кръстиꙗн ѡт Стънчещи, за ҂єфн҃ аспри стребръни и аспри за новци ҂єфн҃. И продадоше Кръстиꙗн ѡт своим добро волю, със въсем ꙋзнанїе мегиꙗшом ѡкрътъ ѡчинев, ѡт гор и ѡт дол.

Тем радї, дадох и господства ми Станов и Страѡа и Стоꙗн и Радꙋл и Иван и Стан и Ѡанча и Манѣ и Воинѣ и <Да>бꙋцѣ и попа Стоиꙗ и Воико и Драгомир и Влад и Юга и Тоадер, ꙗкоже да им сꙋт стара и правꙋ ѡчинꙋ, дѣдинꙋ и синовим им и внокомꙋ и прѣвночитомꙋ и непотъкновено, поризмꙋ господства ми.

Сеже сведѣтелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ комис и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Ивашко вел логофет.

Пис аз, Степан лѡгѡфет, въ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе г҃і дьни, въ лѣт ҂зоѳ҃.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan şi lui Straoa şi lui Stoian şi lui Radul şi lui Ivan şi lui Stan şi lui Oancea şi lui Manea şi lui Voinea şi lui Dabugea şi popii Stoia şi lui Voico şi lui Dragomir şi lui Vlad şi lui Iuga[1] şi lui Toader, ca să le fie ocină din ocina care se numeşte a Groşanilor. Însă hotarul să se ştie: din drumul Stoeneştilor pînă în hotarul Hoştei. Însă să ţină Stan în mai sus-zisa ocină 17 stînjeni şi Straoa de asemenea 17 stînjeni şi Stoian 6 stînjeni şi Radul 18 stînjeni şi Ivan 10 stînjeni şi iarăşi Stan 10 stînjeni [2] şi Toader 11 stînjeni şi Oancea 7 stînjeni şi Manea 10 stînjeni şi Voinea 16 stînjeni şi Dabugea 20 stînjeni şi popa Stoia 17 stînjeni şi Voico 3 stînjeni şi Iuga 5 stînjeni şi Dragomir 5 stînjeni şi Vlad 10 stînjeni [3] pentru că au cumpărat aceşti oameni mai sus-zişi de la Cîrstian din Stănceşti, pentru 5 550 aspri de argint şi 5 550 aspri bani. Şi a vîndut Cîrstian de a sa bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din jurul ocinei, din sus şi din jos.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Stan şi lui Straoa şi lui Stoian şi lui Radul şi lui Ivan şi lui Stan şi lui Oancea şi lui Mañea şi lui Voinea şi lui ⟨Da⟩bugea şi popii Stoia şi lui Voico şi lui Dragomir şi lui Vlad şi lui Iuga şi lui Toader, ca să le fie veche şi dreaptă ocină, dedină şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Stepan logofăt, în cetatea Bucureşti, luna iunie 13 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 892 (Banu, IX/2). Orig., perg. (22,5×33), pecete timbrată. Cu o traducere din 1767; altă traducere ibidem, ms. 196, f. 99. Copie slavă ibidem, ms. 186, f. 51.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 29.

---

[1] Pasajul: „и Радȣла ... Юга“ („şi Radul ... Iuga“) şters cu chinovar şi scris deasupra: „из⟨вади⟩Х“ („am şters“).

[2] Pasajul: „Радȣла н҃і ... сѫжени“ („Radul 18 ... stînjeni“) şters cu chinovar şi scris deasupra: „извадиХ“ („am şters“).

[3] Pasajul: „Ѡанча з҃ ... сѫжени“ („Oancea 7 ... stînjeni“) şters cu chinovar şi scris deasupra: „извадиХ“ („am şters“).

---

39 1571 (7079) iunie 14, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинь въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми болѣрин господства ми, жȣпан Пътрȣ постѣлник и със жȣпаница его, Дȣмитра и със синовимъ им, по име Станчюл и Стоика армаш и Строе и съ них синовимъ, варе елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест село по име Ѹлица, что ест код варош Рибникȣ, вът село със глъмѣꙗ и със монастирѣ Архангелова и със воденицами и със въсѣм хотаром, понеже сїю село Ѹлица бил ест жȣпаницев Дȣмитреив старе и праве ѡчине и дѣдїне ѡт по родїтелю еи, жȣпан Стоика армаш и стежале сȣт ещеже ѡт при дьни покоинаго Радȣла воевода Добраго.

А потом, къда ест бил съда, а жȣпан Пътрȣ и жȣпаница его, Дȣмитра ѡни имахȣ пренїе прѣд господства ми със варошанїи ѡт Рибникȣ, със сȣдцȣ и в҃і пъргари. И тако прѣше сȣдцȣ и в҃і пъргари како тои село Ѹлица не ест бил за дѣдїно жȣпан Пътров постелник и жȣпаницев его Дȣмитрев, аиȣ бил ест господскȣ село. И хотѣхȣ сȣдцȣ и в҃і пъргари тере да га ȣчинити и село Ѹлица варошани, ꙗкоже и дрȣзи варошани и да их прилѣпити със варошани. А ȣ тем, господство ми гледахъ редȣ им по законȣ и сȣдї их по правдо, със въсехми чьститими правителїемъ господства ми. И ещеже прочетах господство ми и старе книге за дѣдїно и дрȣзѣм господари прѣжде бивше ѡт господство ми, книга покоиномȣ Радȣла воевода Добраго и книга Владȣла воевода и видѣх и истинствовах господство ми како село Ѹлица нѣст била ѡчинȣ господска ниже господскȣ село, аиȣ бил за дѣдїно више речени слȣзем и болѣрим господства ми, жȣпан Пътрȣв постелник и жȣпаницев его Дȣмитреив. И ѡсташе сȣдцȣ и в҃і пъргари ѡт варош господства ми, ѡт Рибникȣ, ѡт закон, ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми и помиловах със више писано село, Ꙋлица слꙋзем господства ми, еже сꙋт више речени, жꙋпан Пътрꙋ постелник и жꙋпаница его, Дꙋмитра, въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и им и синовем им и и внуком и прѣвнѡчетом имъ и и не ѡт когожде непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и свѣдѣтелїе поставлѣет господство ми, правителїем господства ми: жꙋпан Добромир бивше велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворникꙋ и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столникꙋ и Гонцѣ пехарникꙋ и жꙋпан Стоика велики постѣлникꙋ. Исправник, Драгомир велики дворникꙋ.

И аз, Бадѣ Боровѣнꙋл, еже написах въ настолни град Бꙋкꙋреци, ꙋ мѣсеца юнїе д҃і дьни, текꙋщаго лѣтꙋ ѡт Адама до селѣ ҂з҃оѳ.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Unglovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Pătru postelnic şi cu jupaniţa lui, Dumitra şi cu fiii lor, anume Stanciul şi Stoica armaş şi Stroe şi cu fiii lor, oricîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie satul anume Uliţa, care este lîngă oraşul Rîmnic, tot satul cu dîmbul şi cu mănăstirea Arhanghelului şi cu morile şi cu tot hotarul, pentru că acest sat Uliţa a fost al jupaniţei Dumitra veche şi dreaptă ocină şi dedină de la părintele ei, jupan Stoica armaş şi este agonisit încă în zilele răposatului Radul voievod cel Bun.

Iar după aceea, cînd a fost acum, iar jupan Pătru şi jupaniţa lui, Dumitra, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu orăşenii din Rîmnic, cu sudeţul şi 12 pîrgari. Şi aşa au pîrît sudeţul şi 12 pîrgari că acest sat Uliţa n-a fost de moştenire al jupanului Pătru postelnic şi al jupaniţei lui, Dumitra, ci a fost sat domnesc. Şi au vrut sudeţul şi cei 12 pîrgari să facă şi satul Uliţa al orăşenilor ca şi altele orăşeneşti şi să-l lipească de cele orăşeneşti. Iar întru aceasta, domnia mea le-am cercetat rîndul după lege şi i-am judecat după dreptate, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi încă am citit domnia mea şi vechile cărţi de moştenire ale altor domni ce au fost mai înainte de domnia mea, cartea răposatului Radul voievod cel Bun şi cartea lui Vladul voievod şi am văzut şi am adeverit domnia mea că satul Uliţa n-a fost ocină domnească şi nici sat domnesc, ci a fost de moştenire al mai sus-zisului slugă şi boier al domniei mele, jupan Pătru postelnic şi al jupaniţei sale, Dumitra. Şi au rămas sudeţul şi 12 pîrgari din oraşul domniei mele, din Rîmnic, de lege, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea şi am miluit cu mai sus-scrisul sat, Uliţa-pe slugile domniei mele, ce sînt mai sus-scrise, jupan Pătru postelnic şi jupaniţa lui, Dumitra, de ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor lor şi şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori pune domnia mea, dregătorii domniei mele: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Badea Voroveanul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna iunie 14 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 893 (Zlătari, V/2). Orig., perg. (52,5×39), șters și pătat, pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri: una din 1850, cealaltă din 1900.
EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 29—30.

40 — 1571 (7079) iunie 15, București

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ȣгровлахиискои, синъ прѣдобраго и великаго Мирчев воеводе, синъ Михнев воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Добреи, жъна Щефанов ѡт Бръкънещи и със синови си, елици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Бръкънещи неина дел и мѫж еи Щефанов, еже им ест дал и помиловал господж[а]да Рȣкѯанда на вѣ<н>чѣнїе им, въса, варе елика се хтет избратї ѡт шȣм и ѡт полю и ѡт седенїе село ѡт посвȣде и ѡт по въсом хотаром, занеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїна, дала и помилована ѡт господж[а]да Рȣкѯанда.

А по съмръти мѫж еи Щефанов, а Добра, ѡна имал ест съпрѣнїе пред господства ми ѡт Кореси лѡгѡфет радї тае ѡчинȣ. И сице прѣше Кореси лѡгѡфет по Добра, жъна Щефанов, како да мȣ изметнит над тае ѡчинȣ х҃ аспри, почто радї не имат Добра ни сини ниже дъщере със мѫж еи, Щефан. А тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьстнтими правителїе господства ми и видѣх господство ми и прочетох и книга покоеноми госпождев Рȣкѯандев, како ест бил дал и помиловал по Щефан и по жъна емȣ, Добра, със тае више речена ѡчинȣ. Таже, господство ми не хокю разоритї помѣнȣ и такмежїе господствати еи госпождев Рȣкѯандев, нȣ такождере дадох и господство ми и помиловах да се дръжит и да се ѡбладȣет Добра, жъна Щефанов, сїе више речена ѡчинȣ.

Сего радї, дадох и господство ми Добреи, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, еи и синовем еи и винȣком и прѣвинȣчетом еи и не ѡт когоже непоколѣбимȣ, по реч господства ми.

Сеже ȣбо и сведетел̀їе поставлех господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис аз, Михнѣ, въ дивное град Бȣкȣрещї, мѣсеца юнїе еі҃ дьни, в лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Dobrei, femeia lui Ștefan din Bărcănești, și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcănești partea ei și a bărbatului ei, Ștefan care le-a fost dată și i-a miluit doamna Ruxanda la cununia lor, toată, oricît se va alege din pădure și din cîmp și din vatra satului de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, dată și miluită de doamna Ruxanda.

Iar după moartea bărbatului ei, Ștefan, iar Dobra a avut pîră înaintea domniei mele cu Coresi logofăt pentru această ocină. Și așa pîra Coresi logofăt pe Dobra, femeia lui Ștefan, că să-i arunce pe acea ocină 600 aspri, pentru că nu are Dobra nici fii nici fiice cu bărbatul ei, Ștefan. Iar ⟨întru⟩ aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatei doamne Ruxanda, că a dat și a miluit pe Ștefan și pe femeia lui, Dobra, cu acea mai sus-zisă ocină. Astfel, domnia mea nu am vrut să stric pomana şi întocmirea domniei ei doamnei Ruxanda, ci deasemenea am dat şi domnia mea şi am miluit ca să ţină şi să stăpînească Dobra, femeia lui Ştefan, această mai sus-zisă ocină.

De aceea, am dat şi domnia mea Dobrei, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, ei şi fiilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor ei şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Mihnea, în minunata cetate Bucureşti, luna iunie 15 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 691. Orig., perg.(24×43), pecete timbrată, căzută. Traducere din 1818 la Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCLV/14.

41

1571 (7079) iunie 15, Bucureşti

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсое земле Ꙋггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, сꙋнꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повѣленїа господства ми Ѡпрев ѡт Рътивоещи, синъ Дръгичов ѡт Шꙋичи и съ синови си и със дъщере си, елици мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ сꙋт ѡчине ꙋ Шꙋичи и ꙋ Боичещи и ꙋ Плешещи и ꙋ Подѣни и ꙋ Брꙋстꙋроаса и ꙋ Стоенещи и ꙋ Дънцещи, варе елика се хтет избрати въсѣ ѡт посвꙋде дел баща его, Дръгичов, понеже мꙋ сꙋт старе и праве ѡчине за дѣдїне.

А потом, Ѡпрѣ, синъ Дръгичов више писан, има прѣнїа прѣд господства ми ѡт къ Ꙗнаки столник и ѡт къ тъста его, жꙋпаница Нѣкша, радї една дꙋшегꙋбинꙋ. И тако прѣше Ꙗнаки столник и жꙋпаница Нѣкша пред господства ми, ере не е дал Ѡпрѣ дел его на та дꙋшегꙋбинꙋ, ꙗкоже да запрѣтит и възмет дел Ѡпрев за ѡчинꙋ ѡт Шꙋичи. Таже ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въси чьститими властеленим господства ми и дадох господство ми да не ꙋзимает ѡчинꙋ, нꙋ да повратит Ѡпрѣ и платит что ест биѡ дел емꙋ на дꙋшегꙋбинꙋ. И ꙋ тем, извадї Ѡпрѣ аспрїи въси готови и даде и заплъно ѡт пред господства ми Ꙗнакиев столник и тъща си, жꙋпаницев Нѣкшев ҂а҃ф аспри, тере си плати Ѡпрѣ сва дел емꙋ ѡт та дꙋшегꙋбинꙋ, како да мꙋ сꙋт Ѡпрев въсѣ више имените ѡчине его ѡт посвꙋде ꙋ мирне и слободне до въ вѣк ѡт къ Ꙗнаки столник и ѡт къ тъща его, Нѣкша и ѡт къ синовом им, занеже ѡсташе ѡт закон ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Ѡпрев више писан, како да се ꙋпокоит и въсѣ више имените ѡчине его да мꙋ сꙋт въ ѡчине и ѡхабе, емꙋ ꙋ синовом емꙋ, внꙋком и прѣвнꙋчетом емꙋ и ѡт никогоже непотъкновено, по рѣч господства ми.

Сеже сведетелїе: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Івашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїар и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис аз, Бадѣ, ꙋ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе е҃і дьни, в лѣт ҂з҃оѳ.

† Іѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea din Rătivoeşti, fiul lui Drăghici din Şuici şi cu fiii săi şi cu fiicele sale, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocine în Şuici şi în Voiceşti şi în Pleşeşti şi în Podeni şi în Brusturoasa şi în Stoeneşti şi în Dîngeşti, oricît se va alege de pretutindeni, toată partea tatălui său, Drăghici, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine de moştenire.

Iar după aceea, Oprea, fiul lui Drăghici mai sus-scris, a avut pîră înaintea domniei mele de la Ianachi stolnic şi de la soacra lui, jupaniţa Neacşa, pentru o duşegubină. Şi aşa pîrau Ianachi stolnic şi jupaniţa Neacşa înaintea domniei mele, că nu a dat Oprea partea lui din acea duşegubină, ca să oprească şi să ia partea lui Oprea de ocină din Şuici. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii vlastelini ai domniei mele şi am dat domnia mea să nu ia ocina, ci să întoarcă Oprea şi să plătească ce a fost partea lui de duşegubină. Şi întru aceasta, a scos Oprea asprii toţi gata şi a dat deplin dinaintea domniei mele lui Ianachi stolnic şi soacrei sale, jupaniţa Neacşa, 1 500 aspri, de a plătit Oprea toată partea lui din acea duşegubină, ca să-i fie lui Oprea toate mai sus-numitele ocine de pretutindeni în pace şi slobode pînă în veac de către Ianachi stolnic şi de către soacra lui, Neacşa şi de către fiii lor, pentru că au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Oprea mai sus-scris, ca să se liniştească şi toate mai sus-numitele ocine ale lui să-i fie de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Badea, în cetatea Bucureşti, luna iunie 15 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDXXVIII/75. Orig., hîrtie(31,5×21,5), pecete aplicată.

---

42 **1571 (7079) iunie 18**

† Зде мегїешїи Данов и Манюлов ѡт Тȣрчани. Ѻт Шȣшица, Џюрџе и Вежȣл и [и] Богдан и Фръцилъ и и Фръцилъ и ѡт Гор Шȣшица, Станчюл и Стоıан и Коика и Їлїе и ѡт Плопшор, Ѻпрѣ и Търтабъ и Стан и ѡт Чаплѣ, Станчюл и Драгомир и ѡт Мȣрчещи, Ꙗрка и Барбȣл и ѡт Нъсип, Стоика и ѡт Сръдънещи, Стоика и Пътрȣ и ѡт Плопшор, Дан и ѡт Калопърȣ, и Пътрȣ и Радȣл и ѡт Трестиѡара, Стан и Попесȣл. Исправник, Владȣл портар. Сорок на свѣти Пътръ. И хотарник им ест Некȣла постелник.

Пис аз, Дръгич, мѣсеца їȣнїе и҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Ѧлїѯандръ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Aici megieşii lui Dan şi ai lui Maniul din Turceni. Din Şuşiţa, Giurge şi Vejul şi Bogdan şi Frăţilă şi alt Frăţilă şi din Şuşiţa de Sus, Stanciul şi Stoian şi Coica şi Ilie şi din Plopşor, Oprea şi Tărtabă şi Stan şi din Ceplea, Stanciul

şi Dragomir şi din Murceşti, Arca şi Barbul şi din Năsip, Stoica şi din Sărdăneşti, Stoica şi Pătru şi din Plopşor, Dan şi din Calopăr, Pătru şi Radul şi din Trestioara, Stan şi Popisul. Ispravnic, Vladul portar. Soroc la sfîntul Petru. Şi hotarnic le este Necula postelnic.

Am scris eu, Drăghici, luna iunie 18 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 894 (Tismana). Orig., hîrtie (18×12,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1913.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 30–31.

---

43 **1571 (7079) iunie 19, Bucureşti**

† Cu mila lui Dumnezeu, creştin Alixandru voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, fecior marelui şi preabunului Mircei voevod, nepot Mihnei vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle Tihului cu feciorii, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Pîrscov, 6 pămînturi, pentru că au cumpărat Tihul de la Bădilicea, dreptu 360 aspri gata. Şi iar au cumpărat Tihul de la Cega 2 pămînturi în Pîrscov, dreptu 160 dă aspri gata. Şi iar au cumpărat Tihul den plasa Tătulească, de la Ion şi de la frate-său, 3 pămînturi, dreptu un cal bun. Şi iar au cumpărat Tihul de la Mogoş un pămîntu den plasa Bădilicii în Pîrscov, dreptu 95 aspri gata. Şi iar au cumpărat Tihul de la Baiu şi de la frate-său, Balea ocină în Pîrscov, un locu dă stînă şi dă fătăciuni şi dă stupină, dreptu 100 aspri gata. Şi aceşti ce mai sus zice numiţi oameni, toţi au vîndutu de a lor bunăvoe, dennaintea domnii méle şi cu ştirea tuturor megiiaşilor dupre împrejurul locului.

Dreptu aceasta, am dat şi domniia mea Tihului cu feciorii lui, ca să-i fie lui ocină şi ohabnică, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strenepoţilor şi de către nimenilea neclătit, preste zisa domnii méle.

Iată şi mărturii pus-am domniia mea pre: jupînul Dragomir marele dvornec şi jupînul Ivaşco marele logofăt şi Stan spatar şi Dumitru vistiiar şi Badea stolnicul şi Mitrea comisul şi Gonţea paharnicul şi Stoica vel postélnic. Şi ispravnic, Dragomir marele dvornic.

Şi iaste scrisă de un Dragomir logofăt în scaunul cetăţii Bucureştilor, luna lui iunie 19 dni, vă leat 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXVI/200. Traducere; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 12.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 31.

---

44 **1571 (7079) iunie 20**

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ, син[д]ъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми Радȣл и Ѡпрѣ и Стан и със нихни синови, елици им Богȣ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Пъȣшеции, д҃-го дел ѡт по въса ѡчина и ѡт по въсом хотаром, елика се хтет избрати и ȣ Прȣндѣни паки д҃-го дел ѡт по въса ѡчина и ѡт по въсом хотаром, варе елика се хтет избрати ѡт посвȣде, занеже им ест стара и права ѡчинȣ

и за дѣдинȣ ещеже ѡт дьни покоинаго Бъсараб воеводȣ, занеже им ест дала тех ѡчине, еже више речени, именити людїе ѡт Радѵл Тъштъбѣнȣл, занеже нѣст бил имал Радѵл не едни синȣ ѡт тѣло емȣ, анȣ ест бил ꙗлов; таже си ест биѡ дал Радѵл Тъштъбѣнȣл негов дел за ѡчинȣ више речене, въсе, ѡт Пъȣшеци и ѡт Прȣндѣни.

А дѣдȣ ми, по име Къзан и Микȣл и Радѵл, ѡни сȣт били дали радї дȣше Радȣлов, тере га сȣт писал ȣ свѣтою помѣникȣ ȣ свѣта монастирю нарицаимаго Говора, цѣнȣ за ҂ѕ҃ аспри тȣрски готови, ҂в҃ аспри готови и едни панцир и едни шлѣмȣ и едни поꙗсȣ за сребро и едни кон добръ, радї помѣнȣ его. А Къзан и <Мик>[1]ȣл и Радѵл, ѡни сȣт били дали тех комате радї тех ѡчине више речене ѡт Пъȣшеци д҃ дел и ѡт Прȣндѣни, паки д҃ дел.

А потом, Радѵл и Ѡпрѣ и Стан, ѡни имали прȣ пред господства ми със попа Ѡпрѣ. <И тако прѣше>[1] попа Ѡпрѣ пред господства ми како ест биле тех ѡчине негови за дѣдине. Таже <ȣ те>[1]м, господство ми гледах и прочетох книга покоинаго Мирча воев<одȣ и к>[1]нига покоинаго Петрашко воеводȣ и сице изнандох господство ми <како ест бїѡ>[1] дали дѣдї им више речени, тех комате више речене радї тех ѡчини више речене и како сȣт били и прѣнїи пред покоинаго Мирча воеводȣ и пред покоинаго Петрашко воеводȣ, како ест бил имал попа Ѡпрѣ закон <вї҃>[1] болѣри ѡт пред двѣ господари више писани и не могоше да заклет попа Ѡпрѣ никакоже како не имат Радѵл и Ѡпрѣ и Стан ѡчинȣ; анȣ видох и прочетох господство ми книжїе покоиним господари за ѡстанȣк.

А ȣ тем, попа Ѡпрѣ не хотѣши ѡставити се сици, нȣ паки прѣше и пред господства ми. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по старȣ закон, <със>[2] въсеми чьститими правителїе господства ми <и>[2] дадох господство ми ꙗкоже да се дръжит Радѵл и Ѡпрѣ и Стан више речене ѡчине, а попа Ѡпрѣ ѡсташе ѡт закон и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господства ми вишем речени людїе, ꙗкоже да им ест въ ѡхабȣ, им, синовем им и внȣком им и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непотък<но>[2]вено, по реч господства ми.

Сеже поставлѣем господство ми сведетелїе: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митръ комис и Бѣдѣ столник и Дȣмитрȣ вистїар и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Дръгич, мѣсеца Їȣнїи к҃ дьни, въ лѣт ҂зоѳ҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul şi lui Oprea şi lui Stan şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Păuşeşti, a 4-a parte de peste toată ocina şi de peste tot hotarul, cît se va alege şi în Prundeni iarăşi a 4-a parte de peste toată ocina şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, de pretutindeni, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire încă din zilele răposatului Băsărab voievod, pentru că aceste ocine, ce sunt mai sus-scrise, sînt date numiţilor oameni de Radul Tăştăbeanul, fiindcă Radul n-a avut nici un fiu din trupul său, ci a fost sterp. Şi apoi şi-a dat Radul Tăştăbeanul toată partea sa de ocină mai sus-zisă, din Păuşeşti şi din Prundeni.

Iar moşii lor, anume Căzan şi Micul şi Radul, ei au dat pentru sufletul lui Radul, de l-au scris în sfîntul pomelnic de la sfînta mănăstire, ce se cheamă

Govora, cu preţ de 6 000 aspri turceşti gata, 2 000 aspri gata şi o za şi un coif şi un brîu de argint şi un cal bun, pentru pomana lui. Iar Căzan şi ⟨Mic⟩[1]ul şi Radul au dat aceste averi pentru aceste ocine mai sus-zise din Păuşeşti, a **4-a** parte şi din Prundeni, iarăşi a 4-a parte.

Iar după aceea, Radul şi Oprea şi Stan, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu popa Oprea ⟨şi aşa a pîrît⟩[1] popa Oprea înaintea domniei mele că au fost aceste ocine ale lui de moştenire. Apoi ⟨întru aceasta⟩ [1], domnia mea am cercetat şi am citit cartea răposatului Mircea voievod ⟨şi⟩ [1] cartea răposatului Petraşco voievod şi astfel am aflat domnia mea ⟨că au⟩[1] dat moşii lor mai sus-zişi, aceste averi mai sus-zise, pentru acele ocine mai sus-zise şi că au fost şi pîri înaintea răposatului Mircea voievod şi înaintea răposatului Petraşco voievod, că a avut popa Oprea lege ⟨12⟩ [1] boieri dinaintea a doi domni, mai sus-scrişi şi n-a putut să jure popa Oprea nicidecum că n-au avut Radul şi Oprea şi Stan ocină; ci am văzut şi am citit domnia mea cărţile de rămas ale răposaţilor domni.

Iar întru aceasta, popa Oprea n-a vrut să se lase aşa, ci iarăşi a pîrît şi înaintea domniei mele. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după legea veche, ⟨cu⟩ [2] toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ⟨şi⟩ [2] am dat domnia mea ca să-şi ţină Radul şi Oprea şi Stan mai sus-zisele ocine, iar popa Oprea a rămas de lege şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-zişilor oameni, ca să le fie de ohabă lor, fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Dumitru vistier şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Drăghici, luna iunie 20 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 895 (Govora, XXVII/8). Orig., perg. (25×49), pecete timbrată. Cu două traduceri: din 1800 şi din 1848.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 32—33.

---

[1] Loc şters.
[2] Omis.

---

45 ⟨1571—1574⟩ iunie 23

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггрр⟨ѡвлахїиское, синъ великаго⟩ и прѣдобраго Мирча воеводї, синъ Михневꙋ воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе ⟨господства ми светомꙋ⟩ и божественомꙋ монастир глаголеми Главачог, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, ⟨прѣблагословенѣи⟩ владїчице наше Богородице и присно дѣвѣи Марїи и чьстно еи Благовѣще⟨нїе, ꙗкоже да мꙋ ест⟩ село Ѡбиславꙋл, колико ест биѡ дел Хамза бан. Занеже ест било дѣ⟨дина емꙋ⟩, анꙋ дал ю ест и поклонил сама жꙋпаница Хамзаѡв бан, на име... Станка, за неиною добром волю въ светомꙋ монастирꙋ.

⟨А потом⟩, калꙋгери ѡт свѣта монастир имаше прѣнїе пред господства ми със Тъ⟨ръцъ⟩ и със Владꙋл ѡт Блътꙋрѣни. И тако прѣше ѡни како имат и ѡни... А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, със въси чьститими правителїе <господства ми и изнаидох> господства ми како.... и не сȣт биѡ имали <ни ед>но мѣтех, нȣ ѡсташе Търъцъ и Владȣл <ѡт закон ѡт пред> господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомȣ монастир, ꙗкоже да <им ест> дел Хамза бан, въса, ѡчинȣ и ѡхабȣ ним и ни ѡт когоже непок<олѣбимо, по реч господства ми> .

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир вел<ики дворник и жȣпан> Ївашко велики логофет и Дȣмитрȣ вистїiар и Стан спатар и Б<адѣ столник> и Митрѣ комис и жȣпан Стоика велики постелник. <Исправник, жȣпан Драгомир> велики дворник.

И аз, Драгомир <ѡт> Балач, писах и мазах... мѣсеца юнїе кг҃ дьни, <въ лѣт>...

† Їѡ Алѯандрȣ вѡевѡда, <милостїю божїю, господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ‹fiul marelui› şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă ‹a domniei mele sfintei› şi dumnezeieştii mănăstiri numite Glavaciog, unde este hramul preasfintei, ‹prea binecuvîntatei›, stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei Bune-Vestiri, ‹ca să-i fie› satul Obislavul, cît a fost partea lui Hamza ban. Pentru că a fost dedina ‹lui›, însă l-a dat şi l-a închinat însăşi jupaniţa lui Hamza ban, anume... Stanca, de a ei bunăvoie sfintei mănăstiri.

‹Iar după aceea,› călugării de la sfînta mănăstire au avut pîră înaintea domniei mele cu Tă‹rîţă› şi cu Vladul din Vîltureni. Şi astfel au pîrît ei că au şi ei... Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ‹ai domniei mele şi am aflat› domnia mea că... şi n-au avut ‹nici un› amestec, ci au rămas Tărîţă şi Vladul ‹de lege dinaintea› domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i ‹fie› partea lui Hamza ban, toată, ocină şi ohabă lor şi de nimeni neclintit, ‹după zisa domniei mele›.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare ‹vornic şi jupan› Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi B‹adea stolnic› şi Mitrea comis şi jupan Stoica mare postelnic. ‹Ispravnic, jupan Dragomir› mare vornic.

Şi eu, Dragomir ‹din› Balaci, am scris şi am mîzgălit... luna iunie 23 zile, ‹în anul›...

† Io Alexandru voievod, ‹din mila lui Dumnezeu, domn›.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 896(Glavacioc, IX/3). Orig. hîrtie, rupt, lipsindu-i o treime din dreapta, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1843; altă traducere ibidem, ms. 223, f. 19v—20.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 33. Facs. *Ibidem*, 508.

46

1571 (7079) iunie 26, Bucureşti

Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевод и господинъ въсои земле Ȣгровлахиское, синъ великагѡ и предобрагѡ Мирчев воевод, сина Михнев воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми слȣг. господства ми, Кодрев лѡгѡфет и жȣпаницȣв егѡ, Анкъв, ꙗкоже да имȣ сȣт негове <се>[1]лове и ѡчине и ацигани, по имѣ сѣло Пȣркърени, колико ест дел им и село Братїѧ, колико ест дел им и село Ꙗковещи, колико ест дел им и ацигани въсих и ѡчинȣ си зовет Ȣлитещи със ѡвощюю и ѡчинȣ ѡт Бирчѣни [2], колико ест дел им и ацигани въси и воденици въсех, понеже им сȣт старѣ и праве ѡчини и ацигани за дѣдїнȣ.

А потом, приде Кодрѣ лѡгѡфет и жȣпаницев егѡ, Анкъв, пред господство ми, тере се сȣт побратили над сїе више речена ѡчина и селове и ацигани, на въсех, понеже синови не сȣт имали ѡба. Кого ѡт ни хокет селȣчит съмертво попред, а сїю дрȣг да дръжът сїѧ више речене комати въсех и да помѣнȣет един по дрȣг. Како хокет сълȣчити се ѡба съмертȣ ȣ една времѣ и не ѡстала них един синъ ѡт них ниже <д[р]ъщере>[3], да бȣди сїѧ више речена ѡчина и комати ȣ [ест] <една>[1] свѣта монастир, где хокет давати на време за мертвȣ. А родини хто имаше, варе Кодрѣ лѡгѡфет варе жȣпаницȣ егѡ, Анка, нищȣ метех да не имаше със сїе више речена комати, понеже се сȣт ѡни ȣме<т>нили ѡт родини их ѡт пред господства ми, понеже сȣт имали пренїе ѡт них и теготе многи и пред господство ми.

Сего ради, них един чьловекъ ѡт родини им метех да не имат ȣ сїе више речена комати, нижъ ѡт по бащȣ, ниже ѡт по мати. А кого хокет чьловек да разорит сїе токмежъе и сїе памет, да бȣдет проклет ѡт събора в҃ї апостоли и ѡт т҃иї свѣти ѡтци, еже сȣт въ Никеꙗ.

Сего ради, дадох господство ми Кодрии лѡгѡфет и жȣпаницȣ его, Анкев, ꙗкоже да им сȣт сїѧ више речена и ацинани, ȣхаб, им и синовом им и ни ѡт когоже непоколебимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїе поставлех господство ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ивашко вел лѡгѡфет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Стоика вел постелник. Исправник, Ивашко вел лѡгѡфет.

И писах аз, Гергїе, на въ град Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе к҃ѕ дьни, въ лѣт ҂з҃оѳ.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Codrea logofăt şi jupaniţei lui, Anca, ca să le fie satele şi ocinele şi ţiganii lor, anume satul Purcăreni, cît este partea lor şi satul Bratia, cît este partea lor şi satul Iacoveşti, cît este partea lor şi ţiganii toţi şi ocina ce se cheamă Uliteştii cu pomet şi ocina de la Birceni [2], cît este partea lor şi ţiganii toţi şi morile toate, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi ţigani de moştenire.

Iar după aceea, au venit Codrea logofăt şi jupaniţa lui, Anca, înaintea domniei mele, de s-au înfrăţit peste aceste mai sus-spuse ocine şi sate şi ţigani, peste toate, pentru că fii n-au avut amîndoi. Cui dintre ei i se va întîmpla moarte mai înainte, iar celălalt să ţină toate aceste mai sus-zise averi şi să pomenească unul pe celălalt. Dacă se va întîmpla la amîndoi moarte în acelaşi timp şi nu va rămîne de la ei nici un fiu, nici ⟨fiice⟩[3], să fie aceste mai sus-zise ocine şi averi la ⟨o⟩[1] sfîntă mănăstire, unde vor da la vreme de moarte. Iar rudele ce va avea, sau Codrea logofăt sau jupaniţa lui, Anca, nimeni amestec să nu aibă cu aceste mai sus-zise averi, pentru că ei s-au lepădat de rudele lor dinaintea domniei mele, fiindcă au avut judecată de la ei şi greutăţi multe şi înaintea domniei mele.

De aceea, nici un om din neamul lor amestec să nu aibă la această avere mai sus-zisă, nici de la tatăl său, nici de la mamă. Iar care om va strica această întocmire şi această pomană, să fie blestemat de soborul celor 12 apostoli şi de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia.

De aceea, am dat domnia mea lui Codrea logofăt şi jupaniţei lui, Anca, ca să le fie acestea mai sus-zise şi ţiganii, ohabă, lor şi fiilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi am scris eu, Gherghie, în cetatea Bucureşti, luna iunie 26 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f.81. Copie slavă; altă copie ibidem, ms. 710, f. 743v—744. Traduceri ibidem, mss. 347, f. 2, 349, f. 62—63, 479, f.147v—148, 484, f. 70v—72 şi 710, f. 795.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 33—34 (sub ⟨1571—1574⟩ iunie 27).

---

[1] Completat după ms. 710, f. 744.

[2] În ms. 710, f. 744: „Берчани" („Berceni").

[3] Loc alb; completat după ms. 710, f. 744.

---

47 ⟨1571—1574⟩ iulie 6, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахинскою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повѣленїе господство ми Миклев и Нѣга, със синовом им, елицниже Богъ даст, ꙗкоже <да им>[1] сȣт ѡчинȣ ȣ Мънiꙗчи дел Балев, въса и дел Станчюлов, въса, варе елика се хтет избрати ѡт полю и ѡт шȣм и <ѡт>[1] водї, занеже сȣт покȣпили тех делове за ѡчине ѡт Балѣ и ѡт Станчȣл ѡт Мънiꙗчи ȣ ещеже ѡт дьни покоенаго Алиѯандрȣ, дори ȣ къ Дѣл Теюлов и по Хлъмȣ Бърдев дорї ȣ пимницȣ.

А потом, Миклѣ и Нѣга, ѡни имали сȣт прȣ пред господство ми със Радул и със Алдѣ ѡт Стънещи. И сице прѣше Радул и Алдѣ по Нѣга и по Миклѣ како сȣт продал дедȣ си тех делове за ѡчине ѡт Мънїꙗчи ѡт посвȣдї, анȣ ест продал дори ȣ рѣки. А господство ми гледах и сȣдїх, по правȣ и по законȣ, със въси честитеми правителїе и видѣх съм господство ми книг ȣпокоенаго Алиѯандрȣ воевод за покȣпенї[нї]е, како ест продал дедȣ Радулов и Алдев тех делове за ѡчинȣ ѡт посвȣдї и по въсом хотаром. И сице ѡсташе Радул и А<л>[1]дѣ ѡт закона ѡт лрѣд господство ми.

Сего радї[ди], дадох и господства ми Миклев и Нѣгъв, ꙗкоже да мȣ сȣт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣком и прѣвнȣчитом им и ѡт никогожде непоколѣбимȣ, по ѡризмо господство ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомор вел дворник и жȣпан Ївашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ столник и Дȣмитрȣ вистїар и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Маноли, еже написах въ град ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїе ѕ̄ дьни.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Miclea şi Neagăi şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca ⟨să le⟩ [1] fie ocină în Măniaci, partea lui Balea, toată şi partea lui Stanciul, toată, oricît se va alege din cîmp şi

din pădure şi ⟨din⟩[1] apă, pentru că au cumpărat aceste părţi de ocină de la Balea şi de la Stanciul din Măniaci şi încă din zilele răposatului Alixandru, pînă la Dealul Teiului şi pe Holmul lui Bîrdea, pînă la pivniţă.

Iar după aceea, Miclea şi Neaga, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Radul şi cu Aldea din Stăneşti. Şi aşa pîrau Radul şi Aldea pe Neaga şi pe Miclea că a vîndut bunicul lor aceste părţi de ocină din Măniaci de pretutindeni, însă a vîndut pînă la rîu. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători şi am văzut domnia mea cartea răposatului Alixandru voievod de cumpărătură, că a vîndut bunicul lui Radul şi al lui Aldea aceste părţi de ocină de pretutindeni şi peste tot hotarul. Şi astfel au rămas Radul şi A⟨l⟩[1]dea de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Miclea şi Neagăi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Manoli, care am scris în cetate în Bucureşti, luna iulie 6 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., XC/2. Orig., hîrtie (31,5×21), pecete aplicată, căzută. Cu o copie slavă de la începutul sec. al XX-lea.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

---

[1] Omis.

---

48 1571 (7079) iulie 9, Bucureşti

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevoda a toată Ţara Ungrovlahiei, fecior marelui şi preabunului Mircea voevoda, nepot Mihnea voevoda. Am dat domniia mea aceasta porunca a domniei méle slugii domniei mele, anume Bratul şi fraţilor lui şi Lupului cu fraţii lui şi Tatului cu fraţii lui şi feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, precum ca să le fie lor moşiia la Comăneşti de la Giurgiov toată cîtă să va alege, fiindcă li iaste dreapta moşiia strămoşească.

Iar după acestea, au avut Bratul şi Lup şi Tatul pîră înainte domniei mele cu Stan şi cu Stanciul de la Păstreni. Şi aşa răspundea Stan şi Stanciul înainte domniei mele, precum că iaste a lui moşiia, cumpărată de la Giurgiuv. Iar domniia mea am căutat şi am judecat, cu dreptaté şi cu pravilă, cu toţi cinstiţii îndreptători ai domnii méle şi am văzut şi am aflat domniia me, di pe zapise vechi precum că iaste moşiia a Giurgiului i Bratului i Lupului i Tatului iar Stan i Stanciul au rămas, neavînd nici o trăbuinţă din toată lége înainte domniei melé.

Pentru această, am dat şi domniia mea Bratului cu fraţii lui şi Lupului cu fraţii lui şi Tatului cu frate său, ca să le fie lor moşie stătătoare, feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor, de nimenea neclătită, di pe cuvîntul domniei méle.

Şi martori punem domniia me, boiari: jupan Dragomir vel dvornic, Ionaşco[1] vel logofăt i Stan spatar i Dumitru vistier i Badea stolnic i Mitrea comis i jupan Stoica vel postelnic. I ⟨ispravnic⟩, Dragomir vel dvornic.

Şi am scris eu, Iaru logofăt, în tîrgul Bucureştilor, meseţa iulie 9 dni, leat 7079 ⟨1571⟩.

Io Alexandru voevod, milostiiu bojiiu gospodin.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MXIX/115. Traducere.

---

[1] În loc de: Ivaşco.

49 **1571 (7079) iulie 10**

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеꙋ Михнѣ воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми слꙋзем господства ми, Бꙋев със братїем си и Дънилъ със синови си и Пътрꙋ със братиꙗм си и Горꙋи със братїꙗм си и съ них синови, елицї им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест село Бохаиꙋл вьс и съ въсом хотаром и ѡт по въсъдꙋ; занеже сїю село бил село господства ми. Ѧ ꙋ тем, господство ми помиловах више речени слꙋзи господства ми със више речено село, слꙋжбꙋ радї еже сꙋт послꙋжили господства ми, како да бꙋде им дѣдинꙋ, а господство ми помѣнꙋ въ вѣки.

Тем радї, дадох и господство ми Бꙋев и Дънилъв и Пътров и Горꙋнов, ꙗкоже да им сꙋт село Бохаиꙋл въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнучетом им и не ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Стан спатар и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постѣлник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Мирча граматис, мѣсеца юлїе ї҃ дьни, въ лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Vuia cu fraţii săi şi Dănilă cu fiii săi şi Pătru cu fraţii săi şi Gorun cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Bohanul tot şi cu tot hotarul şi de pretutindeni; pentru că acest sat a fost satul domniei mele. Şi întru aceasta, domnia mea am miluit pe mai sus-zisele slugi ale domniei mele, cu mai sus-zisul sat, pentru slujba cu care au slujit domniei mele, ca să le fie lor dedină, iar domniei mele pomană în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vuia şi lui Dănilă şi lui Pătru şi lui Gorun, ca să le fie satul Bohanul de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Mircea grămătic, luna iulie 10 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 897 (Ep. Rîmnic, XI/1). Orig., perg. (28×41), pecete timbrată. Cu o traducere din 1785; altă traducere ibidem, ms. 2082, f. 48.

EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon, j. Dolj*, 84–85; *DIR,B*, 34–35. Facs. *DIR,B*, 509.

50 1571 (7079) iulie 11

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсеи земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми Захариев със чет его и Стоꙗнов и Стънилъв и със синови си им, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Тꙋрчани, ѡт Жилцꙋ ꙋ гор, пол али да дръжит сам Захарїꙗ и със чет его ѡт пол, г̄-го дел ,а Стоꙗн и Стънилъ да ест и да дръжит ѡт пол два дела понеже им ест стара и права ѡчина и дѣдїна.

А потом, имаше прꙋ пред господства ми Захарїꙗ и със чет си и със братїꙗм си, радї више речена ѡчинꙋ, със Манюл и със Стан; и сице съпреше како имат и ѡни ѡчинꙋ заедном със више именити людїе. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въсеми чьститими правителїе господства ми и видох господство ми и прочетах книг покоинаго Радꙋл воевода Калꙋгера и книг покоинаго Мирча воевода и добре изнаидох и истинствовах госпосдтво ми <како ест бил заклел> Захарїꙗ и със чет его със в҃ї болѣри над г̄-го дел ѡт пол и Стоꙗн и Стънилъ ест заклел със дрꙋзи в҃ї болѣри ѡт над пол двах дела ѡт Жилцꙋ ꙋ гор. И пак... възимал ест Стан и Манюл закон. к҃д болѣри, ѡт пред Радꙋл воевода и ѡт пред Мирча воевода...ѡкрив... ѡнем два закона... болѣри не въсхотѣли сꙋт заклети никагоже, нꙋ дали сꙋт със нихни дꙋ<ше>... Захарїев и чет его, ꙗкоже и тези в҃ї болѣри. И ѡстал ест бил ѡт закон, Стан и Манюл ѡт пред Радꙋл воевод и ѡт пред Мирча <воевод. Ѹ> тѣмже ꙋбо еще господство ми не вѣровах добре и ꙋ пак дадох Захарїев и чет емꙋ да донесит ѡт тех к҃д болѣри Манꙋлѡв и Станов ѕ҃ болѣри да сведетелствꙋет пред господства ми како сꙋт заклели били. И ꙋ тем, Захарїꙗ и братїю его донеси тех ѕ҃ болѣри и сице рекоше и сведетелствоваше како сꙋт дали със нихни дꙋши Захарїев и чет емꙋ ѡчинꙋ ꙋ Тꙋрчани, ѡт Жилцꙋ ꙋз<гор>; а ѡчина Манюлѡв и Станов ест пол ѡт Жилцꙋ ꙋздол, али ю сꙋт поклони били старом бан Барбꙋл радї нѣкои кони, еже сꙋт били ꙋкрали из граждꙋ емꙋ, тере сꙋт платили нихню главе със ѡчинꙋ им, със сва. А със ѡчина Захариев и Стоꙗнов и Стънилов и четом си ничтоже метѣх да не имат, ниже въ таю ѡчинꙋ що ю сꙋт поклонили, никакоже. И ѡста Манюл и Стан ѡт закон и ѡт пред господства ми.

И хотарꙋл да се знает: ѡт ꙋ<с>та Жилцов до хотарꙋл Калопъров.

Сего радї, дадох и господство ми Захарїев и Стоꙗнов и Стънилов и чет емꙋ, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовим им и вноком им и прѣвночитом им, не ѡт когоже и непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже ꙋбо сведетелї поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Степан бив вел клꙋчар.

Пис аз, Дикꙋл и реч Лъꙋдат лѡгѡфет, мѣсеца юлїе а҃ї дьни, ѡт Адама текꙋщим лѣтѡм, въ лѣт ҂з̄о̄ѳ̄.

† Їѡ Алеѯандрꙋ <вѡевѡда, милостїѫ божїю, господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Zaharia cu ceata lui și lui Stoian și lui Stănilă și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Turceni, de la Jilț în sus, jumătate, însă să țină singur Zaharia și cu ceata lui din jumătate, a 3-a parte, iar lui Stoian și lui Stănilă să le fie și să țină din jumătate două părți, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele Zaharia și cu ceata lui și cu frații săi, pentru mai sus-zisa ocină, cu Maniul și cu Stan; și așa au pîrît că au avut și ei ocină împreună cu mai sus-numiții oameni. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit cartea răposatului Radul voievod Călugărul și cartea răposatului Mircea voievod și bine am aflat și am adeverit domnia mea ⟨că a jurat⟩ Zaharia și cu ceata lui, cu 12 boieri pe a 3-a parte din jumătate și Stoian și Stănilă au jurat cu alți 12 boieri pe două părți din jumătate de la Jilț în sus. Și iar... au luat Stan și Maniul lege, 24 boieri, dinaintea lui Radul voievod și dinaintea lui Mircea voievod... acele două legi... boieri n-au vrut să jure nicidecum, ci au dat cu sufletele lor... lui Zaharia și cetei lui, ca și acei 12 boieri. Și au rămas de lege Stan și Maniul dinaintea lui Radul voievod și dinaintea lui Mircea ⟨voievod. Întru⟩ aceasta dar, domnia mea încă nu am crezut bine, ci iar am dat lui Zaharia și cetei lui să aducă din cei 24 boieri ai lui Maniul și ai lui Stan, 6 boieri să mărturisească înaintea domniei mele că au jurat. Și întru aceasta, Zaharia și frații săi au adus pe acei 6 boieri și așa au zis și au mărturisit că au dat, cu sufletele lor, lui Zaharia și cetei lui ocină în Turceni, din Jilț în ⟨sus⟩; iar ocina lui Maniul și a lui Stan este jumătate din Jilț în jos, însă au închinat-o banului Barbul cel bătrîn pentru niște cai, pe care i-au fost furat din grajdul său, de au plătit capetele lor cu ocina lor, cu toată. Însă cu ocina lui Zaharia și a lui Stoian și a lui Stănilă și a cetei lor niciun amestec să nu aibă, nicidecum, nici în acea ocină pe care au închinat-o. Și au rămas Maniul și Stan de lege și dinaintea domniei mele.

Și hotarul să se știe: de la gura Jilțului pînă la hotarul Calopărului.

De aceea, am dat și domnia mea lui Zaharia și lui Stoian și lui Stănilă și cetei lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Stepan fost mare clucer.

Am scris eu, Diicul și a zis Lăudat logofăt, luna iulie 11 zile, de la Adam cursul anilor, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru ⟨voievod, din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 898 (Tismana, XL/6). Orig., perg. (25×39,5), rupt și șters, pecete timbrată. Cu o traducere din 1845; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 538 și 336, f. 171v—173.

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh.ist.*, nr. 33, 4; Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, 185—189. Trad. *DIR*, *B*, 35—36.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїискою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ монастир га<агол>[1]имаго Снѣгов, ꙗкоже да мꙋ ест ꙋ село, ꙋ Кръчимари, дел жꙋпаницев Марїев, въсах, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт водꙋ и ѡт посвꙋде, варе елика се хтет избрати, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ ꙋ дѣдїнꙋ.

А а потом, жꙋпаница Марїꙗ, ѡна имат пренїе пред господства ми със <ка>лꙋгерїи ѡт свѣтомꙋ монастир и възел ест жꙋпаница Марїꙗ <се>ло више реченꙋ ѡт на свѣтомꙋ монастир. А потом, жꙋпаница <Мар>їꙗ, <ѡ>на видѣх ере мꙋ ест грѣхота радї того село еже... ѡна ест продала господства ми неина д<ел>... готови. А ꙋ тем, господство ми дал съм и помило<вал господст>во ми <с>вѣтомꙋ <монастир> със того село више рѣх, ꙗкоже да бꙋдї господство ми вѣчное въспоминанїе а братїꙗм живъщим свѣтомꙋ монастир, въ пище и въ ꙋкрѣпленїе.

И ещеже сведетеле поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис...[2] ꙋ столни градꙋ Бꙋкꙋрещїи, юлїе ꙁ͠і дьни, в лѣт ҂ꙁ͠оѳ.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Snagov, ca să-i fie în sat, în Cîrcimari, partea jupaniţei Maria, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, jupaniţa Maria, ea avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la sfînta mănăstire şi a luat jupaniţa Maria satul mai sus-zis de la sfînta mănăstire. Iar după aceea, jupaniţa ⟨Mar⟩ia, ea a văzut că-i este păcat pentru acest sat ce... ea a vîndut domniei mele partea ei... gata. Iar întru aceasta, domnia mea am dat şi am miluit domnia mea sfînta ⟨mănăstire⟩ cu acest sat mai sus-zis, ca să fie domniei mele veşnică pomenire, iar fraţilor care trăiesc în sfînta mănăstire, pentru hrană şi pentru întărire.

Şi încă martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Scris...[2] în cetatea de scaun Bucureşti, iulie 17 zile, în anul 7079⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 900 (Snagov, X/6). Orig., hîrtie (31×20), rupt, pecete aplicată. Cu o traducere din 1843; alte traduceri ibidem, mss. 352, f. 12 şi 354, f. 35v.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 36—37. Facs. *Ibidem*, 510.

---

[1] Omis.

[2] Loc alb.

† Милостїю божїю, Іѡ Алиѯандрꙋ воивода и господинъ въсое земли Ѹггровлахенское, синъ великаго и добраго Мирча воивода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Стоꙗнов, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Пръсковѣни, негов дел, каре илика си хтет избрати ѡчина Ѹжаскъ и ѡт ѡчина Мърешаскъ, дел Стоꙗнов, понеже ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А потом, прииде Стоꙗн пред господства ми, тере побрати и ꙋложи по Ѡгꙋрлꙋ над негов ѡчинꙋ, над Ѡжаска и над Мърешаска, ꙗкоже да бꙋде две братїе неразделени над дел Стоꙗнов; а Ѡгꙋрлꙋ, радї братство, ѡн ест даровал по Стоꙗн със ф҃ аспри готови. И побратише се ѡт своим добром воле ѡт пред господства ми, със ꙋзнанїе въсем мегиꙗшом и ѡт гор и ѡт дол.

Сего радї, дадох и господства ми Стоꙗнов и Ѡгꙋрлꙋѡв, ꙗкоже <да ест> две братї неразделени въ веки и да мꙋ сꙋт ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и им и синовим им <и внок>ом и прѣвночитом и не ѡт когоже непотокновеним, порезмꙋ господства ми.

Сеже сведетелю поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гꙋнцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Исписах аз, Ꙗрꙋл лѡгѡфет, въ столни град Бꙋкꙋрещин, мѣсеца юлїе з҃ї дьни, в лѣт ҂з҃оѳ.

† Іѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoian, ca să-i fie ocină la Pîrscoveni, partea lui, oricît se va alege ocina Ujască şi din ocina Măreşască, partea lui Stoian, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, a venit Stoian înaintea domniei mele, de a înfrăţit şi a aşezat pe Ogurlu peste ocina sa, peste Ojasca şi peste Măreşasca, ca să fie doi fraţi nedespărţiţi peste partea lui Stoian; iar Ogurlu, pentru frăţie, el a dăruit pe Stoian cu 500 aspri gata. Şi s-au înfrăţit de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele, cu stirea tuturor megieşilor şi din sus şi din jos.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stoian şi lui Ogurlu ca <să fie> doi fraţi nedespărţiţi în veci şi să le fie ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor lor <şi> nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gunţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Iarul logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 17 zile, în anul 7079 <1571>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 899 (Ep. Buzău, LXXII/3). Orig., hîrtie (31,5×20,5), pecete aplicată de la Matei Basarab. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 155v—156.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh.ist.*, nr. 26, 4. Trad. *DIR,B*, 37. Facs. *DIR,B*, 511.

53 1571 (7079) iulie 18, Tîrgovişte

† Cu mila lui Dumnezeu, creştinul Alicxandru vodă şi domnu a tot⟨ă⟩ Ţara Rumânească, ficior marelui şi bunului a lu Mircii vodă, nepot Mihni⟨i⟩ vodă. Dat-au dumnealui această porăncă a dumnealui lui Mihăilă şi Micului şi feciorilor lor, cîţ Dumnezău îi va dărui, ca să le fie lor moşie în Poiana Aldei, din partea lui Amza şi din partea Niculţii, ficiorii Marii, oricît să va alege a trieia (3) parte a lui Mihăilă, o parte au dintr-o parte, pentru că o au cumpărat Mihăilă şi Micul de la Amza şi de la Niculcea, feciorii Marii, derept patru sute de asprii (400). Şi o a⟨u⟩ vîndut Amza şi Niculcea, feciorii Marii, de bunăvoe şi cu ştirea tutulor megiiaşilor din sus şi din jos.

Şi iar au cumpărat Mihăilă şi Micul şi Neagul şi cu frate său, anume Duma [1], moşie în Poiana Aldei, din partea lui Drăjanu şi a Pascului şi a Zborăi tot, din cînpu şi din pădure şi di preste tot, oricît să va alege, derept 730 de asprii gata. Şi au vîndut Drăjan şi Pascul şi Zbora de a lor bunăvoe şi cu ştirea tutulor megiiaşilor, pentru că au fost moşiia Neagului mai dinnăinte vréme. Deci o au răscumpărat Ionu înpreună cu Mihăilă.

Derept aciia, am dat dumnea mea lui Mihăilă şi Micului şi Neagului cu frate-său, anume Duma şi Radul, ca să le fie lor moşie ohabnică, lor şi ficiorilor lor şi şi nepoţilor lor şi strenepoţilor şi să fie neclătită, preste zisa dumnii méle.

Iată şi mărturi⟨i⟩ am pus dumnea mea pre: jupînul Dragomir marele vornic şi pre jupînul Stepan care a fost portariu mare şi Ivaşco marele logofăt şi Dumitru vistieriul şi Mitrea comis şi Badea stolni[ni]cul şi Gonţea paharnic şi Arvat portar. Şi ⟨ispravnic⟩, Dragomir velichii vornicu.

Pis iulie dni 18, pis Lepădat logofăt în scaunul Tîrgoviştii, v leat 7079 ⟨1571⟩.

Acest uric l-am scos eu, Pătru dascalul, brat lui Filip uciteliu, în zilele mări⟨i⟩ sale Io Constandin voevod Basarab, leat 7209 ⟨1701⟩ şi este cojnica faţa.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXVI/4. Traducere din 1701; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 458.
EDIŢII. *DIR,B*, 83 (sub ⟨1572⟩).

---

[1] Nume corectat; în ms. 172: Dumitru.

---

54 1571 (7079) iulie 21, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воивода и господинъ въсое земли Ѹггровлахенское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнѣ воивода. Дават господства ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Кръстѣ със синови его, варе елицем Богъ даст [1], ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Девесел, ѡт ѡчина Блъсанов ѕ҃ниве, понеже покꙋпише Кръстѣ ѡт Стънчюка, синъ Блъсанов, за с҃л аспри, али едини по е҃ї паши. И пак да ест Кръстѣ със синови ѡчинꙋ ꙋ Девесел д҃ниве по е҃ї паши, понеже покꙋпи Кръстѣ ѡт Мочкат, за с҃к аспри. И пак да ест Кръстѣ със синови ѡчинꙋ ꙋ Команка, селище ѕ҃ паши, понеже покꙋпише Кръстѣ ѡт Манѣ и ѡт Къзан, за р҃к аспри.

А потом, промени Кръстѣ със Тихꙋлещини, тере даде Кръстѣ ѕ҃ паши по и҃ паши и даде Кръстѣ адаꙋх Тихꙋлещилѡр аспри м҃. И пак да ест Кръстѣ със синови ѡчинȣ ȣ Команка една селище, аі҃ паши ȣ широк, ѡт къ вода, понеже покȣпи Кръстѣ ѡт синови Ранкȣлѡв, за рм҃ аспри. И пак да ест Кръстѣ и брат его, Бран една селище ȣ Команка, д҃ паши, до вода, понеже покȣпише Кръстѣ и брат его, Бран ѡт Дръгȣш, за ѯ҃ аспри. И пак покȣпи Кръстѣ и Бран ѡт Неꙗ селище д҃ паши[1], до водȣ, за м҃ аспри. И пак да ест Кръстѣ и Бран ѡт ѡчина Владꙋ Бадюлѡв, шестаго дел и ѡт полю и ѡт бранище и ѡт селище и ѡт по въсах ѡчина, понеже покȣпише Кръстѣ и Бран, за ѯ҃ аспри готови. И пак да ест Кръстѣ и Бадѣ ѡчинȣ ȣ рѣде ѡт ѡчина Стан Чинчюлѡв, половинȣ ȣ полю и ȣ бранище половинȣ и ȣ силище ві҃ паши, колико ест бил дел Станов Чинчюлѡв, въсах и ѡт Късоаре, колико место хокет бити Станов Чинчюлѡв въс, понеже покȣпише Кръстѣ и Бадѣ ѡт Стан Чюнчюлѡв, за ѱ҃ аспри сребрьни.

И продадоше сїю више писани людїе сїю више речени ѡчине ѡт своим добром воле, със ȣзнанїе въсем мегїꙗшом и ѡт гор и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми слȣзим господства ми, еже сȣт више писани, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и ним и синови им и вноком и прѣвночитом и не ѡт когоже непотъкновеном, порезмȣ господства ми.

Сеже сведетелю поставлѣемȣ господства ми: жȣпан Дра́гомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистиꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

Исписах аз, Ꙗрȣл лѡгѡфет, въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїе ка҃ дьни, в лѣт ҂зоѳ.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Cîrstea cu fiii lui, oricîţi Dumnezeu îi va da[1], ca să-i fie ocină în Devesel, din ocina lui Vîlsan 6 ogoare, pentru că a cumpărat Cîrstea de la Stănciuca, fiul lui Vîlsan, pentru 230 aspri, însă unul de 15 paşi. Şi iar să-i fie lui Cîrstea cu fiii săi ocină în Devesel, 4 ogoare de 15 paşi, pentru că a cumpărat de la Moşcat, pentru 220 aspri. Şi iar să fie lui Cîrstea cu fiii ocină în Comanca, selişte 6 paşi, pentru că a cumpărat Cîrstea de la Manea şi de la Căzan, pentru 120 aspri.

Iar după aceea, a schimbat Cîrstea cu Tihuleştii, de a dat Cîrstea 6 paşi pe 8 paşi şi a dat Cîrstea adaus Tihuleştilor 40 aspri. Şi iar să fie lui Cîrstea cu fiii ocină la Comanca o selişte, 11 paşi în lăţime, de la apă, pentru că a cumpărat Cîrstea de la fiii lui Raicul, pentru 140 aspri. Şi iar să fie lui Cîrstea şi fratelui său, Bran o selişte în Comanca, 4 paşi, pînă la apă, pentru că au cumpărat Cîrstea şi fratele său, Bran, de la Drăguş, pentru 60 aspri. Şi iar au cumpărat Cîrstea şi Bran de la Neia selişte 4 paşi[1], pînă la apă, pentru 40 aspri. Şi iar să fie lui Cîrstea şi lui Bran din ocina lui Vlad al lui Badiul a şasea parte şi din cîmp şi din branişte şi din selişte şi de peste toată ocina, pentru că au cumpărat Cîrstea şi Bran, pentru 60 aspri gata. Şi iar să fie lui Cîrstea şi lui Badea ocină, în rînd, din ocina lui Stan al lui Cinciul, jumătate, în cîmp şi în branişte, jumătate şi din selişte 12 paşi, cît a fost partea lui Stan al lui Cinciul, toată şi din Căsoare, cît loc va fi al lui Stan al lui Cinciul tot, pentru că au cumpărat Cîrstea şi Badea de la Stan al lui Cinciul, pentru 700 aspri de argint.

Şi au vîndut aceşti mai sus-scrişi oameni aceste mai sus-zise ocine, de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor megieşilor şi din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea slugilor domniei mele, care sînt mai sus-scrise, ca să le fie ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Iarul logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 21 zile, în anul 7079 ‹1571›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., C/136. Orig., perg. (25,5×42,5), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 38—39.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

---

55 1571 (7079) august 3, Bucureşti

† Милостїю божїю, Іѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми Стѡикъв Боболев и Кръстѣв и Радүлов Коцофанъ и Дȣмитрȣв и Бадюлов и Станчюлов и Богданов и със брат его, Радүл и попев Кръстев и брат его, Манев и Добрȣлов и Ѹрсов и със братиꙗм си и Радȣлов Пицȣг и Шербанов и Стоика Кица и Ѡпрев Грекȣл със них синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ѡт ѡчинȣ Комъницев.

И хотар да се знает: ѡт Дъб [със][1] д҃ Братие, по пȣт, до матка Комоѡаръв и по Бълчѣѡа Корбȣлов до хотарȣл Къзънещилор, по хотар до Пискȣл със Горȣни, до матка Комоаръв, ȣ дъб стар, през Комоѡаръ, до ѡпаш бълчѣѡи Комъничорев, ȣ пȣт Попесѣ, ȣ дол, до Поꙗна Ѡстато и до хотарȣл Делѣном, по хотар до Дъб [със][1] д҃ Братие, понеже ю покȣпише сїю више речени людї. Пак имал ѡт брати его и ѡт Чирнѣ и ѡт Манѣ и ѡт Тȣдор със братиꙗм си и ѡт Манѣ със братиꙗм си и ѡт Станчюл със братиꙗм си, за ҂ѕ҃ф аспри. И продадоше за нихном добро волю.

И да се знает кое за колико покȣпит; понеже покȣпи Стоика Боболѣ за ҂ап҃д аспри и Нѣг за аспри ѡ҃лд и Радүл Коцофанъ за аспри с҃н и Дȣмитрȣ за аспри ф҃мв и Бадюл за аспри ч҃.мв и Станчюл за аспри ч҃мв и Богдан за аспри ѡ҃ме и поп Кръстѣ и брат его, Манѣ и Добрȣл за аспри ч҃мв и Ѹрс със братиꙗм си за аспри ж҃мв и Пицȣг Радүл за аспри с҃о и Шербан за аспри с҃о и Стоика Кица за аспри с҃о и Ѡпрѣ Грекȣл за аспри с҃о.

А потом, покȣпи Андрȣц дел брат его Манев, за т҃п аспри готови. И пак покȣпи Дȣмитрȣ и Стоика дел Дȣмитрȣлѡв, синъ Слъвилѣскъ, за т҃ аспри готови. И паки покȣпи Стоика и Дȣмитрȣ дел Лȣпȣлов ѡт Бръещи, ѡт ѡчинȣ Чюмъцѣскъ, за т҃ аспри. И паки покȣпи Дȣмитрȣ, синъ Истратиев, дел... синъ Домбрѣскъ, за т҃ аспри за сребро. И паки да мȣ ест Бадюлѡв а҃ нив ȣ поми ‹Бланкȣ›лѡв, ȣ село ȣ Бȣлпещи, понеже ест покȣпил ѡт Чирнѣ, за т҃к аспри. И паки покȣпи Тȣдор, синъ Марии, дел Радүлов Коцофанъ и Лȣпȣл и Дȣмев и Стоикъв и Фръцилъ и дел Дȣлфов за ѡчинȣ ѡт посвȣде... дел его въса, за с҃ѳ аспри. И паки покȣпи

Тодосїе д҃ нив 8 Чюрнчещи, ѡт Д8лф8, за аспри ф҃. И <паки пок8пи ѡт Д8ми>трашко и ѡт Дѣтко, за ҂а҃ аспри готови... И пак пок8пи сини Грек8лов в҃ ниве ѡт Їванко ѡт Комъница, за р҃ аспри. И пак пок8пиша синъ Грек8лѡв ѡт Т8дор и ѡт Петриман и за синъ Стънаев... ѡчин8 за ф҃ аспри. И пак пок8пи Страѡа а҃ нив 8 Комъница, ѡт Т8дор, за з҃ аспри. И пак пок8пи Манѣ и Добрѣю а҃ нив 8 Комъница ѡт Станчюл, за з҃ аспри. И пак пок8пи... пак 8 Комъница, за р҃е аспри, ѡт Манѣ. И пак пок8пи Кръстѣ в҃ ниве 8 Комъница ѡт Пътр8, за р҃еі аспри и паки Кръстѣ г҃ ниве 8 Комъница ѡт Їванко, за р҃че аспри готови.

И продадоше сїе више речени людїе ѡт своим добро волю и със знанїе въсом мегиꙗшом ѡт гор и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Стоикъв Боболев и Радулов Коцофанъ и Д8митров и Бадюлов и Станчюлов и Стоикъв Кицев и Ѡпрев Грек8л, ꙗкоже да им ест ѡчин8 и ѡхаб8, им и синовом им и вн8ком им и прѣвн8четом и ни ѡт когоже непоколѣбимо, <по>ризмо господство ми.

Сеже 8бо и сведетелие поставлѣем господство ми: ж8пан Диман[2] вел дворник и ж8пан Ївашко велики логофет и Д8митр8 вистїар и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и ж8пан Стоика велики постелник. Исправник, Їѡан бив вел логофет.

Пис аз, Стънилъ, 8 град Б8к8рещїн, мѣсеца авг8ст г҃ дьни, въ лѣт ҂зоѳ҃.

† Їѡ Алїѯандр8 вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica al lui Bobolea şi lui Cîrstea şi lui Radul Coţofană şi lui Dumitru şi lui Badiul şi lui Stanciul şi lui Bogdan şi cu fratele său, Radul şi popii Cîrstea şi fratelui său, Manea şi lui Dobrul şi lui Urs şi cu fraţii săi şi lui Radul Piţug şi lui Şerban şi lui Stoica Chiţa şi lui Oprea Grecul cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină din ocina de la Comăniţa.

Şi hotarul să se ştie: de la Stejarul Patru Fraţi, pe drum, pînă la matca Comorii şi pe Vîlceaua Corbului pînă la hotarul Căzăneştilor, pe hotar pînă la Piscul cu Goruni, pînă în matca Comorii, la stejarul bătrîn, peste Comoară, pînă la coada vîlcelei Comănicioarei, la drumul Popesei, în jos, pînă în Poiana Părăsită şi pînă în hotarul Delenilor, pe hotar pînă în Stejarul Patru Fraţi, pentru că au cumpărat-o aceşti mai sus-zişi oameni. Iar a avut de la fraţii săi şi de la Cernea şi de la Manea şi de la Tudor cu fraţii săi şi de la Manea cu fraţii săi şi de la Stanciul cu fraţii săi, pentru 6 500 aspri. Şi au vîndut de a lor bunăvoie.

Şi să se ştie care pentru cît a cumpărat; pentru că a cumpărat Stoica Bobolea pentru 1084 aspri şi Neag pentru 834 aspri şi Radul Coţofană pentru 250 aspri şi Dumitru pentru 542 aspri şi Badiul pentru 542 aspri şi Stanciul pentru 542 aspri şi Bogdan pentru 845 aspri şi popa Cîrstea şi fratele său, Manea şi Dobrul pentru 542 aspri şi Urs cu fraţii săi pentru 542 aspri şi Piţug Radul pentru 270 aspri şi Şerban pentru 270 aspri şi Stoica Chiţa pentru 270 aspri şi Oprea Grecul pentru 270 aspri.

Şi după aceea, a cumpărat Andruţ partea fratelui său, Manea, pentru 380 aspri gata. Şi iar au cumpărat Dumitru şi Stoica partea lui Dumitru, fiul Slăvileascăi, pentru 300 aspri gata. Şi iar au cumpărat Stoica şi Dumitru partea lui Lupul din Brăeşti, din ocina Ciumăgeasca, pentru 300 aspri. Şi iar a cumpărat Dumitru, fiul lui Istratie, partea... fiul Dombreascăi, pentru 300 aspri de argint. Şi iar să-i fie Badiului un ogor, la pomii lui ⟨Vlaicu⟩l, în sat la Vulpeşti, pentru că a cumpărat de la Cirif, pentru 320 aspri. Şi iar a cumpărat Tudor, fiul lui Marin, partea lui Radul Coţofană şi a lui Lupul şi a lui Duma şi a lui Stoica şi a lui Frăţilă şi partea lui Dulfu de ocină de pretutindeni ⟨cît se va alege⟩ partea lui toată, pentru 209 aspri. Şi iar a cumpărat Todosie 4 ogoare în Ciuriceşti de la Dulfu, pentru 500 aspri. Şi ⟨iar a cumpărat de la Dumi⟩traşco şi de la Detco, pentru 7 000 aspri gata... Şi iar a cumpărat fiul lui Grecul 2 ogoare de la Ivanco din Comăniţa, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat fiul lui Grecul de la Tudor şi de la Petriman şi de la fiul lui Stănae... ocină pentru 500 aspri. Şi iar a cumpărat Straoa un ogor în Comăniţa de la Tudor, pentru 60 aspri. Şi iar a cumpărat Manea şi Dobreiu un ogor la Comăniţa de la Stanciul, pentru 60 aspri. Şi iar a cumpărat... tot în Comăniţa, pentru 105 aspri, de la Manea. Şi iar a cumpărat Cîrstea 2 ogoare în Comăniţa de la Pătru, pentru 115 aspri şi iarăşi Cîrstea 3 ogoare în Comăniţa, de la Ivanco, pentru 195 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni de la lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor, din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stoica al lui Bobolea şi lui Radul Coţofană şi lui Dumitru şi lui Badiul şi lui Stanciul şi lui Stoica Chiţa şi lui Oprea Grecul ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, ⟨după⟩ porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Diman[2] mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ioan fost mare logofăt.

Am scris eu, Stănilă, în cetatea Bucureşti, luna august 3 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 901 (Hurezi, XVI/2). Orig., perg. (33×48), rupt şi şters, pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: din 1746 şi 1858; altă traducere ibidem, ms. 449, f. 459v—460.

EDIŢII. Slav şi trad. Haşdeu, *Arh. ist.*, nr. 28, 4. Trad. Tocilescu, *Doc.ist.*, II, 179; *DIR,B*, 39—40.

---

[1] Cuvînt adăugat posterior.

[2] În loc de: „Драгомир“ („Dragomir“).

---

56 1571 (7079) august 4, Tîrgovişte

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевод и господинъ въсои земли Ꙋгровлахиское, синъ великаго и предобраго Мирчев воевод, синъ Михнев воевод. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми Ратев със братїꙗм си и със синовим си, елице мꙋ Богꙋ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бꙋлпещи, негове дел въсах, въсѣ варе елика се хтет избрати, понеже мꙋ ест [мꙋ ест] стара и права ѡчина, дѣдинъ.

А потом. Ратев съ братїꙗм си имаше пренїе пред господства ми със Дръгꙋлии. И тако преше Дръгꙋлии по Ратѣ със братїꙗм си пред господства ми, како Ратѣ със братїꙗм си не имат ѡчинꙋ ꙋ Бꙋлпещи ни много, ни мало. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих и по закон, със въсеми честитими правителїе господства ми. И прочитах господство ми книги за дѣдїнꙋ Ратев и истинствовах господство ми како имаше Ратѣ със братїам си ѡчин8 за дѣдїн8 8 В8лпещи. Таже ѡсташе Дръг8лин ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Ратев със братїам си и със синовим, ѩкоже да м8 ест сїѩ вишеречена ѡчина въ ѡхабъ, ним и синовим им и вн8ком и прѣвн8читом и ни ѡт когоже непоколебимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїе поставлеем господство ми: ж8пан Драгомир ворник, ж8пан Ивашко вел логофет и Стан спатар и Д8митр8 вистїар и Митрѣ комис [1] и Гонцѣ пехарник и ж8пан Стоикица вел пωстелник. Исправник, Ивашко вел лωгωфет.

И реч Стоика втори лωгωфет.

Пис аз, Брат8, въ стол 8 Тръговище, мѣсеца авг8ст $\widetilde{д}$ дьни, ѡт Ѧдама тек8щагω, въ лѣт $_{\times}\overline{\text{зоѳ}}$.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ratea cu fraţii săi şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Vulpeşti, partea lui toată, tot ce se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, Ratea cu fraţii săi a avut pîră înaintea domniei mele cu Drăgulin. Şi aşa pîra Drăgulin pe Ratea cu fraţii săi, înaintea domniei mele, că Ratea cu fraţii săi n-au avut ocină la Vulpeşti nici mult, nici puţin. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am citit domnia mea cărţile de moştenire ale lui Ratea şi am adeverit domnia mea că a avut Ratea cu fraţii săi ocină de moştenire la Vulpeşti. Astfel a rămas Drăgulin de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Ratea cu fraţii săi şi cu fiii, ca să-i fie această ocină mai sus-zisă de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir vornic, jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis [1] şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi a spus Stoica al doilea logofăt.

Am scris eu, Bratu, în scaun la Tîrgovişte, luna august 4 zile, de la Adam cursul anilor, în anul 7079 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 70. Copie slavă; altă copie slavă, ibidem, ms. 710, f. 717. Traduceri ibidem, ms. 349, f. 238v—239 şi S.I., nr. 902 (Vieroş VII/3).

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 40—41.

---

[1] În ms. 710, f. 717 urmează: „и Бадѣ столник" („şi Badea stolnic").

---

57 **1571 (7079) august 7, Bucureşti**

† Милостїю божїею, Їω Ѧлеѯандр8 воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахиискоε, синъ великаго и добраго Мирча воевод8, син8 Михнѣ воеводї. Даваt господство ми сїю повелѣнїе господства ми чъстном8, божественом8 монастир глаголеми Козїѩ, ѩкоже да м8 ест село Троенещї, въс, със въсом хотаром, понеже ест пок8пише свѣтом8 монастир ѡт Драготъ, синъ Драгоев, за $\overline{\text{н}}$ флоринти ѡт злато и господства ми конь добръ, да ест монастир8. Еще

покȣпише сїю више реченȣ село свѣтаа монастир въ дьни покоинаго Влада воевода, нарицаемаго Цѣпеш.

А потом, имали сȣт калȣгерии ѡт свѣта монастир пренїе със Ȣтмеш пред покоинаго Винтилъ воеводȣ и възели сȣт калȣгерии в҃ї болѣри със хотарник Миклѣ на Великаго Ѡкнȣ, ꙗкоже да си изберат калȣгерии ѡчинȣ ѡт къ Ȣтмеш мегиꙗш. Таже тех в҃ї болѣри със Миклѣ хотарник, ѡни сȣт гледали стара ѡчинȣ свѣтомȣ монастир и поставили сȣт хотаре: ѡт главȣ пискȣлов по хотарѣ дори ȣ брод Бистрицев старога и ѡт ѡбою странȣ ѡт Ѡлтȣ, елико сȣт ѡт Троенещии.

А потом, по съмрътъ покоиномȣ Винтилъ воеводȣ, а Ȣтмеш, ѡн се ест дигнȣл ȣ силост емȣ тере разориш старии хотар. А потом, въ дьни покоиномȣ Радүла воеводȣ Калȣгера, а калȣгерии ѡт свѣта монастир ѡт Козїꙗ, ѡни сȣт паки възели в҃ї болѣри ѡт пред господство емȣ и със хотарник, на име Могош дворник. Таже их сȣт съвъкȣпили тех в҃ї болѣри със болѣри еже сȣт ȣзимали ѡт пред покоинаго Винтилъ воеводȣ и ходили сȣт съшними, със тех в҃ї болѣри ѡт Винтилъ воеводȣ и със тех в҃ї болѣри ѡт Радүла воеводȣ Калȣгера и поставили сȣт белѣги и хотар по стари хотаръ еже сȣт више писанї. А въ том, покоиномȣ Радүла воеводȣ Калȣгера хотѣл ест господство емȣ да ѡбѣсит по Ȣтмеш мегїꙗш почто радї ест разорил стари хотаре, а ѡн ест бегал тере ест ȣтекал със главам си. А ȣ тем, Радүл воеводȣ Калȣгера възел ест свакe комате Ȣтмешов радї зло дѣло его.

А потом, въ дьни покоиномȣ Мирча воевода, а калȣгери не может се ȣпокоити ѡт синови Ȣтмешов, ниже хотѣше ѡставите се сице, нȣ възимаше синови Ȣтмешов закон през закон калȣгером, к҃д болѣри. Анȣ сице их сȣт ȣтакмили тех к҃д болѣри, със нихне дȣше, како да дръжет свѣта монастир ѡчинȣ и по старе хотаре. И повратили сȣт калȣгерии синовим Ȣтмешов того плѣнство еже их ест плѣнил покоинаго Радүла воевода Калȣгера, тере им сȣт дали ҂д҃ аспри.

А потом, синови Ȣтмешов не хокет ѡставите се...[1] над такмежїю еже их сȣт ȣтакмили тех к҃д болѣри, нȣ имаше пренїе и пред господства ми със ѡтцȣ егȣмен Митрофан, пред господства ми. И сице прѣше синови Ȣтмешов пред господства ми, како не их сȣт ȣтакмили тех к҃д болѣри, въ дьни покоиномȣ Мирча воевода. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон божїею, кȣпно със ѡтцȣ владика Єүѳемїе и със въсѣми чьститими правителїе господство ми и видѣх и прочетох господство ми и книге старех бивше господари наипрѣжде господства ми и книг Владүл воевода Цѣпеш и книг Винтилъ воеводȣ и книг Радүла воевода Калȣгера и книг Мирча воеводȣ, ѡт тъкмежїю, еже их сȣт ȣтакмили тех к҃д болѣри и дадох господство ми свѣтомȣ монастир ѡт Козїꙗ дръжати се сїю више реченȣ ѡчинȣ, по старе хотаре, над такмежїе тем к҃д болѣри. И ѡсташе синови Ȣтмешов ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох господство ми свѣтомȣ, божественомȣ монатир глаголеми Козїꙗ, бити еи того више реченȣ село въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ еи а иноцим въ пищȣ, ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлюх господство ми: жȣпан Добромир бив велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Тȣдор, еже ю мазах, въ столни градү Бȣкȣрещин, мѣсеца аүгȣст а҃ дьни и ѡт Адама до сего писанїе текъщом лѣтом, в лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei, dumnezeieştii mă-

năstiri numite Cozia, ca să-i fie satul Troeneştii, tot, cu tot hotarul, pentru că l-a cumpărat sfînta mănăstire să fie al mănăstirii, de la Dragotă, fiul lui Dragoe, pentru 50 florini de aur şi domniei mele un cal bun. A cumpărat sfînta mănăstire acest mai sus-zis sat încă din zilele răposatului Vlad voievod numit Ţepeş.

Iar după aceea, au avut călugării de la sfînta mănăstire pîră cu Utmeş înaintea răposatului Ventilă voievod şi au luat călugării 12 boieri, cu hotarnic Miclea de la Ocna Mare, ca să-şi aleagă călugării ocina dinspre Utmeş megieşul. Astfel aceşti 12 boieri cu Miclea hotarnic, ei au cercetat ocina veche a sfintei mănăstiri şi au pus hotare: din capul piscului pe hotar pînă în vadul vechi al Bistriţei şi de pe amîndouă părţile Oltului, cîte sînt din Troeneşti.

Iar după aceea, după moartea răposatului Ventilă voievod, iar Utmeş, el s-a ridicat cu sila de a stricat vechile hotare. Şi după aceea, în zilele răposatului Radul voievod Călugărul, iar călugării din sfînta mănăstire de la Cozia, ei au luat iarăşi 12 boieri dinaintea domniei lui şi cu hotarnic, anume Mogoş vornic. Astfel s-au adunat acei 12 boieri cu boierii pe care i-au luat dinaintea răposatului Ventilă voievod şi au umblat cu ei, cu acei 12 boieri de la Ventilă voievod şi cu acei 12 boieri de la Radul voievod Călugărul şi au pus semne şi hotare, pe vechile hotare ce sînt mai sus-scrise. Şi întru aceasta, răposatul Radul voievod Călugărul a vrut domnia lui să spînzure pe Utmeş megieşul pentru că a stricat vechile hotare, iar el a fugit de a scăpat cu capul lui. Şi întru aceasta, Radul voievod Călugărul a luat toate averile lui Utmeş pentru fapta lui cea rea.

Iar după aceea, în zilele răposatului Mircea voievod, iar călugării n-au putut să se liniştească de fiii lui Utmeş, care n-au vrut să se lase aşa, ci au luat fiii lui Utmeş lege peste legea călugărilor, 24 boieri. Însă aşa i-au întocmit aceşti 24 boieri, cu sufletele lor, ca să ţină sfînta mănăstire ocina şi pe vechile hotare. Şi au întors călugării fiilor lui Utmeş acea pradă ce i-a prădat răposatul Radul voievod Călugărul, de le-au dat 4000 aspri.

Iar după aceea, fiii lui Utmeş n-au vrut să se lase ⟨să rămînă⟩[1] la întocmirea ce le-au întocmit acei 24 boieri, ci au avut pîră şi înaintea domniei mele, cu părintele egumen Mitrofan, înaintea domniei mele. Şi aşa au pîrît fiii lui Utmeş înaintea domniei mele, că nu i-au întocmit acei 24 boieri, în zilele răposatului Mircea voievod. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu părintele vlădica Eftemie şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut şi am citit domnia mea şi cărţile bătrînilor domni care au fost mai înaintea domniei mele şi cartea lui Vladul voievod Ţepeş şi cartea lui Ventilă voievod şi cartea lui Radul voievod Călugărul şi cartea lui Mircea voievod, de întocmire, pe care au întocmit-o acei 24 boieri şi am dat domnia mea sfintei mănăstiri de la Cozia să-şi ţină această mai sus-zisă ocină, pe vechile hotare, după întocmirea acelor boieri. Şi au rămas fiii lui Utmeş de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Cozia, să-i fie acest mai sus-zis sat de ocină şi de ohabă ei şi călugărilor pentru hrană, de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Tudor, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 7 zile şi de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 903 (Cozia, XI/2). Orig., perg. (34×48,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 209, f. 97v—98 şi 215, f. 102—103. Copie slavă ibidem, ms. 712, f. 305v—306.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 35, 3. Trad. *DIR,B*, 41—42.

---

[1] Loc rupt.

---

58 1571 (7079) august 13, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсеи земл Ѹггровлахиискоє, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ и анепсїѡм Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми Ѡпрев и със брат мꙋ си Станчюлѡв и със ним синови си, елице им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест село Фраснинꙋл половин и Филїꙗшꙋл пак половинꙋ и със вечнин и със въс доходок, варе колико се хтет избрати, занеже им ест покꙋпил Ѡпрѣ и Станчюл тех селове ѿ жꙋпаница Каплѣ и ѿ мати еи ѿ Блъкънещи, за ҂л҃҂ес аспри тꙋрски готови.

И хотаром да се знает: дори Ѡбръшїе Филїꙗшꙋлѡв и дори Стъпло Стънчелѡв и ѿ Ноꙗстраи през Жил дори Кꙋрмътꙋра и ѿ дол Топили и тꙋꙗ дори връх Стари Дѣлолѡв и дори слѣмѣ Ръсничелолѡв и дори селище Фрътик, до кладенница и ѿ тꙋꙗ дори Кꙋрмътꙋра и ѿ къ ви<но>[1]градї калꙋгером и дори водї Жил и пак Кꙋрмътꙋра дори Циганꙋлѡв.

И пак покꙋпи Ѡпрѣ и със брат его, Станчюл, а҃ делѣд ѿ ацигани по име Лꙋпꙋл, синъ Плешев, със ацинганка и със децам си ѿ Драготъ комис ѿ Бръсещи, за ҂є҃ф аспри тꙋрски готови. И пак покꙋпи Ѡпрѣ и Станчюл единъ челѣдї ѿ ацигани по име Драгомир и със ацинганка и със синови си ѿ жꙋпаница Сина ѿ Корби и ѿ синъ еи, за ҂в҃ аспри готови тꙋрски. И пак покꙋпи Ѡпрѣ и Станчюл а҃ ацинганкꙋ по име Анка ѿ Братꙋл, синъ Знмцев ѿ Красна, за ѵ҃и аспри тꙋрски готови. И пак <покꙋпи>[1] Ѡпрѣ и Станчюл единъ челѣдї ѿ ацигани по име Кръчюн със циганка Анка със децам си ѿ Ѡпрѣ, синъ Слепов ѿ Цънцърѣни, за ҂а҃х аспри тꙋрски готови. И пак покꙋпи Ѡпрѣ и Станчюл единь челѣдї ѿ ацигани по име Дръкꙋлѣ със ацинганка и със децим си ѿ Радѵл ѿ село, за ҂г҃ аспри тꙋрски готови. И пак покꙋпи Ѡпрѣ и Станчюл а҃ ацинганкꙋ по име Анка ѿ Барбꙋл постелник ѿ Бръсещї, за ѵ҃ аспри тꙋрски готови.

И продали сꙋт тех више именитием людїе за нихном добром волю и със ꙋзнанїе въсем мегїꙗшомꙋ и ѿ пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Ѡпрев и Станчюлѡв, что сꙋт више ѱисани, ꙗкоже да им сꙋт въ ѡчиние и въ ѡхаб, им и синови им, <вꙋнꙋком и прѣвнꙋчетом им>[2] и не ѿ когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже бо и сведетели господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вистиꙗр и Стан спатар и Митрѣ комисꙋл и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики логофет.

И и аз, Ганѣ диꙗк, еже писах въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца авгꙋст г҃ї дьни и ѿ Адама до селе текащї, в лѣт ҂з҃оѳ.

† Їѡ Алеѯандрꙋ ѡеводa, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Oprea şi cu fratele lui, Stanciul şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Frasinul jumătate şi Filiaşul iar jumătate şi cu vecini şi cu tot venitul, oricît se va alege, pentru că au cumpărat Oprea şi Stanciul acele sate de la jupaniţa Caplea şi de la mama ei din Vîlcăneşti, pentru 35 200 aspri turceşti gata.

Şi hotarul să se ştie: pînă la Obîrşia Filiaşului şi pînă la Stîlpul lui Stăncel şi de la Noiastran peste Jiu pînă la Curmătură şi din josul Topilei şi de acolo pînă la vîrful Dealului Bătrîn şi pînă la culmea Răsnicelului şi pînă la seliştea lui Frătic, la fîntînă, şi de acolo pînă la Curmătura dinspre viile călugărilor şi pînă la apa Jiului şi iar Curmătura pînă la Ţiganul.

Şi iar a cumpărat Oprea şi cu fratele lui, Stanciul, un sălaş de ţigani anume Lupul, fiul lui Pleşa, cu ţiganca şi cu copiii săi, de la Dragotă comis din Bîrseşti, pentru 5 500 aspri turceşti gata. Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul un sălaş de ţigani anume Dragomir şi cu ţiganca şi cu fiii săi, de la jupaniţa Sina din Corbi şi de la fiul ei, pentru 2 000 aspri gata turceşti. Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul o ţigancă anume Anca de la Bratul, fiul lui Zimţea din Crasna, pentru 450 aspri turceşti gata. Şi iar ⟨au cumpărat⟩[1] Oprea şi Stanciul un sălaş de ţigani anume Crăciun cu ţiganca Anca şi copiii săi de la Oprea, fiul lui Orbul din Ţînţăreni, pentru 1 600 aspri turceşti gata. Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul un sălaş de ţigani anume Draculea cu ţiganca şi cu copiii săi de la Radul din sat, pentru 3000 aspri turceşti gata. Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul o ţigancă anume Anca de la Barbul postelnic din Bîrseşti, pentru 400 aspri turceşti gata.

Şi au vîndut acei oameni mai sus-numiţi de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Oprea şi lui Stanciul, care sînt mai sus-scrişi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, ⟨nepoţilor şi strănepoţilor lor⟩[2] şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martorii domniei mele: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi eu, Ganea diac, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 13 zile şi de la Adam pînă acum curgători, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie şi artă al municipiului Bucureşti, nr. 39 071. Orig., perg. (33,5×35), pecete timbrată.

---

[1] Omis.
[2] Loc şters.

---

59 1571 (7079) august 26, Bucureşti

Milostiiu bojiiu, Io Alexandru voevod i gospodinŭ văseiu zemliu Ugrovlahiscoe i sin precobran i velicago Mircev voevod i sin Mihnev voevod. Dat-am domniia mea această carte a domniei mele acestui Mircea cu feciorii lui, ca să fie de moştenire lor i feciorilor lor i nepoţilor lor i feciorilor nepoţilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui i cu tot venitul moşiei lor pă bătrînele hotară şi semnile.

Însă dară să să ştie şi hotarul moşiei lor, anume: din hotarul Glodenilor, Valea Rea în jos, în Piiatra Hierului Cîrlig şi în Gura Strîmbului, în Valea Lungă, apa în jos, în gura Văii Aninenilor, în hotarul Buzescului i pac Valea Lungă în jos, în apa Cricovului, pă apă în jos în apa Priboiului şi în sus pă plaiu Bobocescului, în Dosul Teişului la fîntînă şi pă deal în sus, în Vîrful lui Iacov, la Găoşi, de acolo dreptu în curmătura Drăgănesii, în hotarul lui Racotă, în Piiatra Găurită, pă plaiul Secăturii în sus, în Vîrful Sultanului şi de acolo drept în apa Puturosului şi pă apă în jos, în apa Cricovului şi pă apă în sus, în Lunca Cosiţii, în hotarul Şărbăneştilor şi alăturea în sus, în Vîrful Pinului şi în Curmătura Trăsurii şi în Valea Rea i pac în hotarul Şărbăneştilor.

Pentru că este a lor dreaptă moşie, cum am văzut domniia mea o carte a preabunului Pătru voevod, cu văleat 7067 şi zapisul lui Efrim ot satul Bezdeadul cu leat 7039. Şi de atunci pînă acum, tot au stăpînit zişii moşneni pă semne cu bună pace. Iaru cînd au fost acum, în zilele domniei mele, sculatu-s-au Neagul Pigunescul i Neguţ logofăt ot satul Bezdeadul, cu pîră asupra Mircii, ca să ia un parţan de loc din hotarul care au fost dat Mircii de zestre, însă din apa Puturosului pănă în vîrful Drăgănesii, despre satul lor, Bezdeadul. Şi au venit în divan înnaintea domniei mele, de au stătut faţă cu Mircea şi vrea aceşti bezdedeni să ia moşiia fără de cale şi fără de dreptate şi să calce hotarăle care au fost date Mircii, de zestre.

Întru aceia, însumi domniia mea am căutat şi am judecat, după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, cu toţi boierii domniei mele şi am procitit domniia mea, în divan, cărţile care au scos Mircea, toate semnile moşii de ocină şi zapisul moşiei de zestre şi am adeverit cu toţi boerii domniei mele cît au fost bună şi dreaptă moşie a lor.

Trimis-am domniia mea pă jupan Ivan velichi stolnic cu moşnenii din satul Bezdeadul, anume Manole i popa Pătru şi au ocolit moşiia de ocină i moşiia de zestre şi au înpreunat amîndoo întru una, cu hotară i cu semne cum scrie mai sus; iar aceşti mai sus-zişi bezdedeni, neavînd dreptate, au rămas de judecată înnaintea domniei mele, în divan, cum mai multă treabă să nu aibă la hotarul Mircii, nici ei, nici feciorii lor, nici nepoţii lor, nici feciorii nepoţilor lor, în veac şi de nimini să nu să clătească în veac, după judecată domniei mele.

Iată am pus domniia mea şi mărturii, pă: jupan Dragomir velichi dragoman i jupan Ivaşco vel spatar[1] i jupan Dumitru vel vistier i jupan Vintilă[2] vel postelnic i jupan Stoian vel clucer i jupan Bratul[3] vel comis.

Scris-am eu, Vlad logofăt, în scunul oraşului Bucureştii, meseţa avgust 26, curgerea anilor de la zidire întru această carte 7079 ⟨1571⟩.

Scris după cea veche de popa Ştefan de la biserica Sfîntului Ioan din Tîrgovişte. 1796 ghenarie 12.

Muzeul de istorie şi artă al municipiului Bucureşti, nr. 27 657. Traducere din 1796.

---

[1] În loc de: logofăt.

[2] În acest timp mare postelnic este Stoica.

[3] În acest timp mare comis este Mitrea.

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воивода и господинъ въсою землѥ Ѹггрровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воивода и анепсїѡм великаго и стараго Михнѣв воивода. Дават господства ми сїе повеленїе господства ми слȣг господства ми, Ѹдрищев постелник, синъ Пръвȣлов ѡт Дръгоещи, ꙗкоже да мȣ ест <с>ела Чернецȣл и Медвежде и Маловецȣл и Кȣриꙗчѣ и Полю Балотев и Дѣдїловȣл въс, със въсѣм хотаровѣ и със въсѣм доходок болѣрскȣ, понеже мȣ сȣт старе и правѣ ѡчинȣ и дѣдїнȣ ѡт наипрежде врѣме и ещеже ѡт дрȣзи господари, бивше прежде господство ми.

Сего радї, дадох и помиловах и господства ми слȣг господства ми, иже ест више писан, със сїе више речени селовѣ, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синови им и виȣкомȣ емȣ и прѣвиȣчетомȣ емȣ и ни ѡт когоже непотъкновѣнемȣ, поризмо господства ми.

Сеже сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир велики дворникȣ и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Митре комис и Баде столник и Гонщѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелникȣ. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

Исписах аз, Стан лѡгѡфет ѡт Сръбска, пис въ настолни град Тръговищи, мѣсеца авгүст к҃а дьни, въ лѣт ҂зо҃ѳ.

† Їѡ Алиѯандрȣ вѡевѡда, милостїѫ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepotul marelui şi bătrînului Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Udrişte postelnic, fiul lui Pîrvul din Drăgoeşti, ca să-i fie satele: Cerneţul şi Medvejde şi Maloveţul şi Curiacea şi Cîmpul lui Balotă şi Dedilovul tot, cu toate hotarele şi cu tot venitul boieresc, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine şi dedine de mai înainte vreme şi încă de la alţi domni, care au fost înaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi am miluit şi domnia mea pe sluga domniei mele, care este mai sus-scrisă, cu aceste mai sus-zise sate, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt din Sîrbsca, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna august 27 zile, în anul 7079 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 904 (Govora, XIII/1). Orig., hîrtie(31,5×22), pecete aplicată. căzută. Cu două traduceri: una de la jumătatea sec.al XVIII, cealaltă din 1797; alte traduceri ibidem. mss. 234, f. 236, 447, f. 255 şi 463. f. 74.

EDIŢ I I. Trad. Ionaşcu, *Biserici*, 178; *DIR,B*, 42—43. Facs. *DIR,B*, 512.

61 1571 (7079) august 29, Tîrgovişte

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми Гергинев, дъщера Гергев и със неиное синови си, елици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Бъбѣни и ȣ Kръчимарю, дел бащȣ си Гергев, въса, варе елика се хокет извратн и ѡт полю и ѡт дѣл със виноградех и ѡт вечини и ѡт Тръгшор ѡт кȣкех бащȣм си Гергев, половинȣ, понеже им сȣт старе и праве ѡчине и дѣдїне ѡт бащȣ си Герге.

А потом, има Гергина, дъщера Гергїев, прȣ пред господства ми със ȣнкȣ си Кирүꙗкȣ. И сице ест съпрел Кирїꙗкȣ, како не имат Гергина нища метѣх със ѡчинȣ и със коматех бащȣ си Гергев. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, със въси чьстититими правителїи господства ми, по правдȣ и по законȣ. И ещеже видѣх господство ми и книгȣ сȣдцȣ и в͡ї-тем пȣргаром ѡт варош господства ми, ѡт Тръгшор, како мȣ сȣт дал Гергинев въсѣх коматех и ѡчине еже сȣт више речене Гергев, бащȣ еи. Сего радї и господство ми дадох Гергинев, ꙗкоже сама ѡбладати се коматех бащȣ си Гергев, а Кирїꙗкȣ нища метѣх да не имат· със сїю више речена ѡчина, занеже ест ѡстал Кирїꙗкȣ ѡт закон ѡт пред господства ми.

Тем радї, да мȣ ест Гергинев, дъщерев Гергев, сїю више речене ѡчине и комате и кȣке въ ѡхабȣ, еи и синовом еи и внȣком и прѣвнȣчетом еи и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлюх господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Лъȣдат, еже ю писах въ столни градү Тръговище, въ мѣсецъ авгȣст кѳ дьни, текȣщаго лѣтом ѡт Адама до сего писанїє, въ лѣто ҂ꙁ̅о̅ѳ.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Gherghinei, fiica lui Gherghe şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Băbeni şi în Circimariu, partea tatălui său, Gherghe, toată, oricît se va alege şi din cîmp şi din dealul cu vii şi din vecini şi din Tîrgşor, din casele tatălui său, Gherghe, jumătate, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine şi dedină de la tatăl său, Gherghe.

Iar după aceea, a avut Gherghina, fiica lui Gherghe, pîră înaintea domniei mele cu unchiul său Chiriac. Şi aşa a pîrît Chiriac, că n-a avut Gherghina nici un amestec cu ocina şi cu averile tatălui său Gherghe. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, după dreptate şi după lege. Şi încă am văzut domnia mea şi cartea judeţului şi a celor 12 pîrgari din oraşul domniei mele, din Tîrgşor, că tatăl său Gherghe i-a dat Gherghinei toate averile şi ocinele, care sînt mai sus-zise. De aceea şi domnia mea am dat Gherghinei, ca singură să stăpînească averile tatălui său Gherghe, iar Chiriac să nu aibă nici un amestec cu această mai sus-zisă ocină, pentru că a rămas Chiriac de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, să-i fie Gherghinei, fiica lui Gherghe, această mai sus-zisă ocină şi averi şi case de ohabă, ei şi fiilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor ei şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Lăudat, care am scris-o în cetatea de scaun Tîrgovişte, în luna august 29 zile, cursul anilor de la Adam pînă la această scriere, în anul 7079 ‹1571›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCXCIX/1. Orig., perg. (26×34), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 43—44.

---

62 ‹1571 septembrie 1 — 1572 august 31› 7080, Bucureşti

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod, domnŭ a toată Ţara Rumânească, fiiul marelui şi preabunului Mircea voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei mănăstiri ce să zice Boanta, hramul Streteniei, ca să-i fie ocină în Boanta şi în Groşani şi în Ustav, partea lui Dumitru şi a frăţine-său, din trei părţi jumătate, precum au cumpărat acéste trei părţi de moşie la mănăstire pentru al lui suflet de la popa Dragul care s-au călugărit şi au adaos şi altă parte de moşie la mănăstire pentru al lui suflet şi au cumpărat de la Dumitru şi de la frate-său, drept aspri 150.

Şi iar au cumpărat Dorothei egumănul din partea Stanei şi a frăţine-său jumătate, drept aspri 150 şi hotarul din pîrîul Boantei pînă în cale şi de aciia pînă în dealŭ. Şi iar au cumpărat Dorothei egumănul moşie în Bonténi partea lui Neagoe, feciorul Stoicăi şi hotarul din pîrîul Boantei pînă în cale şi din Tezlui pînă în deal şi pentru că au cumpărat Dorothei egumănul acééste moşii de la Neagoe, feciorul Stoicăi, drept aspri 100. Şi iar au mai cumpărat Dorothei egumănul ocină în Bonténi, din partea Bratului 2 ogrăzi, una de cîte 20 de paşi, drept aspri 100. Şi iar Dorothei egumănul au cumpărat ocină în Bonténi partea Dragului, feciorul Stoiei, toată, oricîtă să va alége de pretutindinea, drept aspri 400. Şi iar au cumpărat Dorothei egumănul ocină în Bonténi, din partea lui Stoian şi a Radului un loc la cîmpŭ, drept aspri 30. Şi iar au cumpărat Dorothei egumănul moşie în Bonténi, din partea Radului, ginerile lui Opriş, un loc de livade, drept aspri 40.

Iar acolo, acei oameni au adaos ocină la mănăstire şi au dat şi adaos şi Armanca dieconeasa la sfînta mănăstire părţile de moşie din Groşani, toate şi din Boanta partea ei, toată, şi din Bonteni partea ei, toată, şi cu o vie în cîmpul Radomir. Şi au adaos Armanca acéste părţi la sfînta mănăstire pentru sufletul ei şi al părinţilor ei şi al fraţilor ei, ca să le fie pomenire în véci şi odihnă sufletelor lor, iar călugărilor de la sfînta mănăstire pentru hrană. Şi iar au dat Armanca la sfînta mănăstire un loc în Bonténi, pentru sufletul ei şi al părinţilor ei.

Şi iar au dat şi au adaos Radul şi Preda la sfînta mănăstire un loc aproape de mănăstire, pentru sufletul lor.

Şi iar au dat şi au adaos Giura cu frate-său la sfînta mănăstire un loc pentru sufletele lor.

Şi iar au dat Calotă un loc de vie la sfînta mănăstire pentru sufletul lui şi al părinţilor lui. Dat-au şi Neagoe partea lui şi-n Boanta toată, caré o au cumpărat de la Dumitru.

Şi au dat aceştea pentru sufletele lor şi ale feciorilor lor, adăogînd aceşti oameni ce scrie mai sus, înaintea domnii méle.

Pentru acéia, am dat şi domniia mea sfintei mănăstiri ce să zice Boanta, ca să-i fie ei ocini ohamnici.

La aceasta şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dragomir vel vornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Stan spătar i Badea stolnic i Dumitru vistier i Mitrea comis i Gonţea paharnic i jupan Stoica vel postelnic.

Şi s-au scris în Bucureşti, 7080 <1571—1572>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 88—89. Traducere.
EDIŢII. *DIR,B,* 47—48 (sub ⟨*1571* octombrie —1572 august⟩).

---

63 **⟨1571 septembrie 1 — 1572 august 31⟩ 7080**

† Милостїю божї<ю, Їѡ Алеѯанд>рꙋ воевода и господинъ въсои ѕемле Ѹггровлахїнскою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, с<инъ Михнев> в<о>еводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Беривоев със четом си, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ... али ѡт ѡчинꙋ ѡт къ хотарꙋл Кꙋкꙋтѣном, половинꙋ, дори ꙋ Каменїем <Нанов>.

<Али да се> знает хотаръле: ѡт връхꙋл Каменї<ем> ѡт къ шꙋмꙋ дори ꙋ хотаръле Кꙋкꙋтѣном... <Карпен>ишꙋлꙋи дори ꙋ Връх Грꙋюл и...еи и дори ꙋ Връхꙋл Фиричоролꙋ<и>... ꙋнатꙋра Фирѣцелорꙋл под... ꙋ рѣка ꙋ Цъца и по Цъца ꙋ ... анни и половин за Мъгꙋре.

И паки да ест ѡчинꙋ...ꙋщенов...ѡт дел Нанов една <ꙋ>же цѣ<ла> ѡт над въса ѡчина, занеже ю ест покꙋпи<л>... <ꙋ>же за ѡчинꙋ ѡт Нан, за с҃ аспри <г>отови. И продаде Нан ѡт нег<овꙋ добром волю>...

<С>его радї, дадох и господство ми сїем <лю>дї<е више ре>чени, ꙗкоже да им ест ѡ<чинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком> и прѣвночетом им и ни ѡт когоже н<е>поколѣбимъ, по ѡ<ризмо господства ми>.

<Сеже и св>едетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики <дворник>... и Стан спатар и... и Дꙋмитрꙋ <вистїар>... и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, <Иваш>ко велики логофет.

Пис аз... <дьн>и а ѡт Адама до селѣ, текꙋще лѣтом ҂з҃п.

†Їѡ <Алїѯандрꙋ воевода>, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io Alexandru⟩ voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul ⟨lui Mihnea⟩ voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Berivoe cu ceata sa, ca să-i fie ocină... însă din ocina de către hotarul Cucutenilor, jumătate, pînă la Pietrele ⟨lui Nan⟩.

⟨Însă să se⟩ ştie hotarele: de la vîrful Pietrelor dinspre pădure pînă la hotarele Cucutenilor... ⟨Cărpen⟩işului pînă la Vîrful Gruiului... şi pînă la Vîrful Firiciorului... Fireţelor sub ... la rîu la Ţîţa şi pe Ţîţa la... şi jumătate din Măguri.

Şi iar să-i fie ocina ... din partea lui Nan o funie întreagă de peste toată ocina, pentru că a cumpărat-o ... funie de ocină de la Nan, pentru 200 aspri gata. Şi a vîndut Nan de a lui ⟨bunăvoie⟩ ...

De aceea, am şi domnia mea acestor oameni ⟨mai sus-zişi⟩, ca să le fie ocină ⟨şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor⟩ şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca ⟨domniei mele⟩.

⟨Iată şi⟩ martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare ⟨vornic⟩... şi Stan spătar şi... şi Dumitru ⟨vistier⟩... şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, ⟨Ivaş⟩co mare logofăt.

Am scris eu ... zile iar de la Adam pînă acum, cursul anilor 7080 ⟨1571—1572⟩.

† Io ⟨Alixandru voievod⟩, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Col. doc. munteneşti, XCIV/3. Orig., hîrtie, rupt şi cu părţi lipsă, pecete aplicată. Traducere din 1833 la Arh. St. Tîrgovişte, I/3, după care s-au făcut unele completări. Într-o anafora din 1805 decembrie (ibidem, III/194, f. 4) documentul apare cu data 1572 martie 10 (informaţie comunicată de Dobrin Pîrvan de la Arh. St. Tîrgovişte).

EDIŢII. Slav şi trad. Vasilescu şi Ciucă, *Hrisoave munteneşti*, 161.

---

64 ⟨1571 septembrie 1— 1572 august 31⟩ 7080, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алѯандрȣ воевода и господинъ въсое земле Ѹгровлахїиское, синъ великаго и добраго Мирчев воевода, синȣ Михнев воевода. Даваt господство ми сїю повѣленїе господства ми попев Мръцканов и брат его, Станов и Стоикъв и Бȣкȣров и със них синови си, елицї им Богъ придаст, ѩкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Бȣлинещи, али ȣ ѡчинȣ ѡт гор, дел Калевитов калȣгерȣ и синовим емȣ, Воико и Дїикȣл и Мирослав и Неикȣл и анепсеѡм емȣ Рада и дъщера Мирославов, брат Калевитов калȣгер, Влада, дел им въса, варе елика се хтет изврати, понеже сїю ѡчинȣ била ест Калевитов калȣгерȣ за дѣдїнȣ и синовом емȣ. Нȣ прїидоше синови Калевитов, Воико и Дїикȣл и Мирослав и Неикȣл и Рада и Влада пред господства ми и сам Калевит калȣгер, тере побрати по попа Мръцкан и по брат его, Стан и Стоика и Бȣкȣр. И продадоше нихне делове за ѡчинȣ, въсѣх, сим више имените людїи, поп Мръцканов и Станов и Стоикъв и Бȣкȣров, за ҂в҃ аспри. Али да се знает кога колико ест дал: поп Мръцкан х҃ аспри и Стан, брат его, х҃ аспри и Бȣкȣр х҃ аспри и Стоика т҃ аспри. Али побратише и продадоше тех више речени людїи сїю ѡчинȣ <ѡ>т <ни>хном добром волю, ѡт пред въсѣм мегїꙗшом и ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох попев Мръцканов и Сто<и>ков и Станов и Бȣкȣр, да их ест сїю више речена ѡчинȣ и ѡхабȣ, ним и синовом им и винȣком и прѣвинȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, <по реч> господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлю господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Лъȣдат, еже ю писах ȣ град Бȣкȣрещим и текъщаго лѣтом ѡт Адама до сїю писанїе, егда се писах, въ лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Mîrţcan şi fratelui său, Stan şi lui Stoica şi lui Bucur şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bulineşti, însă în ocina de sus, partea lui Calevit călugărul şi a fiilor lui, Voico şi Diicul şi Miroslav şi Neicul şi a nepoatelor lui, Radă

şi Vlada, fiicele lui Miroslav, fratele lui Calevit călugărul, partea lor toată, oricît se va alege. Pentru că această ocină a fost a lui Calevit călugărul şi a fiilor lui de moştenire. Însă au venit fiii lui Calevit: Voico şi Diicul şi Miroslav şi Neicul şi Rada şi Vlada şi însuşi Calevit călugărul înaintea domniei mele, de au înfrăţit pe popa Mîrţcan şi pe fraţii lui, Stan şi Stoica şi Bucur. Şi au vîndut părţile lor de ocină, toate, acestor mai sus-numiţi oameni, popii Mîrţcan şi lui Stan şi lui Stoica şi lui Bucur, pentru 2 000 aspri. Însă să se ştie care cît a dat: popa Mîrţcan 600 aspri şi Stan, fratele lui, 600 aspri şi Bucur 600 aspri şi Stoica 300 aspri. Însă au înfrăţit şi au vîndut aceşti mai sus-spuşi oameni această ocină de a lor bunăvoie, dinaintea tuturor megieşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea popii Mîrţcan şi lui Sto‹i›ca şi lui Stan şi lui Bucur, să le fie această mai sus-zisă ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, ‹după spusa› domniei mele.

Iată şi martori pun domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Lăudat, care am scris-o în cetatea Bucureştilor şi cursul anilor de la Adam pînă la această scriere, cînd s-a scris, în anul 7080 ‹1571—1572›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCCXLVIII/112. Orig., perg.(21,5×35), pecete timbrată, stricată. Cu o traducere din 1746.

EDIŢII. Trad. *DIR,B,* 48—49 (sub ‹1571 octombrie—1572 august›).

---

65 ‹1571 septembrie 1 — 1572 august 31› 7080, Tîrgovişte

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои землии Ꙋггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевод, синъ Михнев воевод. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Пронкъв и със брат его, на име Дꙋмитрꙋ и със них синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бънещи едни вечинꙋ със дѣлница и със кꙋке и със плетове и със седенїе и със вьс место, варе елика се хтит избрати ѡт посвꙋде, понеже ю ест покꙋпил Пронка и брат его, Дꙋмитрꙋ, сън вечинꙋ више реченꙋ ѡт Дꙋмитрꙋ логофет, за ... аспри тꙋрски. И продадох Дꙋмитрꙋ логофет ѡт свою добром волю и със знанїе въсем мегїꙗшом и ѡт пред господства ми[1].

И пак покꙋпи Дан ѡчинꙋ ꙋ Бордꙋшани, дел Кръстїꙗнов, въса, варе елика се хтит избрати ѡт посвꙋде, за р҃п аспри готови.

И пак покꙋпи Їѡн ѡчинꙋ ꙋ Бордꙋшани ѡт дел Команов ꙋ полю и ꙋ шꙋм четврътаго дел на ꙋ седалещи селом третаго дел, за с҃ аспри.

И пак да мꙋ ест Радꙋлов със синови си ѡчинꙋ ꙋ Бордꙋшани негова дел въса, варе елика се хтит избрати ѡт посвꙋди покꙋпенїе, колико ест биѡ покꙋпил Радꙋл ѡт Дꙋмитрꙋ логофет и ѡт брат его... занеже ест биѡ Радꙋл ꙋложит по Єтоика... пил дел Єтоикъв въса, за с҃ аспри. И продадоше тех више писани людїе ѡт своим добром волю и със знанїе...

‹Єего радї, дадох и господство ми›... ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им ‹и синовом› и внꙋком и прѣвнꙋчитом...

‹Пис›... градꙋ Тръговищи... ѡт Адама, в лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Proica şi cu fratele lui, anume Dumitru şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Băneşti un vecin cu delniţa şi cu casa şi cu îngrădirile şi cu vatra şi cu tot locul, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că au cumpărat Proica şi fratele lui, Dumitru, pe acest vecin mai sus-spus de la Dumitru logofăt, pentru ... aspri turceşti. Şi a vîndut Dumitru logofăt de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi dinaintea domniei mele [1].

Şi iar a cumpărat Dan ocină la Borduşani, partea lui Cîrstian, toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru 180 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ion ocină la Borduşani din partea lui Coman din cîmp şi din pădure a patra parte şi din vatra satului a treia parte, pentru 200 aspri gata.

Şi iar să-i fie lui Radul cu fiii săi ocină la Borduşani toată partea lui de cumpărătură, oricît se va alege de pretutindeni, cît a cumpărat Radul de la Dumitru logofăt şi de la fratele lui ... pentru că a aşezat Radul pe Stoica ... partea lui Stoica toată, pentru 200 aspri. Şi au vîndut aceşti oameni mai sus-scrişi de a lor bunăvoie şi cu ştirea...

⟨De aceea, am dat şi domnia mea⟩ ... ca să le fie ocină şi ohabă, lor ⟨şi fiilor lor⟩ şi nepoţilor şi strănepoţilor ...

⟨Scris⟩... în cetatea Tîrgovişte ... de la Adam, în anul 7080 ⟨1571—1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCLXX/85. Orig., perg.(25,5×39), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută.

---

[1] Pasajul: „Проикъв“ („lui Proica“)... „господства ми“ („domniei mele“), şters cu o linie.

66 1571 (7080) septembrie 4, Tîrgovişte

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синъ Михнев воевода. Даван господство ми сїю повеленїе господства ми ѡваи жина, на име Ѧнка, дъщира Брȣмарев ѡт Ботѣни, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Ботѣни негова дел, въса варе елика се хтит избрати ѡт посвȣде, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ. И паки да ест Мирканов, тъстȣ Ѧнкъв, ѡчинȣ ȣ Ботѣни ѡт по Ѧрцишел, дел Станков, синъ Радулов, въса, варе елика се хтит избрати ѡт село и ѡт вечини и ѡт вод и <ѡт> поле и ѡт шȣм и ѡт планинȣ и ѡт посвȣде, понеже покȣпи Миркан сїе више речена ѡчинȣ ѡт Станко, за ҂а͠ѡ аспри готови и със знанїе въсам мегїꙗшом ѡт село.

Тем радї, дадох и господство ми Ѧнкъв и тъстȣ еи, Миркан, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и ѡхабȣ, им, синови им, [внȣком и прѣвнoчетом их и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелеи поставлех господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики Ѵворник.

Аз, Воико граматик, еже написа въ столни град Тръговище, мѣсеца септемврїе Д҃ дьни, ѡт Адама, в лѣт ҂зп҃.

† Іѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei femei, anume Anca, fiica lui Brumar din Boteni, ca să-i fie ocină în Boteni toată partea ei, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Şi iar să fie lui Mircan, socrul Ancăi, ocină în Botenii de pe Argişel, partea lui Stanco, fiul lui Radul, toată, oricît se va alege din sat şi din vecini şi din apă şi ⟨din⟩ cîmp şi din pădure şi din munte şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat Mircan această mai sus-zisă ocină de la Stanco, pentru 1 800 aspri gata şi cu ştirea tuturor megieşilor din sat.

De aceea, am dat şi domnia mea Ancăi şi socrului ei, Mircan, ca să le fie ocină şi ohabă, lor, fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Eu, Voico, grămătic, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna septembrie 4 zile, de la Adam, în anul 7080 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCMLXXIX/2. Orig., perg.(24,5×33,5), pecete timbrată.

---

67 1571 (7080) septembrie 6, Tîrgovişte

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода и анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми слȣг господства ми, Стоикъв столникȣл и жȣпаницев его, Станкев и съ них синових, варе елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡт село по име Финта половино и ѡт вечини и ѡт по въсам хотаром, понеже сїю више писано село, половина ѡт Финта, бил ест жȣпаницев Станкев стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ ѡт по бащам еи, Драгомир.

И паки да мȣ ест Стоикъв столникȣл и жȣпаницев его, Станкев едни ациган, по име Цѣфер, понеже сїю ациган паки бил за дѣдїно жȣпаницев Станкев, али прѣкие ѡт по мати еи, жȣпаница Воика. И паки да мȣ ест Стоикъв столникȣл и жȣпаницев его една ациганкъ, по име Рада и със една дъщерȣ, по име Стоикѫ, понеже сїе ациганке, Рада и дъщера еи, Стои<кѫ, ѡне> сȣт покȣпене ѡт жȣпаница Станка ѡт Слътиюѡаре, тере сȣт дали Стоика столникȣл и жȣпаница его, Станкев ѡт Слътиѡаре едни ациган, по име Папалѣ, радї тѣх двѣ ациганке, еще же къда сȣт били въ прибѣзїе въ Молдавское земле. И паки да мȣ ест Стоикъв столникȣл и жȣпаницев его една ациганкѫ, по име Нѣголе, понеже ест покȣпил Стоика столникȣл и жȣпаница его, Станка тае ациганкъ Нѣголе, ѡт Бадѣ ѡт Кокоръщи, за х҃и аспри готови. И продадоше тѣх више писани людїе ѡт своим добро воле ѡт прѣд господство ми.

Сего радї, дадох и господства ми Стоикъв столникȣл и жȣпаницев его Станкев, ꙗкоже да им ест сїе више писане село и ацигани въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ

и ним и сиовемъ им и и вноком и прѣвночетом им и и не ѡт ко<го>жде и непотъкновено, поризмо господство ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣет господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постѣлник. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

И аз, Бадѣ, еже написах въ дивни градꙋ Тръговище, мѣсеца септемвріе ѕ҃ дьни, текꙋщаго лѣтꙋм ѡт Ѧдама до селѣ ҂з҃п.

† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостею божею, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Stoica stolnic şi jupaniţei sale, Stanca şi cu fiii lor, oricîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie din satul anume Finta jumătate şi din vecini şi de peste tot hotarul, pentru că acest mai sus-scris sat, jumătate din Finta a fost al jupaniţei Stanca veche şi dreaptă ocină şi dedină de la tatăl ei, Dragomir.

Şi iar să-i fie lui Stoica stolnic şi jupaniţei sale, Stanca un ţigan, anume Geafer, pentru că acest ţigan a fost de asemenea de moştenire al jupaniţei Stanca, însă de zestre de la mama ei, jupaniţa Voica. Şi iar să-i fie lui Stoica stolnic şi jupaniţei sale o ţigancă, anume Rada şi cu o fiică, anume Stoica, pentru că aceste ţigănci, Rada şi fiica ei, Stoi<ca, ele> sînt cumpărate de la jupaniţa Stanca din Slătioare, căci Stoica stolnic şi jupaniţa lui au dat Stancăi din Slătioara un ţigan, anume Papalea, pentru aceste două ţigănci, încă de cînd au fost în pribegie, în ţara Moldovei. Şi iar să-i fie lui Stoica stolnic şi jupaniţei sale o ţigancă, anume Neagole, pentru că a cumpărat Stoica stolnic şi jupaniţa sa, Stanca această ţigancă, Neagole, de la Badea din Cocorăşti, pentru 650 aspri gata. Şi au vîndut aceşti mai sus-scrişi oameni de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stoica stolnic şi jupaniţei lui, Stanca, ca să le fie acest mai sus-scris sat şi ţigani de ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor lor şi şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi eu, Badea, care am scris în minunata cetate Tîrgovişte, luna septembrie 6 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum, 7080 <1571>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XCV/12. Orig., perg. (28,5×38,5), pecete timbrată. EDIŢII. Trad. *DIR.B*, 44.

---

68 1571 (7080) septembrie 6, Tîrgovişte

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синъ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Дръган със братѡм си, Житѣ и със синовом им, елици им Богъ даст, ꙗкоже

да им ест ѡчинꙋ ꙋ Дръгичани, дел за ѡчинꙋ Стоикев и братом си, Флорев и Нѣгꙋлѡв, синн Ѧрамев, въса, варе елика се хтет избрати ѡт по въсѡм хотарѡм, понеже ѡ покꙋпи Дръган и братѡм си, Житѣ ѡт Стоика и ѡт брати емꙋ, ѡт Флорѣ и ѡт Нѣгꙋл, за аспри т҃ за сребро, готови.

Ѧ потѡм, покꙋпи Нѣгꙋ със синови си ѡчинꙋ ꙋ село, паши е҃, ꙋ селище ѡт въ междꙋ вале даже до Падїна Стънꙋюв, ѡт преꙋтѣса Продана ѡт Лихъчани, варе колико се хокет избрати ѡт дел еи, ⟨е҃⟩ паши, за ві҃ аспри готови. И пак по⟨кꙋпи Н⟩ѣ⟨г⟩ꙋл със синови си ѡчинꙋ, паши д҃, ꙋ селище, ѡт ⟨Ѧлдика⟩[1] и ѡт братѡм си, Фрꙋжа, ⟨за п҃ аспри⟩.

⟨И пак покꙋпи Нѣгꙋл със синови си ѡчинꙋ ꙋ Бонтѣни, паши м҃, ѡт Стан Мꙋстѣ, ѡт Тезлꙋю даже до Мъврица, за н҃ аспри⟩.

⟨И пак д⟩[2]а мꙋ ест Нѣгꙋлѡв със синови си ѡчинꙋ ꙋ Соаре ѡт дел Стоикънѣска, ѡт дел Грозев, ⟨паши л҃, понеже покꙋпи Нѣгꙋл със⟩ синови си ѡт Пꙋнгина ѡт село, за т҃ аспри готови сребрени.

И пак покꙋпи ⟨Житѣ ѡчинꙋ ꙋ Дръгичани, ѡт ѡчина Б⟩ꙋлгъров, дел Дръганов, въса, варе елико се хтет избрати дел емꙋ, ѡт стар⟨а кладница ꙋздол даже идеже ест, за ҂а҃⟩ аспри готови.

Ѧ потѡм, покꙋпи поп Дръган със синови си ѡчинꙋ, ⟨пак ꙋ Дръгичани ꙋ силище, дел за ѡчинꙋ⟩ Каздрев и дел братѡм си, Боев, варе елика се хтет избрати дел им, ⟨али ꙋ силище, междꙋ валѣ даже до⟩ Падїна Стъниюв, за р҃ аспри готови.

И пак покꙋпи попа Дръган ⟨ѡт Лихъчани ѡчинꙋ ꙋ село, дел Нѣгъв⟩, ѡт дела за ѡчинꙋ Гергинѣскѫ, варе колико се хтет избрати дел еи, ⟨въса, за си҃ вспри готови⟩.

·⟨И пак⟩ покꙋпи поп Дръган със синови си ѡчинꙋ ꙋ Кисъроае, а҃ ꙋже цѣла, ⟨ѡт Иван ѡт село, за х҃ аспри готови⟩.

И прода⟨доше с⟩ъи више речени людїе их ѡчине за своим добром волю и със ⟨ꙋзнанїе въсем мегїꙗшом⟩.

⟨Се⟩го радї, дадох и господство ми съи више речени людїе сїе ѡчине за кꙋповане, ⟨ꙗкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом⟩ и виꙋком и прѣвиꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, ⟨по реч господства ми⟩.

⟨Сеже и сведет⟩елїе поставлѣм господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко вел лѡгѡфет... и Гоицѣ пехарник и Митрѣ комис и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и жꙋпан Стоика вел постелник. Исправник...

⟨И аз⟩, Станчюл, пис въ настолни градꙋ Тръговище, мѣсеца септемврїе ѕ҃ дьни, ѡт Ѧдама до нинѣ, въ лѣт ҂зп҃.

⟨† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ⟩ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Drăgan cu fratele său, Jitea şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Drăghiceni, partea de ocină a lui Stoica şi a fraţilor săi, Florea şi Neagul, fiii lui Aramă, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Drăgan şi fratele său, Jitea de la Stoica şi de la fraţii săi, de la Florea şi de la Neagul, pentru 300 aspri de argint, gata.

Iar după aceea, a cumpărat Neagu cu fiii săi ocină în sat, 5 paşi, în selişte, din mijlocul văii pînă la Padina lui Stănuiu, de la preoteasa Prodana din Lihăceni, oricît se va alege din partea ei, ⟨5⟩ paşi, pentru 12 aspri gata. Şi iar au cumpărat ⟨N⟩ea⟨g⟩ul cu fiii săi ocină, 4 paşi, în selişte de la ⟨Aldica⟩[1] şi de la fratele său, Fruja, ⟨pentru 80 aspri⟩.

⟨Şi iar a cumpărat Neagul cu fiii săi ocină în Bonteni, 40 paşi de la Stan Mustea, din Tezluiu pînă la Mărviţa, pentru 50 aspri⟩.

⟨Şi iar să⟩[2] fie lui Neagul cu fiii săi ocină în Soare din partea Stoicănească, din partea lui Groza, ⟨30 paşi, pentru că a cumpărat Neagul cu⟩ fiii săi de la Punghina din sat, pentru 300 aspri gata de argint.

Şi iar a cumpărat ⟨Jitea ocină la Drăghiceni, din ocina lui B⟩ulgăr, partea lui Drăgan, toată, oricît se va alege partea lui, de la ⟨fîntîna⟩ veche ⟨în jos pînă unde este, pentru 1 000⟩ aspri gata.

Iar după aceea, a cumpărat popa Drăgan cu fiii săi ocină, ⟨iar la Drăghiceni în selişte, partea de ocină⟩ a lui Cazdrea şi partea fratelui său, Voe, oricît se va alege partea lui, ⟨însă în selişte, mijlocul văii pînă la⟩ Padina lui Stăniu, pentru 100 aspri gata.

Şi iar a cumpărat popa Drăgan ⟨din Lihăceni ocină în sat, partea Neagăi⟩, din partea de ocină Gherghinească, oricît se va alege partea ei, ⟨toată, pentru 250 aspri gata⟩.

⟨Şi iar⟩ a cumpărat popa Drăgan cu fiii săi ocină la Chisăroae, o funie întreagă, ⟨de la Ivan din sat, pentru 600 aspri gata⟩.

Şi au vîndut ⟨aceşti mai sus-zişi oameni ocinelor lor de a lor bunăvoie şi cu ⟨ştirea tuturor megieşilor⟩.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor mai sus-spuşi oameni aceste ocine de cumpărătură, ⟨ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor⟩ şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, ⟨după spusa domniei mele⟩.

⟨Iată şi⟩ martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt... şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic ...

⟨Şi eu⟩, Stanciul, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna septembrie 6 zile, de la Adam pînă acum, în anul 7080 ⟨1571⟩.

⟨† Io Alixandru⟩ voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St.Buc., Doc. ist., CLXXXVII/4 (orig., hîrtie) şi ms. 1 232, f. 158 (copie slavă din 1908 după orig.. hîrtie).

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, XVI/3, 270—271 (numai partea păstrată în orig.).

---

[1] Loc rupt; întregit după doc. nr. 149.

[2] Pasajul: „за п̄ аспри ... И пак д" („pentru 80 aspri ... Şi iar să"), după doc. nr. 1 ; în continuare (pînă la sfîrşit), după copia slavă ms. 1 232, f.158, întregirile fiind ăcut tot după doc. nr. 149.

---

69 — 1571 (7080) septembrie 8, Tîrgovişte

† Милостїю божїею, Іѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиискою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсеꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣною господства ми Станкъв и със дъщъра ега, на име Добра и със синови им, елицииже им Богъ прїпꙋстит, ꙗкоже да мꙋ сꙋт трї вечини ꙋ Стꙋрзѣни и със въсѣх делницꙋ. Али да ест жꙋпаницев Станкев едини вечинъ, на име Дꙋмитрꙋ и да ест Добрев, дъщъра Станкъв, двѣ вечини със въсѣх дѣлницꙋ, на име сини Микъв и Станчюл, занеже више писани вечини, ѡни сꙋт дали прекини ѡт жꙋпаница Станка дъщърꙋ си, Добрев. А тех више писани вечини, ѡни били сꙋт за дѣдинꙋꙋ Ѡпрев ѡт Стꙋрзѣни. Анꙋ Ѡпрѣ, ѡн ест падал ꙋ велика дꙋжен и свезанїе; таже Ѡпрѣ, ѡн не ест имал ѡт кꙋде да се

глав платит, анꙋ била ест платилаа ѡт жꙋпанита <С>танка ѡт того дꙋжен по братꙋ си, по Ѡпрѣ, тере ест извадила по Ѡрпѣ, братꙋ си, ѡт зла свѣзание. И продала ест жꙋпаница Станка неговꙋ скꙋлицие, за ҂е҃ аспри.

А потом, жꙋпаница Станка и зетꙋ си, Стоꙗн, ѡни имали сꙋт съпреніе пред господства ми със братꙋ си, Ѡпрѣ и със Дан и съ Драгомир. И сице прѣше Ѡпрѣ и Дан и Драгомир по сестра си, по жꙋпаница Станка и по зетꙋ си, Стоꙗн, како ѡни сꙋт били ꙋ пріѣбжество, а жꙋпаница Станка, ѡна ест възела много скꙋлицие и спензо ѡт на мати еꙗ, на съмрътъ. А господство ми гледах и сꙋдих, по правꙋ и по законꙋ, със въси чьсти<ти>ми правителіе господства ми и видѣл съм господство ми како ест съгледала ю ꙗ жꙋпаница Станка по мати еꙗ на съмрътъ и ю ех пазилаа, докле ест била болнава. Тем раді, дадох господство ми жꙋпаницев Станкъв, ащелиже хокет бити колико по много скꙋлиціе и спензо ꙋзела жꙋпаница Станка ѡт на мати еꙗ, све да се дръжит без бантованіе. И сице ѡсташе Ѡпрѣ и Дан и Драгомир ѡт закона ѡт прѣд господства ми.

Сего раді, дадох и господство ми жꙋпаницев Станкъв и зетꙋ си, Стоꙗн, ꙗкоже да мꙋ сꙋт тех више речени вечиniи въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчитом им и ѡт никогожде непоколѣбимꙋ, по ѡризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Івашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Бадѣ столник и Дꙋмитрꙋ вистіꙗр и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика великии постелник. Исправник, Драгомир великии дворникъ.

И аз, Маноли, еже написах ꙋ дивнѣм града Тръговище, мѣсеца септемвріе и҃ дьни, въ лѣто ҂з҃п.

† Іѡ Аліѯандрꙋ вѡевѡда, милостію божі, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stancăi şi cu fiica ei, anume Dobra şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie trei vecini din Sturzeni şi cu toate delniţele. Dar să-i fie jupaniţei Stanca un vecin, anume Dumitru şi să-i fie Dobrei, fiica Stancăi, doi vecini cu toate delniţele, anume fiii Micăi şi ai lui Stanciul, pentru că mai sus-scrişii vecini, ei sînt daţi de zestre de jupaniţa Stanca fiicei sale, Dobra. Iar acei mai sus-scrişi vecini, ei au fost de moştenire ai lui Oprea din Sturzeni. Iar Oprea, el a căzut în mare datorie şi închisoare; deci Oprea, el nu a avut de unde să-şi plătească capul, ci l-a plătit de acea datorie jupaniţa Stanca pe fratele ei, pe Oprea, de l-a scos pe Oprea, fratele ei, din grea închisoare. Şi a vîndut jupaniţa Stanca sculele ei, pe 5 000 aspri.

Iar după aceea, jupaniţa Stanca şi ginerele său, Stoian, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu fraţii săi, Oprea şi cu Dan şi cu Dragomir. Şi aşa au pîrît Oprea şi Dan şi Dragomir pe sora lor, pe jupaniţa Stanca şi pe ginerele ei, Stoian, că ei au fost în pribegie, iar jupaniţa Stanca, ea a luat multe scule şi bani de la mama ei, la moartea ei. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea că a îngrijit-o jupaniţa Stanca pe mama ei, la moartea ei şi că a păzit-o, cît a fost bolnavă. De aceea, am dat domnia mea jupaniţei Stanca, ca, dacă ar mai fi luat şi mai multe scule şi bani de la mama ei, pe toate să le ţie fără tulburare. Şi astfel au rămas Oprea şi Dan şi Dragomir de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Stanca şi ginerelui său, Stoian, ca să le fie acei mai sus-zişi vecini de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Manoli, care am scris în cetatea minunată Tîrgovişte, luna septembrie 8 zile, în anul 7080 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCLVII/10. Orig., perg. (24×33), pecete timbrată. EDIŢII. Trad. *DIR,B,* 45.

---

70 1571 (7080) septembrie 30

Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевод и господинъ въсои землю Ѹггровлахискои, синъ великагѡ и предобраго Мирчѣ воевод, анеѱїꙋ Михне воевод. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми почтеними правителю господства ми, жꙋпан Ивашко велики армаш [1] и жꙋпан Албꙋл вел портар [2], ꙗкоже да им <ест> ѡчинꙋ и вечини, дел Борчоаевъ въсѣ, варе елика се хтет избрати, понеже трети дел за того село бїѡ ест за дѣдїнꙋ Борчов, мꙋж жꙋпаницев Калев Борчоаѧ. Таже ꙋ тем, ѡни се сꙋт ꙋтакмили при жъвоте ем, како мꙋ се сꙋт прилꙋчит съмрът но прежде, а комате их и стежанїе им да бꙋдет ѡставшомꙋ. Таже, въ таѧ, сълꙋчил се ест съмрът Борчев. А комате и ѡчине и вечинии и ациганим ѡстали сꙋт на рꙋк жꙋпаницꙋ Калѣ, жꙋпаницꙋ Борчов. А ꙋ тех, ѡна нест се ест ѡжъни, анꙋ се ест пострижъл и възимал ест ѡбраз ангелское имене Праксїѧ. И дръжал ю ест звакe комате и стежанїе мꙋж еи, Борчов.

А потом, при дьни господства ми, калогерица Праксїѧ, ѡна нест възможъна да ѡбладает тех комате и ацигани, анꙋ ест пришъла сама пред почтенїми правителю господства ми, измолил сѣ ест на них да поставит негови слꙋзи над села и ацигани им, да их скꙋпит въз доходок, да ихъ сила ест на свѣтое монастир зовемагѡ ѡт Бїеръш. И сице се сꙋт съчинили въ едни лѣт. А по сих, Борчѣ, анепсїꙋ Борчев, ѡн ест паднꙋл пред почтеними правителїе господства ми више имените, жꙋпан Ивашко вел армаш[1] и жꙋпан Албꙋл вел портар [2], како да мꙋ извадит дел ꙋнком си Борчев ѡт на калогерїца Праксїѧ, а ѡн дават почтенїми правителїе господства ми село Кръчаанїе, ѡт негов добром волю. Таже, въ таѧ, правителю господства ми, жꙋпан Ивашко вел армаш [1] и жꙋпан Албꙋл вел пѡртар [2] ѡни сꙋт рекльли сами калꙋгерице Праѯїѧ, да мꙋ дават дел ꙋнком си Борчев, въса, на рꙋкꙋ анепсїꙋ Борчев. А ѡна никакоже нест въсхотела да им дал ꙋ ничисоже. А почтеними правителїе господства ми више писани не въсхотели ѡставити се сицѣ, ано измолил се сꙋт калꙋгерице Праксїе да си дават ѕ҃ делницев на селꙋ Голещи и ѕ҃ делницꙋ [3] за виноград [4] и ҂г҃ <аспри> ката години за спезованїе. А ѡна ест възлꙋбила сице. И тако га ест почьтал правїтелїе господства ми по калогерица Праксїѧ даже до съмръти и извадили сꙋт звакех комате Борчов...[5] ѡн ест дал село Кръчѣни правителїем господства ми ѡт него добро волю, ѡт пред господства ми.

А потом, правителю господства ми, жꙋпан Ивашко вел лѡгѡфет и жꙋпан Албꙋл вел ключꙗр имахꙋ прꙋх пред господства ми съ анепсїꙋ Борчев и сице преше Боршѣ по правителю господства ми више пис, како нест се сꙋт ꙋтакмили сице. А господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, съ въсеми чистителїе правителїе господства ми...[5] въ въсем господство ми, како сꙋт препитали правителїе господства по калогерица Праксїѧ ѡт з̃ лѣт и дали сꙋт ей з̃ делницев на село Голещи и по з̃ делнице[3] за виногради[4] и по ҂г̃ аспри за спенза, на години. И ꙋсмотрил съм господство ми како чинит келтованїе на з̃ лѣт, колико сꙋт препитали правителїем господства ми по калогерїца Борчоѧ и дал съм господство ми почтенїми правителїем господства ми, жꙋпан Ивашко вел логофет и жꙋпан Ꙗлбꙋл вел ключꙗр, ꙗкоже да държът село Кръчанїе ѡчинꙋ, ѡхабꙋ им. Ꙗ Борчѣ, анепсїꙋ Борчов, ѡн ест ѡстал ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего ради, дадох и господство ми, ꙗкоже да им сꙋт въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋкомжъ и превночитом и ни ѡт когоже непоколебимо, поризмо господства ми.

Сеже сведителїе по<с>тавлеем господство ми: жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Ивашко вел логофет и Стан вел спатар и Митрѣ комис и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика вел постелник.

Пис Нѣгое, мѣсеца септемврїе л̃ дьни, ѡт Ꙗдама текꙋщем до селе, лѣт ҂зп̃

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor dregători ai domniei mele, jupan Ivaşco mare armaş [1] şi jupan Albul mare portar [2], ca să le ⟨fie⟩ ocinele şi vecinii, toate părţile Borcioaiei, oricît se va alege, pentru că a treia parte din acel sat a fost de moştenire al lui Borcea, bărbatul jupaniţei Calea Borcioaia. Astfel întru aceasta, ei s-au întocmit în timpul vieţii lor, dacă i se întîmplă unuia să moară mai înainte, iar averile lor şi agoniseala lor să fie celui rămas. Astfel, întru aceea, i s-a întîmplat moarte lui Borcea. Şi averile şi ocinele şi vecinii şi ţiganii lui au rămas în mîinile jupaniţei Calea, jupaniţa lui Borcea. Iar întru aceasta, ea nu s-a mai măritat, ci s-a călugărit şi a luat nume de faţă îngerească, Praxia. Şi a ţinut ea toate averile şi agoniseala bărbatului ei, Borcea.

Iar după aceea, în zilele domniei mele, călugăriţa Praxia n-a putut să cîrmuiască acele averi şi ţigani, ci ea însăşi a venit înaintea cinstiţilor dregători ai domniei mele şi i-a rugat pe ei să aşeze slugile lor peste satele şi ţiganii ei, ca să-i adune tot venitul ⟨şi⟩ să-l trimită la sfînta mănăstire numită de la Vierăş. Şi aşa au făcut timp de un an. Iar după acestea, Borcea, nepotul lui Borcea, el a căzut cu rugăminte înaintea cinstiţilor dregători ai domniei mele mai sus-numiţi, jupan Ivaşco mare armaş [1] şi jupan Albul mare portar [2], ca să-i scoată părţile unchiului său, Borcea, de la călugăriţa Praxia, iar el să dea cinstiţilor dregători ai domniei mele satul Cîrceani, de a lui bunăvoie. Astfel, întru aceasta, dregătorii domniei mele, jupan Ivaşco mare armaş [1] şi jupan Albul mare portar [2], ei singuri au spus călugăriţei Praxia ca să dea partea unchiului său Borcea, toată, la mîna nepotului lui Borcea. Iar ea în nici un chip n-a vrut să-i dea nimic. Iar cinstiţii dregători ai domniei mele mai sus-scrişi n-au vrut să se lase aşa, ci au rugat pe călugăriţa Praxia ca să-i dea 7 delniţe din satul Goleşti şi 7 delniţe[3] de vie[4] şi 3 000 ⟨de aspri⟩ pe fiecare an, pentru cheltuială. Iar ea a vrut mai bine aşa. Şi astfel au cinstit dregătorii domniei mele pe călugăriţa Praxia pînă la moartea ei şi au scos toate averile mai sus-zise ale lui Borcea. ⟨Iar Borcea⟩[5], el a dat satul Cîrceani dregătorilor domniei mele, de a lui bunăvoie, dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, dregătorii domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer au avut pîră înaintea domniei mele cu nepotul lui Borcea şi aşa a pîrît Borcea pe dregătorii domniei mele mai sus-scrişi, că nu se întocmiseră aşa. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ...[5] întru toate domnia mea, că au rugat dregătorii domniei mele pe călugăriţa Praxia acum 7 ani şi i-au dat ei 7 delniţe din satul Goleşti şi 7 delniţe[3] de vie[4] şi cîte 3 000 de aspri pentru cheltuială, pe an. Şi am socotit domnia mea cît face cheltuiala pe 7 ani, de cînd au rugat dregătorii domniei mele pe călugăriţa Borcioaia şi am dat domnia mea cinstiţilor dregători ai domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer, ca să ţie satul Cîrceani, ocină, ohabă lor. Iar Borcea, nepotul lui Borcea, el a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan mare spătar şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic.

A scris Neagoe, luna septembrie 30 zile, de la Adam curgători pînă acum, anul 7080 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 35. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 710, f. 629v—630; traduceri ibidem, ms. 349, f. 350—351 şi S.I., nr. 905 (Vieroş, XII/1).

EDIŢII. Trad. Nicolescu, *Familia Golescu*, 264; *DIR,B*, 45—47.

---

[1] În loc de: „логофет" („logofăt").
[2] În loc de: „ключар" („clucer").
[3] Cuvînt corectat; în ms. 710, f. 630: „въденице" („mori").
[4] În ms. 710, f. 630: „возелницꙋ за вино" („butoaie de vin").
[5] Loc alb.

71

1571 (7080) octombrie 11, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахииское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, синꙋ Михнѣ воеводї. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтеним властелени и пръвомꙋ съвѣтници, жꙋпан Ївашко велики логофет и жꙋпан Албꙋл велики ключар и със них синови, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ꙋ дѣлꙋл Бецикещом дел Гергинев ѡт Негрещи, въса, варе елика се хтет избрати дел емꙋ ѡт по въсѫдꙋ и със винарич, али развѣ негов лозїе что имат. Занеже сїꙗ више речена ѡчинꙋ биѡ ест за дѣдїнꙋ Гергинен, нꙋ дошел ест сам Гергина пред господства ми, тере ю ест поклонил више реченим правителїем господства ми за негов добром волю, занеже къда ест хотарисал правителю господства ми више реченꙋ, жꙋпан Албꙋл велики ключар, тех ѡчине ѡт Бицекещи със дрꙋзи мегїꙗши със въси кои сꙋт имали ѡчинꙋ, а правителїе господства ми више речени стежали сꙋт лозїꙗ Гергинев със ꙋжꙋ и падал ест негов лозїе бити дажника им. А ꙋ тем, почтени правителїе господства ми, жꙋпан Ївашко велики логоѳет и жꙋпан Албꙋл велики ключар, ѡни приидоше кꙋпно със Гергина пред господства ми, тере ꙋтакмишише се за нихном добром волю, ѡт пред господства ми тере простише правителїе господства ми више речени виноградꙋ Гергинев да нѣст със винарич, а Гергина, ѡни им ест дал дел емꙋ ѡт...[1] И сице ꙋтакмише и поставише и клетвꙋ: кои се хокет

покȣси<ти раздра>[1]ти сїꙗ тъкмежїю, того да ест проклет ѡт ти҃ї свѣти ѡтци, еже сȣт въ Ник<еи и да имат часть>[1] съ Юда и съ проклетом Ꙗриꙗ.

И паки покȣпи Гергина <ѡчин>[1]ȣ ȣ Вецикещи три ниве ѡт [ѡт] Ѻнчоае, за тме҃ аспри. И паки покȣпи Гер<гина ѡчинȣ ȣ Вец>[1]икещи, ѡт дел Ѻанчоаев третаго дел и ѡт дѣл и ѡт полю и ѡт село и ѡт водȣ и ѡт посвȣде, за х҃ аспри. И паки покȣпи Гергина ѡчинȣ ȣ Вецикещи, ѡт дел Шкѣилор половинȣ, ѡт Добра, за ҂ан҃ аспри. И на алдъмаш сȣт били: Радѵл ѡт Жȣпънѣни и Владѵл ѡт Бръзещи и Микȣл ѡт Вецикещи и Хръс и Гъвозд. И продадоше за нихном добром волю.

Сего радї, дадох и господство ми бити емȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Вадѣ столник и Гонцѣ велики пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Тȣдор, еже ю мазах въ столни градѵ Бȣкȣрещи, мѣсеца ѡхтомврїе аі҃ дьни и ѡт Адама до сего писанїе текъщом лѣтом, в лѣт ҂ꙁ҃п.

† Їѡ Ꙗлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor dregători şi primi sfetnici, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în dealul Veţicheştilor partea lui Gherghina din Negreşti, toată, oricît se va alege partea lui de pretutindeni şi cu vinăriciul, însă fără via lui pe care o are. Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moştenire a lui Gherghina, însă a venit singur Gherghina înaintea domniei mele, de a închinat-o mai sus-zişilor dregători ai domniei mele de a lui bunăvoie, pentru că atunci cînd a hotărnicit dregătorul domniei mele mai sus-zis, jupan Albul mare clucer, aceste ocine din Veţicheşti, dinspre alţi megieşi, dinspre toţi care au avut ocină, iar dregătorii domniei mele mai sus-zişi, au măsurat via lui Gherghina cu funia şi a căzut via lui să le fie dajnică. Iar întru aceasta, cinstiţii dregători ai domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer, ei au venit împreună cu Gherghina înaintea domniei mele, de s-au întocmit de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele de au iertat dregătorii domniei mele mai sus-zişi via lui Gherghina, să nu fie cu vinărici; iar Gherghina, el le-a dat partea lui din... [1] Şi aşa au întocmit şi au pus şi blestem: cine se va încumeta să strice această întocmire, acela să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi, care sunt la Nicheia ⟨şi să aibă parte⟩ [1] cu Iuda şi cu blestamatul Arie.

Şi iar a cumpărat Gherghina ⟨ocină⟩[1] în Veţicheşti trei ogoare de la Onceoae, pentru 345 aspri. Şi iar a cumpărat Gherghi⟨na ocină la Veţ⟩[1]icheşti, din partea Onceoaei a treia parte şi din deal şi din cîmp şi din sat şi din apă şi de pretutindeni, pentru 600 aspri. Şi iar a cumpărat Gherghina ocină în Veţicheşti, din partea Şcheilor jumătate, de la Dobra, pentru 1 050 aspri. Şi la aldămaş au fost: Radul din Jupîneni şi Vladul din Bîrzeşti şi Micul din Veţicheşti şi Hîrs şi Găvozd. Şi au vîndut de a lor bunăvoie.

De aceea, am dat şi domnia mea, să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Tudor, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 11 zile şi de la Adam pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7080 ⟨1571⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 906 (Cotroceni, IV/1). Orig., perg. (26×33), pecete timbrată de la Mihnea Turcitul. Cu o traducere din 1906.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 49—50.

---

[1] Loc rupt şi şters.

---

72 1571 (7080) noiembrie 22, Tîrgovişte

† Cartea creştinului Alixandru voivod şi domnu fiind a toată Ţara Rumânească, ficiorul marilui şi preabunului Mircii voivod. Dat-au domniia lui această învăţătură slugii domnii lui, Balii şi frăţini-său, pi anume Stanciul şi Radul, pentru ca să fii lor ocină în Lazuri, partea lui Stan, ficiorul Chirtopoai, jumătate, pentru că o au fost cumpărat această ocină Balea denpreună cu Stanciul şi cu Radul, za aspri 4 000 gata.

Apoi, Balea şi frati-său, anume Stanciul şi cu Radul, ei atunci au început a să pîrî cu Tatul şi cu Bercea înnaintea domnii meli la divan. Şi aşa pîra Tatul şi Bercea pe Balea şi pe fraţii lui, zicînd Tatul şi Bercea, cînd au cumpărat Balea şi fraţii lui această ocină cum că ei n-au ştiut ci o au cumpărat pe ascunsu. Dici apoi, domniia mea am judecat în divan, pe legi şi pe dreptati, ca să juri Tatul şi Bercea cum că ei n-au ştiut cînd s-au vîndut această ocină ce e mai sus-zisă şi jurînd ei să întoarcă acei aspri îndărăt Balii şi fraţilor lui, anume Stanciului şi Radului. Dici apoi, Bercea şi cu Tatul, ei au mersu în zioa di sveti Dimitri şi nevrînd să juri, au rămas di legi şi de dreptate Bercea şi Tatul. Iar domniia mea văzînd aşa am dat această ocină ce scrie mai sus, să o stăpînească Balea şi cu frati-său, Stanciul şi cu Radul, pentru că au fost bună şi dreaptă.

Şi iar au cumpărat Balea şi cu frate-său, Stanciul şi cu Radul di la Dan, ficiorul Chirtopoai, partea lui de ocină din Lazuri, za aspri 6 400 gata.

Drept aceia, am dat domniia mea Balii şi frati-său Stanciului şi Radului această ocină ohabunică şi statornică în veci şi de nimeni neclătit, lor şi ficiorilor şi nipoţilor şi strănipoţilor şi într-altu chip să nu fii, peste zisa domnii mele.

Atuncea am pus domniia mea şi boieri mari mărturii, care să vor iscăli mai jos, pe anume pe: jupan Dragomir vel vornic i jupan Ivaşco velichii logofăt i jupan Dumitru vel vistiiar i Mitrea comis i Badea stolnic i Gonţea peharnic i jupan Stoichiţa vel postelnic. I⟨spravnic⟩, Dragomir vel vornic.

Şi am scris eu, Stanciul logofăt, în vichiul oraş ot Tîrgovişti, ot Adam do ninea, meseţa noemvrie 22 dni, leat 7080 ⟨1571⟩.

După G. D. Florescu şi Dan Pleşa, *Doc. arh. part.*, în SMIM, V(1962), p. 594—595. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

73 — 1571 (7080) decembrie 7, Bucureşti

1571 (7080) dechemvrie 7.

Cu mila lui Dumnezeu, creştinul Alecsandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, fecior marelui şi preabunului Mircea voevod. Dat-au domniia lui această poruncă a domnii lui slugii domnii lui, Gheorghe clucer şi tutulor feciorilor lui şi nepoti-său, lui Marco, şi fraţilor lui şi tutulor feciorilor lui, cîţi Dumnezeu le va dărui, pentru ca să fie lor ocină în Văcăreşti, o jumătate de parte, care ocină este pe din jos, pentru că aceasta au fost bătrînă şi dreaptă şi de demult de cumpărătoare, încă din zilile răposatului Vladu voevod, ot Borceşti.

Iar apoi sluga domnii mele, Gheorghe clucer şi nepoti-său Marco şi fraţii lui, ei au început a să pîrî de faţă înnaintea domnii mele împreună cu Pătraşco. Deci pîra Pătraşco zicînd, cum că, că această ocină, nu e cumpărată de Gheorghe clucer şi de nepotă-său ce e mai sus-zis, ot Borceşti, ci zicînd Pătraşco cum au fost a lui mai de demult, numai au fost înpresurată de Gheorghe clucer şi de nepotă-său, Marco, ce este mai sus-zis. Iar apoi domniia lui i-au judecat pă lege şi pă dreptate, înpreună cu toţi cinstiţii şi îndreptătorii. domniei mele. Într-aceia domniia lui au dat lui Gheorghe clucer şi nepoti-său, lui Marco, 12 boieri ca să jure; iar aceşti 12 boeri ei atunci au luat seama cu amăruntul şi cu dreptate, cum această ocină ce este mai sus-zisă fost-au cumpărată de Gheorghe clucer şi dă nepoti-său, Marco, această jumătate de parte de ocină din Văcăreşti şi o jumătate de parte din Borceşti, pă cum au fost şi mai de demult şi au fost căutat atuncea şi semnile hotarelor. Iar apoi Pătraşco el nu s-au lăsat, ci au luat 24 de boieri şi au venit a doa oară ca să jure şi să ţie această parte de ocină din Văcăreşti. Iar Gheorghe clucer şi cu nepoti-său, Marco au adus pă acei 12 boeri, care ştia cum au mărturisit cu adevărat, cum au fost această ocină cumpărătoare dreaptă şi de demult a lui Gheorghe clucer şi a nepoti-său, lui Marco. Şi să să ştiie şi hotarul pînă în ocina Corbilor. Deci atuncea au rămas Pătraşco de lege şi de judecată, înnaintea domnii lui.

Drept aceia, domniia lui au dat lui Gheorghe şi nepoti-său, lui Marco, ca să fie lor ocină ohabnică şi statornică şi de nimeni neschimbată. Şi într-alt chip să nu fie, peste zisa domnii lui.

Drept aceia domniia lui au pus şi mărturii pă: jupan Dragomir vel dvornic i Ivaşco vel logofăt i Stan spatar i Dumitru vistier i Mitrea comisul i Badea stolnic i Gonţea paharnic i Stoica postelnic.

Şi s-au scris cartea aceasta în oraşul Bucureşti.

După George D. Florescu şi Dan Pleşia, *Condica Văcăreştilor*, în „Studii", 19 (1966), p. 968—969. Traducere.

---

74 — ⟨1571—1573⟩ decembrie 8

Cu mila lui Dumnezeu, domnu şi oblăduitor a toată Ţara Rumânească, Io Alexandru voevod, feciorul răpoosatului Mircii voevod. Dat-am domniia mea cartea domniei méle popa Nancului, ca să-i fie ocina din Blăjăni, partea lui Dimiian, cîtă să va alége peste tot hotarul şi din dealul cu viile, că o vîndut drept 4 000 de aspri.

Şi iar au mai cumpărat popa Nancul partea lui Ion, cîtă să va alége peste tot hotarul, drept 1 000 de aspri.

Şi iar au mai cumpărat popa Nancul partea popei Fătul peste tot şi cu viile din deal. Căci că văzînd domniia mea şi zapisele acestor oameni, i-am dat şi domniia mea cartea domnii méle, ca să le stăpînească cu pace şi el şi cine s-ar trage din el.

Şi cînd s-au făcut această scrisoare, fost-au boerii domnii méle, anume: fost-au jupan Dragomir vel vornic, jupan Ivaşco vel logofăt i Stan spatar i Stoica vel postelnic i Neagoe i Bratul.

Dichemvrie 8 dni, leat 7135 ⟨1626⟩.

† S-au tălmăcit după uricul sîrbesc.

† Az Costandin dascal slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 292. Traducere din sec. al XVIII-lea. Văleatul greşit; datat după domn şi sfatul domnesc.
EDIŢII. *DIR, B*, 50.

---

75 1571 (7080) decembrie 10, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли ꙊꙊгрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтенномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Дꙋмитрꙋ велики вистїꙗр и жꙋпаницꙋ емꙋ, Калев и сестрꙋ еи, Каплев и съ них синови си, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Чептꙋрели, ѡт дел Пъкалъв, ѕ҃ погоѡне със место за виноградꙋ и ꙋ полю два ниве, понеже ест покꙋпил почтеннога правител господства ми, еже ест више писан. жꙋпан Дꙋмитрꙋ велики вистиꙗр и жꙋпаницꙋ его, Калѣ и сестра еи, Каплѣ, тех ѕ҃ погоѡне за виноград и тех два ниве ѡт Пъкалъ, за ҂д҃ аспри сребрени и за с҃ аспри бани.

И паки да ест почтенномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Дꙋмитрꙋ велики вистиꙗр и жꙋпаницꙋ емꙋ, Калев и сестрꙋ еи, Каплевꙋ ѡчинꙋ ꙋ Чептꙋриле, ѡт дел Братꙋлов и Сникев, синови Калев, на десетаго дел и ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт дѣл със винограде и погоѡне и҃ със место за виноградꙋ. И ѡт винарикю пак да ꙋзимает десетаго дел, занеже тех и҃ погоѡне и сїе десетаго дел биле сꙋт покꙋпене ѡт едни вечинꙋ, на име Станчюл, за ҂в҃ аспри сребрени ѡт Братꙋл и ѡт Симка, сини Калев, еще ѡт при дьни покоинаго Петрꙋ воевода, без ꙋзнанїе жꙋпаницꙋ Калев и сестрꙋ еи, Каплев.

И стоал ест почтеннога правителю господства ми, жꙋпан Дꙋмитрꙋ велики вистїꙗр и жꙋпаницꙋ его, Калѣ и сестра еи, Каплѣ, лицꙋ, пред господства ми, със того вечинꙋ, Станчюл. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон и съ въси чьститими правителїе господства ми и истинствовал съм господство ми ере ест покꙋпил того вечинꙋ, Станчюл, без ꙋзнанїе им. Таже, господство ми тако съм сꙋдил: да вратит почтеннога правителю господства ми, жꙋпан Дꙋмитрꙋ велики вистїꙗр и жꙋпаницꙋ его, Калѣ и сестра еи, Каплѣ, тех ҂в҃ аспри сребрени Станчюлов вечини, ере сꙋт ѡни братїе за ѡчинꙋ. И вратил ест почтеннога правителю господства ми, жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр, тех ҂в҃ аспри сребрени Станчюлов вечини, да ест вечинꙋ, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме. И ѡста Станчюл вечин ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми почтенномꙋ правителю господства ми жꙋпан Дꙋмитрꙋ велики вистїꙗр и жителницꙋ емꙋ, Калѣ и сестра еи, Ка<п>лев, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синовом емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом емꙋ и ни ѿ когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики логофет и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Кодреш, въ столни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца декемвріе і͞ дьни, в лѣт ҂з͞п.

† Іѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare vistier şi jupaniţei lui, Calea şi surorii ei, Caplea şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Cepturele, din partea lui Păcală, 6 pogoane cu loc de vie şi în cîmp două ogoare, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, care este mai sus-scris, jupan Dumitru mare vistier şi jupaniţa lui, Calea şi sora ei, Caplea, aceste 6 pogoane de vie şi aceste două ogoare de la Păcală, pentru 1 000 aspri de argint şi pentru 200 aspri bani.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare vistier şi jupaniţei lui, Calea şi surorii ei, Caplea ocină la Cepturile, din partea lui Bratul şi a lui Sinca, fiii Calei, a zecea parte şi din cîmp şi din pădure şi din dealul cu vie şi 8 pogoane cu loc de vie. Şi din vinărici iar să ia a zecea parte, pentru că acele 8 pogoane şi această a zecea parte au fost cumpărate de un vecin, anume Stanciul, pentru 2 000 aspri de argint, de la Bratul şi de la Simca, fiii Calei, încă din zilele răposatului Petru voievod, fără ştirea jupaniţei Calea şi a surorii ei, Caplea.

Şi au stat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare vistier şi jupaniţa lui, Calea şi sora ei, Caplea, de faţă, înaintea domniei mele, cu acel vecin, Stanciul. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am adeverit domnia mea că a cumpărat acel vecin, Stanciul, fără ştirea lor. Deci domnia mea aşa am judecat: să întoarcă cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare vistier şi jupaniţa lui, Calea şi sora ei, Caplea acei 2 000 aspri de argint lui Stanciul vecinul, căci sînt ei fraţi de ocină. Şi a întors cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare vistier, acei 2 000 aspri de argint lui Stanciul vecinul, ca să fie vecin, cum a fost şi mai înainte vreme. Şi a rămas Stanciul vecinul de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare vistier şi jitelniţei lui, Calea şi surorii ei, Caplea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Codreş, în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 10 zile, în anul 7080 ⟨1571⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCCLI/1. Orig., perg. (36×29), pecete timbrată, căzută. Copie slavă și traducere din 1916 ibidem, ms. 1232, f. 159—160.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 51—52.

---

76 **1571 (7080) decembrie 29**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei voivod, feciorul Mihnei voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle cinstitului dregătoriului domniei méle, jupan Stepan ce au fost vel cliucer și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui satul Smîrdeștețul de peste tot hotarul din partea Dobrei jumătate, pentru că o au cumpărat acest sat mai sus-zis cinstitul dregătoriul domniei méle, jupan Stepan biv vel cliucer, această jumătate de sat, de la Dobra, drept 5 000 de aspri gata. Iar céialaltă jumătate de sat, Dobra iar o au dat de a ei bunăvoe sfintei mănăstiri de să zice Coșuna, încă din zilele răposatului Radului voivod Călugărul. Deci, cum au dat aceasta céialaltă jumătate din zilele altor domni răposați mai nainte, așijderea au dat Dobra și dinnaintea domniei méle sfintei mănăstiri ce să zice Coșuna

Și au fost acest sat de moștenire al feciorilor lui Frățilă. Deci feciori lui Frățilă au furat o moară a Dobrei cu toate fiarăle. Deci cu alta neavînd cu ce plăti capetele lor de către răposatul Vintilă voivod, ci au dat al lor sat, însă feciorii lui Frățilă, Dobrei, de au plătit capetele lor din rea moarte cu acest sat. Și au fost aceasta birnică moșiia feciorilor lui Frățilă. Deci pînă o au scos Dobra de la bir, au cheltuit pe biruri 2 600 de aspri.

Iar după acéia, cinstitul dregătoriul domniei méle, jupan Stepan biv vel cliucer, el au dat această jumătate de sat ce s-au zis mai sus, satul Smîrdeștețul, care l-au cumpărat de la Dobra drept 5 000 ⟨aspri⟩ sfintei mănăstiri ce să zice Coșuna, de a lui bunăvoe, dinnaintea domniei méle, ca să-i fie pomeană în véci.

Iar cine ar rumpe această tocmeală, să fie blestemat de 318 părinți carii au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Drept acéia, am dat și domniia mea sfintei și dumnezeeștii mănăstiri ce să zice Coșuna, ca să fie ei satul Smîrdeștețul tot și cu tot hotarul întru moștenire și ohamnic și de nimenea să fie neclătit, preste zisa zisa domniei méle.

Că iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Dragomir vel vornic i jupan Ivașco vel logofăt i Stan spatar i Dumitru vistier i Mitrea comis i Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica postelnic. Și ⟨ispravnic⟩, Dragomir vel vornic.

Și am scris eu, dechemvrie 29 dni, leat 7080 ⟨1571⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățu, nr. 722, f. 104. Traducere.

EDIȚII. *DIR*, *B*, 52.

---

77 **1572 (7080) ianuarie 5**

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахийское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев воеводї. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Дръгоюв със синови

си, елицї им <Богь>[1] припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ <Борчещи, ѡбаче>[2] ѡт дел Кивъранов половин, варе елика се хтет избратит, понеже ю ест покꙋпил Дръгою ѡт Дан, синъ Кивъранов, за ҂а҃р аспри готови. А д<рꙋга половин, Дан, синъ>[2] Кивъранов, ѡн ю ест дръжал сам докле ест бил жьв, а по сьмръть емꙋ тае половино ѡт ѡчинꙋ Кивъранов ѡстала ест бирника. Таже, чет Кивъранов никто ѡт них нѣст хтѣли да платит бирꙋл Кивъранов, нꙋ се сꙋт въси иметинꙋли ѡт того бир Кивьранов. А више речени кꙋпцї, Дръгою сьс синови си, ѡни также-дере платише и тае половин ѡт ѡчинꙋ ѡт бир ꙋ три годїни, понеже ю дадоше и поклонише въса чет Кивъранов тае ѡчинꙋ Дръгоюв и синовом емꙋ ѡт нихном добром волѣ. И келтовал ест Дръгою радї тае ѡчинꙋ докле ю ест извадил ѡт бир ҂а҃р аспри. И мартꙋрїе ест: ѡт Флоринтъ, Милко и Радꙋл и ѡт Ѹрсѣни, Стан и Ѹрс и ѡт Зънкои, Драготъ и Паскотъ и Дан.

Сего радї, дадох и господство ми Дръгоюв, ꙗкоже да им ест више реченꙋ ѡчинꙋ, ѡчинꙋ въ ѡхабъ, им и синовом имꙋ и виꙋком и прѣвиꙋчитом е́мꙋ и не ѡт когоже непокол<ѣб>[2]имо, по реч господства ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Добромир бив вел бан, жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Стан спатар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис аз, Дꙋмитрꙋ, мѣсеца генарїе е҃ дьни, текꙋщꙋи лет<ом>[2] до ньнѣ, в лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алїѯандрꙋ воевода, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăgoiu cu fiii săi, cîţi îi va lăsa ⟨Dumnezeu⟩ [1], ca să-i fie ocină ⟨la Borceşti, însă⟩[2] din partea lui Chivăran jumătate, oricît se va alege, pentru că a cumpărat-o Drăgoiu de la Dan, fiul lui Chivăran, pentru 1 100 aspri gata. Iar cealaltă ⟨jumătate, Dan, fiul lui⟩ [2] Chivăran, el a ţinut-o singur pînă ce a fost în viaţă, iar după moartea lui, acea jumătate din ocina lui Chivăran a rămas birnică. Astfel, ceata lui Chivăran nimeni dintre ei n-a voit să plătească birul lui Chivăran, ci toţi s-au lepădat de acel bir al lui Chivăran. Iar mai sus-zişi negustori, Drăgoiu cu fiii săi, ei de asemenea au plătit de bir în trei ani, şi această jumătate de ocină, pentru că a dat şi a închinat toată ceata lui Chivăran această ocină lui Drăgoiu şi fiilor lui de a lor bunăvoie. Şi a cheltuit Drăgoiu pentru această ocină pînă ce a scos-o de la bir 1 100 aspri. Şi mărturie sînt: din Florintă, Milco şi Radul şi din Urseni, Stan şi Urs şi din Zăicoi, Dragotă şi Pascotă şi Dan.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Drăgoiu, ca să-i fie mai sus-zisa ocină, de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban, jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Dumitru, luna ianuarie 5 zile, cursul anilor pînă acum, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Gorj, nr. 34. Orig., perg. (19×36), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 189—191.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt; completat după Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, p. 189—190.

---

78 1572 (7080) ianuarie 5, Bucureşti

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, sinŭ Mihnii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele slugii domnii mele Sin cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor moşie la Nănişori, partea cumnati-sii Calii, toată, oricît se va alege dupreste tot hotarul, pentru că o au cumpărat Sin de la Cîrstea, feciorul Calei şi de la tată-său Banciul, această mai sus-zisă moşie, drept 1 200 asprii de argint. Şi au vîndut Cîrstea, feciorul Calei şi tată-său Banciul, însă de a lor bunăvoe, dinnaintea tuturor megiiaşilor din sus şi din jos.

Şi iar să-i fie moşie la Nănişori, partea Marinei toată, pentru că o au cumpărat S⟨i⟩nŭ de la cumnată-sa Marina, această mai sus-zisă moşie, drept 1 200 asprii de argint. Şi au vîndut cumnată-sa Marina de a ei bunăvoe, dinnaintea domnii mele.

Şi iar au plătit Sin 2 ţarine dă la popa Pătru, care le-au pus cumnată-său Albul zălog, drept 240 asprii de argint.

Drept aceia, am dat domniia mea lui S⟨i⟩nŭ şi cu feciorii lui, ca să-i fie lui moşie de moştenire ohabnică şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată mărturii am pus domniia mea: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Dumitru vistier i Stan spătar i Mitrea comis i Badea stolnic i Gonţea paharnic şi Stoichiţa vel postelnic. Şi ispravnic, Ivaşco vel logofăt.

Şi am scris, Cîrstea logofăt, în luna lui ghenar 5 dni, în scaunul cetăţii Bucureştii, leat 7080 ⟨1572⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 470. Traducere.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 53.

---

79 1572 (7080) ianuarie 8, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрѹ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синѹ Михнев воеводѹ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѹ монастир нарицаеми Говора, ꙗкоже да мѹ ест село Їѡнещїн, въс, съ въсом хотаром, по старе хотарове, занеже ест село старо и права ѡчинѹ свѣтомѹ монастир еже ест по више речена.

А потом, ѡтцѹ игѹмен Дороѳею, ѡн ест имал прѹ пред господства ми със село Чоранин, на име Дан и чет емѹ. И сице им бих пренїе: понеже ест дошел Ѡлтѹл велик таже ест раскинѹл тере ест потеклъ по дрѹг мѣсто, по ѡчина свѣтѣи монастир, а после паки се ест вратила вода на стара матка ѡт къ Чорани, а Дан и чет емꙋ ѡнѝ въсхотѣше да дръжит и да им бꙋде̓ хотарꙋл по рꙋмтꙋра Ѡлтꙋлꙋи. А ꙋ тѣм, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, съ въсѣми чьститими правителїе господства ми и видѣх и прочетох господство ми и книги ѡт иних прѣжде покойни господари и истинствовах господство ми како им ест хотарꙋл <по> стара матка Ѡлтов, идеже и нинѣ течет Ѡлтꙋл. А Дан и чет емꙋ не въсхотѣше ѡставити се, нꙋ просише закон. Тажe им дадох господство ми Данов и чет емꙋ и закон, в҃ї болѣри, да заклет, а ѡни не възмогоше да заклет никакоже, нꙋ ѡсташе ѡт закон.

Сего радї и господство ми дадох свѣтомꙋ монастир више речена ѡунна, ꙗкоже да мꙋ бꙋде въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбима, по ѡризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведѣтелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Добромир бив вел бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник.

И аз, еже начиртах, Владꙋл лѡгѡфет ѡт Хотърани, въ столни град Бꙋкꙋрещї, мѣсеца генарїе и҃ дьни, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алеѯандрꙋ ѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie tot satul Ioneştii cu tot hotarul, după vechile hotare, pentru că este sat vechi şi ocină dreaptă a sfintei mănăstiri ce este mai sus-zisă.

Iar apoi, părintele egumen Dorotheiu, el a avut pîră înaintea domniei mele cu satul Cioranii, anume Dan şi ceata lui. Şi aşa le-au fost pîra: fiindcă a venit Oltul mare şi s-a întins de a curs pe alt loc, pe ocina sfintei mănăstiri, apoi iarăşi s-a întors apa la matca veche de către Ciorani, iar Dan şi ceata lui voiau să ţină să le fie hotarul pe ruptura Oltului. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut şi am citit domnia mea şi cărţile de la alţi domni mai înainte răposaţi şi am adeverit domnia mea că le este hotarul pe matca veche a Oltului, pe unde şi acum curge Oltul. Iar Dan şi ceata lui n-au vrut să se lase, ci au cerut lege. Deci le-am dat domnia mea lui Dan şi cetei lui şi lege, 12 boieri, să jure, dar ei n-au putut să jure nicicum, ci au rămas de lege.

De aceea, şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri mai sus-zisa ocină, ca să-i fie de ocină şi ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic.

Şi eu, Vladul logofăt din Hotărani, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 8 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 907 (Govora, V/4). Orig., hîrtie (31×20,5), pecete timbrată. Cu două traduceri, dintre care una din 1842; alte traduceri ibidem, mss. 234, f. 99v 100, 447, f. 114 şi 463, f. 66.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 36, 4. Trad. *DIR*, *B*, 53–54. Facs. *DIR*,*B*, 513.

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи монастир нарицаеми Говора, ꙗкоже да мꙋ бꙋдет села ѡт Медвѣжде двѣ дела и ѡт Маловъц двѣ дела, делове Радулов лѡгѡфет и братꙋ емꙋ, Владул комис, въсѣх, ѡт над по въсом хотарове и със вечини и със вьс доходок еже ест болѣрско, занеже више речение села сꙋт биле ѡвем[1] болѣром еже сꙋт по више писани.

А потом, ѡтцꙋ игꙋмен Дороѳею прїиде пред господства ми, тере ми сказах господство ми и показах книг ѡт рꙋки тех им покоини болѣри више речени, Радул логофет и брат емꙋ, Владул комис, како сꙋт дали и приложили по више писане села, нихне делове на[1] свѣтомꙋ монастир еже ест по више писан, Говора. И исписали се сꙋт ꙋ велик помѣник, ѡни и синови их.

И ѡставили сꙋт със великою клетвꙋ, ꙗкоже по нихнꙋ трагꙋ ѡт нихно сърдство никтоже метѣхꙋ със тех и више речене села да не имат, развѣ когоже хоке господъ стежати мниси пребивати въ свѣтомꙋ монатсир, тех и да ѡбладает и да се хранит със доходок ѡт више писане селове. И прїиде и жꙋпаница Нѣкша, жителница Радулѡв лѡгѡфет, сама пред господства ми, тере и ѡнах сказах и сведетелствовах сице, ꙗкоже ест и по више писано.

Сего радї и господство ми дадох више речене села бити инокомже пребивающим въ свѣтомꙋ монастир въ пищꙋ и въ ꙋкрепленїе, а господства ми и родїтелїем господства ми въ вѣчное въспоминанїе.

Єщеже и заклинанїе поставлѣет господство ми, ꙗкоже по съмрътъ господства ми варе когоже изберит господъ Богъ бити господарꙋ и владател въ мѣсто господства ми, да аще почетет и поновит сїе писанїе, господъ Богъ да га почетет и да га ꙋтвръдит въ господство его; а ащелиже хоке поперет или порꙋшит писанїе сїе, того господъ Богъ да га ꙋбїет зде тѣло его, а въ бꙋдꙋщї вѣцѣ дꙋша его и да ест тръклет ѡт т҃иї свѣтих ѡтци иже въ Никеи и да има чъст <съ> Їꙋда и съ проклетом Арїꙗ и съ їꙋдене еже възъпише на Христа Бога нашего: „възми и распени его“ и кръв емꙋ на них и на чедах их, еже и бꙋдет въ вѣки вѣком.

Сеже ꙋбо и сведѣтелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Добромир бив велики бан Кралевски и жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник.

И аз, еже начиртах Владул лѡгѡфет ѡт Хотърани, въ столни град Бꙋкꙋрещї, мѣсеца генарїе ѳ҃ дьни и ѡт Адама до сего писанїе, текꙋщиже лѣтом въ лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie două părţi din satul Medvejde şi două părţi din Malovăţ, părţile lui Radul logofăt şi ale fratelui său, Vladul comis, toate, de peste toate hotarele şi cu vecinii şi cu tot venitul care este boieresc, pentru că mai sus-zisele sate au fost ale acestor [1] boieri care sînt mai sus-scrişi.

Iar apoi, părintele egumen Dorotheiu au venit înaintea domniei mele, de mi-a spus domniei mele şi a arătat cartea de la mîinile acestor mai sus-zişi răposaţi boieri, Radul logofăt şi fratele său, Vladul comis, că au dat şi au dăruit din mai sus-scrisele sate părţile lor la[1] sfînta mănăstire care este mai sus-scrisă, Govora. Şi s-au scris în marele pomelnic, ei şi fii lor.

Şi au lăsat cu mare blestem, ca în urma lor nimeni din ruda lor să nu aibă amestec cu aceste mai sus-zise sate, afară numai de călugării pe care îi va aduna domnul ca să vieţuiască în sfînta mănăstire, aceştia să stăpînească şi să se hrănească cu venitul de la mai sus-scrisele sate. Şi a venit şi jupaniţa Neacşa, jitelniţa lui Radul logofăt, singură, înaintea domniei mele, de a spus şi ea şi a mărturisit aşa, după cum este mai sus scris.

De aceea şi domnia mea am dat mai sus-zisele sate, ca să fie călugărilor trăitori în sfînta mănăstire de hrană şi de întărire, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de vecinică pomenire.

Încă şi blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe oricine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor în locul domniei mele, dacă va cinsti şi va înnoi această scriere, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui; iar dacă va călca sau va nimici această scriere, aceluia domnul Dumnezeu să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacul viitor sufletul lui şi să fie de trei ori blestemat de 318 sfinţi părinţi care sînt în Nicheia şi să aibă parte ⟨cu⟩ Iuda şi cu blestematul Arie şi cu iudeii cari au strigat asupra lui Hristos Dumnezeul nostru: „ia-l şi răstigneşte-l“ şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în vecii vecilor.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic.

Şi eu, Vladul logofăt din Hotărani, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 9 zile şi de la Adam pînă la această scriere, anul curgător, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 908 (Govora, XIII/2). Orig., perg. (25×37), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 234, f.236v–237 447, f. 254 şi 463, f. 75.

EDIŢII. Trad. Ionaşcu, *Biserici*, 178; *DIR,B*, 54–55. Facs. *DIR,B*, 514.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

81 — 1572 (7080) ianuarie 12

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Лȣпшев със синови си, елици им Богъ припȣстит, ıакоже да им ест ѡчинȣ ȣ Бȣжорани ѡт дел Радȣлѡв ѡт Плопи, место з<а к>ȣке ȣ седалище, понеже ест го:ȣпил Лȣпше ѡт Радȣла, за ф҃ аспри готови. И паки покȣпи Лȣпше ѡчинȣ ȣ Бȣжорани ѡт дел Иванков, место за виноградȣ, за т҃л аспри готови. И паки даровал ест Ѳодосїе по Лȣпше

на едно кꙋмътрїе със место за виноград ꙋ дѣл и със в҃ ниве ꙋ поле на чест, ꙗкоже да им ест помѣнꙋ въ вѣки.

И продадоше сїе више речени людїе ѿ нихне добром волѣ и със знанїе въсем мегїꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми Лꙋпшев, ꙗкоже да им ест више речени ѡчине въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и виꙋком и прѣвнꙋчитом и не ѿ когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

И сеже ꙋбо сведѣтелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Добромир велики бан Кралевски и жꙋпан Драгом<ир> велики дворник и жꙋпан Ивашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник. Добромир бив вел бан.

И написах Дꙋмитрꙋ лѡгѡфет, мѣсеца генарїе в҃ї и ѿ Ѧдама до селѣ текꙋщꙋже, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Ѧлѯандрꙋ воевода, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Lupşe cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie ocină în Bujorani din partea lui Radul din Plopi, loc de casă în vatră, pentru că a cumpărat Lupşe de la Radul, pentru 500 aspri gata. Şi iar a cumpărat Lupşe ocină în Bujorani din partea lui Ivanco, loc de vie, pentru 330 aspri gata. Şi iar a dăruit Todosie pe Lupşe la o cumetrie cu loc de vie în deal şi cu 2 ogoare în cîmp în frunte, ca să-i fie pomană de veci.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Lupşe, ca să-i fie mai sus-zisele ocine de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Şi iată dar martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragom<ir> mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dobromir fost mare ban.

Şi am scris, Dumitru logofăt, luna ianuarie 12 şi de la Adam pînă acum curgători, în anul 7080 <1572>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 909 (Ep. Rîmnic, XXXIV/4). Orig., perg. (28,5×35), pecete timbrată. Cu o traducere din 1782.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 55–56.

82

1572 (7080) ianuarie 12, Bucureşti

† Милостїю божїю Їѡ Ѧлѯандрꙋ воивода и господинъ въсое земле Ѹггровлахе<иск>[1]ое, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воивода, синꙋ Михнев воивода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми жꙋ<па>[1]ницев Нѣкшен

ѡт Дръгоещи и съ них синови, елицем Богъ прѣпȣстит; ꙗкоже да им ест село Чернецȣл и Полю Балотъв със въсем хотаром, понеже им сȣт старе и праве села и за дѣдїнȣ; а потом помиловал и господства ми със више речени села́. Али да дръжит жȣпаница Нѣкша двѣ дела жȣпан Радꙋл бивше велики логофет, мъжȣ ен и дел Владꙋлѡв комис, понеже дал Владꙋл комис негов дел синовим жȣпаницев Нѣкшев, докле ест бил Владꙋл комисȣл живȣ, али ѡт своим добром воле, ѡт пред покоинаго Петрашко воивода. А Ꙋдрище, синȣ Пръвȣлѡв постелникȣл, да дръжит дел бащом си и със дел Владꙋлов комис, Ꙋдрище метѣх да не имат.

Сего радї, дадох и господства ми жȣпаницев Нѣкшев, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и им и синови им и внуком и прѣвночитом и не ѡт когоже непотокновеним, порезмȣ господства ми.

Сеже сведетелю поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз... <лого>[1]фет, въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе в҃і дьни, в лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алїѯандрȣ воевода, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Neacşa din Drăgoeşti şi cu fiii ei, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Cerneţul şi Cîmpul lui Balotă cu tot hotarul, pentru că le sînt vechi şi drepte sate şi de moştenire; iar apoi şi domnia mea am miluit cu aceste mai sus-zise sate. Însă să ţină jupaniţa Neacşa două părţi ale jupanului Radul fost mare logofăt, bărbatul ei şi partea lui Vladul comis, fiindcă a dat Vladul comis partea lui fiilor jupaniţei Neacşa, cît a fost în viaţă Vladul comis dar de a lui bunăvoie, dinaintea răposatului Petraşco voievod. Iar Udrişte, fiul lui Pîrvul postelnic, să ţină partea tatălui său iar cu partea lui Vladul comis, Udrişte să nu a aibă amestec.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Neacşa, ca să-i fie ocină şi de ohabă şi ei şi fiilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu... [1] logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 12 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 910 (Govora, XIII/3). Orig., hîrtie(31,5×21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1797; alte traduceri ibidem, mss.234, f. 238, 447, f.255 şi 463, f. 78 (fără dată).

EDIŢII. Trad. Ionaşcu, *Biserici*, 178—179; *DIR,B*, 56—57. Facs. *DIR,B*, 515.

---

[1] Loc rupt.

83

1572 (7080) ianuarie 19

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми свѣтомꙋ монастир нарицаеми Свѣти Николае, еже ест код Гергицъ, ꙗкоже да мꙋ ест един брод за водїницꙋ ꙋ село Албещи. Понеже того брод биѡ ест за дѣдїнꙋ Барбꙋлов дворник, поклонил ѡт Стоика Лꙋнгꙋл и ѡт Радꙋл Чега Томев бан. А после, зетꙋ Барбꙋлов дворник, Татꙋл логофет и жꙋпаница его, Каплѣ, ѡни сꙋт дали и приложили того брод на више реченꙋ монастир, бити свѣтомꙋ монастир ꙋкрѣпленїе, а братїꙗм иже живъщим въ свѣтѣм [свѣтим] <монастир> въ пищꙋ и ним помѣнꙋ въ вѣчнїи живот.

А потом, Стан, синъ Стоикъв Лꙋнгꙋлов и Бꙋꙗ и със чет им, ѡни приидоше пред господства ми, тере хотѣше како да покꙋпит ѡни того више реченꙋ брод. И сведетелствоваше Стан и Бꙋꙗ сами, със нихним ꙗзики, пред господства ми како сꙋт поклонили того брод нихни родїтелїе, еже сꙋт више писани и въсхотѣше да кꙋпит ѡни того брод ѡт Татꙋл логофет, а Татꙋл логофет никакоже нѣст хотѣл продавати, нꙋ ест дал и прїложил того брод на више реченꙋ свѣта монастир, битї ним помѣнꙋ и свѣтомꙋ монастир ꙋкрѣпленїе <и> да ест волен ѡтцꙋ Макарие ѡт свѣта монастир сътворити водїницꙋ въ того брод. И ѡсташе Стан и Бꙋꙗ ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господства ми свѣтомꙋ монастир, ꙗкоже да мꙋ ест того брод въ ѡчинꙋ и въ ꙋхабꙋ и ни ѡт ко<го>же непотекновеномꙋ, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлюх господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко вел логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. И исправник, Драгомир вел дворник.

Пис Стан, мѣсеца генарїе ѳ҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea sfintei mănăstiri numite Sfîntul Nicolae, care este lîngă Gherghiţa, ca să-i fie un vad de moară în satul Albeşti. Pentru că acest vad a fost de moştenire al lui Barbul vornic, închinat de Stoica Lungul şi de Radul Cega lui Toma ban. Iar apoi, ginerele lui Barbul vornic, Tatul logofăt şi jupaniţa lui, Caplea, ei l-au dat şi au dăruit acest vad la mai sus-zisa mănăstire, să fie sfintei mănăstiri întărire, iar fraţilor cari trăiesc în sfînta ⟨mănăstire⟩ de hrană şi lor pomană în viaţa veşnică.

Iar apoi, Stan, fiul lui Stoica Lungul şi Buia şi cu ceata lor, ei au venit înaintea domniei mele, de au vrut ca să cumpere ei acest mai sus-zis vad. Şi au mărturisit Stan şi Buia singuri cu limba lor, înaintea domniei mele, că au închinat acest vad părinţii lor, care sînt mai sus-scrişi şi au vrut ca să cumpere ei acest vad de la Tatul logofăt, iar Tatul logofăt nicicum n-a vrut să-l vîndă, ci a dat şi a dăruit acest vad la mai sus-zisa sfîntă mănăstire, să fie lor pomană şi sfintei mănăstiri întărire ⟨şi⟩ să fie volnic părintele Macarie de la sfînta mănăstire să facă moară în acest vad. Şi au rămas Stan şi Buia de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie acest vad de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Şi ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris, Stan, luna ianuarie 19 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 911 (Mitrop. Ţ. Rom., V/4). Orig., perg. (27,5×36,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1864; altă traducere ibidem, Doc. ist., MCCXXXI/65.

EDIŢII. Slav. *Venelin*, 189—190 (sub ianuarie 12). Trad. *DIR, B*, 57—58.

---

84 1572 (7080) ianuarie 19

† Милостїю божїєю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнеи воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Радѵлѡв със братїꙗм си, на име Драгомир и Албꙋл и Нан и със них синови, елицї им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Беревоещи, дел Влаикꙋлѡв логофет, сва, ѡт вечини и ѡт полю и ѡт водꙋ и ѡт шꙋм и ѡт планини и ѡт посвꙋде, варе елика се хтет изврати, понеже ю покꙋпише сїю више имените людїе ѡт Влаикꙋл лѡгѡфет, синъ Михнев пръкълаб, за ҂з҃ѱ аспри готови, али развѣ дѣлница Стоикъв, что ю ест продал Влаикꙋл по прѣжде Стоикъв ѡт село, негов вечин, ѡт ѡвем людїе више речени Радѵл със братїꙗм си, Драгомир и Албꙋл и Нан. И продал ест Влаикꙋл логофет за негов добрꙋ волю.

И били сꙋт тогда мегїꙗши ѡт ѡкрътсть мѣсто, ѡт Сльник, къда ест продал Влаикꙋл логофет више речена ѡчина: ѡт Беривоещи, Нѣгое, ѡт Котещи, Влаикꙋл, ѡт Нѣгомирещи, Нѣгое, ѡт Албещи, Ѡанча, ѡт Брътїꙗни, Бадѣ, Радѵл[1], ѡт Голещи, Станчюл, ѡт Влъдени, Їѡн. Такождере прїидоше сїи въси више имените болѣри пред господства ми, тере свѣдетелствоваше како ест продал сам Влаикꙋл лѡгѡфет за нихнꙋ добрꙋ волю за више речена цѣна, тере си ест платил със тех аспри радї нѣкое...[2]

Сего радї, дадох и господство ми Радѵлѡв със братїꙗм си, Драгомир и Албꙋл и Нан, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, ним и синовим им и виꙋком и превнꙋчетом емꙋ и не ѡт когоже непоколѣбимо, порицмо господства ми.

Сеже ꙋбо сведетелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Исписах аз, Радѵл граматик, мѣсеца генарїе ѳ҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu fraţii săi, anume Dragomir şi Albul şi Nan şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Berevoeşti, partea lui Vlaicul logofăt, toată, din vecini şi din cîmp şi din apă şi din pădure şi din munte şi de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o aceşti mai sus-numiţi oameni de la Vlaicul logofăt, fiul lui Mihnea pîrcălab, pentru 7 700 aspri gata, însă fără delniţa lui Stoica, ce a vîndut-o Vlaicul mai înainte lui Stoica din sat, veci-

nul său, de la aceşti mai sus-zişi oameni Radul cu fraţii săi, Dragomir şi Albul şi Nan. Şi a vîndut Vlaicul logofăt de a lui bunăvoie.

Şi au fost atunci megieşi din jurul locului, de la Slănic, cînd a vîndut Vlaicul logofăt mai sus-zisa ocină: din Berivoeşti, Neagoe, din Coteşti, Vlaicul, din Neagomireşti, Neagoe, din Albeşti, Oancea, din Brătiani, Badea Radul [1], din Goleşti, Stanciul, din Vlădeni, Ion. De asemenea au venit aceşti mai sus-numiţi boieri înaintea domniei mele, de au mărturisit cum singur Vlaicul logofăt a vîndut de a lui bunăvoie, cu preţul mai sus-zis, de s-a plătit cu aceşti aspri de nişte... [2].

De aceea, am dat şi domnia mea lui Radul cu fraţiii săi, Dragomir şi Albul şi Nan, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Radul grămătic, luna ianuarie 19 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc., ist., XXX/18. Orig., perg. (22×33,5), pecete timbrată. EDIŢII. Slav. *Miletić*, 360—361. Trad. *DIR, B*, 58.

---

[1] Nume adăugat pe margine.
[2] Loc şters.

85 1572 (7080) ianuarie 22

† Милостїю б<ожїю>, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въс[с]ое земли Ȣггровлахї<ское>, синъ великаго, прѣдобраго Мирчев воеводе, анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми Балев и съ братїꙗм си и със нихни синови си, елицим Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт ѡчинъ ȣ Лазȣре, ѡт дел Станов, синъ Кир-топоае, половин, понеже ѡ ест покопил Балѣ и съ братїе си, за ҂е̄ аспри.

Ѧ потом, Балѣ и съ брати емȣ, ѡни имаше прѣнїе със Негре и със Берча и със Татȣл пред господство ми и тако прѣше Негре и Берча и Татȣл како да̀ мȣ метинт Балев и брати емȣ аспри, еже ест дал по таю ѡчинȣ више речени. Ѧ господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по законо, със въси чьститимии правїтелем и <по>ставих господство ми Нѣгре и Берчев и Татȣл дьнъ, како да мȣ даст Балев и братїем емȣ ҂е̄ аспри. Ѧ <ѡн>и никакоже не могът тере да мȣ вратит аспри на дьнъ, нȣ ѡставшȣ Негре и Берча и Татȣл ѡт <закон> ѡт пред господство ми.

Сего радї, дадѡх и господство ми Балев и съ братїем си, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ и ѡхабȣ, ним и с<иновом им и в>нȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїем пост<авлѣем господство ми: жȣпан Др>агомир велики дворник и жȣпанȣ И<вашко> велики лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вистїꙗр и Ста<н спатар и>... Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жȣпанȣ Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомирȣ велики двор<ни>кȣ.

Пис мѣсеца генарїе к҃в дьни, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Ѧлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila ⟨lui Dumnezeu⟩, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui, preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea lui Balea şi cu fraţii săi şi cu fiii lor, cît

Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Lazuri, din partea lui Stan, fiul Chirtopoaei, jumătate, pentru că a cumpărat-o Balea şi cu fraţii săi, pentru 5 000 aspri.

Iar după aceea, Balea şi cu fraţii lui, ei au avut pîră cu Negre şi cu Bercea şi cu Tatul înaintea domniei mele şi aşa pîrau Negre şi Bercea şi Tatul, ca să lepede lui Balea şi fraţilor lui asprii pe care i-au dat pentru acea ocină mai sus-zisă. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători şi am pus domnia mea lui Negre şi lui Bercea şi lui Tatul zi, ca să dea lui Balea şi fraţilor lui 5 000 aspri. Iar ei nicidecum n-au putut să le întoarcă asprii la zi, ci au rămas Negre şi Bercea şi Tatul de ⟨lege⟩ dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Balea şi cu fraţii săi, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi ⟨fiilor lor şi⟩ nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori ⟨punem domnia mea: jupan Dr⟩agomir mare vornic şi jupan I⟨vaşco⟩ mare logofăt şi jupan Dumitru vistier şi Sta⟨n spătar şi⟩ ... Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupanic Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

S-a scris în luna ianuarie 22 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLV/5. Orig., hîrtie (28×36), rupt, pecete aplicată.
EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 59.

86

1572 (7080) ianuarie 22, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Радꙋлѡв със братїꙗм си, на име Драгомир и Ꙗлбȣл и Иан и със них синови, елицї им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Бернвоещи, дел жȣпаницев Пръвев, дъщере Бадев постелник, что ест биѡ прекїе матерїи Ꙗнкъв, сва, ѡт вечини и ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт сȣх и ѡт водȣ и ѡт планинȣ и ѡт посвȣде, варе елика се хтет избрати, понеже ю покȣпише сїе више имените людїе ѡт жȣпаница Пръва, за ҂е҃ф аспри готови. И продал ест жȣпаница Пръва ѡт неи добром волю.

И били сȣт тогда мегїꙗши ѡт ѡкрьстъ мѣсто, кьда ест продал жȣпаница Пръва више речена ѡчина ѡт Бернвоещи, на име: Дрьгȣш и Брата и Шербан и Михънлъ и Нѣгое и Бъсїю, ѡт Блъдени, Їѡн, ѡт Дльгополе, Щефȣл, ѡт Котещи, Бланкȣл. ‹Такождере прїид›оше сїю въси више имените болѣри пред господства ми, тере сведетелствоваше како ест продал сам жȣпаница Пръва, ѡт ненна добром волю, ‹за више речена цѣна›.

‹Се›го радї, дадох и господство ми Радꙋлѡв със братїꙗм си, Драгомир и Ꙗлбȣл и Иан, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и ѡхабȣ, ним и синовим им и вȣнȣком и прѣвнȣчетом ‹им и ѡт ник›огоже непоколѣбимо, порнзмо господства ми.

Сеже ȣбо сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Испис‹ах а›з, Радꙋл граматик, мѣсеца генарїе к҃в дьни, ѡт Адама текȣщаго до селе, въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu fraţii săi, anume Dragomir şi Albul şi Nan şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Berivoeşti, partea jupaniţei Pîrva, fiica lui Badea postelnic, care a fost zestrea mamei sale, Anca, toată, din vecini şi din cîmp şi din pădure şi din uscat şi din apă şi din munte şi de pretutindenea, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o aceşti mai sus-numiţi oameni de la jupaniţa Pîrva, pentru 5 500 aspri gata. Şi a vîndut jupaniţa Pîrva de a ei bunăvoie.

Şi au fost atunci megieşi dimprejurul locului, cînd a vîndut jupaniţa Pîrva mai sus-zisa ocină din Berivoeşti, anume: Drăguş şi Brata şi Şerban şi Mihăilă şi Neagoe şi Văsiiu, din Vlădeni, Ion, din Cîmpulung, Şteful, din Coteşti, Vlaicul. ⟨De asemenea⟩ au venit toţi aceşti mai sus-numiţi boieri înaintea domniei mele, de au mărturisit că a vîndut singură jupaniţa Pîrva, de a ei bunăvoie ⟨pentru mai sus-zisul preţ⟩.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Radul cu fraţii săi, Dragomir şi Albul şi Nan, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor ⟨lor şi de⟩ nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Radul grămătic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 22 zile, de la Adam curgători pînă acum, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXX/19. Orig., perg.(24×37), ars, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 59—60.

---

87 **1572 (7080) ianuarie 22, Bucureşti**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voivod şi domnu a toată Ţara Rumânească, fecioru marelui şi preabunului Mircii voivod, fecioru Mihnii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle Vlaicului logofăt şi frăţine-său Mihnii şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le lor satul, anume Năpîrtenii toţi, cu tot hotarul, din siliştea Măceșanilor şi a Boziianilor, din capul Erjii, pe muchie în sus şi pre hotar şi preste capul Bezgugului în sus pre muchie şi pre obîrșiia Ţăgăni şi pre calea carului, pe şleau, pînă în obîrşiia Văi lui Vlad şi din marginea Teişului tot în sus, pe şleau şi tot Teişul pînă în obîrşiia Vădişorului, pe hotarăle céle vechi şi bătrîne şi pre semne, tot în sus pe sliamea, cum cură apele, pînă în obîrşiia văi Molidvişului şi tot înnainte pe slémia, pînă în obîrşiia Văi Cerului şi tot înainte prin obîrşiia Văi Mateiului şi prin obîrşiile slémelor înainte pe slémea, pînă în obîrşiia Alunişilor şi de acolea tot înnainte pri obîrșiia Slănicului, unde să chiamă Rătunda de Sus, despre capul Rătundei şi tot în sus pe slémea, pre capul Slănicului, pre capul Răchiţelelor, cum cură apele şi preste Plătiţa şi preste Strîmba, tot hotarul Năpîrtenilor, pînă obîrşiia Strîmbei, pînă în piiatra cea mare şi de acolea merge hotaru tot în sus, pînă în obîrșiia Văi Largi, pe şleau în sus, pînă în plaiu şi pînă în çurmătura plaiului şi pînă în obîrşiia Rusuleţului şi preste muchiia mai pre sus şi în pleaşă în Izvorul Murg şi pre izvor în sus pînă în vîrful Pleşii lui Epure şi pre Izvorul cu Rîpa, în obîrşia Coşii şi în jos preste măgle şi de acolea în jos pre plaiul Brătienilor. pînă desupra Pleşii cei Mari, preste obîrşiia Rogozii şi în jos preste Pleaşa cea Mare, prin obîrşiia Cărpenoasei, care cură în Rîuşor şi tot în jos pre muchie şi pre semne pre hotarăle cele bătrîne şi de acolea prin obîrşiia Clocotivei şi tot în jos pre muchie pînă în Streoşti şi pre muchiia Streoştilor şi din Streoşti în jos pînă în curmătură şi apoi tréce potecul din Rîuşor în Năvrap şi din Năvrap în Rîuşor şi de acolia în jos tot pe muchie şi pre hotarăle céle bătrîne pre podul Rîuşorului, pînă în gura Năvrapului, unde dă Năvrapul în Bratiia şi de acolea tot pe Bratiia în jos, pe apă, pînă în sat în Năpîrteni şi tréce apa ⟨B⟩ratiei în gura văi Berivoeştilor, unde dă valea în Bratiia şi pe lîngă Bratiia în jos, pînă în Troian şi pre Troian la deal, alăturea cu delniţa Paraschivului, pînă în capul delniţii şi de acolo în jos pre Troian, pînă în capul locurilor şesului şi din sus, pînă în curmătura văi şi pre drum la vale, pînă în capul luncii Podului de Sus şi de acolo înnainte, pînă în Muşceluşul lui Cîrstian Năpîrteanul, rumânul mănăstirii Vierăşului, în piatră şi de acolo pînă în capul locului lui Tăpălagă, iar rumânul mănăstirii şi la vale prin muche, pînă în Bobele iar într-o piiatră şi de acolo pre muche la deal din măgură în măgură, pînă în Crucişoară, în vîrfu unde să loveşte cu hotarul Coteştilor şi de acolo în jos pe muche, pînă în fîntîna cea bătrînă la cireş şi de la fîntînă sue la deal şi pre muchea cea care să hotăraşte cu Răogénii drept la vale, pînă din josŭ de drum, unde sînt 2 pietre şi din Bratiia unde să [să] chiiamă Ceşanii şi preste Bratiia merge, unde să chiamă Buzuenii şi de acolo drept la deal pînă în capul Erjii de sus, unde să hotărăşte cu Slănicul de jos, de acolo pre Slănic în sus precum scrie semnele în cărţile céle bătrîne. Şi aici să închiee toate semnele moşii Năpîrtenilor.

Şi cu aceste sémne şi hotară s-au încungiurat toată moşiia satului Năpîrtenilor, pentru că sînt drepte moşii şi de baştină cumpărate de moşul lor, Pătrul postelnic de la Bîrcă şi de la Voica, drept 200 de florinţi şi 1 caftan de atlazu şi 1 conteş de urşinic şi încă din zilele răposatului Basarab voevod cel Bătrîn.

Iar dupe acéia, Vlaicul logofătul, feciorul Mihnei pîrcălab, el au avut pîră înnaintea domnii méle pentru satul Năpîrtenii cu Ştefan şi cu Bran de la Răogeni şi cu fraţii lor de la Cereşani, însă aşa pîra Ştefan şi Bran cu cetaşii lor cum că iaste de baştină al lor satul Năpîrtenii. Intru aceia, domniia mea am judecat şi am ales, dupe dreptate şi după lége, cu toţi cinstiţii boiarii domnii méle şi am adeverat domnia mea cum că au fost acest sat de baştină al Vlaicului logofătului şi al fră⟨ţi⟩ni-său Mihnii şi cumpărat de moşul lor, Pătrul postelnic, încă din zilele lui Basarab voevod cel Bătrîn. Iar Ştefan şi Bran cu cetaşii lor, ei n-au avut nici o treabă cu satul Năpîrtenii ce s-au zis mai sus, ci au rămas Ştefan şi Bran şi cu cetaşii lor de lége dinnaintea domnii mele încă de doao ori.

Pentru aceasta, am dat şi domniia mea Vlaicului logofătului şi frăţine-său Mihnii, ca să fie lor moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor lor şi de niminea să nu să clătească, dupe zisa domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Badea stolnic i Mitrea comis i Gonţea paharnic i jupan Stoichiţa vel postelnic. Ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Şi s-au scris în luna lui ghenar 22 dni, în minunatul oraş Bucureştii, leat 7080 ⟨1572⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 230—231. Traducere; alte traduceri ibidem, mss. 349, f. 262—265 şi 483, f. 3v—8.
EDIŢII. *DIR,B*, 60—62.

---

88 1572 (7080) ianuarie 25, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтеномȣ властиленинȣ и пръвомȣ съвѣтникȣ господства ми, жȣпанȣ Драгомирȣ велики дворник съ синови си, елици емȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест село Клежании въси и съ въсем хотаром, занеже половинȣ ѡт село Клежани дал ест и поклонил ест сам Калотъ старога съ своим ꙗзик, прѣжде съмръти, више реченомȣ правителю господства ми, жȣпанȣ Драгомирȣ великомȣ дворник, а ѡт дрȣга половинȣ, дел Калотъв Бъзоꙗш паки ю поклонил сам Калотъ Бъзоꙗш жȣпанȣ Драгомирȣ велики дворник въса, варе елика се хтет избрати, за свои добро волю. А после, синȣ Їѡнов ѡт Столничи, имене его Г... поклонил ест и продал ест въса свои дел ѡт село Клежани почтеномȣ правителю господства ми, жȣпанȣ Драгомирȣ велики дворник, за ҂в҃ аспри готови и за д҃ лакти за шокърлат и поклонил ест и продал ест сам ѡт негов добро волю, ѡт пред господства ми. А потом, паки да ест жȣпанȣ Драгомирȣ велики дворник ȣ село Клежани дел Микȣлов въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвȣде, занеже ю ест покȣпил жȣпан Драгомир велики дворник ѡт Микȣл, за ҂д҃ аспри готови. И продал ест Микȣл за свою добро волю ѡт пред господства ми.

И поклонили сȣт и продали сȣт више въси людїе село Клежании въси жȣпанȣ Драгомирȣ велики дворник, ꙗкоже да дръжит и да ѡбладȣет сам село Клежании въси, а дрȣг нихто метех да не имат ȣ село Клежани.

Сего радї, дадох и господство ми почтеномȣ властиленȣ и пръвомȣ съвѣтникȣ господства ми, жȣпанȣ Драгомирȣ велики дворник, ꙗкоже да мȣ ест село Клежании въси ѡчинȣ и ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и вноком и прѣвночетом емȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетели поставлех господство ми: жȣпан Добромир бив велики бан Кралевски и жȣпан Ивашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарникȣ и жȣпан Стоика велики постелник. И исправник, жȣпан Добромир бив вел бан Кралевски.

Исписах аз, <Ми>рославȣ, въ столни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генȣарїе ке҃ дьни, текȣщим лѣт ѡт Адама, въ лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin şi prim sfetnic al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Clejanii tot şi cu tot hotarul, pentru că jumătate din satul Clejani a dat-o şi a închinat-o singur Calotă cel bătrîn cu limba sa, înaintea morţii, mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, iar din cealaltă jumătate, partea lui Calotă Băzoiaş, iarăşi i-a închinat-o singur Calotă Băzoiaş jupanului Dragomir mare vornic toată, oricît se va alege, de bunăvoia lui. Iar apoi, fiul lui Ion din Stolnici, anume G... a închinat-o şi a vîndut-o toată partea sa din satul Clejani cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, pentru

2 000 aspri gata şi pentru 4 coţi de şocîrlat şi a închinat-o şi a vîndut-o singur de bunăvoia lui, dinaintea domniei mele. Iar după aceea, iar să-i fie jupanului Dragomir mare vornic în satul Clejani partea lui Micul toată, oricît se va alege de peste tot, pentru că a cumpărat-o jupan Dragomir mare vornic de la Micul, pentru 4 000 aspri gata. Şi a vîndut-o Micul de bunăvoia lui, dinaintea domniei mele.

Şi au închinat şi au vîndut toţi oamenii de mai sus satul Clejanii tot jupanului Dragomir mare vornic, ca să ţină şi să stăpînească singur satul Clejanii tot, iar altul nimeni amestec să nu aibă în satul Clejani.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului vlastelin şi prim sfetnic al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, ca să-i fie satul Clejanii tot ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei.

Am scris eu, ⟨Mi⟩roslav, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 25 zile, cursul anilor de la Adam, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., LIX/28. Orig., perg. (37,5×39), şters, pecete timbrată.

---

89 1572 (7080) martie 13

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїнскою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми слȣг господство ми Степан логофет, ꙗкоже да мȣ ест дел Станов пръкълаб, варе елика се хтет избрати ѡт Дръгоещи и ѡт Ѹеще, със една воденицȣ и ѡт Божорени, със виноград и ѡт Ѹлицȣ, със а҃ колило за водїницȣ и ѡт Копачел, със една виноград въсѣ, занеже Стан пръкълаб ѡн ест биѡ възел по сестрȣ Степанов, по жȣпаница Деспина, пръвобратȣчеда госпождев Деспинев, със много прикїа и скȣли скъпи, ещеже и ѡт госпожда Деспина много иманїе,биѡ им ест цѣнȣ ҂р҂п аспри. А потом, ест ȣмрѣл жȣпаница Деспина, еже ест била за Стан пръкълаб и без чедно. Таже потом, госпожда Деспина, ѡна ест просил своеи иманїе и прикїа сестрȣ Степанов свех, нȣ Стан пръкълаб, ѡн ест стигнȣл рȣцѣ и нихтоже нѣст хотѣл дати, анȣ ест носил със рѣч празно, дондеже постеже его и съмрътъ и ѡста длъжно Стан пръкълаб въсѣх више речено иманїе.

Таже, потом, госпожда Деспина не можит тръпѣти толико пагȣба, нȣ имаше прȣх със анепсею Станов пръкълаб и със четом его пред покоинаго Радул воеводȣ. И видех и господствȣ емȣ книг господствȣ емȣ како ест достежел госпожда Деспина въсе комати и села и ацигани Станов пръкълаб, зрадї више речено иманїе и прикїа сестри Степанов. Такождере сȣт имали прȣ и пред покоиномȣ Мирча воевода, Стан постелник със госпожда Деспина, а господствȣ емȣ гледал съм редȣ, по правдȣ, със въсеми чьститими правителїе господствȣ емȣ, нȣ ѡсташе Стан постелник ѡт закон ѡт пред господствȣ емȣ, како, или да платит више речено иманїе, или да дръжит госпожда Деспина въсе комати Станов пръкълаб.

А потом, ещеже имали сȣт тъкмежїе Стан постелник със госпожда Деспина, понеже ȣмолил ест Стан постелник по госпожда Деспина како да мȣ простит ѡт више речено длъг. Таже, госпожда Деспина прости и дал ест

Стан, ѡт негов добро волю, више речене делове ѡт више речених селах и ещеже Бръгърещи ѡт Полѣ и е҃ челѣди ѡт ацигани.

Ꙗ потом, даде и помилова госпожда Деспина по братȣчедȣ своих, по Степан логофет със више речених делове ѡт више речених селах и в҃ челади ѡт ацигани, по име Коман и Ѡпринка, како да мȣ не погинет прикїе и скȣлище сестри его Деспинев и със скȣлищи госпождев Деспинев, нȣ да им ест помѣнȣ въ вѣки.

Ꙗ потом, Стан постелник, ѡи сице не ест ѡставил, нȣ паки прїиде и пред господства ми, али кȣпно със Степан логофет. И сице прѣше Стан постелник по Степан логофет пред господства ми, понеже мȣ ест платил въс Стан постелник аспрїи въ рȣкȣ Степанов логофет, зрадї тех села више речене. Ꙗ ȣ тем, господство ми гледал и сȣдил, по правдȣ и по закон, със въсеми чьститими правителїе господства ми <и видѣл> господство ми[1] <и про>четах книга покойномȣ <Ра>д<ȣл> воеводȣ и книга покойномȣ Мирчев воеводȣ понеже нѣст <платил> Стан постелник Степанов логофет никакоже ѡт таꙗ више реченȣ... <да>дох и господство ми Степанов логофет тех више речене села.. и ѡт вишеречени госпожда... Стан постелник...

...ещеже сице не можит да се покоит ѡт Стан постелник, нȣ паки сȣт имали прȣ пред господства ми Стан постелник със Ꙗпостол банȣл, зет Степанов логофет. И паки сице прѣше Стан постелник по Ꙗпостол банȣл пред господства ми, понеже ест дал Стан постелник въс аспрїи еже сȣт више писани въ рȣкȣ Степанов логофет зрадї тех села више писани. Ꙗ ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон и дадох господства ми Станов постелник закон, в҃і болѣри, да заклет със ѡними како ест дал въсѣх аспрїи еже више речени въ рȣкȣ Степанов логофет. Ꙗ ȣ тем, Стан постелник ѡи никако не можит да донесит тех в҃і болѣри на дьнь и на сорок, нȣ ѡсташе Стан постелник ѡт закон, в҃ крат, ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Ꙗпостолов банȣл тех више речени села въ ѡхабȣ, емȣ и синовом и внуком и прѣвнȣчитом и҆ ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господство ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир великї дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Бадѣ столникȣл и Митрѣ комис и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики логофет.

И пис аз, Дръгич. сїе книга, мѣсеца мартїе г҃ї дьни, а ѡт Ꙗдама текȣщим до селѣ лѣтом ҂з҃п.

† Їѡ Ꙗлѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată' ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stepan logofăt, ca să-i fie partea lui Stan pîrcălab, oricît se va alege din Drăgoeşti şi din Ueşti, cu o moară şi din Bojoreni, cu vie şi din Uliţa, cu o roată de moară şi din Copăcel, cu o vie, toată, pentru că Stan pîrcălab, el a luat pe sora lui Stepan, pe jupaniţa Despina, vara primară a doamnei Despina, cu multă zestre şi scule scumpe, încă şi de la doamna Despina multă avere, preţul ei fiind 180 000 aspri. Iar după aceea, a murit jupaniţa Despina, care a fost după Stan pîrcălab şi fără copii. Iar după aceea, doamna Despina, ea şi-a cerut averea ei şi zestrea surorii lui Stepan toată, dar Stan pîrcălab, el a pus mîna şi n-a vrut să dea nimic, ci a dus-o cu vorbe goale, pînă cînd i-a sosit şi moartea şi a rămas dator Stan pîrcălab toate mai sus-zisele averi.

Astfel, după aceea, doamna Despina n-a putut să rabde atîta pagubă, ci a avut pîră cu nepotul lui Stan pîrcălab şi cu ceata lui, înaintea răposatului

Radul voievod. Şi a văzut şi domnia lui cartea domniei lui că a dobîndit doamna Despina toate averile şi satele şi ţiganii lui Stan pîrcălab, pentru mai sus-zisa avere şi zestre a surorii lui Stepan. De asemenea au avut pîră şi înaintea răposatului Mircea voievod, Stan postelnic cu doamna Despina, iar domnia lui a cercetat rîndul, după dreptate, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei lui, ci a rămas Stan postelnic de lege dinaintea domniei lui, ca, sau să plătească mai sus-zisa avere, sau să ţină doamna Despina toate averile lui Stan pîrcălab.

Iar după aceea, încă au avut tocmeală Stan postelnic cu doamna Despina, pentru că a rugat-o Stan postelnic pe doamna Despina, ca să-l ierte de mai sus-zisa datorie. Astfel, doamna Despina l-a iertat şi i-a dat lui Stan, de a ei bunăvoie, mai sus-zisele părţi din mai sus-zisele sate şi încă Brăgăreştii de Cîmpie şi 5 sălaşe de ţigani.

Iar după aceea, a dat şi a miluit doamna Despina pe vărul său, pe Stepan logofăt cu mai sus-zisele părţi din mai sus-zisele sate şi 2 sălaşe de ţigani, anume Coman şi Oprinca şi cu sculele doamnei Despina, ca să nu piară zestrea şi sculele surorii sale Despina, ci ca să-i fie pomană în veci.

Iar după aceea, Stan postelnic, el nu s-a lăsat aşa, ci iar a venit şi înaintea domniei mele, însă împreună cu Stepan logofăt. Şi aşa pîra Stan postelnic pe Stepan logofăt înaintea domniei mele că a plătit Stan postelnic toţi asprii în mînă lui Stepan logofăt, pentru acele sate mai sus-zise. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ⟨şi am văzut⟩ domnia mea [1] ⟨şi⟩ am citit cartea răposatului ⟨Radul⟩ voievod şi cartea răposatului Mircea voievod că n-a ⟨plătit⟩ Stan postelnic lui Stepan logofăt nicicum din acea mai sus-zisă... am dat şi domnia mea lui Stepan logofăt acele mai sus-zise sate... şi de la mai sus-zisa doamnă... Stan postelnic....

...încă şi aşa n-a putut să se liniştească de Stan postelnic, ci iar au avut pîră înaintea domniei mele Stan postelnic cu Apostol ban, ginerele lui Stepan logofăt. Şi iar pîra aşa Stan postelnic pe Apostol ban înaintea domniei mele, că a dat Stan postelnic toţi asprii care sînt mai sus-scrişi în mîna lui Stepan logofăt pentru acele sate mai sus-scrise. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi am dat domnia mea lui Stan postelnic lege, 12 boieri, să jure cu ei că a dat toţi asprii care s-au zis mai sus în mîna lui Stepan logofăt. Iar întru aceasta, Stan postelnic, el nicicum n-a putut să aducă pe acei 12 boieri la zi şi la soroc, ci a rămas Stan postelnic de lege, a doua oară, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Apostol ban acele mai sus-zise sate de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi am scris eu, Drăghici, această carte, luna martie 13 zile, iar de la Adam pînă acum, ani curgători 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XCV/14. Orig., perg.(65 × 39), rupt şi şters, pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 62—63.

---

[1] Cuvintele: „господство ми" („domnia mea") sînt scrise deasupra rîndului.

90

1572 (7080) aprilie 5, Bucureşti

† Мılостїю <бож>[1]їею, Їѡ Алеѯандрꙋ воево<да>[1] и господин<ъ>[1] в<ъсои земле>[1] Ꙋггровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев вое<вода>[1]. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми семꙋ калꙋгерꙋ, на име Истратїе, ꙗкоже да мꙋ ест место ꙋ шꙋм Бъркънецїилор, понеже мꙋ ест покꙋпил калꙋгерꙋ Истратїе ѡт над Тꙋдоран и ѡт брат его, Радꙋл н҃д сежени ꙋ дълг а ꙋ широт к҃и, за ѯ҃е аспри готови. И продадоше Радꙋл и Тꙋдоран ѡт свою добро волю и със ꙋзнанїе въсом мегиꙗшом и ѡт гор и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

А по съмрътъ и калꙋгерꙋ Истратїев, да не имат ниже един чьловѣкъ метѣхꙋ със тех мѣсто, тъчїю да прѣбивает калꙋгери кою хокют бити сиромахси.

Сего радї, дадох и господство ми калꙋгерꙋ Истратїев, ꙗкоже да мꙋ ест место въ ѡхаб и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже сведѣтелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїiар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика <в>[1]елики постелник. Исправник, Драгомир ве<ли>[1]ки дворник.

Пис аз, мали Кореси, въ столни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїе е҃ дьни, в лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn ⟨a toată ţara⟩ [1] Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui călugăr, anume Istratie, ca să-i fie loc în pădurea Bărcăneştilor, pentru că a cumpărat călugărul Istratie de la Tudoran şi de la fratele lui, Radul 54 stînjeni în lung iar în lat 28, pentru 65 aspri gata. Şi au vîndut Radul şi Tudoran de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

Iar după moartea şi a călugărului Istratie, să nu aibă amestec nici un om cu acest loc, numai să vieţuiască călugării care vor fi siromahi.

De aceea, am dat şi domnia mea călugărului Istratie, ca să-i fie locul de ohabă şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Coresi cel mic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 5 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 701. Orig., hîrtie(31,5×20,5), pecete aplicată.

---

[1] Loc rupt.

91

1572 (7080) aprilie 7, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ <Али>ѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахи<иское, синъ> великааго о прѣдобрагѡ Мирчев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми <почтеними правителїем и пръ>вими

съвѣтници господства ми, жȣпан Ївашко велики лѡгѡфетȣ и жȣпан Ꙗлбȣл велики ключа<р и със> синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкѡже да им сȣт силищѣ что се зовет Бистрица, али ѡт блатȣ Бистрицев т<р>е<т>лаго дел и поꙗна Ȣръцилор до ȣ хотар, ȣ вода Стрънбеи, половинȣ, занеже им сȣт старе и праве ѡчине и дѣдїне, али пок<ȣпе>нїе. Понеже сїа више речена ѡчинȣ била ест за дѣдїнȣ жȣпаницев Маргъв ѡт Каракал; а къда ест бил въ дьни покоинаго Радꙋл воеводȣ, а жȣпаница Марга ѡна ест имала нѣкои еи с<ин>и ȣ Тȣрска Земле и не ест имала спензȣ да их платит ѡт <к>ъ тȣрци, нȣ ест продала сїа више речена ѡчинȣ Радꙋлѡв воеводȣ, за ҂л̄ аспрї готови, тере си ест платила еи сини със т<аи> више речени аспри и извадила их ест ѡт тȣрци.

Ꙗ потом, покоинаго Радꙋл воеводȣ помиловал ест по Радꙋл ключар, ѡтцȣ више реченим правїтелїем господства ми, със тае више речена ѡчинȣ, радї право вѣрно слȣжбȣ еже мȣ ест бил послȣжил и ещеже помиловал га и на свадбȣ Радꙋлов ключар къда се ест възел със жȣпаница Каплѣ.

И къда ест бил помиловал Радꙋл воеводȣ по ѡтцȣ више реченим правїтелїем господства ми, Радꙋл ключар, тогда не ест бил село п<о> тае више реченȣ ѡчинȣ, нȣ ест покȣпил Радꙋл ключар вечини, т<е>ре ́ест сътворил село еже се зовет Ȣръцїн.

И ȣ тем, господств<о> ми видѣл съм и прочетал съм и книгȣ покоинаго Радꙋла воеводȣ за покȣпенїе и ѡт помилованїе, како ест бил покȣпил Радꙋл воеводȣ сїа више речена ѡчинȣ ѡт жȣпаница Марга, а после ест помиловал по Радꙋл ключар, ѡтцȣ више <реченим прави>телїем господства ми.

Сего радї, дадѡх и господство ми више <речен>им правїтелїем господства ми, жȣпан Ївашко велики <лѡгѡфетȣ и> жȣпан Ꙗлбȣл велики ключар, ꙗкоже да им сȣт сїа <више речена ѡчина> въ ѡчинȣ <и> въ ѡхабȣ, ним и синовѡм им и внȣком и прѣвнȣчетом им и не ѡт когѡже непоколѣбимо, порызмо господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣх господства ми: жȣпан Дѡбромир бивше велики бан и жȣпан Драгомир велики двѡрник и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ кѡмис и Бадѣ ꚍгѡлник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелникȣ. Исправник, Драгомир велики дворник.

Ꙗ аз, Балѣ граматик, еже ю написах въ настолни ȣ град ȣ Бȣкȣрещи, въ мѣсеца апрїлїе з̄ дьни и текȣщем лѣтом ѡт Ꙗдама до селѣ, в лѣт ҂з͠п.

† Їѡ Ꙗлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io ⟨Ali⟩xandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ⟨fiul⟩ marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ⟨cinstiţilor dregători şi⟩ primi sfetnici ai domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer ⟨şi cu⟩ fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie selişte a ce se cheamă Bistriţa, însă din balta Bistreţului a treia parte şi poiana Urîţilor jumătate, pînă la hotar, în apa Strînbei, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine, însă cumpărături. Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moştenire a jupaniţei Marga din Caracal; însă cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar jupaniţa Marga ea a avut nişte fii ai ei în Ţara Turcească şi n-a avut bani ca să-i plătească de la turci, ci a vîndut această mai sus-zisă ocină lui Radul voievod, pentru 30 000 de aspri gata, de şi-a plătit fiii ei cu acei mai sus-zişi aspri şi i-a scos de la turci.

Iar apoi, răposatul Radul voievod l-a miluit pe Radul clucer, tatăl mai sus-zişilor dregători ai domniei mele, cu acea mai sus-zisă ocină pentru dreptcredincioasa slujbă ce i-a slujit şi l-a miluit încă la nunta lui Radul clucer cînd s-a luat cu jupaniţa Caplea.

Şi cînd l-a miluit Radul voievod pe Radul clucer, tatăl mai sus-zişilor dregători ai domniei mele, atunci nu era sat pe acea mai sus-zisă ocină, ci a cumpărat Radul clucer vecini, de a făcut satul ce se numeşte Urîţii.

Şi întru aceasta, domnia mea am văzut şi am citit şi cartea de cumpărătură şi de miluire a răposatului Radul voievod, că a cumpărat Radul voievod această mai sus-zisă ocină de la jupaniţa Marga, iar apoi l-a miluit pe Radul clucer, părintele mai sus-<zişilor> dregători ai domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-zişilor dregători ai domniei mele, jupan Ivaşco mare <logofăt şi> jupan Albul mare clucer, ca să le fie această <mai sus-zisă ocină> de ocină <şi> de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Balea grămătic, care am scris-o în cetatea de scaun în Bucureşti, în luna aprilie 7 zile şi anul curgător de la Adam pînă acum, în anul 7080 <1572>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 913 (Ep. Rîmnic, CXXV/3, Vieroş, VIII/3). Orig., hîrtie (45×29), rupt, pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1859, cealaltă din 1903.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 64. Facs. *Ibidem*, 516.

---

92 1572 (7080) aprilie 10, Bucureşti

† Милостїю божїєю, Іѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсеи земли Ѹггровлахиискоє, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевод. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми свѣтѣи, божественѣи, велицѣи цръквъ, Єпископие ѡт тръг Бȣзъȣ, ꙗкоже бити еи ѡчинȣ и место и със винограде ȣколо свѣтѣи Єпископие и ѳ҃ ниве ȣ полю варошом, занеже съм покȣпил господство ми више реченȣ место и със винограде и тех ниве ѡт варошани на име: ѡт попа Мънѣ погоне в҃ и пол, за ф҃і аспри и ѡт Михнѣ покон а҃ и пол, за ѵ҃ѯ аспри и ѡт попа Іѡн погоне в҃, за ѫ҃і аспри и ѡт Коман погон а҃ <и> пол, за р҃ѯ аспри и ѡт Герге погон пол, за п҃е <аспри> и ѡт Щефȣл пол погон, за р҃ке аспри и ѡт Дечка в҃ погоне и пол, за ҂в аспри и ѡт ла Ѩню погон а҃ и пол, за т҃і аспри и ѡт Стан погон а҃ и пол, за т҃ѯ аспри и ѡт Неделко погон а҃ за р҃пе аспри и ѡт Дȣмитрȣ погон а҃, за с҃і аспри готови ѡ ѡт Радул Бȣлȣрев погоне в҃, за ѱ҃ѯ аспри и ѡт Бȣкȣл пол погон, за р҃ аспон и ѡт Татȣл пол погон, за н҃в аспри и ѡт Радул Чоканов погон а҃ и пол, за с҃ѯ аспри и ѡт Продилъ погон а҃, за с҃і аспри и ѡт Нѣгȣл пол погон, за н҃е аспри и ѡт Лȣпше погон пол; за ч҃ аспри готови и ѡт Глигорие погон а҃ и пол, за т҃і аспри готови и ѡт Воика погон а҃, за с҃л аспри и ѡт попа Стан погон а҃, за т҃і аспри и ѡт Дръгана погон, за р҃е аспри и ѡт Дръган погон а҃ и пол, за с҃ч аспри и ѡт Некȣла пол погон, за р҃і аспри и ѡт Стан Лекъв погоне в҃ и пол, за ф҃і аспри и ѡт Манѣ пол погон,

за п҃ аспри и ѡт Дръгич погоне г҃, за ҂ас҃ аспри и ѡт Нъврап погоне в҃, за фѯ҃ аспри и ѡт Стоика погоне в҃, за фі҃ аспри и ѡт Їван погон а҃, за у҃ аспри и ѡт Стана погоне в҃, за хі҃ аспри и ѡт Шерб пол погон, за н҃ аспри и ѡт попа Мирча више писани ѳ҃ ниве, за...[1]

<Сего радї, покꙋпих>[1] господство ми више речени ѡчине и местове и със винограде <ѡт више речени>[1] людїе за више реченꙋ цѣно, чинит аспри ҂г҂іѱк҃ сребрьни. И приложил <их> господство ми бити свѣтѣи Єпископие въ покрѣпленїе и въ ѡст<раб>[1]а и божествним їноком въ пищꙋ, а господства ми и родїтеле господства ми въ вечное въспоминанїе.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи Єпископїе, ꙗкоже бити ей ѡчинꙋ, ꙋхабꙋ и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже сведѣтеле поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет и Дꙋмитрꙋ вистїiар и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник.
Исправник, Ївашко вел логофет.

И аз, Фїера логофет, словоꙋшаритѣл, еже ю ꙋшарих въ дивни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїе і҃ дьни и текꙋщи лѣтом ѡт Ѧдама до сего писанїе, в лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ воевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii, marei biserici, Episcopiei din tîrgul Buzău, ca să-i fie ocină şi loc şi cu vii în jurul sfintei Episcopii şi 9 ogoare în cîmpul oraşului, pentru că am cumpărat domnia mea mai sus-zisul loc şi cu vii şi acele ogoare de la orăşenii anume: de la popa Mînea 2 pogoane şi jumătate, pentru 510 aspri şi de la Mihnea un pogon şi jumătate, pentru 460 aspri şi de la popa Ion 2 pogoane, pentru 510 aspri şi de la Coman un pogon ⟨şi⟩ jumătate, pentru 160 aspri şi de la Gherghe jumătate de pogon, pentru 85 ⟨aspri⟩ şi de la Şteful jumătate de pogon, pentru 125 aspri şi de la Decica 2 pogoane şi jumătate, pentru 2 000 aspri şi de la Ianiu un pogon şi jumătate, pentru 310 aspri şi de la Stan un pogon şi jumătate, pentru 360 aspri şi de la Nedelco un pogon, pentru 185 aspri şi de la Dumitru un pogon, pentru 210 aspri gata şi de la Radul al lui Bulurea 2 pogoane, pentru 760 aspri şi de la Bucul jumătate de pogon, pentru 100 aspri şi de la Tatul jumătate de pogon, pentru 52 aspri şi de la Radul al lui Ciocan un pogon şi jumătate, pentru 260 aspri şi de la Prodilă un pogon, pentru 210 aspri şi de la Neagul jumătate de pogon, pentru 55 aspri şi de la Lupşe jumătate de pogon, pentru 90 aspri gata şi de la Gligorie un pogon şi jumătate, pentru 310 aspri gata şi de la Voica un pogon, pentru 230 aspri şi de la popa Stan un pogon, pentru 310 aspri şi de la Drăgana un pogon, pentru 105 aspri şi de la Drăgan un pogon şi jumătate, pentru 290 aspri şi de la Necula jumătate de pogon, pentru 110 aspri şi de la Stan al lui Leca 2 pogoane şi jumătate, pentru 510 aspri şi de la Manea jumătate de pogon, pentru 80 aspri şi de la Drăghici 3 pogoane, pentru 1 200 aspri şi de la Năvrap 2 pogoane, pentru 560 aspri şi de la Stoica 2 pogoane, pentru 510 aspri şi de la Ivan un pogon, pentru 400 aspri şi de la Stana 2 pogoane, pentru 610 aspri şi de la Şerb jumătate de pogon, pentru 50 aspri şi de la popa Mircea mai sus-scrisele 9 ogoare, pentru... [1].

⟨Deci am cumpărat⟩ [1] domnia mea mai sus-zisele ocine şi locuri şi cu vii ⟨de la mai sus-zişii⟩ [1] oameni pentru preţul mai sus-zis, face 13 720 aspri de argint. Şi am dăruit domnia mea, ca să fie sfintei Episcopii de întărire şi de folosinţă, iar dumnezeieştilor călugări de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei Episcopii, ca să-i fie ocină, ohabă şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi eu, Fiera logofăt, scriitor, care am scris-o în minunata cetate Bucureşti, luna aprilie 10 zile şi anul curgător de la Adam pînă la această scriere, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 914 (Ep. Buzău, LXXXI/1). Orig., hîrtie (44×30), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 263.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 65—66. Facs. *Ibidem*, 517.

---

[1] Loc rupt.

---

93 1572 (7080) aprilie 15, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгрровлахїское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣг господства ми, Строе ватах и съ них синови, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Свинтещи, дел Кирев въсах, варе елика се хокет избрати ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт по въсои хотаром, понеже ѡ ест покȣпил за ҂г҃ аспри тȣрски. И пак да мȣ ест дел Билаев въсах ѡт Свинтещи ѡт по въсои хотаром, занеже мȣ ест покȣпил за ҂г҃ аспри тȣрски. И паки да мȣ ест дел Ѡанчев ѡт Свинтещи въсах, варе елика се хокет избрати ѡт по въсом хотаром. занеже ю ест покȣпил Строе ватах за х҃ аспри.

И пак да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Боръла, дел Стоикев Гросȣл въсах, варе елика се хокет избрати, понеже ѡ ест покȣпил за ҂д҃ аспри тȣрски.

И пак да мȣ ест едни челѣд за ацигани, на име Радул със циганка си и със синови си, понеже мȣ ест покȣпил ѡт дъщера Станев ѡт Хотърани, за ҂гф҃ аспри. И пак да мȣ ест дрȣг челѣд за ацигани, на име Северин със ациганка си и съ синови си, понеже ю ест покȣпил ѡт Препъвȣл, синъ Кербелез, за ҂гх҃ аспри тȣрски.

И пак да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Боръла, дел Скицев въсах, понеже ю ест покȣпил за р҃ аспри и платил мȣ ест бирове и техзї аспри и ваме за сол за три лѣт.

Тем радї, дадох и господство ми више реченȣ слȣг господства ми, Строе ватах, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синовим им и внȣком и прѣвнȣчетом и ⟨ни⟩ ѡт когожде непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже сведѣтеле поставлѣемȣ господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ивашко велики логофет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постелникȣ. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Бадѣ, еже написах въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца априлие еі҃ дьни, въ лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiului lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stroe vătaf şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Svinteşti, partea lui Chirea toată, oricît se va alege din cîmp şi din pădure şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o pentru 3 000 aspri turceşti. Şi iar să-i fie partea Vilaiei toată, din Svinteşti, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o pentru 3 000 aspri turceşti. Şi iar să-i fie partea lui Oancea toată, din Svinteşti, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Stroe vătaf, pentru 600 aspri.

Şi iar să-i fie ocină în Borîla partea lui Stoica Grosul toată, oricît se va alege, pentru că a cumpărat-o pentru 4 000 aspri turceşti.

Şi iar să-i fie un sălaş de ţigani, anume Radul cu ţiganca lui şi cu fiii săi, pentru că l-a cumpărat de la fiica lui Stan din Hotărani, pentru 3 500 aspri. Şi iar să-i fie alt sălaş de ţigani, anume Severin cu ţiganca lui şi cu fiii săi, pentru că l-a cumpărat de la Pîrvul, fiul lui Cherbelez, pentru 3 600 aspri turceşti.

Şi iar să-i fie ocină în Borîla, partea lui Schiţea toată, pentru că a cumpărat-o pentru 100 aspri şi i-a plătit birurile şi acei aspri şi vama din sare, pe trei ani.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-zisei slugi a domniei mele, Stroe vătaf, ca să-i fie de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Badea, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 15 zile, în anul 7080 ‹1572›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCXVI/5. Orig., perg. (29,5×41,5), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 66–67.

---

94 1572 (7080) aprilie 16

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода <и госпо>динъ въсое земле Ѹггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтеномꙋ правителю господст<ва ми>, жꙋпан Добромир Бибескꙋл вел бан и със синови емꙋ, елици им Богъ припꙋс<ти>т, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Рꙋсинещи ѡт Ѡлтец, дел Чобанов и дел...[1] въса, варе е<ли>ка се хтет избрати и ѡт полю и ѡт шꙋмꙋ и ѡт водꙋ и ѡт седали и със периво<ли и> ѡт по въсою хотаром. Понеже ест ꙋбил Чобан и със...[1] некои негови степани али ест бил тꙋрци џѣлепи; а таже родїнꙋ тꙋрцим, ѡни сꙋт <при>фатили по Чобан и по...[1]. таже их ест донесили прѣд почтено<м>ꙋ правителю господства ми, жꙋпан Добромир Бибескꙋл вел бан. И въсхотѣ<л> тꙋрци да их загꙋбит по Чобан и по...[1] а почтеномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Добромир Бибескꙋл вел бан, ѡн их ест платил по Чобан и по Михъилъ ѡт къ тꙋрцї със ҂д҃х аспри сребро готови, тере их ест извади<л>и главе им ѡт виле. Таже, Чобан и Михъилъ не имали аспри да поврат<ити> почтеномꙋ пра-

вителю·господства ми еже ест више писан, жȣпан Добромир Бибескȣл вел бан, анȣ ест дали нихне делове за ѡчинȣ ѡт Рȣсинещи в<ъсе, варе колико се хокет избратити ѡт посвȣде. И дали сȣт ѡни ѡт нихномȣ добром волѣ и със знанїе въсем мегїꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми <поч>теномȣ правителю господства ми, жȣпан Добромир Бибескȣл вел бан, ꙗкоже да мȣ ест више реченȣ ѡчинȣ ѡхабȣ, им и синовом им и вȣком и прѣвнȣ<ч>етом и не ѡт когоже непоколебимȣ, порнзмȣ господства ми.

И сеже ȣбо сведетелїе поставлѣх господства ми: жȣпан Добромир Бибескȣл вел бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ивашко велики лѡгѡфет и <жȣп>ан Стан велики спатар и жȣпан Митрѣ велики комис и жȣпан <Ба>дѣ велики столник и жȣпан Дȣмитрȣ велики вистїꙗр и жȣпан Гонцѣ велики пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драго<мир> велики дворник.

Исписах аз, Вȣча дїꙗк, мѣсеца априлїе ѕ҃ї <дьни> и текȣщаго лѣтом до сего писа<нїе>, въ <лѣ>т ҂з҃п.

† Їѡ Алеѯандрȣ воевода, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod ‹şi domn› a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei ‹mele›, jupan Dobromir Bibescul mare ban şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Rusineşti pe Olteţ, partea lui Cioban şi partea... [1] toată, oricît se va alege şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatră şi cu grădini ‹şi› de peste tot hotarul. Pentru că a ucis Cioban şi cu... [1] nişte stăpîni ai lor, care erau turci gelepi; însă rudele turcilor, ei au prins pe Cioban şi pe... [1] şi i-au adus înaintea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir Bibescul mare ban. Şi cereau turcii ca să-i piardă pe Cioban şi pe... [1]. Iar cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dobromir Bibescul mare ban, el a plătit pe Cioban şi pe Mihăilă de la turci cu 1 600 aspri gata de argint, de le-a scos capetele de la furci. Astfel, Cioban şi Mihăilă n-au avut aspri să întoarcă cinstitului dregător al domniei mele care este mai sus-scris, jupan Dobromir Bibescul mare ban, ci au dat toate părţile lor de ocină din Rusineşti, oricît se va alege de pretutindeni. Şi au dat ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir Bibescul mare ban, ca să-i fie mai sus-zisa ocină ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir Bibescul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi jupan Mitrea mare comis şi jupan ‹Ba›dea mare stolnic şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Gonţea mare paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Drago‹mir› mare vornic.

Am scris eu, Vucea diac, luna aprilie 16 ‹zile› şi curgerea anilor pînă la această scriere, în anul 7080 ‹1572›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCMLXII/24. Orig., hîrtie (33×29,5), ros la îndoituri, pecete aplicată. Cu o traducere din 1855.

Dobromir mare ban nu este adeverit ca stăpîn în Bibeşti şi nici forma „Bibescul“ nu este întîlnită în veacul al XVI-lea.

---

[1] Loc alb.

95 1572 (7080) aprilie 18, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹгрровлахискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми жȣпаницев Марїев, ꙗкоже да мȣ ест село Пїетрошанїи въс, съ въсом хотаром и ѡт Негоещи и ѡт Бътещи, дел еи въса, варе елика се хтет избрати, понеже сȣт еи старе и праве ѡчине, дѣдїне.

А потом, имаше жȣпаница Марїꙗ прѣнїе пред господства ми със Татȣл лѡгѡфет, зетȣ Барбȣлов дворник. И тако прѣше Татȣл лѡгѡфет како сȣт више речене села тъстȣ си, Барбȣлов дворник, за дѣдїнȣ. А ȣ тем, господство ми гледáх и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въси чъстити правителїе господства ми и дадох господство ми Татȣлов лѡгѡфет закон, в҃ї болѣри, да заклет шнꙗми како сȣт ви<ше> речене села Барбȣлов дворник за дѣдїнȣ, а жȣпаница Марїꙗ не имат ни една метѣхȣ. А ѡн никакоже не може прихватити се ѡт закон, нȣ ѡста Татȣл лѡгѡфет ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми жȣпаницев Марїев, ꙗкоже да сȣт еи више речене села въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, еи и синовом еи и внȣком и прѣвнȣчетом еи и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Микȣл, еже написах ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе и҃ї дьни, в лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Maria, ca să-i fie satul Pietroşanii tot, cu tot hotarul şi din Negoeşti şi din Băteşti partea ei toată, oricît se va alege, pentru că sînt ale ei vechi şi drepte ocine, dedine.

Iar apoi, a avut pîră jupaniţa Maria înaintea domniei mele cu Tatul logofăt, ginerele lui Barbul vornic. Şi aşa pîra Tatul logofăt că mai sus-zisele sate sînt ale socrului său, Barbul vornic, de moştenire. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Tatul logofăt lege, 12 boieri, să jure cu ei că sînt mai sus-zisele sate ale lui Barbul vornic de moştenire, iar jupaniţa Maria n-are nici un amestec. Însă el nicidecum n-a putut să se apuce de lege, ci a rămas Tatul logofăt de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Maria, ca să-i fie mai sus-zisele sate de ocină şi de ohabă, ei şi fiilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor ei şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Micul, care am scris în Bucureşti, luna aprilie 18 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVI/170. Orig., hîrtie (32,5×21), pecete aplicată.
EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 67.

96 1572 (7080) aprilie 25, București

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ вьсои земле Ѹггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода и анепсеꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми ѡвем людїе, по име: Стънислав и със синовим, по име: Тоадер и Драгꙋл и Радѹл и паки Стан и със синови си, по име: Нѣгꙋл и Кръстѣ и Добре и паки Кръстѣ, брат Станов и със синовим, по име: Стан и Манѣ и Радѹл и Нѣкшꙋл и съ них синови, варе елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ѡт ѡчина Попещим, али ꙋ шꙋм к҃г ꙋжи и ꙋжа по ві҃ сежени, понеже ест покꙋпил Стънислав и със синови и Стан и със синови и Кръстѣ и със синовимъ ѡт Микꙋл ѡт Попещи и ѡт братиꙗм его, Козма и Драгомир, за ҂а҃ф аспри, али бани.

И хотарꙋл ꙋ дългꙋ да им се знает: ѡт Пꙋта Баꙗлѡв дори ꙋ стрѣд изворꙋлѡв, а ѡт широкꙋ к҃г ꙋжи.

Али сам Стънислав със синовим, а ѡни да дръжит половинꙋ ѡт више речена ѡчинꙋ, а дрꙋга половина да дръжит Стан със синови и брат его, Кръстѣ със синовимъ, да раздѣлит Стан и Кръстѣ една половинꙋ на двѣ, а Стънислав със синови, ѡни да дръжит дрꙋга половинꙋ. Та<ко, п>[1]родадоше Микꙋл и Козма и Драгомир ѡт своим добра воле, ѡт прѣд господства ми.

Сего ра<дї, дадох>[1] и господство ми Стъниславов и синовем его и Станов <и си>[1]новим его и Кръстев и синовим его, ꙗкоже да им ест сїе више речена ѡчинꙋ въ ѡчи<нꙋ и>[1] въ ѡхабꙋ и им и синовем имъ и и внокꙋм и прѣвночитом <им>[1] и и не ѡт когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣет господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворникꙋ.

И аз, Бадѣ, еже написах въ настолни градѹ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїе к҃е дьни, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod și nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Stănislav și cu fiii, anume: Toader și Dragul și Radul și iarăși Stan și cu fiii săi, anume: Neagul și Cîrstea și Dobre și iar Cîrstea, fratele lui Stan și cu fiii, anume: Stan și Manea și Radul și Neacșul și cu fiii lor, oricîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină din ocina Popeștilor, însă din pădure 23 funii și funia cîte 12 stînjeni, pentru că a cumpărat Stănislav și cu fiii și Stan și cu fiii și Cîrstea și cu fiii de la Micul din Popești și de la frații lui, Cozma și Dragomir, pentru 1 500 aspri, însă bani.

Și hotarul în lung să li se știe: din Drumul Baiului pînă în mijlocul izvorului, iar în lat 23 funii.

Însă Stănislav singur cu fiii săi, iar ei să țină jumătate din mai sus-zisa ocină, iar cealaltă jumătate s-o țină Stan cu fiii și fratele său, Cîrstea cu fiii, să împartă Stan și Cîrstea o jumătate în două, iar Stănislav cu fiii, ei să ţină cealaltă jumătate. Aşa au vîndut Micul şi Cozma şi Dragomir, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele.

De aceea, <am dat>[1] şi domnia mea lui Stănislav şi fiilor lui şi lui Stan <şi>[1] fiilor lui şi lui Cîrstea şi fiilor lui, ca să le fie această mai sus-zisă ocină de ocină <şi>[1] de ohabă şi lor şi fiilor lor şi şi nepoţilor şi strănepoţilor <lor>[1] şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Badea, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 25 zile, în anul 7080 <1572>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 915 (Ep. Buzău, LXXXVI/1). Orig., perg. (24×32), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 518.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 54, 3. Trad. *DIR*, *B*, 67—68.

---

[1] Loc rupt şi şters.

97 1572 (7080) aprilie 26, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и <прѣ>добраго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Станꙋл съ синови си и Манюл и брат его, Дан и Станꙋ съ синови си и Станкъв, дъщера Данꙋлов и <Си>мꙋл съ синови си и съ братиꙗм си, синови Станчюлов и със них синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Тꙋрчани, половин ѡт посꙋде и ѡт плаю и ѡт полю, понеже им ест стара и права и: за дѣдїнꙋ ѡчинꙋ.

А потом, Станꙋл и Манꙋл и Стан и Станка и Симꙋл съ братиꙗм си, ѡни имаше прѣнїе пред господства ми със Барбꙋл <ѡт Ц>инцърѣни. И тако прѣше Барбꙋл како да ꙋзимает сїе више речена ѡчинꙋ ѡт над више речени людїе, ере га ест миловал Барбꙋл Предев, занеже ест бил ꙋкрал Станчюл, бащꙋ Симꙋлов, един <кон>[1] Барбꙋлов бан старꙋ Краюѡвескꙋл. Таже, си ест биѡ дал Станчюл въса неговꙋ дел за ѡчинꙋ Барбꙋлов бан, тере га ест платил главꙋ, али тъчїю дел ѡт Тꙋ<рча>ни, еже ест ѡт половин четврътаго дел. И ѡт тꙋи ест послꙋжил на Барбꙋл бан стар и на сина его, Пръвꙋл бан.

Таже, къда ест бил разбою на Клежани, ѡн ест излѣзил Станчюл, бащꙋ Симꙋлꙋи, папред ѡбꙋ тих, със копїю. Таже, велми ест неволисал със правꙋ и вѣрнꙋ слꙋжбꙋ докле загенꙋл. А потом, Пръвꙋл бан, ѡн ест дал тꙗ више речена ѡчинꙋ и помиловал по синови Станчюлов, Симꙋл съ братиꙗм си, радї слꙋжбꙋ бащꙋ си.

А къда ест съда, Барбꙋл ѡт Цинцерѣни, ѡн ест съпрел, ере га ест <миловал> Барбꙋл Предев със сїе ѡчинꙋ Станчюлов. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, съ въсих чьститими правителїе господства ми и да<дох господство м>и Барбꙋлов ѡт Цинцерѣни закон, вї҃ болѣри, да заклет како нѣст дал и помиловал Барбꙋл бан по синови Станчюлов, Симꙋл съ бра<тиꙗм си>...ни със више речена ѡчинꙋ, нꙋ помиловал га ест Барбꙋл Предев по нега и да заклет како нѣст ꙋмрел Станчюл ꙋ разбои и нѣст извадел <неговꙋ ѡчинꙋ> със слꙋжбꙋ пред Пръвꙋл бан. И многїе дьни и сорѡк сꙋт ми<нали>...

<и не доне>сла ест болѣри и никакоже нѣст моглъ Барбȣл да заклет и... <ѡстал ест> Барбȣл ѡт закон ѡт пред господства ми, ꙗкоже ест бил ѡстал и ѡт прѣжде въ дьни ниим <господари> прѣжде нас бивше.

Сего радї, дадох и господство ми више реченим людїе, Стан и Манюл и Станȣл и Симȣл, синии Станчюлов, ꙗкоже да мȣ сȣт ѡч<инȣ> въ ѡхабȣ, им и синовим им.

А потом, покȣпи Дȣмитрȣ ѡт сїе више речена ѡчинȣ ѡт дел Бръсоюлов, петаго дел, ѡт Бръсоюл, за ф҃ аспри, ѡт прѣжде врѣме.

Сего радї, дадох господство ми Дȣмитрȣ, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовим емȣ.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ивашко велики логофет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис Бъсїю ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе кѕ҃ дьни, ѡт Адама текȣщаго въ лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanul cu fiii săi și lui Maniul cu fratele său, Dan și lui Stanu cu fiii săi și Stancăi, fiica lui Dan și lui ⟨Si⟩mul cu fiii săi și cu frații săi, fiii lui Stanciul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Turceni, jumătate de pretutindeni și din plai și din cîmp, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar după aceea, Stanul și Manul și Stan și Stanca și Simul cu frații lor, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Barbul ⟨din Țîn⟩țăreni. Și așa pîra Barbul ca să ia această mai sus-zisă ocină de la mai sus-zișii oameni, căci l-a miluit Barbul al lui Preda, pentru că a furat Stanciul, tatăl lui Simul un ⟨cal⟩[1] al lui Barbul banul cel bătrîn, Craiovescul. Astfel, și-a dat Stanciul toată partea lui de ocină lui Barbul ban, de și-a plătit capul, însă numai partea lui de ocină din Tu⟨rce⟩ni, care este din jumătate, a patra parte. Și de atunci, a slujit la Barbul banul cel bătrîn și la fiul lui, Pîrvul ban.

Astfel, cînd a fost război la Clejani, a ieșit Stanciul, tatăl lui Simul, înaintea acelor amîndoi cu lancea. Astfel, tare s-a nevoit cu dreaptă și credincioasă slujbă, pînă cînd a pierit. Iar după aceea, Pîrvul ban, el a dat acea mai sus-zisă ocină și i-a miluit pe fiii lui Stanciul, pe Simul cu frații săi, pentru slujba tatălui lor.

Iar cînd a fost acum, Barbul din Țînțăreni, el a pîrît că l-a ⟨miluit⟩ Barbul al lui Preda cu această ocină a lui Stanciul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat ⟨domnia mea⟩ lui Barbul din Țînțăreni lege, 12 boieri, să jure că n-a dat și n-a miluit Barbul ban pe fiii lui Stanciul, pe Simul cu frații ⟨săi⟩... cu această mai sus-zisă ocină, ci l-a miluit Barbul al lui Preda pe el și să jure că n-a murit Stanciul în război și n-a scos ⟨ocina lui⟩ cu slujba înaintea lui Pîrvul ban. Și multe zile și sorocul au ⟨trecut⟩... ⟨și nu⟩ a adus pe ⟨acei 12⟩ boieri și nicicum n-a putut Barbul să jure și... ⟨a rămas⟩ Barbul de lege dinaintea domniei mele, cum a rămas și mai înainte, în zilele altor ⟨domni⟩, care au fost înaintea noastră.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-zișilor oameni, Stan și Maniul și Stanul și Simul, fiii lui Stanciul, ca să le fie ocina de ohabă, lor și fiilor lor.

Iar după aceea, a cumpărat Dumitru din această mai sus-zisă ocină din partea lui Bîrsoiul a cincea parte, de la Bîrsoiul, pentru 500 aspri, mai dinainte vreme.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Dumitru, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris Văsiiu, în Bucureşti, luna aprilie 26 zile, de la Adam curgători, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCVIII/50. Orig., perg. (27×34), rupt şi pătat, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 68—70.

---

[1] Cf. doc. nr. 50.

98

1572 (7080) mai 3, Bucureşti

† Милостїю божї<ю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ> въсои земле Ȣгровлахииское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, <анепсеȣ> Михнѣв воевода. Давaт господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣгȣ господства ми, Пръвȣл логофет... <със> синови си, елици мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест села, на име Комани въс, със въсом хотаром и със блатовем им, до хотарȣл Поꙗнеи и Сȣхарȣл въс... със блатех и Нїкȣꙗ въса, със въсом хотаром, понеже мȣ ест старе и праве <ѡчине> и дѣдїне и достижене сȣт сии више речене села със право и <вѣрна слȣжба>... ѡт дедȣ емȣ, жȣпан Драгȣл спатар, ещеже при дьни покоинаго Радꙋла воевода еже ест изгȣбил на Римник, къда ест извадили Пръвȣл <логофет>... А ȣ тем, Мирча армаш, ȣнкȣ Пръвȣлов логофет, ѡн ест загинȣл тех више речене <сел>а, въ дьни покоиномȣ Петрашко воевода, радї нѣкои аспри... платил... ҂и҃ за аспри... Таже, ех съм възел и господство ми тех села више речене... дръжал.

А потом, господство ми ȣмилостивихом се над главȣ слȣгȣ господства ми, Пръвȣл логофет... тере га съм помиловал господство ми със въсех коматех више рѣх, радї право и вѣрна слȣжбȣ еже ми ест послȣжил господства ми.

И пак да мȣ ест... и Пръвȣлов логофет две челѣде за ацигани, на име Хамзе със ациганкȣ си и със <децами си> и Фȣндѣ със ациганкȣ си и със децами си, занеже ест подаровах... дъщера Пръвȣлов бан със тех две челѣде више речене по ... <Пръв>ȣл логофет на вѣнчанїе и на ȣмивенїе, ꙗкоже да имат ꙗко помѣнѫ... да мȣ ест слȣгȣ господства ми, Пръвȣл логофет, челѣдї за ацигани, на имеже Бои<ко със ациганкȣ си> и със децами си и Бȣтан със ациганкȣ си и със синови си ... и Драгомир със ациганкȣ си и със децами си...

<Тем радї, дадох и господство ми>... и ацигани въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже <непоколѣбимо, поризмо господства ми>.

<Заклинанїе> поставлѣх господство ми: кого изберет господь Богъ, по ѡшествїю господства ми, бити владатель Влашкою Земле или ѡт съродник

нашо или, по грѣсѣх нашиx, ѿт иноплѣменик, да аще почтет и съхранит и ȣтвръдит сїю книг господства ми, того господъ Богъ да почтет и съхранит <и ȣтвръдит> въ господствѣ его; а тко хокет порȣшити и поперети и посрамити сїю книг господства ми, того господъ Богъ да ȣбїет зде тѣлом, а въ бȣдещиx вѣцѣ дȣша его и да имат частїю съ Юда и съ <проклѣтом> Ѧрїа и съ нимѣи невѣрни Їоудеи еже възъпише на господа Бога и спаса нашего: „възми, възми, распени его“, кръв его над них и на чедѣх их, еже ест и бъдет въ въки вѣком.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, <Драгомир> велики дворник.

И аз, мали Тъȣраш, еже ю мазах въ столни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца маю Г̄ дьни и ѿт Ѧдама до сего писанїе <теченїе> лѣтом, в лѣт ₓз͠п.

† Їѡ Ѧлизандрȣ воевода, милостї<ю> божїю господинь.

...

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io Alexandru voievod şi domn⟩ a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, ⟨nepotul⟩ lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Pîrvul logofăt... ⟨cu⟩ fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satele, anume Comanii toţi, cu tot hotarul şi cu bălţile lor, pînă la hotarul Poienei şi Suharul tot... cu bălţile şi Nicuia toată, cu tot hotarul, pentru că îi sînt vechi şi drepte ⟨ocine⟩ şi dedine şi sînt dobîndite aceste mai sus-zise sate cu dreaptă şi ⟨credincioasă slujbă⟩... de bunicul său, jupan Dragul spătar, încă din zilele răposatului Radul voievod care a pierit la Rîmnic, cînd au scos Pîrvul ⟨logofăt⟩... Iar întru aceasta, Mircea armaş, unchiul lui Pîrvul logofăt, el a pierdut aceste mai sus-zise ⟨sate⟩, în zilele răposatului Petraşco voievod, pentru nişte aspri... a plătit... 8 000 de aspri. Deci, am luat şi domnia mea aceste mai sus-zise sate... ţinut.

Iar apoi, domnia mea m-am milostivit de capul slugii domniei mele, Pîrvul logofăt... de l-am miluit domnia mea cu toate averile mai sus-spuse, pentru dreapta şi credincioasa slujbă ce mi-a slujit domniei mele.

Şi iar să-i fie... şi lui Pîrvul logofăt două sălaşe de ţigani, anume Hamza cu ţiganca sa şi cu ⟨copiii săi⟩ şi Fundea cu ţiganca sa şi cu copiii săi, pentru că a dăruit... fiica lui Pîrvul ban cu aceste două sălaşe mai sus-spuse pe... Pîrvul logofăt la cununie şi la spălare, ca să le aibă de pomană... să-i fie slugii domniei mele, Pîrvul logofăt, sălaşele de ţigani, anume Voi⟨co cu ţiganca sa⟩ şi cu copiii săi şi Butan cu ţiganca sa şi cu fiii săi... şi Dragomir cu ţiganca sa şi cu copiii săi...

⟨De aceea, am dat şi domnia mea⟩... şi ţiganii de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni ⟨neclintit, după porunca domniei mele⟩.

⟨Blestem⟩ am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu, după trecerea domniei mele, să fie stăpînitor al Ţării Româneşti sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va păzi şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească ⟨şi să-l întărească⟩ în domnia lui; iar cine va nimici şi va călca şi va batjocori această carte a domniei mele, aceluia domnul Dumnezeu să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu ⟨blestematul⟩ Arie şi cu acei necredincioşi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului noastru: „ia-l, ia-l, răstigneşte-l“, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în vecii vecilor.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, ⟨Drago⟩mir mare vornic.

Şi eu, Tăuraş cel mic, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 3 zile şi de la Adam pînă la această scriere ⟨cursul⟩ anilor, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 916 (Tismana, XC/3). Orig., perg. (33,5×41), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *DIR, B.* 70—71.

---

99 — 1572 (7080) mai 5, **Bucureşti**

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсеи земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, анепсеȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми слȣзем господства ми Ѡанчев и братїꙗм емȣ, Негре и Радꙋл ѡт Михъещи и със них синови, елици им Богȣ даст, ꙗкоже да им сȣт едни челѣд за ацигани, на име Ѡпрѣ сьс ациганкȣ си и сьс децам си, занеже им ест стари и прави ацигани и ѡт дѣдїнȣ.

А потом, имаше пренїе сьс жȣпаница Нанов комис и сьс синови емȣ пред господства ми. И сице прѣше жȣпаница Нанов комис како ест бил покȣпил того више реченȣ ациган ѡт жȣпаница Марїꙗ, мати Ѡанчев. И извадише книг Мирчев воеводȣ за покȣпенїе. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, сьс вьси чьсти<тими прави>¹телїе господства ми и дадох господство ми жȣпаницев Нанов комис и сьс синови емȣ <за>¹кон, ві҃ болѣри, тере да заклет пред господства ми како мȣ ест покȣпил тех више речени ацигани ѡт жȣпаница Марїꙗ, а ѡни никакоже нѣст моглъ прифатити се ѡт закон. И изнаидох и истинствовах господство ми како нѣст продал жȣпаница Марїꙗ тех више речени ацигани жȣпаницев Нанов комис никакоже. И ѡсташе жȣпаница Нанов комис и синови еи ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми више реченим слȣзем господства ми, ꙗкоже да им сȣт тех више речени ацигани въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовим им и внȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дво̀рник.

И аз, Стоика, иже написах вь град Бȣкȣрещи, мѣсеца маи є҃ дьни. въ лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Oancea şi fraţilor săi, Negre şi Radul din Mihăeşti şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie un sălaş de ţigani, anume Oprea cu ţiganca sa şi cu copiii săi, pentru că le sînt vechi şi drepţi ţigani şi de moştenire.

Iar apoi, au avut pîră cu jupaniţa lui Nan comis şi cu fiii lui înaintea domniei mele. Şi aşa a pîrît jupaniţa lui Nan comis că acest mai sus-zis ţigan a fost cumpărat de la jupanița Maria, mama lui Oancea. Și a scos cartea lui Mircea voievod de cumpărătură. Și la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea jupaniței lui Nan comis și cu fiii lui lege, 12 boieri, ca să jure înaintea domniei mele că a cumpărat acești mai sus-ziși țigani de la jupanița Maria, iar ei nicicum n-au putut să se apuce de lege. Și am aflat și am adeverit domnia mea că n-a vîndut jupanița Maria acești mai sus-ziși țigani jupaniței lui Nan comis nicicum. Și a rămas jupanița lui Nan comis și fiii ei de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus-ziselor slugi ale domniei mele, ca să le fie acești mai sus-ziși țigani de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Badea stolnic și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și eu, Stoica, care am scris în cetatea București, luna mai 5 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 917(Valea, XVIII/6). Orig., hîrtie (31,5×20,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1906.
EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 71—72. Facs. *Ibidem*, 518.

---

[1] Loc rupt.

---

100 — 1572 (7080) mai 6, ⟨București⟩

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duhŭ, Troița nedespărțită, amin.

Scriem Nicula județul cu doisprezece pîrgari din orașul Bucureștii această a noastră carte acestui om, anume Cuciuc Grecul, arcar, ca să să știe că au cumpărat un loc de casă de la feciorii Orzii țiganul, anume Oprea și Stan, drept o sută și cincizeci de aspri gata. Și au vîndut acești țigani, Oprea și Stan, de a lor bunăvoe la Cuciuc Grecul, arcariul și au cumpărat cu știrea tuturor orășanilor, ca să-i fie lui ohabnic.

Și mărturii: Grozav bătrînul și Grigorie și Ilie și Fiera și Babachi terzi și Bratul și Gherghe Grecul și Savul și Badina și Nicola barbir.

Eu, Tudor gramaticul, ⟨am scris⟩ luna lui mai 6 dni, curgerea anilor de la Adam, vă leat 7080 ⟨1572⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățu, nr. 443, f. 197. Copie după traducere.
EDIȚII. „Rev. ist.“, 60; *DIR, B*, 72.

---

101 — 1572 (7080) mai 12

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепꙋѯеꙋ Михнев воевода, Дават ⟨господство ми сїе повелѣнїе⟩[1] господства ми слꙋг господства

ми, Диикꙋлѡв лѡгѡфет и със синови емꙋ, елице им Богъ ке даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Кръстиенещи и ꙋ Вълѣни, дела братꙋ си чедꙋ, поп Пътров, въсах, варе елика се хтет избрати ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вода и ѡт седалище със кꙋке и сваке комат ї его и лозїе ѡт Ръдъчинещи и дела за воденице, занеже ест бил ꙗлов поп Пътрꙋ, нѣст сътворил ни едни момкꙋ ѡт тѣло его. Почто радї, ест дал сам поп Пътрꙋ със език его, къда ест бил жив, а по съмръти его, а пападие его, Стана, ѡна да бꙋдет въ рꙋцѣ Диикꙋлѡв и синови его и да бꙋдет волен със въсех комат ї и ѡчине и кꙋке мъжꙋ ей, поп Пътрꙋ колико седит непосъгана; а ѡт врѣме еже хокет да ест посъгает, а ѡна да възимает ѡт комат ї мъжꙋ его, поп Пътров, тъчїю негов преки и едни кон ѡт дел поп Пътров <и с>[2]кꙋлище что ест сътворил поп Пътрꙋ, а ѡт тꙋꙗ, колико комат ї хокет бити ѡстали, въсих да сꙋт въ рꙋка Диикꙋлѡв лѡгѡфет и синови емꙋ, ере ест сам поп Пътрꙋ <дал>[2] ꙗкоже да мꙋ сътворит помѣнꙋ и саракꙋсте по траг, бити емꙋ помѣнꙋ, въ вѣки.

Сего радї, дадох и господство ми слꙋг господства ми, Диикꙋлѡв лѡгѡфет и синови емꙋ, ꙗкоже да им сꙋт сїе вишеречени ѡчине и комат ї въ ѡхаб, им и синовомꙋ емꙋ, внуком и превнучетом и не ѡт когоже непоколѣбимꙋ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлеем господство ми: жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Ївашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїар и Братꙋл[3] комис и Баде столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица вел постелник. Исправник, Ївашко вел лѡгѡфет.

Пис аз, Манѣ, мѣсеца маи в͠ї дьни, въ лѣт ҂з͠п.

† Їѡ Алѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă ⟨domnia mea această poruncă⟩[1] a domniei mele slugii domniei mele, Diicul logofăt şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Cîrstieneşti şi în Văleni, partea vărului său primar, popa Pătru, toată, oricît se va alege din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatră cu case şi toate averile lui şi via de la Rădăcineşti şi părţile de moară, pentru că popa Pătru a fost sterp, n-a făcut nici un copil din trupul lui. De aceea, singur popa Pătru a dat cu limba lui, cînd era în viaţă, iar după moartea lui, preoteasa lui, Stana, ea să fie pe mîna lui Diicul şi a fiilor lui şi să fie volnică cu toate averile şi ocinele şi casele bărbatului ei, popa Pătru, cît va şedea nemăritată; iar din vremea cînd va voi să se mărite, ea să ia din averile bărbatului ei, popa Pătru, numai zestrea ei şi un cal din partea popii Pătru ⟨şi⟩[2] sculele ce a făcut popa Pătru, iar din acestea, cîtă avere va rămîne, toată să fie în mîna lui Diicul logofăt şi a fiilor lui, căci singur popa Pătru ⟨a dat⟩[2], ca să i se facă pomană şi sărăcuste pe urmă, să-i fie pomană în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Diicul logofăt şi fiilor lui, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine şi averi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Bratul[3] comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris, eu, Manea, luna mai 12 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 918 (Mitrop. Ţ. Rom., CLVII/5). Orig., hîrtie (31×21,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1745, cealaltă nedatată (de la mijlocul sec. al XVIII-lea).

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 72–73.

---

[1] Cuvintele: „господство ми сїе повелѣнїе" („domnia mea această poruncă") sînt omise.

[2] Loc rupt.

[3] În acest timp mare comis este Mitrea.

---

102 1572 (7080) mai 17

† Милостїю божїею, Ιѡ Ꙗлиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїиское, синъ великаго и добраго Мирче воевода, вн8к Михне воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Влад и Макрѣ съ нихни синови, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчина ȣ Миховѣни и съ нихни дела, въсѣ, понеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ.

Ꙗ потом, Влад и Макрѣ, ѡни прїидоше пред господства ми, тере ȣложи и побрати по анепѯеи си ѡт сестра, по Дръгич и по Кръстѣ, над ѡчина ѡт Миховѣни, над трети дел, токмо оба.

И пак ю побрати по Дръгич и Кръстѣ и Шербъ над ѡчина ѡт Пръдъличещи, над д҃-го дел. И побратише ѡни за нихномȣ добро волѣ, със ȣзнанїе въсѣм мъгїашѡм и ѡт гор и ѡт дол.

Сего радї, дадох <господство>[1] ми тим въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синови им и вноко<м>[1] им и прѣвнȣче<том>[2] им и не ѡт когоже непоколѣбимȣ, по реч господства ми.

Сеже ȣбо и сведїтелїе поставлѣм господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник <и жȣпан Ївашко>[2] велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонце <пехарник>[1] и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Станчюл, мѣсеца маю зі҃ дьни, в лѣт ҂зп҃.

† Ιѡ Ꙗлиѯандрȣ вѡевѡда, милостю божїею, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlad şi lui Macrea cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Mihoveni şi cu părţile lor toate, pentru ca le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, Vlad şi Macrea, ei au venit înaintea domniei mele, de au aşezat şi au înfrăţit pe nepoţii lor de soră, pe Drăghici şi pe Cîrstea, peste ocina din Mihoveni peste a treia parte, numai pe amîndoi.

Şi iar au înfrăţit pe Drăghici şi Cîrstea şi Şerbu peste ocina din Prădăliceşti, peste a 4-a parte. Şi au înfrăţit ei de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor megieşilor şi din sus şi din jos.

De aceea, am dat ⟨domnia⟩ [1] mea acestora de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic ⟨şi jupan Ivaşco⟩[2] mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţe ⟨paharnic⟩ [1] şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Stanciul, luna mai 17 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 161. Copie din sec. al XX-lea după orig., perg., pecete aplicată. Cu o traducere ibidem, f. 162.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 74.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt în orig., menţiune în copie.

103 1572 (7080) mai 22, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣгрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣ Миҳнев воевода. Даваꙋ господство ми сїю повелѣнїе господства ми Влъкȣлѡв със синови ей, елицижє емȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Кънинецıи ѡт по Ѻтъсъȣ, дел емȣ въса, варе елика се хокет изберет ѡт посвȣде, понеже мȣ ест стара и права ѡчина и дѣдїна.

Ѧ потом, прїиде Влъкȣл сам пред господства ми, тере даде негова ѡчина ѡт Кънинецıи ѡт по Ѻтъсъȣ, въса, синовим си, на име Владꙋл и Бадѣ и Ѻпрѣ, ꙗкоже да им бити ѡчинȣ, дѣдїнȣ, а дрȣги нитко метѣхȣ да не имат със више речена.

И пак покȣпи Влъкȣл със синови си, на име Владꙋл и Бадѣ и Ѻпрѣ, ѡчинȣ ȣ Кънинецıи ѡт над анепсеȣ си Стан, синъ Бълаȣров, дел емȣ въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвȣде, за ҂а҃р аспри готови и за едни поꙗс сребрънни, врѣден ест бил ѿ҃ аспри и за едни кон, цѣно ю ест бил с҃п аспри. И да се знает како ест ȣтакмил Влъкȣл негови сини по ѡчинȣ ѡт анепсеȣ си Стан, синъ Бълаȣров. И продавает Стан за неинȣ добром волю и със ȣзнанїе въсѣм м<егїꙗшо>м и ѡт згор и ѡт здол и ѡт пред господства ми.

Сего ради, дадох господство ми Влъкȣлѡв, ꙗкоже бити емȣ ѡчинȣ, дѣдїнȣ и въ ѡхабȣ, немȣ и синовом емȣ и виȣ<ком и прѣ>виȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по речи господства ми.

Се ȣбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. И исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Герге момкȣ, еже ю мазах въ столни градꙋ Бȣкȣрецıи, мѣсеца маи к҃в дьни, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vîlcul cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Cîineştii de pe Otăsău, partea lui toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, Vîlcul singur a venit înaintea domniei mele, de a dat ocina lui din Cîineştii de pe Otăsău, toată, fiilor săi, anume Vladul şi Badea şi Oprea, ca să le fie ocină dedină, iar alţii nimeni să nu aibă amestec cu aceasta mai sus-zisă.

Şi iarăşi a cumpărat Vîlcul cu fiii săi, anume Vladul şi Badea şi Oprea ocină în Cîineştii de la nepotul său Stan, fiul lui Bălaur, toată partea lui, oricît se va alege de pretutindeni, pentru 1 100 aspri gata şi pentru un brîu de argint, ce a fost preţuit la 800 aspri şi pentru un cal, al cărui preţ a fost de 280 aspri. Şi să se ştie că şi-a întocmit Vîlcul pe fiii săi pe ocina de la nepotul său Stan, fiul lui Bălaur. Şi a vîndut Stan de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Vîlcul, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor ⟨şi⟩ strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Gherghe copilul, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 22 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., LXVII/117. Orig., perg. (20,5×40), rupt şi şters, pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1895.

EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 75.

---

104 — 1572 (7080) iunie 7, Tîrgovişte

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ и анепсею Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтѣи монастир глаголеми Бистрїца, идеже ест чьстное еи Ѹспенїе прѣсвѣтѣи владичицї нашеи Богородици и присно дѣвѣи Марїи, ꙗкоже да им ест село на име Потелꙋл въс и съ въсом хотар и Бело Блато въса и със въса грълове и със въс хотаръ, понеже мꙋ ест старе и прави ѡчине и ѡт дѣдинꙋ свѣтѣи монастир.

А потом, ѡтцꙋ їеромонах їгꙋмен Єфрем и съ въси калꙋгери ѡт свѣтомꙋ мѣстꙋ томꙋ, ѡни имаше прꙋ пред господства ми радї Бело Блато съ почтени правителїе господства ми, жꙋпан Драгомир велики двѡрник и Митрѣ велики комис. И тако прѣше правители еже сꙋт више рѣх пред господства ми како ест покꙋпил више реченна блата ѡт къ господство ми. А господство ми, ꙋ тем, гледах и сꙋдих по законꙋ, съ въсеми чьстити правителїе господства ми и изнаидох и истинствовах господство ми и видѣх и прочетох и книге старїем господари прѣжде нас бивших како ест Бело Блато свѣтѣи монастир ѡт дѣдинꙋ; а правители господства ми еже сꙋт више писани, ѡни ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и помиловах, ꙗкоже биѡ ест помиловали и ѡт дрꙋзи господарїе свѣтаа монастир, ꙗкоже да ест Бело Блато свѣтѣи монастир и ни ѡт когождо непоколѣбимо, по реч господства ми.

И аще кого изберет господъ Богъ бити господаръ Влашкои Земле, ѡт сърѡдници наше или ѡт ино племеник и кого ѡт них хокет се испитивати и въдръзити и възимати нѣчто, макар елико ест влас главꙋ, того господъ Богъ да ꙋбїет его зде тѣлом, а въ бꙋдꙋщим вѣцѣ дꙋша его и да ест проклет ѡт ти҃ї свѣтых ѡтцъ иже въ Никеи град и да ест равно съ Їоуда и съ Арїемъ и съ инѣми Їоудеи еже възъпише на господа Бога: „възми, възми, распни его“.

Єщеже и свѣдѣтели поставих господство ми: жꙋпан Добромир[1] велики бан Кралєвски и жꙋпан Драгомир велики двѡрник и жꙋпан Ивашко велики лѡгѡфет и Гонцѣ пехарник и Стан вел спатар и Дѹмитрѹ вел вистїiар и Митрѣ вел комис и Бадѣ столник и жѹпан Стоикица велики постелник. Исправник, сам реч господства ми.

И аз, Їѡаким граматик, еже начрътах въ настолни град Тръговище, мѣсеца юнїе з҃ дьнъ, въ лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алїѯандрѹ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, unde este cinstita ei Adormire a preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi puturea fecioară Maria, ca să-i fie satul anume Potelul tot şi cu tot hotarul şi Balta Albă toată şi cu toate gîrlele şi cu tot hotarul, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine şi de moştenire ale sfintei mănăstiri.

Iar apoi, părintele ieromonah egumen Efrem şi cu toţi călugării din acel sfînt loc, ei au avut pîră înaintea domniei mele pentru Baltă Albă cu cinstiţii dregători ai domniei mele, jupan Dragomir mare vornic şi Mitrea mare comis. Şi aşa pîrau dregătorii ce sînt mai sus-spuşi înaintea domniei mele că au cumpărat mai sus-zisa baltă de la domnia mea. Iar domnia mea, la aceasta, am cercetat şi am judecat, după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat şi am adeverit domnia mea şi am văzut şi am citit şi cărţile bătrînilor domni care au fost înaintea noastră că Balta Albă este a sfintei mănăstiri de moştenire; şi dregătorii domniei mele care sînt mai sus-scrişi, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi am miluit sfînta mănăstire, după cum au miluit şi alţi domni, ca să fie Balta Albă a sfintei mănăstiri şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Şi încă pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, din rudele noastre sau din alt neam şi cine dintre ei se va ispiti şi va îndrăzni şi va lua ceva, măcar cît un fir de păr din cap, aceluia domnul Dumnezeu să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi cei din cetatea Nicheii şi să fie deopotrivă cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu: „ia-l, ia-l, răstigneşte-l“.

Încă şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir[1] mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Gonţea paharnic şi Stan mare spătar şi Dumitru mare vistier şi Mitrea mare comis şi Badea stolnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, însăşi zisa domniei mele.

Şi eu, Ioachim grămătic, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iunie 7 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 919 (Bistriţa, XIV/8). Orig., perg. (52×40), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 46v—47, 201, f. 343v—344 şi 713, f. 622—623.

EDIŢII. Trad. *DIR*, B, 75—76. Facs. *Ibidem*, 519.

---

[1] Nume corectat.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣзи господства ми, Балѣ със братїꙗм си и със нихни синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Рȣши, ѡт дел Данов, половина, над вьс хотаром и ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода със вадȣре ѡт воде[де]нице, понеже сȣт покȣпили Балѣ със братїꙗм си, на име Станчюл и Радꙋл, сїе више речена ѡчина ѡт Дан, за ҂ѕ͠ѵ аспри готови. И продадох Дан сїе више рѣх ѡчинȣ ѡт нихном добром волю, със ȣзнанїе въсем мегїꙗшом ѡт гор и ѡт дол и със волѣ Негрев и Татȣлов, понеже сȣт ѡставили Негре и Татȣл по Балѣ със братїꙗм си кȣпити сїꙗ више именита ѡчинȣ, за нихном добро волю. И дал ест Балѣ със братїꙗм си Негрев и Татȣлов радї брат[о]ство една воз за вино, за ͠ѯ ведре.

Сего радї, дадох и господство ми Балев със братїꙗм си бити им сїꙗ више писана ѡчинȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внуком и превнучетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимоѵ, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлю господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логоѳет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ стольникȣ и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис аз, Некола, въ столни град Тръговище, юнїе ͞л дьни, въ лѣт ҂͠зп.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Balea cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Ruşi, din partea lui Dan jumătate, de peste tot hotarul şi din cîmp şi din pădure şi din apă cu vaduri de moară, pentru că au cumpărat Balea cu fraţii săi, anume Stanciul şi Radul, această mai sus-zisă ocină de la Dan, pentru 6 400 aspri gata. Şi a vîndut Dan această mai sus-zisă ocină de a sa bunăvoie, cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos şi cu voia lui Negre şi a lui Tatul, pentru că au lăsat Negre şi Tatul pe Balea cu fraţii săi să cumpere această mai sus-numită ocină, de a lor bunăvoie. Şi a dat Balea cu fraţii săi lui Negrea şi lui Tatul pentru frăţie o bute de vin, de 60 de vedre.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Balea cu fraţii săi, să le fie această mai sus-scrisă ocină de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Necola, în cetatea de scaun Tîrgovişte, iunie 30 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XL/44. Orig., perg. (19×36,5), pecete aplicată.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 76—77.

† Să să știe acest răvaș că au vîndut ocina lu Stănislav de la Poiană jumătate și să se știe Podul lu Dragomir din Vîlcănile nevîndut și să să știe că iaste Potropopul nevîndut, că au dat Vladul Fîșie lu Stănislav o vacă pe Potropop. Și iar și-o au luat îndărăt, iar locul iar să fie a lui Stănislav cum au fost de moșie și să se știe că i-au dat lu Stănislav pre jumătate de ocină den imaș aspri 350. Și să știe că e pus⟨ă⟩ secătura Hristoasă zălog, drept aspri 30.

Și au fost mărturie Bran i Nan i Stoica al Bădicései i Vladul Stoii i Stanciul lu Voico. Și să să știe că au adus Stănislav pre Voico rumân, el au zis că are ocină și s-au pirit cu Stănislav și au rămas Stănislav pre Voico. Și iar au căzut Voico rumân lu Stănislav, cum au fost și mai denainte.

Și au fost mărturie Nan den Fiiani și alt Nan den Cucuténi și Bran și Vladul Stoii i Stoica al Bădicései.

Pis iulie 4 dni, leat 7080 ⟨1572⟩.

Și am scris eu, Dragomirul Plepei ot Fiiani.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 921 (Mitrop. Ț. Rom., XXXVIII/2). Copie pe hîrtie din sec. al XVII-lea [1].

EDIȚII. *DIR*, B, 78. Facs. *Ist. României*, II, 1020.

---

[1] V. discuția la Alexandru Mareș în *Introducere* la *Documente și însemnări românești*, pp. 21, 89.

---

107 1572 (7080) iulie 4, Tîrgoviște

† Милостїе божїею, Їѡ Ӑлеѯандрȣ воевода и господинъ вьсое земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевод, синȣ Михнев воевод. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Радȣлов и със синови си, на име Ꙗков и Драгомир и със них синови, елицї им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Сътѣни, ȣ долни полю, г҃ ниве и ȣ горни полю, д҃ ниве и в҃ ливези и в҃ ѡчистени и винограде и д҃ лазȣре и силищѣ мѣсто кȣкев и ȣ дȣмбравъ а҃ ѡчищенїе. понеже ест [понеже ест] покȣпил Радȣл тех више речени ѡчине ѡт на Нѣгое и ѡт на негов синȣ, на име Бентилъ, ⟨за⟩ ҂аф҃ аспри готови. И продавал ест Нѣгое ѡт свою добро волю и със ȣзнанїе въсом мегиꙗшом и ѡт гор и ѡт дол и ѡт пред господство ми.

Сего радї, дадох и господство ми Радȣл със синови, на име Ꙗков и Драгомир, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ въ ѡхабȣ, ним и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им и не ѡт когоже непоколѣбимо, по [ѡ] реч господства ми.

Сеже ȣбо сведѣтелїе поставлѣх господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и [и] Стан вел спатар и Митрѣ вел комис и Бадѣ вел комис[1] и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Бȣнѣ мали дїꙗк, въ столни градȣ Тръговище, мѣсеца юȣлїе д҃ дьни, ѡт Ӑдама до сѣго, текъщаго лѣтом, въ лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Ӑлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și cu

fiii săi, anume Iacov şi Dragomir şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Săteni, în cîmpul de jos, 3 ogoare şi în cîmpul de sus, 4 ogoare şi 2 livezi şi 2 curături şi vii şi 4 lazuri şi seliştea locul casei şi în dumbravă o curătură, pentru că a cumpărat Radul aceste mai-sus-zise ocine de la Neagoe şi de la fiul său, anume Ventilă ⟨pentru⟩ 1 500 aspri gata. Şi a vîndut Neagoe de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Radul cu fiii, anume Iacov şi Dragomir, ca să le fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan mare spătar şi Mitrea mare comis şi Badea mare comis [1] şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Bunea diac mic, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 4 zile, de la Adam pînă la aceasta, cursul anilor, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 922 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXV/1). Orig., perg. (28,5×43,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 174 şi 134, f. 33.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 77—78. Facs. *Ibidem*, 520.

---

[1] În loc de: „столник" („stolnic").

---

108 1572 (7080) iulie 6, Tîrgovişte

<† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои> земле Ѹгровлахиское, синъ прѣдобраго и великаго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю <господства ми Строев със синови си>, елице емȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Бъдѣни, али ѡт дел ȣюком си Иван, дѣлницȣ Манев въсах и със негове... <понеже> ест покȣпил Строе ѡт ȣюкȣм си Иван, за ҂а҃т аспрї готови. И паки покȣпи Строе дѣлницȣ Нартев ѡт Бъдѣни... <ва>ре елика се хтет избрати ѡт посвȣде, понеже ѡ га ест покȣпил паки ѡт Иван, за ѿ аспрї готови. И паки да мȣ ест Строев... избрати ѡт полю и ѡт горȣ и ѡт вьс седенїе ѡт села и със градїнȣ и перивoли, понеже ѡ <г>а ест покȣпил паки ѡт ȣикѡм си Іван, за ҂а҃н <аспрї>... се зовет ȣ Подишоаре, ѡт Иван, за ч҃и аспрї.

И паки покȣпи Строе един нив ȣ Лȣнциле, ѡт Иван, за с҃ аспри готови... за р҃п аспрї и за г҃ къбли ѡт жито и за г҃ къбли ѡт зоби и за г҃ <къбли ѡт> алак. И паки покȣпи Строе а҃ нив... седенї ȣ село, мѣсто за него кȣкю, паки ѡт ȣикѡм си Иван ѡт ... за т҃ аспри. И паки... И паки покȣпи Строе а҃ нив ȣ Подишоаре, ѡт Калотъ, за с҃ <аспри>. И паки покȣпи Строе една... <И паки по>кȣпи Строе една ливаде паки ȣ Мъгȣреле ѡт Калотъ и един кодрȣ със шȣм, за с҃ аспрї. И паки покȣпи Строе един планин... мѣсто със седенїе ȣ село ѡт Калотъ, за р҃и аспри.

И продадоше сїю више речени мѣстове и ѡчинȣ ѡт нихни добри воли и със... по съмръти ȣиком си Иван нитко мѣтехȣ да не имат със тай више речене ѡчине покȣпене повратити емȣ аспрї...

<Сего радї, дадох и> господство ми Строев, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и ѡхабȣ, немȣ и със синови емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом и них ѡт когождо потъкновено, <по ѡризмȣ господства ми>.

<Сеже сведетеліе поставлѣ>ем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митре комис и Бадѣ столник... <Исправник,> Драгомир велики дворник.

Пис и аз, Ѡанча ѡт Ꙗлбещи, въ столни град Тръговище, мѣсеца юлїе ѕ҃ дьни, въ лѣто ҂з҃п.

<† Їѡ Ꙗлїѯандрȣ> вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată⟩ ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă ⟨a domniei mele lui Stroe cu fiii săi⟩, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Bădeni, însă din partea unchiului său Ivan, delniţa lui Manea toată şi cu ale lui ..., ⟨pentru că⟩ a cumpărat-o Stroe de la unchiul său Ivan, pentru 1 300 aspri gata. Şi iar a cumpărat Stroe delniţa lui Nartea din Bădeni ... oricît se va alege de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o iar de la Ivan, pentru 800 aspri gata. Şi iar să-i fie lui Stroe ... se va alege din cîmp şi din munte şi din toată vatra din sat şi cu ogradă şi grădină, pentru că a cumpărat-o iar de la unchiul său Ivan, pentru 1 050 ⟨aspri⟩ ... se numeşte la Podişoare, de la Ivan, pentru 450 aspri.

Şi iar a cumpărat Stroe un ogor la Lungile, de la Ivan, pentru 200 aspri gata ... pentru 180 aspri şi pentru 3 găleţi de grîu şi pentru 3 găleţi de ovăz şi pentru 3 ⟨găleţi de⟩ alac. Şi iar a cumpărat Stroe un ogor ... vatră în sat, loc pentru casa lui, iar de la unchiul său Ivan din ... pentru 300 aspri. Şi iar ... Şi iar a cumpărat Stroe 1 ogor la Podişoare, de la Calotă, pentru 200 ⟨aspri⟩. Şi iar a cumpărat Stroe o ... ⟨Şi iar⟩ a cumpărat Stroe o livadă iar la Măgurele, de la Calotă şi un codru cu pădure, pentru 200 aspri. Şi iar a cumpărat Stroe un munte ... loc cu vatră în sat, de la Calotă, pentru 150 aspri. Şi au vîndut aceste mai sus-zise locuri şi ocine de a lor bunăvoie şi cu ... după moartea unchiului său Ivan nimeni să nu aibă amestec cu aceste mai sus-zise ocine cumpărate să-i întoarcă lui asprii ...

⟨De aceea, am dat şi⟩ domnia mea lui Stroe, ca să-i fie ocină şi ohabă, lui şi cu fiii lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, ⟨după porunca domniei mele⟩.

⟨Iată martori punem⟩ domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic... ⟨Ispravnic,⟩ Dragomir mare vornic.

Şi eu, Oancea din Albeşti, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 6 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

⟨† Io Alixandru⟩ voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 923 (Cîmpulung, LXIII/1). Orig., perg., rupt şi şters, lipsindu-i o treime din stînga, pecete timbrată. Cu o traducere din 1842.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 78—79.

† Милостїю божїю, Їѡ Алѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, сина Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми поп Боикȣлов [1] и със ни синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Богътещи, дел Албȣцъв въсах, варе елика се хтет изврати ѡт полю и ѡт водȣ и ѡт планинȣ и ѡт посвȣде, понеже ȣ ест покȣпил поп Боико ѡт Албȣцъ, за ҂ат҃ аспри готови. И паки да мȣ ест поп Боикȣл [1] ѡчинȣ ȣ Богътещи, дел Станов въса, варе елика се хтет изврати ѡт посвȣде, понеже ȣ ест покȣпил попа Боико ѡт Стан, за ҂ат҃ аспри готови. И паки да мȣ ест попев Боиков [1] ѡчинȣ ȣ Богътещи, дел Дȣмитров и дел Микшанов, въсѣх, варе елико се хтет изврати и ѡт планинȣ и ѡт посвȣде, понеже ȣ ест покȣпил попа Боико ѡт Дȣмитрȣ и ѡт Микшан, за ҂ат҃ аспри готови. И продадоше ѡни сїе више речене ѡчине за нихном добром волю и със знанїе въсѣм мегїꙗшом.

А потом, приде сам поп Нѣгое пред господства ми, тере дадє негов дел за ѡчинȣ ѡт Богътещи прѣкїе сестреим си Єлинев, въсах, ѡт посвȣде, за неговȣ добром волю.

И паки да мȣ ест попев Боиков [1] ѡчинȣ ȣ Нимъещи, али една ливаде на Мъръчини, понеже ȣ ест покȣпил поп Боико ѡт попа Лȣпȣл, за х҃ аспри готови.

Сего радї, дадох и господство ми попев Боиков и със синови си, ꙗкоже да мȣ ест сїе више речене ѡчине, ѡчинȣ и ȣхабȣ, им и синовом им и внȣкȣм и превночитом и ни ѡт когоже непоколѣбимȣ, поризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставѣем господство ми: жȣпан Драгомир, велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Исписах аз, Нѣгое, въ настолни град Тръговище, мѣсеца юлїе и҃ дьни а ѡт Адамаже до селѣ, текȣще лѣтом, въ лѣт ҂зп҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Voicul [1] şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Bogăteşti, partea lui Albuţă toată, oricît se va alege din cîmp şi din apă şi din munte şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat popa Voico de la Albuţă, pentru 1 300 aspri gata. Şi iar să-i fie popii Voicul [1] ocină în Bogăteşti, toată partea lui Stan, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o popa Voico de la Stan, pentru 1 300 aspri gata. Şi iar să-i fie popii Voico [1] ocină în Bogăteşti, partea lui Dumitru şi partea lui Micşan, toate, oricît se va alege şi din munte şi de pretutindeni, pentru că le-a cumpărat popa Voico de la Dumitru şi de la Micşan, pentru 1 300 aspri gata. Şi au vîndut ei aceste mai sus-zise ocine, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

Iar după aceea, singur popa Neagoe a venit înaintea domniei mele, de a dat partea lui de ocină din Bogăteşti zestre surorii sale Elina, toată, de pretutindeni, de a lui bunăvoie.

Şi iar să-i fie popii Voico [1] ocină la Nimăeşti, însă o livadă la Mărăcini, pentru că a cumpărat-o popa Voico de la popa Lupul, pentru 600 aspri gata.

De aceea, am dat şi domnia mea popii Voico şi cu fiii săi, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine, ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Neagoe, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 8 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/7. Orig., perg. (36×39), pecete timbrată. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 79—80. Facs. *Ibidem*, 521.

---

[1] Cuvintele: „поп Воикȣлов", „поп Воикȣл" („popii Voicul") sînt scrise pe un loc spălat.

110 1572 (7080) iulie 9, Bucureşti

† Милостїю божїю, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и г<осподинь в>[1]ъсои земле Ѹггровлахїиской, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсею Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Балев и съ них с<инови емȣ>[1], елици емȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Скȣртещи, ѿ дел Добрев аі҃ сежени и пол, занеже ѡ ест покȣпил Балѣ ѿ Добре, за ҂а҃рн аспри гото<ви>[1]. И пак покȣпи Балѣ ѿ Добра, дъщера Нисторов, анепсеа Добрев, а҃ сеженȣ за ѡчинȣ и пол, за рн҃ аспри готови. И пак покȣпи Балѣ ѿ Стан Боцан д҃ сежени, за ѵ҃ аспри. И пак покȣпи Балѣ ѿ Їилка и ѿ Балѣ Длъгȣл г҃ сежени за ѡчинȣ, за т҃ аспри. И пак покȣпї Балѣ ѿ Нѣга г҃ сежени, за т҃ аспри[2]. И пак покȣпи Балѣ ѿ Стан Флорев в҃ сежени за ѡчинȣ, за с҃ аспри. И пак покȣпи ѿ Сора, дъщера Тоадевов, г҃ сежени за ѡчинȣ за т҃ аспри. <И> пак покоупи Балѣ ѿ Стоꙗна г҃ сежени, за т҃ аспри.[3]

А потом, Балѣ имал ест прѣнїе радї тех више рече<не>[1] ѡчине за покȣпенїе със Соѡаре и със Сȣлѣ и със Стънислав и със чет им. И тако ест съпрел Соѡаре и чет емȣ по Балѣ пред господства ми како били сȣт покȣпили ѡни тѣх <више речене ѡчине>[1] ѿ прьви. А господство ми гледахмо и сȣдихмо и истинствовал сьм господство ми <како>[1] ест бил покȣпил Соаре и чет емȣ тае ѡчинȣ безнанїе Балев, нȣ дал съм господство ми Балев <како да измети>[1]ȣет аспрїи Соарев и четом емȣ. И изметинȣл ест Балѣ аспрїи Соарев и чет емȣ ѿ пред господства ми. И ѡстал Соѡаре и чет емȣ ѿ закон ѿ пред господства ми.

Сего радї, дад<ох и господство ми Бале>[1]в, ꙗкоже да мȣ ест тѣх више речене ѡчине за покȣпенїе дѣдиню емȣ и синови емȣ и не ѿ когоже непоколѣбимȣ, поризмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе пост<авлѣем господство ми>[1]: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Нѣгое[4] велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоикица велики п<остелник. Исправник, Драго>[1]мир вел дворник.

Пис аз, Теѡдор мали дїꙗк, въ столни град ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца юлїе ѳ҃ дьни и течет лѣт ѿ Адама до селѣ ҂зп҃.

† Іѡ Алиѯандрȣ воевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi ⟨domn⟩[1] a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balea şi cu ⟨fiii lui⟩[1], cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Scurteşti, din partea lui Dobre 11 stînjeni şi jumătate, pentru că i-a cumpărat Balea de la Dobre, pentru 1 150 aspri gata. Şi iar a cumpărat Balea de la Dobra, fiica lui Nistor, nepoata lui Dobre, un stînjen de ocină şi jumătate, pentru 150 aspri gata. Şi iar a cumpărat Balea de la Stan Boţan 4 stînjeni, pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat Balea de la Iilca şi de la Balea Lungul 3 stînjeni de ocină, pentru 300 aspri. Şi iar a cumpărat Balea de la Neaga 3 stînjeni, pentru 300 aspri[2]. Şi iar a cumpărat Balea de la Stan al lui Florea 2 stînjeni de ocină, pentru 200 aspri. Şi iar a cumpărat de la Sora, fiica lui Toader, 3 stînjeni de ocină, pentru 300 aspri. ⟨Şi⟩[1] iar a cumpărat Balea de la Stoiana 3 stînjeni, pentru 300 aspri[3].

Iar apoi, Balea a avut pîră pentru aceste ocine de cumpărătură mai sus-zise cu Soare şi cu Sulea şi cu Stănislav şi cu ceata lor. Şi aşa a pîrît Soare şi ceata lui pe Balea înaintea domniei mele că au cumpărat ei dintîi acele ⟨ocine mai sus zise⟩[1]. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat şi am adeverit domnia mea ⟨că⟩[1] a cumpărat Soare şi ceata lui acea ocină fără ştirea lui Balea, ci am dat domnia mea lui Balea ⟨ca să lepede⟩[1] asprii lui Soare şi cetei lui. Şi a lepădat Balea asprii lui Soare şi cetei lui dinaintea domniei mele. Şi a rămas Soare şi ceata lui de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat ⟨şi domnia mea lui Balea⟩[1], ca să-i fie acele ocine de cumpărătură mai sus zise dedină lui şi fiilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori ⟨punem domnia mea⟩[1]: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Neagoe[4] mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă mare ⟨postelnic. Ispravnic, Dragomir⟩[1] mare vornic.

Am scris eu, Teodor diac mic, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna iulie 9 zile şi cursul anilor de la Adam pînă acum 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie şi artă al municipiului Bucureşti, nr. 40 597. Orig., perg. (38,5 × 24,5), pecete timbrată.

---

[1] Loc rupt.

[2] Pasajul: „И пак покꙋпї Балѣ ѡт Нѣга г҃ сежени за т҃ аспри" („Şi iar a cumpărat Balea de la Neaga 3 stînjeni, pentru 300 aspri"), adăugat de aceeaşi mînă şi cu aceeaşi cerneală.

[3] Pasajul: „пак покоупи Балѣ ѡт Стоꙗна г҃ сежени за т҃ аспри" („iar a cumpărat Balea de la Stoiana 3 stînjeni, pentru 300 aspri"), adăugat de aceeaşi mînă şi cu aceeaşi cerneală.

[4] În acest timp mare logofăt este Ivaşco.

111

1572 (7080) iulie 13, Tîrgovişte

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахиискоє, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми Драгомиром и Лазаров и Ивашков, синови Тътꙋлꙗсев ѡт Дльгополю и съ них синиви им, елице им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест едни вечин, по име Стан Могошов ѡт Шефънещї

ѡт Подгорїє, понеже га ю ест покꙋпил Драгомир и със братиꙗм си, Лазар и Ивашко, ѡт Станчюл, синъ Бадев Бѣлчев ѡт Котещї, за ҂д҃ аспрї готови. И продаде Станчюл, синъ Бадев Бѣлчев, сїю више речена ѡчинꙋ, дѣлницꙋ Стано ѡт Щефънещї, сам, за своим добром волю, със ꙋзнанїє въсѣм братиꙗм своим и въсѣм мегиꙗшом.

Ꙗкоже да мꙋ ест Драгомиром със братиим си, Лазар и Ивашко, съ миром негови виноградї ѡт винарич господства ми и ѡт винарич болѣрскомꙋ и ѡт перпер, како нихто да не смѣет покꙋсити бантова<ти> или възимати винарич господско или болѣрско или перпери.

Тем радї, дадох и господство ми Драгомиров и Лазаров и Ивашков, сини Тътꙋлꙗсев ѡт Дльгополю, ꙗкоже да им ест сїю више речена ѡчинꙋ, дѣлницꙋ Станов ѡт Щефънещи, ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синови им и внꙋком и прѣвнꙋчетом и ни ѡт когожде непотъкновено, пориꙁмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелю поставлѣет господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И еже написах аз, Ѡанча, мѣсеца юлїе г҃ї дьни, ѡт Ѧдама до селе, въ лѣт ҂з҃п, въ град Търговище.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir şi lui Lazăr şi lui Ivaşco, fiii Tătulesei din Cîmpulung şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie un vecin, anume Stan al lui Mogoş din Ştefăneştii de Podgorie, pentru că l-a cumpărat Dragomir şi cu fraţii săi, Lazăr şi Ivaşco, de la Stanciul, fiul lui Badea al lui Belcea din Coteşti, pentru 4 000 aspri gata. Şi a vîndut Stanciul, fiul lui Badea al lui Belcea, această mai sus-zisă ocină, delniţa lui Stan din Ştefăneşti, singur, de a lui bunăvoie, cu ştirea tuturor fraţilor săi şi a tuturor megieşilor.

Ca să-i fie lui Dragomir cu fraţii săi, Lazăr şi Ivaşco, viile lor în pace de vinăriciul domniei mele şi de vinăriciul boieresc şi de perperi, ca nimeni să nu îndrăznească să se încumete a tulbura sau a lua vinăriciul domnesc sau boieresc sau perperi.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Dragomir şi lui Lazăr şi lui Ivaşco, fiii Tătulesei din Cîmpulung, ca să le fie această mai sus-zisă ocină, delniţa lui Stan din Ştefăneşti, ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi am scris eu, Oancea, luna iulie 13 zile, de la Adam pînă acum, în anul 7080 ⟨1572⟩, în cetatea Tîrgovişte.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/334. Orig., perg. (26×38,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1754, ibidem, XXIX/268.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 80—81.

† Милостїю божїю, Іѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсое земли Ѹгровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Ѹрс и съ них синови си, елици ем Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ, али а҃ нив что се зовет на Кладенеца със две анини и със периволи, понеже га ест покꙋпил ѡт Радул Телелеꙋ, за н҃ аспри. И паки покꙋпи Ѹрс а҃ нив ѡт Ѹста Бъиен Радев, паки ѡт Радул, за р҃ аспри. И паки покꙋпи Ѹрс една ливаде ѡт анини на Бранище, ѡт Радул, за о҃з аспри ѡт сребро. И паки покꙋпи Ѹрс а҃ нив ꙋ дѣл ѡт Пискꙋл Грошилов, ѡт Радул, за о҃з аспри ѡт сребро. И паки покꙋпи Ѹрс а҃ латꙋре мѣсто ꙋ село, ѡт Драгомир, за м҃ аспри. И паки постави Радул една градїнꙋ зълѡг на Ѹрс, за р҃ѯ аспри и за а҃ бир. И паки да мꙋ ест Ѹрс а҃ нив что се зовет ѡт на Портъ,ѡт дел Микꙋлѡв, занеже га ест дал сам Микꙋл Ѹрсов, къда ест ꙋмрел Микꙋл ѡт чюмꙋ, како да мꙋ бꙋде за дꙋше его.

А потом, покꙋпи поп Станчюл а҃ нив ꙋ Бръзещи, ѡт Мꙋшат, за р҃к аспри. И пак покꙋпи поп Станчюл а҃ нив ꙋ Подꙋл Албинев, ѡт Маноле, за р҃ аспри. И пак покꙋпи поп Станчюл в҃ ниве, едни ꙋ дѣл, а дрꙋг на блатꙋ, код хотар, ѡт Крѣстѣ ѡт Бръзещи, за с҃м аспри. И пак да мꙋ ест Радулов ѡчинꙋ ѡт дел бащꙋ си Стънїев, чет<връ>та[та]го дел ѡт по въса ѡчина, ѡт посвꙋде, понеже <ест дал Стънї>[1]е на съмрътъ его; такожде и побрати се и със синови Стънїев, Стан и Мънѣ и Шерб и ѡт пред господства ми, ѡт нихни волю.

Пак по<кꙋ>пи Поп д҃ ниве ѡт Дѣтко ѡт Боровѣни, за р҃пе аспри. <И пак покꙋпи Поп>[1] а҃ нив ѡт на воденицꙋ, ѡт Манѣ, за р҃ аспри. И пак покꙋпи Поп а҃ нив ѡт Микꙋл, за п҃ аспри. И пак покꙋпи Поп а҃ нив ѡт Строе, за п҃ аспри и ѡт Бороавъ а҃ нив ꙋ Котине, за ...[1] аспри.

А потом, покꙋпи <Кръсте>[1] а҃ мѣсто ѡт ѡбръшїе лꙋ́нчїен, дел Микꙋлов, въса, за ч҃в аспри. И пак покꙋпи Кръсте а҃ нив ѡт Глав Блатев, ѡт Стоꙗн, за о҃з аспри.

И пак покꙋпи Радул а҃ место ѡт над мал, ѡт Микꙋл, за л҃ аспри. И пак покꙋпи Радул а҃ нив ѡт Микꙋл, за ѯ҃ аспри. И пак покꙋпи Радул а҃ нив ꙋ Манга, със шꙋм, ѡт Микꙋл, за н҃ аспри. И пак покꙋпи Радул а҃ нив ѡт Дѣтко, за ѯ҃ аспри. И пак да мꙋ ест Радул а҃ нив ѡт Ѹста Тенишꙋлов, понеже ест дал Крачѣ къда ест вѣнгал по Радул.

И пак покꙋпи Стан а҃ нив ѡт Ѹста Бъиен Команов, ѡт Стан Кръчюнов, за м҃ аспри. И пак покꙋпи Стан а҃ нив ѡт Поартъ половино и дрꙋг место на блатꙋ, ѡт Микꙋл, за а҃ вол. И пак покꙋпи Стан а҃ нив ѡт Микꙋл, за н҃е аспри. И пак покꙋпи Стан а҃ нив ѡт Микꙋл ѡт Лакꙋл Змеꙋлов, за ѯ҃ аспри, али ест гора. И пак покꙋпи Стан половино ѡт а҃ мѣсто, за н҃е аспри, ѡт Стан Кръчюнов и бил ест гора. И пак покꙋпи Стан а҃ нив ѡт Стан Кръчюнов, ѡт над Мала Градїна, за м҃ аспри. И пак покꙋпи Стан а҃ нив ѡт Дѣтко, за м҃ аспри. И пак покꙋпи Стан а҃ нив ѡт Ѹрс, за о҃ аспри ѡт сребро. И пак покꙋпи Стан а҃ ливаде ѡт Владул, на Хрѣста, за н҃ аспри ѡт сребро.

И паки да мꙋ ест Нѣг ѡчинꙋ ꙋ Боровѣни, дел Микꙋлов и дел Бъилев въса, ѡт посвꙋде, понеже ѡ га ест покꙋпи[2] Нѣг за х҃н аспри и за а҃ кон за т҃н аспри. И пак покꙋпи Нѣг дел Стан, синъ Стоꙗнов, ѡт посвꙋде, въса, за а҃ вол и за і҃ аспри.

Сего радї, дадох и господство ми Ѹрс и поп Станчюл и Стан и Кръстев и Радул и Нѣг, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им, синовим, внꙋком и прѣнꙋчетом им и ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣтеліе поставлѣет господства ми: жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Ивашко вел логофет и Дѹмитрѹ вистіiар и Стан спатар и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И написах въ столни град Тръговищи, мѣсеца юліе е͠і дьни, в лът ҂з͠п.

† Іѡ Алїѯандрѹ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Urs şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină, însă un ogor ce se cheamă la Fîntîna cu doi anini şi cu grădină, pentru că a cumpărat-o de la Radul Teleleu, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Urs un ogor de la Gura Văiei Radei, iar de la Radul, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat Urs o livadă de anini la Branişte, de la Radul, pentru 77 aspri de argint. Şi iar a cumpărat Urs un ogor pe dealul de la Piscul Groşilor, de la Radul pentru 77 aspri de argint. Şi iar a cumpărat Urs o lature de loc în sat de la Dragomir, pentru 40 aspri. Şi iar a pus Radul zălog o grădină la Urs, pentru 160 aspri şi pentru un bir. Şi iar să-i fie lui Urs un ogor ce se cheamă de la Poartă, din partea lui Micul, pentru că l-a dat însuşi Micul lui Urs, cînd a murit Micul de ciumă, ca să-i fie de sufletul lui.

Iar după aceea, a cumpărat popa Stanciul un ogor în Bîrzeşti, de la Muşat, pentru 120 aspri. Şi iar a cumpărat popa Stanciul un ogor la Podul Albinei, de la Manole, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat popa Stanciul 2 ogoare, unul pe deal iar celălalt la baltă, lîngă hotar, de la Cîrstea din Bîrzeşti, pentru 240 aspri. Şi iar să-i fie lui Radul ocină din partea tatălui său, Stănia a patra parte de peste toată ocina, de pretutindeni, pentru că ⟨a dat Stănia⟩[1] la moartea lui; de asemenea s-a şi înfrăţit şi cu fiii lui Stănia, Stan şi Mînea şi Şerb şi dinaintea domniei mele, de a lor voie.

Iar a cumpărat Popa 4 ogoare de la Detco din Voroveni, pentru 185 aspri. ⟨Şi iar a cumpărat Popa⟩[1], un ogor de lîngă moară de la Manea, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat Popa un ogor de la Micul, pentru 80 aspri. Şi iar a cumpărat Popa de la Stroe un ogor, pentru 80 aspri şi de la Voroavă un ogor, la Cotine, pentru... [1] aspri.

Iar după aceea, a cumpărat ⟨Cîrstea⟩[1] un loc de la obîrşia luncii, partea lui Micul, toată, pentru 92 aspri. Şi iar a cumpărat Cîrstea un ogor din Capul Bălţii, de la Stoian, pentru 77 aspri.

Şi iar a cumpărat Radul un loc de lîngă mal, de la Micul, pentru 30 aspri. Şi iar a cumpărat Radul un ogor de la Micul, pentru 60 aspri. Şi iar a cumpărat Radul un ogor la Manga, cu pădure, de la Micul, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Radul un ogor de la Detco, pentru 60 aspri. Şi iar să-i fie lui Radul un ogor de la Gura Teişului, pentru că l-a dat Cracea, cînd l-a cununat pe Radul.

Şi iar a cumpărat Stan un ogor de la Gura Văii lui Coman, de la Stan al lui Crăciun, pentru 40 aspri. Şi iar a cumpărat Stan un ogor, din Poartă jumătate şi alt loc la baltă, de la Micul, pentru un bou. Şi iar a cumpărat Stan un ogor de la Micul, pentru 55 aspri. Şi iar a cumpărat Stan un ogor de la Micul, de la Lacul Zmeului, pentru 60 aspri, însă este munte. Şi iar a cumpărat Stan jumătate dintr-un loc, pentru 55 aspri, de la Stan al lui Crăciun; şi a fost munte. Şi iar a cumpărat Stan un ogor de la Stan al lui Crăciun, de la Grădina Mică, pentru 40 aspri. Şi iar a cumpărat Stan un ogor de la Detco, pentru 40 aspri. Şi iar a cumpărat Stan un ogor de la Urs, pentru 70 aspri de argint. Şi iar a cumpărat Stan o livadă de la Vladul, la Hreasta, pentru 50 aspri de argint.

Şi iar să-i fie lui Neag ocină în Voroveni, partea lui Micul şi partea lui Băilă toată, de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Neag, pentru 650 aspri şi pentru un cal de 350 aspri. Şi iar a cumpărat Neag partea lui Stan, fiul lui Stoian, de pretutindeni, toată, pentru un bou şi pentru 10 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Urs şi popii Stanciul şi lui Stan şi lui Cîrstea şi lui Radul şi lui Neag, ca să le fie ocină şi ohabă, lor, fiilor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 15 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XCV/13. Orig., perg. (65×42,5), pecete timbrată, căzută. EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 81–82.

---

[1] Loc rupt.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

113

1572 (7080) iulie 23, Tîrgovişte

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Кореси втории лѡгѡфетꙋ и със синови, елици емꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бъркънещи, дел Щефанов въса, варе елика се хтет избрати ѡт село и ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт посвꙋде, занеже ю ест покꙋпил болѣринꙋ господства ми, Кореси лѡгѡфет, ѡт жена Щефанов, на име Добра, дъщира Кꙋнбев, и ѡт мꙋж еи, на име Стан, за ҂вѵи аспри готови.

Занеже сїе више речена ѡчинꙋ била ест покꙋпенїе госпождев Басарабоаев. Ꙋ тем, госпожда Басарабоае помиловала ест неина слꙋг, именим Щефан више писан със таа ѡчинꙋ више речена слꙋжбꙋ радї что мꙋ ест послꙋжи<л>[1] ѡт мало ѡтрок до врѣме старости. А на съмрътъ Щефанов, ѡставила ест сїе ѡчинꙋ на рꙋк женꙋ емꙋ Добреи, да мꙋ сътворит помѣнꙋ и сар<акꙋст>[1]е ї҃ и сътворила ест по заповѣд его. А ꙋ тем, Щефан била ест слꙋг господскꙋ, ...[2] със слꙋ...[1]. Таже, по таа врѣмена, падали сꙋт <тѣ>[1]жки дажбе, бирове за...[1] т҃ аспри и по ѵ҃ аспри по въса земле; таже Добра платила ест докле ест имала...[1] врѣме еже ест ѡбсироматила и нѣст имала ѡт кꙋде платити, ѡна ю ест продала болѣринꙋ господства ми Коресив лѡгѡфетꙋ радї више речени аспри за неино добро волю, ѡт пред господства ми и ѡт пред въсем болѣром господства ми и със знанїе въсем мегїашом, како ни метехꙋ да не имат съ таа ѡчинꙋ, нꙋ сам Кореси лѡгѡфет да ѡбладꙋет више речена ѡчинꙋ въ вѣки вѣка.

Сего радї и господство ми дадох болѣринꙋ господства ми, Кореси лѡгѡфет, ꙗкоже да мꙋ ест сїе више реченꙋ ѡчинꙋ въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, емꙋ и синовом емꙋ и внoком и прѣвнoчетом е<м>[1]ꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вистїар и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Драгомир велики дворник.

И исписах аз, Мирослав, въ Тръговище, мѣсеца юлїе к͠г дьни, текȣщим лѣтом ѡт Адама, въ лѣт ҂з͠п.

† Iѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Coresi al doilea logofăt şi cu fiii, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcăneşti, toată partea lui Ştefan, oricît se va alege din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o boierul domniei mele, Coresi logofăt, de la femeia lui Ştefan, anume Dobra, fiica lui Cuiba, şi de la bărbatul ei, anume Stan, pentru 2 450 aspri gata.

Pentru că această mai sus-zisă ocină este cumpărătură a doamnei Basaraboae. Întru aceasta, doamna Basaraboae a miluit pe sluga sa, anume Ştefan mai sus-scris cu această ocină mai sus-zisă pentru slujba pe care i-a slujit-o de mic copil pînă la vremea bătrîneţii. Iar la moartea lui Ştefan, a rămas această ocină la mîna femeii lui, Dobra, ca să-i facă pomană şi sărăcuste 10 şi a făcut după vrerea lui. Iar întru aceasta, Ştefan a fost slugă domnească ...[2] cu ...[1]. Astfel, în acea vreme, au căzut grele dăjdii, biruri pentru...[1] 300 aspri şi cîte 400 aspri pe toată ţara; astfel, Dobra a plătit pînă cînd a avut...[1] vremea de a sărăcit şi nu a avut de unde să plătească, ea a vîndut boierului domniei mele, Coresi logofăt pentru acei mai sus-zişi aspri de a ei bunăvoie, dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor, ca altul amestec să nu aibă cu acea ocină, ci singur Coresi logofăt să stăpînească mai sus-zisa ocină în vecii vecilor.

De aceea şi domnia mea am dat boierului domniei mele, Coresi logofăt, ca să-i fie această mai sus-spusă ocină de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi am scris eu, Miroslav, în Tîrgovişte, luna iulie 23 zile, ani curgători de la Adam, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 690. Orig., hîrtie (45,5×29,5), pecete aplicată. Traducere din 1818 la Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCLV/15.

---

[1] Loc rupt.
[2] Cuvînt ilizibil.

---

114 1572 (7080) iulie 28

† Милостїю божїю, Iѡ Алиѯандрȣ воивода и господинъ въсою земли Ѹггровлахїскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода и анепсїѡм великаго и стараго Михнев воивода. Дават господства ми сїе повеленїе господства ми слȣг господства ми, Лȣпȣл ватах със синови си, елици емȣ Богъ припȣстит,

ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ село иже се зовемаго Никȣꙗ, със въсем хотаром, варѣ елика се хтет избратит и едни челад ѡт ацигани, по име Пъдȣре със циганка си и със децами си, понеже сїе више речено село и циганом, а ѡних сȣт били стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ жȣпаницев его, Беликев, дъщера Кербелецов. А ȣ тем, едни брат жȣпаницев Беликев, по име Мирчѣм, а ѡни ест изгибели сїе въсих више речении цигани със зла хитлѣнистȣ ѡт къ покоинаго братȣ господства ми, Мирча воивода, такождере и ѡт <к>ъ господства ми, занеже ест бегал презко планинȣ със нѣкое аспри господски, със ҂м҂в аспри. Тем радї, господства ми възимали съм господства ми сїе всих комати и села и циканїи Кербелецов радї сїе више речени аспри. А слȣга господства ми достигал ест ѡт къ господства ми със права и вѣрнаго слȣжбȣ иже ест послȣжил господства ми. И ещеже извадил ест слȣга господства ми, Лȣпȣл ватах и нѣкое вражмахси господства ми, на име И... и Радул, ѡт презко Дȣнавȣ, тере их ест добъл над рȣка господства ми. .

Тем радї, дадох <господство ми> слȣг господства ми, <Лȣпȣл ватах ꙗкоже да мȣ> ест више речено село и цигани... <А потом прїиде> Лȣпȣл ватах, пред господства ми, ѡт своеѡм добром волю, тере ест ȣтекмили и побратили със непсиѡм ѡт брат жȣпаницев Беликез, по име Пръвȣл граматик, како да сȣт два братие неразделенї, въ вѣки, над сїе више речено село, зовемаго Никȣꙗ.

А кога ѡт них не хокет дръжати се сїе текменїю иже се текмили ѡни сами, ѡт добро волю, а тога да ест проклет и анаѳима ѡт господа Бога, иже сътворшаго небо и земле и ѡт ти̅ї свѣти ѡтци иже въ Никеи и да имают въ вѣчное прѣбиванїе въ едно место със проклетаго Юда и Арїю.

Сего радї, дадох Лȣпȣлов и Пръвȣлов граматик и господства ми, ꙗкоже да им сȣт село Никȣꙗ.

И пак Лȣпȣлов ватах едно чѣлад ѡт ациган, на име Нѣгое, ѡт ациганїꙗ Дȣмитреи ѡт Бълкънещї, със циганкам си и със децами си, понеже покȣпих Лȣпȣл ватах ѡт над Дȣмитра, за ҂а̄ аспри. И продадоше Дȣмитра ѡт своею добром волю. И пак да мȣ ест една ациганкȣ, по име Ангелина, понеже покȣпих Лȣпȣл ватах ѡт над Ненкȣл граматик ѡт Живом Воде, за ӯ аспри готови. И продадоше Нѣнкȣл ѡт своим добром волю. И пак покȣпи Лȣпȣл единȣ циган, на име Киртоп, ѡт циганїꙗ Анкън ѡт Красна [1], понеже га ест платил ест Лȣпȣл ватах ѡт... за ҂а̄ аспри.

И пак да мȣ ест една виноградȣ ѡт Радован, понеже покȣпих ѡт над Дȣмитрȣ, синови си [2] Стръмтȣрев, за х̄ аспри.

И продадоше сїе всих людїе сїе више речени ѡчинȣ и цигани ѡт своеѡм добром <волю>[3] и със знанїю и хотѣнїю въсем мегиꙗшом.

Сего радї, дадох и господства ми, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синови им и внȣкомȣ им и превнȣчетомȣ им и ни ѡт когоже непоколѣбимо. поризмо господства ми.

Сеже сведетелїем поставлѣем господства ми: жȣпан Добромир бивше велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ивашко велики лѡгѡфет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Стан <спатар и> Митрѣ комис и Гонце пехарник и жȣпан Стоика ве<лики постелник>. Исправник, Драгомир велики дворник.

Исписах аз, Стан лѡгѡфет ѡт Сръбска, мѣсеца юлїе ки̃ дьни, въ лѣт ҂зп̃.
† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїѫ божїѫ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepot al marelui şi bătrînului Mihnea voievod. Dă domnia această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Lupul vătaf cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i

fie ocină satul care se numeşte Nicuia, cu tot hotarul, oricît se va alege şi un sălaş de ţigani, anume Pădure cu ţiganca sa şi cu copiii săi, pentru că acest mai sus-zis sat şi ţigan, au fost veche şi dreaptă ocină şi dedină a jupaniţei lui, Velica, fiica lui Cherbeleţ. Iar întru aceasta, un frate al jupaniţei Velica, anume Mircea, iar el a pierdut toţi acei mai sus-zişi ţigani cu rea hiclenie faţă de răposatul frate al domniei mele, Mircea voievod, de asemenea şi faţă de domnia mea, fiindcă a fugit peste munte cu nişte aspri domneşti, cu 42 000 aspri. De aceea, domnia mea am luat toate aceste bucate şi satul şi ţiganii lui Cherbeleţ, pentru aceşti mai sus-zişi aspri. Iar sluga domniei mele i-a dobîndit de la domnia mea cu dreaptă şi credincioasă slujbă ce a slujit domniei mele. Şi încă a scos sluga domniei mele, Lupul vătaf şi nişte vrăjmaşi ai domniei mele, anume I... şi Radul, de peste Dunăre, de i-a dat în mîna domniei mele.

De aceea, am dat ⟨domnia mea⟩ slugii domniei mele ⟨Lupul vătaf, ca să-i⟩ fie mai sus-zisul sat şi ţiganii... ⟨Iar după aceea a venit⟩ Lupul vătaf înaintea domniei mele, de a lui bunăvoie, de s-a întocmit şi s-a înfrăţit cu nepotul de frate al jupaniţei Velica, anume Pîrvul grămătic, ca să fie doi fraţi nedespărţiţi, în veci, peste acest mai sus-zis sat, numit Nicuia.

Iar cine dintre ei nu va ţine această întocmire ce s-au întocmit ei singuri, de bunăvoie, iar acela să fie blestemat şi anatema de domnul Dumnezeu, carele a făcut cerul şi pămîntul şi de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi să aibă veşnică petrecere la un loc cu blestematul Iuda şi Arie.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Lupul şi lui Pîrvul grămătic, ca să le fie satul Nicuia.

Şi iar lui Lupul vătaf un sălaş de ţigani, anume Neagoe, din ţigănia Dumitrei din Vîlcăneşti, ca ţiganca sa şi cu copiii săi, pentru că l-a cumpărat Lupul vătaf de la Dumitra, pentru 1 000 aspri. Şi a vîndut Dumitra de a ei bunăvoie. Şi iar să-i fie o ţigancă, anume Anghelina, pentru că a cumpărat Lupul vătaf de la Neicul grămătic din Apele Vii, pentru 400 aspri gata. Şi au vîndut Neicul de a lui bunăvoie. Şi iar a cumpărat Lupul un ţigan, anume Chirtop, din ţigănia Ancăi din Crasna[1], pentru că l-a plătit Lupul vătaf de ... pentru 1 000 aspri.

Şi iar să-i fie o vie la Radovan, pentru că a cumpărat de la Dumitru, fiul lui Strîmture, pentru 600 aspri.

Şi au vîndut toţi aceşti oameni mai sus-zisele ocine şi ţigani, de a lor bună⟨voie⟩ [3] şi cu ştirea şi vrerea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Stan ⟨spătar şi⟩ Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare ⟨postelnic⟩. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Stan logofăt din Sîrbsca, luna iulie 28 zile, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XL/45. Orig., perg. (37,5×40), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 83–85.

---

[1] Pasajul: „И пак ... Красна" („Şi iar... Crasna"), şters cu chinovar.

[2] Aşa în orig.

[3] Omis.

115 ⟨1572 septembrie 1 — 1573 august 31⟩ 7081

† Въ име Ѡтца и Сина и Свѣтаго Дȣха, молитвами прѣчистые владїчице наше Богородице и присно дѣвы Марїи.

Пишȣ аз, жȣпан Мъртин стар ѡт Питещи сїю наше лист свѣтомȣ и божественомȣ монастирȣ глаголемыи Ѧргиш, ꙗко приложих ѡт свое стежанїе а҃ ливаде близ воденицы монастирȣ, по белѣзы иже сам забелѣжих, ѡт наше добром волю, радї дȣше наше.

И написахом се ȣ свѣты помѣник мали, ѕ҃ї имена.

Сего радї, сїа ȣтькменїе никто да не смѣет разорити, или ѡт наши синовы или ѡт дрȣгых. Кто хощет разорити, да ест проклет <ѡт> Бога и ѡт нас. Ѧ кто хощет дръжати, да ест благословенъ ѡт Бога и Ѡтца.

И свѣдѣтеле, сам Мартын и синовы его, Стоика и Ѡнча и поп Ѥвстратїе.

Въ лѣт ҂зп҃а.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, cu rugăciunile preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria.

Scriu eu, jupan Mărtin cel bătrîn din Piteşti această scrisoare a noastră sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri care se numeşte Argeş, că am dăruit din agonisita mea 1 livadă lîngă morile mănăstirii, pe semnele pe care eu însumi le-am însemnat, de a noastră bunăvoie, pentru sufletul nostru.

Şi ne-am scris la sfîntul pomelnic cel mic, 16 nume.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să strice această întocmire sau din fiii noştri sau dintre alţii. Cine va strica, să fie blestemat ⟨de⟩ Dumnezeu şi de noi. Iar cine va păstra, să fie binecuvîntat de Dumnezeu şi Tatăl.

Şi martori, însumi Martin şi fiii lui, Stoica şi Oncea şi popa Evstratie.

În anul 7081 ⟨1572—1573⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 943 (Ep. Argeş, XLIV/12—13). Orig., hîrtie (28,5×21,5), pecete aplicată. Cu două traduceri: una din 1753, cealaltă din 1912.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 85. Facs. *Ibidem*, 522.

---

116 ⟨1572 septembrie 1 — 1573 august 31⟩ 7081, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевод и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великагѡ и прѣдобраго Їѡ Мирчев воевод, анепсею Михнев воевод. Тере прїиде пред господства ми жȣпан Шърбан постелник и със ѹвѣстїю и поȣченїю матери своею, жȣпаница Ѧнка вънѣса ѡт Комни[1], тере даде село Бездѣдȣ ѡт пред господства ми съ свои добром волю и приложи село тои свѣтѣи монастирем храм Въведенїе прѣсвѣтѣи Богородицъ, мѣсто глаголемен Бїеръш. И даде село̀ ѡт пред господства ми да мȣ ест поменек томȣ и родителю своемȣ и дѣдом их и синовом их и да им ест им въсем за дȣше помѣник въ вѣкъ, да се помѣнȣет въ свѣтȣю проскомидїю.

Ѧ потом, жȣпан Шърбан постелник исписах книг господства ми, тере да ест тои село Бездѣдȣ свѣтѣи монастир въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, непотекновѣно ни ѡт когоже.

Ѧще кто се покȣсит ѡт наш род ȣзети тои село по съмрътъ наш ѡт свѣтѣи монастир или раздрати сїа наш такмежїю и развалити тои поменик, да ест проклет ѡт т҃иї ѡтци иже въ Никеи и да ест съ частїю със Їȣда и със Ѧрїа.

Сеже и свѣдителїе поставлѣем господство ми: жȣпан Ивашко велики логофът и Стан вел спатар и Дȣмитрȣ вел вистїар и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник, жȣпан Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И писах аз...[2] текȣщим лѣтом, исписах въ настолни град Бȣкȣрещи ${}_{\times}\overline{зпа}$.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Io Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Deci, a venit înaintea domniei mele jupan Şărban postelnic şi cu ştirea şi învăţătura mamei sale, jupaniţa Anca băneasa din Coiani [1], de a dat satul Bezdeadu dinaintea domniei mele de a sa bunăvoie şi a dăruit acel sat sfintei mănăstiri, hram Intrarea în biserică a preasfintei născătoare de Dumnezeu, locaşul numit Vierăş. Şi a dat satul dinaintea domniei mele, ca să-i fie pomană aceluia şi părinţilor lui şi bunicilor lor şi fiilor lor şi să le fie lor, tuturor de suflet pomenire în veci, să se pomenească la sfînta proscomidie.

Iar după aceea, jupan Şărban postelnic a scris cartea domniei mele, de a dat acel sat Bezdeadu sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă, neatins de nimeni.

Dacă cineva s-ar încumeta din neamul nostru să ia acel sat, după moartea noastră, de la sfînta mănăstire sau să strice această întocmire a noastră şi să schimbe această pomană, să fie blestemat de 318 părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan mare spătar şi Dumitru mare vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic, jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi am scris eu ...[2] cursul anilor, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, 7081 ⟨1572—1573⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 710, f. 802. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 479, f. 162. Traduceri ibidem, ms. 349, f. 386v—387 şi S.I., nr. 944 (Vieroş, XV/1).

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 91—92 (sub ⟨*1572* octombrie 22—1573 august 31⟩).

---

[1] În ms. 479: „Кръчани" („Crăceni").

[2] Loc alb.

117 ⟨1572 septembrie 1 — 1573 august 31⟩ 7081

† Милостїю ‹божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинь въсои земли Ȣггровлахїис›кои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Бозїан и синȣ его, Балѣ... и ѡт посвȣде... третаго дел... Балѣ ...ȣ Бръбȣлещи $\overline{а}$ нив и ... ѡт Поркȣл...

‹Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми›:... ‹Ївашко› велики логофет и Дȣмитрȣ вистїар...

‹Пис›... ‹въ лѣт› ${}_{\times}\overline{зпа}$.

† Їѡ Алеѯандрȣ ѡеѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila ⟨lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei⟩, fiul marelui și preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bozian și fiului său, Balea... și de

pretutindeni... a treia parte... Balea... în Bărbuleşti 1 ogor şi... de la Porcul...

⟨Iată şi martori punem domnia mea⟩: ... ⟨Ivaşco⟩ mare logofăt şi Dumitru vistier...

⟨Am scris⟩... ⟨în anul⟩ 7081 ⟨1572—1573⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., LXXXVI/1. Orig., perg. (25,5×35,5), foarte şters, pecete timbrată.

---

118 1572 (7081) septembrie 11, Tîrgovişte

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми синови Нѣнчюлов ѡт Албещи, на име Ѡпрѣ и Драготъ и Бꙋрлѣ и Сꙋма и синовом Мирчев, на име Албꙋл и Владꙋл и със них синови, елицї им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Албещи, половино ѡт по свака ѡчинꙋ, варе елика се хтет избрати, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А потом, имали сꙋт синови Нѣнчюлов съпрѣнїе пред господства ми със синови Мирчев. И сице прѣше синови Нѣнчюлов пред господства ми како сꙋт поклонили синови Мирчев ѡт сїе више речена ѡчинꙋ Пръвꙋлещилор третаго дела, таже да дръжит синови Нѣнчюлов два дела, а синови Мирчев да дръжит една дела. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, със въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми синовом Нѣнчюлов закон, в҃ї болѣри, да закле како сꙋт поклонили синови Мирчев третаго дела Пръвꙋлещилор. И донесли их сꙋт и заклели сꙋт със ѡними пред господства ми.

А после, синови Мирчев не въсхощет ѡставити се сице, анꙋ ꙋзели сꙋт закон през закон синовом Нѣнчюлов, к҃д болѣри. Таже, тех к҃д болѣри съвъкꙋпили се сꙋт въси въкꙋпѣ ещеже и със в҃ї болѣри. И сице их сꙋт ꙋтъкмили и съмирили како да дръжит синови Нѣнчюлов ѡт сїе више речена ѡчинꙋ половино, а сини Мирчев да дръжит дрꙋга половино, да бъде въси братїе нераздѣлени над сїе више речена ѡчинꙋ.

Сего радї, дадох и господство ми синовом Нѣнчюлов и синовом Мирчев, ꙗкоже да им ест сїе више речена ѡчинꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋкомже и прѣвнꙋчетом им и не ѡт когождо непоколѣбимо, по рѣч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Митрѣ вел комис и Бадѣ вел столник и Гонцѣ вел пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Шаин лѡгѡфет, еже написах въ настолни град Тръговище, мѣсеца септемврїе а҃ї дьни, в лѣт ҂зп҃а.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiilor lui Nenciul din Albeşti, anume Oprea şi Dragotă şi Burlea şi Suma şi fiilor lui Mircea, anume Albul şi Vladul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină

în Albeşti, jumătate din toată ocina, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, fiii lui Nenciul au avut pîră înaintea domniei mele cu fiii lui Mircea. Şi aşa pîrau fiii lui Nenciul înaintea domniei mele că fiii lui Mircea au închinat Pîrvuleştilor a treia parte din această mai sus-zisă ocină, deci fiii lui Nenciul să ţină două părţi, iar fiii lui Mircea să ţină o parte. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea fiilor lui Nenciul lege, 12 boieri, să jure că fiii lui Mircea au închinat Pîrvuleştilor a treia parte. Şi i-au adus de au jurat cu ei înaintea domniei mele.

Iar apoi, fiii lui Mircea n-au vrut să se lase aşa, ci au luat lege peste legea fiilor lui Nenciul, 24 de boieri. Astfel, aceşti 24 de boieri s-au adunat toţi împreună încă şi cu 12 boieri. Şi aşa i-au întocmit şi i-au împăcat, ca să ţină fiii lui Nenciul jumătate din această mai sus-zisă ocină, iar fiii lui Mircea să ţină cealaltă jumătate, să fie toţi fraţi nedespărţiţi peste această mai sus-zisă ocină.

De aceea, am dat şi domnia mea fiilor lui Nenciul şi fiilor lui Mircea, ca să le fie această mai sus-zisă ocină de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea mare comis şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Şain logofăt, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna septembrie 11 zile, în anul 7081 ‹1572›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc., ist., LXXXVII/52. Orig., perg. (27,5×37), pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 85—86.

---

119 — 1572 (7081) septembrie 20, Tîrgovişte

† Милостїю божїю, Іѡ Алеѯандрꙋ воивода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, и синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воивода, алинепсеѡм Михнев воивода. Дават господство ми Берчев и със синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Стънещи, дел сестров Грозавеи въсах, ѡт вода и ѡт сꙋха и ѡт гора и ѡт полю и ѡт посвꙋде, варе елика се хтит избрати, ере ест стара и права ѡчинꙋ за дѣдїнꙋ.

А потом, прїиде сами Грозава ꙋ пред господства ми тере ест дадох еи дела за щчинꙋ ѡт Стънещи въсах, ѡт еи добро волю и със ꙋзнанїе въсѣм мегиꙗшом и ѡт долни и ѡт горни, ере еси изметнꙋл Грозава ѡт дрꙋзи брати ѡт пред мегиꙗшом и ѡт пред господства ми, ере не еси вил прихранил ниже еси ест бил дръжит дрꙋзи брати. А Берча, еже ест више писан, ѡн еси ест бил дръжит и еси ест бил прихранил по сестров Грозава.

Сего радї, дадох и господство ми Берчев, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Стънещи дел Грозавеи, а ѡт дрꙋзи братїе по много метѣх да не имаше.

И пак да ест дещерам си Татꙋлѡв, на име Боика и Нѣга, ѡчинꙋ ꙋ Стънещи, ѡт дел Берчев третаго дела, ере еси стара и права ѡчинꙋ и за дѣдїнꙋ.

Сего радї, дадох и господство ми сїю више реченꙋ людїе, ꙗкоже да их ест ѡчинꙋ въ ѡхабꙋ, их и синови им и внꙋком и ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистіꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник. Исправник, Ивашко велики лѡгѡфет.

И писах Станко, ꙋ град ꙋ Тръговище, мѣсеца септемвріе к҃ дьни, въ лѣт ҂з҃па.

† Іѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea lui Bercea şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Stăneşti, partea sorei sale Grozava, toată şi din apă şi din uscat şi din munte şi din cîmp şi de pretutindeni, oricît se va alege, pentru că este veche şi dreaptă ocină de moştenire.

Iar apoi, a venit însăşi Grozava înaintea domniei mele, de a dat toată partea ei de ocină din Stăneşti, de a ei bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi de jos şi de sus, pentru că Grozava s-a lepădat de ceilalţi fraţi dinaintea megieşilor şi dinaintea domniei mele, căci ceilalţi fraţi, nici n-au hrănit-o, nici n-au ţinut-o. Iar Bercea, care este mai sus-scris, el a ţinut-o şi a hrănit-o pe sora ⟨lui⟩, Grozava.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Bercea, ca să-i fie ocină în Stăneşti partea Grozavei, iar de la alţi fraţi mai mult amestec să nu aibă.

Şi iar să fie fiicelor lui Tatul, anume Voica şi Neaga, ocină în Stăneşti, din partea lui Bercea a treia parte, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor mai sus-zişi oameni, ca să le fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi am scris, Staico, în cetate în Tîrgovişte, luna septembrie 20 zile, în anul 7081 ⟨1572⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 925 (Cîmpulung, VIII/11). Orig., perg. (24×36,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1843; altă traducere ibidem, ms. 204, f. 97v—98.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 86—87. Facs. *Ibidem*, 523.

---

120 1572 (7081) septembrie 25, Bucureşti

† Вь Христа Бога, благовѣрныи и благочьстивїи и Христолюбивїи и самодрьжавнїи, Іѡ Алеѯандрꙋ воевода, синь великаго о прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеꙋ Михнев воевода, божїеем милостїем <и> божїюм дарованїем, ѡбладаещоми и господствꙋещоми вьсои земле Ѹггрровлахїнскою, ещеже запланенскым странам, Алмаш и Фагараш херцег. Благопроизволих господство ми, своим благым свѣтим и свѣтлым сръцем господство ми, ꙗко прославити прославльшаго ме Христа на прѣстолѣ свѣто почившаго родїтелем господство ми и сь славое възнесешаго ме, ꙗкоже благо корень чистиѣнше садовнїе плод принесе.

Тем радї, даровах господство ми сьи въсѣ чьстныи и благоѡбразны и прѣдпочитанни, еже над въсѣми , сїю хрисовꙋл господство ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпань Льꙋдат лѡгѡфет сьс синови си, елице им Богь припꙋстить, ꙗкѡже да мꙋ есть село Бирчини вьс, сьс восом хотаром и сь воденицех и сьс

бранищѣ и със планине еже се зовет Ѥзерȣл и Гаȣра. Занеже сьн више реченȣ село бїѡ есть за дѣдинȣ жȣпаницев Пьрвев, дьщерȣ Бадев постѣлникȣ. А потом, прїиде самаа жȣпанеца Прьва и синь еи, Бланкȣл, пред господства ми, тере побратише и дадоше болѣринȣ господства ми, жȣпань Льȣдать лѡгѡфет, третааго дел ѡт више речено село Бирчїи, ѡт през въсеи хотаром. А две делове, а болѣринȣ господства ми, жȣпан Льȣдат лѡгѡфет их есть покȣпил ѡт жȣпаница Прьва и ѡт синь еи, Бланкȣл, за ҂л҂д҃ аспри. А изради братство, болѣринȣ господства ми, жȣпан Льȣдат лѡгѡфет, ѡн есть дал и даровал по жȣпанеца Прьва със единъ ш<ȣ>[1]бѫ за грана със лисици и със ждери, цѣно...[1] ѡ за ҂аф҃ аспри готови и две кинтешȣ със нашфе, за ҂ас҃ аспри и две ризе добре със гȣре ѡт фир, за ѡ҃ аспри и една возелницȣ ѡт вино, за ҂а҃ аспри и една игла за сребро и една ложицȣ ѡт сребро, за т҃ аспри и едни карȣцȣ ѡкован със два телегари, за ҂аф҃ и едни ковор и перине две, за т҃ аспри. И ещеже много ю есть почитал и сьгледал със комате ѡт кȣке болѣринȣ господства ми, тере ю есть прихранила до сьмрьти еи, сицеже и синь еи. И келтовал ест болѣринȣ господства ми, жȣпан Льȣдат лѡгѡфет, тере ю есть исцѣлиѡ ѡт една зла болесть, тере ест дал ф҃ аспри. И ещеже есть спенжал жȣпан Льȣдат лѡгѡфеѳ със болѣри ѡт ѡкрьсто место, понеже их есть сьбрал ѡт двѣ крати, кьда сȣт сьтворили сїе тькмежїе ҂в҃ аспри, със комате и със вино.

Али да се знает болѣри, на име: ѡт Дрьгичани, попа Стоика и Микȣл и ѡт Гор Грѫдище, Радꙋл и ѡт Котещи, Бланкȣл и ѡт Фȣрникоши, Бладꙋл Рошка и Радꙋл и Їѡн и Щефȣл и ѡт Лȣчꙗни, Бьчиль и ѡт Ботѣни, Нѣгое лѡгѡфеть и ѡт Рьтивоещи, Бьсїю и Ѡпрѣ и ѡт Льнцещи, Албȣл Палавȣл и ѡт Берїнвоещи, Нѣгое и ѡт Голещи, Манѣ Бȣлапарȣл и ѡт Ромьнещи, Нѣгое и Драгомир и ещеже мноѕи мегиꙗши ѡт ѡкрьсть.

И паки да есть болѣринȣ господства ми, жȣпан Льȣдать логофет, ѡчина еже се зовет Рȣда вьса, със вьсом хотаром, занеже ю ест [ю есть] полȣпил ѡт жȣпаница Пьрва и ѡт синь еи, Бланкȣл, за ҂з҃ аспри. И паки ю есть даровал със едни кинтешȣ добрь, за ф҃ аспри и нѣкое цюре, за т҃ аспри сребро. И побрати и продаде жȣпанеца Пьрва село Бирчин вьси и ѡт ѡчинȣ еже се зоветь Рȣда вьса.

И паки да есть болѣринȣ господства ми, жȣпан Льȣдат лѡгѡфет, една лозїе ѡт над Брънещи, понеже ю есть по<кȣп>[1]ил ѡт жȣпаница Деспина, за ҂дхи҃ аспри.

И побратили жȣпанеца Пьрва ѡт нихно добром волю, ѡт пред господства ми и <със>[1] ȣзнанїе вьсѣм мегиꙗшом ѡт гор и ѡт дол.

Сего радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да мȣ есть вь ѡчинȣ и вь ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и вноком <и п>[1]рѣвнȣчетом и ни ѡт когоже непоколѣбимȣ, поризмȣ господства ми.

Закленанїе: по сьмрьти господство ми, кого изберит господь Богь бити <господарь Бл>[1]ашкое Земле или ѡт сьрдичнаго плод господство ми или ѡт сьродник или, по грѣсех наших, ѡт ино плѣменик, аще почететь и ȣтврьдит и поновит сїю хрисовȣл господство ми, того господь Богь да почетет и сьхранит и ȣкрѣпит вь господствѣ его; ащили не почетет и не поновит и не ȣтврьдит, анȣ разорит и поперет и расипет, того господь Богь да поразит...[1] и ȣбиет зде тѣло его, а вь бȣдещим вь дȣша его и да имат ȣчастию със Юда и със проклетим Арїꙗ и сь инѣми сьдїꙗ еже вьзьпише на господа нашего Їсꙋса Христа: „вьзми, вьзми, распени его“ и крьв его над них и над чедѣх их, еже ест <и> бȣдет вь вѣкы, амин.

Сеже свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир великїи дворник и жȣпан Ївашко великїи лѡгѡфеѳ и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гоицѣ пехарник и Стоика великїи постелник. Исправник, Ївашкѡ вел лѡгѡфеѳȣ.

Пис Нѣгое мали дїак, еже ю написах вь столни граду ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца септемврїе к͠е дьни, ѡт Адама текȣщим дѡ селѣ, вь лѣт ҂з͞па.

† Іѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu ⟨și⟩ cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea, cu a mea bună, sfîntă și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Hristos cel ce m-a proslăvit pe mine și cu slavă m-a înălțat în scaunul sfîntrăposatului părintelui domniei mele, după cum rădăcina bună aduce cel mai curat rod mănos.

De aceea, am dat domnia mea acest hrisov al domniei mele atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor, boierului domniei mele, jupan Lăudat logofăt cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Bircii toți, cu tot hotarul și cu morile și cu braniștele și cu munții care se numesc Iazerul și Gaura. Pentru că acest mai sus-zis sat a fost de moștenire al jupaniței Pîrva, fiica lui Badea postelnic. Iar apoi, a venit singură jupanița Pîrva și fiul ei, Vlaicul, înaintea domniei mele, de au înfrățit și au dat boierului domniei mele, jupan Lăudat logofăt, a treia parte din mai sus-zisul sat Bircii, de peste tot hotarul. Iar boierul domniei mele, jupan Lăudat logofăt a cumpărat celelalte două părți de la jupanița Pîrva și de la fiul ei, Vlaicul, pentru 34 000 aspri. Iar pentru frăție, boierul domniei mele, jupan Lăudat logofăt, el a dat și a dăruit pe jupanița Pîrva cu o șubă de grana cu vulpi și cu jderi, prețul...[1] de 1 500 aspri gata și două chinteșe cu nașfé, de 1200 aspri și două cămăși bune cu gure de fir, de 800 aspri și o bute de vin, de 1 000 aspri și un ac de argint și o linguriță de argint, de 300 aspri și o căruță ferecată cu doi telegari, de 1 500 ⟨aspri⟩ și un covor și două perne, de 300 aspri. Și încă mult a cinstit-o și a îngrijit-o cu avere din casa boierului domniei mele, de a hrănit-o pînă la moartea ei, asemenea și pe fiul ei. Și a cheltuit boierul domniei mele, jupan Lăudat logofăt, de a vindecat-o de o boală rea, de a dat 500 aspri. Și jupan Lăudat a mai cheltuit cu boierii dimprejurul locului, pentru că i-a adunat în două rînduri cînd au făcut această întocmire, 2 000 aspri, cu bucate și cu vin.

Dar să se știe boierii, anume: din Drăghiceni, popa Stoica și Micul și din Grădiștea de Sus, Radul și din Cotești, Vlaicul și din Furnicoși, Vladul Roșca și Radul și Ion și Șteful și din Luciani, Băncilă și din Boteni, Neagoe logofăt și din Rătivoești, Văsiiu și Oprea și din Lăngești, Albul Palavul și din Berivoești, Neagoe și din Golești, Manea Vulparul și din Românești, Neagoe și Dragomir și încă mulți megieși dimprejur.

Și iar să fie boierului domniei mele, jupan Lăudat logofăt, ocina care se cheamă Ruda, toată, cu tot hotarul, pentru că a cumpărat-o de la jupanița Pîrva și de la fiul ei, Vlaicul, pentru 7 000 aspri. Și iar a dăruit-o cu un chinteș bun, de 500 aspri și niște giure, de 300 aspri de argint. Și a înfrățit și a dăruit jupanița Pîrva satul Bircii toți și cu toată ocina care se cheamă Ruda.

Și iar să fie boierului domniei mele, jupan Lăudat logofăt, o vie de la Vrănești, pentru că a cumpărat-o de la jupanița Despina, pentru 4 650 aspri.

Și a înfrățit jupanița Pîrva de a ei bunăvoie, dinaintea domniei mele și ⟨cu⟩[1] știrea tuturor megieșilor din sus și din jos.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor ⟨şi⟩[1] strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Blestem: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie ⟨domn⟩[1] al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rude sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui; dacă însă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări, ci va nimici şi va călca şi va risipi, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească... [1] şi ucidă aici trupul lui, iar în viitor sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie şi cu ceilalţi sudeţi care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos: „ia-l, ia-l, răstigneşte-l" şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este ⟨şi⟩ va fi în veci, amin.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris Neagoe diac mic, care am scris-o în cetatea de scaun în Bucureşti, luna septembrie 25 zile, de la Adam curgători pînă acum, în anul 7081 ⟨1572⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 926 (Cîmpulung, XXX/1). Orig., perg. (46,5×37,5), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din 1844; altă traducere ibidem, ms. 204, f. 293—294.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 87—89.

---

[1] Loc rupt.

---

121 1572 (7081) octombrie 9, Tîrgovişte

† Милостїю божїею, Iѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискоє, синъ прѣдобраго и великаго [и прѣдобраго] Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми почтенними правителїє господства ми, жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и жꙋпан Албꙋл велики ключар и със синови им, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им сꙋт село на име Ѹръцїн, въс, със въсом хотаром и блата еже речет се Бистрецꙋл, половинꙋ.

А потом, сїю више речени села били сꙋт за дѣдїнꙋ жꙋпаницев Маргъв ѡт Каракал. Нꙋ бил ест нѣкое синѧ ен прифатили въ Тꙋрскаа Земле въ свезанство, ꙋ темницꙋ. А жꙋпаница Марга ѡна ест дошел пред покоинаго Радꙋла воевода тере ест прѣклонил колѣнѣ на земле, за даст ен ҂л҃ аспри тꙋрски да платити се сини ен ѡт рꙋцѣ тꙋрсцѣм. А покоинаго Радꙋла воевода даст ен аспри ҂л҃ тере се ест платил синч ен ѡт свезанство, а жꙋпаница Марга дал ест покоинаго Радꙋла воевода радї тех више речени аспри село Ѹръцїн въс, със въсом хотаром и блата еже се зовет Бистрецꙋл половинꙋ. А по сих, покоинаго Радꙋл воевода дал ю ест и помиловал <съ>с тех више речини села по жꙋпан Радꙋл ключар, ѡтцꙋ почтенними правителїє господства ми, жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и жꙋпан Албꙋл велики ключар, радї право и вѣрнаго слꙋжбꙋ еже ест послꙋжил господство емꙋ. И къда ест помиловал Радꙋл воевода по жꙋпан Радꙋл ключар а село Ѹръцїн <били> сꙋт селище. А ѡт тꙋи сътворил ест жꙋпан Радꙋл ключар село голѣм със вечнии. Такождере видѣхом и господство ми книга по<коинаго Радꙋ>ла воевода како ест бил помиловал със тех више <речении села п>о жꙋпан Радꙋл ключар.

Сего радї, дадохом и господство ми почтеном <правит>елїе господства ми, жꙋпан Ївашко велики <лѡгѡфет и жꙋпан Ѧлбꙋл велики ключар>... <ꙗко>же <да> им сꙋт тех... и ни <ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо> господства ми.

Сеже и сведетелїе по<ставлѣет господство ми: жꙋпан> Добромир бив велики бан и жꙋпан Драгомир велики дворник и Стан велики спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр <и Ми>т<рѣ> комис и Бадѣ столникꙋ и Гонцѣ велики пехарник и жꙋпан Стоика велики постѣлник. Исправник, сам реч господства ми.

И аз, Стънислав ѡт Бъкърещи, еже ю ест мазах, мѣсеца ѡхтомврїе ѳ҃ дьни, въ настолни градꙋ ꙋ Тръговище. Сладост миро сего забивает съмрътъ. Въ лѣт ҂зпа҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor dregători al domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie satul anume Urîţii, tot, cu tot hotarul şi jumătate din balta care se zice Bistreţul.

Iar apoi, aceste mai sus-zise sate au fost de moştenire ale jupaniţei Marga din Caracal. Ci au fost nişte fii ai ei prinşi în Ţara Turcească în robie, în temniţă. Iar jupaniţa Marga a venit înaintea răposatului Radul voievod, de a căzut în genunchi la pămînt, ca să-i dea 30 000 aspri turceşti ca să răscumpere pe fiii săi din mîinile turcilor. Iar răposatul Radul voievod i-a dat ei 30 000 aspri de şi-a răscumpărat fiii din robie, iar jupaniţa Marga, pentru acei mai sus-zişi aspri, a dat răposatului Radul voievod satul Urîţii tot, cu tot hotarul şi jumătate din balta ce se zice Bistreţul. Iar după acestea, răposatul Radul voievod a dat şi a miluit cu acele mai sus-zise sate pe jupan Radul clucer, tatăl cinstiţilor dregători ai domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer, pentru dreapta şi credincioasa slujbă ce au slujit domniei lui. Şi cînd a miluit Radul voievod pe jupan Radul clucer, iar satul Urîţii era selişte. Iar de atunci jupan Radul clucer a făcut sat mare cu vecini. Deasemenea am văzut şi domnia mea cartea răposatului ⟨Radul⟩ voievod că a miluit cu acele mai sus⟨-zise sate pe⟩ jupan Radul clucer.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstiţilor ⟨dregători⟩ ai domniei mele, jupan Ivaşco mare ⟨logofăt şi jupan Albul mare clucer⟩... să le fie acele... şi de ⟨nimeni neclintit, după porunca⟩ domniei mele.

Iată şi martori pune ⟨domnia mea: jupan⟩ Dobromir fost mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi Stan mare spătar şi Dumitru vistier ⟨şi⟩ Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, însăşi zisa domniei mele.

Şi eu, Stănislav din Văcăreşti, care am scris-o, luna octombrie 9 zile, în cetatea de scaun în Tîrgovişte. Dulceaţa lumii acesteia o uită moartea. În anul 7081 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 927 (Ep. Rîmnic, CXIX/2). Orig., hîrtie (43×29,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1859.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 89—90.

122 1572 (7081) octombrie 22, București

Cu mila lui Dumnezău, creștinul Alicxandru voevod, domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mirci⟨i⟩ vodă, feciorul Mi⟨h⟩nii vodă. Dat-am domniia mea această carte a domnii méle lui Stan și cu cetașilor lui și cu feciorilorŭ lorŭ, cîți Dumnezău le va da, ca să le fie lorŭ moșiia jumătate din Sărăcinești, pentru că iaste a lorŭ bătrînă și direaptă moșiia de stremoșie. Și iarŭ au mai cumpărat Stan de la feciorii Stanciului Mînii trei fălci, drept bani 350 bani gata. Și iarŭ au cumpărat Stan de la Crăciun o falce, drept bani 100. Și iarŭ au cumpărat Stan o falce de la Danciul, drept bani 100. Și iarŭ au cumpărat Stan 2 fălci de la Văncul, drept bani 130, însă una în cîmpŭ și alta în izlaz. Și iarŭ au cumpărat Stan 3 fălci de de la Voinea, drept bani 260. Și iarŭ au cumpărat Stan o falce și jumătate de la Mînea din Olănești, drept bani 100. Și iarŭ au cumpărat Stan de la feciorii lui Voinis⟨i⟩ partea lorŭ din coastă, drept bani 60. Și iarŭ au cumpărat Stoica și Manea moșiia din Mușcei de la Olănești, drept bani 1200 gata.

Și au vîndut aceşti oameni ce scrie mai sus de bunăvoia lorŭ și cu știrea tutulorŭ megiiașilorŭ, din sus și din jos și dinaintea domnii méle.

Pe⟨ntru⟩ aceasta, am dat domniia mea lui Stan și feciorilorŭ lui, ca să le fie moșie stătătoare, Ior și feciorilorŭ lorŭ și nepoților și strenepoților și de către niminea neclătire, după zisa domnii méle.

Pentru aceasta și mărturii am pus domnia mea pă: jupan Dragomirŭ vel vornic și jupan Ivașco vel logofăt și jupan Stan vel spătar i jupan Dumitru vel vistier i jupan Badea vel stolnic i jupan Gonțea vel păharnic i jupan Stoica vel postelnic.

Și am scris eu, Stoica logofăt, în oraș în București, octomvrie 22 dni, 7081 ⟨1572⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CLXXXVIII/10. Traducere.
EDIȚII. *DIR*, *B*, 90—91.

---

123 1572 (7081) decembrie 1, București

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават ⟨господство ми сїе⟩ повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми, Микꙋлѡв дворникꙋ и със синови си, елици емꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Скꙋртещи Стоев, ѡт дел Добрев з҃ сежени, понеже ест по⟨кꙋпил⟩ Микꙋл дворник више речени сежени за ѡчинꙋ ѡт Балѣ, за ѱ҃ аспри готови. И паки покꙋпи жꙋпан Микꙋл дворник ѡчинꙋ ꙋ Скꙋртещи ѡт дел Добрев и Нисторѡв г҃ ⟨сежени, понеже ест⟩ покꙋпил ѡт Балѣ, за т҃ аспри. И паки да ест Микꙋлѡв дворник ѡчинꙋ ꙋ Скꙋтрещи ѡт дел Мꙋшев д҃ сежени, понеже ест покꙋпил више речени сежени ѡт Балѣ, за ѵ҃ аспри. И паки да ест Микꙋлѡв дворник ѡчинꙋ ꙋ Скꙋртещи ѡт дел синъ Флорев в҃ сежени, понеже ест покꙋпил ѡт Балѣ, за с҃ аспри готови. И паки да ест Микꙋлѡв дворник ꙋ ⟨Ск⟩ꙋртещи, ѡт дел Сорев г҃ сежени, понеже их ест покꙋпил ѡт Балѣ, за т҃ аспри. И паки да ест Микꙋлѡв дворникꙋ ѡчинꙋ ꙋ Скꙋртещи ѡт дел Илкъв и Лꙋнгꙋлѡв г҃ ⟨сежени, по⟩неже их ест покꙋпил ѡт Балѣ, за т҃ аспри. И паки да ест Микꙋлѡв дворникꙋ ѡчинꙋ ꙋ Скꙋр

тещи, ѡт дел Нѣгъв г҃ сежени, понеже их ест покȣпил ѡт Балѣ, за т҃ а<спри. И па>ки да ест Микȣлѡв ѡчинȣ ȣ Скортещи, ѡт дел Стоꙗнѡв г҃ сежени, понеже их ест покȣпил ѡт Балѣ, за т҃ аспри. И паки да ест Микȣлѡв дворникȣ ѡчинȣ ȣ Скȣртещи, <ѡт дел>... г҃ сежени, понеже их ест покȣпил ѡт Балѣ, за т҃ аспри.

И продадоше сїе више речени именити людїе за нихном добром волю и със ȣзнанїе въсѣм мегиꙗшом и ... и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми болѣринȣ господства ми, жȣпан Микȣлѡв <дворникȣ, ꙗкоже да> мȣ въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовем емȣ и виȣком и п<рѣвнȣчетом емȣ> и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Се ȣбо ȣ свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомирȣ велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфеѳ и Стан <спатар>... и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Драгомирȣ велики дворник.

И аз, Герге мали диꙗк, еже ю <писах въ гр>адȣ глаголеми Бȣкȣрещи, мѣсеца декеврїе а҃ дьнъ, а ѡт Ѧдама до нинѣ, текȣщаго лѣтом, въ лѣт ҂зпа҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă ⟨domnia mea această⟩ poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Micul vornic şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Scurteştii lui Stoe, 7 stînjeni din partea lui Dobre, pentru că a ⟨cumpărat⟩ Micul vornic mai sus-zişii stînjeni de ocină de la Balea, pentru 700 aspri gata. Şi iar a cumpărat jupan Micul vornic ocină la Scurteşti din partea lui Dobre şi a lui Nistor 3 ⟨stînjeni pentru că a⟩ cumpărat de la Balea, pentru 300 aspri. Şi iar să fie lui Micul vornic ocină în Scurteşti din partea Muşei 4 stînjeni, pentru că a cumpărat mai sus-zişii stînjeni de la Balea, pentru 400 aspri. Şi iar să fie lui Micul vornic ocină în Scurteşti din partea fiului lui Florea 2 stînjeni, pentru că i-a cumpărat de la Balea, pentru 200 aspri gata. Şi iar să fie lui Micul vornic în ⟨Sc⟩urteşti, din partea Sorei 3 stînjeni, pentru că i-a cumpărat de la Balea, pentru 300 aspri. Şi iar să fie lui Micul vornic ocină în Scurteşti, din partea Ilcăi şi a lui Lungu 3 ⟨stînjeni⟩, pentru că i-a cumpărat de la Balea, pentru 300 aspri. Şi iar să fie lui Micul vornic ocină în Scurteşti, din partea Neagăi 3 stînjeni, pentru că i-a cumpărat de la Balea, pentru 300 ⟨aspri. Şi iar⟩ să fie lui Micul ocină în Scorteşti, din partea lui Stoian 3 stînjeni, pentru că i-a cumpărat de la Balea, pentru 300 aspri. Şi iar să fie lui Micul vornic ocină în Scurteşti ⟨din partea⟩... 3 stînjeni, pentru că i-a cumpărat de la Balea, pentru 300 aspri. Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi numiţi oameni de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi... şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, jupan Micul ⟨vornic, ca să-i fie⟩ de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi ⟨strănepoţilor lui⟩ şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan ⟨spătar⟩... şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Gherghe diac mic, care am ⟨scris-o în⟩ cetatea numită Bucureşti, luna decembrie 1 zi iar de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7081 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 928 (Ep. Buzău, L/1). Orig., perg. (30×38,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1851; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 359.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 92—93.

124 1572 (7081) decembrie 3, Bucureşti

† Милостїю божїею, Іѡ Ѧлиѯандрȣ воевода и <господинъ въсои зе>мле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Драгомиров и Лазаров и Ивашков, сини Тътȣлѣсев ѡт Длъгополю, <и съ них синови си>, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест едни вечни, по име Стан Могошов ѡт Щефънещи ѡт Подгорїе, понеже га ю ест покȣпил Драгомир със братиꙗм си, Лазар и Ївашко, ѡт Станчюл, синъ Бадев Бѣлчев ѡт Котещи, сън више реченȣ вечинȣ, със въсех дѣлницех емȣ, за <҂д̃> аспри готови. И продаде Станчюл, синъ Бадев Бѣлчев, сїю више речена ѡчинȣ, дѣлницȣ Станов <ѡт Щефъ>нещи, сам, за неинȣ добро волю и със ȣзнанїе въсѣм братиꙗм емȣ и въсѣм мегиꙗшом изгор и ѡт здол и ѡт пред господства ми.

Ꙗкоже да мȣ ест Драгомирѡв със братиꙗм си, на име Лазар и Ївашко съ миром негове виноградї ѡт винарич господства ми и ѡт винарич болѣрскȣ и ѡт перпере, како нихто да не смѣет бантовати или възимати винарич господскȣ или болѣрскȣ или перпере.

Тем радї и <ви> винаричаром, кои есте винарич по дѣл съда и кои те бити ѡт съда напред винарич по дѣл, нихто да не смѣет възимати винарич или пер<пере> или ино нѣчто ѡт Драгомирȣ и ѡт Лазар и ѡт Ївашко, сини Тътȣлѣсев, понеже добре съм изнаидох и истинствовах със въси чьститими правителїе господства ми <и видѣх господство> ми книге Драгомиром и Лазаров и Ївашков, сини Тътȣлѣсев, ѡт покȣпенїе, како сȣт покȣпили ѡчинȣ ѡт по прѣжде врѣме, таже мирни <и слободни> да их ѡставите и нища да не им не ȣзимати, ниже винарич господскȣ ниже болѣрскȣ, ниже винарич, ниже перпере, ниже разлог да им поставити се със дрȣзи хорани, ниже на винарич господскȣ, ниже на винарич болѣрскȣ, ниже ни на една дажбȣ, занеже сȣт людїе със ѡчинȣ, како да... како имали и дрȣзи болѣри покою кои сȣт със ѡчине въ земле господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Драгомирѡв и Лазаров и Ївашков, ꙗкоже да им ест сън вечинȣ в<више рѣх>, Стан ѡт Щефънещи, със въсех дѣлнице емȣ, ѡчинȣ, ѡхабȣ, им и синовом им и вънȣком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Се ȣбо и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, <Д>рагомир велики дворник.

И аз, Герге, еже ю мазах въ столни градꙋ глаголеми Бȣкȣрещи, мѣсеца декемврїе г̄ дьни, въ лѣт ҂з̄п̄а.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi ⟨domn a toată⟩ ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir şi lui Lazăr şi lui Ivaşco, fiii Tătulesei din Cîmpulung ⟨şi cu feciorii lor⟩, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie un vecin, anume Stan al lui Mogoş din Ştefăneştii de Pódgorie, pentru că l-a cumpărat Dragomir cu fraţii săi, Lazăr şi Ivaşco, de la Stanciul, fiul lui Badea al lui Belcea din Coteşti, acest mai

sus-zis vecin, cu toate delniţele lui, pentru ⟨4 000⟩ aspri gata. Şi a vîndut Stanciul, fiul lui Badea al lui Belcea, această mai sus-zisă ocină, delniţa lui Stan ⟨din Ştefă⟩neşti, singur, de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor fraţilor lui şi a tuturor megieşilor din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

Ca să le fie lui Dragomir cu fraţii săi, anume Lazăr şi Ivaşco, viile lor în pace de vinăriciul domniei mele şi de vinăriciul boieresc şi de perperi, ca nimeni să nu îndrăznească a tulbura sau a lua vinăriciul domnesc sau boieresc sau perperii.

De aceea şi ⟨voi⟩ vinăricerilor, care aveţi vinăriciul acum pe deal şi care veţi fi cu vinăriciul de acum înainte pe deal, nimeni să nu îndrăznească a lua vinăriciul sau perperii sau nimic altceva de la Dragomir şi de la Lazăr şi de la Ivaşco, fiii Tătulesei, pentru că bine am aflat şi am adeverit cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ⟨şi am văzut domnia⟩ mea cărţile de cumpărătură ale lui Dragomir şi Lazăr şi Ivaşco, fiii Tătulesei, că au cumpărat ocină de mai înainte vreme, deci să-i lăsaţi în pace ⟨şi slobozi⟩ şi nimic să nu le luaţi, nici vinăriciul domnesc, nici boieresc, nici vinăriciul, nici perperii, nici samă să nu se pună cu ceilalţi ţărani, nici la vinăriciul domnesc, nici la vinăriciul boieresc, nici la nici o dajdie, pentru că sînt oameni cu ocină, ci să ⟨aibă linişte⟩ după cum au avut linişte şi alţi boieri care sînt cu ocină în ţara domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Dragomir şi lui Lazăr şi lui Ivaşco, ca să le fie acest vecin ⟨mai sus spus⟩, Stan din Ştefăneşti, cu toate delniţele lui, ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, ⟨D⟩ragomir mare vornic.

Şi eu, Gherghe, care am scris-o în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna decembrie 3 zile, în anul 7081 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/254. Orig., perg. (24×37,5), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII, după care s-au făcut completările.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 93–94.

---

125 1573 (7081) ianuarie 7

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїиско, синъ великаго и добраго Мирча воевода, анепѯеѡв Михнев воевода. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми слȣз господства ми, Ѡпрев спа‹та›р и със братием си, Станчюл и съ них синови си, варе елици им Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Филиꙗши половин ѿ по въсою хотаром, понеже покȣпише Ѡпрѣ и Станчюл ѡт жȣпаница Каплѣ ѡт Блъкънещи, за ₓлₓес али аспри тȣрски.

И хотаром да се знает: до Ѡбръшиꙗ Филиꙗшȣлѡв и дори до Стълпȣл Стънчюлев и през Жил до Кȣрмътȣра до Топиле и ѡт тȣꙗ до връх Стари Дѣлȣлѡв и до слѣмѣ Ръсничелȣлѡв и дори селище, до кладеница и ѡт тȣꙗ до Кȣрмътȣра ѡт къ виногрꙋ̑д калȣгерѡм и дори до водї Жил до Кȣрмътȣра и до Циганȣл.

И пак покȣпи Ѡпрѣ и Станчюл село Фрасинȣл пол[вил]овини ѡт по въсою хотаром ѡт жȣпаница Каплѣ, али кȣпно съ село Филиꙗшȣл, за ҂л҂ес.

И пак покȣпи Ѡпрѣ и Станчюл две челѣди ѡт ацигани, именем Пътрȣ със ациганка си и със децам си и Пъстрънан със ациганка си и съ децам си, понеже покȣпише ѡт Драготъ ѡт Бръсещи кѡмис, за ҂е͠ф аспри готови. И пак покȣпи Ѡпрѣ и Станчюл една ациганка, именем Ръфънлоае ѡт Воисилоае ѡт Бресница, за ф҃ аспри готови. И пак покȣпи Ѡпрѣ и Станчюл една ациганкȣ ѡт Ѡпрѣ, синъ Станчюлѡв ѡт Спиношор, за ф҃ аспри готови.

Сего радї, продадоше више речени людїе ѡт своим добром волю и със ȣзнанїе въсим мегиꙗшом.

Сего радї, дадоҳ и господство ми Ѡпрев и Станчюлѡв и със синови си, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ сїю више реченȣ села и ацигани въ ѡҳаб, синовим и внуком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когожде непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетеле поставлѣҳ господство ми: жȣпан Добромир велики бан и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ивашко велики лѡгѡѳет и Стан велики спатар и Дȣмитрȣ велики вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ велики столник и Гонцѣ велики пеҳарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, Ивашко велики лѡгѡѳет.

Пис аз, Дажȣл слѡвѡписателю, мѣсеца генарїе з҃ дьни, ѡт Ѧдама до селѣ, въ лѣт ҂зп҃а.

† Їѡ Ѧлиѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Oprea spătar şi cu fratele său, Stanciul şi cu fiii lor, oricîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Filiaşi jumătate de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Oprea şi Stanciul de la jupaniţa Caplea din Vîlcăneşti, pentru 35 200 însă aspri turceşti.

Şi hotarul să se ştie: pînă la Obîrşia Filiaşului şi pînă la Stîlpul lui Stănciulea şi peste Jiu la Curmătură la Topile şi de acolo la vîrful Dealului Bătrîn şi la culmea Răsnicelului şi pînă la selişte, la fîntînă şi de acolo la Curmătura dinspre viile călugărilor şi pînă la apa Jiului la Curmătură şi la Ţiganul.

Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul satul Frasinul jumătate de peste tot hotarul de la jupaniţa Caplea, însă împreună cu satul Filiaşul, pentru 35 200.

Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul două sălaşe de ţigani, anume Pătru cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Păstrăvan cu ţiganca sa şi cu copiii săi, pentru că i-au cumpărat de la Dragotă comis din Bîrseşti, pentru 5 500 aspri gata. Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul o ţigancă numită Răfăiloae de la Voisiloae din Bresniţa, pentru 500 aspri gata. Şi iar au cumpărat Oprea şi Stanciul o ţigancă de la Oprea, fiul lui Stanciul din Spinişor, pentru 500 aspri gata.

De aceea, au vîndut mai sus-zişii oameni de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Oprea şi lui Stanciul şi cu fiii lor, ca să le fie ocină aceste sate mai sus-spuse şi ţigani de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan mare spătar şi Dumitru mare vistier şi Mitrea comis şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Dajul logofăt, luna ianuarie 7 zile, de la Adam pînă acum, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie şi artă al municipiului Bucureşti, nr. 39 073. Orig., perg. (32 × 51,5), pecete timbrată. Traduceri la Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLVI/3 de la mijlocul sec. al XVIII-lea şi LXXVI/41 din 1834 (sub ianuarie 1).

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 94—95 (sub ianuarie 1).

---

126 1573 (7081) ianuarie 17, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев коеводꙋ. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми почтеномꙋ правителю господства ми, жꙋпанꙋ Їван велики меденичар и съ синови си, елице мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡт село Пръвꙋлещї половино, дел жꙋпаницꙋ Станев, лѡгѡфетовица Тꙋдоров лѡгѡѳет и синъ еи Станко, въса, със вечини и със вък хотаром, занеже ест покꙋпил жꙋпанꙋ Їван вел меденичар ѡт жꙋпаница Стана и ѡт синъ еи Станко више речено село, два дел, за ҂и аспри готови, ещеже докле сꙋт били ꙋ прибѣгство през планин. Ѧ тае дрꙋга третаго дел ѡт ѡчинꙋ еже ест ѡстал, а жꙋпаница Стана и синъ еи Станко, ѡт врѣме еже сꙋт дошли ѡт през планин, ѡни сꙋт поклонили и даровали жꙋпанꙋ Їванꙋ великомꙋ меденичар и тае третаго дел за ѡчинꙋ ѡт село Пръвꙋлещї, въса, ѡт пред господства ми, за своим добром волю.

Сего радї, дадох и господство ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпанꙋ Іванꙋ вел меденичар, ꙗкоже да мꙋ ест село Пръвꙋлещїи, половино, ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синовꙋ емꙋ и виꙋком и прѣвиꙋчетом емꙋ и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡѳет и Стан вел спатар и Дꙋмитрꙋ вел вистїар и Митрѣ вел комис и Бадѣ вел столник и Гонцѣ вел пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Драгомир, еже написах въ настол, ꙋ град Бꙋкꙋрещї, мѣсеца генарїе з̃ їдьни, въ лѣт ҂зпа҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

⟨Pe verso:⟩ Пръвꙋлещї код Тръговище.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivan mare medelnicer şi cu fii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie din satul Pîrvuleşti jumătate, partea jupaniţei Stana, logofeteasa lui Tudor logofăt şi a fiului ei, Staico, toată, cu vecinii şi cu tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Ivan mare medelnicer de la jupaniţa Stana şi de la fiul ei, Staico, mai sus-zisul sat, două părţi, pentru 8 000 aspri gata, încă de cînd au fost în pribegie peste munţi. Iar altă a treia

parte de ocină care a rămas, jupaniţa Stana şi fiul ei, Staico, din vremea de cînd au venit de peste munţi, ei au închinat şi au dăruit şi această a treia parte de ocină din satul Pîrvuleşti, toată, jupanului Ivan mare medelnicer, dinaintea domniei mele, de a lor bunăvoie.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, jupan Ivan mare medelnicer, ca să-i fie satul Pîrvuleşti jumătate, ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan mare spătar şi Dumitru mare vistier şi Mitrea mare comis şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Dragomir, care am scris în scaun, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 17 zile, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Pîrvuleşti, lîngă Tîrgovişte.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 929 (Radu Vodă, XVII/2). Orig., perg. (25×35), pecete timbrată. Cu o traducere din 1846.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 95—96. Facs. *Ibidem*, 524.

---

127 **1573 (7081) ianuarie 29, Bucureşti**

Cu mila lui Dumnezeu, creştinul Alecsandru voevod, domn Ţării Româneşti, feciorul marelui şi preabunului Mircei voevod...[1] porunca domniei mele sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri ce să chiamă Glavaciogul, unde este hramul a preacinstitei şi de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, cinstita a ei Buna Vestire, ca să-i fie ocină în Topoloveni şi cu doi rumâni, anume Buta i Bădescul cu delniţile lor, oricîtă se va alege din cîmp, din pădure, din apă şi din dealul cu viile şi cu vinăriciul...[1] şi din pădure şi du peste toată ocina din partea mănăstirii ce se grăeşte Nucetul, pentru că au făcut schimb mănăstirea Glavaciogul cu mănăstirea Nucetul, de au dat mănăstirea Glavaciogul mănăstirii Nucetul, doă sălaşe de ţigani, anume Danciul cu ţiganca lui şi cu şase fete şi Calina ţiganul cu ţiganca lui şi cu doă fete.

Şi iar cinstitul dregătorul domniei mele, jupînul Arvat vel spătar, el încă au întărit şi au dat şi el 660 ⟨aspri⟩ sfintei mănăstiri Nucetul, de au ajutat pre sfînta mănăstire de la Glavaciog pentru această ocină ce scrie mai sus. Şi au schimbat sfînta mănăstire Glavaciogul cu sfînta mănăstire Nucetul de a lor bunăvoe şi dinnaintea domniei mele.

Şi blestem am pus: care dintre ei s-ar lepăda şi ar vrea să întoarcă şi ar risipi această tocmeală să fie proclet de 318 părinţi ce au fost la Nichea şi să aibă cinste cu Iuda şi cu Aria la un loc.

Şi într-aceia, să fie în pace sfînta mănăstire Glavaciogul de vinăriciul domnesc şi boeresc. Aşa s-au tocmit sfînta mănăstire Glavaciogul cu sfînta mănăstire Nucetul, de a lor bunăvoe.

Drept aceia, am dat domnia ⟨mea⟩ sfintei mănăstiri Glavaciogul, ca să-i fie ocina şi rumânii ohabnici şi dumnezeeştilor călugări de hrană şi domniei mele vecinică pomenire.

Şi mărturii am pus domnia mea pe: jupanul Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Dumitrul vistierul i Stan spatarul i Mitrea comisul i Badea stolnicul i Gonţea paharnicul i Stoica velichi postelnic. Şi ispravnic, Dragomir vel vornic.

Şi au scris Stoica grămăticul ot Ciolan, în scaunul Bucureştilor, luna ghenarie 29, leat 7081 ⟨1573⟩.

Arh. St. Buc. Condica m-rii Glavacioc, nr. 223, f. 113v. Traducere.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 96—97.

---

[1] Loc alb.

128

1573 (7081) martie 11

† Въ име Ѡтца и Сина и Свѣтаго Дȣха, троицѫ единосъщна и нинѣ и присно и въ вѣки вѣком, амин.

Исписах аз ȣбо, Фьтȣл стар ѡт Благодещи, сїю мою книг ѡбомȣ моеми синови, на име Дръгȣшин, зет мою и Стана, дъщера мое, понеже съм ȣложил аз, Фьтȣл и жена моа, Добраꙗ по зет ми, Дръгȣшинов и по дъщера мое, Стана, како да ми бȣдет въ мѣсто синов, понеже нѣст ми ест дал господь Богъ ни едни синъ ѡт тѣлом его, тъчїю ми ест дал господь Богъ тех три дъщери. Таже, ѡт того три дъщере, тъчїю ест ȣложил по Дръгȣшин и по Стана, дъщера им си по голѣма, по въсѣх мою комати и по ѡчинȣ що ест бил за дѣдинȣ Фътȣлов. Таже, Дръгȣшин, ѡн еще ȣложише ȣ дом Фътȣлов ҂вѡ҃ аспри готови и а҃ кон и д҃ волови, ꙗкоже да бȣдет синь Фътȣлов нераздѣлен, въ вѣки.

Таже, тои дваи дъщере Фътȣлов по мала, по име Комана и Грѣка, а Дръгȣшин и Стана да ю дават прекїю колико хокет может.

И пак, ѡт едно ѡчинȣ що ест била покȣплена ѡт Стоꙗн Челеби, ѡна да раздѣлит тех сестри еже сȣт више писане на три чести, тере да бȣдет пре<кїе> им. А ȣ тем, ѡт ѡчинȣ Фътȣлов що ест бил за дѣдинȣ, Грѣка и Комана метѣх да не имат никогоже, тъчїю да ѡбладȣет и да дръжит Дръгȣшин и Стана, а ѡни да их хранит и да почитает въ врѣме старичьство, даже до съмрътъ. А по съмръти им, да их помѣнит, ꙗкоже нѣкїю родителе.

Таже ѡ Дръгȣшин, варе да имат синов, или не имат със Стана, женам си, варе кои се ест приключил съмръть напред ѡт ѡбѣ двѣ, кои ест ѡстал, а ѡн да их дръжит въсѣ комати еже сȣт више рех ȣ мирно и слободно и баитованїе да не имат, ниже Стана ѡт родинȣ Дръгȣшинов, ниже Дръгȣшин ѡт родинȣ Станев.

Таже, а потом, кои чьловѣкъ развалит сїю наше тъкмежденїе, а ѡн да бȣдет анаѳема ѡт ти҃ї свѣти ѡтци и да бȣдет със Їȣда и със Арїе въ вѣки.

И свѣдѣтели поставих: поп Табак и Дан и Радѵл и Стънȣгъ и Ѡпришан и Данчюл мали и Спринтеи и Влад и Стан Фище и Иван граматик, еже ест писал сїю кичг.

И а ино не ке бити, по наше дȣше и вѣрȣ.

Пис мѣсеца мартїе а҃ї дьни, текȣща лѣт ҂зп҃а лѣт.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, troiţă de o fiinţă şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, amin.

Am scris deci eu, Fătul cel bătrîn din Blagodeşti, această carte a mea acestor fii ai mei, anume Drăguşin, ginerele meu şi Stana, fiica mea, pentru că am aşezat eu, Fătul şi femeia mea, Dobraia pe ginerele meu, Drăguşin şi pe fiica mea, Stana, ca să-mi fie în loc de fii, pentru că nu mi-a dat domnul Dumnezeu nici un fiu din trupul meu, ci mi-a dat domnul Dumnezeu numai aceste trei fiice. Deci, din aceste trei fiice, am aşezat numai pe Drăguşin şi pe Stana, fiica noastră mai mare, peste toate averile mele şi pe ocina care a fost de moştenire a lui Fătul. Astfel Drăguşin, el încă a aşezat în casa lui Fătul 2 800 de aspri gata şi un cal şi 4 boi, ca să fie fiul lui Fătul nedespărţit, în veci.

Iar celor două fiice mai mici ale lui Fătul, anume Comana şi Greaca, Drăguşin şi Stana să le dea zestre cît vor putea.

Şi iarăşi, dintr-o ocină care a fost cumpărată de la Stoian Celebi, pe aceea s-o împartă aceste surori care sînt mai sus-scrise în trei părţi, ca să le fie lor zestre. Iar întru aceasta, din ocina lui Fătul care a fost de moştenire, Greaca şi Comana amestec să nu aibă în nici un chip, s-o stăpînească şi s-o ţină numai Drăguşin şi Stana, iar ei să-i hrănească şi să-i cinstească la vreme de bătrîneţe, pînă la moarte. Iar după moartea lor, să-i pomenească ca pe nişte părinţi.

Astfel, despre Drăguşin, fie că va avea fii, fie că nu va avea cu Stana, femeia lui, ori pe care îl va răpi moartea mai înainte dintre amîndoi, cel care a rămas să ţină toate averile mai sus-zise, în pace şi slobod şi tulburare să nu aibă, nici Stana de la neamul lui Drăguşin, nici Drăguşin de la neamul Stanei.

Astfel după aceea, care om va răsturna această întocmire a noastră, iar el să fie anatema de 318 sfinţi părinţi şi să fie cu Iuda şi cu Arie în veci.

Şi martori am pus: popa Tabac şi Dan şi Radul şi Stănugă şi Oprişan şi Danciul cel mic şi Sprinten şi Vlad şi Stan Fişte şi Iven grămătic, care a scris această carte.

Şi altfel nu va fi, pe sufletul nostru şi pe credinţa noastră.

Scris în luna martie 11 zile, curgători ani, anul 7081 ⟨1573⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 930 (Sf. Ioan—Bucureşti, XX/6). Orig., hîrtie (31×21,5). Cu o traducere din 1912.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 97—98. Fasc. *Ibidem*, 525.

---

129 **1573 (7081) aprilie 4, Bucureşti**

† Милостїю божїю, Ïѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиское, синꙋ великаго и добраго Мирча воевода, сıнꙋ Михнѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣром господства ми, жꙋпан Дрьгич бан и жꙋпан Ѹдрище постелник и със них синови им, елици им Богꙋ припꙋстит, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Бълещи, дел Чернатов, въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвꙋде, понеже прїидоше, еще пред покоинаго Радꙋл воевода, сам Чернат и със синови си, Стан и Данчюл и Коман и Бꙋзїан и Соаре, ѡни, за нихном добро волѣ тере поклонише ѡт неı.на ѡчинꙋ петаго дел. А колико ѡставше им ѡчинꙋ, а жꙋпан Дръгич спатар и Ѹдрище вистїар, ѡни ех покꙋпише ѡт Чернат и ѡт синови егов, колици сꙋт више писани, въса, за ҂асм҃ <аспри>[1] готови.

И паки да им сꙋт жꙋпан Дрьгич бан и Ѹдрище постелник ѡчинꙋ ꙋ Бълещи, дел Данчюлов със синови им, въса, варе елика се хтет избрати. И пак да им сꙋт жꙋпан Дръгич и жꙋпан Ѹдрище ѡчинꙋ ꙋ Бълещи, дел Данчюлов и дел братом си, Мош, въсех, варе елика се хтет избрати. И паки да ест жꙋпан Дръгич и

жꙋпан Ꙋдрище ѡчинꙋ ꙋ Бълещи, дел Дѣгов със братїем си, Кръстїꙗн и Тоадер, въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвꙋде.

И паки да им сꙋт жꙋпан Дръгич бан и жꙋпан Ꙋдрище постелник ѡчинꙋ ꙋ Стоикица, дел Вончилъв и дел Мꙋшат и дел Лꙋпꙋлов, въса, варе елика се хтет избрати ѡт посвꙋде, т҃ сежени.

Тем ради, сїю више речени людїе въси сꙋт продали и поклонили въсех више речене ѡчине, ѡни за неином добром волю; едини за зла гладна а дрꙋзи си сꙋт продали децам ꙋ тꙋрци а дрꙋзи ꙋмрели сꙋт за гладно по пѫти, еще при дьни покоинаго Радꙋла воевода. И покꙋпене сꙋт въсе више писане ѡчине жꙋпан Дръгич спатар и жꙋпан Ꙋдрище вистїꙗр велики, родїтели Дръгич и Ꙋдрище над се инеми комате праве.

Ꙗ потом, имаше болѣри господства ми, жꙋпан Дръгич и жꙋпан Ꙋдрище пренїе пред господства ми със въси людїе, колици сꙋт више писани, радї тай више речене ѡчине. И тако преше ѡни въси како нѣст поклонили иже сꙋт продали тех више речене ѡчине[2] тогда жꙋпан Дръгич спатар и Ꙋдрище вел вистїꙗр никакоже, аниꙋ ех притеснꙋет. Ꙗ ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдихмо, по правдꙋ и по закон, съ въси чьстити болѣри господства ми и прочетах и видѣхмо господство ми и книг стараго покоином Радꙋл воевода и покоинаго Петрашко воевода, бивше прѣжде врѣме, како сꙋт покл‹он›[1]или и продали неине ѡчине за ихно волѣ жꙋпан Дръгич спатар и жꙋпан Ꙋдрище вистїꙗр. И истинствовах господство ми велма добре ере прꙋет прꙋ крива. Таже, ѡсташе ѡни ѡт закон ѡт пред господства ми, како веке метѣх да не имат със више рѣх ѡчине, въ вѣк.

Ꙗ господство ми сиџеже съм дал, по книг Радꙋл воевода и по книг Петрашко воевода, жꙋпан Дръгич бан и жꙋпан Ꙋдрище постелник, ꙗкоже да им сꙋт више речене ѡчине, ѡчине и ꙋхабꙋ, им и синовем им и викꙋком и прѣвнꙋчетом и их ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже бо и сведетели поставлѣет господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко вел логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Концѣ пехарник и Стоикицъ постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Шербан граматик, еже написах ꙋ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїе д҃ дьни и ѡт Ꙗдама текꙋщаго до иинѣ, въ лѣт ҂зпа҃.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupan Drăghici ban şi jupan Udrişte postelnic şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumezeu, ca să le fie ocină în Băleşti, partea lui Cernat, toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că a venit, încă înaintea răposatului Radul voievod, însuşi Cernat şi cu fiii săi: Stan şi Danciul şi Coman şi Buzian şi Soare, ei, de a lor bunăvoie de au închinat a cincea parte din ocina lor. Iar cîtă ocină le-a rămas, iar jupan Drăghici spătar şi Udrişte vistier, ei au cumpărat-o toată de la Cernat şi de la fiii lui, cîţi sunt scrişi mai sus, pentru 1 240 ‹aspri›[1] gata.

Şi iar să le fie jupanului Drăghici ban şi lui Udrişte postelnic ocină în Băleşti, partea lui Danciul şi a fiilor săi, toată, oricît se va alege. Şi iar să le fie jupanului Drăghici şi jupanului Udrişte ocină în Băleşti, partea lui Danciul şi partea fratelui său, Moş, toată, oricît se va alege. Şi iar să fie jupanului Drăghici şi jupanului Udrişte ocină în Băleşti, partea lui Deagu cu fraţii săi, Cîrstian şi Toader, toată, oricît se va alege de pretutindeni.

Şi iarăşi să le fie jupanului Drăghici ban şi jupanului Udrişte postelnic ocină în Stoichiţa, partea lui Voicilă şi partea lui Muşat şi partea lui Lupul, toată, oricît se va alege de pretutindeni, 300 stînjeni.

Pentru aceasta, toţi aceşti mai sus-zişi oameni au vîndut şi au închinat toate mai sus-zisele ocine, ei de a lor bunăvoie; unii, la foamete rea, iar alţii şi-au vîndut copiii la turci, iar alţii au murit de foame pe drumuri, încă în zilele răposatului Radul voievod. Şi sînt cumpărate toate mai susscrisele ocine de jupan Drăghici spătar şi de jupan Udrişte mare vistier, părinţii lui Drăghici şi ai lui Udrişte cu dreptele lor averi.

Iar după aceea, boierii domniei mele, jupan Drăghici şi jupan Udrişte au avut pîră înaintea domniei mele cu toţi oamenii, cîţi sînt scrişi mai sus pentru aceste mai sus-spuse ocine. Şi astfel pîrau ei toţi că nicidecum n-au închinat, nici n-au vîndut aceste mai sus-zise ⟨ocine⟩[2], atunci, jupanului Drăghici spătar şi lui Udrişte mare vistier, ci le-au cotropit. Iar la aceasta,domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele. Şi am citit şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Radul voievod cel Bătrîn şi a răposatului Petraşco voievod, care au fost mai înainte vreme, că au închinat şi au vîndut ocinele lor jupanului Drăghici spătar şi jupanului Udrişte vistier, de voia lor. Şi am adeverit domnia mea foarte bine că pîrăsc pîră strîmbă. Astfel, au rămas ei de lege, dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu mai sus-spusele ocine, în veci.

Iar domnia mea aşa am dat jupanului Drăghici ban şi jupanului Udrişte postelnic, după cartea lui Radul voievod şi după cartea lui Petraşco voievod, ca să le fie mai sus-zisele ocine, ocine şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori pune domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Conţea paharnic şi Stochiţă postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Şerban grămătic, care am scris în cetatea Bucureşti, luna aprilie 4 zile şi de la Adam curgători pînă acum, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie şi artă al municipiului Bucureşti, nr. 13 979. Orig., perg. (52 × 37,5), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 98—99.

---

[1] Omis.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

---

130 1573 (7081) aprilie 28

Cu mila ⟨lui⟩ Dumnezeu, eu Alicsandru ⟨voi⟩vod şi domnŭ a toată Ţara Rumâne⟨a⟩scă, feciorul marelui şi preabunului Io Mircii voivod. Datam domnia mea această poruncă a domnii méle cinstitului dregătorului domnii méle şi mai marelui sfetnecŭ al domnii méle, jupînŭ Stepan ce au fost mare clucer şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie moşie în Sulari, a patra parte dupretindine, veri cîtă să va alége şi din apă şi din cînpŭ, pentru că au cumpăratŭ de la Pîrvul, nepotul Chierbeléţului, drept

3 000 dă aspri gata. Şi au vîndut Vlădelul de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor miegeaşilor, din sus şi din jos.

Şi au fost mărturii atunci, cîndu s-au vîndut această moşie: Neagoie vornic şi Nedelco vornic şi Stan Debel spătar şi Ion logofăt şi Mihne banul şi Pătru din Levezi şi Micle din Deléni şi Barbul Gurgoi, Ivan medelnicer din Ruda şi Marco vătaf. Aceşti boeri au fost cîndu au dat aspri pă această ce s-au zis mai sus moşie.

Drept acieia, am datŭ şi domnia mea boeriului domnii méle ce s-au zis mai sus, ca să-i fie moşie ohabnică, feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de niméni preste zisa domnii méle.

Că iată şi mărturii am pus domnia mea: jupîn Dragomir marele vornic şi Ivaşco marele logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitre comis şi Bade stolnic şi Gonţe păharnic şi Stoica marele postelnic.

Pis Stanciul logofeţel, aprilie 28 dni, leat 7081 ⟨1573⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţu, nr. 722, f. 169. Traducere.
EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 89—90; *DIR*, *B*, 99—100.

---

131 — 1573 (7081) mai 2, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахиское, синȣ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїе ѝповелѣнїе господства ми Богданов със братїем си и със них синови, елици им Богȣ даст, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣ Грошани, дел Станчюлов, въса, варе елика се хтет изврати ѡт посвȣде. Занеже сїе ѡчина естȣ за дѣдїнȣ Станчюлов, анȣ биѡ ест продал Станчюл више речена ѡчина пръво дрȣг чьловѣкъ, на име Міхаю. А потом, Михаю ех ест продал на Станчюл пак на дѣдїна. А потом, Станчюл пак ю ест продал тои ѡчинȣ Богданов със братїем си, за ѡ̃ аспри готови. Али аспри ȣзимах ю Михаю ѡт рȣк Богданов.

И пак покȣпи Богдан една виноград ȣ Маслоши ѡт Манѣ, за рн̃ аспри.

А потом, приидоше Богдан и брат си, Радꙋл сами пред господства ми, тере се съединише и побратише се ѡба над неинеми ѡчине, тере побратише Богдан по брат Радꙋл над негов ѡчинȣ ѡт Грошани[1], над въса ѡт посвȣде а Радꙋл побрати по брат си, Богдан над негова ѡчина ѡт Маслоши, над въса, ѡт посвȣдї, да бȣдї братїе нерazделѣни въ вѣки, и ѡт вод и ѡт шȣм и ѡт полю и ѡт винограде, занеже продаше и побратише се више рѣх людїе ѡт своим добра волѣ, ѡт пред господства ми и съ знанїе въсем мегиꙗшом.

Тем радї, дадох и господство ми Богданов със братїем си, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ и ȣхабȣ, им и синово им и внȣком и прѣвнȣчетом и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

И сведетели поставлѣх господство ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ївашко вел логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Шербан, пис ȣ Бȣкȣрещи, маи в̄ дьни, въ лѣт ҂зпа.

†Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bogdan cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Groşani, partea lui Stanciul, toată,

oricît se va alege, de pretutindeni. Pentru că această ocină este de moștenire a lui Stanciul, însă Stanciul vînduse mai sus-zisa ocină mai întîi altui om anume Mihai. Iar după aceea, Mihai a vîndut-o lui Stanciul iarăși de dedină. Iar după aceea, Stanciul iarăși a vîndut acea ocină lui Bogdan cu frații săi, pentru 800 aspri gata. Însă asprii i-a luat Mihai din mîinile lui Bogdan.

Și iar a cumpărat Bogdan o vie în Masloși de la Manea, pentru 150 aspri.

Iar după aceea, au venit Bogdan și fratele său, Radul singuri înaintea domniei mele, de s-au unit și s-au înfrățit amîndoi peste ocinele lor, de a înfrățit Bogdan pe fratele său, Radul, peste ocina lui din Groșani [1], peste toată de pretutindeni. Iar Radul a înfrățit pe fratele său, Bogdan peste ocina lui din Masloși, peste toată, de peste tot, ca să fie frați nedespărțiți în veci, și din apă și din pădure și din cîmp și din vii, pentru că au vîndut și s-au înfrățit mai sus-zișii oameni de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megieșilor.

De aceea, am dat și domnia mea lui Bogdan cu frații săi, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Badea stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoica postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și eu, Șerban, am scris în București, mai 2 zile, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 931 (Tismana, XIII/4). Orig., hîrtie (32×20,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 190, 335, f. 159v—160 și Doc. ist., MCCXXXI/210.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 191—193. Trad. *DIR, B*, 100—101. Facs. *DIR,B*, 526.

---

[1] Cuvintele: „ѡт Грошани" („din Groșani") sînt scrise deasupra rîndului.

---

132 1573 (7081) mai 9

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиское, синꙋ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми жꙋпаница Калѣ, ꙗкоже да мꙋ ест село Пискꙋл въс, със въс хотар, занеже мꙋ ест еи за дѣдїнꙋ.

А потом, имах жꙋпаница Калѣ пренїе пред господства ми със Мошꙋл и чет им. И тако преше Мошꙋл и чет их, како сꙋт подкопает една кладеница ꙋ село ꙋ Пискꙋл, еще въ дьни покоинаго Радꙋл воевода и нѣст платил им аспри ф҃ радї тон кладеницꙋ, нꙋ хотѣх да дръжит и ѡни ꙋ село ꙋ Пискꙋ. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въси чьстити правители господства ми и дадох господство ми Мошꙋлов и чет им закон, в҃і болѣри ѡт пред господства ми, да заклет како нѣст платил жꙋпаница Калѣ Мошов и чет их аспри ф҃ радї тон кладеницꙋ. А ѡни никакоже не можах ниже смѣет ꙋзимати закон, нꙋ ѡставише се. И истинствовах господство ми како къда сꙋт покꙋпил Дѣтко армашꙋл село Пискꙋл, ѡн мꙋ ест платил и тех аспри ф҃. И ѡста Мошꙋл ѡт закон ѡт пред господства ми.

Тєм радї, дадоҳ н господство мн жȣпанннцав Калѣ, ꙗкоже д<а> нм єст ѡчннȣ н ѡҳабȣ єн до въ вѣкн н сиіновн єн н ннҳ ѿ когоже непотъкновено, по ѡрнзмо господства мн.

Сєже н сведетелїе поставнҳ господство мн: жȣпан Драгомнр вел дворннк н жȣпан Ївашко вел логофет н Стан спатар н Дȣмнтрȣ внстїꙗр н Бадѣ столннк н Мнтрѣ кѡмнс н Гонцѣ пеҳарннк н Стонка вел постелннк. Исправннк, Драгомнр вел дворннк.

И аз, Шербан, пнс мѣсеца маїе ѳ҃ дьнн н ѿ Ѧдама текȣщаго до селѣ, въ лѣт ҂зпа҃.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, мнлостїю божїю, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea, ca să-i fie satul Piscul tot, cu tot hotarul, pentru că îi este ei de moștenire.

Iar după aceea, a avut jupanița Calea pîră înaintea domniei mele cu Moșul și cu ceata lui. Și astfel a pîrît Moșul și ceata lui, că au săpat o fîntînă în sat în Piscul, încă din zilele răposatului Radul voievod și nu li s-a plătit 500 aspri pentru acea fîntînă, ci au vrut să țină și ei ⟨ocină⟩ în sat în Piscu. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Moșul și cetei lui lege, 12 boieri, dinaintea domniei mele, să jure că n-a plătit jupanița Calea lui Moș și cetei lui 500 aspri pentru acea fîntînă. Iar ei nicicum n-au putut, nici n-au cutezat să ia legea, ci s-au lăsat. Și am adeverit domnia mea că atunci, cînd a cumpărat Detco armaș satul Piscul, el le-a plătit și acei 500 aspri. Și a rămas Moșul de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Calea, ca să-i fie ocină și ohabă ei în veci și fiilor ei și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Badea stolnic și Mitrea comis și Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Și eu, Șerban, am scris, luna mai 9 zile și de la Adam curgători pînă acum, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 932 (Brîncoveni, XIV/1). Orig., hîrtie (29,5×23), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1860.
EDIȚII. Trad. *DIR, B*, 101—102

---

133 — 1573 (7081) mai 9, București

† Мнлостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воєвода н господннъ въсон земле Ȣгровлаҳннскон, сннъ велнкаго н прѣдобраго Мнрча <воєвода, анепсеȣ> Мнҳнев воєвода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн болѣрннȣ господства мн, жȣпан Кръстїꙗн постелннк със сннови сн, елнцн мȣ Богъ даст, ꙗко<же да мȣ> єст село Косаннȣл въс н със въсом ҳотаром, <по>кеже мȣ єст стара н права ѡчннȣ, дѣдїнȣ.

А потом, болѣринȣ господства ми, жȣпан Кръстїан постелник имаше прѣнїе пред господства ми със игȣменȣ Симеѡн ѡт свѣта монастир глаголеми Бенедик. И тако прѣше ѡтцȣ игȣменȣ Симеѡн пред господства ми, како ест биѡ Радул Мандев... единомȣ тȣрчинȣ ҂о̄ аспри. Таже, ест въсхотѣл того тȣрчин да възимает село Косаинȣл радї тех више речени аспри... А Вентилъ воевод, господства емȣ ест повратил више речени аспри ѡномȣ тȣрчинȣ и дал ест село Косаинȣл ȣ свѣта монастир глаголеми Бенедик. А ȣ тем, господство ми сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьститими правителїе господства ми и изнаидох <и> истинствовах господство ми како не биѡ... тȣрчинȣ, ниже ест повратил Винтилъ воеводȣ ни едни аспрȣ радї Радул Мандев, анȣ ѡсташе ѡтцȣ игȣмен Симеѡн ѡт закѡн ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох господство ми болѣринȣ господства ми, Кръстїан постелник, ꙗкоже да мȣ ест село Косаинȣл въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и внȣком и прѣвнȣчетѡм емȣ и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко ве<лики лѡгѡфет> и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Микȣл, еже писах ȣ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца маи ѳ̄ дьни, в лѣт ҂зпа̄.

† Їѡ Алѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea ⟨voievod, nepotul⟩ lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Cîrstian postelnic cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca ⟨să-i⟩ fie satul Cosainul tot şi cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, boierul domniei mele, jupan Cîrstian postelnic a avut pîră înaintea domniei mele cu egumenul Simeon de la sfînta mănăstire numită Benedic. Şi aşa pîra părintele egumen Simeon înaintea domniei mele, că Radul al lui Mandea a fost ⟨dator⟩ unui turc 70 000 aspri. Astfel, turcul acela a vrut să ia satul Cosainul pentru acei mai sus-zişi aspri...Iar Ventilă voievod, domnia lui a întors mai sus-zişii aspri acelui turc şi a dat satul Cosainul la sfînta mănăstire numită Benedic. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am aflat ⟨şi⟩ am adeverit domnia mea că n-a fost ⟨dator⟩... turcului, nici nu a întors Vintilă voievod nici un aspru pentru Radul al lui Mandea, ci a rămas părintele egumen Simeon de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele Cîrstian postelnic, ca să-i fie satul Cosainul de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare ⟨logofăt⟩ şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu Micul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 9 zile, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 933 (Ep. Buzău, LXXXVI/2). Orig., perg. (34×36,5), rupt şi şters, pecete timbrată; cu o copie slavă din 1913 şi o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 26v.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 102.

134 1573 (7081) mai 11, Bucureşti

† Милостїю божїю, Іѡ Ꙗлиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахиское, синꙋ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми поп Драгомирꙋ със синови си, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Стъжар и ꙋ Бънещи і҃ паши, занеже ю покꙋпише ѡт Циикꙋл, за ф҃ аспри. И пак покꙋпи Владꙋл д҃ паши ꙋ Стъжар и ꙋ Бънещи ѡт Мъинѣ, за с҃ аспри. И пак покꙋпи Пръскꙋ е҃ паши ѡт Манча и ѡт Шандрꙋ паши г҃і и пол ꙋ Стежар и ꙋ Бънещи, ѡт Манча и ѡт Шандрꙋ, за ѡ҃к аспри. И паки покꙋпи Горꙋн и Радꙋл ѡчинꙋ ꙋ Стежар и ꙋ Бънещи, дел Барбꙋлов, въса, за ҂а҃ аспри. И пак покꙋпи Горрꙋн е҃ паши за ѡчинꙋ ѡт Манчаа, за с҃н аспри. И пак покꙋпи Чоклъбѣ и Фꙋтакꙋл и Бодоюл ѡчинꙋ ꙋ Стежар и ꙋ Бънещи и ꙋ Криков ѡт шестаго ꙋже, половина, ѡт Чюрра, за ҂а҃ф҃ѯ҃ аспри. И пак покꙋпи Кꙋржос паши з҃ и пол ꙋ Стъжар и ꙋ Бънещи ѡт Мънѣ и ѡт Ꙗлбꙋл, за т҃ѯ҃е аспри. И пак покꙋпи Гаꙋръ и Ръспоп і҃ паши ꙋ Стежар и ꙋ Бънещи ѡт Мънѣ, за ф҃ аспри. И пак покꙋпи Ꙗков е҃ паши ꙋ Стежар и ꙋ Бънещи ѡт Манча, за с҃н аспри. И пак покꙋпи Мацꙋра е҃ и пол паши ѡт Мъинѣ, за с҃к аспри, ꙋ Стежар и ꙋ Бънещи. И пак покꙋпи Гъргъꙋнел в҃ паши и пол ꙋ Стежар и ꙋ Бънещи ѡт Мъинѣ, за р҃к҃е аспри готови.

И продадоше више речени людїе, въси, за нихном добра волѣ и ѡт прѣд господства ми и със знанїе въсем мегиꙗшим.

Тем радї, дадох и господство ми више речени людїе, ꙗкоже да им сꙋт въ ѡчинꙋ и ꙋхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчитом и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже бо и сведетели: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Івашко вел логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, <Ш>[1]ербан граматик ѡт Падꙋрецї, еже ю мазах ꙋ столни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маїе а҃і дьни и ѡт Ꙗдама те<кꙋщаго>[1] до селѣ, въ лѣт ҂з҃п҃а.

† Іѡ Ꙗлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Dragomir cu fiii săi, ca să le fie ocină în Stăjar şi în Băneşti 10 paşi, pentru că a cumpărat-o de la Ţiicul, pentru 500 aspri. Şi iar a cumpărat Vladul 4 paşi în Stăjar şi în Băneşti de la Minea, pentru 200 aspri. Şi iar a cumpărat Pîrscu 5 paşi de la Mancea şi de la Şandru, 13 paşi şi jumătate în Stejar şi în Băneşti, de la Mancea şi de la Şandru, pentru 820 aspri. Şi iar a cumpărat Gorun şi Radul ocină în Stejar şi în Băneşti, partea lui Barbul, toată, pentru 1 000 aspri. Şi iar a cumpărat Gorun 5 paşi de ocină de la Mancea, pentru 250 aspri. Şi iar a cumpărat Ciocîlbea şi Futacul şi Bodoiul ocină în Stejar şi în Băneşti şi în Cricov din a şasea funie, jumătate, de la Ciura, pentru 1 560 aspri. Şi iar a cumpărat Curjos 7 paşi şi jumătate în Stăjar şi în Băneşti de la Minea şi de la Albul,

pentru 365 aspri. Şi iar a cumpărat Gaură şi Răspop 10 paşi în Stejar şi în Băneşti de la Mînea, pentru 500 aspri. Şi iar a cumpărat Iacov 5 paşi în Stejar şi în Băneşti de la Mancea, pentru 250 aspri. Şi iar a cumpărat Maţura 5 paşi şi jumătate de la Mîinea, pentru 220 aspri, în Stejar şi în Băneşti. Şi iar a cumpărat Gărgăunel 2 paşi şi jumătate în Stejar şi în Băneşti de la Mîinea, pentru 125 aspri gata. Şi au vîndut mai sus-zişii oameni, toţi, de a lor bunăvoie şi dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-zişilor oameni, ca să fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martorii: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, ⟨Ş⟩[1]erban grămătic din Pădureţi, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 11 zile şi de la Adam curgători pînă acum, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 934 (Ep. Rîmnic, LXVII/10). Orig., perg. (34×36,5), pecete timbrată. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al. XVIII-lea.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 103.

---

[1] Loc rupt.

---

135 1573 (7081) mai 13, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Марешȣ съ синови си и Нѣгое съ братиꙗм си и Дръгою съ синови си и Братешȣ съ синови си, Иванко и Нѣнчюл и Станчюл и Градѣ и Владул и Станчюл и Ꙗнию и Петко и Побиркȣ съ синови си и Воинѣ съ братиꙗм си и Драгȣ и Синȣ и Їѡн и брат его, Бобе и Драгомир съ синови си и Бодѣ и брат его, Дръган и Банȣ и Влъдїмир и Албȣ и Ꙗнеш съ синови си и Шерб съ синови си и Дръгина и Драгȣл и Ставър и шȣрȣ его, Стан и Кръстѣ и Тȣртеш съ синови си и Къзанȣ и Костѣ и Мȣша и Нѣнка и Поткоавъ и Кръломан и Соркъ и Дȣмитрȣ и Кръчюн и Ѡана и Мареш и Манѣ Грасȣл и Стънчюкȣл и Пътрȣ и попȣ Станчюл и Пръве и Бълан и Аврам и Гаго и Радул и Албȣл и Данчюл и Дръгою и Бадѣ и Бȣнѣ съ братиꙗм си и Стоенел и Марко и Нѣнчюл и Данчюл и Пътрȣ и Мирлан и Цанзале съ синови си и Радул и Бадѣ и Чернат и Бадюл и Берча и Лазар и Винтилъ и Станко и Ана и съ них синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и село на име Селищоѡара, въса, ѡт по въсои хотаром.

И хотарех да се знает: на запад, до хотарȣл Челѣюлȣи и ѡт къ въсток, до хотарȣл Извнчанилор и до хотарȣл Гръковȣлȣи и ѡт къ северна страна, ѡт брегȣ Дȣнавȣ, до хотарȣл Вишчнев.

Понеже сїе више реченѫ ѡчинȣ и село Селищоара биѡ ест стара и права ѡчинȣ и за дѣдїнȣ Станков дворникȣ. А ȣ тем, ѡвїи въси више именїти людїе, ѡни ю сȣт покȣпили въса ѡт над дъщере Станко дворникȣ, на име Ма⟨р⟩инна и Нѣкша, за $\overline{{}_{х}н{}_{х}ї}$ аспри готови. И продали сȣт Марина и Нѣкша за нихнȣ добром волѣ, пред господства ми.

Али да се ꙋвѣст ере сꙋт били сїи людїе више писани покꙋпили сїꙗ ѡчинꙋ и ѡт прѣжде, ѡт над Бръхаре ѡт Рꙋсинещи, за ҂ѕ̄ аспри, нꙋ нѣст биѡ им със мир, ере нѣст била емꙋ за дѣдїнꙋ, нꙋ милꙋ ѡт Мирча воевода. А ѡт врѣме еже сꙋт достизали дъщере Станко дворникꙋл, Марина и Нѣкша, сїе више реченꙋ ѡчинꙋ Селищоара, дѣдїна ѡтцъ им, а више речени людїе, ѡни ю покꙋпише ѡт жꙋпаницꙋ Марина и Нѣкша, дъщере Станко дворникꙋ: за више реченꙋ цѣно.

А потом, да се знает кто колико дръжет ѡт сїе ѡчинꙋ: али Мареш съ синови си ꙋже а̄ и Нѣгое съ братиꙗм си над пол ꙋже и Дръгою съ синови си а̄ ꙋже и пол и Братеш съ синови си, Иванко и Нѣнчюл и Станчюл над а̄ ꙋже и Градѣ пол ꙋже и Владꙋл а̄ ꙋже и Станчюл и Ꙗню ꙋже а̄ и Петко ꙋже а̄ и пол и Побиркꙋ съ синови си ꙋже а̄ и пол и Воинѣ съ братиꙗм си ꙋже а̄ и пол и Драгꙋ а̄ ꙋже и Син ꙋже а̄ и Їѡн и брат его, Бобе, ꙋже а̄ и Драгомир съ синови си ꙋже а҃ и Бодѣ и брат его, Дръган, ꙋже а̄ и Бан ꙋже а̄ и пол и Влъдїмир пол ꙋже и Албꙋ ꙋже а̄ и Ꙗнеш съ синови си ꙋже в̄ и Шерб съ синови си ꙋже а̄ и пол и Дръгина пол ꙋже и Драгꙋл ꙋже а̄ и Ставър и шꙋр его, Стан, ꙋже а̄ и Кръстѣ ꙋже а̄ и Тꙋртеш съ синови си ꙋже а̄ и пол и Къзан пол ꙋже и Костѣ пол ꙋже и Мꙋша пол ꙋже и Нѣнка ꙋже а̄ и Поткоавъ пол ꙋже и Кръломан пол ꙋже и Соркъ пол ꙋже и Дꙋмитрꙋ пол ꙋже и Кръчюн пол ꙋже и Ѡана ꙋже а̄ и Мареш ꙋже а̄ и пол и Манѣ Грасꙋл пол ꙋже и Стънчюкꙋл ꙋже а̄ и Пътрꙋ ꙋже а̄ и попꙋ Станчюл пол ꙋже и Пръве ꙋже а̄ и Бълан пол ꙋже и Аврам пол ꙋже и Гаго пол ꙋже и Радꙋл ꙋже а̄ и Албꙋл пол ꙋже и Данчюл пол ꙋже и Дръгою пол ꙋже и Бадѣ пол ꙋже и Бꙋнѣ съ братиꙗм си пол ꙋже и Стоенел ꙋже а̄ и Марко ꙋже а̄ и Нѣнчюл ꙋже а̄ и Данчюл пол ꙋже и Пътрꙋ ꙋже в҃ и Мирлан ꙋже а̄ и Цѣнвале съ синови си ꙋже а̄ и Радꙋл ꙋже а̄ и Бадѣ ꙋже а̄ и Чернат ꙋже а̄ и Бадюл ꙋже а̄ и пол и Берча ꙋже а̄ и Лазар ꙋже а̄ и Бинтилъ пол ꙋже и Станко пол ꙋже и Ана пол ꙋже.

А потом, да ест Строев ѡчинꙋ, али ѡт кодрꙋл еже се зовет Къката, ї̄ пашн, али е̄ ѡт над Селищорѣни, а дрꙋги е̄ ѡт над Извичани, занеже га сꙋт помиловали жꙋпаницꙋ Марина и Нѣкша ѡт ниҳнꙋ добром волю ѡт пред господства ми, ꙗкоже да им ест помѣнꙋ.

Сего радї, дадоҳ и господство ми више речени людїе, ꙗкоже да им сꙋт въ ѡчинꙋ и въ ѡҳабꙋ, им и синовим им, виꙋкомже и прѣвиꙋчетом иҳ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставе господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и Ивашко велики логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонца пеҳарник и Стонка велики постелник. Исправник, Ивашко велики логофет.

И аз, Въсїю, еже ю написаҳ ꙋ дивнии <град> глаголемїи Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маїе дьни г҃ї и текꙋщим лѣтом ѡт Адама, в лѣт ҂з҃па.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѫ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mareş cu fiii săi şi lui Neegoe cu fraţii săi şi lui Drăgoiu cu fiii săi şi lui Brateş cu fiii săi, lui Ivanco şi lui Nenciul şi lui Stanciul şi lui Gradea şi lui Vladul şi lui Stanciul şi lui Ianiu şi lui Petco şi lui Pobircu cu fiii săi şi lui Voinea cu fraţii săi şi lui Dragu şi lui Sin şi lui Ion şi fratelui lui, Bobe şi lui Dragomir cu fiii săi şi lui Bodea şi fratelui lui, Drăgan şi lui Ban şi lui Vlădimir şi lui Albu şi lui Ianeş cu fiii săi şi lui Şerb cu fiii săi şi Drăghinei şi lui Dragul şi lui Stavăr şi cumnatului lui, Stan şi lui Cîrstea şi lui Turteş cu fiii săi şi lui Căzan şi lui Costea şi Muşei

şi Neancăi şi lui Potcoavă şi lui Cîrloman şi Sorcăi şi lui Dumitru şi lui Crăciun şi lui Oana şi lui Mareş şi lui Manea Grasul şi lui Stănciucul şi lui Pătru şi popii Stanciul şi lui Pîrve şi lui Bălan şi lui Avram şi lui Gago şi lui Radul şi lui Albul şi lui Danciul şi lui Drăgoiu şi lui Badea şi lui Bunea cu fraţiii săi şi lui Stoenel şi lui Marco şi lui Nenciul şi lui Danciul şi lui Pătru şi lui Mirlan şi lui Gianvale cu fiii săi şi lui Radul şi lui Badea şi lui Cernat şi lui Badiul şi lui Bercea şi lui Lazăr şi lui Vintilă şi lui Staico şi Anei şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocina şi satul anume Seliştioara, toată, de peste tot hotarul.

Şi hotarele să se ştie: la apus pînă la hotarul Celeiului şi de către răsărit pînă la hotarul Izbicenilor şi pînă la hotarul Gîrcovului şi partea dinspre miazănoapte, de la malul Dunării, pînă la hotarul Vişinei..

Pentru că această mai sus-zisă ocină şi satul Seliştioara a fost veche şi dreptă ocină şi de moştenire a lui Staico vornic. Iar întru aceasta, toţi aceşti mai sus-numiţi oameni, ei au cumpărat-o toată de la fiicele lui Staico vornic, anume Ma⟨r⟩ina şi Neacşa, pentru 18 000 aspri gata. Şi au vîndut Marina şi Neacşa de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele.

Dar să se ştie că aceşti oameni mai sus-scrişi cumpăraseră această ocină şi de mai înainte, de la Vîrhare din Rusineşti, pentru 6 000 aspri, însă nu le-a fost cu pace, căci nu a fost a lui de moştenire, ci de miluire de la Mircea voievod. Iar din vremea cînd au dobîndit fiicele lui Staico vornic, Marina şi Neacşa, această mai sus-zisă ocină Seliştioara, moştenirea părintelui lor, iar mai sus-zişii oameni, ei au cumpărat-o de la jupaniţele Marina şi Neacşa, fiicele lui Staico vornic, pentru mai sus-zisul preţ.

Iar după aceea, să se ştie fiecare cît ţine din această ocină: însă Mareş cu fiii săi 1 funie şi Neagoe cu fraţii săi peste o jumătate de funie şi Drăgoiu cu fiii săi 1 funie şi jumătate şi Brateş cu fiii săi, Ivanco şi Nenciul şi Stanciul peste 1 funie şi Gradea jumătate de funie şi Vladul 1 funie şi Stanciul şi Ianiu 1 funie şi Petco 1 funie şi jumătate şi Pobircu cu fiii săi 1 funie şi jumătate şi Voinea cu fraţii săi 1 funie şi jumătate şi Dragu 1 funie şi Sin 1 funie şi Ion şi fratele lui, Bobe, 1 funie şi Dragomir cu fiii săi 1 funie şi Bodea şi fratele lui, Drăgan, 1 funie şi Ban 1 funie şi jumătate şi Vlădimir jumătate de funie şi Albu 1 funie şi Ianeş cu fiii săi 2 funii şi Şerb cu fiii săi 1 funie şi jumătate şi Drăghina jumătate de funie şi Dragul 1 funie şi Stavăr şi cumnatul lui, Stan, 1 funie şi Cîrstea 1 funie şi Turteş cu fiii săi 1 funie şi jumătate şi Căzan jumătate de funie şi Costea jumătate de funie şi Muşa jumătate de funie şi Neanca 1 funie şi Potcoavă jumătate de funie, Cîrloman jumătate de funie şi Sorcă jumătate de funie şi Dumitru jumătate de funie şi Crăciun jumătate de funie şi Oana 1 funie şi Mareş 1 funie şi jumătate şi Manea Grasul jumătate de funie şi Stănciucul 1 funie şi Pătru 1 funie şi popa Stanciul jumătate de funie şi Pîrve 1 funie şi Bălan jumătate de funie şi Avram jumătate de funie şi Gago jumătate de funie şi Radul 1 funie şi Albul jumătate de funie şi Danciul jumătate de funie şi Drăgoiu jumătate de funie şi Badea jumătate de funie şi Bunea cu fraţii săi jumătate de funie şi Stoenel 1 funie şi Marco 1 funie şi Nenciul 1 funie şi Danciul jumătate de funie şi Pătru 2 funii şi Mirlan 1 funie şi Gianvale cu fiii săi 1 funie şi Radul 1 funie şi Badea 1 funie şi Cernat 1 funie şi Badiul 1 funie şi jumătate şi Bercea 1 funie şi Lazăr 1 funie şi Vintilă jumătate de funie şi Staico jumătate de funie şi Ana jumătate de funie.

Iar după aceea, să-i fie lui Stroe ocină din codrul care se numeşte Căcata, 10 paşi, însă 5 de la Seliştioreni, iar alţi 5 de la Izbiceni, pentru că i-au miluit jupaniţele Marina şi Neacşa, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele, ca să le fie pomană.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-zişilor oameni, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţa paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi eu, Văsiiu, care am scris-o în minunata ⟨cetate⟩ numită Bucureşti, luna mai 13 zile şi curgători ani de la Adam, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St, Buc., S.I., nr. 935 (Bistriţa, LIII/1 şi Dintrunlemn, XVI/1, 35). Orig., perg. (49×37), pecete timbrată, căzută. Cu trei traduceri: una din 1783, a doua de la începutul sec. al XIX-lea şi a treia din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 88v—89, 197, ff. 2, 21, 202, f. 414—416 şi A.N., LXXVI/1.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 103—105.

---

136 1573 (7081) mai 14, Bucureşti

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, feciorul Mihnii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle jupînésii Caplei marea postelnicească, ca să-i fie ei din Goleşti, jumătate din rumâni şi viile din dealul Goleştilor jumătate şi din mori jumătate, iar din munte şi Slănicul partea ei toată şi din Mărăcinéni partea ei toată şi din Viţicheşti partea moaşă-sei Margăi, a patra parte şi din ţigani, anume Sîrbul cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Oprea cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Drăghici cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Crăciun cu feciorii lui şi cu sălaşul lui şi Coia cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Duca cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Biţina cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Baniţă cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Paşiva cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Pătru cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Ganea cu sălaşul lui şi cu feciorii lui.

Deci, pînă cînd va fi ea vie, să stăpînească ea acéste mai sus-zise sate şi ţigani şi să fie ale ei. Iar după moartea ei, să fie toate satele şi ţiganii ce s-au zis mai sus ale feciorului ei, jupan Albul vel clucér şi feciorului lui, Radului. Pentru că au plătit jupan Albul vel clucér pe muma lui, jupîneasa Caplea, de datorie, cu 12 000 aspri.

Şi să să ştie cum că au dat jupîneasa Caplea marea postelnicească zéstre din ţigani, fie-sii, jupînésii Neacşii, anume Dragomirul al Gonţii ţiganul cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi pe frate-său Radul cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi pe Vladul cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Puzrea cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi Milea cu sălaşul lui şi cu feciorii lui şi trei ţigance şi doi copii de ţigani. Şi aşa au tocmit jupîneasa Caplea de a ei bunăvoe, dinnaintea domniei méle.

Pentru acéia, am dat şi domnia mea jupînésii Caplei marei postelnicése, ca să-i fie ei aceste mai sus-zise sate şi ţigani de baştină şi ohabnici, ei şi feciorilor ei, nepoţilor şi strănepoţilor ei şi de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Dragomir vel dvornic şi jupan...[1] vel logofăt i Stan spatariul i Dumitru vistiiarul i Mitrea comisul i Badea stolnic i Gonțea peharnic i Stoica vel postelnic. Şi ispravnic, Dragomir vel dvornic.

Şi am scris eu, Gherghe logofăt, în scaunul oraşului Bucureşti, în luna lui mai 14 dni, leat 7081 ⟨1573⟩.

Acest izvod s-au scris pe limba rumânească de pe uricul cel slovenesc de Luppu dascalul slovenesc la Şcoala Domnească în Bucureşti.

Az Luppu dascalul slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/136. Traducere din sec. al XVIII-lea.
EDIȚII. *DIR*, *B*, 105—106.

---

[1] Loc alb.

---

137 — 1573 (7081) mai 16, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевод и господинъ въсои езмли Ѹггровлахїское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевод, синъ Михнев воевод. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми Кодрѣв лѡгѡфет, ꙗкоже да мꙋ ест негов дел за ѡчинꙋ, колико хокет се хтит избрати ѡт по вѣс хотаром и ѡт гор и ѡт шꙋм и ѡт пол и ѡт вода ѡт Братїѧ[1], понеже ест прїиде логофътꙋл Кодрѣ и права кꙋпно със жꙋпаница его, със Анка, пред господства ми, тере си ѡбадваю побратише и ꙋтакмише за нїихном добро волю по сваки комате и по ѡчинꙋ, поща га ради сꙋт били ꙗлови, не мꙋ сꙋт Богъ господъ дали ниже сини ниже дъщере ѡт нихном телеси. Ащели сълꙋчит лѡгѡфът Кодрѣв съмрътъ по пред ѡт жꙋпаница его, а жꙋпаница его, Анка, да дръжит дел мꙋж еи, Кодрев, ѡт Братїе дел за ѡчинꙋ иже ест више писана и паки за кома[ма]те и за добиток и скꙋлище и да ѡбладꙋет Анка таже ѡчинꙋ им иже више ест писана. И пакїе сълꙋчит Анкъв съмрътъ по пред ѡт мꙋж еи, ѡт Кодрѣ, а мꙋж еи, Кодрѣ лѡгѡфът да дръжит и да ѡбладꙋет дел жꙋпаницев его, Анкъи, ѡт Пꙋркърени, сваки комате и ѡчинꙋ и ацигани и дѣлницꙋ,

Сего ради, дадох и господство ми, ꙗкоже да мꙋ сꙋт више реченꙋ ѡчинꙋ въ ѡхабꙋ, емꙋ и внꙋком и превнꙋчитом им и не ѡт когоже непоколебимо, поризмꙋ господства ми.

Сеже поставлѧем и свѣдѣтелїе господство ми: жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Ивашко вел лѡгѡфът и жꙋпан <Стан>[2] спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и жꙋпан Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Аз Стоика, написах въ столни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи ѕ҃ї дьни, текꙋщаго лѣтом ѡт Адам ҂зп҃а.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Codrea logofăt, ca să-i fie părțile lui de ocină, cîte se vor alege de peste tot hotarul şi din munte şi din pădure şi din cîmp şi din apă din Bratia[1], pentru că a venit Codrea logofăt şi împreună cu jupanița lui, cu Anca, înaintea domniei mele, de s-au înfrățit amîndoi şi s-au întocmit de a lor bunăvoie pe toate averile şi pe ocină, pentru că au fost sterpi, nu le-a dat domnul Dumnezeu nici fii, nici fiice din trupurile lor. Dacă se va întîmpla lui Codrea logofăt moarte mai înainte de jupanița lui, iar jupanița lui, Anca, să țină par-

tea bărbatului ei, Codrea, din Bratia, partea de ocină care este mai sus-scrisă şi iar din averi şi din vite şi scule şi să stăpînească Anca de asemenea ocina care este mai sus-scrisă. Şi iarăşi, dacă se va întîmpla Ancăi să moară mai înainte de bărbatul ei, de Codrea, iar bărbatul ei, Codrea logofăt să ţină şi să stăpînească partea jupaniţei lui, Anca, din Purcăreni, din bucate şi ocina şi ţiganii şi delniţa.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie mai sus-zisa ocină de ohabă, lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori 'punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan ⟨Stan⟩[2] spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Eu, Stoica, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 16 zile, cursul anilor de la Adam 7081 ⟨1573⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 710, f. 746v—747. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 479, f. 97 (fără văleat). Traduceri ibidem, ms. 349, f. 60—61 (fără văleat) şi S.I., nr. 937 (Vieroş, III bis/1) (fără văleat).

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 73—74 (sub ⟨*1572—1574*⟩ mai 16).

---

[1] Cuvintele: „ѡт Братїа" („din Bratia") lipsesc din ms. 479.

[2] Omis.

---

138 1573 (7081) mai 16, Bucureşti

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului...[1] feciorul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle popei lui Neagoe şi feciorilor lui, anume Dobrotă şi Radul şi...[1] şi Stoicăi şi lui Stan şi lui Voico şi fétii lui, anume Stana şi feciorilor lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie lor moşie la Inoteşti din jumătate a treia parte de pretutindenea şi Pridealul tot, cu tot hotarul.

Şi iar să le fie lor moşiia ce să chiamă Inoteştii din sus de Tîrgovişte, însă din jumătate de Inoteşti, a treia parte, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Şi iar să le fie lor Valea Turbure la Stejariul Balii şi hotarul iaste de acolea preste vale în sus pînă la Calea Ghiudului şi prea Valea Trifoii pînă la piatra...[1] şi pre Valea Gardurilor...[1] preste calea Vălenilor la Lăcşor, la hotar şi în curmezişul Sărăţelului la calea Ghitioarei, la curmătură la Valea Purcăreţilor din jos pe vale şi de acolea în sus la Prislop şi drept la Turburea la Ştubéiu.

După acéia, au venit feciorii popei Neagoe de s-au jăluit înaintea domniei méle, zicînd cum că au [avut][2] cartea lui Băsărab voevod şi cartea răposatului Radul voevod, sfărîmată şi vechi. Apoi domniia mea am căutat şi am văzut şi am cetit cartea răpoosatului Basarab voevod şi cartea răpoosatului Radul voevod care era sfărîmată şi vechi.

Drept acéia, domniia mea am făcut şi am întărit şi am înnoit cu această carte a domniei méle de pe cartea lui Băsărabă voevod şi de pe cartea răposatului Radul voevod şi am dat domniia mea feciorilor popei Neagoe, ca să le fie moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu să clătească, de pe zisa domniei méle.

Şi mărturii am pus domniia mea pe : jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Dumitru vistier i Stan spatar i Badea stolnic i Mitrea comis i Gonţea peharnic i jupan Stoichiţa vel postelnic. Şi ispravnic, jupan Dragomir vel dvornic.

Şi am scris eu, Grozav, în scaunul oraşului Bucureştii, mai 16 dni, leat 7081 ⟨1573⟩.

†Acest izvod s-au tălmăcit pe limba rumânească asémene de pe hrisovul cel slovenesc de Lupp dascalul slovenesc la Şcoala Domnească în Bucureşti. Iar unde nu s-au putut cunoaşte cuvintele la slovenie fiind hrisovul ponegrit, şters şi rupt, am lăsat aici, în izvod, loc nescris precum să véde.

Az Lupp dascal slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 936 (Mitrop. Ţ. Rom., CCXCIII/1). Traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea.
EDIŢII. *DIR,B*, 107.

---

[1] Loc rupt în orig., menţ. în traducere.
[2] Cuvînt tăiat de traducător.

---

139 **1573 (7081) mai 22**

† Милостїю божїю, Іѡ Ӑлѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋггрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣние господства ми Патев и брат его, Лазар и Ѡпрѣ и Ѡана и пръви братꙋчедꙋ им, Дан и със синови си, елици им ⟨Богъ⟩ даст, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Робънещи, ѡт дел Балъв, половин и ѡт вод и ѡт сꙋх и ѡт шꙋм и ѡт полю и ѡт по въсѫд, понеже ю сꙋт покꙋпили ѡви више речени людїе ѡт Костандин, синꙋ Балъв, за ѱ҃ аспри готови, ещеже ѡт дьни покоинаго Мирча воевода. Или да [да] бꙋде Дан над третаго дел ѡт сїе више речена ѡчина ѡт дел Балъв. И продал ест сам Костандин сїе више речена ѡчинꙋ ѡт свои добро волю и със знание въсѣм мегиꙗши.

Тем радї, дадох и господство ми ѡвелꙗзи више речени людїе, ꙗкоже да им сꙋт сїе више речена ѡчинꙋ въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвночетом им и не ѡт когожде непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетелие поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постѣлник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Басилие, пис мѣсеца маие кв҃ дьни, въ лѣт ҂зпа҃.

†Іѡ Ӑлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Patea şi fratelui său, Lazăr şi lui Oprea şi lui Oană şi vărului lor primar, Dan şi cu fiii lor, cîţi le va da ⟨Dumnezeu⟩, ca să le fie ocină în Robăneşti, din partea lui Balea, jumătate şi din apă şi din uscat şi din pădure şi din cîmp şi de peste tot, pentru că au cumpărat-o aceşti mai sus-zişi oameni de la Costan-

din, fiul lui Balea, pentru 700 aspri gata, încă din zilele răposatului Mircea voievod. Dar să fie Dan peste a treia parte din această mai sus-zisă ocină din partea lui Balea. Şi a vîndut însuşi Costandin această mai sus-zisă ocină de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor mai sus-zişi oameni, ca să le fie mai sus-zisa ocină de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Vasilie, am scris în luna mai 22 zile, în anul 7081 ‹1573›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 938 (Brîncoveni, XI/2). Orig., perg. (26,5×31), pecete timbrată. Cu o traducere din 1860.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 108. Facs. *Ibidem*, 527.

140

1573 (7081) mai 29, Bucureşti

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинь въсое земле Ѹггровлахїнское, синь великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю пов<елѣнїе>[1] господства ми Данов със синови си, елици емȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Поинари, дел Кръчюнов, бащȣ его и дел Стоикев, ȣнкȣ его и ѡт дел Аȣшакъв, елико хокет бити покȣпил, понеже мȣ сȣт старе и праве ѡчине и дѣдїне.

А потом, имаше съпренїе Дан, синъ Кръчюнов със Ръпа радї ѡчинȣ, дел Стоикев, понеже сице съпрѣше Ръпа како ест платил и дал напасть на Панъ...[1] шар, ҂а҃с аспри, без Кръчюн, бащȣ Данов, радї дел Стоикев. И имали сȣт пренїе и пред покоинаго <П>[1]е<т>[1]рȣ воеводȣ радї тех више речени аспри. А Петрȣ воеводȣ, ȣ тем, ю ест дал Ръпев ѕ҃ болѣри, на име: ѡт Котещи, Бланкȣл и ѡт Б<ери-кое>[2]щи, Нѣгое и ѡт Сȣслъниещи, Радѹл и ѡт Нъмъещи, Боико и ѡт Гръдище, Радѹл, ꙗкоже да сведетелствȣет Ръпев како ест платил сам тех аспри. А тех више речени мегїꙗши ȣтакмили сȣт тогда, ꙗкоже да дават сам Ръпа х҃ аспри и та<же ѡстал Кръчюн>[1], бащȣ Данов, да платит паки х҃ аспри. И ȣ тем, сȣт платили тех аспри въси ѡт Пȣно.

А <ȣ тем, Ръ>[1]па нѣст въсхотѣл да стоит въ таи тъкмежїю, нȣ паки раздражи Ръпа пренїе. И сице съпрѣше ка<ко нѣст>[1] платил Кръчюн, баща Данов, тех х҃ аспри, еже мȣ ест бил дел платити, нȣ тъчїю ест сам платил. Сице ест с<ка>[1]зал пред господства ми. И ȣ тем, вѣровал съм господство ми и сътворна съм господство ми книг Ръпев, да дръжет г҃ вечини. А Дан, синъ Кръчюн, прї<иде пред>[1] господства ми лицȣ със Ръпа и донеси тех болѣри Ръпев више речени, пред господства ми. И сице мартȣрисаше със нихне д<ȣше>[1], како ест платил Кръчюн, баща Данов, тех аспри кȣпно със Ръпа. И раздрах господство ми книг Ръпев и нѣст ѡст<ал Кръч>[1]юн длъжен Ръпев нища. И ѡста Ръпа ѡт закон ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Данов, ꙗкоже да мȣ е<ст више ре>[1]чене ѡчине въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, немȣ и синовом емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и ни ѡт когоже непок<олѣбимо, по>[1] реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставлюх господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Івашко велики <логофет>[1] и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Митрѣ комис и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Стоика, и реч Лъȣдат логофет, еже написах въ дивнїи градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца маи к҃ѳ дьни и ѿ Адама до селѣ, текȣщим лѣтом ҂зп҃а.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, мислостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Poinari, partea lui Crăciun, tatăl său şi partea lui Stoica, unchiul său şi din partea lui Auşacă, cît va fi cumpărat, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar după aceea, Dan, fiul lui Crăciun, a avut pîră cu Rîpa pentru ocină, partea lui Stoica, pentru că aşa pîra Rîpa că a plătit şi a dat o năpastă lui Pană... [1], 1 200 aspri, fără Crăciun, tatăl lui Dan, pentru partea lui Stoica. Şi au avut pîră şi înaintea răposatului ⟨P⟩[1]e⟨t⟩[1]ru voievod pentru acei mai sus-zişi aspri. Iar Petru voievod, întru aceasta, i-a dat lui Rîpa 6 boieri, anume: din Coteşti, Vlaicul şi din B⟨erivoe⟩[2]şti, Neagoe şi din Suslăneşti, Radul şi din Nămăeşti, Boico şi din Grădişte, Radul, ca să mărturisească pentru Rîpa că a plătit singur acei aspri. Iar acei mai sus-zişi megieşi au întocmit atunci, ca să dea Rîpa singur 600 aspri şi ⟨astfel a rămas Crăciun⟩[1], tatăl lui Dan, să plătească iarăşi 600 aspri. Şi întru aceasta, au plătit acei aspri toţi de la Pană.

Iar ⟨întru aceasta, Rî⟩[1]pa n-a vrut să stea pe această tocmeală, ci iarăşi a ridicat Rîpa pîră. Şi aşa a pîrît, că ⟨n-a⟩[1] plătit Crăciun, tatăl lui Dan, acei 600 aspri, care i-a fost partea să plătească, ci a plătit numai el singur. Astfel a spus înaintea domniei mele. Şi întru aceasta, l-am crezut domnia mea şi am făcut domnia mea carte lui Rîpa, ca să ţie trei vecini. Iar Dan, fiul lui Crăciun, a venit ⟨înaintea⟩[1] domniei mele de faţă cu Rîpa şi a adus pe acei boieri ai lui Rîpa mai sus-zişi, înaintea domniei mele. Şi astfel au mărturisit cu sufletele lor, că a plătit Crăciun, tatăl lui Dan, acei aspri împreună cu Rîpa. Şi am rupt domnia mea cartea lui Rîpa şi n-a rămas Crăciun dator lui Rîpa cu nimic. Şi a rămas Rîpa de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Dan, ca să-i fie mai⟨sus-zisele⟩[1] ocine de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, ⟨după⟩[1] spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare ⟨logofăt⟩[1] şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Mitrea comis şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Stoica, care am scris — şi a spus Lăudat logofăt — în minunata cetate Bucureşti, luna mai 29 zile şi de la Adam pînă acum, ani curgători 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CVI/1. Orig., hîrtie (45×29), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 108—109. Facs. *Ibidem*, 528.

---

[1] Loc rupt.

[2] Cf. doc. din 1572 ianuarie 19, nr. 84 şi 1572 ianuarie 22, nr. 86.

141 1573 (7081) mai 29, Bucureşti

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и <прѣдобраго Мирча воевод, синъ Михнѣ воевод>. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтенимь правїтелїе господства ми, жȣпан Іваашко вели<ки логофет и жȣпан Албȣл велики ключар> и със синови си, елицим Богъ даст, ꙗкоже да им ест село Беркȣца вьс, със вьс хотар и със вьс доходок. П<онеже сїю више речено село бил ест за дѣдинȣ> Станчюлов Бенгъвȣ. А къда ест бил на съмрътъ покоинаго Петрашко воеводȣ, а Станчюл Бенгъв, ѡи ест пр<ифатил по нѣкои слȣзе родителевȣ више реченым> правїтелїем господства ми, Радулов ключар, еже сȣт били тогда пръкълаби на Ѹръци, тере ест възел ѡт них ҂д҂ї <аспри и две санїе със ржб и съ въси телегари> и еще же многе скȣлище.

А къда ест бил Радул ключар, родителю више реченим правїтелїем господства ми, прибѣг въ <Оугръское Земли кȣпно със Станчȣл Бенгъвȣ>, а Радул ключар, ѡи ест просил да мȣ платит Станчюл тех аспри и кони и скȣлище что мȣ ест бил възел <тогда. А ѡи не ест имал въ тозе врѣме спензȣ>, ꙗкоже да мȣ платит тех аспри, нȣ мȣ ест дал того више речено село, Беркȣца, радї тех више речени аспри, <ѡт прѣд въсѣм болѣром что сȣт били прибѣзи> въ този врѣме, понеже велма сȣт били липсали за спензȣ въ този врѣме. И тогда прилȣчити се съмръ<тъ Станчюлов Бенгъв, тамо, въ Оугръское Земли>.

А ѡт врѣме еже ми ест дал господство ми господъ Богъ, тере съм стоати бити господарȣ ȣ Влашкои Земле, а жȣпаница Стан<чȣлов Бенгъвȣ и синови емȣ, ѡни сȣт дошели сами> пред господства ми, тере сȣт дали того више речено село више реченим правїтелїем господства ми ѡт пред господства ми и ѡт п<ред въсем правителїем господства ми и ѡт пред въсем двора> господства ми, али ѡт своим добром волю, радї тех више речени аспри и кони и комате и скȣлище.

А по<том, пришели сȣт сами више рѣчени правителїе> господства ми, тере сȣт сътворили промененїе със почьтенномȣ властеленномȣ и пръвомȣ съвѣтникȣ господства <ми, жȣпан Добромир бивше вел бан, тере> сȣт дали више речени правї<тели господства>[1] ми, жȣпан Івашко велики логофет и жȣпан Албȣл ключар, жȣ<пан Добромир бившомȣ великомȣ банȣ половина> ѡт сего више речено село <Беркȣца [2], а правител>[1] господства ми еже ест више речено, жȣпан Добромир банȣл, ѡи ест дал <жȣпан Івашко логофет и жȣпан Албȣл ключар третаго>дел[3] ѡт Блъдїмирещи. <А того више рѣчено село>[1], Блъдїмирещїи бил ест за дѣдїнȣ жȣпаницев Нѣкшев, <дел Дръгичев дворникȣ, еже ю ест был дръжал Радȣл логофетȣл> ѡт Дръгоещї. <Тере, ест пришел жȣп>аница Нѣкша пред господства ми, тере ест дал и продал и. . .[4] <више рѣчена дѣлъ за ѡчинȣ Добромиров бан>, ѡт Блъдимирещи. А<ли сїи више>[1] речени правїтели господства ми, ѡни сȣт сътворили промене<нїе више писана ѡт своем добро волю и ѡт пред> господства ми и ѡт пред въсѣм правителїем господства ми и ѡт пред свака двора господства ми, како да дръжит Івашко <вел лѡгѡфет и Албȣл вел ключар третаго> дел ѡт Блъдїмирещї, а жȣпан Добромир бан да дръжит половинȣ ѡт Беркȣца. Али проме<нили сȣт више рѣчени правителїе господства ми>, почто радї село Беркȣца по близ ѡт доме жȣпан Добромиров бивше велики банȣ, а село <Блъдїмирещи, ѡи ест по близ ѡт къще више> реченим правїтелїем господства <ми>[5], жȣпан Івашков велики логоѳет и жȣпан Албȣлов велики ключар. Пачеже ради <того работ сȣт променили въси више речени> правїтелїе господства ми.

Сего ради, дадох и господство ми више реченим почьтеним правїтелїем господства ми, жȣ<пан Івашко вел логофет и жȣпан Албȣл вел> ключар, ꙗкоже да мȣ ест сїа више речена ѡчинȣ, третаго дел ѡт Блъдїмирещи, въ ѡчинȣ и

въ ѡхабꙋ, ним и с<иновом им и внꙋком и превнꙋчитомже и ни> ѡт когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже и сведѣтеліе поставлѣх господства ми: жꙋпан Драгомир вели<ки дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет> и жꙋпан Стан велики спатар и жꙋпан Дꙋмітрꙋ велики вистіар и Митрѣ вел комис и <Бадѣ вел столник и Гонцѣ вел пехарник и жꙋпан> Стоика велики постелникꙋ. Исправник, Драгомирꙋ велики дворникꙋ.

И аз, Балѣ, еже ю написах <въ ꙋ дивни град ꙋ Бꙋкꙋрещин, въ мѣсеца> маіе к͠ѳ дьни и текꙋщемꙋ лѣтом ѡт Ꙗдама до <селѣ, въ лѣт ҂з͞па>.

† Їѡ Ꙗлїѯандрꙋ вѡевѡда, м<илостїѧ божїѧ, господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi ⟨preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod⟩. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor dregători ai domniei mele, jupan Ivaşco mare ⟨logofăt şi jupan Albul mare clucer⟩ şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Bercuţa tot, cu tot hotarul şi cu tot venitul. ⟨Pentru că acest mai sus-zis sat a fost de moştenire⟩ al lui Stanciul al lui Benga. Iar cînd a fost la moartea răposatului Petraşco voievod, iar Stanciul al lui Benga, el a ⟨prins pe nişte slugi ale părintelui mai sus-zişilor⟩ dregători ai domniei mele, Radul clucer, care au fost atunci pîrcălabi la Urîţi, de a luat de la ei 14 000 ⟨aspri şi două sănii cu peşte şi cu toţi telegarii⟩ şi încă multe scule.

Iar cînd a fost Radul clucer, părintele mai sus-zişilor dregători ai domniei mele, pribeag în ⟨Ţara Ungurească împreună cu Stanciul al lui Benga⟩, iar Radul clucer, el a cerut lui Stanciul să-i plătească acei aspri şi caii şi sculele, pe care i le luase ⟨atunci. Iar el n-a avut în acele vremuri bani de cheltuială⟩, ca să-i plătească acei aspri, ci i-a dat acel sat mai sus-zis, Bercuţa, pentru acei mai sus-zişi aspri, ⟨dinaintea tuturor boierilor care au fost pribegi⟩ în acea vreme, pentru că erau foarte lipsiţi de bani de cheltuială în acea vreme. Şi atunci i s-a întîmplat moartea ⟨lui Stanciul al lui Benga, acolo, în Ţara Ungurească⟩.

Iar din vremea cînd mi-a dat domniei mele domnul Dumnezeu, de am stat să fiu domn în Ţara Românească, iar jupaniţa lui Stan⟨ciul al lui Benga şi fiii lui, ei au venit singuri⟩ înaintea domniei mele, de au dat acel mai sus-zis sat mai sus-zişilor dregători ai domniei mele dinaintea domniei mele şi dinaintea ⟨tuturor dregătorilor domniei mele şi dinaintea întregii curţi⟩ a domniei mele, însă de a lor bunăvoie, pentru acei mai sus-zişi aspri şi cai şi averi şi scule.

Iar după ⟨aceea, au venit înşişi mai sus-zişii dregători⟩ ai domniei mele, de au făcut schimb cu cinstitul vlastelin şi prim sfetnic al domniei ⟨mele, jupan Dobromir fost mare ban, de⟩ au dat mai sus-zişii dregători ⟨ai domniei⟩[1] mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul clucer, jupanului ⟨Dobromir fost mare ban jumătate⟩ din satul acesta mai sus-zis, ⟨Bercuţa [2], iar dregătorul⟩[1] domniei mele care este mai sus-scris, jupan Dobromir ban, el a dat ⟨jupanului Ivaşco logofăt şi jupanului Albul clucer a treia⟩ parte [3] din Vlădimireşti. ⟨Iar acest mai sus-zis sat⟩[1], Vlădimireşti a fost de moştenire al jupaniţei Neacşa, ⟨partea lui Drăghici vornic, pe care o ţinuse Radul logofăt⟩ din Drăgoeşti. ⟨Astfel, a venit⟩ jupaniţa Neacşa înaintea domniei mele, de a dat şi a vîndut şi... [4] ⟨mai sus-zisa parte de ocină⟩ din Vlădimireşti ⟨lui Dobromir ban⟩. Dar ⟨aceşti mai sus⟩[1]-zişi dregători ai domniei mele, ei au făcut schimbul ⟨mai sus-scris de a lor bunăvoie şi dinaintea⟩ domniei mele şi dinaintea tuturor dregătorilor domniei mele şi dinaintea întregii curţi a domniei mele, ca să ţină Ivaşco ⟨mare logofăt şi Albul mare clucer a treia⟩ parte din Vlădimireşti, iar jupan Dobromir ban să ţină jumătate din Bercuţa. Dar au schimbat ⟨mai sus-zişii dregători ai domniei mele⟩, pentru că satul Bercuţa este mai aproape de casa jupanului Dobromir fost mare ban, iar satul ⟨Vlădimireşti, el este mai aproape de casele mai sus⟩-zişilor dregători ai domniei ⟨mele⟩[5], jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare clucer. De asemenea pentru ⟨această treabă au schimbat toţi mai sus-zişii⟩ dregători ai domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sus-zişilor cinstiţi dregători ai domniei mele, jupan ⟨Ivaşco mare logofăt şi jupan Albul mare⟩ clucer, ca să le fie această mai sus-zisă ocină, a treia parte din Vlădimireşti, de ocină şi de ohabă lor şi fiilor ⟨lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de⟩ nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare ⟨vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt⟩ şi jupan Stan mare spătar şi jupan Dumitru mare vistier şi Mitrea mare comis şi ⟨Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan⟩ Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Balea, care am scris-o ⟨în minunata cetate, în Bucureşti, în luna⟩ mai 29 zile şi curători ani de la Adam pînă ⟨acum, în anul 7081⟩ ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, ⟨din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 939 (Ep. Rîmnic, III n/1). Orig. hîrtie, cu o treime lipsă. pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al XIX-lea. Copie slavă ibidem, ms. 479, f. 113—114, după care s-au făcut completările.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 109—111.

---

[1] Loc rupt.

[2] Pasajul: „жꙋпан Добромир ... Беркꙋца“ („jupanului Dobromir ... Bercuţa“) şters cu chinovar şi de aceea a fost omis în ms. 479.

[3] Cuvînt şters cu chinovar.

[4] Loc rupt; loc alb în ms. 479.

[5] Omis.

142

1573 (7081) iunie 7, Bucureşti

† Милостїю божїю, Ïѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синъ Ми<х>[1]нев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Бисоркъв със синови си, елицим Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Стъничещи, негов дел за ѡчинꙋ, въса, варе елика се хтит избрати ѡт повъсхꙋди, ѡт шꙋм и ѡт полю и ѡт гора и ѡт дѣлꙋл Бобꙋлѡв, занеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

А потом, Бисоркъ, ѡна продаде ѡт своем добром волю и със ꙋзнанїе въсѣм мегиꙗшом ѡт ѡкръстъним, Їванов, ѡт село, третаго дел за ѡчинꙋ, али ꙋ негове дел за ѡчинꙋ, ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт гора и дѣлꙋл Бобꙋлѡв, третаго дел, за ѱ҃ аспри готови.

Сего радї, дадох и господства ми Їванов, еже ест више рѣх, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ, ѡхабꙋ, им и синови им и внокoм им и превночитом и не ѡт кoгожи непоколѣбимꙋ, поризмо господства ми.

Сеже свѣдѣтелю поста<влѣ>[1]ет господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митре комис и Гонцѣ пехарник и Дꙋмитрꙋ вистиꙗр и жꙋпан Стоикица велики постелникꙋ. Исправник, Стоика вто<ри>[1] лѡгѡфет.

Аз, Богдан, исписа въ настолни град ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юніе з҃ дьни, ѡт Адама текъщаго до нинѣ, въ лѣт ҂зпа҃.

† Іѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Bisorcăi cu fiii ei, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Stănceşti, partea ei de ocină, toată, oricît se va alege de pretutindeni, din pădure şi din cîmp şi din munte şi din dealul Bobului, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, Bisorca, ea a vîndut de bunăvoia ei şi cu ştirea tuturor megieşilor dimprejur, lui Ivan, din sat, a treia parte de ocină, însă în partea ei de ocină, din cîmp şi din pădure şi din munte şi din dealul Bobului, a treia parte, pentru 700 aspri gata.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Ivan, care este mai sus-spus, ca să-i fie ocină, ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Mitre comis şi Gonţea paharnic şi Dumitru vistier şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Stoica al doilea logofăt.

Eu Bogdan, am scris în cetatea de scaun, în Bucureşti, luna iunie 7 zile, de la Adam curgători pînă acum, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie şi artă al municipiului Bucureşti, nr. 26 867. Orig., perg. (23×45,50), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea şi o copie după aceasta de la sfîrşitul sec. al XIX-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 111–112.

---

[1] Omis.

---

143 1573 (7081) iunie 18, Bucureşti

<† Милостїю божїю, Іѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ ьъсое земле> Ѹггрровлахинское, синъ великааго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, синꙋ Михнѣ воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Станоз със <Нѣкша и Боика>, дъщере Нѣгоев и със них синови си, елице им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им сꙋт ѡчина Костандинов ѡт Кꙋчюл, въса, ьаре елика се хтет изврати <ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вода, понеже> покꙋпил ест Нѣгое ѡт Костандин, за ҂а҃ аспри готови и за едни кават, ещеже при дьни покоинаго Радꙋла воеводꙋ, еже загинꙋше на Римникꙋ...

И паки да ест Станов и Нѣкшев и Боикъв, дъщере Нѣгоев, ѡчинꙋ ꙋ Кꙋчюл, варе елико се хтет избрате нихнꙋ дел въса, <понеже покꙋпил ест> мати им, жꙋпаница Боика, ещеже при дьни Радꙋла ьоеводꙋ, еже загинꙋше на Ръмник, ѡт Киртоп, за ҂аф҃ аспри и ѡт Костандин, за...

И паки да ест Станов и Бо<и>къв и Нѣкшев една градинꙋ със периволи, понеже га ест покꙋпил мати им, жꙋпаница Боика...

И паки да ест Станов и Нѣкшев и Боикъв едни брод ѡт дръстꙋ, понеже га ест полкꙋпил мати им, жꙋпаница Боика ѡт брат его, Нѣгое, за с҃ аспри.

<А потом имал ест> жꙋпаница Воика, мати Станов и Воикъв и Нѣкшев, прѣніе прѣд Радꙋла воеводꙋ със братꙋ си, Нѣгое и със анеѱим си, на име... си раді сію више речена ѡчинꙋ. И сице ест съпрели Нѣ<гое> със...ꙋ си, како да бꙋдет над сіе више речена ѡчинꙋ над четвратаго <дел. А господство емꙋ гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въсими чьститими> правителеи господство емꙋ и дадох <господство емꙋ Станов и Нѣкше>в и Воикъв <закон>... болѣри и хотарник Владꙋл спатар... Нѣгое и със анеѱси си и братꙋ... више речена ѡчинꙋ над петааго дел... ѡт пред господства емꙋ и како... Татꙋлов и брати ... Радꙋл воеводꙋ. А ꙋ тем, господство ми <видѣх и книге> стари господари више писани, ветхи... понових книге ѡвим стари господари със книгꙋ господства ми.

Сего раді, дадох и господство ми Станов и Нѣкшев и Воикъв, ꙗкоже да им сꙋт <сіе ѡчинъ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком> и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непотькновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелеи поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир <велики дворник>... и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистіiар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постѣлник. Исправник, Драгомир велики <дворник>.

<Пис аз>... столни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юніе н҃і дьни и ѡт Адама текꙋща, в лѣт ҂зпа.

<† Іѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда>, милостіѫ божїю, господьнь.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara> Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan cu <Neacşa şi Voica>, fiicele lui Neagoe şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina lui Costandin din Cuciul, toată, oricît se va alege <din cîmp şi din pădure şi din apă, pentru că> a cumpărat Neagoe de la Costandin, pentru 1 000 aspri gata şi pentru un cavad, încă din zilele răposatului Radul voievod, care a pierit la Rîmnic...

Şi iar să fie lui Stan şi Neacşei şi Voicăi, fiicele lui Neagoe, ocină la Cuciul, oricît se va alege, partea lor toată, <pentru că a cumpărat> mama lor, jupaniţa Voica, încă din zilele lui Radul voievod, care a pierit la Rîmnic, de la Chirtop, pentru 1 500 aspri şi de la Costandin, pentru...

Şi iar să-i fie lui Stan şi Vo<i>căi şi Neacşei o grădină cu pomi, pentru că a cumpărat-o mama lor, jupaniţa Voica...

Şi iar să-i fie lui Stan şi Neacşei şi Voicăi un vad de dîrstă, pentru că l-a cumpărat mama lor, jupaniţa Voica de la fratele ei, Neagoe, cu 200 aspri.

<Iar după aceea, a avut> jupaniţa Voica, mama lui Stan şi a Voicăi şi a Neacşei, pîră înaintea lui Radul voievod, cu fratele ei, Neagoe, şi cu nepoţii ei, anume... pentru această ocină mai sus-zisă. Şi aşa pîra Nea<goe> cu... ca să fie pe această ocină pe a patra <parte. Iar domnia lui a cercetat şi a judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii> dregătorii domniei lui şi a dat <domnia lui lege lui Stan şi Neacşei> şi Voicăi... boieri şi hotarnic Vladul spătar... Neagoe şi cu nepoţii săi şi fratele... ocina mai sus-zisă pe a cincea parte... dinaintea domniei lui şi că... lui Tatul şi fraţii... Radul voievod. Iar întru aceea, domnia mea <am văzut şi cărţile> de la domnii bătrîni mai sus-scrişi, vechi... am înnoit cărţile acestor domni bătrîni cu cartea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stan şi Neacşei şi Voicăi, ca să le fie <această ocină de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor> şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir ⟨mare vornic⟩... şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare ⟨vornic⟩.

⟨Am scris eu⟩... în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 18 zile, şi de la Adam cursul ⟨anilor⟩, în anul 7081 ⟨1573⟩.

⟨† Io Alixandru voievod⟩, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Olteniei, Craiova, nr. 9. Orig., perg., rupt şi cu o treime lipsă, pecete timbrată, căzută.

---

144 1573 (7081) iunie 25

În numele Tatălui şi al Fiiului şi al Sfîntului Duhŭ, Troiţa cea nedespărţită în vecii vecilor, amin.

Iată eu, roaba lui Dumnezeu, jupîneasa Mariia din Caracal şi cu feciorii miei, jupan Danciul postelnicul şi jupan Datco şi jupan Radul postelnicul, scriem cartea noastră acestui boeriu, jupan Stepan biv vel clucer şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie moşie din Perişor, jumătate de sat, însă partea lui Vlăcsan [1], toată, du preste tot hotaru, pentru că i-am dat-o de a noastră bunăvoe, cu voinţa noastră, pentru slujbele care ne-au slujit noao şi părinţilor noştrii mai denainte vréme şi prin ţări streine.

Pentru aceasta, i-am dat şi l-am miluit cu acest sat, partea noastră, ca să fie noaoă şi părinţilor noştrii vécinică pomenire.

Şi cînd am miluit şi am dat această moşie lui jupan Stepan vel clucer, au fost cu ştirea a tot neamului nostru şi de către niminea din fraţi sau surori sau veri sau vere sau nepoţi sau nepoate să nu să clătească.

Iar cine ar vrea a sparge sau a rumpe această pomană a noastră, acel om să fie proclet şi anathema de domnul Dumnezeu carele au făcut ceriul şi pămîntul şi de 318 sfinţi părinţi carii au fost în Nicheia şi să fie lăcaşul lui cu Iuda şi cu Ariia la un loc şi trupul lui să stea întreg şi neputred în veci.

Şi mărturii au fost, cînd am dat această moşie de pomană: din Ţînţăreni, Barbul şi din Creţeşti, Hamza şi din Breasta [2], Stan logofătul şi din Caracal, Pîrvul şi din Biroslăveni, Căpăţînă [3] şi din Dăeşti [4], Vădislav şi din Modohar [5], Birciul şi din Oslui [6], Drăghiia şi din Grozăveşti, Vlaicul.

Şi am scris eu, Stan logofătul, în luna lui iunie 25 dni, vă leat 7081 ⟨1573⟩.

Eu jupîneasa Mariia din Caracal.
Eu Danciul postelnicul, sin ego.
Eu Datco, sin ego.
Eu Radul postelnicu, sin ego adeverim.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţu, nr. 443, f. 157. Traducere; altă traducere ibidem, ms. 722, f. 168v—169.

EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 90—91; *DIR,B*, 112—113.

---

[1] În ms. 722: „Vîlsan".
[2] În ms. 722: „Sîrbesca"
[3] Pasajul: „şi din Biroslăveni, Căpăţînă" omis în ms. 443.
[4] În ms. 722: „Dioşşti".
[5] În ms. 722: „Modohari".
[6] În ms. 722: „Olenu".

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, feciorul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle jupînésii Mariei, ca să-i fie ei satul Boldeştii jumătate, du preste tot hotarul; pentru că satul Boldeştii jumătate a fost de baştină al lui Dragomir postelnic, bărbatul jupînésii Mariei. Ci jupîneasa Mariia, cînd s-au măritat după Dragomir postelnic, iar părinţii ei nu i-au dat sat zéstre, ci i-au dat ei 5 000 de aspri pentru sat şi o boartă de 1 000 aspri şi cercei de 1 000 aspri şi inéle de... [1] aspri şi 2 perechi de brăţări mari de aur de 80 de [galbeni] [2] florinţi şi iar doao perechi de brăţări de aur mai mici, de 8 florinţi şi 8 linguri de argint şi 2 pahară de argintu de 1 100 aspri şi un brîu de argint de aspri... [1] şi 2 brîie de coftirie de 1 200 aspri şi 3 covoară de 600 aspri şi o cunună de 800 aspri şi ţinte de rochie de 1 000 aspri.

Apoi jupanului Dragomir postelnic şi jupănésii lui Mariei, li s-a întîmplat pribegie, de au pribegit în Ţara Ungurească şi au petrecut acolo multă vréme şi aici în ţară streină. Apoi au cheltuit şi au prăpădit Dragomir postelnic şi jupîneasa lui Mariia... [1] toţi banii şi sculile în pribegie şi întru acea ţară streină.

Şi întru acéia, s-au întîmplat lui Dragomir postelnic o boală cumplită, de au zăcut multă vréme. Apoi... [1] Dragomir postelnic, aşa au lăsat şi au orînduit cu limba sa şi cu mare blestem dinnaintea a mulţi boiari oameni buni, anume Drăguleţ cliucer i Manea ot... [1] de nu va lua jupîneasa Mariia altu bărbat pînă la moartea ei, să fie al ei şi să stăpînească din bucatele lui Dragomir postelnic partea lui toată den satul Boldeştii şi... [1] au venit singură jupîneasa Mariia înnaintea domniei méle, de au dat satul ce s-au zis mai sus jumătate din Boldeşti, fii-sii, jupînésii Stancăi şi nepotului ei de fecior, anume Radul, feciorul lui Socol... [1] ca să fie jupîneasa Stanca şi Radul, feciorul lui Socol, doi fraţi preste jumătate de satul Boldeştii ce s-au zis mai sus, pentru că feciorii ce i-au născut jupîneasa Mariia cu jupan Dragomir postelnic i-au fost luat domnul Dumnezeu... [1] şi n-au rămas nici feciorii nici féte, fără numai jupîneasa Stanca şi din Socol acel mai sus-zis fecior, Radul. Şi oricui s-ar întîmpla dintru dînşii mai nainte moarte, partea lui din... [1] aşa au orînduit jupîneasa Mariia cu limba ei dinnaintea domniei méle şi dinnaintea tuturor cinstiţilor boiarilor domniei méle şi dinnaintea a toată curtea domnii méle, de a ei bunăvoe.

Şi încă şi blestem au lăsatu cu limba ei: cum cine s-ar ispiti a strica această tocmeală după moartea ei, să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi de la Nichea şi să aibă parte cu Iuda şi cu Aria... [1]

Drept acéia, am dat şi domniia mea jupînésii Stancăi şi Radului, nepotului ei de frate, ca să le fie satul Boldeştii jumătate, de baştină şi ohabnic, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu se clătească, după zisa domnii méle.

Iată şi mărturii punem domniia mea pe: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Dumitru vistier i Stan spatar i Mitrea comis i Badea stolnic i Gonţea paharnic i jupan Stoica vel postelnic. Ispravnec, Dragomir vel dvornic.

Şi am scris eu, Micul, în minunatul oraş Bucureştii, în luna iulie 4 zile, 7081 ⟨1573⟩.

S-au tălmăcit asémenea de pe cartea cea slovenească la Şcoala Domnească ot Sfeti Gheorghie cel Vechiu iar unde nu s-a putut cunoaşte fiind şters, am lăsat loc.

† Floru ierei dascăl slovenesc 1761.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 940 (Rîncăciov, XIII/1). Traducere din 1761.
EDIŢII. *DIR,B*, 113—114.

---

[1] Loc alb.
[2] Cuvînt şters de traducător.

146 — 1573 (7081) iulie 28

† Пишет жȣпан Добромир велики бан сїю мою книг ѡвем жене, на име Паꙗ ѡт Кълникȣ, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинѫ ȣ Єрмонещи и ȣ Сȣходол, дел братом си Миклъȣш, въсах, варе елика се хоке избрати, понеже прїиде ѡвое женȣ, еже ест по више писана, пред мене, със много болѣри и мегїꙗши, тере сведетелствоваше како Миклъȣш када ест ȣмрел и прежде съмръти и по съмръти емȣ ни ѡт когоже гледанїе нѣст имал, развѣ ѡт сїю више реченȣ сестрȣ, на име Паꙗ.

Таже, си ест дал сам Миклъȣш съ своем езиком ѡчина сестрем си, Паев, на час съмръти его, ꙗкоже веке дрȣг чьлоьѣкъ ѡт роднина емȣ метѣхȣ да не имат.

Сего радї, дадох и аз Паев, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ въ ѡхабȣ и нитко мѣтѣхȣ да не имат. Инако да нѣст, през мои реч.

Пис мѣсеца юлїе к͠и дьни, въ лѣт ҂з͞па.

〈Pe verso:〉De Ermoneşti, de Dol Cîlnic.

† Scrie jupan Dobromir mare ban această carte a mea acelei femei, anume Paia din Cîlnicu, ca să-i fie ocină în Ermoneşti şi în Suhodol, părţile fratelui său Miclăuş, toate, oricît se va alege, pentru că a venit acea femeie, care este mai sus-scrisă, înaintea mea, cu mulţi boieri şi megieşi, de au mărturisit că Miclăuş cînd a murit şi înainte de moarte şi după moartea lui, de către nimeni n-a avut îngrijire, afară de această mai sus-zisă soră, anume Paia.

De aceea şi-a dat însuşi Miclăuş cu limba lui ocina surorii sale Paia, în ceasul morţii sale, ca alt om din neamul lui mai mult amestec să nu aibă.

De aceea, i-am dat şi eu Paiei, ca să-i fie ocină de ohabă şi nimeni să nu aibă amestec. Altfel să nu fie, peste spusa mea.

S-a scris în luna iulie 28 zile, în anul 7081 〈1573〉.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCXCIX/64. Orig., hîrtie (31×21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din sec. al XX-lea.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 114.

147 1573 (7081) iulie 31, București

† Въ Христа Бога, благовѣрнаго и <Христолюби>вомȣ и благочьстивомȣ и богѡмпомазанномȣ, Їѡ Алеѯандрȣ <воевода и господинъ, синъ велика>го и прѣдобраго Мирча воевода, синъ великаго и прѣдобраго Михнѣ воевода, божїею милостїю и божїѡм дарованїем ѡ<бладаѫщомȣ и господствȣѫ>щомȣ въсои земле Ꙋггрровлахинское и запланинскым странам, Амлашȣ и Фагарашȣ херцег. Благопроизволих <господство ми своим благым произвол>енїем, чистым и свѣтлым сръдцем господства ми, ꙗко да прославити прославлъшаго ме Бога и съ славою въснесешаго се и на прѣст<олѣ>...ном въ мѣсто почившеих родителїем господство ми.

Сеже даровах и господство ми сии благоѡбразны и прѣдпочитаны, иже над въсѣми дарѡв <настоѫщии, сии> хрисовȣл господства ми, свѣтѣи, божественѣи монастир глаголеми Кѡдмѣна, идеже ест храм свѣтое Благовѣщенїе прѣсвѣтѣи Богородице, ꙗкоже да м<ȣ ест село> на име Брътивоещїи и със воденицї варе елика се хтет избрати дел жȣпаницев Каплев и братїꙗм ее, на име Албȣл и Дȣмитрȣ и Драгомир и сестрѡм <еи>, Тȣдора, понеже прїидоше дѣдї им, жȣпанȣ Драгомир дворникȣ и жȣпаница его, Марга, тере се ест исписал въ свѣтомȣ помѣникȣ. А Мартии ѡт село да не имат ни <едн>о метѣх, нȣ да ест със дрȣзи вечиии. Занеже дадоше сїю села израдї нихни дȣше и за грѣхы им и погребох се на свѣтое монастир више речена. А ѡт тѣла им тъчїю ѡс<тала> една дъщера, имением Нѣкша, монахїꙗ нарицаема Мекдотїе. Таже, на съмръть еи, ѡна дадох села на име Бончещїи и Какалецїи, елика мȣ избрат еи дел и двѣ челѣдї ѡт ацигани, на име <Ѡ>прѣ със децами си и Драгомир Мȣтȣл със децами си. И ȣложил се ест въ свѣтомȣ помѣникȣ <и> погребе се и ѡна въ свѣтомȣ монастир.

Такождере дадохом <и господство ми>, како сȣт дали и дѣдих наших, ꙗкоже да не бȣдет вѣчное въспоминанїе.

И паки да ест свѣтомȣ монастир дел Петрашкѡв ѡт Чепари, ѡт село Бȣмбоещии, <въса, в>аре елика мȣ се хтет избрати и едни челѣд ѡт ацигани, на име Зера със децам си, понеже ю дал въ свѣтое монастир, тере ест исписал въ свѣтое помѣник и <погребе с>е и ѡн въ свѣтое монастир, ꙗкоже да мȣ бȣдет вѣчное въспоминанїе.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтѣи, божественѣи монастир, ꙗкоже да мȣ ест въ> ѡчииȣ и въ ѡхабȣ.

Єщеже и заклинанїе поставлѣх господство ми и ѡни сами: кого <из>берет господь Богъ бити владател Влашкое <Земли>[1] или ѡт сръдечнаго плода <господства ми> или, ѡт грѣсѣх наших, или ѡт сърѡдникь наших <или>[1] ѡт иноплеменикъ, въс<аки> благочьстиви христїꙗни и хощет ѡставит разорити сїю помѣнь <више> реченым болѣрим, того господь Богъ да разорит и да га съкрȣшит и да га ȣбїет ȣбо, зде тѣлѡм его, а въ бѫдещих вѣцѣх дȣша его и да имат частию <със>[1] Иȣда и със Арїа <и> еже възьпише на господа Бога и спаса нашего Їсꙋса Христа и рекоше: „възми, възми, распеније его“, кръв его над них и на чедѣх их, <еже>[1] ест и бѫдет въ вѣкы, амин.

Сеже и сведетелїе поставлюх господство ми: жȣпан Драгомир велики дворникȣ и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и <Бадѣ> столник и Гонцѣ пехарник и Стоика постелник. Исправник, Ївашко великы лѡгѡфет.

И аз, съставлъшаго и рȣкȣ съписавшаго, недостоинымже и хȣдим Стьниславъ лѡ<гѡфет ѡт Бъкърещии>[2] кѡд Тръговище, еже ю мазах въ градꙋ Боꙋкȣрещии, юлїе л҃а дьни. Сладост мира сего забивает съмръть. Въ лѣт ҂з҃па.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi ⟨de Hristos iubitorul⟩ şi binecinstitorul şi de Dumnezeu unsul, Io Alexandru ⟨voievod şi domn, fiul marelui⟩ şi preabunului Mircea voievod, fiul marelui şi preabunului Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, ⟨stăpînind şi domnind⟩ peste toată ţara Ungrovlahiei şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit ⟨domnia mea cu a sa bunăvoinţă⟩, cu inimă curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu care m-a proslăvit pe mine şi m-a ridicat cu slavă pe scaunul ⟨domnesc⟩... în locul răposaţilor părinţi ai domniei mele.

Iată am dăruit şi domnia mea acest hrisov al domniei mele cu frumoasă faţă şi preacinstit, care ⟨stă⟩ deasupra tuturor darurilor, sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Codmeana, unde este hramul sfintei Bune Vestiri a preasfintei născătoare de Dumnezeu, ca să-i ⟨fie satul⟩ anume Brătivoeştii şi cu morile, oricît se va alege partea jupaniţei Caplea şi a fraţilor ei, anume Albul şi Dumitru şi Dragomir şi a surorii ⟨ei⟩, Tudora, pentru că au venit bunicii lor, jupan Dragomir vornic şi jupaniţa lui, Marga, de s-au scris în sfîntul pomelnic. Iar Martin din sat să nu aibă nici un amestec, ci să fie cu ceilalţi vecini. Pentru că au dat acest sat pentru sufletele lor şi pentru păcatele lor şi s-au îngropat în sfînta mănăstire mai sus-zisă. Iar din trupul lor a rămas numai o fiică, anume Neacşa, monahia numită Mecdotia. Astfel, la moartea ei, ea a dat satele anume Voiceştii şi Cacaleţii, cît se va alege partea ei şi două sălaşe de ţigani, anume ⟨O⟩prea cu copiii săi şi Dragomir Mutul cu copiii săi. Şi s-a aşezat în sfîntul pomelnic ⟨şi⟩ s-a îngropat şi ea în sfînta mănăstire.

De asemenea am dat ⟨şi domnia mea⟩, precum au dat şi strămoşii noştri, ca să ne fie veşnică pomenire.

Şi iarăşi să fie sfintei mănăstiri din satul Bumboeşti, partea lui Petraşco din Cepari, ⟨toată⟩, oricît i se va alege şi un sălaş de ţigani, anume Zera cu copiii săi, pentru că l-a dat la sfînta mănăstire de s-a scris în sfîntul pomelnic şi s-a ⟨îngropat⟩ şi el în sfînta mănăstire, ca să-i fie veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri, ca ⟨să-i fie de⟩ ocină şi de ohabă.

Încă şi blestem am pus domnia mea şi ei singuri: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor al ⟨Ţării⟩[1] Româneşti sau din rodul inimii ⟨domniei mele⟩ sau, după păcatele noastre, sau din rudele noastre ⟨sau⟩[1] din alt neam, toţi binecinstitorii creştini şi vor lăsa să se strice această po mană ⟨a mai sus-⟩zişilor boieri, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l sfărîme şi să-l ucidă, aici cu trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să aibă parte ⟨cu⟩[1] Iuda şi cu Arie ⟨şi⟩ cu cei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: „ia-l, ia-l, răstigneşte-l“, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ⟨ceea ce⟩[1] este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi ⟨Badea⟩ stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi eu alcătuitorul şi scriitorul cu mîna, nevrednicul şi smeritul Stănislav logofăt ⟨din Văcăreşti⟩[2] lîngă Tîrgovişte, care am însemnat aceasta în cetatea Bucureşti, iulie 31 zile. Dulceaţa lumii acesteia o uită moartea. În anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 941 (Cotmeana, II/1). Orig., perg. (60×38), rupt şi pătat, pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 209, f.215, 215, f. 322—323 şi 359, f. 13—14.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 115—116.

---

[1] Omis.

[2] Cf. doc. nr. 121 şi 241.

---

148 1573 (7181) august 12, Bucureşti

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми почтеномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Харват велики портар и със синови си, елици мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ село Тъмбꙋрещи, третаго дел и ѡт вечини и ѡт блатове и ѡт сꙋхо и ѡт полю и ѡт по въса ѡчинꙋ.

И еще да мꙋ ест една ѡчинꙋ, еже ест извадил почтеномꙋ привителю господства ми ѡт свѣта монастир ѡт Дѣл със в҃ї болѣри, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ, дѣдїнꙋ.

А потом, имал ест Бадѣ клꙋчар прѣнїе пред покоиномꙋ Петрашко воеводꙋ със игꙋмен ѡт свѣта монастир ѡт Дѣл, на име Арсенїе. И тако ест <пр>ел ѡтцꙋ Арсенїе пред Петрашко воевода како ест више речена ѡчинꙋ, еже ест извадил почтеномꙋ правителю господстьа ми ѡт свѣта <мон>а<с>тир със тех в҃ї болѣри, свѣтѣи монастирꙋ ѡт Д<ѣ>л <за дѣ>дїнꙋ. И поклонил ест Арсенїе игꙋмен село Тъмбꙋрещїи, ѳ̄ гривне, пред Соколов дворник; и възел ест Сокол дворник тех гривне ѡт село Тъмбꙋрещїи.

А ꙋ тем, Бадѣ ключар, ѡн ест възел к҃д болѣри, да съгледает хотаре ѡт къ село Брънчанїи. А покоиномꙋ Петрашко воеводꙋ сълꙋчиѡ се ест господство емꙋ съмрътъ; таже, нѣст варил Бадѣ клꙋчар да съгледает и да ходит със тех к҃д болѣри. А ръваше ѡнем к҃д болѣри ѡстале сꙋт на рꙋцех вечином ѡт село Тъмбꙋрещи.

А ѡт врѣме еже ест стоал покоинаго Петрꙋ воеводꙋ бити господаръ Влашкои Земле, а господство емꙋ помиловаал ест по Іван велики лѡгѡфет със село Тъмбꙋрещиї. Таже вечинїи ѡт Тъмбꙋрещи, ѡни сꙋт ѡднесили тех ръваше за к҃д болѣри на рꙋк Іванов лѡгѡфет. Таже Іван лѡгѡфет, ѡн ест послал едни негов чьловѣкъ, тере ест скꙋпил тех к҃д болѣри, еже ест възел Бадѣ клꙋчар ѡт при дьни покоиномꙋ Петрашко воевода. И теглил их ест над ръваше Петрашков воеводꙋ, тере сꙋт ходили и съгледали редꙋ ѡнем ѡчине ѡт къ село Брънчанїи и поставили сꙋт хотаре и белѣге, по кꙋде сꙋт нашели със нихнеми дꙋши.

А потом, ѡт врѣме еже ест стежал господъ Богъ господство ми господаръ въ стол господства ми, а калꙋгери ѡт свѣта монастир ѡт Дѣл, ѡни прїидоше пред господства ми, тере се жаловаше и плакаше се како их ест притеснꙋл Іван лѡгѡфет ꙋ силост емꙋ и поставил ест Іван лѡгѡфет тех хотаре <и> белѣге без ни едни болѣрии. И ꙋ тем, господстьо ми вѣровал съм калꙋгери, таже съм послал болѣринꙋ господства ми Стоика втори клꙋчар, без ни едни болѣрии, тере ест изметнꙋл тех хотаре и белѣге и камени еже сꙋт биѡ поставлене ѡт Іван лѡгѡфет със тех к҃д болѣри.

А потом, почтеномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Харват велики портар, имаше пренїе пред господства ми със калꙋгери ѡт свѣта монастир ѡт Дѣл, паки

радї више речене хотаре <и бел>ѣге еже ест бнѡ поставил Їван лѡгѡфет със тех к҃д болѣри. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ <и по зако>н, <съ>с <въсѣми правит>еле господства ми и дадох господство ми почтеномꙋ правител<ю господства ми,> жꙋпанꙋ Харватꙋ велики портарꙋ <закон, в҃ї болѣри>. И съгледали със нихнеми <дꙋше> и поставили сꙋт и ѡн<и> х<отаре и белѣг>е по трагꙋ ѡнем> к҃д <болѣри>... <ѡ>ни по место по кꙋде сꙋт бнѡ поставлене ѡт тех к҃д болѣри. И сице ѡсташе калꙋгери ѡт закон <ѡт пред господства ми>.

<А хотаре да се> знает: ѡт горганеле ѡт Ѡлтина, преко Дꙋнавꙋ, право минꙋт през Дꙋнавꙋ ѡвамо, минꙋт по блате... по Шкѣꙋи и исходїт на сꙋхо до Микшенѣса, камен а҃, и ѡт Микшенѣса до Блътꙋрел, камен в҃, и <ѡт Блътꙋрел до пꙋт Кърърѣном, к>амен г҃, и ѡт пꙋт Кърърѣном до Кошарюл Тешев, камен д҃, и ѡт Кошарюл Тешев, даже до...

Сего радї и господство ми дадох почтеномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Харват велики портар, ꙗкоже <да мꙋ ест въ ѡчинꙋ> и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синовом емꙋ и внꙋком и превнꙋчетом емꙋ и ни ѡт когоже непотъкновено, <по реч господства ми>.

<Сеже и сведетел>е поставлѣх господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и <Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и> Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стонка постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

<И аз>... <исписах въ ст>олнїи град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца авгꙋст в҃ї дьни в лѣт ҂зпа.

.<† Їѡ Алїѯандрꙋ воев>ѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Tîmbureşti, a treia parte şi din vecini şi din bălţi şi din uscat şi din cîmp şi de peste toată ocina.

Şi încă să-i fie o ocină, pe care a scos-o cinstitul dregător al domniei mele de la sfînta mănăstire de la Deal cu 12 boieri, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a avut Badea clucer pîră înaintea răposatului Petraşco voievod cu egumenul de la sfînta mănăstire de la Deal, anume Arsenie. Şi astfel a pîrît părintele Arsenie înaintea lui Petraşco voievod că este mai sus-zisa ocină, pe care a scos-o cinstitul dregător al domniei mele de la sfînta mănăstire cu acei 12 boieri, a sfintei mănăstiri de la D⟨ea⟩l de moştenire. Şi a închinat Arsenie egumenul, ⟨pentru⟩ satul Tîmbureşti, 9 grivne, înaintea lui Socol vornic; şi a luat Socol vornic acele grivne de la satul Tîmbureşti.

Iar întru aceasta, Badea clucer el a luat 24 de boieri, ca să cerceteze hotarele de către satul Brînceni. Iar răposatului Petraşco voievod i s-a întîmplat domniei lui moarte; deci n-a apucat Badea clucer să cerceteze şi să umble cu acei 24 de boieri. Iar răvaşele acelor 24 de boieri au rămas în mîinile vecinilor din satul Tîmbureşti.

Iar din vremea cînd a stat să fie răposatul Petru voievod domn al Ţării Româneşti, iar domnia lui a miluit pe Ivan mare logofăt cu satul Tîmbureşti. Deci vecinii din Tîmbureşti, ei au adus acele răvaşe pentru 24 de boieri la mîna lui Ivan logofăt. Deci Ivan logofăt a trimis pe un om al lui, de a adunat pe acei 24 de boieri, pe care îi luase Badea clucer din zilele răposatului Petraşco voievod şi i-a tras pe ei pe răvaşele lui Petraşco voievod, de au umblat şi au cercetat rîndul acelei ocine dinspre satul Brînceni şi au aşezat hotarele şi semnele, pe unde au aflat cu sufletele lor.

Iar după aceea, din vremea cînd a ridicat domnul Dumnezeu pe domnia mea ca domn în scaunul domniei mele, iar călugării de la sfînta mănăstire de la Deal, ei au venit înaintea domniei mele, de s-au jeluit şi s-au plîns că i-a cotropit Ivan logofăt cu sila şi a aşezat Ivan logofăt acele hotare ⟨şi⟩ semne, fără nici un boier. Şi întru aceasta, domnia mea am crezut pe călugări, deci am trimis pe boierul domniei mele Stoica al doilea clucer, fără nici un boier, de a schimbat acele hotare şi semne şi pietre care au fost aşezate de Ivan logofăt cu acei 24 de boieri.

Iar după aceea, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, a avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la sfînta mănăstire de la Deal, iarăşi pentru mai sus-zisele hotare ⟨şi⟩ semne pe care le aşezase Ivan logofăt cu acei 24 de boieri. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate ⟨şi după⟩ lege, cu ⟨toţi⟩ dregătorii domniei mele şi am dat domnia mea cinstitului dregător ⟨al domniei mele⟩, jupan Harvat mare portar, ⟨lege, 12 boieri⟩. Şi au cercetat cu ⟨sufletele⟩ lor şi au aşezat şi ei hotarele şi semnele pe urma acelor 24 ⟨de boieri⟩... pe locul pe unde au fost aşezate de acei 24 de boieri. Şi astfel au rămas călugării de lege ⟨dinaintea domniei mele⟩.

⟨Iar hotarele să se⟩ ştie: de la gorganele de la Oltina, peste Dunăre, trece drept peste Dunărea aceasta, trece pe baltă ... pe Şcheaiu şi iese la uscat la Micşeneasa, piatra 1, şi de la Micşeneasa pînă la Vîlturel, piatra 2, şi ⟨de la Vîlturel pînă la drumul Cărărenilor⟩, piatra 3, şi de la drumul Cărărenilor pînă la Coşariul Teşei, piatra 4, şi de la Coşariul Teşei, pînă la...

De aceea şi domnia mea am dat cinstitului dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, ca ⟨să-i fie de ocină⟩ şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, ⟨după spusa domniei mele⟩.

⟨Iată şi martori⟩ am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi ⟨Stan spătar şi Dumitru vistier şi⟩ Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

⟨Şi eu⟩... ⟨am scris în⟩ cetatea de scaun Bucureşti, luna august 12 zile, în anul 7081 ⟨1573⟩.

⟨† Io Alixandru⟩ voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XI/1. Orig., hîrtie (15×29), rupt, cu o parte lipsă, pecete aplicată.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 116—117.

---

149 1573 (7081) august 20

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воивода и господинъ въсои земле Ѹггрѡвлахїюскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воивода, синъ Михнев воивода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми слꙋг господство ми, Дръган и със братом си, Житѣ и със синовом им, елици ⟨им⟩ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Дръгичани, дел за ѡчинꙋ Стоикъв и братом си, Флорев и Нѣгꙋлов сини Арамев, въса, варе елика се хтит избрати ѡт по въсом хотаром, понеже покꙋпи Дръган и братом си, Житѣ ѡт Стоика и ѡт брат емꙋ, ѡт Флорѣ и ѡт Нѣгꙋла, за т҃ аспри сребрени.

Ѧ потом, покȣпи Нѣг със синови си ѡчинȣ ȣ село, краки пети ȣ силище, ѡт въ mежде вале даже до Падина Стънинъв, ѡт преȣтѣса Продана ѡт Лихъчани, варе колико се хокет избрати ѡт дел ен, пет паши, за р̄ аспри. И пак покȣпи Нѣгȣл със синови си ѡчинȣ, паши д҃, ȣ силищи, ѡт Ѧлдика и ѡт братом си, Фрȣжа, за п̄ аспри.

. И пак покȣпи Нѣгȣл със синови си ѡчинȣ ȣ Бонтѣни, паши м҃, ѡт Стан Мȣстѣ, ѡт Тезлȣюю даже до Мървица, за н̄ аспри.

И пак да мȣ ест Нѣгȣлов със синови си ѡчинȣ ȣ Сооаре, ѡт дел Стоикънѣска, ѡт дел Грозев, паши л̄, понеже покȣпи Нѣгȣл със синови си ѡт Пȣнгина ѡт село, за т҃ аспри сребрени.

И пак покȣпи Житѣ ѡчинȣ <ȣ> Дръгичани, ѡт ѡчина Бȣлгъров, дел Дръганов, въса, варе елика се хтит избрати дел емȣ, ѡт стара кладница ȣздол даже идеже ест, за ҂а̄ аспри готови.

И пак покȣпи поп Дръган със синови си ѡчинȣ, пак ȣ Дръгичани ȣ силище, дел за ѡчинȣ Каздрев и дел братом си, Боев, варе елика се хтит избрати дел им, али ȣ силище, междȣ валѣ даже до Падина Стънию, за р̄ аспри.

И пак покȣпи поп Дръган ѡт Лихъчани ѡчинȣ ȣ село, дел Нѣгъв, ѡт дела за ѡчинȣ Гергинѣскъ, варе елика се хтит избрати дел ен, въса, за с҃н аспри готови.

И пак покȣпи поп Дръган със синови си ѡчинȣ ȣ Кисъроае, а҃ ȣже цѣла, ѡт Иван ѡт село, за х̄ аспри готови.

И пак Стоика и женȣ емȣ, Ива, приидоше пред господство ми, тере ȣложише и побратише по Драгомир по въсѣ ѡчине емȣ и комате, варе колико хокет бити, ꙗкоже да мȣ ест место за синъ и дрȣг нихто ѡт рȣде емȣ метѣхȣ да не имат със того комате, еже сȣт више речени, тъчїю Драгомир.

И пак покȣпи Нѣгȣл със синови си ѡчинȣ ȣ Дръгичани, пет паши ȣ силище, ѡт Тривою до Падина Стънъюв, ѡт на Бълаȣр, за р̄ аспри сребрени.

И продадох тех више именитим людїе въ своим добром волю.

Сего радї, дадох и господство ми тех више писани людии, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ въ ѡхабȣ, им и синовом им и виȣкомъ и прѣвиȣчетом им и не ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гоицѣ пехарник и Стоика постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис испръва Станчюл, мѣсеца, и понових Бȣнѣ, авгѵст к̄ дьни, въ лѣт ҂з̄п̄а̄.

† Їѡ Ѧлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Drăgan şi cu fratele său, Jitea şi cu fiii lor, cîţi ⟨le⟩ va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Drăghiceni, partea de ocină a lui Stoica şi a fraţilor lui, Florea şi Neagul, fiii lui Aramă, toată, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Drăgan şi fratele său, Jitea de la Stoica şi de la fraţii lui, de la Florea şi de la Neagul, pentru 300 aspri de argint.

Iar după aceea, a cumpărat Neag cu fiii săi ocină în sat, cinci paşi în selişte, de la mijlocul văii pînă la Padina lui Stănia, de la preoteasa Prodana din Lihăceni, oricît se va alege din partea ei, cinci paşi pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat Neagul cu fiii săi ocină, patru paşi, în selişte, de la Aldica şi de la fratele său, Fruja, pentru 80 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagul cu fiii săi ocină în Bonteni, 40 paşi, de la Stan Mustea, din Tezluiu pînă la Mărviţa, pentru 50 aspri.

Şi iar să-i fie lui Neagul cu fiii săi ocină în Soare din partea Stoicănească, din partea lui Groza, 30 paşi, pentru că a cumpărat Neagul cu fiii săi de la Punghina din sat, pentru 300 aspri de argint.

Şi iar a cumpărat Jitea ocină ⟨la⟩ Drăghiceni din ocina lui Bulgăr, partea lui Drăgan, toată, oricît se va alege partea lui, de la fîntîna cea veche în jos pînă unde este, pentru 1 000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat popa Drăgan cu fiii săi ocină, iar la Drăghiceni în selişte, partea de ocină a lui Cazdrea şi partea fratelui său, Voe, oricît se va alege partea lor, dar în selişte, mijlocul văii pînă la Padina lui Stănia, pentru 100 aspri.

Şi iar a cumpărat popa Drăgan din Lihăceni ocină în sat, partea Neagăi, din partea de ocină Gherghinească, oricît se va alege partea ei, toată, pentru 250 aspri gata.

Şi iar a cumpărat popa Drăgan cu fiii săi ocină în Chisăroae, o funie întreagă, de la Ivan din sat, pentru 600 aspri gata.

Şi iar Stoica şi femeia lui, Iva, au venit înaintea domniei mele, de au aşezat şi au înfrăţit pe Dragomir pe toate ocinele lor şi averi, oricîte vor fi, ca să le fie în loc de fiu şi altul nimeni din rudele lor amestec să nu aibă cu acele averi, care sînt mai sus-zise, numai Dragomir.

Şi iar a cumpărat Neagul cu fiii săi ocină la Drăghiceni, cinci paşi în selişte, de la Trivoiu pînă la Padina lui Stănia, de la Bălaur, pentru 100 aspri de argint.

Şi au vîndut aceşti mai sus-numiţi oameni, de a lor bunăvoie.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor mai sus-scrişi oameni, ca să le fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

A scris întîi Stanciul şi a înnoit Bunea, luna august 20 zile, în anul 7081 ⟨1573⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 167. Copie din 1908 după orig., perg. Cu o traducere ibidem, f. 168.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 118—119.

---

150 **1573 (7082) septembrie 1**

† Милостїю божїею, Іѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсое земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, сина Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми поп Дȣмитров, ꙗкоже да <мȣ> ест ѡчинȣ ȣ Рогозещи, дел Шандров въса, варе елика се хтет избрати ѡт вод и сȣх и ѡт полю и ѡт посвȣде, понеже ѡ ест покȣпил поп Дȣмитрȣ ѡт Шандрȣ, за ѱ҃н аспри и за а҃ дȣлама за с҃н аспри.

А потом, поп Дȣмитрȣ, ѡи имахȣ прѣнїе пред господства ми със синȣ Шандров и съ четом си. И тако прѣше синȣ Шандрȣ, на име Некифор и със четом си по попа Дꙋмитрꙋ, како не ѡ ест покꙋпил ѡт бащам си Шандрꙋ, анꙋ ѡ єст поставил залог. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въсѣми чьститими правителю господство ми и дадох господство ми Некифоров, синꙋ Шандров закон ві҃ болѣри да заклеше. А Некифор никакоже не могоше заклети, нꙋ ѡсташе ѡт закон ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми попев Дꙋмитрꙋ и със них синови, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ въ ѡхабꙋ, ним и синовим им и внꙋком и прѣвнꙋчетом и ни ѡт когоже непоко<лѣб>имꙋ, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Братꙋл, мѣсеца септемврїе а҃ дьнъ, въ лѣт ҂зпв҃.

† Їѡ Алїѯандрꙋ воевода, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Dumitru, ca să-<i> fie ocină la Rogozeşti, partea lui Şandru toată, oricît se va alege din apă şi din uscat şi din cîmp şi de peste tot, pentru că a cumpărat-o popa Dumitru de la Şandru, pentru 750 aspri şi pentru o dulamă de 250 aspri.

Iar după aceea, popa Dumitru a avut pîră înaintea domniei mele cu fiul lui Şandru şi cu ceata lui. Şi astfel a pîrît fiul lui Şandru, anume Nechifor şi cu ceata lui pe popa Dumitru că el n-a cumpărat-o de la părintele său Şandru, ci a pus-o zălog. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Nechifor, fiul lui Şandru lege, 12 boieri, ca să jure. Iar Nechifor în niciun chip n-a putut să jure, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea popii Dumitru şi cu fiii lui, ca să-i fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Bratul, luna septembrie ziua 1, în anul 7082 <1573>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVI/171. Orig., hîrtie (29×21,5), pecete aplicată.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 120.

151 1573 (7082) septembrie 7, Bucureşti

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevoda şi domn a toată Ţara Ugrovlahiei, fecior marelui şi preabunului Mircea voevoda şi nepot lui Mihnea voevoda. Dat-am domniia mea această poruncitoaré carté lui Crăciun şi Stanciului, precum ca să le fie lor ocina la Comăneşti Onciului, dar a patra parte, fiindcă le-au priimit unchiul lor, Once, într-această moşiie de a lui bunăvoe. Şi iarăşi să le fie lor ocină a Dragului de la Comăneşti, parte Gréciului toată, care au fost vîndut Dragul, Gréciului, apoi, la urmă, au fost răscumpărat-o de la Greciul cu a lui bunăvoe. Şi iarăşi să le fie moşiia Stanciului şi cu fraţii lui, Miinea şi Şărban, iarăşi la Comăneşti, parte Stoicăi, fiindcă au fost vîndut Stoicăi, Stanciul şi Miinea şi Şărban şi iarăşi o au răscumpărat dînd 250, fiindcă i-au plătit dajde Stoicăi. Şi iarăşi să fie Bălaşei moşie la Comăneşti, parte Branului toată cîtă să va alége, fiindcă au cumpărat în 460 de aspre gata, de a lui bunăvoe şi cu ştirea megiiaşilor înprejureni.

Pentru această şi domniia mea am dat celor mai sus-numiţi, ca să le fie lor mai sus-numita moşii stătătoare, feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimenea nebîntuită, di pe cuvîntul domniei melé.

Iată şi mărturii punem cinstiţi boeri ai domniei melé: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Ivaşco vel logofăt i Stan spatar i Dumitru vistier i Mitrea comis i Badea stolnic i Gonţea paharnic i jupan Stoichiţa vel postelnic. I ⟨ispravnic⟩, Dragomir vel dvornic.

Şi am scris eu, Perinca, în tîrgul Bucureştilor, v leat 7082 ⟨1573⟩ septemvrie 7 dnă.

Io Alexandru voevod, milostiiu bojiiu gospodin.

Arh. St. Buc., Doc ist., MXIX/116. Traducere.

---

152 1573 (7082) septembrie 15

† Въ имѣ Ѿтца и Сина и Свѣтаго Дꙋха, амин.

Аз ꙋбо, прѣѡсвѣщени архїемитроп<ол>ит, кир владїцѣ Ананїꙗ, исписах сїꙗ книг владїчство ми, да се знает въсе мое комате и ацигани и мое дел ѡт село Съкꙋꙗни, въса, със вечини и със кꙋке и със въса мархꙋ, ѡт Сръби мое дел въса ,варе елика се хокет избрати, понеже сїи више речени села и ацигани кꙋпили их смо аз ꙋбо, ѡтцꙋ владїцѣ Ананїꙗ, за ҂м҂е аспри готови. А потом, дадохмо и приложих въсе више речене комате и села и ацигані, ѡт мое добро волю, свѣтѣи и божественѣи Митрополїе ѡт Тръговище, идеже ест храм Възнесенїе господа Бога и спаса нашего Ісꙋса Христа, ꙗкоже да ест свѣтѣи, велицѣи Митрополїе въ пищꙋ и въ ꙋкрѣпленїе, а владїчствꙋ мꙋ вѣчное въспоминанїе. И да ми сътворит ꙋ ката годїнꙋ памет по Възнесенїе, въ себот. владїчствꙋ мꙋ кꙋпно съ анепсеꙋ ми, Ананїꙗ, како да им се пожт кꙋпно памет.

И доклѣ бꙋдет владїчства ми жив, да ме ꙋпокоит аз сам ꙋ мое кꙋкю и ꙋ комате. А по <съмръти>[1] мое, да ест въ свѣтѣи Митрополїе, ꙗкоже и више рѣх.

И клетвꙋ са<м>[1] пост<авил в>[1]ладїчства ми, како аще кто покꙋсит разорити или прѣврат<ити>[1] сїꙗ такмежїю и досадїти свѣта Митрополїꙗ ѡт что съм дал владїчства ми ѡт мое добро волю, по съмръти мое, или бꙋдет ѡт сърodник мое или бꙋдї кои чьловѣкъ и хокет разорити сїю повелѣнїе и книг и ꙋстроенїе владїчства ми, того чьловѣка да бꙋдет проклет и анаѳема ѡт господа нашего Ісꙋса Христа и ѡт прѣчиста Богоматри и ѡт з҃ съборъ.

Сице съм ꙋтакмил аз, владїчства ми, сам за мое добро волю. Инако да нѣст, през реч владїчства ми.

Пис септемврїе еі҃ дьни, в лѣт ҂зпв҃.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, amin.

Deci eu, preasfinţitul arhimitropolit, chir vlădica Anania, am scris această carte a vlădiciei mele, ca să se ştie toate averile mele şi ţiganii şi partea mea din satul Săcuiani, toată, cu vecinii şi cu casa şi cu toată marfa, din Sîrbi partea mea toată, oricît se va alege, pentru că aceste mai sus-zise sate şi ţigani i-am cumpărat eu, părintele vlădica Anania, pentru 45 000 aspri gata. Iar după aceea, am dat şi am dăruit toate mai sus-zisele averi şi sate şi ţigani, de a mea bunăvoie, sfintei şi dumnezeieştii Mitropolii din Tîrgovişte, unde este hramul Înălţarea domnului Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, ca să fie sfintei, marei Mitropolii de hrană şi de întărire, iar vlădiciei mele veşnică pomenire. Şi să mi se facă în fiecare an pomenire după Înălţare, sîmbăta, vlădiciei mele împreună cu nepotul meu, Anania, să ni se cînte pomenirea împreună.

Şi cît timp va fi vlădica mea viu, să mă odihnesc eu singur în casa mea şi în avere. Iar după ⟨moartea⟩[1] mea, să fie la sfînta Mitropolie, precum şi mai sus am spus.

Şi blestem am aşezat vlădicia mea, că dacă cineva se va încumeta să strice sau să schimbe această întocmire şi dacă va supăra sfînta Mitropolie pentru cele ce am dat vlădicia mea de a mea bunăvoie, după moartea mea, fie că va fi din rudele mele sau fie ce om şi va strica această poruncă şi carte şi întocmire a vlădiciei mele, acel om să fie blestemat şi anatema de domnul nostru Iisus Hristos şi de preacurata mamă a lui Dumnezeu şi de şapte soboare.

Astfel am întocmit eu, vlădicia mea, singur de a mea bunăvoie. Altfel să nu fie, peste spusa vlădiciei mele.

Scris în septembrie 15 zile, în anul 7082 ⟨1573⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 945 (Mitrop. Ţ. Rom., CLXXIII/2). Orig., hîrtie (30×20,5), pecete aplicată. Cu traducere din 1859; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 122v—123 (sub septembrie 12) şi 134, f. 115.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 120—121. Facs. *Ibidem*, 530.

---

[1] Loc rupt.

---

153 1573 (7082) septembrie 20

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ȣггровлахїиское, синъ великаго и добраго Мирча воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми чьстнѣишомȣ и прѣѡсвещенномȣ ѡтцȣ бивше арїимитрополит, кѵр владїцѣ Ананїꙗ, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Съкȣꙗни и ȣ Сърби и със вечини и със кȣке и със въсем хотарем и ѡт по въсѫдȣ, вареелика се хтет избрати и ацигани и въси елицї се хощет наити, занеже тех є ише речене ѡчине и села и ацигани покȣпили их ест ѡтцȣ владїка Ананїꙗ, за ҂м҂е аспри готови ѡт негова стежанїе.

А потом, прїиде сам ѡтцȣ владїкȣ Ананїꙗ прѣд господства ми, тере даде и приложи въсѣ свое комате, еже сȣт више рѣх, свѣтѣи, божественѣи Митрополиев ѡт Тръговищȣ, идеже ест храм Възнисенїе господа Бога и спаса нашего Їсуса Христа, ꙗкоже да ест свѣтѣи и велицѣи Митрополїе въ пищȣ и въ ȣкрѣпленїе, а владїчествȣ емȣ въ вѣчное въспоминанїе. И да мȣ ȣчинит ката годинȣ памет по Възнесенїе, въ съботȣ, владїчествȣ емȣ и кȣпно със анепсеȣ емȣ, именим Ананїꙗ, како да им се пожт кȣпно памет.

И докле бȣдет владїчества емȣ жив, да се ȣпокоит ѡн сам ȣ неговȣ кȣке и ко́мате, а по съмрътъ емȣ, да ест вас светѣи Митрополїев, ꙗкоже ест више рѣх.

И клетвȣ ест сам поставил владичества емȣ ѡт прѣд господства ми и ѡт пред ѡтцȣ архїмитрополит, кур владїкȣ Єфтимїе, како аще кто покȣсит се разорити или прѣвратити сїꙗ тъкмежїе или досадити светѣи Митрополїе ѡт что ест дал владїчества емȣ за негова̣ добро волю, ̣по съмрътн его, или бȣдет ѡт съродник емȣ или бȣдет кое чьловекъ и хокет разорити сїꙗ повелѣнїе и строенїе и книгȣ владїчества емȣ, тое чьловекъ да бȣдет проклет и анатема ѡт господа нашего Ӏсуса Христа и ѡт прѣчиста Богомати и ѡт светѣих з҃ сьбор и светѣих ѡтци их вь Никеи т҃нї и да ест съп<ост>елница прѣчиста Богородице на страшнѣм сȣдище и афȣрисан аще се то повратит сїꙗ такмежїе, да ест ѡт христиꙗнства и да бȣдет със Ӏȣда и Арїꙗ.

Сего радї, дадох и господство ми светѣи, божественѣи Митрополїе, ꙗкоже да мȣ ест више речене комате въ ѡчинȣ и ѡхабȣ и не ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Вадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постѣлник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Мирча мали дїꙗк, мѣсеца септемврїе к҃ дьни, въ лѣт ҂зпв҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului şi preasfinţitului părinte fost arhimitropolit, chir vlădica Anania, ca să-i fie ocină la Săcuiani şi la Sîrbi şi cu vecinii şi cu casele şi cu tot hotarul şi de peste tot, ori cît se va alege şi ţiganii şi toate cîte se vor afla, pentru că aceste mai sus-zise ocine şi sate şi ţigani le-a cumpărat părintele vlădica Anania, pentru 45 000 aspri gata din agonisita lui.

Iar după aceea, a venit însuşi părintele vlădica Anania înaintea domniei mele, de a dat şi a dăruit toate averile lui, care sînt mai sus-zise, sfintei, dumnezeieştii Mitropolii din Tîrgovişte, unde este hramul Înălţării domnului Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să fie sfintei şi marei Mitropolii de hrană şi de întărire, iar vlădicei lui de veşnică pomenire. Şi să i se facă în fiecare an pomenire, vlădiciei lui şi împreună cu nepotul său, anume Anania, sîmbăta, după Înălţare, ca să li se cînte pomenirea împreună.

Şi pînă ce va fi vlădicia lui viu, să se odihnească el singur în casa şi în averea lui. Iar după moartea lui, să fie toate ale sfintei Mitropolii, precum s-a spus mai sus.

Şi blestem a aşezat însuşi vlădicia lui dinaintea domniei mele şi dinaintea părintelui arhimitropolit, chir vlădica Eftimie, ca dacă cineva s-ar încumeta să strice sau să schimbe această întocmire sau să supere sfînta Mitropolie pentru cele ce le-a dat vlădicia lui de bunăvoia lui, după moartea lui, fie că va fi din rudele lui, fie orice om şi va strica această poruncă şi întocmire şi cartea vlădiciei lui, acel om să fie blestemat şi anatema de domnul nostru Iisus Hristos şi de preacurata mamă a lui Dumnezeu şi de sfintele şapte soboare şi ⟨de⟩ 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi să-i fie potrivnică preacurata născătoare de Dumnezeu la cumplita judecată şi dacă va schimba această întocmire să fie afurisit de către creştinătate şi să fie cu Iuda şi cu Arie.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei, dumnezeieştii Mitropolii, ca să-i fie mai sus-zisele averi de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Mircea diac mic, luna septembrie 20 zile, în anul 7082 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru, voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 946 (Mitrop. Ţ. Rom., CLXXIII/3). Orig., perg. (27×41,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1860; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 123—124 şi 134, f. 115v—116.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 121—122.

---

154 — 1573 (7082) octombrie 9, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои зимле Ȣггрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевод. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Барбȣлов със братием си, по име Богдан и Пътрȣ и със них синови им, елицем Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Грошани, дел Дȣмитров Прокажен въса, варе елика се хтит избрати, занеже им сȣт покȣпил Барбȣл със братием си тае ѡчинȣ ѡт Дȣмитрȣ Прокажен, докле ест бил жив, за ѵ̄ аспри готови.

А потом, Барбȣл със братием си, ѡни га ест имал прȣ пред господство ми със Ирина, сестра Дȣмитров. И тако прѣшь Ирина како ест кȣпил Барбȣл тъчию дел Дȣмитров, а дел Мънев не ю ест кȣпил. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въси чьститими правителе господства ми и дадох господство ми Барбȣлов кȣп със Ирина ѕ̄ мегиꙗши, да мȣ съгледает редȣ по правдȣ. Таже, тех мегиꙗши, ѡни сице ȣтакмила със нихне дȣше, да държет Барбȣл дел Дȣмитров въса, а дел Мънев да държет сестра си, Ирина, како их ȣтакмила тех болѣри више рѣх.

Сего радї, дадох и господство ми съи више именитем людїе, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко вел логофет и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И аз, Фїера и реч Михнѣ, еже писах въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца ѡхтомврїе ѳ̄ дьни, в лѣт ҂зпв.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Barbul cu fraţii

săi, anume Bogdan şi Pătru şi cu fiii lor, cîţi la va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Groşani, partea lui Dumitru Leprosul toată, oricît se va alege, pentru că a cumpărat-o Barbul cu fraţii săi acea ocină de la Dumitru Leprosul, încă de cînd era viu, pentru 400 aspri gata.

Iar după aceea, Barbul cu fraţii săi, el a avut pîră înaintea domniei mele cu Irina, sora lui Dumitru. Şi aşa pîra Irina, că a cumpărat Barbul numai partea lui Dumitru, iar partea lui Mînea nu a cumpărat-o. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Barbul împreună cu Irina 6 megieşi, ca să le cerceteze rîndul după dreptate. Deci, acei megieşi, ei au întocmit astfel cu sufletele lor, ca să ţină Barbul partea lui Dumitru toată, iar partea lui Mînea s-o ţină sora sa Irina, precum i-au întocmit acei boieri mai sus-zişi.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor mai sus-numiţi oameni, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Fiera, care am scris după spusa lui Mihnea, în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 9 zile, în anul 7082 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 947 (Tismana, XIII/5). Orig., hîrtie(31,5×21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 190v—191, 335, f. 160—161 şi Doc. ist., MCCXXXI/211.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 193—195. Trad. *DIR*, *B*, 122—123. Facs. *DIR*, *B*, 531.

---

155 1573 (7082) octombrie 23, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномꙋ властеленꙋ и пръвомꙋ съвѣтникꙋ господства ми, жꙋпан Драгомир велики дворник и със синови си, елици мꙋ Богъ кет припꙋстꙋт, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Борꙋсꙋ, три ꙋже ,със въси вечинїи и със въсом хотаром и със бродаве за водѣнице. Занеже сїе више речена ѡчинꙋ била ест за дѣдїнꙋ Пꙋюлов ѡт Рꙋши и Фратев и брат его, Иан и Їгнатов постелник и брат его, Къзанов ѡт Поꙗна и Ианов ѡт Пригꙗзда и Драгїев ѡт Фрꙋмошани и Пꙋюлов и брат его, Радулов ѡт Фрꙋмошани.

А потом, прїидоше сїе више речени людїе пред господства ми, тере сꙋт дали и ꙋложили и побратили почтенномꙋ правителю господства ми, еже ест више писан, над сїе више речена ѡчинꙋ и село, над свака, варе елика се хтет избрати ѡт вечини и ѡт полю и ѡт шꙋмꙋ и ѡт водꙋ и ѡт седалицїе и ѡт посвꙋде, за нихном добром волю, ѡт пред господства ми и ѡт пред въсем болѣром господства ми и ѡт пред въсем двора господства ми и със ꙋзнанїе въсем мегиꙗшом.

А ꙋ тем, више реченꙋ правителю господства ми имал ест съпрѣнїе пред господства ми със Радул Скꙋртꙋл бивше велики армаш, радї сїе више речена ѡчинꙋ. И сице прѣше Радул армаш пред господства ми како покꙋпил напрѣжде врѣме

в҃ȣже заплъно. А ȣ тем, господство ми дал съм више реченȣ правителю господства ми закон, в҃ї болѣри и хотарник болѣринȣ господства ми, жȣпан Дȣмитрȣ велики сȣлжар, ꙗкоже да се хотарисает ѡт къ Радꙋл армаш. А любовїє да бȣде Радꙋлов армаш. Таже, тех в҃ї болѣри, ѡни сȣт ходїли и гледали и истинствовали сȣт како ест покȣпил Скȣртȣл армаш тъчїю една ȣже, дела Бъдївоев свака и ѡт ȣжа Драгїев д҃-го дела, а по много ница. И ходїли сȣт и хотарисали сȣт тех в҃ї болѣри кȣпно и със болѣринȣ господства ми, Дȣмитрȣ вел сȣлџар, село Борȣсȣл ѡт къ Скȣртȣл армаш.

И хотар и белѣге да се знает: ѡт Мала Праховица ѡт Валѣ Стȣпинїи дори ȣ камен ѡт краю шȣмов и ѡт тȣꙗ през поꙗна, дори ȣ камен ѡт Дрȣмȣ Тръговищев и дори ȣ камен пак ѡт краю шȣмов и дори ȣ ровина Пȣюшорȣлов и дори ȣ Велика Млака ѡт над Френгишещи, а ѡт тȣꙗ по валѣ Фръснетȣлов, дори ȣ Лакȣл Плопȣлов, кȣде се срѣщает хотаре със Гергичанїи и ѡт тȣꙗ по пȣт, пак дори ȣ Мала Праховица.

И да се знает, тко колико имат ѡчинȣ ȣ Борȣсȣ: Пȣюл ѡт Рȣши даде неговȣ дел ѡт Борȣсȣ, ѡт хотарȣл ѡт Портица до хотар Гергицев, ѡт по въса ѡчинȣ четвѣтаго дела, али сȣт стънижъни ѱ҃н. И пак даде Фратѣ и брат его, Иан ѡт Белчюгатȣл, стънижъни с҃н. И Їгнат постелник и брат его, Къзан ѡт Поꙗнѫ, стънижъни с҃н. И Иан сам ѡт Приꙗзда стънижъни с҃н. И Драгїꙗ ѡт Фрȣмошани, с҃н и Пȣюл и брат его, Радꙋл ѡт Фрȣмошани, стънижъни р҃ѯз.

А потом, правителю господства ми, жȣпан Драгомир велики дворник, мнит ми се емȣ добре, таже ест дал и даровал по више речене слȣзе господства ми: Пȣюлов ѡт Рȣши е даде една дȣлама и ферецѣ и една зигꙗ за иъдраци зелени за шокрълат и един зȣф бело със педвежи и един кон черно тȣрскȣ пентеног, ȣседлан и ȣбȣздан и една зигꙗ за пашмаци, чин ҂єѱлѕ аспри. И дал ест Фратев една ф<ер>ецѣ зелена за шокрълат и дȣлама за атлаз и пашмаци. И дал ест Ианов, брат Фратев, една ферецѣ галбенъ за кофтирїє, чин ҂гх҃ аспри. И дал ест Ианов ѡт Приꙗзда един тъмбарю черно за скирлет и дȣлама за кофтирїє зелена и иъдраци за грана, чин ҂гфѯ аспри. И дал ест Їгнатов постелник една ферецѣ галбенѫ със чапрази беле за кофтирїє и дȣлама за кофтирїє черна, чин ҂гтмв аспри. И дал ест Драгїев ѡт Фрȣмошани ферецѣ зелена за шокрълат и дȣлама галбенъ за кофтирїє. И дал ест Пȣюлов, брат Драгїев, дȣлама за грана, чин ҂вѡма аспри. А после, дал ест въсем братїем више речени краве л҃, тере се сȣт раздѣлили въси братїе въкȣпѣ, тко како ест имал ѡчинȣ, кȣпно чин ҂к҂врк аспри, занеже сȣт дали и ȣложили и побратили више речени слȣзе господства ми, за нихном добром волю, ѡт пред господства ми и ѡт пред въси болѣри господства ми и със ȣзнанїє въсем мегиꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми почтенномȣ правителю господства ми, жȣпан Драгомир велики дворник, ꙗкоже да мȣ ест сїє више реченȣ село и ѡчинȣ, въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, немȣ и синовом емȣ, внȣкомже и прѣвнȣчетом емȣ и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїє поставлѣх господство ми: жȣпан Ивашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и Митрѣ вел комис и Бадѣ вел столник и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

И аз, Шаин, синъ Їѡсифов лѡгѡфет, еже намазах въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца ѡхтоврїє к҃г дьни. Сладост мира сего ȣмирает съмрътъ. Ѡт Адама до селѣ, текȣщи лѣтом, в лѣт ҂зпв.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin şi prim sfetnic al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Borusu, trei funii, cu toţi vecinii şi cu tot hotarul şi cu vadurile de moară. Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moştenire a lui Puiul din Ruşi şi a lui Fratea şi a fratelui său, Nan şi a lui Ignat postelnic şi a fratelui său, Căzan din Poiana şi a lui Nan din Priazda şi a lui Drăghia din Frumoşani şi a lui Puiul şi a fratelui său, Radul din Frumoşani.

Iar după aceea, au venit aceşti mai sus-zişi oameni înaintea domniei mele, de au dat şi au aşezat şi au înfrăţit pe cinstitul dregător al domniei mele, care este mai sus-scris, peste această mai sus-zisă ocină şi sat, peste toate, oricît se va alege din vecini şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatră şi de pretutindeni, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele şi dinaintea întregii curţi a domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor.

Iar întru aceasta, mai sus-zisul dregător al domniei mele a avut pîră înaintea domniei mele cu Radul Scurtul fost mare armaş, pentru această mai sus-zisă ocină. Şi aşa a pîrît Radul armaş înaintea domniei mele că a cumpărat mai dinainte vreme 2 funii deplin. Iar întru aceasta, domnia mea am dat mai sus-zisului dregător al domniei mele lege, 12 boieri şi hotarnic pe boierul domniei mele, jupan Dumitru mare sulger, ca să se hotărnicească dinspre Radul armaş. Însă să fie şi lui Radul armaş. Astfel, acei 12 boieri, ei au umblat şi au cercetat şi au adeverit că Scurtul armaş a cumpărat numai o funie, partea lui Vădivoi toată şi din funia lui Drăghia a patra parte, iar mai mult nimic. Şi au umblat şi au hotărnicit acei 12 boieri, împreună şi cu boierul domniei mele, Dumitru mare sulger, satul Borusul dinspre Scurtul armaş.

Şi hotarul şi semnele să se ştie: de la Prahoviţa Mică din Valea Stupinei pînă la piatra din marginea pădurii iar de aci peste poiană pînă la piatra din Drumul Tîrgoviştei şi pînă la piatra iarăşi din marginea pădurii şi pînă la rovina Puiuşorului şi pînă la Mlaştina cea Mare de la Frenghişeşti iar de acolo pe valea Frăsinetului, pînă la Lacul Plopului, unde se întîlnesc hotarele cu Gherghicianii şi de acolo pe drum, iar pînă la Prahoviţa Mică.

Şi să se ştie, cine cîtă ocină are la Borusu: Puiul din Ruşi a dat partea lui din Borusu, din hotarul de la Portiţa pînă la hotarul Gherghiţei, de peste toată ocina a patra parte, însă sînt 750 stînjeni. Şi iar a dat Fratea şi fratele lui, Nan din Belciugatul, 250 stînjeni. Şi Ignat postelnic şi fratele lui, Căzan din Poiană, 250 stînjeni. Şi Nan din Priazda, singur, 250 stînjeni. Şi Drăghia din Frumoşani, 250 şi Puiul şi fratele lui, Radul din Frumoşani, 167 stînjeni.

Iar după aceea, dregătorului domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, i s-a părut că este bine, de a dat şi a dăruit pe mai sus-zisele slugi ale domniei mele: lui Puiul din Ruşi i-a dat o dulamă şi o feregea şi o pereche de nădragi verzi de şocîrlat şi un zuf alb cu pedveji şi un cal negru turcesc pintenog înşeuat şi înfrîuat şi o pereche de cizme, fac 5 736 de aspri. Şi a dat lui Fratea o feregea verde de şocîrlat şi o dulamă de atlaz şi cizme. Şi a dat lui Nan, fratele lui Fratea, o feregea galbenă de cofterie, face 3 600 de aspri. Şi a dat lui Nan din Priazda un tîmbariu negru de schirlet şi o dulamă de cofterie verde şi nădragi de grana, fac 3 560 de aspri. Şi a dat lui Ignat postelnic o feregea galbenă cu ceaprazuri albe de cofterie şi o dulamă de cofterie neagră, fac 3 342 de aspri. Şi a dat lui Drăghia din Frumoşani o feregea verde de şocîrlat şi o dulamă galbenă de cofterie. Şi a dat lui Puiul, fratele lui Drăghia, o dulamă de grana, fac 2 841 de aspri. Şi după aceea, a dat tuturor fraţilor mai sus-zişi 30 de vaci, de le-au împărţit toţi fraţii împreună, care după cum a avut ocină, împreună fac 22 120 de aspri, pentru că au dat şi au aşezat şi au înfrăţit mai sus-zisele slugi ale domniei mele, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, ca să-i fie acest mai sus-zis sat şi ocină, de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru mare vistier şi Mitrea mare comis şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare lofogăt.

Şi eu, Şain, fiul lui Iosif logofăt, care am însemnat în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 23 zile. Dulceaţa lumii acesteia o nimiceşte moartea. De la Adam pînă acum, ani curgători, în anul 7082 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 949 (Mitrop. Ţ. Rom., IV/2). Orig., perg.(33×47,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1864; altă traducere ibidem, ms. 128, f. 36v—38.
EDIŢII. Slav. *Venelin*, 202—206. Trad. Năsturel, *Doc. juridice*, 375—376; *DIR,B*, 123—125.

---

156 1573 (7082) noiembrie 20

† Милостїю божїю, Іѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахинское, синꙋ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїꙗ повелѣнїе господства ми Сїбиюв със братїꙗм си и Лера съ братїем си и Фръча съ братїем си и Тꙋдоран съ братїем си и Михнѣ съ братїем си и със синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Пътрълаце, нїхна дел въса, варе елика се хтет избрати, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ.

А потом, анепсеи Сїбїюв и Леров и Фръчев и Тꙋдоранов и Михнев имали сꙋт прꙋ със Фꙋцещїи пред Петра воевода. И сице сꙋт съпрели Фꙋцещии по анепсеи Сїбїюв и Леров и Фръчев и Тꙋдоранов како сꙋт покꙋпили ѡт дѣдї им, ѡт съи выше речена ѡчинꙋ третаго дел. А ꙋ тем, Петрꙋ воевода дал ест анепсеи Сїбиюв и Лерев и Фръчев и Тꙋдоранов закон, в͠ї болѣри, да заклет како не сꙋт продали ѡни третаго дел, нꙋ сꙋт продали тъчїю две местове за пчеларство, за х҃ аспри, ꙋ длъг ꙋже к҃ и ꙋ широт ꙋже к҃ и ꙋжа по л҃ <с>[1]ежени. И сице избрали сꙋт и и заклели сꙋт тех в͠ї болѣри пред Петрꙋ воевода. И ѡстали сꙋт Фꙋцещїи ѡт закон ѡт пред Петрꙋ воевода.

А потом, при дьни господства ми, ещеже не може сини Лерев, на име Фръча и Стоика и Владѵл и сини им ꙋпокоити се ѡт Фꙋцещи, на име Татꙋл ѡт Кривина и ѡт братїе емꙋ, нꙋ паки имали сꙋт прꙋ ѡт них и пред господства ми и сице прѣше Татꙋл како ест заклел сини Лерев, Фръча и Стоика и Владѵл без пꙋт и без закон, къда ест бил Петрꙋ воевод ꙋ Цариградꙋ и како мꙋ ест продал сини Лерев и ѡт ѡчинꙋ ѡт Кривина. А ꙋ тем, господство ми сꙋдих по правдȣ, със въси пра<вн>[2]телием и прочетах книг Петрȣ воевод, како сȣт заклели синии Лерев със в҃ї болѣрн. Таже ȣ тем, господство ми дадох Татȣлов да донесит тех в҃ї болѣри да сведетелствȣе<т>[2] и да заклет како ест покȣпил, како речет ѡн и книге емȣ. Ꙗ тех в҃ї болѣри изнадоше како ест сътворил Татȣл нѣкое книжие. Таже не може Татȣл заклети, нȣ дали <м>[1]ȣ тех в҃ї <болѣрн>[2] ȣ дълг ȣже к҃ и ȣ широк к҃ ȣже и ȣжа по <л>[1] съжени. И ѡста Тадȣл ѡт закон ѡт пред господства ми, како ест ѡстал ѡт пред Петрȣ воевода.

Тем радї, дадох и господство ми синови Лерев, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчинȣ и ѡхабȣ, им и синовом им и внȣком и прѣвнȣчетом им и не ѡт когоже непоколѣбимо, по рѣч господства ми.

Сеже и сведетелие поставих господство ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ївашко вел логофет и Стан спатар и Бадѣ столник и Дȣмитрȣ вистїар и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис аз, Василїе, мѣсеца ноемврїе к҃ дьни, въ лѣт ҂з҃пв.

† Їѡ Ꙗлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sibiu cu fraţii săi şi lui Lera cu fraţii săi şi lui Frăcea cu fraţii săi şi lui Tudoran cu fraţii săi şi lui Mihnea cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Pătîrlage, partea lor toată, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, nepoţii lui Sibiu şi ai lui Lera şi ai lui Frăcea şi ai lui Tudoran şi ai lui Mihnea au avut pîră cu Fugeştii înaintea lui Petru voievod. Şi aşa au pîrît Fugeştii pe nepoţii lui Sibiu şi ai lui Lera şi ai lui Frăcea şi ai lui Tudoran că au cumpărat de la bunicii lor a treia parte din acea mai sus-zisă ocină. Iar întru aceea, Petru voievod a dat nepoţilor lui Sibiu şi ai lui Lera şi ai lui Frăcea şi ai lui Tudoran lege, 12 boieri, să jure că n-au vîndut ei a treia parte, ci le-au vîndut numai două locuri de stupină, pentru 600 aspri, în lung 20 de funii şi în lat 20 de funii şi funia pe 30 de stînjeni. Şi aşa au ales şi au şi jurat acei 12 boieri înaintea lui Petru voievod. Şi au rămas Fugeştii de lege dinaintea lui Petru voievod.

Iar după aceea, în zilele domniei mele, încă n-au putut să fie în pace fiii lui Lera, anume Frăcea şi Stoica şi Vladul şi fiii lor, de Fugeşti, anume Tatul din Crivina şi de fraţii lui, ci iar au avut pîră de la dînşii şi înaintea domniei mele şi aşa a pîrît Tatul că fiii lui Lera, Frăcea şi Stoica şi Vlad, au jurat fără cale şi fără lege, cînd a fost Petru voievod la Ţarigrad şi că le-au vîndut fiii lui Lera şi din ocina de la Crivina. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate, cu toţi dregătorii şi am citit cartea lui Petru voievod, că au jurat fiii lui Lera cu 12 boieri. Astfel întru aceasta, domnia mea am dat lui Tatul ca să aducă pe acei 12 boieri să mărturisească şi să jure că a cumpărat precum spune el şi cărţile lui. Iar acei 12 boieri au aflat că Tatul a alcătuit nişte cărţi. Deci n-a putut Tatul să jure, ci i-au dat acei 12 ⟨boieri⟩[2] în lung 20 de funii şi în lat 20 de funii şi funia pe ⟨30⟩[1] de stînjeni. Şi a rămas Tatul de lege dinaintea domniei mele, precum rămăsese dinaintea lui Petru voievod.

De aceea, am dat şi domnia mea fiilor lui Lera, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am puc domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Vasile, luna noiembri 20 zile, în anul 7082 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., XXV/52. Orig., perg. (26×29), pecete aplicată. Cu o traducere din 1825.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 125–126.

Loc rupt.
Omis.

157 — 1573 (7082) decembrie 20, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлаⷯїнское, синъ великааго и прѣдобраго Мирча воевод, синȣ Миⷯнев воеводȣ. Дават .господство ми сїе повѣленїе господства ми слȣг господсва ми, Строе ватаⷯ и със синови емȣ, елици мȣ ⷯоке Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинѫ ȣ Боръла, дел Братков ѡт селище въсаⷯ, понеже ю покȣпиⷯ ѡт на Братков, за ѡ҃ аспри. И паки да мȣ ест ѡчинѫ ȣ Боръла, дел Кръстев и...¹ синови Братков, понеже ю покȣпиⷯ ѡт ниⷯ, за х̄ аспри, паки ȣ селище, въсаⷯ. И паки да мȣ ест ѡчинѫ ȣ Боръла, дел синȣ Гънскъв...¹ ȣ селище, въсаⷯ, понеже ю покȣпиⷯ, за с̄ аспри.

И паки да мȣ ест ѡчинѫ ȣ Мирилещи, ѡт дел Бȣчагов, половино ѡт ȣже, понеже ю покȣпиⷯ за сн҃ аспри тȣрски, тере мȣ платиⷯ бирȣл за двор.

И людїе више именꙗти, въсиⷯ продадоше ѡт своим добра волѣ и по више писана слȣг господства ми, Строе ватаⷯ, покȣпиⷯ със знанїе и със волѣ въсѣм ѡкръстнꙗм мегїꙗшом.

Сего радї, мȣ дадоⷯ и господство ми бити емȣ въ ѡчинȣ и въ ѡⷯабȣ, немȣ и синовом емȣ и и внȣкомже и прѣвнȣчетом емȣ и нꙗ ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡ<ризмо гос>²подства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлнем господство ми: жȣпан Добромир велики бан и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан <спата>²р и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пеⷯарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

И пис аз, Бл<а>²д логофет, ȣ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца декемврїе к дьни, въ лѣт ҂зпв.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stroe vătaf şi cu fiii lui, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Borîla, partea lui Bratco din silişte, toată, pentru că a cumpărat-o de la Bratco, pentru 800 aspri. Şi iar să-i fie ocină la Borîla, partea lui Cîrstea şi a lui...¹ fiii lui Bratco, pentru că a cumpărat-o de la ei, pentru 600 aspri, iar în selişte, toată. Şi iar să-i fie ocină la Borîla, partea fiului lui Gînscă...¹ în selişte, toată, pentru că a cumpărat-o pentru 200 aspri.

Şi iar să-i fie ocină la Mirileşti, din partea lui Buceag jumătate de funie, pentru că a cumpărat-o pentru 250 aspri turceşti, de i-a plătit birul de curte.

Şi oamenii mai sus-numiţi, toţi au vîndut de a lor bunăvoie şi sluga domniei mele mai sus-scrisă, Stroe vătaf, a cumpărat cu ştirea şi cu voia tuturor megieşilor de primprejur.

De aceea, i-am dat şi domnia mea să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi am scris eu, Vl⟨a⟩[2]d logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 20 zile, în anul 7082 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCXVI/6. Orig., perg. (28×36), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 126—127.

---

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

---

158 **1573 (7082) decembrie 21**

† Adecă eu, Evtemie egumenul ot Bistriţa, cum să să ştie ce am cheltuit pre iazul de la moară de la Băbéni, în zilele lu Alexandro vodă: aspri gata 3 800 şi 10 vaci grase şi 10 oi şi 12 rîmători graşi şi 4 bivoli şi 200 de oboroace de grîu şi alte bucate multe mîncătoare. Dici l-am făcut cu multă trudă şi osteneală şi am plătit tot cu stînjinul, de au săpatŭ prin trec, de în apa Bistriţei, de unde se începe iazul pînă din josul metohului. Iară fără ce am plătit, am muncitŭ multŭ şi cu oamenii mănăstirii, ca să fie sfintei mănăstiri de hrană.

Dar cine se va amesteca într-acest iazŭ, să fie proclet de 318 oteţi şi de tot săborul sfintei mănăstiri, că care egumen nu vor căuta să ţie acest iazŭ, să le fie pîrîş la judecată maica precista.

Şi l-am sfîrşit luna decemvrie 21, vă leat 7082 ⟨1573⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 950(Bistriţa, IV/17). Orig., hîrtie (16,5×29), pecete aplicată căzută.
EDIŢII. Hasdeu, *Limba română*, 215—216; Hasdeu, *Cuvente*, I, 23; *DIR*, *B*, 127; *Doc. şi însemn. rom.*, 97—98.

---

159 **1574 (7082) ianuarie 4**

Cu mila lui Dumnezeu, preasfinţit arhimitropolit chir Evthimie Ungrovlahiiscoi. Scris-am vlădiciia mea această poruncă a vlădiciei méle sfintei mănăstiri ce să chiiamă Coşuna, unde iaste hramul sfîntului arhiereu şi făcătoriu de minuni Nicolae de la Mira Lichiia, ca să-i fie satul Cornăţelul şi Bucovăţul şi cu vad în Jiiu şi cu toate hotarăle şi satul Săcuiul tot, cu tot hotarul şi trei sălaşă de ţigani, anume: feciorul Rîpei cu ţiganca şi Gora cu ţiganca lui şi cu feciorii şi Crăciun cu ţiganca lui şi cu feciorii şi Radul lăutariul cu ţiganca şi cu feciorii şi cu dobitoacele şi cu oi 700 şi iape 8 şi bivoli 30 şi alte scule de argint ce sînt ale sfintei mănăstiri.

După acéia, au venit jupan Stepan biv vel clucer şi feciorul lui, Pîrvul 2 clucer înaintea vlădiciei méle... [1] ca să fie sfintei mănăstiri ce e mai sus-zisă cu acéste mai sus-zise sate, moşii şi ţigani şi alte dobitoace şi scule de hrană celor ce vor lăcui.

După acéia, să se ştie, satul Cornăţelul au fost de moştenire al Marcei de la Şitoaia. Apoi Marcea au miluit pe o slugă a lui, anume Visul, pentru bună şi dreaptă slujbă care i-au slujit prin alte ţări striine. Apoi Visul au vîndut satul Cornăţelul de a lui bunăvoe, drept 8 000 de aspri gata, jupînului Stepan biv vel clucer şi feciorului lui, Pîrvul.

Încă să se ştie satul Bucovăţului şi cu vad în Jiiu, pentru că l-au cumpărat de la Dobromir de la Gabrov, drept 7 000 de aspri. Şi iar să să ştie cum au venit jupîneasa Hamzoaia şi cu fii-sa, jupîneasa Stanca, care au dat şi au adaos satul Săcuiul la sfînta mănăstire, pentru sufletele lor şi pentru sufletele părinţilor lor, ca să să pomenească la sfîntul jărtvenicu.

Şi iar să să ştie 2 sălaşă de ţigani, feciorii Rîpei, anume Giţa şi Crăciun, care i-au cumpărat sfînta mănăstire ce se chiiamă Coziia [2], drept 20 de vaci şi drept 500 aspri gata. Şi iar au cumpărat un ţigan, anume Radul lăutariul cu sălaşul lui de la Chirtop ot Vîlcăneşti, drept 4 500 aspri gata. Apoi jupîn Stepan biv vel clucer şi feciorul lui, Pîrvul clucer care au dat şi au miluit şi au înoit şi au întărit sfînta mănăstire, ce s-au zis mai sus, ca să-i fie vécinică pomenire şi părinţilor şi feciorilor lui.

Iar după moartea lui, pre carele va alége domnul Dumnezeu din neamul lui sau din alt néam, carele va vrea să înoiască şi să întărească la sfînta mănăstire, domnul Dumnezeu să-l cinstească pre el într-această lume şi céialaltă; iar cine s-ar ispiti a rumpe şi a strica această scrisoare, pre acela domnul Dumnezeu să-l ruşinéze şi să-l calce şi să-l bată acum în trup şi în véacul ce va să fie în suflet şi să aibă parte cu Iuda şi Arié într-un loc şi cu alţi necredincioşi oameni carii striga asupra mîntuitoriului nostru Isus Hristos ce zicea: sîngele lui asupra lor şi asupra feciorilor lor şi au fost şi va fi în véci. Şi să fie afurisit de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia.

Ghenar 4 dni, leat 7082 ⟨1574⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţu, nr. 722, f. 202—203. Traducere.
EDIŢII. *DIR*, *B*, 127—128.

---

[1] Loc alb, cu menţiunea: „stricat".
[2] Aşa din text.

160

1574 (7082) ianuarie 4

† Милостїєю божїє, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахииско, синъ великаго и добраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воево[н]да. Дават господства ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ, божествнꙋ монастир глаголими Глъвъчог, идеже ест храм свѣтое, чьстное Благовещенїе и ѡтцꙋ егꙋмен Захарїе и въсѣм братиꙗм ꙗже ѡт Христѣ, ꙗкоже да им ест винарич ѡт Тополовени, али ѡт винограде свѣтомꙋ монастир, еже ест дал жꙋпан Радꙋл Пашадїе

велики постелник. Понеже принде жȣпан Радȣл велики постелник пред господства ми, тере даде и приложих сїе винарич, що ест више писано, да ест свѣтомȣ монастир въ ȣкрѣпленїе а братиꙗм живȣщих въ пищȣ, а жȣпан Р<адȣлов пос>[1]телник въ вѣчное въспоминанїе, въ веки.

А по съмръти жȣпан Радȣлов постелник, кого изберит господь Богъ ѡт <негов родїнȣ>[1] или брати или синови, никто да нѣст волен възиматї винарич ѡт свѣта монастир.

Тааже, а съда се<дниже нѣко>[1]ве сини ѡт жȣпан Радȣл вел постелник, на име Радȣл и Драгомир...[1] такождере и ви дали и помиловали <ꙗкоже дал ест и помиловал със книг е>[1]г<о и>[1] родїтел им, жȣпан Радȣл вел постелник, стара и ветхȣ, исхабена, за помилованїе, ещеже <и книг п>[1]окоинааго Владȣла воевода. Почто радї и ѡни поновит и ȣт<в>[2]ръдит сїе книг ветхȣ, исхабенȣ, ꙗкоже <да>[2] мȣ бȣдет въ вѣчное въспоминание, въ веки.

А кого изберит господъ Богȣ, ѡт негов родїнȣ или брат или <сино>[1]ви и не хокет миловатї свѣтомȣ монастир а кто х<ок>[2]ет възети, а тога да ест съ Иȣда и Ари<ꙗ и да>[1] бȣдет проклет ѡт тн҃ї еже ѡтцъ въ Никеи.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомȣ, божественȣ монастир, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и непоколебимȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлеем господство ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митре комис и Баде столник и Гонце пехарник и жȣпан Стоика вел постелник. Исправник, Ївашко велики логофет.

Пис Барнава, генарїе д҃ дьни, въ лѣт ҂зпв.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Glăvăciog, unde este hramul sfintei, cinstitei Bune Vestiri şi părintelui egumen Zaharia şi tuturor fraţilor celor întru Hristos, ca să le fie vinăriciul din Topoloveni, însă din via sfintei mănăstiri, pe care a dat-o jupan Radul Paşadia mare postelnic. Pentru că a venit jupan Radul mare postelnic înaintea domniei mele, de a dat şi a dăruit acest vinărici, ce este mai sus-scris, să fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor care trăiesc de hrană, iar jupanului R⟨adul⟩[1] postelnic de veşnică pomenire, în veci.

Iar după moartea jupanului Radul postelnic, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu ⟨din neamul lui⟩[1] sau fraţi sau fii, nicicînd să nu fie volnic a lua vinăriciul de la sfînta mănăstire.

Astfel, iar acum s-au ⟨ridicat⟩[1] nişte fii ai jupanului Radul mare postelnic, anume Radul şi Dragomir... [1] şi ei de asemenea au dat şi au miluit ⟨precum a dat şi a miluit cu cartea lui şi⟩[1] părintele lor, jupan Radul mare postelnic, carte bătrînă şi veche, stricată, de miluire, încă ⟨şi cartea⟩[1] răposatului Vladul voievod. Pentru aceasta şi ei au înnoit şi au întărit această carte veche, stricată, ca ⟨să⟩[2] le fie de veşnică pomenire, în veci.

Iar pe cine va alege domnul Dumnezeu, din neamul său, sau frate sau fii şi nu va milui sfînta mănăstire şi cine va lua, iar acela să fie cu Iuda şi cu Arie ⟨şi să⟩[1] fie blestemat de 318 părinţi cei din Nicheia.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşcó mare logofăt.

A scris Varnava, ianuarie 4 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 951 (Glavacioc, XXXIV/4). Orig., hîrtie (30×21,5), pecete aplicată. Cu o traducere incompletă din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut unele completări.

EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 129. Facs. *Ibidem,* 532.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

---

161 1574 (7082) ianuarie 4, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алїѯандръ воївода <и господинъ> въсеи земле Ȣггровалхїское, синъ великаго и добраго Мїрча воевода, синъ Михнеи воївода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Нѣгое ї със синови си, ꙗкоже да мȣ ест ȣ <Бърбȣлецȣл> ѡчинȣ <неи>на дѣлница сва, ѡт посвȣди, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт <седалищїȣ>, варе елика се хтет избрати <неи>на делница, за<неже> га ест покȣпил Нѣгое ѡт Данчюл, синȣ Злата, за ҂вт҃ аспри готови.

И пак покȣпи Добротъ ѡчинȣ ȣ Пїетрари, дѣлница емȣ въса, ѡт полю и ѡт седалищїȣ и ѡт посвȣде, варе елика се хтет избрати <неи>на дѣлница, занеше га ест покȣпил ѡт Ѡпрѣ, синȣ Златев, за ҂арн҃ аспри. И ѡт по планина еще да имати... понеже продадоше више речени болѣри за <нихномȣ> добра волѣ, ѡт пред господства ми и със ȣзнанїе въсеми мегиꙗш<ом>.

Тогожде ради, дадох и господство ми више реченѡ<м> люди, <ꙗкоже> да <им> сȣт ѡчинȣ и ȣ<хабъ, им> и синовом им и внȣком <им> и прѣвнȣчетом и них не ѡт когожде непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведетели поставих господство ми: жȣпан <Драгомир вел дворник> и жȣпан <Ївашко вел логофет и Стан вел спатар и Дȣмитрȣ вел вистїꙗр> и Бадѣ вел столник и Митрѣ вел комис и Гон<цѣ вел пехарник и Стоика вел постелник>. Й исправник, Драгомир вел <дворник>.

И написах аз, Шерб<ан лѡгѡфетȣ ȣ>градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе д҃ дьни и ѡт Адама текȣщаго до нинѣ, въ <лѣт> ҂зпв҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod ⟨şi domn⟩ a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe şi cu fiii săi, ca să-i fie ocină la ⟨Bărbuleţul⟩, delniţa lui toată, de pretutindeni, din cîmp şi din pădure şi din ⟨vatră⟩, oricît se va alege delniţa lui, pentru că a cumpărat-o Neagoe de la Danciul, fiul lui Zlate, pentru 2 300 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Dobrotă ocină la Pietrari, delniţa lui toată, din cîmp şi din vatră şi de pretutindeni, oricît se va alege delniţa lui, pentru că au cumpărat-o de la Oprea, fiul lui Zlate, pentru 1150 aspri. Şi din munte încă să aibă... pentru că au vîndut aceşti mai sus-zişi boieri de ⟨a lor⟩ bunăvoie, dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-spuşilor oameni, ⟨ca⟩ să ⟨le⟩ fie ocină şi ⟨ohabă, lor⟩ şi fiilor lor şi nepoţilor ⟨lor⟩ şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan ⟨Dragomir mare vornic⟩ şi jupan ⟨Ivaşco mare logofăt şi Stan mare spătar şi Dumitru mare vistier⟩ şi Badea mare stolnic şi Mitrea mare comis şi Gon⟨ţea mare paharnic şi Stoica mare postelnic⟩. Şi ispravnic, Dragomir mare ⟨vornic⟩.

Şi am scris eu, Şerb⟨an logofăt, în⟩ cetatea Bucureşti, luna ianuarie 4 zile şi de la Adam curgător pînă acum, în ⟨anul⟩ 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean' Dîmboviţa, Col. doc. ist., 509/1901. Orig., perg.(24×38,5), şters, pecete timbrată. Traducere din sec. al XIX-lea ibidem, nr. 1/4245 (după care s-au făcut unele completări).

EDIŢII. Trad. Potra, *Tezaurul*, 119—120; Mircescu şi Popescu, *Hrisov inedit*, 163—164 (fără lună şi zi).

162

1574 (7082) ianuarie 5

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсое землѣ Ѹггровлахїиское, синꙋ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, внꙋкꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми жꙋпаницев Калев и със синови си, елице ей Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинѫ ꙋ Шꙋичи, ещї ѡт долни пол, ѡт хотарꙋл Шꙋичилор дори хотар Рꙋдѣнилор, дел Ѡпрев ѡт Рътивоещї въса ѡчина. Понеже над сїа ѡчина ѡниже се ест нашел един чьловекъ мъртвъ, ꙋбїен. Таже, господство ми съм ꙋзел дꙋшегꙋбини радї того чьловекꙋ ꙋбїен, више писан. Таже, жꙋпаница Калѣ више речена и Ѡпрѣ ватах със чат емꙋ ѡт Кръстинещи, ѡниже сꙋт платили нехне дел със аспри дꙋшегꙋбини ѡт къ господство ми, а Ѡпрѣ ѡт Рътивоещї, ѡнже не въсхощет тере даст платит неговꙋ дел за дꙋшегꙋбинꙋ, нꙋ ю ест платила самже жꙋпаница Калѣ ѡт нейна тоболиц, със ҂а̃ф аспри сребро. Таже, Ѡпрѣ више писан, ѡнже ест сам дошел пред господство ми тере ест дал сїе више речена ѡчина жꙋпаницев Калев радї сїе више речени аспри ҂а̃ф ѡт неговꙋ добром волѣ и съ ꙋзнанїе въсѣм мегиꙗшом и ѡт пред господство ми.

Сего радї, дадох и господство ми жꙋпаницев Калев више писана, ꙗкоже мꙋ да мꙋ ест ѡчинѫ въ ѡхабѫ, ей и синови ей и внꙋком и прѣвнꙋчетом ей и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господство ми.

Свѣдѣтели поставлѣет господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постѣлник. И исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

И исписах аз, Ївашко, мѣсеца генарїе е̃ дьни, в лѣт ҂з̃пв.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Calea şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Şuici, încă din cîmpul de jos,] din hotarul Şuicilor pînă în hotarul Rudenilor, toată partea de ocină a lui Oprea din Rătivoeşti. Pentru că pe această ocină a fost găsit un om mort, ucis. Astfel, domnia mea am luat duşegubină pentru acel om ucis mai sus-scris. Astfel, jupaniţa Calea mai sus-zisă şi Oprea vătaf cu ceata lui din Cîrstineşti, ei au plătit cu aspri partea lor de duşegubină către domnia mea, iar Oprea din Rătivoeşti, el n-a vrut ca să dea partea lui de duşegubină,

ci i-a plătit-o însăşi jupaniţa Calea din punga sa, cu 1 500 aspri de argint. Astfel, Oprea mai sus-scrie, el singur a venit înaintea domniei mele de a dat această mai sus-zisă ocină jupaniţei Calea pentru acei 1 500 aspri mai sus-zişi, de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Calea mai sus-scrisă, ca să-i fie ocină de ohabă, ei şi fiilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor ei şi de către nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Martori pune domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Şi ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Şi am scris eu, Ivaşco, luna ianuarie 5 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDXXVIII/76. Orig., hîrtie (31×21,5), pecete aplicată, căzută.

---

163 1574 (7082) ianuarie 7, Bucureşti

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircei voivod, feciorul Mihnei voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle cinstitului dregătoriului şi mai marelui sfatului domnii méle, jupan Stepan ce au fost vel cliucer şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui o sălişte ce se chiiamă Gridiştea din sus de fîntînă, toată, cu tot hotarul, pentru că iaste bătrînă şi dreaptă moşie şi de moştenire, ce au fost înpresurată de Craioveştii cei bătrîni. I am văzut şi am citit domniia mea şi cărţi bătrîne, din zilele lui Vlad voivod Călugărul, ce au fost stricate şi întinate.

⟨Ia⟩ră după acéia, au venit cinstitutul dregătoriul domnii méle, care s-au zis mai sus, jupan Stepan biv vel cliucer de au dat această sălişte ce s-au zis mai sus văru-său, jupan Rusco portariul, de a sa bunăvoe şi denaintea domnii méle şi cu ştirea tuturor dregătorilor domnii méle, ca să fie lui de pomenire.

Drept acéia, am dat şi domniia mea boiariului domnii méle, jupan Rusco portar, ca să fie lui această mai sus-zisă moşie ohamnică feciorilor, nepoţilor, strenepoţilor şi de nimenea să fie neclătit, peste zisa domniei méle.

Iată şi mărturii am pus domniia: jupan ....[1] biv vel ban i jupan Dragomir vel vornic i jupan Ivaşco vel logofăt i jupan Stan vel spatar i jupan Dumitru vel vistier i jupan Mitrea vel comis i jupan Badea vel postelnic[2] i jupan....[1] vel peharnic i jupan Stoica vel postelnic.

Şi s-au scris în cetate în Bucureşti, ghenar 7 zile, leat 7082⟨1574⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţu, nr. 722, f. 134–135. Traducere.

EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 91–92; *DIR*, *B*, 129–130.

---

[1] Loc alb.

[2] În loc de: stolnic.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣзем господство ми, Влаикȣл ѡт Пискани лѡгѡфет и брат его, Михнѣ постелник и със них синови, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест село Нъпъртѣнїи въси, със въсом хотаром и със водȣ и със сȣхотно и със планинȣ и ѡт посвȣде, понеже им ест стара и права ѡчинȣ за дѣдїнȣ.

А потом, слȣзе господства ми, Влаикȣл лѡгѡфет и Михнѣ постелник, ѡни имаше пренїе пред господства ми със Бран и със Щефан ѡт Ръȣџѣни и със нихни братїе ѡт Нъпъртѣни и ѡт Черъшани и със въса чет им. И тако прѣше Бран и Щефан със братїꙗм си и със четом си пред господства ми како ест више реченȣ село Нъпъртѣни нихнȣ за дѣдинȣ, нȣ притеснȣл их сȣт дѣдї Влаикȣлов лѡгѡф<ет и>[1] Михнев постелник ȣ силост им. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въси чьститими правителие господства ми и изна<идох и и>[1]стинствовах господсатво ми како ест више реченȣ село Нъпъртѣнїи дѣдїнȣ Влаикȣлов лѡгѡфет и Михнев постел<ник>... <прочет>[1]ох господство ми и книги ниꙗм старих господа<ри> прѣжде нам б>[1]ивше за дѣдїнȣ. А више речени людїе, Бран и Щефан със че<том си да>[1] не имат ни една метѣхȣ със више оеченȣ село Нъпъртѣнїи... <ѡста>[1]ше Бран и Щефан със братїем си и със четом си ѡт закон ѡг пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох слȣзем господства ми, Влаикȣл лѡгѡфет и брат его, Михнѣ постелник, ꙗкоже да им ест више реченȣ село Нъпъртѣнїи въси, със въсом хотаром, въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом и винȣкомже и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Доброми<р> бивше велики бан и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и жȣпан Стан велики спатар и жȣпан Дȣмитрȣ великаго вистїꙗр и жȣпан Митрѣ комис и жȣпан Бадѣ столник и жȣпан Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Микȣл, еже ю писах въ граде Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе і̅ дьни, в лѣт ×зпв.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїꙗ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Vlaicul logofăt din Piscani şi fratelui său, Mihnea postelnic şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Năpîrtenii toţi, cu tot hotarul şi cu apa şi cu uscatul şi cu muntele şi de pretutindeni, pentru că le este veche şi dreaptă ocină de moştenire.

Iar după aceea, slugile domniei mele, Vlaicul logofăt şi Mihnea postelnic, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Bran şi cu Ştefan din Răugeni şi cu fraţii lor din Năpîrteni şi din Cerăşani şi cu toată ceata lor. Şi astfel au pîrît Bran şi Ştefan cu fraţii săi şi cu ceata sa înaintea domniei mele că mai sus-zisul sat Năpîrteni este al lor de moştenire, însă l-au cotropit bunicii lui Vlaicul logofăt ⟨şi⟩[1] ai lui Mihnea postelnic cu sila. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judeacat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat ⟨şi⟩[1] am adeverit domnia mea că este mai sus-zisul sat Năpîrtenii dedina lui Vlaicul logofăt şi a lui Mihnea postelnic...[1] am citit domnia mea şi cărţile de moştenire ale altor bătrîni domni, ⟨care au fost înaintea noastră⟩[1]. Iar mai sus-zişii oameni, Bran şi Ştefan cu ceata ⟨lor, să⟩[1] nu aibă nici un amestec cu mai sus-zisul sau Năpîrtenii...[1] au rămas Bran şi Ştefan cu fraţii săi şi cu ceata lor de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea slugilor domniei mele, Vlaicul logofăt şi fratelui său, Mihnea postelnic, ca să le fie mai sus-zisul sat Năpîrtenii toţi, cu tot hotarul, de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Mitrea comis şi jupan Badea stolnic şi jupan Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Micul, care am scris-o în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 10 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 952 (Valea, XVI/14). Orig., hîrtie(45×29,5), pecete aplicată, stricată. Cu o traducere din 1905.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 130–131.

---

[1] Loc rupt.

165 1574 (7082) ianuarie 12, Bucureşti

Izvodul ce s-au scos dupe o carte a lui Alexandru voevod, feciorul Mircii voevod, nepot Mihnii voevod.

† Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle slugilor domnii méle, Barbului şi lui Stroe postelnicii şi cu ai lor feciori, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moşie în Dăduleşti, însă din partea Dadului în jos, oricîtă să va alége partea lui Văsiiu şi a fraţilor lui, anume Stan şi Vladul roşu şi Stoica, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi închinată şi cumpărată de la unchiul lor, de la Barbul comis din Slavica, încă s-au cumpărat prin zilele răposatului Radului voevod Călugărul, pe vremea cea grea de foamete. Datu-le-au Barbul comisul pre acea moşie ce mai sus zice de la Văsiiu şi de la Vladul şi de la Stoica cu grîu şi boi şi vaci şi cai, preţ de 2 000 de aspri; iar Stan, fratele lui Văsiiu şi Vladului şi Stoicăi, el au închinat partea lui de moşie p⟨en⟩tru ce au jurat Stan Pimniţă Barbului comis.

Iar după acéia, Barbul şi Stroe postelnici, ei au avut pîră înaintea domnii méle cu Văsiiu şi cu feciorii frăţine-său şi aşa au pîrît Văsiiu şi cu nepoţii lui de frate pe Barbul şi pe Stroe postelnicii cum n-au vîndut ei această ce mai sus zice moşie, nici au închinat nicicum, ci au fost împresuratŭ unchiul lor, Barbul comis şi Dragomir vistier. Iar într-acéia, domniia mea am căutat şi am judecat, pe drept şi pre lége, cu toţi cinstiţii boiarii domniei méle şi am dat domniia mea lui Văsiiu şi nepoţiii lui de frate lége, 12 boiari, ca să jure cu dînşii cum n-au vîndut nici au închinat această ce mai sus-zice moşie, ci au luat Barbul comis şi Dragomir vistier în sila lor, fără de dreptate şi fără de cale. Iar Văsiiu şi nepoţii lui, ei nicicum n-au putut să aducă acei 12 boiari la zi şi la soroc ca să jure, ci au rămas ei de lége înaintea domnii méle cum de acum treabă să nu mai aibă cu acea moşie ce mai sus-zice.

Drept aceasta, am dat şi domniia mea Barbului şi a lui Stroe postelnicii, ca să le fie lor această ce mai sus-zice moşie statornică, lor şi feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni neclătită, preste zisa domnii méle.

Iată şi mărturii am pus domniia mea pe: Dragomir dvornic şi Ivaşco logofăt, Dumitru vistier, Stan spătar, Mitrea comis, Badea stolnic, Gonţea păharnic, Stoica postelnic. Şi ispravnic, Dragomir marele dvornic.

Şi iaste scrisă de un Fieră, la scaunul curţii Bucureştilor, meseţa ghenarie 12, leat 7082 ⟨1574⟩.

Procit . . .[1] stolnic.

† Pis C⟨ostandin⟩ dascăl slovenesc,

Bibl. Acad., Fotografii, LXXXI/563, a-b. Fotocopie după traducere din sec. al XVIII-lea.

---

[1] Nume ilizibil.

166

1574 (7082) ianuarie 14

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми жꙋпаницев Станев и жꙋпаницев Станкев и със анепсеꙗ еи, Стана и със синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Цѣмана, дел Мънѣскѫ, въсах, варе елика се хтет избрати, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ за дѣдїнꙋ. Али да дръжет жꙋпаницев Станев със синови си половин ѡт сїе више речена ѡчинꙋ, а над дрꙋг половинꙋ да мꙋ сꙋт жꙋпаницев Станкев със ачепсеꙗ еи, Стана. Понеже сꙋт били претꙋснили сїе више писан ѡчинꙋ ѡт прѣжде врѣме, анꙋ сꙋт ꙋтакмили тех више рѣх жꙋпанице: жꙋпаница Стана и жꙋпаница Станка и със анипсеꙗ еи, Стана, како <да>[1] дават жꙋпаница Стана на клетованїе половин, а жꙋ<пан>[1]ица Станка и със анепсеꙗ са Стана, дрꙋг пол. И се сꙋт ꙋтак<мили ѡт сво>[1]еим добро волю.

А потом, сꙋт имали прѣнїе ро<дителїе>[1] жꙋпаницев Станев и жꙋпаницев Станкев съ Хохое <и Мирча>[1], ещеже ѡт при дьни покоинаго Радѵла воевода Ка[ка]лꙋг<ера>[1]. И сице прѣше Хохое и Мирча по родїтелї им ,како ест тае више реченꙋ ѡчинꙋ нихном, за дидїнꙋ. А господство емꙋ сꙋдили их ест, по правдꙋ и <по>[1] за<ко>[2]н и дал ест Хохоев и Мирчев закон, в҃ї болѣри, да заклет како ест нихнꙋ ѡчинꙋ за дѣдїнꙋ. И заклели сꙋт сице, тогда. А къда ест бил при дьни покоиномꙋ Петрꙋ воевода, паки сꙋт имали прѣнїе жꙋпаница Стана и Кръстїꙗн, баща Станев. И сице прѣше Стана и Кръстїꙗн, како ест сїе више писана ѡчинꙋ нихнꙋм за дѣдї<нꙋ>[2], анꙋ ест притеснена ѡт Хохое и ѡт Мирча със тех в҃ї болѣри. А ꙋ тем, господствꙋ емꙋ гледали их ест редꙋ и сꙋдили их ест по правдꙋ и по закон и дал ест господствꙋ емꙋ Станев и братꙋ си, Кръстїꙗнов, баща Станев, закон, к҃д болѣри, през законꙋ Хохоев и Мирчев, да заклет како ест нихнꙋ ѡчинꙋ за дѣдїнꙋ. Тако сꙋт заклели жꙋпаница Стана със братꙋм си през закон Хохоев и Мирчев. И вѣзимали сꙋт и волови ѡт <те>[1]м в҃ї болѣри тогда, при дьни Петрꙋ воевода.

А потом, жꙋпаница Стана и със четом си, ѡни не может покоити се ѡт Хохое и ѡт Мирча, нꙋ имали сꙋт прѣнїе и пред господства ми. И сице преше Хохое и Мирча по Стана със четом си пред господства ми, како не сȣт заклели със тех к҃д болѣри пред Петрȣ воевода, иже сȣт възимали волови ѡт тех в҃ї болѣри. А ȣ·тем, господство ми гледах и сȣдих, по прав и по законо божїем, със всих чьстїтими правн<телїем господства>[1] ми и дадох господство ми жȣпаницев Станев със четом си <како до>[1] несит ѡт тех к҃д болѣри, в҃ї и ѡт <тех в҃ї болѣри>[1] Хохоев, ѕ҃ болѣри, да сведетелствȣет пред господства ми <еже сȣт заклели със>[1] тех к҃д болѣри и сȣт възимали волови ѡнех <в҃ї>[1] болѣри, при дьни Петрȣ воевода. И тако сведетелст<вȣет>[1] жȣпаничца Стана със четом си и пред господства ми.

А потом, еще же не может покоити се жȣпаница Стана със четом си, анȣ пакие прѣше Хохое и Мирча и втори редȣ пред господства ми по Стана със чет си, пак како не сȣт заклели със тех к҃д болѣри. А господство ми, паки съм дал Станев със четом си да донесит тех к҃д болѣри да заклет със ѡними и ȣ два крат. И сице заклеше жȣпаница Стана и със чет ен и ȣ два крат пред господства ми със тех к҃д болѣри и ѡсташе Хохое и Мирча ѡт закон.

Сего радї, дадох господство ми жȣпаницев Станен и сестре си, Станкев и анıпсее се, Станев, ꙗкоже да мȣ им сїе више рех ѡчинȣ въ ѡхабȣ, им и синовом им и вноком и превнȣчетом им и на ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмȣ господства ми.

Сеже сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ївашко вел логофет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гоицѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Ївашко вел логофет.

Пис аз, Некола, генарїе д҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃пв.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѥ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Stana şi jupaniţei Stanca şi cu nepoata ei, Stana şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Geamăna, partea Mănească, toată, oricît se va alege, pentru ca le este veche şi dreaptă ocină de moştenire. Însă să ţină jupaniţa Stana cu fiii săi jumătate din această mai sus-zisă ocină, iar peste cealaltă jumătate să fie jupaniţa Stanca cu nepoata ei, Stana; fiindcă au fost cotropite aceste mai sus-scrise ocine de mai înainte vreme, dar au întocmit aceste mai sus-zise jupaniţe: jupaniţa Stana şi jupaniţa Stanca şi cu nepoata ei, Stana, ca ⟨să⟩[1] dea jupaniţa Stana jumătate din cheltuială, iar jupaniţa Stanca şi cu nepoata ei, Stana, cealaltă jumătate. Şi s-au întocmit ⟨de⟩[1] a lor bunăvoie.

Iar apoi, au avut pîră părinţii jupaniţei Stana şi ai jupaniţei Stanca cu Hohoe ⟨şi cu Mircea⟩[1], încă din zilele răposatului Radul voievod Călugărul. Şi aşa au pîrît Hohoe şi Mircea pe părinţii acelora, că această mai sus-zisă ocină este a lor, de moştenire. Iar domnia lui i-a judecat, după dreptate şi ⟨după⟩[1] lege şi a dat lui Hohoe şi lui Mircea lege, 12 boieri, să jure că este ocina lor de moştenire. Şi au jurat aşa, atunci. Dar cînd a fost în zilele răposatului Petru voievod, au avut iarăşi pîră jupaniţa Stana şi Cîrstian, tatăl Stanei. Şi aşa au pîrît Stana şi Cîrstian că este această mai sus-scrisă ocină a lor de moştenire, ci a fost cotropită de Hohoe şi de Mircea cu acei 12 boieri. Şi întru aceasta, domnia lui le-a cercetat rîndul şi i-a judecat, după dreptate şi după lege şi a dat domnia lui Stanei şi fratelui său, Cîrstian, tatăl Stanei, lege, 24 boieri, peste legea lui Hohoe şi a lui Mircea, să jure că este ocina lor de moştenire. Astfel au jurat jupaniţa Stana cu fratele său peste legea lui

Hohoe şi a lui Mircea. Şi au luat şi boi de la acei 12 boieri atunci, în zilele lui Petru voievod.

Iar apoi, jupaniţa Stana şi cu ceata sa, ei nu s-au putut odihni de Hohoe şi de Mircea, ci au avut pîră şi înaintea domniei mele. Şi aşa au pîrît Hohoe şi Mircea pe Stana cu ceata sa, înaintea domniei mele, că nu au jurat cu acei 24 boieri înaintea lui Petru voievod, nici nu au luat boii de la acei 12 boieri. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, cu toţi cinstiţii dregători ⟨ai domniei⟩[1] mele şi am dat domnia mea jupaniţei Stana cu ceata ei, ⟨ca⟩[1] să aducă 12 din cei 24 boieri şi din ⟨acei 12 boieri⟩[1] ai lui Hohoe, 6 boieri, să mărturisească înaintea domniei mele ⟨că au jurat cu⟩[1] acei 24 boieri şi au luat boii acelor ⟨12⟩[1] boieri, din zilele lui Petru voievod. Şi astfel a mărturisit jupaniţa Stana cu ceata ei şi înaintea domniei mele.

Iar după aceea, încă nu s-a putut odihni jupaniţa Stana cu ceata ei şi iarăşi au pîrît Hohoe şi Mircea şi a doua oară pe Stana cu ceata ei înaintea domniei mele, iar că n-au jurat cu acei 24 boieri. Iar domnia mea am dat iarăşi Stanei cu ceata ei să aducă pe acei 24 boieri să jure cu ei şi pentru a doua oară. Şi aşa a jurat jupaniţa Stana şi cu ceata ei şi a doua oară înaintea domniei mele cu acei 24 boieri şi au rămas Hohoe şi Mircea de lege.

De aceea, am dat domnia mea jupaniţei Stana şi surorii ei, Stanca şi nepoatei sale, Stana, ca să le fie această mai sus-zisă ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Necola, ianuarie 14 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 953 (Mitrop. Ţ. Rom., LXV/1). Orig., hîrtie (45×29,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1854.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 131—132. Facs. *Ibidem*, 533.

---

[1] Loc. rupt.
[2] Omis.

---

167 1574 (7082) ianuarie 15, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинь въсои земли Ѹгровлахиской, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воеводȣ и вънȣкȣ Михнѣ воеводȣ. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми слȣг господства ми, Мокшев пръкълаб, ѡт варош господства ми ѡт Рибник и със синови си, елико мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест село Ма... ȣ сȣдство Дол Жил, дел Радȣлѡв лѡгѡфет ѡт Дръгоещи, дел въса Радȣл лѡгѡфет и жȣпан Ѹдрище постелник, варе колико се хокет изъбрати ѡт по въсȣдȣ, съ въсем хота<ром, понеже> га ест ȣложил Радȣл логофет и жȣпан Ѹдрище постелник и помиловали га сȣт ѡт ихном добром воле израдї верȣ слȣжбȣ еже имъ ест бил послȣжил.

Сего радї ... Мокшев пръкълаб, ꙗкоже да мȣ ест више речено село въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и вънȣчетом и прѣвънȣ<четом емȣ и>

ни ѡт когоже непотъ‹кновено, по ѡризмо господства ми›. И приноше се и книг Радȣлов лѡгѡфет, почто ест бил сътворил и съ заклинанїе пред господства ми, како кои се хокет покȣсити разорити тъкмежȣ их, да ест прок‹лет›.

‹Сеже› сведетелїе поставлѣем господства ми, почтении правители господства ми: жȣпан Добромир бивше велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ивашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїiар и Митре комис и Бадѣ столник и Гонце пахарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, жоупан Добромир бивше велики бан Кралевски.

И азъ, Периика, еже писах въ столни град Бȣкȣрещи, ѡт Адама текȣща лета, въ лет ҂з͞пв, мѣсецъ генарїе еі҃ дьнъ.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Mocşa pîrcălab din oraşul domniei mele din Rîmnic şi cu fii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul Ma.... în judeţul Dolj, partea lui Radul logofăt din Drăgoeşti, toată partea lui Radul logofăt şi a jupanului Udrişte postelnic, oricît se va alege, de pretutindeni, cu tot hotarul, ‹pentru că› l-au aşezat Radul logofăt şi jupan Udrişte postelnic şi l-au miluit de a lor bunăvoie pentru credincioasă slujbă ce le-a slujit.

De aceea... lui Mocşa pîrcălab, ca să-i fie mai sus-zisul sat de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor ‹lui şi› de nimeni neatins, ‹după porunca domniei mele›. Şi au adus înaintea domniei mele şi cartea lui Radul logofăt, pe care a făcut-o şi cu blestem, ca cine va încerca să strice întocmirea lor, să fie blestemat.

‹Iată› martori punem domnia mea, cinstiţii dregători ai domniei mele: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei.

Şi eu, Perinca, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, de la Adam cursul anilor, în anul 7082 ‹1574›, luna ianuarie 15 zile.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 954 (Ep. Argeş, LXIX/1). Orig., perg. (22,5×35,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1912.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 133.

---

168 ‹1574 (7082)› ianuarie 22, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевод и господинъ въсеи земли Ѹггровлахїискои, синъ великагѡ и предобраго Мирчев воевод, синъ Михнев воевод. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми Бланкȣлов логофет и брат си, Михнев и със синове, елици Богь даст, ꙗкоже да им сȣт село на име Нъпрътенїи въси, сь вьсом хотаром и силищи Мъчешаном и Бозїѧнѡм и планинȣл глаголеми Ꙗзерȣл весъ и Ръȣшорȣл вес по ѡбрьшїе Сльникȣлȣи и по Слемѧ Корбилор дори оу плаю и дори оу Поѧна Кошев и сьс Планеи Хотногъв. Понеже права ѡчине и дѣдине и покȣпена ѡт дед им, Пътрȣ постелникȣл, ѡт на Бъркъ и ѡт

на Боика, за с҃ флориници, и едни кънфтан и една чох ѡт ȣршененков, еще же при дьни покоинномȣ Басараб воевод Старагѡ.

А потом, Влаикȣл логофътȣл, синъ Михнев пръкълаб, ѡн ест имал сътпренїе пред господства ми ради село Нъпъртении със Щефан и със Бран ѡт Ръȣцени и със нихном братїе ѡт Черешани. Таже сице сȣт сътпрели Щефан и Бран и със четом им, како сȣт би дединȣ им село Нъпрътении. А оу тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със всеми чьститими правителїе господства ми и истинствовах господство ми како ест бил више реченȣ село Нъпрътенїи дединȣ Влаикȣлȣи логофътȣл и брат си, Михнев и покȣпенȣ ѡт дед им, Пътрȣ постелник, еще же вь дьни Басараб воевод Старагѡ. А Щефан и Бранъ и със четом им, ѡни ни еднȣ работ не сȣт имали със село Нъпрътенїи више реченȣ, нъ ѡстал Щефан и Бран и със вътсам четом им ѡт закон ѡт пред господства ми еще же ȣ двое крати.

Сего ради, дадох и господство ми Влаикȣлов логофът и брат си, Михнев ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ вь ѡхабъ, им и синовом имъ и внȣком и превнȣчитом им и не ѡт когоже непоколебимо, порѫзмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѧем господство ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ивашко вел логофет и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис мѣсеца генарїе к҃в дьни. Аз, Грозав, исписах вь дивнȣ градȣ Бȣкȣрещи.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlaicul logofăt şi fratelui său, Mihnea şi cu fiii, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul anume Năpîrtenii toţi, cu tot hotarul şi seliştele Măceşanilor şi Bozianilor şi muntele numit Iazerul tot şi Rîuşorul tot pe obîrşia Slănicului şi pe Culmea Corbilor pînă la plai şi pînă la Poiana Coşei şi cu Muntele lui Hotnogă. Pentru că ⟨sînt⟩ ocine drepte şi dedină şi cumpărate de moşul lor, Pătru postelnic, de la Bîrcă şi de la Voica, pentru 200 florinţi şi un caftan şi un conteş de urşinic, încă în zilele răposatului Basarab voievod cel Bătrîn.

Iar după aceea, Vlaicul logofăt, fiul lui Mihnea pîrclălab, el a avut pîră înaintea domniei mele pentru satul Năpîrteni cu Ştefan şi cu Bran din Răugeni şi cu fraţii lor din Cereşani. Însă aşa au pîrît Ştefan şi Bran şi cu ceata lor, că satul Năpîrteni a fost dedina lor. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea că a fost mai sus-zisul sat Năpîrteni dedina lui Vlaicul logofăt şi a fratelui său, Mihnea şi cumpărat de moşul lor, Pătru postelnic, încă în zilele lui Basarab voievod cel Bătrîn. Iar Ştefan şi Bran şi cu ceata lor, ei nici o treabă n-au avut cu satul Năpîrteni mai sus-zis, ci au rămas Ştefan şi Bran şi cu toată ceata lor de lege dinaintea domniei mele încă de două ori.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vlaicul logofăt şi fratelui său, Mihnea, ca să le fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Scris luna ianuarie 22 zile. Eu, Grozav, am scris în minunatul oraş Bucureşti, ⟨anul 7082⟩[1] ⟨1574⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f.140. Copie slavă. Traduceri ibidem, mss. 349, f. 261v—262, 479, f. 81v, 483, f. 13—15 şi 710, ff. 732, 734 şi S.I., nr. 880(Vieroş, IX/1).

---

[1] Văleatul, după traducerile din mss. 479 şi 710.

---

169 1574 (7082) ianuarie 24, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсое земле Ȣггрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, синъ Михнев воиводȣ. Дават господство ми сїю повеление господства ми Нѣгȣлов и със синови си, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Бъркънещи, понеже ест побратил Станчюл по Нѣгȣл, мащехȣ си, по негове ѡчинȣ, да бȣдеше две брати, а Нѣгȣл, ѡи ест побратил по Станчюл, пастȣрȣк си, по негове комате, по въсе, по скоти и по виноград, ꙗкоже да сȣт две брати нераздѣленꙗ над ѡчинȣ и над све.

Ѧ потом, Нѣгослав и Стан, ѡи ест покȣпил ѡт[illegible]на Бъда и ѡт брат его, Баико, негов дел за ѡчинȣ, въса, варе елика се хтет изврати ѡт посвȣде, ѡт полю и ѡт вод и ѡт шȣм и ѡт село, за ѱ҃ аспри готови. И продал Бъда и брат его, Баико, за негов добром волю и със знанїе въсем мегиꙗшом ѡт гор и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми Нѣгȣлов и Станчюлов, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и им и синовем им и вноком и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетели поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан вел спатар и Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и Митрѣ вел к<о>мис и Бадѣ вел столник и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

Пис аз, Стоꙗн, еже начрътах въ град Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе к҃д дьни, въ лѣт ҂зпв҃.

† Їѡ Ѧлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagul şi cu fiii săi, ca să-i fie ocină în Bărcăneşti, pentru că a înfrăţit Stanciul pe Neagul, tatăl său vitreg, peste ocina sa, ca să fie doi fraţi, iar Neagul, el a înfrăţit pe Stanciul, fiul său vitreg, peste averile lui, peste toate, peste vite şi peste vii, ca să fie doi fraţi nedespărţiţi peste ocină şi peste toate.

Iar după aceea, Neagoslav şi Stan, ei au cumpărat de la Băda şi de la fratele lui, Baico, partea lor de ocină, toată, oricît se va alege de pretutindeni, din cîmp şi din apă şi din pădure şi din sat, pentru 700 aspri gata. Şi au vîndut Băda şi fratele lui, Baico, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Neagul şi lui Stanciul, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lui şi lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan mare spătar şi Dumitru mare vistier şi

Mitrea mare comis şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Stoian, care am scris în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 24 zile, în anul 7082 <1574>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 689. Orig., hîrtie (31,5×21), pecete aplicată, căzută. Traducere din 1818 la Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCLV/16.

---

170 — 1574 (7082) februarie 13, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахииское, синъ великаго и прѣдобраго Їѡ Мирча воевода, синȣ Михнѣ воевода. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми <Бо>[1]дев със четом си 'и Бадев със четом си и Станов със четом си и Ѡдолѣнов със четом си и Стоикъв Грълȣшов със четом си, ꙗкоже да им ест село Мȣерѣска въсах, със въсем хотаром, занеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ.

А потом, Бодѣ със четом си и Бадѣ със четом си и Стан със четом си и Ѡдолѣн със четом си и Стоика Грълȣш със четом си, ѡни сȣт имали пренїе пред господства ми със калȣгерїи ѡт свѣтомȣ монастир глаголеми Козїꙗ, радї а҃ хотар. И сице прѣше калȣгерїи како да приселил хотарȣл. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въсеми почтеними правителю господства ми и дадох господство ми Бодев със четом си и Бадев със четом си и Станов със четом си и Ѡдолѣнов със четом си и Стоикъв със четом си ві҃ болѣри и хотарник слȣг господства ми, Строе армаш, тере сȣт ходили и хотарисали и поставил ест хотарȣл: ѡт връх мъгȣрев дори връх дѣлȣлов и ѡт връх дѣлȣлов дори връх Рȣнкȣлов, ѡт връхȣл Рȣнкȣлов, по слѣме, дори връх Комарничелов и ѡт връх Комарничелов, по слѣме, до връх Кȣжбъв и дори връх Лъкшорȣлов и ѡт до връх Лъкшорȣлов до връхȣл Мъзъранлов и до малȣл Пълтинетȣлов и до ѡбръшїꙗ Морещїцев и до връхȣл Грохотȣлов и до Щевира и до връхȣл Поенев и до връх Ръпȣроашев, таже по плаю до Ѹста Плаюлов.

И пак се ȣтакми Стан Горȣн със брат его, Дръгою, тере ест дал Стан Горȣн Дръгоюв место за виноградѵ а Дръгою даде Станов Горȣнов место за кȣке.

И пак се ȣтакми Бадѣ и Леѡтъ със Стан Горȣн, тере ест дал Бадѣ и Леѡтъ Станов Горȣн место за кȣке, а Стан Горȣн дадѣ Бадев и Лѣѡтъв место за виноградѵ.

И пак кȣпи Владȣ<л>[1] а҃ нив ѡт Стънїꙗ, за еі҃ аспри, на фацъ.[2]

<И пак кȣпи Ѡпрѣ место за>[1] кȣке ѡт Владѵл, за м҃ <аспри>[1].

Сего радї, дадох и господство ми Бодев със четом си и Бадев със четом си и Станов със четом си и Ѡдолѣнов със четом си и Стоикъв Грълȣш със четом си, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ, ѡхабȣ, им и синовим им, внȣком им и прѣвнȣчетом и и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир бивше велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ївашко велики лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. И исправник, Добромир бивше велики бан Кралевски.

Пис аз, Владѵл граматик, въ дивни градѵ Бȣкȣрещи, мѣсеца феврȣарїе гі҃ дьни, въ лѣт ҂зпв.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui ⟨Bo⟩[1]dea cu ceata sa și lui Badea cu ceata sa și lui Stan cu ceata sa și lui Odolean cu ceata sa și lui Stoica Gîrluș cu ceata sa, ca să le fie satul Muereasca tot, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceea, Bodea cu ceata sa și Badea cu ceata sa și Stan cu ceata sa și Odolean cu ceata sa și Stoica Gîrluș cu ceata sa, ei au avut pîră înaintea domniei mele, cu călugării de la sfânta mănăstire numită Cozia, pentru 1 hotar. Și așa au pîrît călugării ca să mute hotarul. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Bodea cu ceata sa și lui Badea cu ceata sa și lui Stan cu ceata sa și lui Odolean cu ceata sa și lui Stoica cu ceata sa 12 boieri și hotarnic sluga domniei mele, Stroe armaș, de au umblat și au hotărnicit și au așezat hotarul: din vîrful măgurii pînă în vîrful dealului și din vîrful dealului pînă în vîrful Runcului, din vîrful Runcului pe culme, pînă în vîrful Comarnicelor și din vîrful Comarnicelor, pe culme, pînă în vîrful Cujbei și pînă în vîrful Lăcșorului și din vîrful Lăcșorului pînă în vîrful Măzăraiului și pînă în malul Păltinetului și pînă în obîrșia Moreștiței și pînă în vîrful Grohotului și pînă în Ștevira și pînă în vîrful Poenei și pînă în vîrful Răpuroașei, apoi pe plai pînă la Gura Plaiului.

Și iar s-a întocmit Stan Gorun cu fratele său, Drăgoiu, de i-a dat Stan Gorun lui Drăgoiu loc de vie, iar Drăgoiu i-a dat lui Stan Gorun loc de casă.

Și iar s-au întocmit Badea și Leaotă cu Stan Gorun, de au dat Badea și Leaotă lui Stan Gorun loc de casă, iar Stan Gorun a dat lui Badea și lui Leaotă loc de vie.

Și iar a cumpărat Vladul 1 ogor de la Stăniia, pentru 15 aspri, la Față [2].

⟨Și iar a cumpărat Oprea loc de⟩[1] casă de la Vladul, pentru 40 ⟨aspri⟩ [1].

De aceea, am dat și domnia mea lui Bodea cu ceata sa și lui Badea cu ceata sa și lui Stan cu ceata sa și lui Odolean cu ceata sa și lui Stoica Gîrluș cu ceata sa, ca să le fie ocină, ohabă, lor și fiilor lor, nepoților lor și strănepoților și și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și jupan Dragomir mare vornic și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar și Dumitru vistier și Mitrea comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Și ispravnic, Dobromir fost mare ban al Craiovei.

Am scris eu, Vladul grămătic, în minunata cetate București, luna februarie 13 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 955 (Ep. Rîmnic, LVII/1). Orig., hîrtie(42,5×29,5), pecete aplicată. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut completările.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 133–134.

---

[1] Loc rupt.

[2] Lectură nesigură; în traducerea veche: „fagi".

171 1574 (7082) februarie 18, Bucureşti

Милостїю божїю, Іѡ Ѧлиѯандрȣ воевод и господинъ въсеи земли Ѹгровлахїискїи, синъ великаго и предобраго Мирчѣ воевод, синȣ Михнѣ воевод. Давът господство ми сїе повеленїе господства ми слȣг господства ми, Кодрев логофът и жителницем емȣ, Ѧнкъи и Исȣпȣ със братїем си и съ нихни синови, елица им Богъ даст, ꙗкоже да им ест село ѡт Пȣркърени половинȣ, оу къ Рекȣ Госпождев, ѡт хотар Тресеном дори ȣ хотар Мичещиномȣ ѡт по въсюде и със бродове ѡт воденици и ѡт полю и ѡт горȣ и ѡт по въсои хотар, половинȣ, понеже ест више речеными слȣзе господства ми стара и права ѡчинȣ и дъдинеа.

Ѧ потом, слȣзе господства ми, Кодрѣ лѡгѡфът и Исȣп със братїем си, ѡни имаше пренїе пред господства ми, със Борчѣ и със Владȣл[1]. И сице преше ѡни пред господства ми по Кодрѣ лѡгѡфът и по Исȣп със братїем си, како ест сїе село Пȣркъренїи въс им за дединъ и Кодрѣ лѡгѡфът със братїем 'си не имат ни една метех. И извадиши Владȣл и Борчѣ некое книги лъжеливе пред господства ми, книг Дан воевод и книг Радȣл воевод. И еще Борчѣ и Владȣл, ѡни сами рекоше пред господства ми како не сȣт држали ѡни никогдаже на едини господаръ ѡт къда ест Влашка Землѧ. Ѧ ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон. съ въсеми чиститеми правителїе господства ми и початох господство ми книги господарим старем, Кодрев лѡгѡфът и братїем емȣ и книг покоиномȣ Владȣл воевод Цепеш и книг покоиномȣ Басараб воевод Стараго. И видех и истинствовал и ѡбретал велма добре како ест слȣзем господства ми, Кодрев лѡгѡфът и братїем емȣ, ѡт сїе село половинȣ, за дединȣ ѡт деди и ѡт предеди им непоколебимȣ, ѡт къда ест Влашка ест Землѧ. И ѡсташа Владȣл ѡт зла срамот ѡт закон ѡт пред господства ми.

Тем ради, дадох и господство ми слȣзем господства ми, Кодрїи лѡгѡфът и братїем си, ꙗкоже да им ест ѡт село Пȣркъренїи половинȣ, въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им, синовом им и внȣком и прѣвнȣчитом и не ѡт когоже непоколебимо, поризмȣ господства ми.

Сеже и свѣдителїе поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир бив вел бан Кралевски и жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ивашкѡ вел логофът и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика вел постелник. Ши исправник, вел дворник.

И аз, Пътрȣ, еже написах съ скорое въ днвии град Бȣкȣрещи, мѣсеца феврȣарїе н҃і дьни, лѣт ҂з҃пв.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Codrea logofăt şi jitelniţei sale, Anca, şi lui Isup cu fraţii săi şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Purcăreni jumătate, de la Rîul Doamnei, din hotarul Tîrsenilor pînă în hotarul Miceştilor de peste tot şi cu vadurile de moară şi din cîmp şi din munte şi de peste tot hotarul jumătate, pentru că sînt ale slugilor mai sus-zise ale domniei mele, veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, slugile domniei mele, Codrea logofăt şi Isup cu fraţii lor, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Borcea şi cu Vladul[1]. Şi aşa pîrau ei înaintea domniei mele pe Codrea logofăt şi pe Isup cu fraţii săi, că acest sat Purcărenii este tot al lor de moştenire, iar Codrea logofăt cu fraţii săi nu au niciun amestec. Şi au scos Vladul şi Borcea nişte cărţi mincinoase înaintea domniei mele, cartea lui Dan voievod şi cartea lui Radul voievod. Şi încă

Borcea şi Vladul, ei singuri au spus înaintea domniei mele că n-au ţinut ei niciodată de la vreun domn de cînd este Ţara Românească. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am citit domnia mea cărţile domnilor bătrîni, ale lui Codrea logofăt şi ale fraţilor lui şi cartea răposatului Vladul voievod Ţepeş şi cartea răposatului Basarab voievod cel Bătrîn. Şi am văzut şi am adeverit şi am aflat foarte bine că este al slugilor domniei mele, al lui Codrea logofăt şi al fraţilor săi jumătate din acest sat, de moştenire din moşi strămoşi, al lor neclintit, de cînd era Ţara Românească. Şi a rămas Vladul de lege cu rea ruşine, dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea slugilor domniei mele, Codrea logofăt şi fraţilor săi, ca să le fie satul Purcărenii jumătate, de ocină şi de ohabă, lor, fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, marele vornic.

Şi eu, Pătru, care am scris cu grabă în minunata cetate Bucureşti, luna februarie 18 zile, anul 7082 ⟨1574⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 710, f. 805v. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 479, f. 163v—164. Traduceri ibidm mss. 349, f. 63—64, 479, f. 164, 484, f. 77—79 şi 710, f. 806.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 134—135.

---

[1] Nume corectat în: „Радꙋл" („Radul").

---

172 1574 (7082) aprilie 12, Rîmnicu Sărat

† Милостїю божїею, Iѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ и анепсеꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтенномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Харват велики портар, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Кълинещї, негов дел въса, варе елика се хтет избратї и ѡт село и ѡт полю и ѡт дѣл и ѡт водꙋ и ѡт посвꙋде, ѡт по въсом хотар, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ, покꙋпенїе.

А потом, више реченꙋ почтенꙋ правителю господства ми, жꙋпан Харват велики портар, ѡн даде тае више речена негов дел ѡт Кълинещи, въса, варе елика се хтет избратї и ѡт село и ѡт поле и ѡт дѣл и ѡт водꙋ и ѡт по въсѡм, свѣтомꙋ монастир нарицаеми Глъвъчов, еже ест храм свѣтое Благовѣщенїе и їгꙋмен бѣ при сїе врѣме, ѡтцꙋ Захарїꙗ, ꙗкоже да бꙋде свѣтомꙋ монастирꙋ ꙋкрѣпленїе и живꙋщїим въ свѣтое монастир томꙋ пище. А више реченꙋ правителю господства ми, жꙋпан Харват ве<лики портар> ... <да м>[1]ꙋ бꙋде помѣнꙋ и въ ѡставленїе грѣхѡм емꙋ, егда господъ сѣдит на прѣстолѣ славн<ое>[1] царствїе своего и хощет сꙋдитї праведницї и грѣшницї, комождо по дѣлом его.

И ещеже и заклинанїе поставлѣ правителю господства ми, жꙋпан Харват велики портар, како кого хощет раздратї сїе поданїе, бꙋде ѡт синови емꙋ варе ѡт анепсеи емꙋ или бꙋде кто, того да бꙋде пострамлен на страшнѣм сꙋдѣ. А потом, да се знает како къда се хощет прѣставитї више реченꙋ правителю господства ми, жȣпан Харват велики портар, макар бȣде где хокет се прѣставитї, а калȣгерии ѡт свѣта монастир више речена да его донесит на свѣта монастир да погребает егȣ ȣ свѣта монатир, таже сице даде и ȣтакми више речено правителю господства ми, жȣпан Харват велики портар, сам със своемȣ ꙗзик ѡт пред господства ми и ѡт пред въсим [правим] [2] правителїем господства ми, ѡт негов добром волю.

Сего радї, дадох и господство ми свѣтомȣ монастирȣ томȣ, ꙗкоже да мȣ ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, до скончанїе мира сего.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство ми: жȣпан Добромир бивше вел бан и жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ївашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир вел дворник.

Пис Татȣл логофет ȣ варош Слани Рибник, егда бил господинъ наш, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевод шестъвник въ Молдавска Земле поставлѣтї брат господствȣ емȣ, Їѡ Петрȣ воевод, битї господаръ ȣ Молдавска Землю, мѣсеца априлїе в҃ї дьни, в лѣт ҂з̅п̅в̅.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ <воевода>[1], милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, ca să-i fie ocină în Călineşti, partea lui toată, oricît se va alege şi din sat şi din cîmp şi din deal şi din apă şi de pretutindeni, de peste tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină, cumpărătură.

Şi apoi, mai sus-zisul cinstitul dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, el a dat această mai sus-zisă parte a sa din Călineşti, toată, oricît se va alege şi din sat şi din cîmp şi din deal şi din apă şi de peste tot, sfintei mănăstiri numite Glăvăciov, care este hramul sfintei Bune Vestiri şi egumenului din această vreme, părintelui Zaharia, ca să-i fie sfintei mănăstiri întărire şi celor ce trăiesc în această sfîntă mănăstire de hrană. Iar mai sus-zisului dregător al domniei mele, jupan Harvat mare ⟨portar⟩... [1] să-i fie pomenire şi iertarea păcatelor sale, cînd domnul va şedea pe scaunul slavei împărăţiei sale şi va judeca drepţii şi păcătoşii, fiecare după faptele sale.

Şi încă şi blestem pune dregătorul domniei mele, jupan Harvat mare portar, ca cine va strica această danie, fie dintre fiii lui sau dintre nepoţii lui sau fie oricine, acela să fie ruşinat la înfricoşata judecată. Iar apoi să se ştie cum, cînd va muri mai sus-zisul dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, măcar unde ar muri, iar călugării de la sfînta mănăstire mai sus-zisă să-l aducă la sfînta mănăstire să-l îngroape în sfînta mănăstire, căci aşa a dat şi a întocmit mai sus-zisul dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, singur cu limba lui, dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor dregătorilor domniei mele, de a sa bunăvoie.

De aceea, am dat şi domnia mea acestei sfinte mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, pînă la sfîrşitul acestei lumi.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

A scris Tatul logofăt în oraşul Rîmnicu Sărat, cînd a fost domnul nostru, Io Alexandru voevod plecat în ţara Moldovei să pună pe fratele domniei sale, Io Petru voievod, domn în ţara Moldovei, luna aprilie 12 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 957 (Glavacioc, VIII/2). Orig., hîrtie (31×21,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1848; altă traducere ibidem, ms. 223, f. 17.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 135—136. Facs. *Ibidem*, p. 534.

---

[1] Loc rupt.

[2] Cuvînt şters.

---

173 1574 (7082) mai 13, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми слȣг господства ми Влаикȣлов със синови си, елицѣ им Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Тъмъшещи, дел Ба́дев, синъ Микȣлов, сва, варе елика се хтит избрати ѡт село и ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт в<о>дȣ и ѡт по въсох хотаром и със место за виноград, занеже ѡ <ест> покȣпил ѡт Бадѣ, за ѱ҃н аспри готови. И продал ю ест ѡн ѡт нихнȣ добром волю и със ȣз<нан>ие въсѣм мегиꙗшим ѡт гор и ѡт здол.

А потом, паки по<к>ȣпи слȣг господства ми еже ест више писан, Влаикȣл, еднъ нив ȣ долни полю ѡт старога Лȣка, за р҃ аспри готови. Али да се знает: за длъго ѡт село дори до краище Ръсточев ѡт.... И продал ю ест Лȣка старога за свои добром волю и със ȣзнание въсѣм мег<и>ꙗшим.

Сего радї, дадох и господства ми слȣг господства ми еже ест више писан Влаикȣлов, ꙗкоже да мȣ ест сїю више именита ѡчинȣ въ ѡчинȣ и ѡхабȣ, им и синовим и вноком и прѣвночетом им и ни ѡт когожде непотъкновеном, поризмо господства ми.

Сеже сведѣтели поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Їваш<ко> велики логофет и Стан спатар и Бадѣ столник и Дȣмитрȣ <вистїꙗр>... Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики лѡгѡфет.

Исписах аз, Бртилъ граматик, въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца маю г҃ı дьни, текȣщем лѣтом ҂зпв.

† Їѡ Алѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vlaicul cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Tămăşeşti, partea lui Badea, fiul lui Micul, toată, oricît se va alege din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul şi cu loc de vie, pentru că ⟨a⟩ cumpărat-o de la Badea, pentru 750 aspri gata. Şi i-a vîndut-o el de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos.

Iar după aceea, iarăşi a cumpărat sluga domniei mele care este mai sus-scrisă, Vlaicul, un ogor în cîmpul de jos de la Luca cel bătrîn, pentru 100 aspri gata. Însă să se ştie: în lungul satului pînă la marginea Răstoacei... Şi i-a vîndut-o Luca cel bătrîn de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele care este mai sus-scrisă, Vlaicul, ca să-i fie această mai sus-numită ocină de ocină şi ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaş⟨co⟩ mare logofăt şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Dumitru ⟨vistier⟩... Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Brătilă grămătic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 13 zile, ani curgători 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., MMCMLVII/2. Orig., perg. (20,5×33), rupt, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Slav şi trad. Soveja şi Nişcov, *Acte de cancelarie*, 570—571.

174 — 1574 (7082) mai 25, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинь въсое землѣ Ѹгрролахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчеи воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Къзанов и съ них синови емȣ, елицемже хокет Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ѡт Чоръщї а҃ нив ȣ Пръхавицъ, за шир⟨от⟩ ѡт ѕ҃і ȣже и три паши и ѡт дълг за м҃ ȣже, понеже ю покȣпи Къзан ѡт Воико, за р҃ аспри готови. И пак покȣпи Къзан а҃ нив ѡт Владȣл ѡт там, за н҃е аспри готови. И пак покȣпи Къзан[1] а҃ нив ѡт Негоꙗса, за м҃ аспри готови. И пак покȣпи Къзан а҃ нив ѡт Дȣмитрȣ, за н҃г аспри готови.

И пак да ест Къзанов ѡчинѫ ѡт Дъещї д҃ иве, занеже га сȣт покȣпили ѡт Зантѣ, за р҃і аспри готови[2]. И пак покȣпи Къзан съ братом си ѡт селищѣ Цинтев половини, за з҃ аспри готови. И пак покȣпи Къзан в҃ иве ѡт Житѣ, за з҃ аспри готови. И пак покȣпи Къзан а҃ нив...[3], за л҃ аспри готови.[4] И пак покȣпи Къзан а҃ нив ѡт Станчюл, за о҃ аспри готови. И пак покȣпи Къзан а҃ нив ѡт Владȣл, за л҃ аспри готови. И пак покȣпи Къзан а҃ нив ѡт Стоика, за...[3] добром воле сїе више писане ѡчине ѡт пред господства ми и със знанїе въсѣм мегиꙗши ѡт гор и ѡт дол[5].

Тем радї и господства ми дадох Къзанов више писан, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ въ ѡхабȣ, емȣ и синови емȣ и внȣком и прѣвнȣчетом емȣ и не ѡт [не ѡт] когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведѣтели поставлѣет господство ми: жȣпан Добромир бивше велики бан Кралевски и жȣпан Драгомир велики дворник и жȣпан Ивашко велики лѡгѡфет и Митрѣ комис и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Стан спатар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постѣлник. Исправник, Добромир велики бан.

И исписах аз, Ївашко граматик, въ днеши град Бȣкȣрещї, мѣсеца маю к҃е дьни, въ лѣт ҂з҃пв.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Căzan şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocina din Cioră̧şti un ogor, în Pîrhaviţa, în lat de 16 funii şi trei paşi şi în lung de 40 funii, pentru că l-a cumpărat Căzan de la Voico, pentru 100 aspri gata. Şi iar a cumpărat Căzan un ogor de la Vladul de acolo, pentru 55 aspri gata. Şi iar a cumpărat Căzan[1] un ogor

de la Negoiasa, pentru 40 aspri gata. Şi iar a cumpărat Căzan un ogor. de la Dumitru, pentru 53 aspri gata.

Şi iar să fie lui Căzan ocina din Dăeşti 4 ogoare, pentru că le-a cumpărat de la Zantea, pentru 110 aspri gata [2]. Şi iar a cumpărat Căzan cu fratele său jumătate din selişlea lui Ţintea, pentru 60 aspri gata. Şi iar a cumpărat Căzan două ogoare de la Jitea, pentru 60 aspri gata. Şi iar a cumpărat Căzan un ogor . . . [3], pentru 30 aspri gata [4]. Şi iar a cumpărat Căzan un ogor de la Stanciul, pentru 70 aspri gata. Şi iar a cumpărat Căzan un ogor de la Vladul, pentru 30 aspri gata. Şi iar a cumpărat Căzan un ogor de la Stoica, pentru . . .[3] bunăvoie aceste mai sus-scrise ocine dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos [5].

Pentru aceasta şi domnia mea am dat lui Căzan mai sus-scris, ca să-i fie ocină de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Mitrea comis şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Dobromir mare ban.

Şi am scris eu, Ivaşco grămătic, în minunata cetate Bucureşti, luna mai 25 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 958 (Dintrunlemn, XXIII/1). Orig., perg.(24×40,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1859; altă traducere ibidem, ms. 445, f. 83.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 136—137.

---

[1] Pasajul: „за н҃е ... Къзан" („pentru 55... Căzan"), şters cu chinovar.

[2] Pasajul: „покȣпили ... готови" („cumpărat... gata"), şters cu chinovar.

[3] Loc şters.

[4] Pasajul: „покȣпи Къзан ... аспри готови" („cumpărat Căzan ... aspri gata"), şters cu chinovar.

[5] Pasajul: „а҃ ниве ... ѡт дол" („1 ogor... din jos"), şters cu chinovar.

175 1574 (7082) iunie 8

† Милостїею божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воивод и господинъ въсои земле Ȣгровлахиское, синъ великаго и добраго и покоинаго Мирчев воивода, анепсею Михнев воивода. Даваt господства ми сїю повеление господства ми Строев и Манев и Кръчюн и Михаю със них синови, елїци им Богъ препȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Поени, дел Станев, дъщера Добрев, ѡт посвȣде половино, понеже сȣт покȣпил за ѵ҃ аспри. И пак покȣпи Дȣмитрȣ и Вончѣ и Тома ѡт Стана Добрев дрȣга половина, за ф҃ аспри готови и със знание мегиꙗшом. И пак покȣпи Илие ѡт Бȣна, дъщере Вончев, ѡчина въсах, по въсѣх хотаром, за х҃и аспри, ѡт полю и ѡт шом и ѡт вода и ѡт сȣхо и ѡт вода Бȣзъȣлов дори ѡт вода Бъıчев и ѡт Бръдишор дори Предѣл и дори Сȣха Балѣ. И прододоше Стана и Бȣна ѡт своим добром волю и със знание въсѣм мегиꙗшом, ѡт пред господства ми.

Сего радї и господства ми дадох, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и ѡхабȣ, ним и синовом им и прѣвнучитом им и не ѡт ко⟨го⟩ждȣ непотекновено, по рѣч господства ми.

И сеже свѣдѣтели поставлѣем господства ми: жѹпан Драгомир велики дворник и жѹпан Нѣго[1] велики лѡгѡфет и Стан вел спатар и Дѹмитрѹ вел вистїар и Митрѣ комис и Стоикица вел постелник. Исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

Пис Шербан, мѣсеца юнїе и̅ дьни, въ лѣт ҂зпв̅.

† Їѡ Алиѯандрѹ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului şi răposatului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stroe şi lui Manea şi lui Crăciun şi lui Mihai cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Poeni, partea Stanei, fiica lui Dobre, de pretutindeni jumătate, pentru că au cumpărat cu 400 aspri. Şi iar a cumpărat Dumitru şi Voicea şi Toma de la Stana a lui Dobre cealaltă jumătate, cu 500 aspri gata şi cu ştirea megieşilor. Şi iar a cumpărat Ilie de la Buna, fiica lui Voicea, cu 650 aspri, ocina toată, pe toate hotarele, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din uscat şi din apa Buzăului pînă în apa Bîscei şi de la Brădişor pînă la Predeal şi pînă în Valea Seacă. Şi au vîndut Stana şi Buna de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor, dinaintea domniei mele.

De aceea şi domnia mea am dat, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Neagoe [1] mare logofăt şi Stan mare spătar şi Dumitru mare vistier şi Mitrea comis şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

A scris Şerban, luna iunie 8 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CVIII/11. Orig., perg. (35×26), pecete timbrată. Copie slavă şi traducere din 1902 ibidem, ms. 1 232, f. 171—172.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 137—138.

---

[1] În acest timp mare logofăt este Ivaşco.

176

1574 (7082) iunie 20

În numele Tatălui şi al Fiiului şi al Duhului Sfînt, Troiţa una fiind nedăspărţită în véci, amin.

Să să ştie că am cumpărat eu, jupan Stepan vel clucer loc pentru vii în Smerdeşteţ de la Ivan i de la Drăghiciu i de la Dumbravă i de la Stanciul i de la Banghiia i de la Micrul în lung 255 de paşi mari, în lat 210 paşi mari, drept bani 1 500 gata. Şi au vîndut mai sus-numiţii oameni de a sa bunăvoe, cu ştirea tuturor megiiaşilor din sus şi din jos.

După acéia, jupan Stepan vel cliucer am dat şi am închinat sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri carele să chiiamă Coşuna, hramul sfîntului şi făcătoriului de minuni Nicolae Mirilicheischii, ca să-m fie pomenire în véci şi întărire în veacul cel viitoriu.

Şi cine să va ispiti a strica această pomană a mea şi va vrea să ia de la sfînta mănăstire sau vie sau holdă sau livade sau altcevaş, făr-devoe şi făr-dedreptate, acel om să fie procleţit şi anathema de la domnul Dumnezeu cela ce au făcut ceriul şi pămîntul şi a 318 sfinţi părinţi, carele au fost la Nicheia şi sfinţii 4 evanghelişti şi să fie cu Iuda şi cu Ariia legat şi cei ce au răstignit pe Hristos domnul nostru.

Iată şi mărturii puiu: ot Hurezi, Mihnea, ot Gabrov, Marco, ot Creţeşti, Hamza, ot Craiova, Pîrvul, ot Gîrleşti, Şărban i Cîrstiian i Vîlcul.

Şi am scris, eu, Stan logofăt, iunie 20 dni, 7082 ⟨1574⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţu, nr. 722, f. 103. Traducere.
EDIŢII. *DIR,B*, 139–140.

---

177 — 1574 (7082) iunie 20, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алѯандрȣ воевода и господинь въсое земле Ѹггрровлахїнское, синъ великаго и добраго Мирча воевода, внȣкȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми слȣг господства ми, Татȣлѡв лѡгѡфет и жȣпаницȣ емȣ Каплѣ[1], дъщера Барбȣлѡв дворник и със синови си, елицїм Богъ даст, ꙗкоже да им ест села, на име Пїетрошанїи въси, със въс хотар и Негоещїи и дел ѡт Бътнещи, елика ест дел ȣнкȣ си Станчюлѡв постелник и аցигани, на име: Баднича и Калїꙗ и Голчѣ и със братїꙗм си и със челѣдї си, понеже им сȣт старе и праве комати и дѣдине.

А потом, Татȣл лѡгѡфет и жȣпаница его, Каплѣ имаше прȣ пред господства ми със жȣпаница Марїꙗ. И тако прѣше жȣпаница Марїꙗ како ест бїѡ дръжала един ȣнкȣ Татȣлѡв лѡгѡфет и жȣпаницȣ емȣ Каплев, на име Балѣ пехарник, тере мȣ ест биѡ мȣж. Таже ȣ тем, жȣпаница Марїꙗ проси сїе више реченȣ села и аցигани, како да ех дръжит да се прихранит съ неꙗ при живот еи, докле хокет бити жива; а по съмрътъ еи, да дръжет и да ѡбладȣет Татȣл лѡгѡфет и жȣпаница емȣ, Каплѣ, тѣх више речени села и аցигани. Таже ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въси чьститими правители господства ми и сице дадох и господство ми жȣпаницев Марїев, како да дръжит жȣпаница Марїе тѣх више речени села и аցигани, да се прихранит докле хокет бити жива; а по съмрътъ еи, ни никто метѣх да не имат със тѣх више речени села и аցигани, тъчїю Татȣл лѡгѡфет и жȣпаница его, Каплѣ и със синови си, понеже им сȣт старе и праве комате и дѣдїне ѡт по тъстȣ си, Барбȣл дворник и по ȣнкȣ си, Станчюл постелник.

Тем радї, дадох и господство ми Татȣлѡв лѡгѡфет и жȣпаницȣ емȣ, Каплев, ꙗкоже да им сȣт сїе више речени села и аցигани въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовим им и внȣком и прѣв⟨нȣ⟩четом и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ȣбо и свѣдѣтелїе поставих господство ми: жȣпан Драгомир вел дворник и жȣпан Ївашко вел лѡгѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїꙗр и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. И исправник, жȣпан Ївашко вел лѡгѡфет.

И аз, Богдан, писах въ столни ȣ градѵ Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе к҃ дьни, в лѣт ҂з҃пв.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Tatul logofăt şi jupaniţei sale, Caplea[1], fiica lui Barbul vornic şi cu fiii săi,

cîţi îi va da Dumnezeu, ca să le fie satele anume: Pietroşanii toţi, cu tot hotarul şi Negoeştii şi parte din Bătieşti, cît este partea unchiului său, Stanciul postelnic şi ţiganii, anume: Badincea şi Calia şi Golcea şi cu fraţii săi şi cu sălaşele lor, pentru că le sînt vechi şi drepte averi şi dedine.

Iar după aceea, Tatul logofăt şi jupaniţa lui, Caplea, au avut pîră înaintea domniei mele cu jupaniţa Maria. Şi aşa a pîrît jupaniţa Maria că a ţinut pe un unchi al lui Tatul logofăt şi al jupaniţei sale, Caplea, anume Balea paharnic, care i-a fost bărbat. Apoi întru aceasta, jupaniţa Maria a cerut aceste mai sus-zise sate şi ţiganii, ca să le ţină, să se hrănească din ele în timpul vieţii ei, pînă ce va fi vie; iar după moartea ei, să ţină şi să stăpînească Tatul logofăt şi jupaniţa lui, Caplea, aceste mai sus-zise sate şi ţigani. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi astfel am dat şi domnia mea jupaniţei Maria, ca să ţină jupaniţa Maria aceste mai sus-zise sate şi ţigani, să se hrănească cît va fi vie; iar după moartea ei, nimeni altul să nu aibă amestec cu aceste mai sus-zise sate şi ţigani, numai Tatul logofăt şi jupaniţa lui, Caplea şi cu fiii lor, pentru că le sînt vechi şi drepte averi şi dedine de la socrul lor, Barbul vornic şi de la unchiul lor, Stanciul postelnic.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Tatul logofăt şi jupaniţei sale, Caplea, ca să le fie aceste mai sus-zise sate şi ţiganii de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Ivaşco mare logofăt.

Şi eu, Bogdan, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 20 zile, în anul 7082 ‹1574›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCXCIX/168. Orig., hîrtie (31×21,5), pecete aplicată, căzută.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 138—139.

---

[1] Scris deasupra, cu altă cerneală.

---

178 — 1574 (7082) iulie 1, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господства ми сїю повелѣнїе господства ми болѣрим господства ми, жȣпан Дръгич и Ѹдрище бани и със синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест село Криковѣнїи, въси, със въсѡм хотарѡм, занеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ.

А потом, имали сȣт прѣнїе пред господства ми със жȣпаница Нѣкша ѡт Чочанı и със чет им и със Моцѣ и със Бадѣ ѡт Ръшчори и със чет им и със Иван ѡт Кълинеци и със чет емȣ, радї село Криковѣнїи. И сице прѣше Нѣкша със чет еи пред господства ми како им сȣт село Криковѣнїи дѣдїнȣ им. А ȣ тем, господства ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по законȣ, със въси чьститими правителе господства ми и видѣх господства ми еще и книге ѡним господари стари ѡт прѣжде врѣме, како им сȣт село Криковѣнїи дѣдїнȣ болѣрим господства ми више писанї. А ꙋ тем, господства ми еще нѣст ѡставил по тех книге, нꙋ ю ест дал жꙋпаницев Нѣкшев и чет ей више писани закѡни, в͠і болѣри, да заклет како им сꙋт того село дѣдїнꙋ, нѣст бил дѣдїнꙋ болѣром ѡт Мърџінѣни. А ѡни никакоже не възмогоже да се прифатит ѡт закон ѡт пред господства ми, нꙋ ѡсташе жꙋпаница Нѣкша и със чет ей ѡт закѡни ѡт пред господства ми, како веке мѣтѣхꙋ да не имат със село Криковѣнїи.

Сего радї, дадох и господства ми болѣрим господства ми више <п>[1]исани, ꙗкоже да им сꙋт въ ѡчинꙋ им и ѡхабꙋ, <им>[1] и синовом им и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣ<телї>[1]е поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ивашко велики лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вистїꙗр и Стан спатар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Драгомир велики двѡрник.

И аз, Фїера граматик, еже написах въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юлїе а҃ дьнъ, въ лѣт ҂зп҃в.

☩ Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостї божею, господїнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupan Drăghici şi Udrişte bani şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Cricoveni, tot, cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu jupaniţa Neacşa din Cioceni şi cu ceata ei şi cu Moţea şi cu Badea din Răşciori şi cu ceata lor şi cu Ivan din Călineşti şi cu ceata lui, pentru satul Cricoveni. Şi aşa pîra Neacşa cu ceata ei înaintea domniei mele că le este satul Cricoveni dedină lor. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi încă am văzut domnia mea şi cărţile altor domni bătrîni mai dinainte vreme, că este satul Cricoveni dedina boierilor domniei mele mai sus-scrişi. Iar întru aceasta, domnia mea încă nu am lăsat după acele cărţi, ci am dat jupaniţei Neacşa şi cetei ei mai sus-scrise lege, 12 boieri, să jure că le este acel sat dedină, nu a fost dedina boierilor din Mărgineni. Iar ei nicidecum nu au putut să se apuce de lege dinaintea domniei mele, ci au rămas jupaniţa Neacşa şi cu ceata ei de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu satul Cricoveni.

De aceea, am dat şi domnia mea boierilor domniei mele mai sus scrişi, ca să le fie de ocină lor şi ohabă, ⟨lor⟩[1] şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Dumitru vistier şi Stan spătar şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Fiera grămătic, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 1 zi, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXIII/3. Orig., hîrtie (31×21,5), fără pecete. Traduceri ibidem, DCXXIII/4 (din sec. al XVIII-lea) şi ms. 454, f. 47v—48 (fără lună şi zi).
EDIŢII. Trad. *DIR, B,* 119—120 (⟨sub 1573 septembrie 1—1574 august 31⟩).

---

[1] Loc rupt.

† Милостїю божїю, Іѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїнскою, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, по име Станко със брат его, Барбꙋл и със них синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Попещи, дел Мамиев въса, варе елика се хтит избрати ѿ полю и ѿ шꙋм и ѿ вод и ѿ сꙋх, понеже им ест стара и права ѡчинꙋ и покꙋпена ѿ Мамиꙗ, за ҂а̅ аспри. Али половин ѿ таꙗ ѡчинꙋ ест покꙋпил слꙋз господства ми више речени а дрꙋга половин ѿ на им ест поклонил ѿ зет Мамїев, ѿ Стан, ѿ негов добро волю, ещеже при дьни покоинаго Петрашко воевода.

А потом, сꙋт имали слꙋзем господства ми више писани, Станко постелник и Барбꙋл, прꙋ пред господства ми със зет Мамїев, на име Стан. И сице прѣше Стан, зет Мамїев, по тех слꙋз господства ми више писани именити пред господства ми, како нѣст покꙋпили Станко постелник и Барбꙋл сїе ѡчинꙋ, нꙋ сꙋт възимали въ ѿ силост их. А ꙋ тем, господства ми гледах и сꙋдих, по правꙋ и по закон, със въсѣми чьститими правїтели господства ми и прочитах господства ми и книг покоинаго Петрашко воевода како ест ѡстал Стан, зет Мамїев, ѿ закон ѿ в҃і болѣри ѿ при дьни покоинаго Петрашко воевода; такождере ест ѡстал Стан, зет Мамиев, ѿ закон и ѿ прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми слꙋзем господства ми Станко и брат его, Барбꙋл, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ, ѡхабꙋ, их и синовом им и вноком и прѣвночитом и не ѿ когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже сведетелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Драгомир велики дворник и жꙋпан Ївашко велики логофет и Стан спатар и Дꙋмитрꙋ вистїiар и Митрѣ комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики логофет.

Пис аз, Ѡпрѣ и реч Кореси втори логофет, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, юлїе ѕ҃ дьни, въ лѣт ҂зпв҃.

† Іѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїꙗ божїꙗ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, anume Staico cu fratele său, Barbul şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Popeşti, partea Mamiei toată, oricît se va alege din cîmp, şi din pădure şi din apă şi din uscat, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi cumpărată de la Mamia, pentru 1 000 aspri. Însă jumătate din această ocină au cumpărat-o slugile domniei mele mai sus-spuse, iar cealaltă jumătate din ea le-a închinat-o Stan, ginerele Mamiei, de a lui bunăvoie, încă din zilele răposatului Petraşco voievod.

Iar după aceea, slugile domniei mele mai sus-scrise, Staico postelnic şi Barbul, au avut pîră înaintea domniei mele cu ginerele Mamiei, anume Stan. Şi aşa pîra Stan, ginerele Mamiei, înaintea domniei mele, pe aceste slugi ale domniei mele mai sus-scrise, numite, că n-au cumpărat Staico postelnic şi Barbul această ocină, ci au luat-o cu sila. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit domnia mea şi cartea răposatului Petraşco voievod, că a rămas Stan, ginerele Mamiei, de lege de la 12 boieri, în zilele răposatului Petraşco voievod; de asemenea a rămas Stan, ginerele Mamiei, de lege şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea slugilor domniei mele Staico şi fratele lui, Barbul, ca să le fie ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Mitrea comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare logofăt.

Am scris eu, Oprea şi a spus Coresi al doilea logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, iulie 6 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCX/8. Orig., hîrtie (32,5×20,5), pecete timbrată.
EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 140.

---

180 1574 (7082) august 7, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандр8 воевода и господинъ въсои земле Ѹгрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми болѣрин8 господства ми, ж8пан Дрьгич бан и ж8паницев его, Блъдаев8 и със них синови имъ, варе елице им Богъ припустит, иакоже да им с8т въсѣ неговїе села, али села ж8пан Дръгичов, по име: Мъргинѣни и Филипещи и Криковѣни и Тъттар8л и Бънещїи и Брѣза и Комарник8л и Тѣшила и Секърїа и К8клеш8л и Спатница и Бертещїи и Г8рг8иацїи и Къшчоарелε и Мали Дръгичещи и др8зи Дръгичещи и М8шчел8л и Зъвоаделε и Ѹитѣнч и Четъцѣлеле и Ръд8лещїи и Стоикица и Бълещїи и Р8шец8л и Крецещїи, ещеже и въсѣх блатове и во<деницε>... и ациганїи и виноградї ем8 и въсѣ иманїе и стребро и злато. И паки да м8 ест ж8паницев Блъдаев въса дел ен, по име село Пещишанїи въси, съ въсѣм хотаром и ациганїи ен въси и ск8лище и мар<х8> ен и стребро и злато въс, понеже им с8т сїе више писане села и аццигани старе и праве ѡчине и дѣдїне.

А потом, прїиде ж8пан Дръгич бан и ж8паница его, Блъдае прѣд господства ми тере се с8т съединили и побратили ѡни сами ѿ прѣд господства ми над въсѣх више писане них<не>... <бла>тове и воденице и виноградїе и ск8лище и стребро и злато. Тако се с8т побратили ѡни сами си ѿ прѣд господства ми и ѿ прѣд въсѣм правите<лїем господства ми, за> своим добро воле... дъщере, за тога радї се с8т съвък8пили и побратили. А аще ли хокет се съл8чит ж8пан Дръгичюв бан съмрътъ на<ипрѣжде> ... не хокет се... поч... добро помѣн8 и със... сїе више писане села и блатове и воденице и виноград ел... да ех ѡблад8ет... <Дръгич> бан, нїхто метѣх да не имат със сїе више речене села и... Дръгич бан въса дел ен, села и аациганїи... прѣжде ѿ ж8пан.., да не имат със више писане дел ж8паницев Блъда<ев>... иже... ако съл8чит ж8паницев Блъдаев.., със ж8пан Дръгич бан и хокет.., више писане... воденице, ѡне да не б8дет пръдалнице, н8... над тѣх въсѣх комате и села и аццигана ѿ... и сам Дръгич бан[1]... Фр8жина, сестра ж8пан Дръгичюв бан, а др8га половин ѿ на тѣх комате и села... светое монастир глаголемаго Мъргинѣна.

А потом... <ако не> могла дръжати се ж8паница Блъдае без мъж8 по съмръти ж8панов Дръгич, н8 хокет се посегает, или ж8пан Дръгич бан да аще хокет сѣ 8жинил по съмръти ж8паницев его, Блъдаев, а сїе такмежїе и братство да не б8дет нигдеже, ан8 да се дръжати се кто что ест имал за дѣдїно. Тако се ест ȣтакмил жȣпан Дръгич бан и със жȣпаницъ его, Влъдае, ѡт своим добро волю, ѡт прѣд господства ми.

И ещеже и заклинанїе поставлъше, да аще кто хощет се покȣсит раздрати сїе такмежїе и братство, ѡт родȣ имъ или ѡт <и>ноплеменик, тога да ест проклет и анатема ѡт т҃нї ѡтци и да имат честїе със Юда и съ Арїа.

Сего радї, дадох и господства ми жȣпан Дръгичюв бан и жȣпаницев его, Влъдае, ꙗкоже да им ест сїе више писане села и ацигани въ ѡчине и въ ѡхабъ, и им и синовемъ им и и внуком и прѣвнучитом им и не ѡт когоже непотъкновено, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣет господства ми: жȣпан Драгомир велики дворникȣ и жȣпан Ивашко велики логѡфет и Стан спатар и Дȣмитрȣ вистїар и Бадѣ столник и Митрѣ комис и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Драгомир велики дворник.

И аз, Бадѣ, пис ȣ граду Бȣкȣрещи, мѣсеца август з҃ дьни, въ лѣт ҂зпв.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Drăghici ban şi jupaniţei lui, Vlădaia şi cu fiii lor, oricîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie toate satele lor, însă satele jupanului Drăghici, anume: Mărgineni şi Filipeşti şi Cricoveni şi Tătarul şi Băneştii şi Breaza şi Comarnicul şi Teşila şi Secăria şi Cucleşul şi Spatniţa şi Berteştii şi Gurguiaţii şi Căşcioarele şi Drăghiceştii Mici şi alţi Drăghiceşti şi Muşcelul şi Zăvoaele şi Untenii şi Cetăţelele şi Răduleştii şi Stoichiţa şi Băleştii şi Ruşeţul şi Creţeştii, încă şi toate bălţile şi morile... şi ţiganii şi viile lui şi toată averea şi argintul şi aurul. Şi iar să-i fie jupaniţei Vlădaia toată partea ei, anume satul Peştişanii toţi, cu tot hotarul şi ţiganii ei toţi şi sculele şi marfa ei şi argintul şi aurul tot, pentru că le sînt aceste mai sus-scrise sate şi ţigani vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar după aceea, a venit jupan Drăghici ban şi jupaniţa lui, Vlădaia, înaintea domniei mele de s-au unit şi înfrăţit ei singuri dinaintea domniei mele, peste toate mai sus-scrisele lor... bălţi şi mori şi vii şi scule şi argint şi aur. Aşa s-au înfrăţit ei singuri dinaintea domnii mele şi dinaintea tuturor dregătorilor ⟨ domnii mele, de ⟩ a lor bunăvoie... fiice, pentru aceasta s-au unit şi înfrăţit. Iar dacă se va întîmpla moarte jupanului Drăghici banul ⟨ mai înainte ⟩... nu se va... bună pomană şi cu ... aceste mai sus-scrise sate şi bălţi şi mori şi vii... să le stăpînească... ⟨ Drăghici ⟩ ban, nimeni amestec să nu aibă cu aceste mai sus-zise sate şi... Drăghici ban toată partea ei, satele şi ţiganii... dinainte de la jupan... să nu aibă cu mai sus-scrisele părţi ale jupaniţei Vlădaia... nici... dacă se va întîmpla jupaniţei Vlădaia... cu jupan Drăghici ban şi va... mai sus-scrise... mori, ele să nu fie prădalice, ci... pe toate aceste averi şi sate şi ţigani din ... şi însuşi Drăghici banul [1]... Frujina, sora jupanului Drăghici banul, iar cealaltă jumătate din aceste averi şi sate ... sfintei mănăstiri ce se cheamă Mărgineni.

Iar după aceea... ⟨dacă nu⟩ poate să se ţină jupaniţa Vlădaia fără soţ, după moartea jupanului Drăghici, ci se va mărita sau jupan Drăghici ban, dacă se va însura după moartea jupaniţei lui, Vlădaia, iar această întocmire şi frăţie să nu fie nicidecum, ci să ţină cine ce-a avut de moştenire. Aşa s-au întocmit jupan Drăghici ban şi cu jupaniţa lui, Vlădaia, de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele.

Şi încă şi blestem au pus, că dacă cineva ar încerca să strice această întocmire şi frăţie, din ruda lor sau din alt neam, acela să fie blestemat şi anatema de 318 părinţi şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Drăghici ban şi jupaniţei lui, Vlădaia, ca să le fie aceste mai sus-scrise sate şi ţigani de ocină şi de ohabă, şi lor şi fiilor lor şi şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Ivaşco mare logofăt şi Stan spătar şi Dumitru vistier şi Badea stolnic şi Mitrea comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Dragomir mare vornic.

Şi eu, Badea, am scris în cetatea Bucureşti, luna august 7 zile, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh.St. Buc., Doc. ist., CCCXCVII/20. Orig., perg. (33,5×47), rupt şi pătat, pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 141–142.

---

[1] Cuvintele: „и сам Дръгич бан“ („şi însuşi Drăghici banul“) sînt scrise între rînduri.

---

181 — 1574 (7083) septembrie, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсое земле Ꙋггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирче воевода, синꙋ Михне воевода. Даватъ господство ми сїю повелѣнїе господства ми жꙋпанице Каплев, жꙋпаница Кръстїꙗнов, ꙗкоже да мꙋ ест половин ѡт село Пръвꙋлещи ѡт код Драгомирещи и челедї за ацигани, по име Цꙋрцю със циганкꙋ си и Бадѣ със циганкꙋ си и Нистор със циганкꙋ си, понеже мꙋ сꙋт старе и праве ѡчине и ацигани за дѣдїнꙋ и дадене прекїе ѡт матери еи, жꙋпаница Капле и ѡт брат еи, жꙋпан Нѣгое вистїꙗр.

А потом, прииде сама жꙋпаница Капле пред господства ми, тере даде дел еи ѡт Пръвꙋлещи, въса, сестре свои, жꙋпанице Марїев, жꙋпаница Їванов вел меделничер и синовом им и даде и челедї за цигани више речени, понеже жꙋпан<ице> Капле, еи нѣст дал Богъ сини ѡт тѣло еи, анꙋ ест ꙋзела по сини сестрем си, жꙋпанице Марїев, жꙋпаница Їванов вел меделничер, ꙗкоже да мꙋ сꙋт въ мѣсто за сини. А ѡни по съмръти жꙋпанице Каплев да мꙋ ꙋчинит помѣнꙋ и сърꙑкꙋсте и въс что требꙋет чьловѣкꙋ мрътвꙋ, понеже тако ест ꙋтокмила сама жꙋпаница Капле със неии език, ѡт пред господства ми. А сестре еи, жꙋпаница Стана и сини еи и анепсиа еи, жꙋпаница Капле спатарица и сини еи ничто метѣх да не имает със више речени коматї и цигани, развѣ тъчїю Їван вел меделничер и жꙋпаница его, Марїꙗ и сини им.

Сего радї, дадох и господство ми жꙋпан Їван вел меделничер и жꙋпанице его, Марїев и синовом им, ꙗкоже да им ест ѡчина и въ ѡхаабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣзнꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколебимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Братꙋл комис и Гонцѣ пехарник и Стоика постелник. И исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

Пис ꙋ градꙋ ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца септемвріе ...[1] дьни, ѿ Адама въ лѣт ҂зпг.

† Іѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостію божію, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Caplea, jupanița lui Cîrstian, ca să-i fie jumătate din satul Pîrvulești, de lîngă Dragomirești și sălașele de țigani, anume Giurgiu cu țiganca sa și Badea cu țiganca sa și Nistor cu țiganca sa, pentru că îi sînt vechi și drepte ocine și țigani de moștenire și date zestre de mama ei, jupanița Caplea și de fratele ei, jupan Neagoe vistier.

Și după aceea, a venit singură jupanița Caplea înaintea domniei mele, de a dat partea ei din Pîrvulești, toată, surorii sale, jupanița Maria, jupanița lui Ivan mare medelnicer și fiilor lor și a dat și sălașele de țigani mai sus-zise, pentru că jupaniței Caplea nu i-a dat Dumnezeu fii din trupul ei, ci a luat pe fiii surorii sale, jupanița Maria, jupanița lui Ivan mare medelnicer, ca să-i fie în loc de fii. Iar ei, după moartea jupaniței Caplea, să-i facă pomană și sărăcuste și tot ce trebuie omului mort, pentru că așa a întocmit singură jupanița Caplea cu limba ei, dinaintea domniei mele. Iar sora ei, jupanița Stana și fiii ei și nepoata ei, jupanița Caplea spătăreasa și fiii ei nici un amestec să nu aibă cu mai sus-zisele averi și țigani, afară numai de Ivan mare medelnicer și jupanița lui, Maria și fiii lor.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Ivan mare medelnicer și jupaniței lui, Maria și fiilor lor, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Neagoe mare logofăt și Stan spătar și Mitrea vistier și Badea stolnic și Bratul comis și Gonțea paharnic și Stoica postelnic. Și ispravnic, Neagoe mare logofăt.

S-a scris în cetate în București, luna septembrie...[1] zile, de la Adam în anul 7083 ⟨1574⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 961 (Radu Vodă, XVII/3). Orig., hîrtie (31×21,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1846.

EDIȚII. Trad. *DIR*, *B*, 142—143. Facs. *Ibidem*, 535.

---

[1] Loc alb.

---

182 ⟨1574 septembrie — 1576 noiembrie⟩

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voivod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mircei voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle sfintei și dumnezeeștii mănăstiri ce să numéște Coșuna, de lîngă Craiova, hramul sfîntului arhiereu făcătoriu de minuni Nicolae al Mira Lichiei, ca să fie satul ce să numéște Săcuiul, tot, cu tot hotarul, veri pe unde cîtŭ să va alége, pre hotară bătrîne. Pentru că această mai sus-zisă moșie, ia au fost moșie și moștenire a jupînései Stancă ce au fost mare stariță din Bratovoești.

Iar după acéia, au venit jupîneasa Stanca înaintea domnii méle, de au dat şi au adaos acest sat ce s-au zis mai sus la sfînta mănăstire de la Coşuna şi s-au scris la sfîntul şi marele poménec şi au scris pe vel spatar şi pe jupîneasa Stanca şi pre maică a lui, Slavna şi pre toţi feciorii lor cîţi au avut şi vii şi morţi, cum ca să să pomenească sufletele lor în véci. Iară acest sat l-au dat să fie sfintei mănăstiri ce s-au zis mai sus, pentru că au fost datŭ şi au fost adaos însuş jupîneasa Stanca cu voia şi cu vrérea ei.

Drept acéia, am dat şi domniia mea sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri Coşuna, ca să-i fie de întărire şi călugărilor de hrană şi de nimenea să fie neclătită, peste zisa domnii méle.

Că iată şi mărturii am pus domniia mea... [1] vel ban i jupan Dragomir biv vel vornic i jupan Ivaşco vel vornic i jupan Neagoe vel logofăt i Stan... [1] i Badea stolnic i Gonţea păharnic i jupan Stoica vel postelnic. Şi cu ⟨ispravnic⟩, Neagoe vel logofăt.

Şi am scris eu, Stan logofăt, leat 7080 ⟨1571—1572⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţu, nr. 722, f. 133v—134. Traducere.
Datat după domn şi sfatul domnesc.
EDIŢII, Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 88—89 ⟨sub 1571—1572⟩; *DIR.B*, 143.

---

[1] Loc alb.

183 ⟨1574 septembrie — 1576 noiembrie⟩

† Cu mila lui Dumnezău, Io Radu voivod, domnŭ a tot pămîntu Ţărăi Rumâneşti, fecior marelui Vladu voivod. Dat-au domniia sa cartia domnii sale slugi⟨i⟩ domnii mele, pe nume Stanciul i Dragomir, feciori Şerbului, pentru că au cumpărat moşie în Viezuri dreptŭ 700 aspri gata. Şi au cumpărat-o de la Necşa. Şi au venit înainta domnii mele şi văzui on zapis omeni iscăliţ⟨i⟩ dinprejuru locului din susŭ şi di jos şi dete domniia me cartia domnii mele ca s⟨ă⟩ stăpîniască în vac.

Şi iscăli domniia mea pe: jupîn Ivaşco marele vornic, Niagoe marele logofăt, Stan spătariu, Mitria vistieriu, Bratu comisu, Badea stolnic, Stoica marele postelnicŭ.

Va lat 7093 ⟨1585⟩.

Muzeul judeţean Gorj. Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
Domnul nu corespunde nici văleatului, nici sfatului domnesc. Datat după sfatul domnesc.

184 ⟨1574 septembrie 1 — 1575 august 31⟩ 7083

⟨† Милостїю божїю, Іѡ Алеѯандрꙋ воевод и господинь въсои земле Ꙋггровлахїнское, синь великаго и прѣдобраго Мирча воевод. Дават господст⟩во ми сїю повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми, Ѡпрев постелник.. і хтет избрати ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт съдалище и ѡт посвꙋде. . . вꙋ, занеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дединꙋ жꙋпаницев Блъдаев. . . ⟨Драга⟩шани, над третаго дел и ꙋ Момотещи над половинꙋ. И пак... и даде и побрати жꙋпаница Влъдае по Ѡпрѣ постелник, мꙋж еи... добро мир.

Сего радї, дадох и господство ми Ѡпрев постелникꙋ и жꙋпаницев... <непо>колебимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣемъ господство ми: жꙋпан ... и Митрѣ вистїар и Вадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика <вел постелник>.

... ѡт <Адама> текꙋщаго, въ лѣт ҂зп҃г.

<† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю>, господинь.

⟨Pe verso:⟩ † Cărţile jupînései Vlădaei, vă inochinea Efrosina, pentru Cioroiul i Drăgăşani şi ... pentru Frăsinet.

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă⟩ domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Oprea postelnic... se va alege din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatră şi de peste tot... pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină jupaniţei Vlădaia... ⟨Drăgă⟩şani, peste a treia parte şi în Momoteşti peste jumătate. Şi iar... şi a dat şi a înfrăţit jupaniţa Vlădaia pe Oprea postelnic, bărbatul ei... cu bună pace.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Oprea postelnic şi jupaniţei... neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan ... şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica ⟨mare postelnic⟩.

...de la ⟨Adam⟩ curgători, în anul 7083 ⟨1574—1575⟩.

⟨† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu⟩, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 1 497 (Ep. Rîmnic, XXIX/3). Orig., perg., palimpsest, rupt, lipsă o jumătate, din stînga. Peste textul vechi, jupaniţa Vlădaia, devenită monahia Eufrosina, a scris o danie către Episcopia Rîmnic.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 144. Facs. *Introducere*, I, fig. 13. urm. p. 149.

---

185 ⟨1574—1577⟩ septembrie 3

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми свѣтомꙋ монастир глаголеми Виеръш, ꙗкоже да мꙋ ест село Ѹръцни със блата, със вьс еже ест бил за дѣдинꙋ Радѵлов ключарюл ѡт Голещи, еще покꙋпил ѡт покоинаго Радѵл воеводꙋ Калꙋгнером. Таже ест дал Радѵлов ключар, како да мꙋ ест дѣдинꙋ емꙋ. Сего радї, Радѵл ключар и синовом его, Ївашко велики дворник и Албꙋл что ест бил велики ключар, еже сꙋт по више рѣх, ѡни сꙋт помиловали свѣта монастир, еже ест више рѣх, Виеръшꙋл, тере да их ест помѣнꙋ.

Такождере съм дал и <господство ми свѣ>[1]томꙋ монастир, ꙗкоже да дръжает и да ѡбладает село Ѹръцни и д...[1] свѣтомꙋ монатир, занеже га <ест>[1] помиловал ѡт тех болѣри еже сꙋт више пи<са>[1]ни.

Тем радї, ви вечнии ѡт село ѡт Ѹръцни и ви аціганим и ви послꙋшницн, вьси, да слꙋшает и да работает что хокет дати ѡтцꙋ егꙋмен поꙋченїе на свѣта монастир. Тои говорим господство ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам рѣ<ч>[1] господства ми.

Испис Вадѣ мали днꙗк, въ мѣсеца септемврїе г҃ дьни.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Vierăş, ca să-i fie satul Urîţii cu balta, cu tot ce a fost de moştenire a lui Radul clucer din Goleşti ⟨şi⟩ încă ⟨ce⟩ a cumpărat de la răposatul Radul voievod Călugărul. Deci i-a dat lui Radul clucer, ca să-i fie lui dedină. De aceea, Radul clucer şi cu fiii săi, Ivaşco mare vornic şi Albul care a fost mare clucer, ce sînt mai sus-zişi, ei au miluit sfînta mănăstire ce este mai sus-zisă, Vierăşul, ca să le fie pomană.

De asemenea, am dat şi ⟨domnia mea⟩[1] sfintei mănăstiri, ca să ţină şi să stăpînească satul Urîţii şi . . . [1] sfintei mănăstiri, pentru că au miluit-o acei boieri ce sînt mai sus-scrişi.

Pentru aceasta, voi vecinii din sat de la Urîţi şi voi ţiganii şi voi posluşnicii, toţi să ascultaţi şi să lucraţi cum vă va da învăţătură părintele egumen de la sfînta mănăstire. Aceasta vorbeşte domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

A scris Badea diac mic, în luna septembrie 3 zile.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 960 (Ep. Rîmnic, XI n/15). Orig., hîrtie (30×20), pecete aplicată.

Datat după domn şi Ivaşco mare vornic, doc. fiind posterior morţii lui Albu clucer.

EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 144—145. Facs. *Ibidem*, 536.

---

[1] Loc rupt.

186

⟨1574⟩ septembrie 4, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинь въсою земле Ѹггровлахїенское, синъ великаго и прѣдобраго Мирче воевода, синь Михнев воевода. Даваt господство ми сїю повелѣнїе господства ми Карапчев със братїем си, по име Радослав и Братицъ и Некȣла и Владул и Вадюл и Нѣгȣл и Лепъдат и Кръстѣ със братием си, по име Брънзь Вѣке и Ѡпрѣ и Радомир и Микȣл и Станчюл и поп Крива със чата си и Ванчюл и Вланкȣл и със них синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им сȣт ѡчино ȣ Гор Трестеник, понеже им ест стара и права ѡчинȣ за дѣдинȣ.

А потом, сїе ѡчинȣ еже ест више пис, ѡна ест била хотарътъ ещеже ⟨при⟩ дьни покоинаго Радул воевода, синъ Владул воевода, ѡт в҃ї болѣри, тере сȣт хотарисали ѡни със них дȣше. И поставили сȣт белѣге, да си знает: ȣ вале, ȣ Кладеница Кръстиꙗнов и по кȣде Кладеницъ Болборев и Пискȣл Сȣрȣлов и ȣ пȣт Раковинцев, ȣ ȣлмȣ и ȣ Лакȣл Кръстиꙗнов и ȣ Падина Сȣха, ȣ плопи и ȣ Ꙗмъ Кръстїꙗнов и ȣ Падина Пъцов, ȣ Пискȣ, дори вѣх ȣ Кладе⟨ни⟩ца Кръстиꙗнов.

А потом, село Трестеникȣл ѡт Гор и село Трестеникȣл ѡт Средо и село ѡт Дол Трестеникȣл, ѡни прїидоше пред господства ми, тере сȣт ȣзимали в҃ї болѣри ѡт дьни Радул воевода, синъ Владула, тере ȣновити камени и белѣге. А ѡни не сȣт новити камени, что сȣт тегли със ȣжа ȣ кȣрмезишȣл ѡчинев, тере сȣт [сȣт] извадил Гор Трестеникȣл и ѡт вод и ѡт полю. А потом, село ѡт Гор Трестеникȣл, ѡни жаловаше пред господства ми како тех в҃ї болѣри, что сȣт ȣзимали ѡт них добро волю, ѡни не сȣт ходїли по правдȣ и по законȣ божїю, тере да новитї камени по траг а ȣ тех в҃ї болѣри ѡт дьни Радул воевода, синь

Владул воевода, что сѫт исхабити хотарове. А господство ми гледах и сѫдих, по правдѫ и по закон и дадох господство ми селов шт Гор Трестеникѫлов закон, к͠д болѣри, тере сѫт ходили по потраг а ѫ тех в͠ї болѣри, что сѫт ѫзимали шт волих. Таже сѫт изнандох и истинствовах ере тех в͠ї болѣри шт волю, а шни не сѫт ходили със правдѫ, что сѫт ходили криви. А тех к͠д болѣри, шни сѫт поставили камени и ѫновитї по траг а в͠ї болѣри стари шт дьні покоинаго Радул воевода, синъ Владул воевода. И ѫзимали сѫт волови шт тех в͠ї болѣри шт волꙗ.

Тем радї, дадох и господство ми швемзи людїе еже више речени, ꙗкоже да им сѫт шчинѫ, шхабѫ, им и синовом им и внуком им и привиѫчетом им и шт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже сведетелїе поставих господство ми: жѫпан Ївашко велики дворник и жѫпан Нѣгое велики лwгwфет и Стан спатар и Митрѣ вистїiар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жѫпан Стоикица великїи постѣлник. Исправник, Нѣгое вел лwгwфет.

Пис азь, Некѫла, мѣсеца септемврїе д҃ дьни, въ град Бѫкѫрещи, шт Адама текѫщаго до селе, въ лѣт ҂зпв.

† Їw Алїѯандрѫ вwевwда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Carapcea cu fraţii săi, anume Radoslav şi Brătiţă şi Necula şi Vladul şi Badiul şi Neagul şi Lepădat şi Cîrstea cu fraţii săi, anume Brînză Veche şi Oprea şi Radomir şi Micul şi Stanciul şi popa Criva cu ceata lui şi Banciul şi Vlaicul şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Trestenicul de Sus, pentru că le este veche şi dreaptă ocină de moştenire.

Iar după aceea, această ocină care este mai sus-scrisă, ea a fost hotărnicită încă ⟨din⟩ zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Vladul voievod, de către 12 boieri, de au hotărnicit ei cu sufletele lor. Şi au aşezat semne, să se ştie: în vale la Fîntîna lui Cîrstian şi pe unde este Fîntîna lui Bolborea şi Piscul Surului şi la drumul Racoviţei la ulm şi la Lacul lui Cîrstian şi la Padina Seacă la plopi şi la Groapa lui Cîrstian şi la Padina lui Pîţu, la Pisc, pînă unde a fost, la Fîntîna lui Cîrstian.

Iar după aceea, satul Trestenicul de Sus şi satul Trestenicul de Mijloc şi satul Trestenicul de Jos, ei au venit înaintea domniei mele, de au luat 12 boieri din zilele lui Radul voievod, fiul lui Vladul, ca să înnoiască pietrele şi semnele. Iar ei nu au înnoit pietrele, ci au tras cu funia de-acurmezişul ocinelor, de au scos Trestenicul de Sus şi de la apă şi de la cîmp. Iar după aceea, satul Trestenicul de Sus, ei s-au jeluit înaintea domniei mele că acei 12 boieri pe cari i-au luat de a lor bunăvoie, ei n-au umblat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, ca să înnoiască pietrele pe urma acelor 12 boieri din zilele lui Radul voievod, fiul lui Vladul voievod, ci au stricat hotarele. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, şi am dat domnia mea satului Trestenicul de Sus lege, 24 de boieri, de au umblat pe urma acelor 12 boieri, pe care i-au luat de voie. Astfel, au aflat şi au adeverit că acei 12 boieri de voie, ei n-au umblat cu dreptate, ci au umblat strîmb. Iar acei 24 de boieri, ei au aşezat pietrele şi le-au înnoit pe urma acelor 12 boieri bătrîni din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Vladul voievod. Şi au luat boii de la acei 12 boieri de voie.

De aceea, am dat şi domnia mea acelor oameni care sînt mai sus-spuşi, ca să le fie ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Necula, luna septembrie 4 zile, în cetatea Bucureşti, de la Adam curgători pînă acum, în anul 7082 ⟨1573⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 942 (Ep. Argeş, L/IV). Orig., perg. (47 × 35), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1753.

Văleatul greşit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obişnuinţă, a scris văleatul vechi: ҂з҃пв (7082) în loc de: ҂з҃пг (7083).

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 145–146.

187

⟨1574–1577⟩ septembrie 5.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтомȣ монастирȣ ѡт Тисмѣна, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣ владичице наше Богородице и приснодѣви Мариꙗ и честное еи Ȣспенїе, ꙗкоже да ест волен ѡтцȣ егȣмен Иаѡн и съ братиꙗ ѡт свѣта монастир, да се дръжит нихне делове ѡт блате що се зовъ Бистрецȣл, али половин ѡт вьс Бистрецȣл, ѡт Ковъчицъ даже до Мъчеш и до Бръзогрълъ, що сȣт били приложени ѡт стари господари <иже>[1] прѣжде господства ми бивше. Такождере и господство ми приложе сие блате Бистрецȣл и съ вьси ѡбръшии и ѡпаши елико дръжет блате Бистрецȣлов и ѡт Папориа до Бръзоргъла и Согониа и потрива Цибрȣлȣи; и блате що се зовет Бистрецȣ и при нем в҃ селище и ѡб<а>[1] Кълȣгърѣнилов, ꙗкоже да ест божественимъ иноком въ пищȣ, а господство ми и родїтелем господства ми въ вечное въспоминанїе.

Сего радї, да сȣт вол<ници>[1] калȣгерии ѡт свѣта монастирȣ сами да си дръжет сие блате що сȣт више ȣписане. Сего радї, нихто да их не смѣет бантовати <или за>[1]прѣтити пред сїю книг господства ми, понеже тогаи чьловѣкъ що се хощет покȣсити бантовати или запрѣтити, а тога <чьловѣкъ зло>[1] и ѡргие хощет въсприимати ѡт къ господства ми ꙗкоже <невѣ>[1]рник <и>[1] пр<ѣс>[1]тъпиик и пострамител сиемȣ повелѣнїе господства ми.

Ин<ако>[1] не ке бити, по реч господства ми.

Исправник, Ївашко велики дворник.

Пис аз, Ганѣ, мѣсеца септемврїе е҃ дьни, в лѣт ҂з҃пи.[2]

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостї божї, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei Adormiri, ca să fie volnic părintele egumen Ioan şi cu fraţii din sfînta mănăstire, să ţină părţile lor din balta care se numeşte Bistreţul, dar jumătate din tot Bistreţul, de la Covăciţa pînă la Măceş şi pînă la Gîrla Repede, care au fost dăruite de

domnii bătrîni ⟨care⟩[1] au fost înaintea domniei mele. De asemenea şi domnia mea am dăruit această baltă Bistreţul şi cu toate obîrşiile şi cozile cît ţine balta Bistreţului şi de la Paporna pînă la Gîrla Repede şi Sogoina şi potriva Ţibrului; şi balta ce se cheamă Bistreţu şi pe lîngă ele 2 selişti şi amîndoi Călugărenii, ca să fie pentru hrană dumnezeieştilor călugări, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire.

De aceea, să fie volnici călugării din sfînta mănăstire ca să-şi ţină singuri aceste bălţi care sînt mai sus-scrise. De aceea, nimeni să nu îndrăznească a tulbura ⟨sau⟩[1] a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele, pentru că acel om care va încerca să tulbure sau să oprească, iar acel ⟨om rău⟩[1] şi urgie va primi de la domnia mea ca necredincios ⟨şi⟩[1] călcător şi batjocoritor al acestei porunci a domniei mele.

Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Am scris eu, Ganea, luna septembrie 5 zile, în anul 7088[2] ⟨1580⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 924 (Tismana, LXIV/1). Orig., hîrtie (30×28,5), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1845; alte traduceri ibidem, mss. 329, f. 595v—596, 337, f. 322v—323 şi 1 218, f. 48.

Văleatul greşit; datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 112; *DIR,B*, 146—147. Facs. *DIR,B*, 537.

---

[1] Loc rupt.

[2] Văleatul adăugat ulterior.

---

188 ⟨1574—1576⟩ octombrie 6, Bucureşti

† Милостїю <божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода> и господинъ въсое земли Ѹгрровлах<їиское, синъ> велика<го> и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михн<ев воевода>. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми Станчюлов със братїемꙋ си и Татомиров със братїем<ꙋ си и Ї>в<ан с>ъс братїемꙋ си и Симиѡи със синови си <и Дꙋ>митрꙋ със братмꙋ си и със их синови си, елице емꙋ <Б>огъ припꙋстит, ꙗкоже да им ѡчинꙋ ꙋ Маротин и ꙋ <Пръс>кꙋ половин, понеже ест стара и права <ѡчинꙋ и> дѣдїнꙋ.

А потом, имал Станчюл и Татомир <и Їван> и Симиѡи и Дꙋмитрꙋ и прꙋ пред <господства ми> със Бꙋлгър и Добротъ и със Барбꙋл ѡт Соаре. И та<ко> прѣше Бꙋлгър и Добротъ и Барбꙋл ѡт Соаре по Стан<чюл> и по Татомир и Їван[1] и Симиѡи и Дꙋмит<р>ꙋ еже сꙋт више речени, како не имал ѡчинꙋ <ꙋ>[2] Маро<тин>и и Пръскꙋ половин никакоже. А господство ми гледах и сꙋдих по закон, със въсеми чъститими <правин>тели господства ми <и>[2] изнандох господства ми и видѣ и прочетох господства ми и книга покоинаго... <воевод>а како имал Станчюл и Татомир и <Їван> и Симчѡи и Дꙋ<м>итрꙋ ѡчинꙋ <ꙋ Маротин и ꙋ Пръскꙋ пол>овин, а Бꙋлгър и Добротъ и <Барбꙋл ѡт> Соаре, ѡни...

<Сего радї>... <ѡчи>нꙋ въ ѡхабꙋ, ним...

Сеже сведетели поставлѣем гос<подство ми: жꙋ>пан Драгомир бив вели<к>и дворни<к> и ... и жꙋпан Нѣгое велики л<ѡгѡ>фе<т> и Стан спатар и Митрѣ вистиꙗр и Брат<ꙋл комис>... и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгое велики лѡ<гѡфет>.

<И> аз, Ганѣ, намазах, въ на<с>толни град Бȣкȣрещи, ѡхтомврїе ѕ҃ дьни и ѡт Адама...

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милос<тїю божїю, господинь>.

† Din mila ‹lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod› şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ‹fiul› marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea ‹voievod›. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul cu fraţii săi şi lui Tatomir cu fraţii ‹săi şi lui I›v‹an› cu fraţii săi şi lui Simion cu fiii săi ‹şi lui Du›mitru cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Marotin şi în ‹Pîrs›cu, jumătate, pentru că este veche şi dreaptă ‹ocină şi› dedină.

Iar după aceea, Stanciul şi Tatomir ‹şi Ivan› şi Simion şi Dumitru au avut şi pîră înaintea ‹domniei mele› cu Bulgăr şi Dobrotă şi cu Barbul din Soare. Şi aşa pîrau Bulgăr şi Dobrotă şi Barbul din Soare pe Stan‹ciul› şi Tatomir şi Ivan[1] şi Simion şi Dumit‹r›u care sînt mai sus-spuşi, că nu au ocină ‹în›[2] Maro‹ti›n şi Pîrscu jumătate, nicicum. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ‹şi›[2] am aflat domnia mea şi am văzut şi am citit domnia mea şi cartea răposatului... ‹voievod› că au avut Stanciul şi Tatomir şi ‹Ivan› şi Simion şi Du‹m›itru ocină ‹în Marotin şi în Pîrscu› jumătate, iar Bulgăr şi Dobrotă şi ‹Barbul din› Soare, ei...

‹De aceea›... ocină de ohabă, lor...

Iată martori punem domnia ‹mea›: jupan Dragomir fost mare vornic şi... şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Brat‹ul comis›... şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

‹Şi› eu, Ganea, am scris, în cetatea de scaun Bucureşti, octombrie 6 zile şi de la Adam...

† Io Alexandru voievod, din mila ‹lui Dumnezeu, domn›.

Arh. St. Buc., A.N., MMDCCCXXXIII/1. Orig., hîrtie, rupt şi cu o parte lipsă, pecete aplicată, căzută.
Datat după domn şi sfatul domnesc.

---

[1] Lectură nesigură.
[2] Omis.

---

189 ‹1574 (7083)› octombrie 6, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ȣггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ, синȣ Михнѣ воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Калинѡв и Владȣлѡв и със синови си, елице им Богъ припȣстит, ꙗкѡже да им ест ѡчинȣ ȣ Миховѣни, нихнѡм делове, въсех, варе елице се хтет избрати ѡт сȣх и ѡт водȣ и ѡт по въса ѡчинȣ, понеже им ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ.

А потѡм, имахȣ Калин и Владоул прȣх пред господства ми със Ѡпри и съ чет емȣ. И сице прѣше Ѡпри и чет емȣ по Калин и по Владоул како ест емȣ тъчїю сїе више речена ѡчинȣ, а Калин и Владул ни една метѣх не имат. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закѡни и със въси чьститѡм правителїе господства ми и дадѡх господства ми Ѡпрев и чет емȣ закон, в҃ї болѣри, да заклет како ест емꙋ тъчию сїе више речена ѡчинꙋ. И заклел ест със ними.

А потѡм, Калин и Владоуа, ѡни ещеже не се сꙋт ѡставили сице, нꙋ ꙋ<зели сꙋт>[1] закон к҃д болѣри, ѡт пред господства ми, през закон Ѡпрев, да заклет. А тех в҃і болѣри, ѡт врѣме еже сꙋт видѣли ере хокет тех к҃д болѣри да заклет, а ѡни сꙋт падна како да мꙋ земит господство ми...[1] им волови...[1] и сън...[1] господства ми <прост>[1]их съм волови.

Сице сꙋ<т> дали тех в҃і болѣри и тех к҃д болѣри, како да дръжит тъчїю Калин и Владоул сїе ѡчинꙋ више чечена. А Ѡпрѣ и чет емꙋ ѡсташе ѡт закѡн ѡт пред господства ми, по зла начинанїе емꙋ, како веки метѣх да не имат със више речена ѡчинꙋ.

Сего радї, дадѡх и господство ми Калинов и Владоулов, ꙗкѡже да им ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ,им и синовем и внокѡм и прѣвночетѡм и не ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведѣтеле поставлѣх и господство ми; жꙋпан Ивашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Братꙋл комис и Митрѣ вистїар и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика вел постелник, Исправник, Нѣгое вел лѡгѡфет.

И аз, Дан граматик, еже написах въ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡхтомврїе ѕ҃ дьни, текꙋщим лѣтом ѡт Адама до нинѣ <҂зпг>[2].

† Ꙇѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостю божїю, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Călin şi lui Vladul şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Mihoveni, toate părţile lor, oricît se va alege din uscat şi din apă şi de peste toată ocina, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, Călin şi Vladul au avut pîră înaintea domniei mele cu Oprea şi cu ceata lui. Şi aşa au pîrît Oprea şi ceata lui pe Călin şi pe Vladul că mai sus zisa-ocină este numai a lui, iar Călin şi Vladul nu au nici un amestec. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Oprea şi cetei lui lege, 12 boieri, să jure că această ocină mai sus-zisă este numai a lui. Şi a jurat cu ei.

Iar după aceea, Călin şi Vladul, ei încă nu s-au lăsat aşa, ci ⟨au luat⟩[1] lege, 24 boieri dinaintea domniei mele, peste legea lui Oprea, ca să jure. Iar acei 12 boieri, de vreme ce au văzut că cei 24 de boieri vor să jure, iar ei au căzut la aceea, ca să le ia domnia mea... [1] lor boii...[1] şi ...[1] le-am iertat domnia mea boii.

Astfel au dat acei 12 boieri şi acei 24 de boieri, ca să ţină numai Călin şi Vladul acea ocină mai sus-zisă. Iar Oprea şi ceata lui au rămas de lege dinaintea domniei mele, după fapta lor rea, ca mai mult amestec să nu aibă cu ocina mai sus-zisă.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Călin şi lui Vladul, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul comis şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi eu, Dan grămătic, care am scris în cetatea Bucureşti[1] luna octombrie 6 zile, cursul anilor de la Adam pînă acum <7083>[2] <1574>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 173. Copie din sec. al XX-lea după orig., perg., pecete aplicată. Cu o traducere ibidem, f. 174.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 147—148.

---

[1] Loc şters în orig., menţ. în copie.

[2] Văleatul după o traducere veche, menţ. în copie.

---

190 1574 (7083) octombrie 10, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ȣггрровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣг господства ми, Воиков армаш и жȣпаницев его, Нѣкшев и със синови им, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ село ȣ Мȣшчел, дел Драгȣлѡв ключарюл въса, варе елика се хтет избрати и ȣ село и ȣ полю и ȣ дѣл със винограде и ѡт посвȣде, занеже сȣт били тех више речене ѡчине старе и праве ѡчине и за дѣдинȣ Нѣкшев, жȣпаницев Воиков армаш.

А потом, Воико армаш и жȣпаница его, Нѣкша, ѡни сȣт имали пренїе пред господства ми със почтенного правителю господства ми, със Стоика велики постелник, радї тае више рѣх ѡчинȣ. И сице прѣше почтенномȣ правителю господства ми, жȣпан Стоика велики постелник, како ю ест тае више речена ѡчинȣ и винограде ѡнемȣ, за милȣ. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въсими чьститими правители господства ми и нашел съм и изнаидох господство ми како сȣт била тае више реченȣ ѡчинȣ за дѣдинȣ Нѣкшев, жȣпаницев Воиков армаш, ѡт Драгȣл ключар. Таже, такождере и почтенного правит<е>лю>[1] господства ми, жȣпан Стоика велики постелник, ѡставил се ест ѡи ѡт пред господства ми.

Сего радї, д<а>[1]д<о>[1]х <и госпо>[1]д<ство ми>. . .[1] више писан слȣг господства ми, Воиков армаш и жȣпаницев его, Нѣкшев, ꙗкоже да им ест сїе више рѣх ѡ<чинȣ и вин>[1]ѡград въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внȣко<м>[1] и прѣвнȣчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимȣ, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господства ми: жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики логофет и Стан спатар и Братȣл комис и Митрѣ вистїар и Бадѣ столник и Гоицѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики дворник.

И аз, Бадѣ, еже ю написах ȣ град ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца ѡхтомврїе ї дьни, въ лѣт ҂зпг.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Voico armaş şi jupaniţei sale, Neacşa şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat în Muşcel, partea lui Dragul clucer toată, oricît se va alege şi în sat şi în cîmp şi în dealul cu vie şi de pretutindeni, pentru că au fost aceste mai sus-zise ocine, vechi şi drepte ocine şi de moştenire ale Neacşei, jupaniţa lui Voico armaş.

Iar apoi, Voico armaş şi jupaniţa lui, Neacşa, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu cinstitul dregător al domniei mele, cu Stoica mare postelnic, pentru această mai sus-zisă ocină. Şi aşa a pîrît cinstitul dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, că este această mai sus-zisă ocină şi vie a lui, de miluire. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am găsit şi am aflat domnia mea că a fost această mai sus zisă ocină de moştenire a Neacşei, jupaniţa lui Voico armaş, de la Dragul clucer. Apoi, de asemenea, şi cinstitutul dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, s-a lăsat el dinaintea domniei mele.

De aceea, ⟨am dat şi domnia mea⟩...[1] mai sus-scrisei slugi a domniei mele, Voico armaş şi jupaniţei sale, Neacşa, ca să le fie această mai sus-zisă ⟨ocină şi vie⟩[1] de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul comis şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Şi eu, Badea, care am scris-o în cetate în Bucureşti, luna octombrie 10 zile, în anul 7083 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 962 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXIX/2). Orig., hîrtie (43,5×29), pecete aplicată. Cu o traducere de la mijlocul sec. al XVIII-lea; alte traduceri ibidem, mss. 127, f. 289 şi 134, f. 261.

EDIŢII. Trad. *DIR,B,* 148—149. Facs. *Ibidem,* 538.

---

[1] Loc rupt.

---

191 ⟨1574⟩ octombrie 13

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсое земле Ѹгровлахїиское, сину великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ, сину Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми жȣпаницев Калев ѿ Бръковѣни, ꙗкоже да мȣ ест село Пискȣл въс, със въс хотарȣл, занеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ.

А потом, имах жȣпаница Калѣ прѣнїе пред господства ми със Мошȣл и чет им. И тако прѣше Мошȣл и чет им, како сȣт покопает една кладенеца ȣ село ȣ Пискȣ, еще въ дьни покоинаго Радꙋл воевода и нѣст платил им аспри ф҃ радї тои кладенеца, нȣ хотѣх да дръжет и ѡни ȣ силост ȣ Пискȣ. А ȣ тем, господство ми гледа и сȣдих, по правдȣ и по закон, със въсѣми чьститими правителїе господство ми и видѣх господство ми и прочетах и книг господство ми, како сȣт ȣзели Мошȣл и чет им закон, в҃ї болѣри и не можа заклети никакоже пред господство ми на дьнъ и на сорок. А ȣ тем, господство ми ест видѣл како не има Мошȣл и чет им не ед⟨и⟩а метѣх със село Пискȣл, ере къда ест покȣпил Дѣтко армаш село Пискȣл, ѡни ест платит тех ф҃ аспри радї тои кладенеца, почто е покѡпает. Таже, господство ми ест легнил по Мошȣл и чет им пред господства ми, тере ⟨е⟩м ест побил много, почто радї не се может поконти жȣпаница Калѣ ѿ них.

Сего радї, дадох и господство ми жȣпанецев Калев, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ, ѡхабȣ, еи и синови еи и виȣком и прѣвиȣчетом и ни ѿ когоже непоколѣбимȣ, по реч господство ми.

Сеже и сведетеліе поставлѣх господство ми: жȣпан Івашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Братȣл комис и Гонцѣ пехарник и Стоикица вел постелник. Исправник, Нѣгое вел логофет.

Пис Братȣл, мѣсеца ѡхтомврїе гі҃, а ѡт Адама текȣщаго, въ лѣт ҂зпв҃.

† Іѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

⟨Pe verso:⟩ Да се знает хотарȣлов селȣв Пискȣлов Воиводи: ѡ⟨т⟩ Мъгȣра Копати под Падина със Камена, тȣдȣже оу Пискoлов със Камена, ѡт тȣдȣже писколов дори поли въ запад Пȣта Солев, ѡт тоудȣже всꙗ Пȣта Солева, със камена, ȣ дъба, за хотарисана ѡчина, със зовет ѡколна и Ѿчина Бащом съ селѡ Амаращѡѧ и дори ȣ мъгȣра при ѡчина ѡколна, въ поли ȣ кладенец, ȣ винограда ветхов, ѡт тȣꙗ права пȣта ветха, ȣ Дъбȣ Прапоров Превъш, ȣ Бȣчюм, стара хотара и белѣге при пȣта ветхов, копает вода ѡт въстока и въ поли, пред Мъгȣра Копати със половином и Гринд Грамов.

Ѿт рождества Христова ҂ахлг҃, авгȣст ді҃ дьни.

Пан Строе вел вистїꙗр.

Пан Марко вел пехарник

⟨Pe foaia a patra:⟩ † За Пискȣл, за ѡстах. Прапорȣл.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Calea din Brîncoveni, ca să-i fie satul Piscul tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, jupaniţa Calea a avut pîră înaintea domniei mele cu Moşul şi ceata lui. Şi astfel pîra Moşul şi ceata lui, că au săpat o fîntînă în sat la Piscu, încă din zilele răposatului Radul voievod şi nu le-au plătit lor 500 de aspri pentru acea fîntînă, ci au vrut să ţină şi ei ⟨ocină⟩ cu sila la Piscu. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea şi am citit şi cartea domniei mele, că Moşul şi ceata lui au luat lege, 12 boieri şi n-au putut să jure nicidecum înaintea domniei mele la zi şi la soroc. Iar întru aceasta, domnia mea am văzut că Moşul şi ceata lui n-au avut nici un amestec cu satul Piscul, căci cînd a cumpărat Detco armaş satul Piscul, el a plătit acei 500 de aspri pentru acea fîntînă pe care au săpat-o. Deci, domnia mea am pus pe Moşul şi ceata lui dinaintea domniei mele, de i-am bătut mult, pentru că nu se putea linişti jupaniţa Calea de ei.

De aceea, am dat domnia mea jupaniţei Calea, ca să-i fie ocină, ohabă, ei şi fiilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Bratul comis şi Gonţea paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

A scris Bratul, luna octombrie 13, iar de la Adam curgător în anul 7082 ⟨1573⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Să se ştie hotarele satului Piscul Voievodului: de la Măgura Săpată sub Padina cu Piatră, de acolo la Piscul cu Piatră, de acolo piscul pînă la cîmp, la apus Drumul Sării, de acolo tot pe Drumul Sării, cu piatra, la stejar, la ocina hotărnicită, care se cheamă de ocol și Ocina Părinților cu satul Amărăștoaia și pînă la măgura de lîngă ocina de ocol, la cîmp la fîntînă, la via veche, de aici drept pe drumul vechi, la Stejarul lui Prapor Prevăș, la Bucium, hotarele vechi și semnele lîngă drumul vechi, taie apa de la răsărit și în cîmp, în fața Măgurii Săpate cu jumătate și Grindul lui Grama.

De la nașterea lui Hristos 1633, august 14 zile.

Pan Stroe mare vistier.

Pan Marco mare paharnic.

⟨Pe foaia a patra:⟩ Pentru Piscul, de rămas. Praporul.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 948 (Brîncoveni, XIV/16). Orig., hîrtie (31×21), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una din 1750, cealaltă din 1860.

Văleatul greșit, datat după sfatul domnesc. Diacul, din obișnuință, a scris văleatul vechi: ×зпв (7082) în loc de: ×зпг (7083).

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 149—150. Facs. *Ibidem*, 539.

192 1574 (7083) noiembrie 2

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахинскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринȣ господства ми, жȣпан Бланкȣл ключар и сестрем си, жȣпаница Кера и съ них синови си, елице им Богъ даст, ıакоже да им сȣт село Цигънещїи въсих, със въс хотарȣл, ѡт посвȣде, занеже им ест стара и права ѡчинȣ за дѣдїнȣ.

Ѧ потом, жȣпан Бланкȣл ключар и сестра си, жȣпаница Кера, ѡни сȣт имали прѣнїе пред господства ми със жȣпан Болог Ꙟнъш и със ширȣ си, Нѣгое ватах. И сице прѣше Болог Ꙟнъщ и Нѣгое ватах пред господства ми по Бланкȣл ключар и сестра си, Кера како сȣт имали и ѡни и дѣдї им ѡчинȣ, дѣдїнȣ ȣ Цигънещи, кȣпно със жȣпан Бланкȣл и жȣпаница Кера. Ѧ ȣ тем, господства ми гледах и сȣдих, по правдо и по закон, със въсих чьститими правителїе господства ми и видѣх господства ми и книга покоинаго Пет[р]ашко воевода, како н‹о›сил ест Михнѣ пръкълаб закон кд болѣри през за‹кон›ȣ Бланкȣлов ключар и жȣпаницев Керен и не ‹хо›кет заклети тогда, при дьни ‹покоина›го П‹етра›шко воеводȣ, анȣ ест ѡстал ѡт закон Михнѣ пръкълаб ‹т›ог‹да, ѡт пред Петрашко во›евода. Ѧ ȣ тем, г‹осподство ми съм›отриѡ съм със въсих чьститими правителїе ‹господства м›и, како да не си пла‹кат› жȣпан Болог Ꙟнъш и Нѣгое ватах за кривство, нȣ паки дадох и господство ми Болог Ꙟнъш и Нѣгоев ватах закон и ѡт пред господства ми, кд болѣри, да заклет како сȣт имали ‹ѡт› дѣдї емъ ѡчинȣ кȣпинȣ със Бланкȣл ключар и със жȣпаница Кера ȣ село ȣ Цигънещи. Ѧ ѡни некакоже не может донесити тех кд болѣри пред господства ми, на дьнъ и на сорок, заклети със ѡни‹ми›, анȣ ѡсташе жȣпан Болог Ꙟнъш и Нѣгое ватах ѡт закон и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми жȣпан Бланкȣл ключар и сестре си, жȣпаница Кера, бити им сїе више речено село въ ѡчинȣ и ѡхабȣ, им и синовом емȣ и внȣком и превнучетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимȣ, по ѡрезмȣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики логофет и Митрѣ вїстїiар и Стан спатар и Братȣл комис и ‹Б›адѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика вел постелник. Исправник, Нѣгое вел логофет.

Пис аз, Некола, мѣсеца ноемврїе в дьни, въ лѣт ×зпг.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vlaicul clucer şi surorii sale, jupaniţa Chera şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Ţigăneştii toţi, cu tot hotarul, de pretutindeni, pentru că le este veche şi dreaptă ocină de moştenire!

Iar după aceea, jupan Vlaicul clucer şi sora sa, jupaniţa Chera, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu jupan Bolog Ianăş şi cu cumnatul său Neagoe vătaf. Şi aşa au pîrît Bolog Ianăş şi Neagoe vătaf înaintea domniei mele pe Vlaicul clucer şi pe sora sa, Chera că şi ei şi bunicii lor au avut ocină, dedină în Ţigăneşti, împreună cu jupan Vlaicul şi jupaniţa Chera. Şi întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului Petraşco voievod, că a purtat Mihnea pîrcălab lege 24 boieri, peste legea lui Vlaicul clucer şi a jupaniţei Chera şi n-au vrut să jure atunci, în zilele răposatului Petraşco voievod, ci a rămas de lege Mihnea pîrcălab atunci, ⟨dinaintea lui Petraşco⟩ voievod. Şi întru aceasta, ⟨domnia mea⟩ am socotit cu toţi cinstiţii dregători ⟨ai domniei mele⟩, ca să nu se plîngă jupan Bolog Ianăş şi Neagoe vătaf de nedreptate, ci iarăşi am dat şi domnia mea lui Bolog Ianăş şi lui Neagoe vătaf lege şi dinaintea domniei mele, 24 boieri, să jure că au avut ⟨de la⟩ bunicii lor ocină, împreună cu Vlaicul clucer şi cu jupaniţa Chera, în sat la Ţigăneşti. Iar ei nicicum n-au putut să aducă pe aceşti 24 boieri înaintea domniei mele, la zi şi la soroc, să jure cu ei, ci au rămas jupan Bolog Ianăş şi Neagoe vătaf de lege şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Vlaicul clucer şi surorii sale, jupaniţa Chera, să le fie mai sus-zisul sat de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Mitrea vistier şi Stan spătar şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Necula, luna noiembrie 2 zile, în anul 7083 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 963 (Ep. Buzău, XXXV/6). Orig., hîrtie (31×21), rupt şi pătat, pecete aplicată. Cu o traducere din 1851; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 275v—276.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 150—151.

---

193 **⌊⟨1574—1576⟩ noiembrie 8, Bucureşti**

Moşiia Giurmăneştii ot sud Ialomiţă.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircei voevod, feciorul Mihnei voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle slugilor domniei méle, lui Şărbu şi lui Dumitru şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moşie a patra parte din Giurmăneşti du preste tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

După acéia, Şărbu şi Dumitru au avut pîră înaintea domniei méle de către Manea şi de către Stan şi de către Stanciul şi de către ceata lor. Şi aşa pîra cum că nu are Şărbu şi Dumitru nice un améstec cu această moşie. Iar întru acéia, domniia mea am căutat şi am judecat, după dreptate şi după lége, cu toţi cinstiţii boiarii domniei méle şi însumi domniia mea am dat Manei şi lui Stan şi Stanciului lége, 12 boiari, ca să jure cum că nu are Şărbu şi Dumitru nici un améstec cu această mai sus-numită moşie. Iar ei nicicum nu au putut să aducă acei 12 boiari la zi şi la soroc, înaintea domniei méle, ci au rămas de lége şi de judecată dinaintea domniei méle, cum întru aceasta améstec să nu aibă în vécii vécilor, amin.

Pentru acesta şi domniia mea am dat lui Şărbu şi lui Dumitru ca să le fie lor de moştenire şi ohabnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimenea să nu să clătească, după zisa dumniei méle.

Iată şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Neagoe vel logofăt i Stan vel spatar i Mitrea vistier i Bratul comis i Badea stolnic i Gonţea peharnic i Stoica vel postelnic. Ispravnic, Neagoe vel logofăt.

Şi eu... [1] care am scris în scaunul oraşului Bucureşti, noemvrie 8, vă leat 7080 ⟨1571⟩.

Procit... [2] stolnic.

S-au tălmăcit asémenea după hrisov sîrbescu. Az Costandin dascăl slovenesc izpisah.

Bibl. Acad., Fotografii, LXXXI/149. Fotocopie după traducere din sec. al XVIII-lea. Văleatul greşit; datat după domn şi sfatul domnesc.

---

[1] Loc alb.
[4] Nume ilizibil.

---

194 1574 (7083) decembrie 18, Bucureşti

† Милостїю божї, Иѡн Ꙗлнѯандрꙋ воивода и господинъ въсои земле Ѹгровлахиско, синъ великаго и прѣдобраго Михнѣ воивода и синъ Мирчев воевода. Дават господства ми слꙋг господства ми, Ѡпрѣв бан ѡт Дръгъшани, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ѡт Момотещи дел Чинчилов, въса, вари коли хокит избрати ѡт поли и ѡт шꙋме и по въс хотаромꙋ. Ꙗ потом, покопил Ѡпрѣ бан ѡт над Чинчюл, за ҂д҃ аспри готови. И продаде ѡи ѡт негов добро воли и ѡт прѣд въса мегиеши. И пак покꙋпил ѡт над Лепъдат ѡт Момотещи негов дел въса и със лозїе, али третаго дел ѡт ѡчинꙋ Гъскъв, за ҂а҃т аспри.

И пак покопил една циганкꙋ, на име Станка, за т҃н аспри; и пак покꙋпил ѡт над Дꙋмитрꙋ ѡт Поꙋшещи и продал ест Дꙋмитрꙋ ѡт негов добро воли. Ꙗ пак покꙋпил една циганкꙋ, на име Ꙗнка, ѡт над Нѣгое ѡт Бълчещи, за с҃н аспри готови. И пак покꙋпил едни аціган, на име Радꙋл, ѡт над Стан ѡт Бръгърещи, за ѡ҃ аспри готови. И пак покꙋпил ѡт над Стан ѡт Бръгърещи, више пис, едни аціган със цига<н>[1]кам си, на име Тꙋдор и Дръгана, за в҃ї флоринци за злато и д҃ лаки за шокрълат и р҃н аспри готови. И продадел тех аціганн къда ест прибѣзи <ꙋ>[1] Ѹгꙋрскои Земле. И продадел ѡи, ѡт негов добро воли.

Сего радї, дадох господства ми, ꙗкоже да мо ест ѡчинꙋ ѡхабник синъви емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчитомꙋ и ни ѡт когоже непотъкновененомꙋ, поризмо господства ми. А по съмрътн Ѡпрѣв бан, прьдалнка да не бꙋдет, варн что си изб<р>[1]ат ѡт неговꙋ дел, а ѡни да държит тех ѡчинꙋ више пис.

Понеже сеже <и сведе>[2]тели поставлеем господства ми: жꙋпан Ивашко вел дворник и жꙋпан Добромир велики бан и Нѣгое велики логофет и жꙋпан Драгомир бив вел дворник и Стан спатар и жꙋпан Митрѣ вистїiар и Братꙋл комис, Дꙋмитрꙋ ключар и Харват портар и жꙋпан Стоикицъ постелник. Исправник, жꙋпан Добромир вел бан.

Пис аз, Радослав, въ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца декемврїе н҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃пг.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mihnea voievod şi fiul lui Mircea voievod. Dă domnia mea slugii domniei mele, Oprea ban din Drăgăşani, ca să-i fie ocină din Momoteşti partea lui Cinciul, toată, oricît se va alege, din cîmp şi din pădure şi de peste tot hotarul. Iar apoi, a cumpărat Oprea ban de la Cinciul, pentru 1 000 aspri gata. Şi a vîndut el de bunăvoia lui şi înaintea tuturor megieşilor. Şi iar a cumpărat de la Lepădat din Momoteşti partea sa toată şi cu vie, însă a treia parte din ocina lui Gîscă, pentru 1 300 aspri.

Şi iar a cumpărat o ţigancă, anume Stanca, pentru 350 aspri; şi iar a cumpărat de la Dumitru din Pouşeşti şi a vîndut Dumitru de a lui bună voie. Şi iar a cumpărat o ţigancă, anume Anca, de la Neagoe din Bălceşti, pentru 250 aspri gata. Şi iar a cumpărat un ţigan, anume Radul, de la Stan din Brăgăreşti, pentru 800 aspri gata. Şi iar a cumpărat de la Stan din Brăgăreşti, mai sus-scris, un ţigan cu ţiganca lui, anume Tudor şi Drăgana, pentru 12 florinţi de aur, 4 coţi de şocîrlat şi 150 aspri gata. Şi a vîndut aceşti ţigani, cînd a fost pribeag ⟨în⟩[1] Ţara Ungurească. Şi a vîndut el, de bună voia lui.

De aceea, am dat domnia mea, ca să-i fie ocină ohabnică fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele. Iar după moartea lui Oprea ban, prădalica să nu fie, orice se va alege din partea lui, iar ei să ţină acea acină mai sus-scrisă.

Pentrucă iată ⟨şi martori⟩[2] punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Dobromir mare ban şi Neagoe mare logofăt şi jupan Dragomir fost mare vornic şi Stan spătar şi jupan Mitrea vistier şi Bratul comis, Dumitru clucer şi Harvat portar şi jupan Stoichiţă postelnic. Ispravnic, jupan Dobromir mare ban.

Am scris eu, Radoslav, în cetatea Bucureşti, luna decembrie 18 zile, în anul 7083 ⟨1574⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 964 (Ep. Rîmnic, LXVII/11). Orig., perg. (32×40,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 707, f. 245.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 151—152.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

195 ⟨1575—1576⟩ ianuarie, Bucureşti

† Милостїю божїею, Iѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсое земле Ѹгрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми Ѡпрев със синови си, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Флорещи, занеже ест покȣпена и дѣдїнȣ ѡчинȣ, понеже ю ест покȣпи Ѡпрѣ ѡт Барбȣл и ѡт Стан и ѡт Драгомир, за ф͠п аспри готови и за едни вол. И пак покȣпи Ѡпрѣ ѡт Барбȣл една фалче, за н͠ аспри. И пак покȣпи Ѡпрѣ ѡт Дан една пол за фалче, за едни вол и за едни свини. И пак покȣпи Ѡпрѣ ѡт над Мъниꙗчи едни нив на хотар, за м͠ аспри. И пак покȣпи Ѡпрѣ ѡт Стоика ȣ село една селище със градїнȣ и със ȣвощие и със връбе, за н͠ аспри. И пак покȣпи Ѡпрѣ ѡт Стан ѡт Ѹршани една фалче, за м͠ аспри. И пак покȣпи Ѡпрѣ ѡт Воико една фалче, за м͠ аспри.

И продал съе више именити людїе еже сȣт писани, ѡни ѡт нихномȣ добро волю и със з<н>анїе въсем мегиꙗшом.

А потом, прїиде Ѡпрѣ пред господства ми, тере даде сам Ѡпрѣ дъщерȣ емȣ, на име Сора, прекен тае више реченȣ ѡчинȣ, да бȣде емȣ бащȣ се Ѡпрев помѣнȣ и дъщерȣ емȣ прекен. А по съмрътни бащȣ си Ѡпрев, а дрȣг никто да не имат метѣх със тае ѡчинȣ, нȣ тъчїю да ѡбладает дъщера емȣ, Сора и синови си, понеже ест дал бащȣ си, Ѡпрѣ, ѡни ѡт нихна добро волю.

Сего радї, дадох и господство ми Ѡпрев и дъщерȣ емȣ, Сорев и синови си еи, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, ним и синови си им е вноком и прѣвночетом и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелие поставлюх господс во ми: жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики логофет и Стан велики спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братȣл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика постелник. Исправник, Нѣгое велики логофет.

И аз, Берча, пис мѣсеца генарїе. . .[1], въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, в лѣт ҂з͠п.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Floreşti, fiindcă este cumpărătură şi dedină ocină, pentru că a cumpărat-o Oprea de la Barbul şi de la Stan şi de la Dragomir, pentru 580 aspri gata şi un bou. Şi iar a cumpărat Oprea de la Barbul o falce, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Oprea de la Dan o jumătate de falce, cu un bou şi un porc. Şi iar a cumpărat Oprea de la Măniiaci un ogor la hotar, pentru 40 aspri. Şi iar a cumpărat Oprea de la Stoica în sat o selişte cu grădină şi cu pomet şi cu sălcii, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Oprea de la Stan din Urşani o falce, pentru 40 aspri. Şi iar a cumpărat Oprea de la Voico o falce, pentru 40 aspri.

Şi au vîndut aceşti mai sus-numiţi oameni care sînt scrişi, ei de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

Iar apoi, Oprea a venit înaintea domniei mele, de a dat zestre singur Oprea fiicei lui, anume Sora, această mai sus-zişă ocină, să-i fie tatălui ei Oprea pomană şi fiicei lui zestre. Iar după moartea tatălui său, iar nimeni altul să nu aibă amestec cu această ocină, ci numai Sora, fiica lui Oprea şi fiii ei să stăpînească, pentru că a dat-o tatăl său Oprea, de a lui bunăvoie.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Oprea şi fiicei lui, Sora şi fiilor ei, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan mare sătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi eu, Bercea, am scris, luna ianuarie...[1] în cetatea de scaun Bucureşti, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 912 (Bistriţa, VIII/3). Orig., hîrtie(25×37), pecete timbrată. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, mss. 192, f. 362, 201, f.213, 713, ff. 666 (sub 11 ianuarie) şi 805v—806 (sub 5 ianuarie).

Văleatul greşit; datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Slav şi trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, nr. 37, 4. Trad. *DIR,B*, 153—154. Facs. *DIR,B*, 540.

---

[1] Loc alb.

---

196 — 1575 (7083) ianuarie, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Нан със братїем си и Воинѣ със братїꙗм си и Стоикъв и Щефȣлов и Нѣгȣлов и със синовим, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Тътърън, ѡт дел Данчюлов със братїꙗм си и Бȣнев със братїем си и със първи братичед и Драгомир със братїꙗм си, понеже сȣт покȣпили Нан със братїꙗм си и Воинѣ със братїем си и Стоика и Щефȣл и Нѣгȣл и Стан место за шȣмȣ ѡт Крȣчишоара, по Пȣт Зорилъв дори ȣ Лиицѣ и ѡт Лиицѣ, Коаделе Зорилъв дори ȣ ръспътїе и дори ȣ вода Снѣговȣлоз, по Пȣт Зъринъв дори по крающе Пилȣлȣи и по крающе Манъръв дори колинкȣл Мънъръв и пак дори Крȣчишоара, ѡт на Данчюл със братїем си и ѡт на Бȣнѣ и ѡт на Данчюл със братїем и със братичед и ѡт на Драгомир със братȣ си, ⟨за⟩[1] ҂а҃с аспри готови. И продавали сȣт сїе више речени именитии людїе със нихним добром волю и със ȣзнанїе въсем мегиꙗшом ѡт Ґор и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

И сведѣтелїе били сȣт того алдъмаш, на име: Дръгич ѡт Сȣслънещи и ѡт Микшани, Данчюл и ѡт Пȣкѣни, Бадюл и ѡт Скȣташи, Данкȣл, синъ Данчюлов.

Ѧли да се знает кто колико ест дал, толико да дръжит: Нан със братїем си за с҃ ⟨аспри⟩[1] и Воинѣ със братїем дал ест с҃ аспри и Стоика дал ест сам с҃ аспри и Щефȣл дал ест сам с҃ аспри и Нѣгȣл дал сам с҃ аспри и Стан дал ест сам с҃ аспри.

И пак покȣпи Щефȣл и Стоика и и Нан и Воинѣ и Нѣг и Стан ѡчинȣ, дел Бȣнев и Манев и Стоикъв и Радев ѡт Зорилъ, въса, варе елика се хтет избрати ѡт Крȣчишоара дори ȣ Фаг Сȣкалъв и по пȣт Перишȣлов дори ȣ хотарȣл Перишȣлов, за ҂а҃т аспри. И продали сȣт тех людїе више речени тае ѡчинȣ Щефȣлов и Стоикъв и Нанов и Воинев и Нѣгȣлов и Станов ѡт нихним добро волю и със ȣзнанїе въсем мегиꙗшом ѡт гор и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

Єще да се знает како сȣт кȣпили тех людїе више речени шȣм, тере сȣт копали и сȣт жежени шȣма със ѡгнъ.

Сего радї, дадох господства ми Щефꙋлов и Стоикъв и Нан и Вои<нев>[2] и Нѣгꙋлов и <Станов>[2], ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ, ꙋхабꙋ, им и синовем им и виꙋком и прѣвиꙋчитом им и не ѿт когоже непотекновено, по реч господства ми.

Сеже сведѣтелю поставлюх господства ми: жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїiар и Братꙋл комис и Бадѣ <столник>...[2] и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики дворник.

Пис аз, Бадѣ, въ столни град Бꙋкꙋреци, мѣсеца генарїе...[3] дьни, въ лѣт ҂зпг.

† Їѡ Алеѯандрꙋ воевода, милостїю божїю, господинь.

〈Pe verso:〉 Тътъръи сꙋд Ѳлх<ов>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nan cu fraţii săi şi lui Voinea cu fraţii săi şi lui Stoica şi lui Şteful şi lui Neagul şi cu fiii, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Tătărăi, din partea lui Danciul cu fraţii săi şi a lui Bunea cu fraţii săi şi cu verii primari şi a lui Dragomir cu fraţii săi, pentru că a cumpărat Nan cu fraţii săi şi Voinea cu fraţii săi şi Stoica şi Şteful şi Neagul şi Stan, loc de pădure, de la Crucişoara, pe Drumul lui Zorilă pînă la Linţea şi de la Linţea, Coadele lui Zorilă pînă la răspîntie şi pînă la apa Snagovului, pe Drumul lui Zîrnă, pînă la marginea Pilului şi pe marginea Maiărei, pînă la colnicul Maiărei şi iar pînă la Crucişoara, de la Danciul cu fraţii săi şi de la Bunea şi de la Danciul cu fraţii şi cu verii şi de la Dragomir cu fratele său, 〈pentru〉[1] 1 200 aspri gata. Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi numiţi oameni, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

Şi martori au fost la acel aldămaş, anume: Drăghici din Suslăneşti şi din Micşani, Danciul şi din Pucheni, Badiul şi din Scutaşi, Dancul, fiul lui Danciul.

Însă să se ştie cine cît a dat, atîta să ţină: Nan cu fraţii săi pentru 200 〈aspri〉[1] şi Voinea cu fraţii săi a dat 200 aspri şi Stoica a dat singur 200 aspri şi Şteful a dat singur 200 aspri şi Neagul a dat singur 200 aspri şi Stan a dat singur 200 aspri.

Şi iar au cumpărat Şteful şi Stoica şi Nan şi Voinea şi Neag şi Stan ocină, partea lui Bunea şi Manea şi Stoica şi Rada de la Zorilă, toată, oricît se va alege, de la Crucişoara şi pînă la Fagul lui Sucală şi pe drumul Perişului pînă la hotarul Perişului, pentru 1 300 aspri. Şi au vîndut acei oameni mai sus-zişi, acea ocină lui Şteful şi lui Stoica şi lui Nan şi lui Voinea şi lui Neagul şi lui Stan de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

Şi încă să se ştie că au cumpărat acei oameni mai sus-zişi pădurea, de au săpat şi au ars pădurea cu foc.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Şteful şi lui Stoica şi lui Nan şi lui Voinea şi lui Neagul şi 〈lui Stan〉[2], ca să le fie ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea 〈stolnic〉...[2] şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Am scris eu, Badea, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie,...[3] zile, în anul 7083 ⟨1575⟩

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨ Pe verso:⟩ Tătărăi, judeţul Elh⟨ov⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 972 (Cîmpulung, XVII/1). Orig., perg. (37,5×42,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844; altă traducere ibidem, ms. 204, f. 182v—183.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 152—153.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt şi şters.

[3] Loc alb.

197 — 1575 (7083) ianuarie 12, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ всеи земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синъ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтенномȣ и правителю господства ми, жȣпан Харват велики портар и със нихно емȣ синови, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест нѣкое лозїе за покȣпенїе, занеже ест покȣпил почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Харват велики портар, със аспри готови ѡт Воико ѡт Кълинещи, една виноград за ѵ҃ аспрї. И пак ест покȣпи ѡт Белеȣжа ѡт гор ѡграда една виноград, пак за ѵ҃ аспри готови. И пак ест покȣпи ѡт <на>[1]д ...[1]мир Чороба една виноградї, за р҃ аспри. И пак ест покȣпи ѡт над Дȣмитрȣ ...<по>[1]го<н>[1] за лозїе, за ле҃ аспри. И продали сȣт сїю више речени людїе сїе више писане винограде ѡт нихновом добром воле и със знанїе въсем мегїашом ѡт ѡколо мѣсто.

Тем радї, дадох съм и господство ми почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Харват велики портар, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ, ѡхабȣ, емȣ и синовем емȣ и внȣком и прѣвнȣчетомȣ емȣ и не ѡт когожде непоколѣбимо, порезмȣ господства ми.

Сеже поставлѣх господство ми и свѣдѣтелю: жȣпан Ївашко велики дворникȣ и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет и жȣпан Стан вел спатар и Бадѣ вел столник и Братȣл вел комис и Митрѣ вел вистїꙗр и Гонцѣ вел пехарник и Стоикица вел постелник. Исправник, Нѣгое вел лѡгѡфет.

И писах аз, Стан граматик, въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца гинарїе ві҃ дьни, въ лѣт ҂зпг҃.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi dregătorului domniei mele, jupan Harvat mare portar şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie nişte vii de cumpărătură, pentru că le-a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, cu asprii gata de la Voico din Călineşti, o vie pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat de la Beleuja din sus de ogradă o vie, tot pentru 400 aspri gata. Şi iar a cumpărat de la ...[1] mir Cioroba o vie pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat de la Dumitru...[1] pogon de vie, pentru 35 aspri. Şi au vîndut aceşti oameni

mai sus-zişi, aceste vii mai sus-scrise de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, ca să-i fie ocină, ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată am pus domnia mea şi martori: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi Badea mare stolnic şi Bratul mare comis şi Mitrea mare vistier şi Gonţea mare paharnic şi Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi am scris eu, Stan grămătic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 12 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 965 (Glavacioc, VIII/3). Orig., hîrtie (30×21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1848: altă traducere ibidem, ms. 223, f. 17v—18.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 154. Facs. *Ibidem*, 541.

---

[1] Loc rupt.

---

198 1575 (7083) ianuarie 12, Bucureşti

† Милостїею божїею, Іѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсое земле Ꙋггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синъ Михнев воеводꙋ. Дават господства ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Плопов ватах ѡт Добрꙋнꙋлꙋ и съ синови си, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест една ацинганкꙋ, на име Вишана и със една дъщъра, на име Сора, понеже мꙋ ест покꙋпил Плоп ватах ѡт Татꙋл ѡт Живи Водї, за ѱ҃ аспри тꙋрски. И пак покꙋпи Плоп ѡт Доротею егꙋмен ѡт свѣта монастирю глаголеми Козиꙗ една ацинганкꙋ, на име Дръг...[1] и със една дъщъръ, за ѱ҃ аспри тꙋрски. И пак покꙋпи Плоп ѡт Кръчюн ѡт Блъ<кънещи е>[1]д<и>[1]а ацинганкꙋ, на име Ирина, за ф҃ аспри.

И а потом, прииде Дꙋмитрꙋ ѡт Блъкъ<не>[1]щи тере се <побра>[1]тил със Плоп ватах и влѣзили сꙋт ѡба два ꙋ свѣтаа цръква. И даровал ест Дꙋмитрꙋ по Пло<п със е>[1]дин ацинган, на име Стан а Плоп даровал е<ст по Дꙋмитрꙋ>...[1] с<със е>[1]дин кон тꙋрскꙋ, врѣден ҂а҃ф <аспри>[1] тꙋрски.

И продадох више речени людїе тех ацингани ѡт негови добром воле, със знанїе въсѣм мегїꙗшом и ѡт пред господства ми.

Сего радї, да<до>[1]х и господства ми слꙋг господства ми Плопов више речени ацинганки, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ въ ѡхабꙋ, ним и синови им, вноком и прѣвночитом и не ѡт когоже непоколѣбит, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелю поставлѣем господства ми чьститими правители господства ми: жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики логофет и жꙋпан Стан вел спатар и жꙋпан Митрѣ вел вистїꙗр и жꙋпан Братꙋл вел комис и жꙋпан Бадѣ столник ...[1] и жꙋпан Гонцѣ вел пехарник <и жꙋпан>[2] Стоика вел постелник. Исправник, жꙋпан Нѣгое велики логофет.

И аз, Нѣг, еже намаз<ах въ настолни гра>[2]д Бꙋк<ꙋр>[1]ещи, мѣсеца генарїе в҃ї дьни, въ лѣт ҂з҃пг.

† Іѡ Алеѯандрꙋ <вѡевѡда, милостїю>[2] божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Plop vătaf din Dobrunul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie o ţigancă, anume Vişana şi cu o fiică, anume Sora, pentru că le-a cumpărat Plop vătaf de la Tatul din Apele Vii, pentru 700 aspri turceşti. Şi iar a cumpărat Plop de la Doroteiu egumen de la sfînta mănăstire numită Cozia o ţigancă, anume Drăg...[1] şi cu o fiică, pentru 700 aspri turceşti. Şi iar a cumpărat Plop de la Crăciun din Vîl⟨căneşti⟩[1] o ţigancă, anume Irina, pentru 500 aspri.

Iar după aceea, a venit Dumitru din Vîlcă⟨ne⟩[1]şti de s-a ⟨înfrăţit⟩[1] cu Plop vătaf şi au intrat amîndoi în sfînta biserică. Şi a dăruit Dumitru pe Pl⟨op cu⟩[1] un ţigan, anume Stan, iar Plop ⟨a⟩[1] dăruit ⟨pe Dumitru⟩ ...[1] cu un cal turcesc preţuit 1500 ⟨aspri⟩[1] turceşti.

Şi au vîndut mai sus-zişii oameni aceşti ţigani de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor megieşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele Plop mai sus-zisele ţigănci, ca să-i fie ocină de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea pe cinstiţii dregători ai domniei mele: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi jupan Mitrea mare vistier şi jupan Bratul mare comis şi jupan Badea stolnic şi jupan Gonţea mare paharnic ⟨şi jupan⟩[2] Stoica mare postelnic. Ispravnic, jupan Neagoe mare logofăt.

Şi cu, Neag, care am scris ⟨în cetatea de scaun⟩[2] Buc⟨ur⟩[1]eşti, luna ianuarie 12 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alexandru ⟨voievod, din mila⟩[2] lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., Fotografii, III/21. Fotocopie după orig., perg., pecete timbrată.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc acoperit de pecete.

---

199 — 1575 (7083) ianuarie 12, Bucureşti

Hrisovul lui Alecsandru vodă pentru moşia Pleniţa, cu leat 7083 ⟨1575⟩.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Alexandru voevod şi domn a tot pămîntul Ţării Rumâneşti, fecior marelui şi preabunului Mircea voevod, nepot Mihnii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Stan, pentru că am dat lui moşie în Pleniţa din partea Albului paşi 22, care o au cumpărat de la Albul, drept aspri 150, largul paşi 25, lungu paşi 5.

Apoi după aceia, au schimbat Stan din partea Ghicei în silişte, au schimbat cu Ghicea 5 paşi. Apoi, iar au schimbat Stan iar un loc în silişte, din partea Stoicăi 17 paşi. Apoi, iar au schimbat Stan iar un loc în silişte, din partea Radului, au schimbat cu Radu 12 paşi. Au schimbat şi s-au tocmit între dînşi, de bunăvoe. După aceasta, iar au mai dat moşie Vişei şi Neagăi, iar în Pleniţa, din partea tatălui lor, Drăgoi, însă a şase parte, pre care o au dat tatăl lor, Drăgoiu, de a lui bunăvoe şi alte moşii, cît ar fi, Drăgoiu le-au dat feciorilor lui, Oancei, Mihului şi Giurgei, lui Stan şi lui Ivan, pentru că aşa au tocmit tatăl lor, Drăgoi.

Pentru aceasta, am dat domniia mea lui Stan, Vişei şi Neagăi, Oancei, Mihului, Giurgii, lui Stan şi lui Ivan moşie ohamnică lor, nepoţilor, strenepoţilor, neclătit peste zisa domnii mele.

Însă şi mărturii am pus domniia mea: jupan Ivaşco vel vornec, Neagoe vel logofăt, Stan spătar, Mitrea vistierul, Brat comis, Badea stolnic, Gonţea paharnic, Stoichiţa vel postelnic. ⟨Ispravnic⟩, Ivaşco vel vornic.

Şi am scris eu, Perinca, în scaunul oraşului Bucureşti, ghenarie 12, de la Adam leat 7083 ⟨1575⟩.

Ieste copie scoasă întocmai după o condică veche ce să află în canţelaria iconomii sfintii Mitropolii. 848 maiu 25.

Şeful canţ⟨elarii⟩, peharnic Zosima.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 966 (Căluiu, VIII/2). Copie din 1848 după traducere.
EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 93—94; *DIR,B*, 155.

200 1575 (7083) ianuarie 13, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въс[с]ои земле Ѹггровлахїйской, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводȣ, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїе пов<е>лѣнїе господства ми слȣг господства ми Добре и съ них синови, елицем Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Поенари, ѡт дел Михаюв и Владȣлов, понеже прїиде Михаю и Владѹл пред господсгва ми, тере ȣложил и побратише се със Добре, како да ест три братїе неразделени въ вѣки. И побра<тише се Ми>хаю и Владѹл със Добре над више речена ѡчинȣ <ѡт иихном добром вол>ю и със ȣзнанїе васѣм <м>егїꙗшом. И дал ест Добре зради сїе братство ҂а̄ аспри готови, зради тае ѡчинȣ,варе елика се хтет избр<ати ѡт> посвȣде, ȣ Поенари.

И паки да ест попев Дȣмитрȣ ѡчинȣ ȣ Поенари, ѡт дел Строев ѡт Блъчѣни, понеже ѡ ест покȣпил поп Дȣмитрȣ ѡт Строе, за т̃ аспри готови и за едни кон добръ. Али ȣ сѣдалище селов въса и ѡба два ѡгръзем, елика се х<тет>[1] избрати, въса и ѡт рѣде половина и ѡт Бале със Тръстїе половина. Тем радї, продадох Строе ѡт своим добром волю.

И паки да ест Нѣгъв и синовим ею нѣки къщи еже ест сътворил със мȣж ею, на име Радомир. Таже, Радомиров се сълȣчит съмрътъ и на съмрътнаа его, ѡи сице ест пȣстил, како да бȣде тѣх кȣке женȣм си, Нѣгъи и синовим ею.

А потом, Нѣга, ѡина имала прȣ пред господства ми със братїꙗм мȣж еи, Радомиров, на име Злате и със анепсеи. И тако прѣше Злате и съ анепсеи си, како да възимает и тѣх кȣки братом си, Радомир ѡт женȣ си, Нѣга. А господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, със <въсѣ>ми чьстиитими правителїе господства ми <и>[1] изнаидох <и ист>инствовах како ест пȣстил Радомир на своим съмръти... си кȣке женȣ си, Нѣгъ<в> и... ею. Тем <радї, дадох> Нѣгъи и синовим им.

И паки да ест Добре една аџиганкȣ, на <име>...съ, понеже ѡ ест покȣпил Добре ѡт Михаю... <пла>тил Добре ѡт една дȣженїе за ѵ̄ аспри сребръни.

Сего <радї>, дадох и господство ми вишиим именитим людїи, ꙗкоже да им <ест въ ѡчин>е и въ ѡхабе, им и синовим им и вноком и прѣвнȣчитом им и не ѡт <когоже не>поколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе <постав>их господство ми: жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое вел<ики> лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Бадѣ <столник и Брат>ꙋл комис и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. И исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

И аз, еже написах мо... Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генаріе г҃і дьни, в лѣт ҂зпг҃.
† Іѡ <Алїѯа>ндрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă dominia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dobre şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Poenari, din partea lui Mihaiu şi a lui Vladul, pentru că au venit Mihaiu şi Vladul înaintea domniei mele, de au aşezat şi s-au înfrăţit cu Dobre, ca să fie trei fraţi nedespărţiţi în veci. Şi s-au înfrăţit Mihaiu şi Vladul cu Dobre peste ocina mai sus-zisă ⟨de a lor bunăvoie⟩ şi cu ştirea tuturor megieşilor. Şi a dat Dobre pentru această frăţie 1 000 aspri gata, pentru acea ocină, oricît se va alege ⟨de⟩ peste tot, la Poenari.

Şi iar să fie popii Dumitru ocină la Poenari, din partea lui Stroe din Vîlceni, pentru că a cumpărat-o popa Dumitru de la Stroe, pentru 300 aspri gata şi pentru un cal bun. Însă în toată vatra satului şi din amîndouă ogrăzile, cît se va alege toată şi din rediu jumătate şi din Valea cu Trestie jumătate. Pentru aceasta, a vîndut Stroe de a lui bunăvoie.

Şi iar să fie Neagăi şi fiilor ei nişte case pe care le-a făcut cu bărbatul ei, anume Radomir. Însă lui Radomir i s-a întîmplat moarte şi la moartea lui, el aşa a lăsat, ca să fie acele case femeii sale Neaga şi fiilor ei.

Iar după aceea, Neaga, ea a avut pîră înaintea domniei mele cu fraţii bărbatului ei, Radomir, anume Zlate şi cu nepoţii săi. Şi aşa pîra Zlate şi cu nepoţii lui, ca să ia acele case ale fratelui său, Radomir de la femeia lui, Neaga. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ⟨şi⟩[1] am aflat ⟨şi⟩ am adeverit că a lăsat Radomir la moartea sa... casele sale femeii sale, Neaga şi... ei. ⟨Pentru⟩ aceasta, ⟨am dat⟩ Neagăi şi fiilor lor.

Şi iar să fie lui Dobre o ţigancă, anume... pentru că a cumpărat-o Dobre de la Miahiu ⟨căci a plătit⟩ Dobre o datorie de 400 aspri de argint.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-numiţilor oameni, ca să le ⟨fie de ocină⟩ şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Badea ⟨stolnic şi Brat⟩ul comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi eu, care am scris... ⟨în oraşul⟩ Bucureşti, luna ianuarie 13 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io ⟨Alixa⟩ndru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CVI/2. Orig., hîrtie (41×29,5), rupt, pecete aplicată. Cu o traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea, după care s-au făcut unele completări.

EDIŢII. Trad. *DIR,B,* 155—156.

---

[1] Omis.

201 1575 (7083) ianuarie 13, Bucureşti

† Întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul, blagocistivul şi de Hristos iubitoriu şi singur stăpînitor şi de Dumnezeu unsul, Io Alexandru voevod, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, feciorul Mihnei voevod, cu mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind toată Ţara Rumânească, încă şi laturilor plaiurilor, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Bine am voit domniia mea cu bunăvoinţa mea şi cu curată şi luminată inima domnii méle ca să proslăvesc pre Dumnezeu cel ce m-au proslăvit şi cu mărire m-au înălţat în scaunul celui întru sfinţenie răposat părintelui domniei méle. Iată am dăruit domniia mea acest cu totul cinstit şi bine închipuit hrisov al domniei méle slugilor domniei méle, anume Lal şi Dragomir şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Şoptanii toţi cu tot hotarul şi cu morile şi Mălurénii toţi şi cu tot hotarul şi siliştea Păuleştilor toată, cu tot hotarul şi siliştea Răteştilor toată, cu tot hotarul şi un plaiu ce să chiamă Dobroneag, pentru că sînt ale lor bătrîne şi drepte moşii şi de baştină.

Apoi, au avut feciorii lui Lal şi ai lui Dragomir, anume Lal şi cu cetaşii lui şi Voinea şi cu cetaşii lui şi Pătru şi cu cetaşii lui şi Badea şi cu cetaşii lui pîră înaintea răposatului Pătru voevod cu feciorii Bratei Lep⟨şa⟩[1] şi ai lui Micşan, anume Bratea şi cu cetaşii lui şi Stanciul şi cu cetaşii lui. Şi aşa au pîrît Brata Lepşa[1] şi cu cetaşii lui şi Stanciul şi cu cetaşii lui, cum sînt acéste mai sus-zise sate ale lor de baştină. Deci răposatul Pătru voevod au fost judecat, după dreptate şi după lége, cu toţi cinstiţii boierii domniei sale şi au dat lui Lal cu cetaşii lui şi lui Voinea cu cetaşii lui şi lui Pătru cu cetaşii lui şi Badei cu cetaşii lui lége, 12 boieri, ca să jure cum sînt acéste mai sus-zise sate ale lor de baştină. Şi i-au adus şi au jurat înaintea răposatului Pătru voevod. Apoi Brata cu cetaşii şi Stanciul cu cetaşii lui, ei au luat lége preste lége, 24 de boieri. Apoi, n-au adus pre acei 24 de boieri, carii au fost scrişi în răvaş, ci au adus alţi oameni, de au înşălat pre răposatul Pătru voevod şi au zis că au jurat. Şi au luat boii acelor 12 boieri.

Iar apoi, în vrémea cînd au învrednicit domnul Dumnezeu în scaunul domnii méle, iar Lal cu cetaşii şi Voinea cu cetaşii lui şi Pătru cu cetaşii lui şi Badea cu cetaşii, ei au venit înaintea domnii méle de s-au plîns de strîmbătate, cum că n-au jurat acei 24 de boieri înaintea răposatului Pătru voevod, cum s-au zis mai sus. Apoi domniia mea am căutat şi am judecat, cu toţi cinstiţii boierii domniei mele şi am trimis însumi domniia mea pe boieriul domniei méle, Dragomir portar, de au luat boii acelor 24 de boieri şi au întors boii acelor 12 boieri. Iar apoi, Brata cu cetaşii lui şi Stanciul cu cetaşii lui, ei au venit înaintea domnii méle, de au zis că au jurat cu acei 24 de boieri, de au înşălat şi pre domniia mea, cum au înşelat şi pre răposatul Pătru voevod. Apoi domniia mea însumi, dar m-am mîniiat de am bătut pe Lal şi cu cetaşii lui, ce s-au zis mai sus[2] şi i-am băgat domniia mea în puşcărie şi am trimis domniia mea pe sluga domnii méle, Stroe armaş, de au întors boii acelor 24 de boieri de la Lal şi de la cetaşii lui ce s-au scris mai sus.

Iar apoi, Lal şi cu cetaşii lui ce s-au zis mai sus, ei încă n-au vrut să să lase aşa, ci iarăşi au venit înaintea domniei méle, de s-au plîns de strîmbătate. Iar domniia mea am căutat şi am judecat, cu toţi cinstiţii boierii domnii méle şi am dat domniia mea lui Lal cu cetaşii lui ce s-au scris mai sus şi Bratei şi cetaşilor lui, ca să aducă pre acei 24 de boieri. Apoi Lal şi cu cetaşii lui, ei au adus pre acei 12 boieri, iar Brata şi cu cetaşii lui, iar au adus pre acei 24 de boieri, ei iar n-au adus pe acei ce au fost scrişi în răvaş, ci au adus iar alţi oameni, de iarăşi au înşălat pre domniia mea şi au zis că au jurat. Iar domniia mea iarăşi am bătut pre Lal şi pre cetaşii lui, pre bună dreptate.

Dar apoi Lal şi cetaşii lui, ei încă n-au vrut să să lase aşa, ci iarăşi au venit înaintea domniei méle de s-au plîns de strîmbătate, iar domniia mea am căutat însumi şi am judecat şi am dat însumi domniia mea lui Lal şi cetaşilor lui, ca să aducă dintr-acei 24 de boieri, 9 boieri, iar ei au adus 7 boieri şi acei 7 boieri au zis înaintea domniei méle că n-au jurat, iar domniia mea nu i-am crezut, ci iar m-am mîniiat de am băgat pre Lal şi pre cetaşii lui în puşcărie şi am băgat domniia mea şi pre acei 7 boieri şi am trimis însumi domniia mea pre boierul domniei méle, Cazan dvornic de au strîns pre acei 12 boieri şi pre acei 24 de boieri şi încă mulţi megiaşi dinprejurul locului şi 10 preoţi şi s-au îmbrăcat un preot în odăjdii şi au pus sfînta Evanghelie înaintea biséricii, de au jurat acei 12 boieri şi încă mulţi megiiaşi cum sînt acéste mai sus-zise sate ale lui Lal şi ale cetașilor lui ce s-au scris mai sus. Şi au adus Cazan dvornic şi pre acei 24 de boieri înaintea domnii méle, de i-am tras însumi domniia mea cîte unul pe răvaş înaintea domnii méle, iar el iarăşi au zis înaintea domniei méle că unii dintr-înşii n-au jurat, iar alţii au zis că au jurat. Iar domniia mea iarăşi m-am apucat şi am adeverit însumi domniia mea că au umblat Brata Lepşa [3] şi cetaşii lui cu vorbe mincinoase şi au înşelat pe domniia mea. De care domniia mea m-am mîniiat, de am băgat pre Bratul şi cetaşii lui şi pre acei 24 de boieri în puşcărie şi au stătut lucrul să-şi pue capetele; iar domniia mea iarăși m-am milostivit, de le-am ertat capetele. Şi au rămas Brata Lepșa [1] şi cetaşii lui ce au scris mai sus de lége dinaintea domnii méle.

Drept acéia, am dat şi domniia mea lui Lal cu cetaşii lui şi lui Voinea cu cetaşii lui şi lui Pătru cu cetaşii lui şi Badei cu cetaşii lui, ca să le fie lor acéste mai sus-zise sate de baştină şi ohabnice, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Şi încă și blestcm punem domnia mea, pre carele va alége domnul Dumnezeu după petrécerea domnii méle a fi stăpîn Ţării Rumâneşti, au din fiii domnii méle au după păcatele noastre, din alt neam, de va cinsti şi va întări și va înoi acest hrisov al domnii méle, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească întru domniia lui și în véci sufletul lui; iar de va călca şi de va defăima și va strica acest hrisov al domnii méle, pre acela domnul Dumnezeu să-l bată și să ucigă aici trupul lui și în veacul viitor sufletul lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu Aria și cu acei necredincioşi jidovi carii au strigat asupra domnului Dumnezeu și mîntuitoriului nostru Isus Hristos: „ia-l, ia-l şi restignéşte pre el", sîngele lui asupra lor și asupra feciorilor lor, care iaste şi va fi în véci, amin.

Iată și mărturii punem domniia mea pe: jupan Ivaşco dvornic i jupan Neagoe vel logofăt i Stan vel spătar i Mitrea vel vistier i Bratul comis i Badea stolnic i Gonțea paharnic i jupan Stoica vel postelnic. Ispravnic, Ivaşco dvornic.

Şi am scris eu, Şain, sin Iosif, în orașul Bucureşti, ghenarie 13, 7083 ⟨1575⟩.

Acest izvod s-a tălmăcit pre limba românească de pe hrisovul cel sîrbesc asémenea la Şcoala Domnească cea slovenească ot Sf. Gheorghie cel Vechiu.

† Floru ierei dascăl slovenesc izpisah 1762.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCMLV/11. Traducere din 1762. Copie ibidem, ms. 1 232, f. 177—178.

EDIŢII. *DIR,B*, 156—158.

---

[1] Nume adăugat deasupra rîndului, de aceeaşi mînă şi cu aceeaşi cerneală.
[2] „Ce s-au zis mai sus," scrise deasupra rîndului.
[3] „Brata Lepşa", scrise deasupra rîndului.

---

202 1575 (7083) ianuarie 15, Bucureşti

Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевод и господинъ въсои земли Ꙋггровла<хїи>скои, синъ великагѡ и прѣдобрагѡ Мирчѣ воевод, внꙋк Михнѣ воевод. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми сфѣтои монаастир глаголемыи Вїеръш, храм Въведенїе прѣсфѣтѣи Богородице и чьстнѣишомꙋ ѡтцꙋ игꙋмен и всем братїемъ живꙋщимъ въ сфѣтое мѣстѣ томъ, ꙗкѡже да мꙋ естъ на Голещи едни брод за воденице ѡт згоръ и едни виноград паки на Голещи със едни вечни, по име Ꙋрс. Сїю виноград, ѡна естъ за прекие монахїею Сарїи. Понеже прїиде монахїѧ Сара и жꙋпанѧца Каплѣ пред господства ми, тере естъ дал сїю брод за водинѧци и сїю виноград и единъ вечни на Голещи више рѣчено ѡт негове добро волю сфѣтомꙋ монастир за ради дꙋшѧ Албꙋ вел ключар, ꙗкѡже да естъ сфѣтомꙋ монастир въ ѹкрѣпленїе и инокѡм въ пищꙋ и въ <ѡ>страбꙋ.

Сеже и заклинанїе поставих господство ми, аще кого изберет господъ Богъ нашъ быти наместникꙋ Влаское Земли или ѡт сръдечнаго плода господства ми и ти, помаза Христꙋ и съ наслѣдниче нашемꙋ ходатанствоем съ именем божїемъ иже сътворшаго небо и земли ещеже и више приложити, таково кто разорит сїю книгꙋ господства ми, а ѡнъ да естъ проклет ѡт ти҃ї сфѣтыи ѡтци еже ест въ Никею и ѡт д҃ еѵггелищи.

Сеже ѹбо и свѣдителїе поставлѧем господство ми: жꙋпан Драгомир[1] вел дворник и жꙋпан Нѣгое вел логофът и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братꙋл комис и Харват[2] столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Нѣгое вел логофът.

Пис Єрꙋл логофътꙋл, ѹ град глаголеми Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генарїе еі҃ дьни, лѣт ҂зпг҃.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Vierăş, hramul Intrarea în biserică a preasfintei născătoare de Dumnezeu şi preacinstitului părinte egumen şi tuturor fraţilor care trăiesc în acest sfînt locaş, ca să le fie la Goleşti un vad la moara de sus şi o vie iarăşi la Goleşti, cu un vecin, anume Urs. Această vie, ea este de zestre a monahiei Sara. Pentru că a venit monahia Sara şi jupaniţa Caplea înaintea domniei mele, de a dat acest vad de moară şi această vie şi un vecin mai sus-zis la Goleşti de a lor bună voie sfintei mănăstiri pentru sufletul luiAlbu mare clucer, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi călugărilor de hrană şi de folosinţă.

Iată şi blestem am pus domnia mea, ca pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie urmaşul nostru în Ţara Românească, sau din rodul inimii domniei mele şi tu unsule al lui Hristos şi cu mijlocirea urmaşilor noştri, cu numele lui Dumnezeu care a făcut cerul şi pămîntul, încă şi cele dăruite mai sus, astfel cine va strica această carte a domniei mele, iar el să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi de 4 evanghelişti.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir [1] mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Harvat [2] stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

A scris Erul logofăt, în cetatea numită Bucureşti, luna ianuarie 15 zile, anul 7083 ⟨1575⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 133. Copie slavă; altă copie ibidem, ms. 710, f. 772. Traduceri ibidem, mss. 348, f. 2–3, 349, f. 16–17 şi S.I., nr. 967 (XXII/6).

---

[1] În acest timp mare vornic este Ivaşco.

[2] În acest timp mare stolnic este Badea.

---

203 — 1575 (7083) ianuarie 17, Bucureşti

† Милостїю божїею, Іѡ Ѧлеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹгрровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми Щефȣлов и Богданов и със братиꙗм си и със синови, елице им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Кръстненещи и ȣ Поенари, дел Страшѡв, въса, варе илика се хтит избрати, ѡт село и ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт планин и ѡт посвȣде.

Ѧ потом, Щефȣл и Богдан, ѡни имаше прѣние със Миндилещии радї ѡчинȣ ѡт Поенари, еще прѣд покоинаго Владе воевода. И сици прѣше Миндилещии тогда, како нѣст имал Щефȣл и Богдан ѡчинȣ ȣ Поенари. Таже, покоинаго Владе воевода дал ест Щефȣлов и Богданов закон, в҃ї болѣри, да заклет. Таже, Щефȣл и Богдан, ѡни донесише тех в҃ї болѣри пред покоинаго Владе воевода и заклели сȣт със ѡнимни како им ест негов ѡчина ѡт Поенари дѣдина. И ѡсташе Миндилещии ѡт закон ѡт пред покоинаго Влад воевода.

Таже и господство ми видѣх книг покоинаго Влад воевод, ветха и помрачена. Таже, господство ми понових и ȣтвръдих книг покоинаго брата ми, Владе воеводе.

И пак да ест Бончилъв ѡчинȣ ȣ Кръстинещии и ȣ Поенари, дел Балев, въса, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт планин и ѡт посвȣде, понеже ȣ покȣпи за ѵ҃ аспри.

И пак покȣпи Циган ѡчинȣ ȣ Кръстненещи и ȣ Поенари, дел Стоикев, въса, ѡт полю и ѡт шȣм ȣ ѡт вод и ѡт планин, за ѵ҃ аспри.

И пак покȣпи Нѣгое ѡчинȣ ȣ <Кръстнене>[1]щи <и ȣ Поен>[1]ари, дел Бъдилъв, въса, <ѡт полю и ѡт ш>[1]ȣм и ѡт вод и ѡт планин...[1]

И пак покȣпи Нѣгое ѡчинȣ ȣ Кръстненещи и ȣ Поенари, дел Стоꙗнов, въса, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт планин и ѡт посвȣде, за ѡ҃ аспри. И продадоше сїе више речени людїе ѡт нихнȣ добром волю и със знанїꙗ въсѣм мегїꙗшом.

Сего радї, дадох и господство ми Щефȣлов и Богданов и Бончилъв и Циганов и Нѣгоев и и Нѣгоев, ꙗкоже да им сȣт ѡчине и ѡхабъ, им и синовим им и винȣком и прѣвинȣчетом им и не ѡт когоже непотъ<к>новено, порисмȣ господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе наставлѣх господство ми: жȣпан Добромир бивше вел бан Кралевски и жȣпан Драгомир бив вел дворник и жȣпан Івашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики логофет и Стан спатар и Братȣл комис и Митрѣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. И исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

Пис аз, Богдан мали диꙗк, въ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе з҃ї дьни и ѡт Ꙗдама до сего писаниꙗ, въ лѣт ҂з҃пг.

† Їѡ Ꙗлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Şteful şi lui Bogdan şi cu fraţii lor şi cu fiii, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Cîrstieneşti şi în Poenari, partea lui Straoa toată, oricît se va alege, din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi de pretutindeni.

Iar după aceea, Şteful şi Bogdan, ei au avut pîră cu Mindileştii pentru ocina de la Poenari, încă înaintea răposatului Vlad voievod. Şi aşa pîrau Mindileştii atunci, că n-au avut Şteful şi Bogdan ocină în Poenari. Astfel, răposatul Vlad voievod a dat lui Şteful şi lui Bogdan lege, 12 boieri, să jure. Astfel, Şteful şi Bogdan, ei au adus pe acei 12 boieri înaintea răposatului Vlad voievod şi au jurat cu ei că le este ocina din Poenari moştenire. Şi au rămas Mindileştii de lege dinaintea răposatului Vlad voievod.

De asemenea şi domnia mea am văzut cartea răposatului Vlad voievod, veche şi pătată. Deci domnia mea am înnoit şi am întărit cartea răposatului frate al meu, Vlad voievod.

Şi iar să fie lui Voicilă ocină în Cîrstiineşti şi în Poenari, partea lui Balea toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o cu 400 aspri.

Şi iar a cumpărat Ţigan ocină în Cîrstieneşti şi în Poenari, partea lui Stoica toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din munte, pentru 400 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagoe ocină în ⟨Cîrstiene⟩[1]şti ⟨şi în Poen⟩[1]ari, partea lui Bădilă toată ⟨din cîmp şi din⟩[1] pădure şi din apă şi din munte...[1]

Şi iar a cumpărat Neagoe ocină în Cîrstieneşti şi în Poenari, partea lui Stoian toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi de pretutindeni, pentru 800 aspri. Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Şteful şi lui Bogdan şi lui Voicilă şi lui Ţigan şi lui Neagoe şi iar lui Neagoe, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul comis şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Bogdan diac mic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 17 zile şi de la Adam pînă la această scriere, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 968 (Mitrop. Ţ. Rom., CVIII/1). Orig., perg. (29×43), pecete timbrată. Cu o traducere din 1907.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 159–160.

---

[1] Loc rupt şi şters.

Cu mila lui Dumnezău, Io Alexandru voevod şi domnŭ a to⟨a⟩tă Ţara Rumânească, fecior marelui şi preabunului Mircei vodă, feciorul Mihnei vodă. Dat-am domniia mea această carte a domnii méle Pîrvului, nepot de frate lui Cherbeleţŭ şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezău îi va da, ca să-i fie lui jumătate satul den Comane. Pentru că acest sat mai sus-numit l-au fostŭ cîştigat Dragul spătar, încă din zilele răposatului Radului vodă care s-au sfîrşit la Rîmnicŭ, cu dreaptă şi credincioasă slujbă ce au făcut Dragul spătar pe acel sat ce mai sus s-au numit.

Iar după acéia, cîndŭ au fostŭ acum, în zilele domnii méle, au venit călugării şi părintele egumenul de la sfînta mănăstire ce să cheamă Tismana cu alte cărţi mai bătrîne decît cartea Dragului spătar, de s-au pîrît denaintea domnii méle, cum că iaste a lor moşiia. Iar domniia mea am căutat şi am judecatŭ, pe dreptate şi pe legea lui Dumnezău, denpreună cu toţi cinstiţii dregătorii domnii méle şi am aflatŭ domniia mea, cum că această moşie iaste jumătate a călugărilor, iar jumătate a jupînului Dragul spătar, acest sat de milă. Iar mai pe urmă au fostŭ căzut pe acéstea mai sus-numite silişti tri deşugubini şi le-au plătit jupînul Dragul spătar dintr-a lui bucate, în mîinile Pîrvului banul.

Pentru acéia, am dat domniia mea Pîrvului, nepotul lu Cherbeleţ, ca să ţie el jumătate den satul Comane şi den rumâni şi de peste totŭ hotarulŭ iar călugării de la sfînta mănăstire să ţie céialaltă jumătate, pentru că i-au înfrăţitŭ domniia mea, ca să le fie lor acest satŭ de mai sus-numit, Comani, ohabnicŭ, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strenepoţilor lui şi de către niminilea nemişcat, după porunca domnii méle.

Iată şi mărturii am pus domniia mea: jupanul Ivaşco vel vornic i jupan Neagoe vel logofăt i Stan spătar i Dumitru[1] vistier i Bratul comis i Badea stolnic i Gonţa păharnic i jupan Stoica vel postelnic. Şi ispravnic, Neagoe vel logofăt.

Au scris Stan, luna lui ghenarie 19 dni, leat 7085 ⟨1577⟩.

Iar în limba rumânească s-au tălmăcit acum la iunie 29 dni 1736, de Vitilă portar...[2] ot Baia de Aramă.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 1 017 (Tismana, LXXXIX/4). Traducere din 1736.
Datat după domn şi sfatul domnesc.
EDIŢII. *DIR,B*, 160—161.

---

[1] Corect: Mitrea.
[2] Prescurtare indescifrabilă.

---

205 1575 (7083) ianuarie 19, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрѹ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїискои, синъ великааго и прѣдобраaго Мирчев воевода, синъ Михнев воеводѹ. Даватъ господство ми сїе повелѣнїе господства ми слѹг господства ми, Бернвое лѡгѡфет и със синови емѹ, елицѹ Богъ припѹстит, ꙗкоже да мѹ ест една ацинганкѹ, имѣ ен Нѣкша и със сином си, на име Станчюл, понеже их ест покѹпил Бернвое лѡгѡфет ѡт Станчюл ѡт Чекънещи ватах, за ҂в҃ аспри готови. И продаде Станчюл ватах тех више речени ацингани за негов добром волю и със ѹзнанїе въсѣм мегиꙗшѡм ѡт ѡкръстъ им.

Сего радї, дадох и господство ми више реченнȣ слȣг господства ми, Беривое лѡгѡфет, тех више именити ацигании бит<и е>[1]мȣ въ ѡчинȣ и ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ и виȣкѡм и прѣвиȣчетѡм емȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

И свѣдѣтелїе поставлех господство ми: жȣпан Драгомир бившои велики дворник и жȣпан Ивашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїiар и Братȣл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет.

И аз, Бȣта, еже писах въ настолнии градȣ Бȣкȣрещї, въ мѣсецъ генарїе ѳ͞ї дьни, ѡт Адама въ лѣт ҂з͞пг.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Berivoe logofăt şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ce să-i fie o ţigancă, numele ei Neacşa şi cu fiul ei, anume Stanciul, pentru că i-a cumpărat Berivoe logofăt de la Stanciul vătaf din Cecăneşti, pentru 2 000 aspri gata. Şi a vîndut Stanciul vătaf pe aceşti mai sus-spuşi ţigani, de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megieşilor din jurul lui.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-spusei slugi a domniei mele, Berivoe logofăt, pe aceşti mai sus-numiţi ţigani, să-i fie de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, jupan Neagoe mare logofăt.

Şi eu, Buta, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna ianuarie 19 zile, de la Adam în anul 7083 <1575>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist.,XXI/288. Orig., hîrtie (32×21,5), pecete aplicată, căzută.

---

[1] Loc rupt.

206 1575 (7083) ianuarie 25, Bucureşti

Бъсѣсвѣтомȣ божественомȣ послѣдȣеще Писанїю рекшомȣ: „милости хощȣ ане жертвы" паки ꙗкѡ „милостинѣми ѡчищит сѧ грѣси" и „блажени милостивїи, ꙗкѡ ти помиловани бȣдȣт", ꙗкѡже пророка насищена оуста глаголет: „блажен мȣж вес дьнъ наслаждает сѧ господови". Сїѧ оубо оу блаженагѡ Писанїе оувѣдевше, паки слышахом пророка Дȣхом Свѣтымъ глаголеща ꙗкѡ „слышите оубѡ, царїе и разȣмѣите, навихните, сȣдие земли, виȣшите дръжащихъ множества и гръдѧщих сѧ ѡ <на>родих ꙗзык, ꙗкѡ дана быст ѡт господа држава вам и сиљ ѡт вышнѧгѡ." Разȣмѣвше оубо ꙗкѡ всѣкъ вь рȣках божїи сȣт еликѡ хощет оубо комȣждо ѡт нас подабает, нь оубо блажен и треблажен иже Бога дарȣет богатство добре растачает и дѣлает вь таинѣ Богȣ вьрȣченїе емȣ талант, ꙗкѡ оуслышит благи оубо и сладки ѡи глас радованїе: „благи рабе <и> вѣрни, вниди вь радостъ господа своегѡ".

Сїѧ слышавше, подобаетже и нам внимати ѡт здешныѧ мало времена и преходна оу негоже и глаголет ꙗкѡ „всѧка слава до времена естъ“. Подобаетже и нам поревновати иже прежде нас бывше благочестиви свѣтопочивше царїе и господам иже и на добре оустроивше и сїѧ добрѣ препроводивше и сими земними небесна приѡбретоше блага; и сих наслѣдовавших, а зем<на> земним ѡстав[л]ше.

Сего ради ижъ вь Христа Бога, благовѣрни и благочестиви и Христолюбиви и самодръжавни и Богомъ помазани, Їѡ Алеѯандрꙋ воевод, божїю милостїю, господинъ всеи земли Оуггровлахїискои, синъ великагѡ и прѣдобрагѡ Мирча воевода, синъ Михнев воевод, желанїем вьжделех къ всѣхъ честныхъ и божественым црькквам <по> пророческомꙋ слово: „имже ѡбразом желает елена источники водни“, сице желает дꙋша моѧ къ всѣм свѣтым, божествени ѡбители ѡт свѣтаго монастира господа Бога и спаса нашего <Їс>оу<са> Христа...[1] даро<в> настоѧщих сїю хрисовꙋ господства ми, свѣтомꙋ и божественомꙋ монастир глаголеми Бїеръш, идѣже ест храм свѣтое Вьвѣденїе прѣчистѣи владичице наше и приснѡ дѣвы Марїа, да оузимает оу вьси годени п<о> пет хїлїади аспри ѡт вамꙋ господства ми ѡт Рꙋкъв, занеже сам да<до>х и приложих господство ми сїю ѡброк ꙋ свѣта монастиръ више рѣчене ради дꙋше покоинаго правителю господства ми, жꙋпан Албꙋл велики ключар, пачето ради постави си ест главꙋ емꙋ ради главꙋ господства ми, къда ме сꙋт оударили молдовѣни със Їѡан воевод съ прелъстом на село Фокшани, къда ест хотѣл брат господства ми, Їѡ Петрꙋ воевод, оулѣзити господаръ въ земли Молдавски. Тогда видех господство ми любов въсем болѣрим господства ми и витѣзом, какѡ сꙋт были оу неволю господства ми; таже по голѣмо любов ѡт почтени правителїе господства ми, жꙋпан Ивашко велики логофет и брат емꙋ, жꙋпан Албꙋл велики ключар, ни един нѣст чинил иѕѣлѡ сꙋт были ради поставити главѣх им ради главꙋ господства ми [2]. И ащели не хтѣл се сꙋт бы было вратили ѡни оузад, тогда, тере сꙋт бранили главꙋ господства ми [3], а главꙋ господства ми хтѣт бы падал; инакѡ нѣст был бы, какѡ ест сам Богъ свѣдител. Таже еще почтеномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Ивашко велики логофет оутѣкал ест ранил ѡт бою, а жꙋпан Албꙋл велики ключар изгꙋбил ест тамо главꙋ емꙋ, ради глава господства ми.

Таже оу тем, господство ми оумилостивихом се тере сам дал и приложих сїю ѡброк, ҂е аспри, ѡт вамꙋ господства ми ѡт Рꙋкър, ради дꙋше покоинагѡ жꙋпан Албꙋл велики ключар, идеже ест погребен тѣло егѡ, Богъ да простит дꙋшѧ его, ꙗкоже да ест вь оукрѣпленїе свѣтомꙋ монастир, а братїам иноцим еже живꙋщих внем, да им ест вь пищꙋ и вь ѡстраб, а покоиномꙋ правителю господства ми, жꙋпан Албꙋл велики ключар, вѣчное вьспоминанїе.

Єщеже и заклинанїе поставих господство ми: кого изберет господъ Богъ, по ѡшествїю господства ми, бити владател Влашкое Земли, или ѡт средиик наше или ѡт сред<ич>наго плода господства ми, или, по грѣсехъ нашех, ѡт ино племенек, да аще почтет и оутвердит и поновит сїю хрисовꙋ господства ми, того господъ Богъ да почтет и сьхранит вь господствѣ его и вѣцѣ дꙋше его; ащелиже не хокет почтет и оутвердит и поновит сїю хрисовꙋ господства ми, ни хокет поперет и порꙋчит и разорит сїю помѧнꙋ, того господъ Богъ да поразит и ꙋбиет зде тело его, а вь бꙋдꙋщех вѣцѣ дꙋша его и да имат частїю със Їꙋда и сь проклетом Арїѧ и сь инѣми невѣрни їꙋдене иже вьзьпиша на господа Бога и спаса нашего <Їс>оу<са> Христа: „вьзми, вьзми, распени егѡ“, кръв его <на них и>[4] над чадех ихъ, еже ест и бꙋдет вь вѣкъ вѣка, амин.

Сеже оубо и свѣдителїе поставлюх господство ми: жꙋпан Добромир быв бан Кралевски и жꙋпан Драгомир выбше велики дворник и жꙋпан Ивашкѡ вел дворник и жꙋпан Нѣгое вел логофет и жꙋпан Стан вел спатар и жꙋпан Митрѣ

вел вистїꙗр и жꙋпан Бадѣ вел столник и жꙋпан Гоицѣ вел пехарник <и>[4] жꙋпан Стоика вел постелник. <Исправник>[4], Нѣгое вел логофет.

И ми грѣшни, [Тꙋдор] мали Тъꙋраш и Балѣ мали дїꙗк, еже ю мазаше вь столни град Бꙋкꙋрещїи, мѣсеца генарїе ке҃ дьни, ѡт Ꙗдама лѣт ҂зпг҃.

Urmînd atotsfintei, dumnezeieştii Scripturi care spune: „milă voiesc şi nu jertfă“ şi iarăşi: „cu milostenii se curăţă păcatele“ şi „fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi“, precum spune gura proorocului ⟨de duh⟩ insuflată: „fericit bărbatul care miluind în fiece zi, se îndulceşte de domnul“. Acestea dar ştiind din dumnezeiasca Scriptură, iarăşi am auzit pe proorocul care grăieşte cu Duhul Sfînt: „auziţi dar, împăraţi, şi înţelegeţi, pătrundeţi-vă, judecători ai pămîntului luaţi aminte ⟨cei⟩ care stăpîniţi mulţimile şi vă mîndriţi cu noroadele limbilor, că stăpînirea vă e dată de la domnul şi puterea de la cel de sus“. Înţelegînd dar că toate sînt în mîna lui Dumnezeu ⟨care dă⟩ cît voieşte fiecăruia din noi; însă fericit şi de trei ori fericit este acela care cheltuieşte bine bogăţia cea dată de la Dumnezeu şi împarte în taină talantul încredinţat lui de Dumnezeu, ca să audă acel glas bun şi dulce de bucurie: „bunule rob şi credincios, intră în bucuria domnului tău“.

Acestea auzind, ni se cuvine şi nouă să înţelegem despre cele de aici că sînt de scurtă vreme şi trecătoare, precum şi spune că: „toată slava pînă la o vreme este“. Se cuvine şi nouă să rîvnim împăraţilor şi domnilor binecinstitori şi sfîntrăposaţi ce-au fost înainte de noi, care şi ⟨cele pămînteşti⟩ bine şi-au întocmit şi acestea bine cîrmuindu-le şi cu aceste pămînteşti au dobîndit bunurile cereşti; şi acestea moştenindu-le, cele pămînteşti pămîntului le-au lăsat.

Pentru aceasta ⟨şi eu⟩, cel în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul şi de Dumnezeu unsul, Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod, cu dorire am dorit către toate cinstitele şi dumnezeieştile biserici, ⟨după⟩ cuvîntul proorocului: „în ce chip doreşte cerbul izvoarelor apelor“, aşa doreşte sufletul meu către atotsfîntul, dumnezeiescul lăcaş al sfintei mănăstiri a domnului Dumnezeul şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos...[1] daruri acest hrisov de faţă al domniei mele, sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Vierăş, unde este hramul sfintei Intrări în biserică a preacuratei stăpînei noastre şi pururea fecioară Maria, ca să ia în fiecare an cîte cinci mii aspri din vama domniei mele de la Rucăr, pentru că am dat şi am dăruit domnia mea acest obroc la sfînta mănăstire mai sus-zisă pentru sufletul răposatului dregător al domniei mele, jupan Albul mare clucer, pentru că şi-a pus capul lui pentru capul domniei mele, cînd m-au lovit moldovenii cu Ioan voievod cu înşelăciune la satul Focşani, cînd a voit fratele domniei mele, Io Petru voievod, să intre domn în ţara Moldovei. Atunci am văzut domnia mea iubirea tuturor boierilor domniei mele şi a vitejilor, cum au fost la nevoia domniei mele; astfel mai mare iubire de la cinstiţii dregători ai domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt şi fratele lui, jupan Albul mare clucer, nici unul n-au făcut, de şi-au pus capetele lor pentru capul domniei mele [2]. Şi dacă nu s-ar fi întors ei înapoi, atunci, de au apărat capul domniei mele[3], iar capul domniei mele ar fi căzut; altfel nu ar fi fost, cum este martor însuşi Dumnezeu. Astfel încă cinstitul dregător al domniei mele, jupan Ivaşco mare logofăt a scăpat din luptă rănit, iar jupan Albul mare clucer a pierdut acolo capul lui, pentru capul domniei mele.

Astfel întru aceea, domnia mea m-am milostivit de am dat şi am dăruit acest obroc, 5 000 aspri, din vama domniei mele de la Rucăr, pentru sufletul răposatului jupan Albul mare clucer, unde este îngropat trupul lui, Dumnezeu să ierte sufletul lui, ca să fie pentru întărirea sfintei mănăstiri, iar fraţilor călugări care vieţuiesc în ea, să le fie de hrană şi de folosinţă, iar răposatului dregător al domniei mele, jupan Albul mare clucer, veşnică pomenire.

Încă şi blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu, după trecerea domniei mele, să fie stăpînitorul Ţării Româneşti, sau din neamul nostru sau din rodul inimii domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veci sufletul lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va călca şi va nimici şi va strica această pomană, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie şi cu ceilalţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezelui şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos: „ia-l ia-l, răstigneşte-l“, sîngele lui ⟨asupra lor şi⟩ [4] asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în vecii vecilor, amin.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi jupan Mitrea mare vistier şi jupan Badea mare stolnic şi jupan Gonţea mare paharnic ⟨şi⟩ [4] jupan Stoica mare postelnic. ⟨Ispravnic⟩ [4], Neagoe mare logofăt.

Şi noi păcătoşii, Tăuraş cel mic şi Balea diac mic, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 25 zile, de la Adam leat 7083 ⟨1575⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 710, f. 607—609. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 479, f. 164v—165. Traduceri ibidem, mss. 479, f. 165 şi 710, f. 608.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 161—163.

---

[1] Loc alb.

[2] Pasajul: „жꙋпан Ивашко велики логофет ... господство ми“ („jupan Ivaşco mare logofăt ... domniei mele“) lipseşte în ms. 479.

[3] Pasajul: „И аще ли ... главꙋ господства ми“ („Şi dacă ... capul domniei mele“), după ms. 479, f. 165: el a fost omis din copia slavă a ms. 710, dar figurează în traducerea ce o însoţeşte.

[4] Omis.

207

1575 (7083) ianuarie 26, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воивода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахииское, синꙋ великаго и прѣдобраго Мирчев воиводꙋ, синꙋ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми слꙋг господства ми Манев и със синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Блъбошани, ѡт дел жꙋпаницев Нѣкшев лѡгѡфетовица ѡт Дръгоєщи половина, понеже ест помиловал жꙋпаница Нѣкша и със чедом его, на име Радул и и Радул със тае више речена ѡчина, ради слꙋжбꙋ еже ест пoслꙋжил по чюжди земле и хранил ест със негов спензꙋ по дрꙋзи земле.

И клетфꙋ еще же сꙋт поставили сама жꙋпаница Нѣкша със ꙗзик еи: кого хокет разорити и изберет сїе више речена помилованїе, да бꙋдї проклет и анатема ѡт т͞нї свѣти ѡтци, еже сȣт въ Никеи и да имат частию съ Юда и съ инѣми невѣрни Їȣдеи, еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їсуса Христа: „възми, възми и распени“ и кръв его на них и на чедѣх их.

Сего ради, дадох и господство ми Маnев и със синови си, ꙗкоже им бȣдет въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом им и внуком и прѣвнȣчетом им и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетели поставлѣем господства ми: жȣпан Добромир бив велики бан Кралевски и жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет ȣ жȣпан Стан велики спатар и жȣпан Митрѣ велики вистиꙗр и жȣпан Братȣл велики комис и жȣпан Бадѣ велики столник и жȣпан Гонцѣ велики пехарник и жȣпан Стоикица велики постелник. Исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

Пис аз, Стоꙗн, еже ю мазах въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генȣар к͞ѕ дьни, въ лѣт ҂з͞пг.

† Їѡ Ѧлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Manea şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Bălboşani, jumătate din partea jupaniţei Neacşa logofeteasa din Drăgoeşti, pentru că l-au miluit jupaniţa Neacşa şi cu fiii ei, anume Radul şi iar Radul cu acea ocină mai sus-zisă, pentru slujba ce a slujit prin ţări străine şi a hrănit-o cu cheltuiala lui prin alte ţări.

Încă şi blestem a pus însăşi jupaniţa Neacşa cu limba ei: cine va strica şi va lua această miluire mai sus-zisă, să fie blestemat şi anatema de 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Iisus Hristos: „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l“ şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Manea şi cu fiii lui, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi jupan Stan mare spătar şi jupan Mitrea mare vistier şi jupan Bratul mare comis şi jupan Badea mare stolnic şi jupan Gonţea mare paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Stoian, care am însemnat-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 26 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 969 (Mitrop. Ţ. Rom., CLXVIII/2). Orig., perg. (30 × 44,5) pecete timbrată. Cu o traducere din 1857.

EDIŢII. Trad. Ionaşcu, *Biserici*, 179; *DIR, B*, 163—164.

208 1575 (7083) ianuarie 27, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Ѧлнѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахинское, синъ великаго и прѣдобрагѡ Мирчев воевода, анепсеȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Мȣшев и Бонкъв

и Нѣкшев, дъщі<ре> Стоикъв, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Рȣнкȣ и ȣ Іарчи и ȣ Которȣꙗ и ȣ Пещеръ и ȣ Ръчицъ и ȣ Бодъещи и ȣ Ивинци, варе колико се хтет избрати дел Щефанов за ѡчинȣ, въса, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ. А потом, Мȣша и Воика и Нѣкша, а ѡни да сȣт със дъщъреѡ Стоикъв ѡколо братие една със дрȣꙁ, неразділени и над водѣници и над виногради и над кȣке и над градїнȣ и над селищи, едни ꙗкоже дрȣг, въ вѣки. И пак да мȣ бȣде Мȣшев и Воикъв и Нѣкшев Прѣжва и Вадѣни.

А потом, Станчюл, синъ Некшев, ѡн имал пренїе пр/д господства ми със Дѣтко и със Станчюл, синови Мȣшев. И сице прѣше Дѣтко и Станчюл по Станчюл, синȣ Нѣкшев, како не имат Станчюл ѡчинȣ кȣпно със Дѣтко и със Станчюл. А господство ми гледахмо и сȣдихмо, със въсѣми чьститими правителю господства ми <и> изнаидох господство ми <и> истинствовал господство ми ере имат Станчюл, синъ Некшев, ѡчинȣ кȣпно със Дѣтко и със Станчюл, синови Мȣшев. И вѣдѣх господство ми и прочетит и кинки поконнаго Радул[л]а воевода и книги поконнаго Владул воевода <и> истинствовал господство ми како[ко] имат Станчюл, синъ Некшев, ѡчинȣ кȣпно със Дѣтко и със Станчюл, синови Мȣшев, над въса ѡчинȣ брати.

И пак да мȣ бȣде Данов и Іванов и Станев ѡчинȣ ȣ Р[р]ȣшещи, половин ѡт дел дедȣ им, Станчюл, варе елика се хтет избрати ѡт полю и ѡт горȣ и ѡт селище и ѡт перивоми, понеже ест дал дедȣ им, Станчюл, прѣкие дъщиром си, Нѣкша, мати Данов и Іванов и Станев.

А потом, имаше прѣнїе Дани Іван и Стана ѡт първо браточед им, Станчюл, синȣ Станов, брат Некшев, тере не хокет да не дават ѡчинȣ синови Некшев и сорȣчише се пред поконнаго Радул[л]а воевода. Таже, синови Нѣкшев, на сорок, ѡни сȣт прїидоше, а Стан не прїидеше, анȣ ѡстал ѡт закон. И пак прїидеше Данчюл, синȣ Станчюлов, пред господства ми със Станчюл, синȣ Данов и сице прѣше Данчюл како не имат Станчюл ѡчинȣ кȣпно със Данчюл. А господство ми гледах и сȣдїхмо <и> истинствовал господство ми како имат Станчюл ѡчинȣ, кȣпно със Данчюл над въса ѡчинȣ, како да бȣде брати въ вѣки неразділени.

Сего радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ въ ѡхабȣ, ним и синови им и внокомже им и прѣвночетомȣ им и ни ѡт когоже пепоколѣбими, поризмо господство ми.

Сеже свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Івашко вел дворник и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет и жȣпан Добромир бив вел бан и Стан вел спатар и Вадѣ вел столник и Братȣл вел комис и Митрѣ вел вистїар и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика вел постелник. Исправник, Нѣгое вел лѡгѡфет.

Пис аз, Захарїе, въ столни градȣ ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе к҃з дьни, въ лѣт ҂з҃пг.

† Іѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Muşei şi Voicăi şi Neacşei, fiicele lui Stoica, ca să le fie ocină la Runcu şi la Iarci şi la Cotoruia şi la Peştera şi la Răciţa şi la Bodăeşti şi la Ivinţi, oricît se va alege partea lui Ştefan de ocină, toată, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar după aceea, Muşa şi Voica şi Neacşa, iar ele să fie cu fiicele lui Stoica ca fraţi una cu cealaltă, nedespărţite şi peste mori şi peste vii şi peste case şi peste grădină şi peste selişte, una ca şi cealaltă, în veci. Şi iar să le fie Muşei şi Voicăi şi Neacşăi, Preajva şi Vădenii.

Iar după aceea, Stanciul, fiul Neacşei, el a avut pîră înaintea domniei mele cu Detco şi cu Stanciul, fiii Muşei. Şi aşa au pîrît Detco şi Stanciul

pe Stanciul, fiul Neacşei, că nu are Stanciul ocină împreună cu Detco şi cu Stanciul. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ⟨şi⟩ am aflat domnia mea ⟨şi⟩ am adeverit domnia mea că are Stanciul, fiul Neacşei, ocină împreună cu Detco şi cu Stanciul, fiii Muşei. Şi am văzut domnia mea şi am citit şi cărţile răposatului Radul voievod şi cărţile răposatului Vladul voievod ⟨şi⟩ am adeverit domnia mea că are Stanciul, fiul Neacşei, ocină împeună cu Detco şi cu Stanciul, fiii Muşei, peste toată ocina, fraţi.

Şi iar să-i fie lui Dan şi lui Ivan şi Stanei ocină la Ruşeşti, jumătate din partea bunicului lor, Stanciul, oricît se va alege din cîmp şi din munte şi din selişte şi din grădini, pentru că a dat-o bunicul lor, Stanciul, de zestre fiicei sale, Neacşa, mama lui Dan şi a lui Ivan şi a Stanei.

Iar după aceea, au avut pîră Dan şi Ivan şi Stana dinspre vărul lor primar, Stanciul, fiul lui Stan, fratele Neacşei, căci nu voia să le dea ocină fiilor Neacşei şi s-au sorocit înaintea răposatului Radul voievod. Astfel, fiii Neacşei, la soroc, ei au venit, iar Stan n-a venit, ci a rămas de lege. Şi iar au venit Danciul, fiul lui Stanciul, înaintea domniei mele cu Stanciul, fiul lui Dan şi astfel a pîrît Danciul că nu are Stanciul ocină împreună cu Danciul. Iar domnia mea am cercetat şi judecat ⟨şi⟩ am adeverit domnia mea că are Stanciul ocină împreună cu Danciul peste toată ocina, ca să fie fraţi în veci nedespărţiţi.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi jupan Dobromir fost mare ban şi Stan mare spătar şi Badea mare stolnic şi Bratul mare comis şi Mitrea mare vistier şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Zaharia, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna ianuarie 27 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLXVI/4. Orig., perg.(38×36), pecete timbrată, căzută. EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 164—165.

---

209 1575 (7083) ianuarie 29, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹȣггрровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михневȣ воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣг господства ми, Некȣлевȣ лѡгѡфет и анепсеȣ си, Никȣлев граматик и съ них синови си, елици им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Раковицъ, дел Бъдишоровȣ, сва, варе елика·се хокет избрати ѡт посвȣде, понеже ю ест покȣпил дедȣ им, Ѡана Перешȣл ѡт Бъдишор, за ҂г҂їф аспри готови.

А потом, бащȣ Некȣлев, поп Стоика, имал ест прѣнїе пред покоиномȣ Мирча воевода със синови Шербовȣ ѡт Кревеникȣ, на име Братȣл. И тако ест съпрел Братȣл пред покоиномȣ Мирча воевода, како да дръжит половино ѡт ѡчинȣ Ѡанев Переш. А ȣ тем, Мирча воевода дал ест поп Стоикъв, бащȣ Никȣлев, к͠ї болѣри, да заклет како не имат Братȣл ѡт ѡчинȣ Ѡаневȣ Перев половино,

нȣ имат тъчїю покȣпенїе, за р̄ аспри. И сице ест заклел поп Стоика със тех в͠ї болѣри, како имат Братȣл ѡт дел Ѡанев Перешȣл тъчїю за р̄ аспри, а веки ни.

А потом, синови Стоикѫв, Никȣла и анепсеȣ си, Никȣла, лѡгѡфети, ещеже не възмогоше ȣпокоити се, нȣ имаше прѣнїе и пред господства ми със Братȣл. И тако прѣше Братȣл пред господства ми, како нѣст заклел попа Стоика, бащȣ Никȣлев, със тех в͠ї болѣри пред Мирчевȣ воевода. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми Некȣлев и анепсеȣ си, Никȣлевȣ, лѡгѡфети тере паки донесоше тех в͠ї болѣри и пред господства ми. И тако сведетелствоваше и заклеше и пред господства ми како имат Братȣл ѡчинȣ ѡт ѡчинȣ Ѡанев Перешȣл тъчїю за р̄ аспри. И ещеже господство ми изнаидох нѣкое книге за дѣдїнȣ Никȣлев лѡгѡфет ѡбръснене и исхабене ѡт Братȣл. Таже, стоаше Братȣл за винȣ, загинȣти се главȣ емȣ; и дадох господство ми Никȣлевȣ лѡгѡфет и извадити емȣ ѡчи. А Никȣла лѡгѡфет, ѡни припаде пред господстьа ми <и> испросити Некȣла лѡгѡфет по Братȣл ѡт пред господства ми. И тако ѡсташе Братȣл ѡт закон ѡт пред господства ми, како веке метѣх да не имат над ѡчинȣ Ѡанев, нȣ да метинит Никȣла лѡгѡфет таꙗ р̄ аспри, почто радї ест биѡ сътворил Братȣл книге лъжливе над ѡчинȣ Никȣлев лѡгѡфет.

А потом, синови поп Стоикѫв, Никȣла лѡгѡфетȣ и анепсеȣ си, Никȣла граматикȣ, еще паки не может се ȣпокоити, нȣ имали сȣт прѣнїе пред господства ми и втори редȣ, паки със Братȣл и със Радул. И тако прѣше Братȣл и Радул пред господства ми, како нѣст заклел попа Стоика, бащȣ Никȣлевȣ, със тех в͠ї болѣри пред покоинаго Мирча воевода. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми Некȣлев лѡгѡфет и анепсеȣ си, Некȣлевȣ граматик и втори редȣ, тере паки донесоше тех в͠ї болѣри пред господства ми, тере сведетелствоваше и заклеше, како имат Братȣл и Радул ѡчинȣ ѡт ѡчинȣ Ѡаневȣ, тъчїю за р̄ аспри. И ещеже господство ми, радї тех книге ѡбръснене и исхабене ѡт Братȣл и ѡт Радул, дал съм господство ми Братȣловȣ и Радуловȣ закон, в͠ї болѣри, да заклет како не ест сътворил и исхабил и ѡбръснил тех книге дедȣ им, Братȣл. А ѡни никакоже не възмогът заклети. Таже, стоали сȣт Братȣл и Радул ѡт винȣ, загинȣти се главе им. Таже продаде Братȣл и Радул пред Никȣла лѡгѡфет и анепсеȣ си, Никȣла граматик със мноѕи добри мегиꙗши, тере им ест простил главе и комате и съмирише се ѡт пред господства ми и ѡт пред въсем почтеним болѣром господства ми. И метнȣли им ест Никȣла лѡгѡфет и анепсеȣ си, Никȣла, Братȣловȣ и Радуловȣ таю р̄ аспри, како веке метѣх Братȣл и Радул да не имат над ѡчинȣ Нȣкȣлевȣ лѡгѡфет и анепсеȣ си, Никȣлев ни толико ест един влас главȣ. И ѡстали сȣт Братȣл и Радул ѡт закон ѡт пред господства ми и втори кратȣ.

И сїꙗ више речене ѡчине биѡ сȣт покȣпене ещеже ѡт дьни покоинаго Влада воевода, синȣ Влада воевода. Таже, господство ми съм видѣл книге Влада воевода, аиȣ сȣт биле ветхе и раздране и промрачене; а ȣ тем, господство ми их съм поновил и ȣ<твръдил> със сїе книгȣ господства ми.

И паки да ест слȣзем господства ми, Некȣлев лѡгѡфетȣ и анепсеȣ си, Некȣлевȣ един ациганкȣ, по име Радул Биволарюл, синъ Бȣневȣ ациган, понеже им сȣт старе и права и за дѣдїнȣ. А потом, слȣзем господства ми, Никȣла и анепсеȣ си, Никȣла, лѡгѡфети имали сȣт прѣнїе пред господства ми със Радул, синъ Ѡнчевȣ Гъѡжинев ѡт Кȣкȣрези радї того ацигании више реченȣ, Радул Биволарȣл. И сице прѣше Радул, синъ Ѡанчевȣ Гъѡжиневȣ, пред господства ми, како ест того ациган више рѣх, сътво<рен> ѡт един неговȣ ациган със ациганкȣ слȣзем господства ми, Некȣлевȣ лѡгѡфетȣ и анепсеȣ си, Некȣлевȣ. А ȣ <тем>, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по законȣ и със въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми Радȣловȣ, синъ <Гъѡ>жиневȣ, закон, ѕ̄ болѣри, да заклет како ест сътворен того аципан еже ест више рѣх, Радȣл Биволарȣл, ѡт <едни аціг>анин със ацианкȣ Никȣлев лѡгѡфетȣ. А ѡн никакоже не възмогоше заклети пред господства ми със тех <ѕ̃ болѣри. И ѡсташе Радȣл, синъ Ѡанчевȣ Гъѡ>жиневȣ, ѡт закон ѡт пред господства ми. И паки да ест слȣг господства ми, Никȣлевȣ <лѡ> г<ѡфе>т... <един>и <момкȣ за аціг>анин, <н>а име Кȣръла, занеже мȣ ест прав и за дѣдїнȣ.

А потом, Никȣла лѡгѡфет, ѡн имахȣ прѣнїе пре<д господства ми> със Єлина, дъщерȣ Бонкевȣ ѡт Балосин и със мȣж ен, Исȣф постелникȣ. И тако прѣше Єлина, дъщ<ерȣ Бон>кевȣ и със мȣж ен, Исȣф постелникȣ пред господства ми, како ест того момкȣ за аціган, по име Кȣръла, сътворен ѡт един негов<ȣ аці>ган. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по правдȣ и по закон, съ въси чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми Никȣлев лѡгѡфет закон, ѕ̄ болѣри добри, тере заклеше и сведетелствоваше пред господства ми како не ест сътворен того аціган, еже ест више рѣх, Ръкȣла, ѡт аціганин Єлинев, дъщера Бонкев, анȣ ест за дѣдїнȣ слȣг господства ми, Некȣлев лѡгѡфет. Таже, ѡсташе Єлина, дъщера Бонкев, ѡт закон ѡт пред господства ми и мȣж си, Исȣф.

И паки покȣпи слȣг господства ми, Некȣла лѡгѡфет ѡчинȣ ȣ Раковицъ, дел Мирчевȣ, синъ Романов ѡт Кревеник, сва, варе елика се хокет избрати ѡт посвȣде, за м̃ аспри <готови>.

Сего радї, дадох и господство ми слȣг господства ми, Никȣлев лѡгѡфет, ꙗкоже да им ест въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ, и винȣком и прѣвинȣчетом емȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо. поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Ивашко велики дворникȣ и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Братȣл комис и Митрѣ вистїꙗр и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Ивашко велики дворник.

Пис аз, Кодреш ѡт Бълачи, ȣ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе кѳ̃ дьни, лѣт ҂зпг.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Necula logofăt şi nepotului său, Nicula grămătic şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Racoviţa, toată partea lui Bădişor, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o moşul lor, Oana Pereşul de la Bădişor, pentru 13 500 aspri gata.

Iar după aceea, tatăl lui Nicula, popa Stoica, a avut pîră înaintea răposatului Mircea voievod cu fiul lui Şerb din Crevenic, anume Bratul. Şi aşa a pîrît Bratul înaintea răposatului Mircea voievod, ca să ţină jumătate din ocina lui Oana Pereş. Iar întru aceasta, Mircea voievod a dat popii Stoica, tatăl lui Nicula, 12 boieri, să jure că nu are Bratul jumătate din ocina lui Oana Pereş, ci are numai cumpărătură, pentru 100 aspri. Şi aşa a jurat popa Stoica cu acei 12 boieri, că are Bratul din partea lui Oana Pereşul numai pentru 100 aspri, iar mai mult nu.

Iar după aceea, fiii lui Stoica, Nicula şi nepotul său, Nicula, logofeţi, încă n-au putut să se odihnească ci au avut pîră şi înaintea domniei mele cu Bratul. Şi aşa pîra Bratul înaintea domniei mele, că n-a jurat popa Stoica, tatăl lui Nicula, cu acei 12 boieri înaintea lui Mircea voievod. Iar întru aceasta,

domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Necula şi nepotului său, Nicula, logofeţi de au adus iar pe acei 12 boieri şi înaintea domniei mele. Şi aşa au mărturisit şi au jurat şi înaintea domniei mele că are Bratul ocină din ocina lui Oana Pereşul, numai pentru 100 aspri. Şi încă domnia mea am aflat nişte cărţi de moştenire ale lui Nicula logofăt şterse şi stricate de Bratul. Astfel, a rămas Bratul de vină, să-şi piardă capul; şi am dat domnia mea lui Nicula logofăt şi să-i scoată ochii. Iar Nicula logofăt, el a căzut înaintea domniei mele ⟨şi⟩ a cerut Necula logofăt pe Bratul dinaintea domniei mele. Şi astfel a rămas Bratul de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă pe ocina lui Oana, ci să lepede Nicula logofăt acei 100 aspri, pentru că a făcut Bratul cărţi mincinoase pe ocina lui Nicula logofăt.

Iar după aceea, fiii popii Stoica, Nicula logofăt şi nepotul său, Nicula grămătic, încă n-au putut să se odihnească, ci au avut pîră înaintea domniei mele şi al doilea rînd, iar cu Bratul şi cu Radul. Şi aşa pîrau Bratul şi Radul înaintea domniei mele, că n-a jurat popa Stoica, tatăl lui Nicula, cu acei 12 boieri înaintea răposatului Mircea voievod. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi am dat domnia mea lui Necula logofăt şi nepotului său, Necula grămătic şi al doilea rînd, de au adus iar pe acei 12 boieri înaintea domniei mele, de au mărturisit şi au jurat că are Bratul şi Radul ocină din ocina lui Oana, numai pentru 100 aspri. Şi încă domnia mea, pentru acele cărţi şterse şi stricate de Bratul şi de Radul, am dat domnia mea lui Bratul şi lui Radul lege, 12 boieri, să jure că n-a făcut şi n-a stricat şi n-a şters acele cărţi părintele lor, Bratul. Iar ei nicicum n-au putut să jure. Astfel, au stătut Bratul şi Radul de vină, să-şi piardă capetele. Astfel, au căzut Bratul şi Radul înaintea lui Nicula logofăt şi a nepotului său, Nicula grămătic cu mulţi megieşi buni, de le-a iertat capetele şi averile şi s-au împăcat dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele. Şi le-a aruncat Nicula logofăt şi nepotul său, Nicula. lui Bratul şi lui Radul acei 100 aspri, ca mai mult amestec să nu aibă Bratul şi Radul peste ocina lui Nicula logofăt şi a nepotului său, Nicula nici cît este un păr din cap. Şi au rămas Bratul şi Radul de lege dinaintea domniei mele şi al doilea rînd.

Şi aceste mai sus-zise ocine au fost cumpărate încă din zilele răposatului Vlad voievod, fiul lui Vlad voievod. Astfel, domnia mea am văzut cărţile lui Vlad voievod dar erau vechi şi rupte şi pătate; iar întru aceasta, domnia mea le-am înnoit şi le-am ⟨întărit⟩ cu această carte a domniei mele.

Şi iar să fie slugilor domniei mele, Necula logofăt şi nepotului său, Necula un ţigan, anume Radul Bivolariul, fiul lui Bunea ţigan, pentru că le sînt vechi şi drepţi şi de moştenire. Iar după aceea, slugile domniei mele, Nicula şi nepotul său, Nicula, logofeţi au avut pîră înaintea domniei mele cu Radul, fiul lui Oancea al lui Găojină din Cucurezi pentru acel ţigan mai sus-zis, Radul Bivolarul. Şi aşa pîra Radul, fiul lui Oancea al lui Găojină, înaintea domniei mele, că acel ţigan mai sus-spus este făcut dintr-un ţigan al lui cu o ţigancă a slugilor domniei mele, Necula logofăt şi a nepotului său, Necula. Iar întru ⟨aceasta⟩, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Radul, fiul lui ⟨Găo⟩jină, lege, 6 boieri, să jure că este făcut acel ţigan care este mai sus-spus, Radul Bivolarul, dintr-⟨un⟩ ţigan cu ţiganca lui Nicula logofăt. Iar el nicicum nu a putut să jure înaintea domniei mele cu acei <6 boieri. Şi a rămas Radul, fiul lui Oancea al lui Găo>jină, de lege dinaintea domniei mele. Şi iar să-i fie slugii domniei mele, Nicula logofăt ... <un copil de ţigan>, anume Curăla, pentru că îi este drept şi de moştenire.

Iar după aceea, Nicula logofăt, el a avut pîră înaintea <domniei mele> cu Elina, fiica Voicăi din Balosin şi cu bărbatul ei, Isuf postelnic. Şi aşa pîra Elina, fiica <Voi>căi şi cu bărbatul ei, Isuf postelnic înaintea domniei mele, că este acel copil de ţigan, anume Curăla, făcut dintr-un ţigan al lor. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Nicula logofăt lege, 6 boieri buni de au jurat şi au mărturisit înaintea domniei mele, că nu este făcut acel ţigan, care este mai sus-zis, Curăla, din ţiganul Elinei, fiica Voicăi, ci este de moştenire al slugii domniei mele, Necula logofăt. Astfel, a rămas Elina, fiica Voicăi, de lege dinaintea domniei mele şi bărbatul său, Isuf.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele, Necula logofăt ocină în Racoviţa, partea lui Mircea, fiul lui Roman din Crevenic, toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru 40 aspri <gata>.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Nicula logofăt, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Bratul comis şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Am scris eu, Codreş din Bălaci, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 29 zile, în anul 7083 <1575>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., col. Prof. Ion Ionaşcu, nr. 15. Orig., perg.(34,5×46), rupt şi şters, pecete timbrată. Traducere ibidem, S.I., nr. 970 (Sf. Ecaterina, I/3).
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 165—167.

210 1575 (7083) februarie 3

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискою, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣ Михнев воеводȣ. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми попев Герге със синови си, елице им Богъ дастъ, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Кȣрте г҃ делнице ѡт дел Радулѡв, ѡт селище и ѡт вода и ѡт шȣм и ѡт полю и ѡт по вьс хотаром, понеже ест покȣпил попа Герге ѡт Рьдое, женȣ Радулѡв, ѡт дел синь Радулѡв, на име Барбȣл, за ҂в҃ аспри, терѣ их сȣт покоил дȣше их. И къда ю ест продал сьс ѡчинех, а Рьдое, женȣ Радулѡв ест питал вьси чѣтсрици и ȣиȣци и въси ѡслободили сьс нихноми волѣ.

И пак покȣпи ѡчинȣ ȣ Бъдѣни ѡт... за ҂а҃ аспри. И пак покȣпи[1] ѡт Стана, дьщери Станчюлов, а҃ дѣлница със въса, за ҂а҃ аспри.

И пак покȣпи Нȣчетȣл ѡт на Шофрънчѣни и ѡт Станчюл и ѡт брат его, Богдан, дел их вьса, за х҃ аспри. И ѡт Станчюл Ѡпрев и ѡт брат их, дел их васа, за х҃ аспри. И ѡт Рьбега, дел его вьса, за х҃ <аспри>. И ѡт Чернат и ѡт брат его, дел их <вьса>, за х҃ аспри. И ѡт Барбȣл и ѡт брат его, Юван, въса дел их, <за>... аспри. И ѡт Станчюл Молдовѣни и ѡт брат его, Радул и Стьнис-

лав, вьсеχ дел иχ, за рѯ҃ аспри. И ѡт Стьнислав, дел его въса, за сѯ҃ аспри. И ѡт Паще Ръȣ, дел его въса, за ѯ҃ аспри. И ѡт Поꙗтъ, дел его въса, за рм҃ аспри. И ѡт Хрѣчюлȣ, дел его, за ѵ҃ аспри.

И пак покȣпи ѡчинȣ ȣ Сьмботни ѡт Станчюл, вї҃ ниве за ѡраніе и д҃ ливези и две лозіе и г҃ бродї за воденици и в҃ селищи ȣ село, за ҂ах҃ аспри. И пак покȣпи ѡт Кръчюн и҃ ниве за ѡраніе и в҃ ливези и г҃ броди за воденици и една лозїꙗ и една селище ȣ село, за ҂ар҃ аспри. И пак покȣпи ѡт на Лацко ȣ Сьмботни еднȣ лозіе и три ливези и едни брод за воденицȣ, за ѵн҃ аспри.

И пак покȣпи ѡчинȣ ѡт на Юван ѡт Кѡрби, селища сьс кȣщи и една ливаде, за ҂ас҃ аспри и едни нив, за т҃ аспри. И ѡт Станчюл Дънилѡв, в҃ селищи, за рн҃ аспри. И пак промени попа Герге сьс жȣпаница Сина, терѣ ест дал попа Герге ȣ полю едни нив и ȣ село а҃ селище, радї една селище код кȣщи. И пак покȣпи ѡт Дънилъ едни брод за воденицȣ сьс ливаде и ѕ҃ ниве, за х҃ аспри готови. И пак покȣпи ȣ Корби ѡт на Лȣпȣл д҃ ниве, за тн҃ аспри.

И пак покȣпи ѡчинȣ ȣ Бьрлещи ѡт на синȣ Панчѡв и ѡт сестри его ѕ҃ ниве, за тн҃ аспри готови и ѡт Станчюл, г҃ ниве, за с҃ аспри.

И пак покȣпи ѡчинȣ ȣ Шофрьнчѣни ѡт на Юбъничи в҃ ниве, за рн҃ аспри и ѡт Берман, в҃ ниве, за сн҃ аспри и ѡт Дȣкȣл, а҃ нив, за р҃ аспри.

И пак покȣпи ȣ Кьинѣни ѡт Ръбѣга д҃ ниве и със брод <за в>оденицȣ, за тн҃ аспри и ѡт Станчюл Кьретеȣ, в҃ ниве и брод за воденицȣ, за т҃ аспри. И пак покȣпи ѡт Бодюшое ѡт Сьмботни г҃ ниве, за тн҃ аспри и ѡт на Блъкȣл, брат Бȣдȣлȣшов, в҃ ниве, за рн҃ аспри.

И продадоше теχ люде ѡт ниχном добром <волю> и със ȣзнаніе въсѣм мегиꙗшом ѡт коло мѣсто, ꙗкоже да ест попев Герге ѡчини и лизеви и бродове <за вод>енице, <им и> синовом им и виȣком и прѣвиȣчетом и ни ѿт когоже непоколѣбимȣ, поризмȣ господства ми.

Сеже све<детеліе поставлѣем господство ми>: жȣпан . . . <и жȣпан Ивашко> велики дворникȣ и жȣпан Нѣгое великїи лѡгѡфет и жȣпан Стан велики <спатар и> жȣпан Бадѣ вел столникȣ и жȣпан Братȣл великїи кѡмис и жȣпан Митрѣ великїи вистїꙗр и жȣпан Дȣмитрȣ вел ключар и жȣпан Гонцѣ велики пеχарник и жȣпан Стонка великїи постелничк. Исправник, <Нѣгое> великїи лѡгѡфет.

Пис аз, Нѣгое мали диꙗк, ȣ мѣсеца феврȣаріе г҃ дьни, ѡт Ѧдама текȣщим <лѣтом>, вь лѣт ҂зпг҃.

† Їѡ Ѧлеѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

⟨Pe verso:⟩ Hrisov al lui Alexandru voevod către popa Gheorghe, de Curtișoara, pentru trei delniță din partea Radului.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Gherghe cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Curte 3 delnițe din partea lui Radul, din seliște și din apă și din pădure și din cîmp și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat popa Gherghe de la Rădoaia, femeia lui Radul, din partea fiului lui Radul, anume Barbul, pentru 2 000 aspri, de și-au făcut pace sufletelor lor. Iar cînd i-a vîndut ocinele, însă Rădoaia, femeia lui Radul, a întrebat pe toți nepoții de soră și nepoții de frate și toți au slobozit cu voia lor.

Și iar a cumpărat ocină în Vădeni de la... pentru 1 000 aspri. Și iar a cumpărat [1] de la Stana, fiica lui Stanciul, o delniță cu toate, pentru 1 000 aspri.

Şi iar a cumpărat Nucetul de la Şofrînceni şi de la Stanciul şi de la fratele lui, Bogdan, părţile lor toate, pentru 600 aspri. Şi de la Stanciul al lui Oprea şi de la fratele lui, toate părţile lor, pentru 600 aspri. Şi de la Răbega, toată partea lui, pentru 600 ⟨aspri⟩. Şi de la Cernat şi de la fratele lui, părţile lor ⟨toate⟩, pentru 600 aspri. Şi de la Barbul şi de la fratele lui, Iovan, toate părţile lor, ⟨pentru⟩... aspri. Şi de la Stanciul Moldovean şi de la fraţii lui, Radul şi Stănislav, toate părţile lor, pentru 160 aspri. Şi de la Stănislav, toată partea lui, pentru 260 aspri. Şi de la Paşte-Rău, toată partea lui, pentru 60 aspri. Şi de la Poiată, toată partea lui, pentru 140 aspri. Şi de la Hreciul, partea lui, pentru 400 aspri.

Şi iar a cumpărat ocină în Sîmbotin de la Stanciul, 12 ogoare de arătură şi 4 livezi şi două vii şi 3 vaduri de moară şi 2 selişte în sat, pentru 1 600 aspri. Şi iar a cumpărat de la Crăciun 8 ogoare de arătură şi 2 livezi şi 3 vaduri de moară şi o vie şi o selişte în sat, pentru 1 100 aspri. Şi iar a cumpărat de la Laţco în Sîmbotin o vie şi trei livezi şi un vad de moară, pentru 450 aspri.

Şi iar a cumpărat ocină de la Iovan din Corbi, seliştea cu case şi o livadă, pentru 1 200 aspri şi un ogor, pentru 300 aspri. Şi de la Stanciul al lui Dănilă, 2 selişti, pentru 150 aspri. Şi iar a schimbat popa Gherghe cu jupaniţa Sina, de a dat popa Gherghe în cîmp un ogor şi în sat o selişte, pentru o selişte lîngă casă. Şi iar a cumpărat de la Dănilă un vad de moară cu livadă şi 6 ogoare, pentru 600 aspri gata. Şi iar a cumpărat în Corbi de la Lupul 4 ogoare, pentru 350 aspri.

Şi iar a cumpărat ocină în Bîrleşti de la fiul lui Panciu şi de la sora lui 6 ogoare, pentru 350 aspri gata şi de la Stanciul, 3 ogoare, pentru 200 aspri.

Şi iar a cumpărat ocină în Şofrînceni de la Iubănici 2 ogoare, pentru 150 aspri şi de la Beriman, 2 ogoare, pentru 250 aspri şi de la Ducul 1 ogor, pentru 100 aspri.

Şi iar a cumpărat în Cîineni de la Răbega 4 ogoare şi cu vad de moară, pentru 350 aspri şi de la Stanciul Căreteu, 2 ogoare şi vad de moară, pentru 300 aspri. Şi iar a cumpărat de la Bodişoe din Sîmbotin 3 ogoare, pentru 350 aspri şi de la Vîlcul, fratele lui Buduluş, 2 ogoare, pentru 150 aspri.

Şi au vîndut aceşti oameni de bună⟨voia⟩ lor şi cu ştirea tuturor megieşilor din jurul locului, ca să-i fie popii Gherghe ocinele şi livezile şi vadurile ⟨de⟩ moară, ⟨lui şi⟩ fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori ⟨punem domnia mea⟩: jupan... ⟨şi jupan Ivaşco⟩ mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi jupan Stan mare ⟨spătar şi⟩ jupan Badea mare stolnic şi jupan Bratul mare comis şi jupan Mitrea mare vistier şi jupan Dumitru mare clucer şi jupan Gonţea mare paharnic şi upan Stoica mare postelnic. Ispravnic, ⟨Neagoe⟩ mare logofăt.

Am scris eu, Neagoe diac mic, în luna februarie 3 zile, de la Adam ⟨ani⟩ curgători, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCXCIII/28. Orig., perg. (44,5×34,5), rupt şi şters, pecete timbrată. Traducere din 1734 ibidem, MDXXX/94.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 167–169.

---

[1] Pasajul: „пак покꙋпи ѡчинꙋ ... пак покꙋпи" („iar a cumpărat ocină ... iar a cumpărat"), ras.

211 — 1575 (7083) februarie 12, Bucureşti

Hrisovul răposatului Alecsandru voivod dă la leat 7083 ⟨1575⟩ pentru moşiie Cruce dat danie la mănăstiri.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Alicsandru voivod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi prebunului Mircea voivod, sinŭ Mihnii voivod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele Radului postelnic şi frăţini-său Predii şi lui Stroie şi cu toţi feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, pentru că am dat lor satul Cruce tot, cu tot hotarul, care au fost bătrînă şi dreaptă moşie a lor de moştenire, însă din zilele răposatului Basarab voivod, care ajungîndu Vladul banŭ mare, tatul Radului postelnic şi al Predii şi al lui Stroie în zilile răposatului Basarab voevod, pentru dreaptă şi credincioasă slujba lui şi cu vărsare de sînge.

Iar după aciia, cîndŭ au fost Radul postelnic şi Preda şi Stroie pribegi, iar satul Cruce s-au fost judecit. Iar cîndŭ au fost acum, în zilele domnii mele, Radul postelnic şi Preda şi Stroe au fost sorocit pă satul Cruce înnainte domnii mele, ca să ste faţă înnainte domnii méle. Şi n-au stătut de faţă înnainte domnii méle, ci au fugit de la scaunul domnii mele. Şi au rămas de lege dinainte domnii méle, cum ca mai mult amestec să nu aibă cu satul Cruce, ci să fie judeci, iar nu rumâni, cum au fost mai dennainte vreme.

Pentru aceasta, am datŭ domnia mea Radului postelnic şi Predei şi lui Stroe, ca să fie lor ohamnică moşie, lor şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni să nu să clătească, preste zisa domnii méle.

Iată şi mărturii am pusu domnia mea: jupan Dragomir[1] biv vel ban i Dobromir [2] biv vel vornic i Ivaşco vel vornic i Negoe vel logofăt i Stan spătar, Bratul comis, Mitre vistier, Bade stolnic, Gonţea păharnic, Stoica vel postelnic.

S-au scris în Bucureşti, fevruarie 12 dni, leat 7083 ⟨1575⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluiu, nr.722, f. 23. Traducere; altă traducere ibidem, S.I., nr. 973 (Căluiu, XIII/2).

EDIŢII. Odobescu, *Relaţiune j. Dolj*, 312—313; Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 94—95; *DIR,B*, 169—170.

---

[1] În loc de: Dobromir.
[2] În loc de: Dragomir.

---

212 — 1575—1576 februarie 18, Bucureşti

† Милостїю божїєю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинь въсои земле Ѹгровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, анепсїꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Могошѡв и със синови си, елице мꙋ Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Стънещи, дел емꙋ въса, ѡт село и ѡт полю и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт сꙋх и ѡт по въс хотарꙋл, варе елика се хтет избрати, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и ѡт дѣдїнꙋ.

А потом, прїнде сам Могош пред господства ми, тере даде и ꙋложи негове дъщере, на име Добра и Сора, над сїе ѡчинꙋ више писана, над въса, понеже не ест сътворил Могош дрꙋзи сини ѡт тѣлѡ емꙋ, развѣ тъчїе сїе дъщере више речене. Али даде дъщерам си Добрев една дѣлница със едни вечинꙋ, на име

Дръгич на пред. А ѡт тꙋи да ест Добра и Сора въс на двѣ, над въса ѡчина еже ест в<ише п>исана. И сици ꙋтакмих сам Могѡш негове дъщере, ѡт негов добром волю, ѡт пред господства ми и със знаніе въсем мегїꙗшом.

А потом, покꙋпи Бративлъ лѡгѡфет дел ѡт ѡчинꙋ Станов и Ратев и Нѣгꙋв, въсех нихне дел, варе елика се хтет избрати ѡт по въс хотарꙋл, понеже ю ест покꙋпил Бративлъ лѡгѡфет ѡт Стан и ѡт братїе емꙋ, за ф҃м аспри готови, али ест сїе ѡчинꙋ ꙋ Ромънещи. И пак покꙋпи Бративлъ лѡгѡфет н҃ п<е>ривоље и връбе н҃ ѡт едни кодрꙋ ѡт место със бранище ѡт Владꙋл, синꙋ Дꙋмитров, за р҃л аспри готови, али н҃ аспри ѡт сребро, ѡи ест платил по Владꙋл ѡт бир за двор.

Тем радї, дадох и господство ми Бративлъв лѡгѡфет, ꙗкоже да мꙋ ест сїе пꙋкꙋпенїе ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, емꙋ и синовом им и внуком и прѣвнучитом им и не ѡт когоже непоколѣбимꙋ, по ѡризмꙋ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих господство ми: жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡѳет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ стѡлник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Нѣгое велики лѡгѡѳет.

Исписах аз, Дарра, ꙋ градꙋ Бꙋкꙋреще, мѣсеца феврꙋарїе н҃ї дьни и ѡт Адама до нинѣ, въ лѣт ҂з҃пв.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mogoş şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Stăneşti, partea lui toată, din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din uscat şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire.

Iar apoi, a venit Mogoş singur înaintea domniei mele, de a dat şi a aşezat pe fiicele sale, anume Dobra şi Sora, peste această ocină mai sus-scrisă, peste toată, pentru că nu a făcut Mogoş alţi fii din trupul lui, în afară de aceste fiice mai sus-spuse. Dar a dat fiicei sale Dobra mai întîi o delniţă cu un vecin, anume Drăghici. Şi de aici să fie Dobrei şi Sorei toate pe din două, peste toată ocina mai sus-scrisă. Şi aşa a întocmit singur Mogoş pe fiicele sale, de a lui bunăvoie, dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor.

Iar după aceea, a cumpărat Brătilă logofăt partea de ocină a lui Stan şi a lui Ratea şi a lui Neagu, părţile lor toate, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Brătilă logofăt de la Stan şi de la fraţii lui, pentru 540 aspri gata, dar este această ocină în Romăneşti. Şi iar a cumpărat Brătilă logofăt 50 pomi şi 50 sălcii dintr-un codru de loc cu branişte de la Vladul, fiul lui Dumitru, pentru 130 aspri gata, însă 50 aspri de argint, a plătit pe Vladul de birul de curte.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Brătilă logofăt, ca să-i fie această cumpărătură ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori a pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Dara, în cetatea Bucureşti, luna februarie 18 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7082 ⟨1574⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 956 (Cîmpulung, VIII/12). Orig., hîrtie (32×21), pecete aplicată. Cu o traducere din 1843; altă traducere ibidem, ms. 204, f. 97v—98.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 170. Facs. *Ibidem*, 542.

---

213 ⟨1575—1577⟩ martie 2

Милостїю божїю, Іѡ Алеѯандрȣ воевод и господинъ. Дават господство ми сїю повѣленїе госпо̂дства ми свѣтѣи монастир нарицаемȣ Вїеръш, ꙗкѡже да естъ волна със сїю книг господства ми да держит и да ѡбладаетъ дѣлъ Стоикъв ѡт Питещи, въсах, ѡт кȣки и ѡт воденицȣ и виноград емȣ и ѡт по въсакои мѣсто, вари елики се хтит избрати дел Стоикъв ѡт Питещи, занеже естъ дал сїю више рѣченȣ комати сам Стоика на съмрътги егѡ свѣтѣи монастир ѡт Вїеръш, ꙗкѡже да им естъ поменъ въ вѣки.

Сего ради, дадох и господство ми свѣтѣи монастир ѡт Вїеръш, ꙗкоже да им естъ ѡхаб...[1] да стоит лицȣ съ [съ] правителю господства ми, жȣпан Ивашко вел дворник. И нихто да не смѣетъ покȣсит бантовати, пред сїю книг господства ми.

И исправник, сам рѣче господства ми.

Мѣсеца мартїе в҃ дьни.

Din mila lui Dumnezeu. Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Vierăş, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele să ţină şi să stăpînească partea lui Stoica din Piteşti, toată, din casă şi din moară şi via lui şi de peste tot locul, oricît se va alege partea lui Stoica din Piteşti, pentru că singur Stoica la moartea lui a dat această avere mai sus-zisă sfintei mănăstiri din Vierăş, ca să-i fie pomană în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri din Vierăş, ca să-i fie de ohabă...[1] să stea de faţă cu dregătorul domniei mele, jupan Ivaşco mare vornic. Şi nimeni să nu îndrăznească să încerce a tulbura, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Şi ispravnic, însăşi zisa domniei mele.

Luna martie 2 zile.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 133. Copie slavă; altă copie slavă ibidem, ms. 710, f. 772v (cu leat 7079).

Datat după domn şi Ivaşco mare vornic.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 171.

---

[1] Loc alb.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггроовлахииско, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, анепсеꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми почтеном и властеленомꙋ и пръвосъвѣтникꙋ господства ми, жꙋпан Добромир велики бан и съ̀є̀ синовим его, варе елицижe мꙋ хокет Богъ даст, ꙗкоже да им ест половино ѡт село еже се зовът Излазꙋл ѡт ꙋстꙋ Ѡлтꙋлѡв, али въса дел жꙋпаницев Анкев и Раден, дъщерем жꙋпаницев Кръстинев, сестра покоинаго Радѵла воевода Калꙋгера. Понеже сїе више писано половино ѡт Излазꙋ била ест за дѣдїнꙋ жꙋпаницев Маргев ѡт Каракал, аиꙋ бил ест продал ѡт жꙋпаница Марга покоиномꙋ Радѵла воевода Калꙋгера, за ҂м҃ аспри за стребро а Радѵл воевода, господства мꙋ, ѡн ест дал прекїе више речено сестрꙋ господства мꙋ, жꙋпаницев Кръстинев и дъщерем еи, Анкев и Раден.

А къда ест съда, а више писанꙋ почтеномо правит҃ел господства ми, жꙋпан Добромир, ѡн ест покꙋпил више писано половино ѡт село Излазꙋ ѡт дъщера жꙋпаницев Кръстинев, ѡт жꙋпаница Анка и ѡт синовим еи, по име Правъц и Барбꙋл, и ѡт зет жꙋпаницев Кръстинев, ѡт Бадѣ лѡгѡфет и ѡт синовим Бадев, по име Бъсїю, паки за ҂м҃ аспри, али ҂д҃ аспри за стребро и ҂ї҃ аспри за бани. И тако продаде жꙋпаница Анка и синовим еи и Бадѣ лѡгѡфет и синовим его сїю више писано половино ѡт село Излазꙋ ѡт своим добро воле ѡт прѣд господства ми и ѡт прѣд въсѣм болѣром господства ми и ѡт прѣд въсѣм хорꙋ господства ми и със знанїе въсѣм мегїꙗшовом ѡт по ѡкръстом мѣстом.

Сего радї, дадох и господство ми почтеномꙋ правителю господство ми, жꙋпан Добромир велики бан, ꙗкоже да им ест сїю више писано половино ѡт Излазꙋ въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовим имъ и и вноком и прѣвночетом имъ и и ѡт когоже непотъкновено, порнзмо господство ми.

Сеже и свѣдѣтелїем поставлѣет господства ми: жꙋпан Драгомир бив вел дворник и жꙋпан Їѡн бив вел лѡгѡфет и жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

Пис аз сам, Бадѣ, въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца мартїе в҃ дьни, текꙋщаго лѣтꙋ ѡт Адама до селѣ ҂зпг҃.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi vlastelinului şi primului sfetnic al domniei mele, jupan Dobromir mare ban şi cu fiii lui, oricîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie jumătate din satul care se cheamă Izlazul de la gura Oltului, însă toată partea jupaniţei Anca şi a Radei, fiicele jupaniţei Cîrstina, sora răposatului Radul voievod Călugărul. Pentru că această mai sus-scrisă jumătate din Izlaz a fost de moştenire a jupaniţei Marga din Caracal, însă a fost vîndută de jupaniţa Marga răposatului Radul voievod Călugărul, pentru 40 000 aspri de argint iar Radul voievod, domnia lui a dat-o zestre mai sus-zisei surori a domniei lui, jupaniţa Cîrstina, şi fiicelor ei, Anca şi Rada.

Iar cînd a fost acum, iar cinstitul dregător al domniei mele mai sus scris, jupan Dobromir, el a cumpărat mai sus-scrisa jumătate din satul Izlaz de la fiica jupaniţei Cîrstina, de la jupaniţa Anca şi de la fiii ei, anume Pravăţ şi Barbul, şi de la ginerele jupaniţei Cîrstina, de la Badea logofăt şi de la fiul lui Badea, anume Văsiiu, iarăşi pentru 40 000 aspri, însă 30 000 aspri de argint şi 10 000 aspri de bani. Şi aşa a vîndut jupaniţa Anca şi fiii ei şi Badea logofăt şi fiul lui această mai sus-scrisă jumătate din satul Izlaz de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele şi dinaintea întregii curţi a domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor din jurul locului.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dobromir mare ban, ca să-i fie această jumătate mai sus-scrisă din Izlaz de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Ion fost mare logofăt şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Badea, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 2 zile, cursul ⟨anilor⟩ de la Adam pînă acum 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie şi artă al municipiului Bucureşti, nr. 39 081. Orig., perg.(29×52), pecete timbrată.

---

215 **1575—1577 aprilie 4**

† Милостїю божїею, Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ воевода и господинъ. Пишет господство ми тебе, Барбꙋле постелник, синъ Бенгъв ѡт Сръби. И по сих, те говорим господство ми израдї редꙋ ѡтцꙋ егꙋмен ѡт свѣта монастир ѡт Тисмѣна, понеже тако се халꙋет пред господства ми, како еси ꙋлазил ꙋ блатове свѣтои монастир, ꙋ Бистрец, тере еси ꙋловил и ꙋзел еси рибꙋ ѡт тех блатове више писане. Ꙗ после, почтенꙋмꙋ правителю господства ми, жꙋпан Ївашко велики дворник, а ѡн послал ест тере ест ꙋзел датове ѡт над твое селове, ѡт Плоска и ѡт Гоюча, радї таю рибꙋ еже еси ꙋзел ти ѡт село свѣтомꙋ монастир, ѡт Бистрецꙋ. Таже, ѡт врѣме еже хокеше видїт сїю книг господства ми, а ти да те варꙋеше ѡт блата свѣтое монастир ѡт Тисмѣна, глаголеми Бистрецꙋ, ере зли рѣч хокеше имате ѡт къ господство ми.

Тои те.говорим господство ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис Некꙋла, мѣсеца априлїе д҃ дьни.

† Їѡ Ꙗлиѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Scrie domnia mea ţie, Barbule postelnic, fiul lui Benga din Sîrbi. Şi după aceasta, îţi vorbesc domnia mea şi pentru rîndul părintelui egumen de la sfînta mănăstire din Tismana, pentru că astfel se jeluieşte înaintea domniei mele, că ai intrat în bălţile sfintei mănăstiri, la Bistreţ, de ai pescuit şi ai luat peşte din acele bălţi mai sus-scrise. Iar după aceea, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Ivaşco mare vornic, el a trimis de a luat daturile de la satele tale, de la Plosca şi de la Goicea, pentru acest peşte de la Bistreţ, ce ai luat tu din satul sfintei mănăstiri. Deci, din vreme ce vei vedea această carte a domniei mele, iar tu

să te fereşti de balta numită Bistreţ a sfintei mănăstiri de la Tismana, căci vei avea vorbe rele de la domnia mea.

Aceasta îţi vorbesc domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăşi zisa domniei mele.

A scris Necula, luna aprilie 4 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 974 (Tismana). Orig., hîrtie(31×20), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1845; alte traduceri, ibidem, mss. 329, f. 596(sub martie 4), 337, f. 322 şi 1218, f. 47v.

Datat după domn şi Ivaşco mare vornic.

EDIŢII. Trad. *DIR,B,* 171. Facs. *Ibidem,* 543.

---

216 1575 (7083) aprilie 5

† Пишет жꙋпан Митрѣ велики вистїꙗр и жителница моа, Нѣга сїю нашемꙋ книг свѣтомꙋ Пискꙋпию ѡт Бꙋзъꙋ и ѡтцꙋ Ꙗтанасїе пискꙋпом ѡт Бꙋзъꙋ, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ѡт Полаци, д҃ вечини, али ѡт дел Ивъинишовом. Таже аз, Митрѣ велики вистїꙗр и жителница моа, Нѣга покꙋпил их съм сїю више речена ѡчина от Полаци, д҃ вечини, ѡт анепсиѡм Ивъинишовом, по име Шербꙋ и Ꙗнка, за ҂г҃ аспри сребро. Таже, потом и съм дал сїю више речена ѡчинꙋ ѡт Полаци, д҃ вечини, свѣтомꙋ Пискꙋпию и ѡтцꙋ Ꙗтанасию, како да им ест за радї поминанїе дꙋшом родїтелиим и за радї дꙋще нашемꙋ на свѣтомꙋ Пискꙋпиꙋ. Ꙗ комꙋ чьловѣкъ хокет раздрꙋшити сїю нашемꙋ ꙋтъкмиванїе, да ест проклет ѡт т҃иї ѡтци иже сꙋт въ Никеи, варе ѡт наше родїни, или ѡт ином чюжии чьловѣци и въ мѣсто със Юда и със Ꙗрїꙗ въ вѣки вѣком, амин.

Пис аз, Влъсан граматик, мѣсеца априлїе е҃ дьни, въ лѣт ҂зпг҃.

⟨Pe verso:⟩ Сь книг Димитрꙋ вел вистїꙗр за село Пꙋлаци.

† Scrie jupan Mitrea mare vistier şi jitelniţa mea, Neaga această carte a noastră sfintei Episcopii din Buzău şi părintelui Atanasie episcop de Buzău, ca să-i fie ocina de la Polaţi, 4 vecini, însă din partea lui Ivăniş. Aşa eu, Mitrea mare vistier şi jitelniţa mea, Neaga am cumpărat această mai sus-zisă ocină de la Polaţi, 4 vecini, de la nepoţii lui Ivăniş, anume Şerbu şi Anca, pentru 3 000 aspri de argint. Însă după aceea, am dat această ocină mai sus-zisă de la Polaţi, 4 vecini, sfintei Episcopii şi părintelui Atanasie, ca să-i fie sfintei Episcopii pentru pomenirea sufletelor părinţilor mei şi pentru sufletul nostru. Iar care om, fie de neamul nostru, fie dintre alţi oameni străini, va strica această întocmire a noastră, să fie blestemat de 318 părinţi ce sînt la Nicheia şi ⟨să fie⟩ la un loc cu Iuda şi cu Arie în vecii vecilor, amin.

Am scris eu, Vîlsan grămătic, luna aprilie 5 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

⟨Pe verso:⟩ Aceasta este cartea lui Dumitru mare vistier pentru satul Pulaţi.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 975 (Ep.Argeş, LI/4). Orig., hîrtie (25,5×20,5), pecete inelară. Cu o traducere din 1912.

EDIŢII. Trad. *DIR,B,* 172. Facs. *Ibidem,* 544.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, синъ Михнев воеводꙋ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Милев със синови си, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бїелещи, ѡт дел Ѧнкъв половино, ѡт полю и ѡт вод и шꙋм и сꙋх и ѡт посвꙋде, занеже ю ест покꙋпил Мѣлѣ ѡт Ѧнка и ѡт Стан, за ҂е̄ аспри бани и ... сребро и едни кѡн радї братство. И пак покꙋпи Милѣ две ниве ѡт Ѧнка и ѡт брат си, Стан, ѡт таа половини за ѡчинꙋ что ест ѡстала непродала, за ... аспри новци и р̄ аспри сребро готови. И продаде жꙋпаница Ѧнка и Стан сїе више речена ѡчинꙋ ѡт своем добром волю и със знанїе въсем мегїꙗшом <ѡт> гор и дол и ѡт коло мѣсто.

Сего радї, дадох и господство ми Милев, ꙗк<о>же да мꙋ ест ѡчинꙋ дѣдинꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синови емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом емꙋ и не ѡт <когоже> непоколѣбимо, <по реч>[1] господства ми.

Сеже сведетелїе поставлюх господство ми: жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡфет и жꙋпан ...[1] велики спатар и жꙋпан Митрѣ велики вистїꙗр и Бадѣ столник и Братꙋл комис и Гонцѣ пехарник и и жꙋпан Стоика велики постелник. Исправник, Ївашко велики дворник.

И исписах аз, Ѧндреи, въ столни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїе в҃ї дьни и ѡт Ѧдама текꙋщим лѣтом, въ лѣт ҂з҃пг.

† Їѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Milea cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Bieleşti, din partea Ancăi jumătate, din cîmp şi din apă şi pădure şi uscat şi de peste tot, pentru că a cumpărat-o Milea de la Anca şi de la Stan, pentru 5 000 aspri bani şi... de argint şi un cal pentru frăţie. Şi iar a cumpărat Milea de la Anca şi de la fratele său, Stan, două ogoare din acea jumătate de ocină ce a rămas nevîndută, pentru... aspri noi şi 100 aspri de argint gata. Şi au vîndut jupaniţa Anca şi Stan această mai sus-zisă ocină, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor <din> sus şi jos şi din jurul locului.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Milea, ca să-i fie ocină dedină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de <nimeni> neclintit, <după spusa>[1] domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi jupan...[1] mare spătar şi jupan Mitrea mare vistier şi Badea stolnic şi Bratul comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Şi am scris eu, Andrei, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 12 zile şi de la Adam cursul anilor, în anul 7083 <1575>.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 976 (Sf. Ioan-Focşani, VIII/1). Orig., perg. (23,5×35), rupt şi şters, pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 172–173.

---

[1] Loc alb.

† Милостїю божїю, Їѡ Ꙗлиѯандрꙋ воивѡд и господинь земле въсои Оуггровлахїское, синъ великаго и прѣдобраго Мирчѣ воивѡд. Дават господства ми сїю повелѣнїю господства ми слꙋзем господства ми Стоикъв Татарꙋл и със синъ его, Бꙋкив и съ сины их, елицем Богъ даст, ꙗкѡже да им ест ѡчинꙋ на име Блохомїи, ꙗкоже ꙋказе и белѣги: ѡт камен еже вышнїи рѫпев и ѡт Телѣжен ꙋзгѡри ...[1] на Гѡгошарꙋлов, ꙋ връх слѣми, въ Кицибою и ѡт Кицибою оу дѡл по стѣѕѧ Четъцѣлев, ꙋ дѡл дори тополѣ еже ест желѣзновен, ꙋ Пискꙋлица и ꙋ Кꙋрмътꙋра и ѡт оу Кꙋрмътꙋра на долѣ дѡ вълчаша глꙋбока, ꙋ фрасен ꙋ дѡл и ѡт оу фрасен дори оу Телѣжен изгор, на камен. И сꙋт по на срѣдѫ по стоги с҃ї[2] и ...[1] стоги т҃в, понеже им ест стара и права ѡчинъ за дѣдинꙋ, покꙋпина ещеже ѡт при дьнех Стараго Ꙗли<ѯандрꙋ воевод>[3].

Ꙗ потом, Стоика Татарꙋл и синъ его, <Бꙋкѣ>, имал ест прꙋх ꙋ прѣд господства ми със Радоул ѡт Стънещи ꙋ...[1] Нѣгои Пашрънскꙋ[4] и със ини част<ници ѡт> ѡчинъ им ѡт Стънещи. И сице прѣше ѡни ꙋ пред господства ми...[1] и ѡчинъ, Стоика и със синъ его, Бꙋкѣ. Сего ради, бил ест покꙋпил и брат его, Влаикꙋл, ѡчинъ ѡт...[1] Жилищев[5], ꙋ оуста Вълчѣв Паткев и по вълчѣ горь, ꙋ Кꙋрмътꙋра Градиецев[6] подлѣ...[7] ꙋ по толѣ. Сїа ѡчинъ ест покꙋпил ѡт на Балѣ <и> ѡт на Станчюл, стоги р҃ѯв, по аспри гѡтѡви ѱ҃ѯи. Сего радї, <господство ми>[1] гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, <със> въсѣми чиститими правителих господства ми и прочиталим ест и книг Ꙗлиѯандрꙋ воивод и записих им и исти<нствовал>[1] ест господства ми како ест ѡчина еже выше речена <за дѣдїнꙋ>[1] Стоикъв и а Бꙋкив и Влаикꙋлов. И ѡсташе Радоул и Нѣгое ѡт сꙋжденїе ѡт прѣд господства ми. И <дадох господство ми>[1] сїа книга Стоикъв <и Бꙋк>[1]ци и сины их, еже в...[1] ѡхабник и сины их и внꙋчетом их и прѣвнꙋчетѡм их и ѡт никогоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведители поставлѣем господство ми: жꙋпан Ивашко дворник и жꙋпан Нѣгое вел лѡгѡфет и жꙋпан Стан спатар и Влад[8] вистїiар и Вадѣ столник и Братꙋл кѡмис и Гонцѣ пахарник и Стоика постелник. И<справник>[3], Нѣгое вел лѡгѡфет.

И аз, Стефан[9], написах въ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїа ѳ҃ї дьнъ, <въ лѣт>[3] ҂з҃оз.

† Їѡ Ꙗлеѯандрꙋ вѡевѡд, милостїю божїею, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Stoica Tătarul şi cu fiul său, Buchi şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocina anume Blohomii, precum arată şi semnele: de la piatra care este mai sus de rîpă şi de la Teleajen în sus...[1] Gogoşarului, la vîrful culmei, la Chiţiboiu şi de la Chiţiboiu în jos, pe poteca Cetăţelei, în jos pînă la plopul care este înfierat, la Pisculiţa şi la Curmătura şi de la Curmătura în jos, pînă la vîlceaua adîncă, la frasin în jos şi de la frasin pînă la Teleajen, în sus, la piatră. Şi pe la mijloc sînt stînjeni 210 [2] şi ...[1] stînjeni 302, pentru că le este veche şi dreaptă ocină de moştenire, cumpărată încă din zilele lui Ali⟨xandru voievod⟩[3] cel Bătrîn.

Iar după aceea, Stoica Tătarul şi fiul său, ⟨Buchi⟩ au avut pîră înaintea domniei mele cu Radul din Stăneşti...[1] Neagoi Paşărescu[4] şi cu alţi părtaşi ai lor ⟨de⟩ ocină din Stăneşti. Şi aşa au pîrît ei înaintea domniei mele...[1] şi ocină, Stoica şi cu fiul său, Buchea. De aceea, a cumpărat şi fratele lui, Vlaicul, ocină de la...[1] Jiliştei[5], la gura Vîlcelei Gîştei şi pe vîlcea în sus, la

Curmătura Gradneței[6] pe dedesubt...[7] pe acolo. Această ocină a cumpărat-o de la Balea ⟨și⟩ de la Stanciul, stînjeni 162, pe aspri gata 768. De aceea, ⟨domnia mea⟩[1] am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, ⟨cu⟩ toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit și cartea lui Alixandru voievod și zapisele lor și a adeverit domnia mea că este ocina mai sus-zisă ⟨de moștenire⟩[1] a lui Stoica și a lui Buchi și a lui Vlaicul. Și au rămas Radul și Neagoe de judecată dinaintea domniei mele. Și ⟨am dat domnia mea⟩[1] această carte lui Stoica ⟨și lui Buchi⟩[1] și fiilor lor, care...[1] ohabnic și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ivașco vornic și jupan Neagoe mare logofăt și jupan Stan spătar și Vlad[8] vistier și Badea stolnic și Bratul comis și Gonțea paharnic și Stoica postelnic. Și ⟨ispravnic⟩[3], Neagoe mare logofăt.

Și eu, Ștefan[9], am scris în cetatea București, luna aprilie 19 zile, ⟨în anul⟩[3] 7077 ⟨1569⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 125. Copie slavă(defectuoasă) din 1927 după orig., hîrtie. Cu o traducere ibidem, f. 123, copie după o traducere de la începutul sec. al XIX-lea (Chiriță dascăl).

Datat după domn și sfatul domnesc.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 173–174.

---

[1] Loc rupt în orig., menț. în copie.
[2] În traducerea veche: „110“.
[3] Întregire în copie.
[4] În traducerea veche: „Pașapescul“.
[5] În traducerea veche: „Fîntîna Jiliștii“.
[6] În traducerea veche: „Curmătura Cetățelei“.
[7] Loc alb.
[8] În loc de: „Митрѣ“ („Mitrea“).
[9] În traducerea veche: „Ștefan logofăt“.

---

219 **1575 (7083) aprilie 22**

† Въ Христа Бога, благовѣрнии и благочестивїи и Христолюбивїи и самодръжавнїи, Їѡ Алеѯандрȣ воеводȣ, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, божїею милостїю и божїием дарованїем ѡбладаещоми и господствȣещоми въсои земле Ѹггровлахинское, ещеже и запланенским странам, Амлашȣ и Фагарашȣ херцегȣ. Благопроизволи господство ми своим благиим произволенїем, чистїи и свѣтлим сръдцемъ господства ми, ꙗко прославитїи прославлъшаго ме Бога и на прѣстолѣ свето почавших рѡдїтелїе господства ми <възнесешаго ме> и дарова господство ми сън въсечестни и благоѡбразни и прѣпочитани и иже над въсѣми честїи даров, настоещих хрисовȣл господства ми, почтенномȣ болѣринȣ господства ми, жоупан Станко постелник, сьнъ Тȣдорȣ логофет и със синови си, елице мȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест село на име Бȣковоул, вес, ѡт по въсом хотаром и със воденицех и винограде и със вѣс доходък болѣрскȣ, понеже сего село Бȣковȣл бил ест стара и права и за дѣдинȣ село жоупан Станков постелник ѡт над мати его, жоупаница Стана.

А ȣ тем, сълȣчило се ест им прибещне; таже, того село Боуковȣл ѡн ест биш село господскȣ. А ѡт врѣме еже наста господство ми господароу Влашкое Земле, а жȣпан Станко постелник, ѡн ест дошел ȣ господство ми и жаловал ест господствоу ми; а оу тем, господство ми съгледахом със въси чъститими правителїе господства ми и коупно със ѿца нашего, кир владїцѣ Єѵтемїе. И прочатихом книгех иним старием господамъ и добри истинствовах господство ми, како ест село Боуковꙋл за дѣдинꙋ жоупан Станко постелник. И въ том, господство ми съматрѣх ере нѣст бил Станко постелник хитлѣн господства ми и ни едниое зло нѣст ꙋчинил ѡн господствоу ми; таже, господство ми простил его и помилоувал га съм със више реченꙋ село, Бꙋкꙋвоул, занеже мꙋ сꙋт праве комати. Ѧ потом, жоупан Станко постелник, ѡн ест дал господство ми аспри ҂х҃а, тере ест и покоупил того села ѡт господство ми.

Сего ради, дадох и господство ми почтеномоу болѣринꙋ господства ми, жоупан Станко постелник, ꙗкоже да им ест сїе више речени село и водїнеце въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовом им и внꙋком и прѣвночетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Єщеже и заклинанїе поставлех господство ми: кого изберит господъ Богъ скиптро дръжати въсои земле Ѹггровлахийскои, или ѡт сръдечнаго плода господства ми или ѡт сърodник нашех или, по грѣсех нашех, ѡт ино племеник, аще почетет и поновит и оутвръдит сьи хрисовоул господства ми, того господъ Богъ да почетет и да ꙋтвръдит и съхранит въ господствѣ его; а ащелиже не почитет и не поновит, ноу пороушит и поперет и въ забавенїе ѡставит, того господъ Богъ да оубїет зде тѣлом и въ бѫдещїем свѣцѣ дꙋша его, да имат частїю съ Їуда и съ Ѧрїа и съ инѣми їудеи.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жоупан Ївашко велики дворник и жоупан Нѣгое велики лѡгофет и Стан спатар и Митрѣ вистиꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Ївашко велики дворник.

И исписах аз, мали Стан граматик, мѣсеца априлїе к҃в дьни, въ лѣто ѡт Ѧдама ҂з҃пг.

† Іѡ Ѧлїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecistitorul și de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit pe mine şi ⟨m-a înălţat⟩ pe scaunul sfîntrăposaţilor părinţi ai domniei mele şi a dăruit domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă faţă şi preacinstit şi care ⟨este⟩ deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele, cinstitului boier al domniei mele, jupan Staico postelnic, fiul lui Tudor logofăt şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie satul anume Bucovul, tot, de peste tot hotarul şi cu mori și cu vii şi cu tot venitul boieresc, pentru că acest sat Bucovul a fost sat vechi şi drept şi de moştenire al jupanului Staico postelnic de la mama sa, jupaniţa Stana.

Iar apoi, li s-a întîmplat pribegie; astfel, acel sat Bucovul a ajuns sat domnesc. Iar din vreme ce am ajuns domnia mea domn al Ţării Româneşti, iar jupan Staico postelnic, el a venit la domnia mea şi s-a jeluit domniei mele; iar la aceasta, domnia mea am cercetat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi împreună cu prăintele nostru, chir vlădica Eftimie. Şi am citit cărţile altor domni bătrîni şi bine am adeverit domnia mea că satul Bucovul a fost de moştenire al jupanului Staico postelnic. Şi întru aceasta, domnia mea am socotit că Staico postelnic nu a fost hiclean domniei mele şi nu a făcut nici un rău domniei mele; de aceea, domnia mea l-am iertat şi l-am miluit cu mai sus-zisul sat, Bucovul, pentru că îi este avere dreaptă. Iar apoi, jupan Staico postelnic, el a dat domniei mele 60 000 aspri de a şi cumpărat acel sat de la domnia mea.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului boier al domniei mele, jupan Staico postelnic, ca să-i fie mai sus-zisul sat şi morile de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să ţină schiptrul a toată ţara Ungrovlahiei, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l apere în domnia lui; iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi, ci va strica şi va călca şi va lăsa în uitare, aceluia domnul Dumnezeu să-i ucidă aici trupul şi în veacul viitor sufletul lui, să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Şi am scris eu, Stan cel mic, grămătic, luna aprilie 22 zile, în anul de la Adam 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Peceţi I, nr. 13. Orig., perg. (47×42), pecete atîrnată, stricată. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 174—175.

---

220 **⟨1575—1577⟩ mai 21**

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Пишет господство ми тебе, Їѡане вел ватах и по сих ти говорим господство ми, како ѡт врѣме еже хокеше видити сїе книг господства ми, а ти ѡт того час да скочиш, тере да тераеш въс твою попор, тере да сѣчит едни плаю еже се зовет Арсꙋри, едни еже дръжит ⟨свѣ⟩та монастир[1] ѡт Тисмѣна сѣло Тисмана[2] и да затворити нѣко стъзе и приходеще, како сꙋт били затворѣни и ѡт прѣжде врѣме.

И по много да се не плакат свѣта монастир и послꙋшници за того плаю, ере зли рѣч хокеше имати ѡт къ господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис Дан, мѣсеца маїе к҃а дьни.

† Їѡ Алеѯандрꙋ ѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

⟨Pe verso:⟩ За приходнще по Арсꙋри ѡт Топещи.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Scrie domnia mea ţie, Ioane mare vătaf şi după aceasta îţi spun domnia mea, ca din vremea în care vei vedea această carte a domniei mele, iar tu din acel ceas să sari, să tragi tot poporul tău, ca să tai un plai care se numeşte Arsuri, unul

pe care-l stăpîneşte sfînta mănăstire [1] de la Tismana satul Tismana [2] şi să închizi nişte cărări şi treceri, precum au fost închise şi mai înainte vreme.

Şi mai mult să nu se plîngă sfînta mănăstire şi posluşnicii pentru acel plai, căci vei avea vorbe rele de la domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

A scris Dan, luna mai 21 zile.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Pentru trecerea la Arsuri, de la Topeşti.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXXII/221. Orig., hîrtie (28,5×20), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 338.

Datat după domn şi Dan grămătic.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 175.

---

[1] Cuvintele: „⟨свѣ⟩та монастир“ („sfînta mănăstire“), scrise pe loc ras şi corectate.

[2] Cuvintele: „сѣло Тисмана“ („satul Tismana“), scrise deasupra rîndului, cu altă cerneală.

---

221 1575 (7083) mai 24

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрȣ <воевода и господи>[1]нъ въсое земле Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Пътрȣв със синови си и Радꙋл със синови си и Михнев със синови си и Радꙋл със братием си и със синови си и Стан със синови си и Воина със синови си и Хранȣл със синови си и Слъвен със синови си и Паȣл със синови си и Балдовин със синови си и Лȣпȣл със синови си и Кръстѣ със синови си, елицї им Богъ припȣстит, ꙗкоже да им ест село Кѡшкодїе половин и ѡт посвȣде ѡт ѡчинȣ половин, понеже сȣт покȣпили сїи више речене именити людїе ѡт Марча, за ҂з̄ аспри. И продал ест сам Марча ѡт своемȣ добро во<лю>[1] ѡт пред господства ми. Али ест дал Пътрȣл и Радꙋл и Михне ҂в̄ аспри а Радꙋл със братиꙗм си ҂а̄ аспри а Стан сам ҂а̄ аспри а Воина и Хранȣл и Слъвен ҂а̄ аспри <а>[1] Паȣл и Балдовин ҂а̄ аспри а Лȣпȣл и Кръсте ҂а̄ аспри; такождере да дръжит и ѡчинȣ и ѡт село, кого како <ест>[1] дал цѣнȣ ѡт аспри.

Сего радї, дадох и господство ми Пътрȣв и Радꙋл и Михнев и Радꙋл със братиꙗм си и Стан и Воинѣв и Хранȣлѡв и <Сл>[1]ъвен и Паȣлѡв и Балдовин и Лȣпȣлѡв и Кръсте, ꙗкоже да им ест тае половин ѡт село више реченȣ ѡхабȣ, ним и синовем им и внȣком и прѣвночетом и не ѡт кого непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїе поставих господство ми: жȣпан Ївашко в<елики дворник и>[1] Нѣгое вел лѡгѡфет и Стан спатар и Митре вистїꙗр и Братȣл кѡмис и Баде столник и Гонце пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Нѣ<гое вел лѡгѡфет>[1].

<Пис>[1] аз, Стънилъ, мѣсеца мане к͠д дьни и ѡт <Адама до>[1] нинѣ, въ лѣт ҂з͞пг.

† Їѡ <Алїѯандрȣ вѡевѡда>[1], милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru ⟨voievod şi domn⟩ [1] a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pătru cu fiii

săi şi lui Radul cu fiii săi şi lui Mihnea cu fiii săi şi lui Radul cu fraţii săi şi cu fiii săi şi lui Stan cu fiii săi şi lui Voina cu fiii săi şi lui Hranul cu fiii săi şi lui Slăvei cu fiii săi şi lui Paul cu fiii săi şi lui Baldovin cu fiii săi şi lui Lupul cu fiii săi şi lui Cîrstea cu fiii săi, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul Coşcodia jumătate şi de pretutindeni din ocină jumătate, pentru că au cumpărat aceşti mai sus-zişi numiţi oameni de la Marcea, pentru 7 000 aspri. Şi a vîndut singur Marcea, de a sa bunăvoie dinaintea domniei mele. Însă a dat Pătru şi Radul şi Mihnea 2 000 aspri, iar Radul cu fraţii săi 1 000 aspri, iar Stan singur 1 000 aspri, iar Voina şi Hranul şi Slăvei 1 000 aspri, ⟨iar⟩[1] Paul şi Baldovin 1 000 aspri, iar Lupul şi Cîrste 1 000 aspri; de asemenea să ţină şi ocină şi din sat, care cum a dat preţul de aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Pătru şi lui Radul şi lui Mihnea şi lui Radul cu fraţii săi şi lui Stan şi lui Voinea şi lui Hranul şi lui ⟨S⟩[1]lăvei şi lui Paul şi lui Baldovin şi lui Lupul şi lui Cîrste, ca să le fie acea jumătate de sat mai-sus-zisă ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco ⟨mare vornic şi⟩[1] Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe ⟨mare logofăt⟩[1].

⟨Am scris⟩[1] eu, Stănilă, luna mai 24 zile şi de la ⟨Adam pînă⟩[1] acum, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io ⟨Alixandru voievod⟩[1], din mila lui Dumnezeu. domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 977 (Strehaia, V/1). Orig., hîrtie(22×28,5), pecete aplicată, căzută. Cu două traduceri: una din 1791, cealaltă din 1847; altă traducere ibidem, ms.326, f 21.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 176. Facs. *Ibidem*, 545.

---

[1] Loc rupt.

---

222 ⟨1575—1578⟩ mai 28

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми семȣ чьловѣкъ, на име Радꙋл ѡт Бернвоещи и със четом си, на име Драгомир и Албȣл и Иан, ꙗкоже да сȣт мирни и слободни радї пренїе еже имали сȣт пред господства ми със Дръгȣш със четом си. И тако преаше Дръгȣш със чет его пред господствȣ ми, како имахȣ ѡни ѡчинȣ пȣпно със Радꙋл над таи више ѡчинȣ, что ест покȣпил Радꙋл ѡт Бланкȣл лѡгѡфет ѡт Пискани. А ȣ тем, господство ми гледах и сȣдих, по прав, със правители господства ми и дадох господство ми Дръгȣшов със чет его да носити в҃ї болѣри, да им гледает редȣ тех више реченȣ ѡчинȣ, како хокю наити със дȣше им. А тех више в҃ї болѣри, ѡни сȣт гледал по прав и не нашели сȣт да им даст ѡнем мегиꙗши, Дръгȣшов със четом си, ница више речена ѡчинȣ, никакоже.

А потом, Дръгȣш със чет его, ѡни не хотели сȣт ниже сице, нȣ сȣт поити тере и сȣт косил ливаде Радꙋлѡв и чети его, въ силост им. А потом, пак прїиде Радꙋл със чет его, тере ми ест поведал господство ми како не хотѣли сȣт Дръгȣш и чет его да стоит по таи тъкмежие ѡнем в҃ї болѣри, что ест ȣзел Радꙋл и със чет его ѡт пред господствȣ ми. А ȣ тем, господство ми пак дадох Дръгȣш ‹и› Радꙋлѡв д҃ болѣри ещеже наиболе, да их гледает више речена ѡчина, по трагꙋ ѡнем ві҃ болѣрн. И ходнлн сꙋт техвн д҃ болѣрн, на нме: Радꙋл Бнвол ѡт Грьдеще н Блаикꙋл лѡгѡфет ѡт Котещї н Палавꙋл ѡт Лънцещн н Рьпанда ѡт Корбшорн. И тако сꙋт ѡбрѣтает н тех вѫше д҃ болѣрн със нпхном дꙋше, како ест вѫше речена ѡчннꙋ Радꙋлѡв н със чет его, ѡт покꙋпенїе, что ест покꙋпнл ѡт Блаикꙋл лѡгѡфет ѡт Пнсканн. И вндѣх н господство мн кннга ѡнем д҃ болѣрн како сꙋт нашел снце, по прав. Таже, ѡсталн сꙋт Дрьгꙋш със четом сн ѡт закон, ѡт пред господствꙋ мн.

Тем радї, да сꙋт Радꙋл със чет его мнрнн н слободнн радї сїе вѫше пренїе. И нихто да не смѣет бантоватн ен пред сїе кннг господства мн, ере а тога чьловѣка зло кет патнтн. Инако да нѣст, по реч господства мн.

Исправннк, Ївашко вел дворннк.

Пнс аз, Хрнстодꙋл, мѣсеца мане к҃н дьнн.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, мнлостїѫ божїю, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Radul din Berivoeşti şi cu ceata lui, anume Dragomir şi Albul şi Nan, ca să fie în pace şi slobozi pentru pîra pe care au avut-o înaintea domniei mele cu Drăguş şi cu ceata lui. Şi astfel a pîrît Drăguş cu ceata lui înaintea domniei mele, că au ei ocină împreună cu Radul la acea ocină de mai sus, pe care a cumpărat-o Radul de la Vlaicul logofăt din Piscani. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate, cu dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Drăguş cu ceata lui să aducă 12 boieri, să le cerceteze rîndul acelei ocine mai sus-zise, cum vor afla cu sufletele lor. Iar acei de mai sus 12 boieri, ei au cercetat după dreptate şi nu au aflat ca să le dea acelor megieși, lui Drăguş cu ceata lui, nimic din mai sus-zisa ocină, nicidecum.

Iar după aceea, Drăguş cu ceata lui, ei nu au vrut nici aşa, ci au mers de au şi cosit livada lui Radul şi a cetei lui, cu sila. Iar după aceea, iar a venit Radul cu ceata lui, de mi-au spus domniei mele că nu au vrut Drăguş şi ceata lui să stea pe acea întocmire a celor 12 boieri, pe care i-au luat Radul şi cu ceata lui dinaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am dat iarăşi lui Drăguş ⟨şi⟩ lui Radul 4 boieri, încă şi mai mari, să le cerceteze mai sus-zisa ocină, pe urma acelor 12 boieri. Şi au umblat acei 4 boieri, anume: Radul Bivol din Grădişte şi Vlaicul logofăt din Coteşti şi Palavul din Lăngeşti şi Rapanda din Corbşori. Şi astfel au aflat şi acei de mai sus 4 boieri cu sufletele lor, că mai sus-zisa ocină este al lui Radul şi a cetei lui, de cumpărătură, pe care au cumpărat-o de la Vlaicul logofăt din Piscani. Şi am văzut şi domnia mea cartea acelor 4 boieri, că au aflat aşa, după dreptate. Astfel, au rămas Drăguş cu ceata lui de lege, dinaintea domniei mele.

De aceea, să fie Radul cu ceata lui în pace şi slobozi pentru această pîră de mai sus. Şi nimeni să nu îndrăznească a-i tulbura înaintea acestei cărţi a domnei mele, căci acel om rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Am scris eu, Hristodul, luna mai 28 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXX/27. Orig., hîrtie (31×20), pecete aplicată, căzută. Datat după domn şi ispravnic.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 176–177.

† Милостїю божїею, Їѡ Ꙗлиѯандрꙋ воевода и господинъ въсеи земле Ꙋггровлахїискои, синꙋ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми попев Чернатов със синови емꙋ, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Бъркънещи, дел калꙋгерицев Виталїев, въса, варе елика се хтит избрати ѡт село и ѡт полю и ѡт водꙋ и ѡт шꙋм и ѡт воденице и ѡт посвꙋде, занеже ю ест дал калꙋгерїца Виталїе неина дел ѡт ѡчинꙋ попев Чернат ѡт свое добро волю. И прїидет сама кааꙋгерица Виталїе пред господства ми, тере ю ест дал дел еи за ѡчинꙋ попев ѡт пред господства ми и със ꙋзнанїе въсѣм мегїꙗшом, ꙗкоже да мꙋ еи помѣнꙋ въ вѣки и попа да их поменꙋеше на свѣтѣ и божествѣи летꙋргїе.

И ещеже ест била сїе више речена дел за ѡчинꙋ монахїев Вїталїев бирникъ със дрꙋзи бирници и била ест монахїев дꙋжна с҃м аспри. Таже, сини еи и дрꙋзи неиних родине, ѡне се сꙋт изметинили ѡт тае ѡчинꙋ више речена, дел Вїталїев и ѡт дꙋжне Виталїев, тере не хокет да платит бирꙋл и свакех дажбе и дꙋжницех монахїев Виталїев. А попа Че<рн>[1]ат, ѡни сꙋт платили бирꙋл и свакех дажбе ѡчинев монахїев Виталїев и свакех длъгот монахїев.

И ѡставила ест калꙋгерица Виталїе със клетвꙋ и ѡт по съмрътъ еи, никтоже ѡт сини еи и ѡт родїни еи метѣх да не имат над дел еи за <ѡчинꙋ>[1]. А кои хокет разорити сїе тъкмежїю, да бꙋдет проклет ѡт т҃иї ѡтци еже въ Никеи.

<И пак>[1] покꙋпи попа Чернат ѡчинꙋ ꙋ Бъркънещи, едини место за кꙋкю със кꙋкю ѡт на Стан Бостѣ ѡт село, за т҃о аспри. <Понеже оукрасти>[2] синꙋ Станов нѣкое аспри ѡт на Кореси втори лѡгѡфет, а попа Чернат, ѡн ест платил глав за тех оукраденїе ѡт къд Кореси лѡгѡфет. И ест продал ѡт негов добро волю и със ꙋзнанїе въсѣм мегїꙗшом ѡт гор и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

И алдъмашари еще да се знает, кои ест били тогда, къда сꙋт покꙋпили: ѡт село, Нѣгꙋл и Стан и Ꙗлбꙋл и Некодим калꙋгером и Стоика.

Сего радї, дадох и господство ми попев Чернатов, ꙗкоже да им бꙋдет ѡчинꙋ и въ ѡхаб, и<им и>[1] синовем им и внꙋком и прѣвночитом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелю поставлюх господство ми: жꙋпан Драгомир бив вел дворник и жꙋпан Ивашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постѣлник. Исправник, Ївашко велики дворник.

Пис аз, Кръстїꙗн, въ столни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маю к҃и дьни, въ лѣт ҂з҃пг.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Cernat cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bărcăneşti, partea călugăriţei Vitalia, toată, oricît se va alege din sat şi din cîmp şi din apă şi din pădure şi din mori şi de pretutindeni, pentru că i-a dat călugăriţa Vitalia partea ei de ocină popii Cernat de a ei bunăvoie. Şi a venit singură călugăriţa Vitalia înaintea domniei mele, de i-a dat popii partea ei de ocină dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor, ca să-i fie pomană în veci şi popa să o pomenească la sfînta şi dumnezeiasca liturghie.

Şi încă a fost această mai sus-zisă parte de ocină a monahiei Vitalia birnică cu alţi birnici şi a fost datoria monahiei 240 aspri. Astfel, fiii ei şi

alții din neamurile ei s-au lepădat de acea ocină mai sus-zisă, partea Vitaliei și de datoria Vitaliei, de n-au vrut să plătească birul și toate dăjdiile și datoriile monahiei Vitalia. Iar popa Ce⟨rn⟩[1]at, el a plătit birul și toate dăjdiile ocinei monahiei Vitalia și toate datoriile monahiei.

Și a lăsat călugărița Vitalia cu blestem și după moartea ei, nimeni din fiii ei și din rudele ei amestec să nu aibă pe partea ei de ocină. Iar cine va vrea să strice această întocmire, să fie afurisit de 318 părinți, cei de la Nicheia.

⟨Și iar⟩[1] a cumpărat popa Cernat ocină în Bărcănești, un loc de casă cu casă de la Stan Bostea din sat, pentru 370 aspri. ⟨Pentru că a furat⟩[2] fiul lui Stan niște aspri de la Coresi al doilea logofăt, iar popa Cernat, el a plătit capul de acest furt de către Coresi logofăt. Și a vîndut de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Și aldămășarii încă să se știe, care au fost atunci, cînd au cumpărat: din sat, Neagul și Stan și Albul și Necodim călugărul și Stoica.

De aceea, am dat și domnia mea popii Cernat, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui ⟨și⟩[1] fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Ivașco mare vornic și jupan Neagoe mare logofăt și Stan spătar și Mitrea vistier și Bratul comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivașco mare vornic.

Am scris eu, Cîrstian, în cetatea de scaun București, luna mai 28 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie al R.S.R., nr. 111 688. Orig., perg. (27×42,5), pecete timbrată. Traducere din 1818 la Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCLV/17.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc rupt, întregit după traducerea veche.

---

224 ⟨1575—1577⟩ mai 29

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋг господства ми, Кирка комис, ꙗкоже да ест волен със сїю книг господства ми дръжати село Фꙋтещии ѡт Мощище, али дел жꙋпаницев Нѣкшев, сестра Дникꙋлов, еже ест бил дръжит Стоикица вел постѣлник и Ївашко вел дворник, понеже ест слꙋг више писан, за дѣдинꙋ.

Сего радї, помиловал съм господства ми със село више писан и нихто да не смѣет бантовати пред сїю книг господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца маю кѳ҃ дьни.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Chirca comis, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să țină satul Futeștii de la Moș-

tişte; însă partea jupaniţei Neacşa, sora lui Diicul, pe care l-a ţinut Stoichiţă mare postelnic şi Ivaşco mare vornic, pentru că este al slugii mai susscrise, de moştenire.

De aceea, am miluit domnia mea cu satul mai sus-scris şi nimeni să nu îndrăznească a tulbura înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Scris luna mai 29 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 959 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXI/2). Orig., hîrtie (17×19,5), pecete aplicată. Cu o traducere din 1864.

Datat după domn, Stoichiţă mare postelnic şi Ivaşco mare vornic.

---

225 1575 (7083) iunie 5

Hrisovul lui Alecsandru voivod den 7083 ‹1575›, ce scrie tot la mîna Radului cu fraţii lui, pentru moşia Cruce, dată dă danie la mănăstire.

Cu mila lui Dumnezeu, eu Alecsandru voivod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi prebunului Mircea voivod, feciorul Mihnii voivod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mèle boiarului domnii me, jupîn Radul înpreună cu fraţii lui, anume Preda şi Stroie şi tuturor feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, pentru că am dat lor siatul ce să chiamă Cruce tot, cu tot hotarul, care au fost a lor bătrîn şi drept moşie de la moşii lor.

Iar după această, cîndu au fost jupînul Radul Buzescul în prebegie, în zilele răposatului Mircii voivod, iar răposatul Mircea voivod, el au miluit pre Nanŭ păharnic cu acestŭ mai sus-numit satŭ, Cruce. Deci Nanŭ păharnic, el au vîndutŭ jumătate din satul Cruce oarecărora rumâni din satul Cruce, pre nume Opre cu ceata lui şi Muşat şi Datco, drept 10 000 de aspri. Şi au fost făcut Nan păharnic acestor rumâni mai sus-numiţi şi carte răposatului Pătru voivod dă cumpărătoare.

Iar după aceasta, cîndu au fost acum, în zilele domnii mèle, jupîn Radul cu fraţii lui, ei au venit înainte domnii mèle şi au stătut de faţă la judecată înnainte domnii mèle înpreună cu aceşti mai sus-numiţi rumâni, care au cumpăratŭ de la Nan păharnic satul Cruce, iar Radul şi cu fraţii lui, Preda şi Stroe, aşa s-au plînsŭ şi s-au cunoscut înnainte domni mele cum că satul Cruce a lor moşie au fostŭ, drept de la moşi. Deci domnia mea am căutatu şi am judecatŭ, pă dreptate şi pă lege, cu toţi cinstiţii dregătorii domnii mèle şi am văzut însumi domnia mea cum că această mai sus-numită moşîe, satul Cruce, au fost al boerului domnii mèlè Radul şi al fraţilor lui, Preda şi Stroie, de moştenire. Şi au rămas Opre şi Muşat şi Datco cu toată ceata lor de legi şi de judecată înainte domnii mèle. Şi am spartŭ însumi domnia mea carte răposatului Pătru voivod, care au fost la ei de cumpărătoare.

Pentru aceasta, am datŭ domnia mea Radului şi Predii şi lui Stroe, ca să fie lor satul Cruce moşîe dă moştenire, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor, strănepoţilor lor şi de către nimini să fie neclătit, preste zisa domniei melè.

Iată şi mărturii am pus domniia mea: jupîn Ivaşco vel vornic i Negoe vel logofăt i Stan spătar i Mitre vistier, Bratul comis, Bade stolnic i Gonţe păharnic i Stoica postelnic.

Scris Stan logofăt ot sud Ialomiţa, iunie 5 dni, leat 7083 ‹1575›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Căluiu, nr. 722, f. 205v—206. Traducere; alte traducer ibidem, S.I. nr. 978 (Căluiu, XIII/3) şi Doc. ist., CLVIII/1.

EDIŢII. Odobescu, *Relaţiune j. Romanaţi*, 313 (sub iulie 5); Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 95—96; *DIR,B*, 177—178.

---

226 ⟨1575—1577⟩ iunie 8

† Милостїю божїею, Їѡ Ꙗлиѯандрȣ воивода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми ѡвомȣ чьловекъ, на име Нѣгое ѡт Копъчел, ꙗкоже да ест волен със сїю книг господства ми дръжати се ѡчинȣ Станов ѡт село, почто радї ест бил дал Митрѣ вел вистїар ȣ рȣк Нѣгое ватах ҂в҃ аспри готови и едни кон и една воз за вин ѡт Хотърани, тере да ех дават ȣ рȣк Станов. И ест дал ȣ рȣк емȣ сїе въсѣ и чин аспри ҂д҃ аспри. Ꙗ а послех Стан, ѡн ест прифатил бъхȣ и сице клел ере не ю ест дал тех аспри Нѣгое ȣ рȣк емȣ. Ꙗ ȣ тем, господство ми съм творил книга господства ми до болѣрин господства ми, жȣпан Їван меделничар, тере да гледает редȣ Нѣгоев радї тех аспри и със добри людїе ѡт ѡкръстъ мѣсто. И съгледал ест редȣ велма болѣрин господства ми, еже ест више реченȣ и със тех добри людїе и изнаидох ере ест дал Нѣгое ватах въси аспри въ рȣцѣ Станов. И ещеже сведетелствȣет Нѣгое ватах и пред господства ми със добри людїе, на име: Дȣмитрȣ портар и ѡт Копъчел, Стънислав и Блъкан и Стан и Бȣжор и Іванко и ѡт Къзънещи, Драгомир и ѡт Попещи, Коман и ѡт Какалеци, Иван и ѡт варош Ръмник, Иван и Татȣл и поп Ѡпрѣ и ѡт Бръзещи, Драгоми<р> и ѡт Столничани, Ѡпрѣ, како ест дал Нѣгое въси аспри ȣ рȣк Станов.

Сего радї, да ест Нѣгое ватах волен със сїе книг господства ми дръжати се ѡчинȣ Станов докле хоке платит Стан аспри Нѣгоев, почто радї ест възел Стан и ѡт Нѣго<е> цѣно за ҂д҃ аспри. Тем радї, их дръжет Нѣгоев ватах ѡчинȣ.

И ничто да не смѣет бантовати или запрѣтити пред сїю книг господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Ївашко вел дворник.

Пис юнїе и҃ дьни.

† Їѡ Ꙗлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Neagoe din Copăcel, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele, să ţină ocina lui Stan din sat, pentru că a dat Mitrea mare vistier în mîna lui Neagoe vătaf 2 000 aspri gata şi un cal şi o bute de vin de la Hotărani, ca să le dea în mîna lui Stan. Şi a dat în mîna lui acestea toate şi fac 4 000 aspri. Iar după aceea Stan, el n-a recunoscut şi aşa a jurat că nu i-a dat Neagoe acei aspri în mîna lui. Iar întru aceasta, domnia mea am făcut cartea domniei mele boierului domniei mele, jupan Ivan medelnicer, să cerceteze rîndul lui Neagoe pentru acei aspri şi cu oameni buni din jurul locului. Şi a cercetat rîndul foarte bine boierul domniei mele, care este mai sus-zis şi cu acei oameni buni şi a aflat că a dat Neagoe vătaf toţi asprii în mîna lui Stan. Şi încă a mărturisit Neagoe vătaf şi înaintea domniei mele cu oameni buni, anume: Dumitru portar şi din Copăcel, Stănislav şi Vîlcan şi Stan şi Bujor şi Ivanco şi din Căzăneşti, Dragomir şi din Popeşti, Coman şi din Cacaleţi, Ivan şi din oraşul Rîmnic,

Ivan şi Tatul şi popa Oprea şi din Bîrzeşti, Dragomi⟨r⟩ şi din Stolniceni, Oprea, că a dat Neagoe toţi asprii în mîna lui Stan.

De aceea, să fie volnic Neagoe vătaf cu această carte a domniei mele să stăpînească ocina lui Stan, pînă va plăti Stan asprii lui Neagoe, pentru că Stan a luat de la Neagoe preţ de 4 000 aspri. Pentru aceasta, să-i ţină Neagoe vătaf ocina.

Şi nimeni să nu îndrăznească să tulbure sau să oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Scris în iunie 8 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 981 (Ep. Rîmnic, LIX/17). Orig., hîrtie (31,5×21), pecete aplicată, căzută. Cu o traducere din 1778.

Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 178—179. Facs. *Ibidem*, 546.

227 1575 (7083) iunie 8, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Ѧлиѯандрȣ воевода и господинъ въсое земле Ȣгґровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ Михнѣ воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣг господства ми Нѣг и със синови емȣ, елици Богъ даст, ꙗкоже да ест ѡчинȣ ѿт Скърншора, понеже ест покȣпил ѡт на Ѧлдѣ ѕ҃ ниве, г҃ ниве ѡт гор полю, а дрȣзе г҃ ниве ѡт дол полю, за у҃ аспри. И пак покȣпил ѡт на Стан д҃ ниве, в҃ ниве ѡт гѡр полю, а дрȣзе в҃ ниве ѡт дѡл полю. И покȣпил Нѣг ѡт на Стан една лозїе ѡт Скърншора, за ти҃ аспри. И пак покȣпил ѡт на Нѣга ѡт Скърншора една брод за воденице, за л҃ аспри. И пак полкȣпил ѡт Стȣденица Житиꙗнов, ѡт на Гръбач єі҃ паши ѡт връх полю до село, занеже покȣпил за ѱ҃ аспри и ȣ селеще з҃ паши за ѡ҃ аспри.

И пак покȣпил Бързе ѡт на Бълан ѡт Скърншора ѡт долни полю в҃ паши и половино и ѡт гѡрни поле пак в҃ паши и половино, за сѯ҃ аспри, ѡт дрȣм до връх. И пак покȣпил Продана, мати Бързев, ѡт на Данчюл ѡт Скърншора е҃ паши ѡт гѡрни полю, ѡт дрȣм до връх и дѡлни поле пак е҃ паши, ѡт дрȣм до връх, за ф҃ аспри. И пак покȣпил Бързе една лозїе ȣ Скърншора ѡт на Тȣрбȣратȣл, за т҃ аспри. И пак покȣпил Продана ѡт на Данчюл ȣ селище г҃ паши, за ѯ҃ аспри.

И пак покȣпил Стоꙗн ѡт на Станко ѡт Скършора една лѡзїе, ȣ широк паши ві҃, ȣ дълг паши нв҃, за рп҃ аспри. И пак покȣпил Стоꙗн ѡт на Поширолїе ȣ селище, ȣ широк ві҃ паши, ȣ дълго к҃ паши, за мѕ҃ аспри.

И продали сȣт сїе више речене людїе ѡт свое добро волю и със ȣзнанїе въсем мегиꙗшѡм ѡт гор и ѡт дол и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да ест ѡчинȣ ѡхабним, емȣ и синови емȣ и внокомȣ и прѣвночетомȣ и ѡт никогоже непокȣлебимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетѣлїе поставлѣем господства ми: жȣпан Драгомир бивше велики дворник и жȣпан Ївашко велики дворник, жȣпан Нѣгое велики лѡгѡѳет и Стан вел спатар и Бадѣ вел столник и Братȣл вел кѡмис и Митрѣ вел вистїꙗр и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

Пис аз, Стънилъ мали дїак, мѣсеца юнїе н҃ дьни, въ столни град Бꙋкꙋрещи, текъщим лѣтом до Адама до сего дьни, въ лѣт ҂зпг.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Neag şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină din Scărişoara, pentru că a cumpărat de la Aldea 6 ogoare, 3 ogoare din cîmpul de sus iar alte 3 ogoare din cîmpul de jos, pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat de la Stan 4 ogoare, 2 ogoare din cîmpul de sus iar alte 2 ogoare din cîmpul de jos. Şi a cumpărat Neag de la Stan o vie din Scărişoara, pentru 350 aspri. Şi iar a cumpărat de la Neaga din Scărişoara un vad de moară, pentru 30 aspri. Şi iar a cumpărat din Studeniţa lui Jitian, de la Gîrbaci, 15 paşi, din vîrful cîmpului pînă în sat, pentru că i-a cumpărat cu 700 aspri şi în selişte 7 paşi, cu 800 aspri.

Şi iar a cumpărat Bîrzea de la Bălan din Scărişoara din cîmpul de jos, 2 paşi şi jumătate şi din cîmpul de sus, iar 2 paşi şi jumătate, pentru 260 aspri, din drum pînă în vîrf. Şi iar a cumpărat Prodana, mama lui Bîrzea, de la Danciul din Scărişoara 5 paşi din cîmpul de sus, din drum pînă în vîrf şi în cîmpul de jos, iar 5 paşi, din drum pînă în vîrf, pentru 500 aspri. Şi iar a cumpărat Bîrzea o vie în Scărişoara de la Turburatul, pentru 300 aspri. Şi iar a cumpărat Prodana de la Danciul în selişte 3 paşi, pentru 60 aspri.

Şi iar a cumpărat Stoian de la Staico din Scărişoara o vie, în lat 12 paşi, în lung 52 paşi, pentru 180 aspri. Şi iar a cumpărat Stoian de la Poşirlie în selişte, în lat 12 paşi, în lung 20 paşi, pentru 46 aspri.

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi oameni de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocină ohabnică, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Ivaşco mare vornic, jupan Neagoe mare logofăt şi Stan mare spătar şi Badea mare stolnic şi Bratul mare comis şi Mitrea mare vistier şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Stănilă diac mic, luna iunie 8 zile, în cetatea de scaun Bucureşti, ani curgători de la Adam pînă la această zi, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXXIV/74. Orig., perg. (44,5×26,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1858; altă traducere ibidem, ms. 327, f. 2.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 179—180.

228

1575 (7083) iunie 8

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, внока Михнѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Стоикьв и със синови си, елице емꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Фръсинет, ѡт дел

Стънилъв, трн браннщн, една по к҃ пашн, понеже ест покȣпн Стонка тех браннщі ѿт над Стънилъ, за с҃еі аспрн.

И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣднина ѡт Алднмир, место за внноградȣ, пашн е҃, ѡт блатȣ дорн ȣ Тȣфе, за р҃ме аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Бръта н ѡт Станка н н ѡт Станка н със братїам сн, в҃ пашн, за н҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт над Кръстѣ н ѡт Митрѣ <н> ѡт Данчюл, за н҃ аспрн, в҃ пашн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Бъдилъ н ѡт Станна със братїам сн, в҃ пашн, за н҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Стънилъ калȣгер, две пашн, за н҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Храна две пашн, за н҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Станчюл н ѡт Кръчюн, сниовн Доброславов, две пашн, за н҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Хъȣкъ, в҃ пашн, за н҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Пипое н ѡт Никоаръ със братїам сн, две пашн, за н҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Порка н ѡт Колцѣ, д҃ пашн, за една крава със млеко н за една крава ꙗл<ова>. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ѡт над Дан Гаȣръ, пашн ѯ҃ ȣ горнн полю, а ȣ долнн полю пашн м҃, за с҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡт Стънилъ калȣгер една браннще за в҃і пашн, за р҃ аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина, дел Тȣдорев, въса, н ѡт долни полю н ȣ горнч полю н ѡт селнще н ѡт Тȣфе, за т҃н аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдина, дел Пипоев ѡт дѣл, въса, за л҃е аспрн. И пак покȣпн Стонка ѡчннȣ ȣ Стȣдїна ѡт Манѣ Порка н ѡт Колцѣ, една селнще ѡт Тȣфе, ȣ шнрот пашн к҃н, а ȣ дълг о҃ пашн, за а҃ крав със млеко.

И пак покȣпн поп Радȣл ѡчннȣ ȣ Стȣрзещн ѡт Стънимнр, снн Нѣгов, пашн к҃, ȣ гор полю, ѡт Тȣфе дорн до хотар Ѡбръшїев, за ѱ҃ѯ аспрн. И пак покȣпн поп Радȣл ѡчннȣ ȣ Стȣдина ѡт Алднмнр, дел емȣ ѡт браннще, алн колико се хтет нзбрати ѡт дѣл, ѡт селнще селов дорн до хотар Крȣшовȣлов, за т҃ аспрн.

И продадоше сїн внше нменнтн людїе, ѡт нннхом добром волю н със знанїе въсем мегїашом н ѡт пред господства мн.

Сего радї, дадох н господство мн Стонкъв н поп Радȣлов, ꙗкоже да нм ест ѡчннȣ н ѡхабȣ, нм н сновем н внуком н прѣвночнтом н не ѡ<т> когоже непоколѣбнмо, по ѡрнзмо господства мн.

Сеже н сведѣтелїе поставлѣх н господство мн: жȣпан Ївашко великн дворник н жȣпан Нѣгое великн логофет н Стан спатар н Митрѣ внстїар н Братȣл комис н Бадѣ столнник н Гонцѣ пехарник н Стонка вел постелник. И исправник, Нѣгое вел логофет.

Пис Дан, мѣсеца юнїе н҃ дьни н текъщим ѡт Адама до ннѣ, в лѣт ҂з҃пг.

† Їѡ Алнѯандрȣ воевода, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Frăsinet, din partea lui Stănilă, trei braniști, fiecare de cîte 20 pași, pentru că a cumpărat Stoica aceste braniști de la Stănilă, pentru 215 aspri.

Și iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Aldimir, un loc de vie, 5 pași, de la baltă pînă la Tufe, pentru 145 aspri. Și iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Bîrta și de la Stanca și iar de la Stanca și cu frații săi, 2 pași, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Cîrstea și de la Mitrea ⟨și⟩ de la Danciul, pentru 50 aspri, 2 pași. Și iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Bădilă și de la Stana cu frații săi, 2 pași, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Stănilă călugărul, doi paşi, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Hrana; doi paşi, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Stanciul şi de la Crăciun, fiii lui Dobroslav, doi paşi, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Hăucă, 2 paşi, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Pipoe şi de la Nicoară cu fraţii săi, doi paşi, pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Porca şi de la Colţea, 4 paşi, pentru o vacă cu lapte şi pentru o vacă stearpă. Şi iar a cumpărat Stoica ocină de la Dan Gaură, 60 de paşi la cîmpul de sus, iar la cîmpul de jos 40 de paşi, pentru 200 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica de la Stănilă călugărul o branişte de 12 paşi, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica ocină la Studina, partea Tudorei, toată, şi din cîmpul de jos şi din cîmpul de sus şi din selişte şi din Tufe, pentru 350 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica ocină la Studina, partea lui Pipoe, din deal, toată, pentru 35 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica ocină la Studina de la Manea Porca şi de la Colţea, o selişte de la Tufe, în lat 28 paşi, iar în lung 70 de paşi, pentru 1 vacă cu lapte.

Şi iar a cumpărat popa Radul ocină la Sturzeşti de la Stănimir, fiul lui Neag, 20 paşi la cîmpul de sus, de la Tufe pînă la hotarul Obîrşiei, pentru 760 aspri. Şi iar a cumpărat popa Radul ocină la Studina de la Aldimir, partea lui de branişte, însă cît se va alege din deal, de la seliştea satului pînă la hotarul Cruşovului, pentru 300 aspri.

Şi au vîndut aceşti oameni mai sus-numiţi, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stoica şi popii Radul, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

A scris Dan, luna iunie 8 zile şi cursul de la Adam pînă acum, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 979 (Cozia, XXIV/1). Orig., perg. (27,5×37), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1849; alte traduceri ibidem, ms. 215, f. 285—286 şi 215 bis, f. 27—28. Copie slavă ibidem, ms. 712, f. 342.

EDIŢII. Trad. *DIR, B*, 180—181. Facs. *Ibidem*, 547.

229

1575 (7083) iunie 8, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, внока Михнѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Бладꙋлов и със синови си, елице емȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Стȣдина Стȣрзев, въса, варе елика се хтет избрати, понеже мȣ ест стара и права ѡчинȣ и дѣдинȣ.

А потом, седиже Бладꙋл тере ȣложи и побрати по фиꙗстри емȣ, на име Радꙋл и Стоика, над половин ѡт ѡчинȣ емȣ, над въса, а синови Бладꙋлов, на име Тȣдора и Тезлȣю да дръжит дрȣга половина ѡчинȣ Бладꙋлов, да сȣт въси кȣпно брати неразделени, въ вѣки. А Радꙋл и Стоика побратили сȣт по Тȣдора и по Тезлꙋю над негов ѡчинꙋ ꙋ Гръмътич, над половини. А дрꙋга половина да дръжит дрꙋга половинꙋ Радул и Стоика, ере сице ест ѡтакмил синови емꙋ више именици със своемꙋ ꙗзик Владул, ещеже ѡт дьни покоинаго Радул воевода, иже погибше на Римник. И видѣ господство ми книга Радул воевода, како ест бил ꙋтакмил Владул синови емꙋ фиꙗстри си със синови емꙋ, да сꙋт брати нераздѣлени, анꙋ ест бил ветха и раздрана и помрачена. А господство ми ꙗ понових и ꙋтврьдит въ господствѣ господства ми.

И ещеже съм прочитах господство ми книга Радул воевода погибше на Рибник и видѣх господство ми како ест бил поставил Владул велико клетвꙋ ѡт пред Радула воевода: кого хокет развалит текмежїе емꙋ, да ест проклет ѡт т̅и̅ї богоносни ѡтци, еже сꙋт въ Нѣкїи и да имат част със Юда и със Арїе и със инѣми невѣрни уꙋдїе, иже на Христа тъщаше, кръв его на них и на чедѣх его и бъдет въ вѣки, амин.

Сего радї, дадох и господство ми Радулов и Стоикѫв и Тꙋдорев и Тезлꙋюѡв, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, им и синовем и вноком и прѣвночетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣх господство ми: жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики логофет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гоицѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник. И исправник, Нѣгое вел логофеѳꙋ.

И аз, Данꙋ граматик, еже ю написах въ граду рекоми Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе и̅ дьни и тъкъщим лѣтом ѡт Адама до нинѣ, в лѣт ҂з̅п̅г̅.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѫ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Studina Sturzei, toată, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, s-a ridicat Vladul de a aşezat şi a înfrăţit pe fiii săi vitregi, anume Radul şi Stoica, peste jumătate din ocina lui, peste toată, iar fiii lui Vladul, anume Tudor şi Tezluiu să ţină cealaltă jumătate de ocină a lui Vladul, să fie toţi fraţi împreună, nedespărţiţi în veci. Iar Radul şi Stoica au înfrăţit pe Tudor şi pe Tezluiu, peste ocina lor, la Grămătici, peste jumătate. Iar cealaltă jumătate s-o ţină Radul şi Stoica, căci aşa a întocmit Vladul pe fiii lui mai sus-numiţi, cu limba sa, încă în zilele răposatului Radul voievod, care a pierit la Rîmnic. Şi a văzut domnia mea cartea lui Radul voievod, că a întocmit Vladul pe fiii lui vitegi cu fiii lui, să fie fraţi nedespărţiţi, dar a fost veche şi ruptă şi pătată. Iar domnia mea am înnoit şi am întărit în domnia domniei mele.

Şi încă am citit domnia mea şi cartea lui Radul voievod care a pierit la Rîmnic şi am văzut domnia mea că Vladul a pus mare blestem dinaintea lui Radul voievod: cine va strica întocmirea lui, să fie blestemat de 318 părinţi purtători de Dumnezeu, care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi necredincioşi iudei, cari au strigat asupra lui Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi va fi în veci, amin.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Radul şi lui Stoica şi lui Tudor şi lui Tezluiu, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivasco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi eu, Dan grămătic, care am scris-o în cetatea numită Bucureşti, luna iunie 8 zile şi cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 980 (Cozia, XXIV/2). Orig., perg. (26,5×40), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1843; alte traduceri ibidem, mss. 215, f. 284 şi 215 bis, f. 1.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 181—182.

---

230 ⟨1575—1576⟩ iunie 13, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои <земли>[1] Ѹггровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воеводꙋ, синъ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Бланкꙋл ключар и сестрем си, <по име>[1] жꙋпаница Кера и съ них синови си, елице им Богъ даст, ꙗкоже да <им сꙋт>[2] село Цигънещїи въсих, със въс хотарꙋл, ѡт посвꙋде, занеже им ест стара и права ѡчинꙋ за дѣдинꙋ.

А потом, жꙋпан Бланкꙋл ключар и сестра си, жꙋпаница Кера, ѡни сꙋт имали прѣнїе пред господства ми със жꙋпан Болог Ѡнъш и със шꙋр<ꙋ си, Нѣгое ватах. И сице>[2] преше Болог Ѡнъш и Нѣгое ватах пред господства ми по Бланкꙋл ключар и сестра си, Кера, како сꙋт имали и ѡни и дѣдї им ѡчинꙋ, дѣдїнꙋ ꙋ Цигънещи половин, кꙋпно със жꙋпан <Бланкꙋл>[2] и жꙋпаница Кера. А ꙋ тем, господства ми гледах и сꙋдих, <по правдо и по закон, със въсих чьститими>[2] правителїе господства ми и видѣх господства ми и книга покоинаго Петрашко воевода како носил ест Михнѣ пръкалаб закон, к҃д болѣри <през законꙋ>[2] Бланкꙋлов ключар и жꙋпанцев Керен <и не хокет заклети тогда, при дьни покоинаго Петрашко>[2] воеводꙋ, анꙋ ест ѡстал ѡт закон Михнѣ пръкалаб тогда ѡт пред Петрашко воевода. А ꙋ тем, господство ми ещеже съмотриѡ съм <със въсих чьститими>[2] правителїе господства ми, како да не <си плакат жꙋпан Болог Ѡнъш и Нѣгое ватах за кривство, нꙋ паки>[2] дадѡх и господство ми Болог Ѡнъш и Нѣгое ватах закон и ѡт пред господства ми, к҃д болѣри, да заклет како сꙋт имаше <дѣдї емъ ѡчинꙋ>[2] кꙋ нопсъс Бланкꙋл ключар и със жꙋпаница <Кера ꙋ село ꙋ Цигънещи. А ѡни некакоже не>[2] может донесити тех к҃д болѣри пред господства ми на дьнъ и на сорок, заклетї със шними, анꙋ ѡсташе жꙋпан Бо<лог Ѡнъш и Нѣгое ватах>[2] ѡт закон и ѡт пред господства ми.

<А потом, Болог Ѡнъш и Нѣгое ватах прїидоше>[1] пред господства ми тере се ест плакал за кривостїи. А господство ми сътворил съм волѣ жꙋпанꙋ Болог <Ѡнъш>...[1] тере ест донесил...[1] господство ми тех к҃д болѣри како знаетї и комꙋ хокет дати сїи ѡчинꙋ със них дꙋше...[1] више реченꙋ ѡчинꙋ Болог <Ѡнъш>... <госпо>[1]дства ми си више речено село, Цигънещии въс, със въсом хотаром, жꙋпан Бланкꙋлов ключар и жꙋпани<цев Кера>...[1] и прочитах господство ми...[1] и книг Радꙋл воевода и книг Мирчев воеводꙋ и книг Петрашко воевода. Такождере и господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ <и по закон>[1] и със въси чьститими правители господства ми и видѣх господство ми <како ѡсташе Михнѣ пръкълаб>[1], тъстꙋ Болог Ѡнъшов и Нѣгое ватах ѡт закон ѡт пред въси еже више речени ини господари ѡт прѣжде врѣме за...[1] Болог Ѡнъш и Нѣгое ватах...[1] ѡт пред господства ми Болог Ѡнъшꙋ и шꙋрꙋ его, Нѣгое ватахꙋл със того више речено село Цигънещии никакоже, въ вѣки. .ǀ.

Сего ради, <дадох и господство ми>[1] жꙋпан Бланкꙋлов клꙋчар <и сестрем си, жꙋпаница Кера, ꙗкоже да мꙋ ест село Цигънещїи въси, със>[1] въсом хотаром въ ѡчинȣ, ȣхабȣ, ним и синови им и внокȣм и прѣвночитом им и не ѡт когожде непокол<ѣбимо, по ѡризмо господства ми>[1].

Сеже и свѣдѣтелїе поставлех господство ми: жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїар и Братȣл комис и Бадѣ столник и Гоциѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

И аз, Мирча, еже ю написах въ дивни град ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе г͠і дьни и текȣщеже лѣтом ѡт Ѩдама до нинѣ, въ лѣт ҂з͠п.

† Їѡ Ѩлїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod și domn a toată ⟨țara⟩[1] Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Vlaicul clucer și surorii sale, ⟨anume⟩[1] jupanița Chera și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să ⟨le fie⟩[2] satul Țigăneștii toți, cu tot hotarul, de pretutindeni, pentru că le este veche și dreaptă ocină de moștenire.

Iar apoi, jupan Vlaicul clucer și sora sa, jupanița Chera, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu jupan Bolog Ianăș și cu cumnatul ⟨său, Neagoe vătaf. Și așa⟩[2] au pîrît Bolog Ianăș și Neagoe vătaf înaintea domniei mele pe Vlaicul clucer și pe sora sa, Chera, că au avut și ei și bunicii lor ocină, dedină în Țigănești jumătate, împreună cu jupan ⟨Vlaicul⟩[2] și jupanița Chera. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, ⟨după dreptate și după lege, cu toți cinstiții⟩[2] dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea răposatului Petrașco voievod că a purtat Mihnea pîrcălab lege, 24 boieri ⟨peste legea⟩[2] lui Vlaicul clucer și a jupaniței Chera. ⟨Și nu au vrut să jure atunci, în zilele răposatului Petrașco⟩[2] voievod, ci a rămas de lege Mihnea pîrcălab atunci dinaintea lui Petrașco voievod. Iar întru aceasta, domnia mea încă am socotit ⟨împreună cu toți cinstiții⟩ [2] dregători ai domniei mele, ca să nu ⟨se plîngă jupan Bolog Ianăș și Neagoe vătaf de strîmbătate, ci iarăși⟩[2] am dat și domnia mea lui Bolog Ianăș și lui Neagoe vătaf lege și dinaintea domniei mele, 24 de boieri, să jure că au avut ⟨bunicii lor ocină⟩[2] împreună cu Vlaicul clucer și cu jupanița ⟨Chera în sat la Țigănești. Iar ei nicicum nu⟩[2] au putut să aducă acei 24 boieri înaintea domniei mele la zi și la soroc, să jure cu ei, ci au rămas jupan Bo⟨log Ianăș și Neagoe vătaf⟩[2] de lege și dinaintea domniei mele.

⟨Iar după aceea, Bolog Ianăș și Neagoe vătaf au venit⟩[1] înaintea domniei mele de s-au plîns de strîmbătate. Iar domnia mea am făcut voia jupanului Bolog ⟨Ianăș⟩... [1] de au adus... [1] domnia mea acei 24 de boieri, cum vor ști și cui vor da această ocină cu sufletele lor... [1] mai sus-zisa ocină Bolog ⟨Ianăș⟩... [1] domnia mea acest mai sus-zis sat, Țigăneștii toți, cu tot hotarul, jupanului Vlaicul clucer și jupaniței ⟨Chera⟩... [1] și am citit domnia mea... [1] și cartea lui Radul voievod și cartea lui Mircea voievod și cartea lui Petrașco voievod. De asemenea și domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate ⟨și după lege⟩[1] și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea ⟨că a rămas Mihnea pîrcălab⟩[1], socrul lui Bolog Ianăș și al lui Neagoe vătaf de lege dinaintea tuturor celor mai sus-ziși domni de mai dinainte vreme de... [1] Bolog Ianăș și Neagoe vătaf... [1] dinaintea domniei mele lui Bolog Ianăș și cumnatului său, Neagoe vătaf cu acest mai sus-zis sat Țigănești nicicum, în veci.

De aceea, ⟨am dat și domnia mea⟩[1] jupanului Vlaicul clucer ⟨și surorii sale, jupanița Chera, ca să le fie satul Țigăneștii toți, cu⟩[1] tot hotarul, de ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, ‹după porunca domniei mele›[1].

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi eu Mircea, care am scris-o în minunata cetate în Bucureşti, luna iunie 13 zile şi curgători ani de la Adam pînă acum, în anul 7080 ‹1572›.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 920 (Ep. Buzău, XXXV/4). Orig., perg. (33×44), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1851; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 257v—258.

Datat după domn şi sfatul domnesc.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 182—184 (sub iunie 16).

---

[1] Loc rupt şi şters.
[2] Întregit după doc. din 1574 nov. 2, nr. 192.

231

1575 (7083) iunie 15

† Adecă eu, Marcol ot Juguru, scris-am zapis meu ca să fie dă mare credinţă la mîna lui Dragomir logofăt ot Rumâneşti, precum să să ştie cum că m-am tocumit cu dumnealui dă me-au dat o bute dă vin, însă védre 100 şi vadra s-au tocumit po bani 60, să dau bani la Vinerea Mare, fără nici un cuvîntŭ. Păntru că aceşti bani ce am luotu dă la dumnealui am dat dă meamu scosu o moşie ce au fostu zălojit la Radu Livrea ot Dragoslavele, ci scăpătîndu şi nedînd bani la zi precum ne-au fostu tocumeala, să fii volnecu cu zapis meu a ţinéré au a vinderé au a face ce-i va fi voeia. Însă şi 2 délniţe care le-am cunpărat dă la Neagoe şi dă la Stan dăn Boténi.

Şi cîndu am făcut acesta al meu zapis, fost-au mulţi boeiari mărturii care să vor iscăli mai josu, anume.

Pis iunie 15 dne, leat 7083 ‹1575›.

Eu Marco ot Jugur

Eu Oncea ot Stăpîni, mărture

† Eu Dragomir deiacon, mărture

Eu popa Roman.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCMLXXIX/46. Orig., hîrtie (32×22,5).

232

‹1575—1576› iunie 30, Bucureşti

† Въ Христа Бога, благовѣрни и благочьстивїи и Христолюбивыи и самодрьжавниїи, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, божїею милостїю и божїем дарованиїем ѡбладаѫщоми и господствꙋещꙋми въсои земли Ꙋгровлахїискои, ещеже и запланенскимь странамь, Амлашꙋ и Фагарашꙋ херцегꙋ. Благопроизволих господство ми своим благыи произволенїем, чистїи и свѣтлїи сръдцем господства ми, ꙗко прославити и прославльшаго мѧ Бога и на прѣстолѣ свѣтопочивши родїтелїе господства ми ‹въснесшаго ме›[1] и даро-

вах и господство ми сън въсѣчьстнїи и благоѡбразнїи и прѣпочитаннїи и еже над въсѣми чьстїи даров, настоѧщи хрисовȣл господства ми, почтеномȣ болѣринȣ господства ми, жȣпанȣ Кореси лѡгѡфетȣ и съ синови си, елици емȣ Богь припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинѫ ȣ Блъдȣлещи, ѡт дел стари Корлатȣ, половинѫ, ѡт вечини и ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт водȣ и ѡт посвȣде, понеже ю ест покȣпил ѡт над стари Корлат, за ҂аѱ҃з аспри готови. И покȣпи жȣпанȣ Кореси лѡгѡфет ȣ Блъдȣлещи ѳ҃ ниве и разор а҃ и две место за кȣке ѡт мали Корлат и ѡт Бланкȣл, за ҂аѱ҃ аспри готови. И паки да мȣ ест жȣпанȣ Кореси логоѳетȣ ȣ Блъдȣлещȣи дел Бръкѫ въса, елика се хтет избрати ѡт вечини и ѡт полю и ѡт водȣ и ѡт посвȣде, понеже ю покȣпи ѡт над Брькѫ и ѡт синъ его, Станчюл, за ҂гп҃е аспри готови. И ещеже га сȣт и побратили за нихнȣ добром волю. И ради братство, а жȣпан Кореси лѡгѡфет, ѡн ест ѡблѣчил по Станчюл със долама и халине и много милȣ и чьстїю. И покȣпи ȣ Блъдȣлещи ниве в҃ ѡт Драгȣл, за ро҃е аспри. И да мȣ ест ȣ Блъдȣлещи едни брод за воденицȣ, занеже половинѫ ѡт тои брод, ѡн га ест покȣпил ѡт Бръкѫ, за...[2], а дрȣга половинȣ ѡн ю ест поклонил и повратил Стан <по> жȣпанȣ Кореси лѡгѡфетȣ радї келтованїе, къда се сȣт хотарисали със к҃д болѣри ѡт къ Стана, дъщера Кѡадъ, понеже ест дал и келтовал жȣпан Кореси логофет по дел Станов ѱ҃ аспри и при гладна врѣмена. И полȣпи дел Станчюлов, колико ест дръжал Кърдѣ, по дол ѡт воденицȣ, ѡт над Кърдѣ, за р҃л аспри.

И паки да ест жȣпанȣ Кореси лѡгѡфетȣ ȣ Мирослъвещи ѳ҃ розоаре, занеже их покȣпи ѡт Стаꙗ, синъ Стонкев Мȣстаць, за ѵ҃и аспри. И да ест жȣпанȣ Кореси логофетȣ дел Стаев въса, ѡт водȣ Праховȣ и ѡт водȣ Нѣжловȣ еже течет по срѣд село Мирослъвещим, понеже мȣ ю ест дал и побратил Стаꙗ за неговȣ добро волю. Ꙗ ȣ тем, Кореси логофет ради братствȣ, ѡн ест даровал по Стаꙗ съ едно кават добрь и еще много спензȣ и милȣ. И паки да мȣ ест жȣпанȣ Кореси лѡгѡфетȣ ȣ Мирослъвещи, ѡт дел ȣнкȣ си Стонкѫи, синъ Желѣзȣ, половинȣ, ѡт село и ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт водȣ и ѡт посвȣде, занеже ест побратил Стонка по сестра си, жȣпаница Дїнка, мати Кореси лѡгѡфетȣ, над више речена ѡчинȣ, ещеже ѡт дьни покоинаго Радѵла воевода Калȣгера и ѡт неинȣ добром волю. И паки да мȣ ест ȣ Мирослъвещи ѡт дел Желѣзȣ, синъ Станчюлѡв, третаго дел, ѡт село и ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт водȣ и ѡт посвȣде.

И ȣ Рȣши, ѡт дел Желѣзȣ, четврьтаго дел, понеже ю ест покȣпил жȣпан Кореси лѡгѡфет, ѡтьць Кореси логофетȣ, ѡт Желѣзȣ, за ҂ах҃и аспри и ещеже ѡт дьни покоинаго Радѵла воевода Калȣгера.

И да мȣ ест ȣ Мирослъвещи едни брод за воденицȣ ȣ Рȣпта, ере половина ѡт того брод ест емȣ за дѣдїнȣ, а дрȣга половинȣ, ѡн ю ест покȣпил ѡтьцъ Кореси лѡгѡфетȣ еще ѡт дьни покоинаго Радѵла воевода Калȣгера, ѡт Стонка Стаев и ѡт братȣ его, Мирча и ѡт Бадѣ и Гинчюл и ѡт Желѣзȣ и ѡт шȣр его, Стонка, за р҃и аспри и ещеже ѡт прѣжде. Ꙗли да имат Дръган, брат Кореси лѡгѡфет, ѡт тои брод четврътаго дел, али ѡт дѣдинȣ, ѡт дел мати им, а ѡт покȣпенїе да не имат иниѱа метѣх, занеже ест имал жȣпан Кореси логофет прѣнїе със братȣ его, Дръган, въ дьни покоинаго Петрȣ воевода и ȣзел ест Дръган закон, в҃ї болѣри, да заклет, да имат и ѡт покȣпенїе, а Дръган нѣст моглъ заклети, нȣ ѡста ѡт закон. И дрȣзи мегиꙗши никто метѣхѫ да не имат ȣ тои брод.

И покȣпи Кореси логофет ȣ Рȣши нив а҃ ѡт Стонка Стаꙗ, за о҃ аспри. И паки покȣпи ȣ Рȣши з҃ ниве ѡт Мирча, за едни кон мȣрг, цѣно емȣ с҃и аспри и готови р҃к аспри. И покȣпи ȣ Рȣши в҃ ниве ѡт Гинчюл, за р҃к аспри. И покȣпи ȣ Рȣши а҃ место за кȣкю ѡт Стонка Стаев и ѡт братȣ его, Мирча, за с҃ аспри.

Ꙗ потѡм, да ест жꙋпанꙋ Кореси лѡгѡфетꙋ ѡчинꙋ ꙋ Бръкънещи, дел тѫстꙋ си, Бꙋнев, въса, елика се хтет избрати ѡт село и ѡт полю и ѡт шꙋмꙋ и ѡт вѡдꙋ и ѡт посвꙋде и кꙋкех и въсех комате тъстꙋ си, Бꙋнев, занеже ест ꙋложил Бꙋнѣ по жꙋпанꙋ Кореси лѡгѡфетꙋ ꙋ кꙋкю на дъщера его, жꙋпаница Славицѫ, да мꙋ ест въ мѣсто синъ, а дрꙋѕех дъщере Бꙋнев, по име Стана и Добра и Нѣкша и Марїꙗ ни една метѣх да не имат, ере им ест дал прикїе ѡт коматех на странꙋ; а а потѡм Кореси логофет, ѡн им ест дал ѡт351 неговꙋ добром волю, по делове им за ѡчинꙋ ѡт Бръкънещи, ҂аѵ҃ аспри готови. И паки да мꙋ ест жꙋпанꙋ Кореси логофетꙋ ꙋ Бръкънещи дел шꙋрꙋ си, Стан Крещина, ѡт полю и ѡт село и ѡт шꙋма и ѡт посвꙋде, ере ю ест покꙋпил Кореси лѡгѡфет ѡт над Ѹрсꙋл, анепсеꙋ Станов, за ц҃п аспри готови; али да имат ѡт сїе дел ѡт Стан и Стан, синъ Блъсанов, г҃ розоаре, ере ест дал на цено р҃н аспри. И паки да ест жꙋпанꙋ Кореси логофетꙋ ꙋ Бръкънещи дел Щефанов, въса, и ѡт сꙋхо и ѡт вода и ѡт посвꙋде, занеже ю покꙋпи ѡт жена Щефанов, на име Добра, дъщера Кꙋнбеи, и ѡт мѫж еи, Стан, за ҂вѵ҃н аспри. Понеже сїе ѡчинꙋ биѡ ест госпожде Рогѯанда Басараба воевода, таже ест помиловал по Щефан, ради слꙋжбѫ что мꙋ ест послꙋжил. Ꙗ потѡм, Щефан, синови ѡт тѣло емꙋ нѣст имал, нꙋ дал ест сїе ѡчинꙋ, на съмрътъ, женꙋ емꙋ, Добреи, да имат помѣнꙋ, а после Добра, ѡна ю ест продал Коресев логофетꙋ за више реченꙋ цѣно и ѡт неина добро волю, ѡт пред господства ми. И да ест жꙋпанꙋ Кореси логоѳетꙋ ꙋ Бръкънещи, ѡт дел Блъсанов, д҃ ниве, занеже ест покꙋпил их тъстꙋ си, Бꙋнѣ, за с҃н аспри. И покꙋпи ѡт Драгомир в҃ ниве, за р҃м аспри. И покꙋпи ѡт Манцꙋра а҃ нив, за н҃ аспри. И покꙋпи ѡт Мошꙋ а҃ нив, за ѵ҃ аспри. И паки да ест жꙋпанꙋ Кореси логофетꙋ ꙋ Бръкънещи, ѡт дел попꙋ Стан четврътаго дел, ѡт село и ѡт полю и ѡт водꙋ и ѡт посвꙋде, занеже ю покꙋпи ѡт синови попꙋ Радꙋл, анепсеи попꙋ Стан, по име Нѣгое и Злате, за ѵ҃ аспри готови, али и със бирове еже ест платил, ере ест била бирника. И покꙋпи ѡт синови Манев, по име Татꙋл и Воинѣ, ꙋ Бръкънещи, едини место за кꙋкю и нив а҃ код село, за ѵ҃ аспри готови.

И паки покꙋпи ꙋ Блъдꙋлещи е҃ розоре ѡт Ꙗврꙋт, за т҃ аспри, что сꙋт били ѡт дел Бръкѫ.

И паки да ест жꙋпанꙋ Кореси логофетꙋ ꙋ Попещи дел Ѡанчев, въса, ѡт село и ѡт полю и ѡт водꙋ и ѡт посвꙋде, занеже ю покꙋпи ѡт синови Ѡанчев и ѡт жена его, Болкѫ, за х҃ аспри готови.

И покꙋпи ꙋ Бръкънещи, ѡт дел Драгꙋлов ниве в҃, за с҃ѯ аспри и ещеже ѡт прѣжде. Ꙗ потом, да ест жꙋпанꙋ Кореси логофетꙋ ꙋ Бръкънещи, дел Драгꙋлѡв, въса, ѡт посвꙋде и ѡт дел ꙋникꙋ си, Радꙋлов, половинꙋ, ѡт посвꙋде, понеже ю покꙋпи ѡт Рада, дъщера Драгꙋлов и ѡт Радꙋл, за ҂в҃ аспри, али със бирꙋл что ест извадил по Рада и мꙋж еи, Манѣ. И покꙋпи ѡт синови Нѣгоев ниве в҃, са с҃н аспри. И паки покꙋпи ѡт Стан Сънинꙋл ниве в҃, за с҃н аспри.

И паки да ест жꙋпанꙋ Кореси лѡгѡфетꙋ ꙋ Бъинциори, кѡд хотарꙋл Блъдꙋлещилор, дел Станев, дъщера Коадъ дворник, въса, ѡт вода Дъмбꙋлов ꙋ длъготꙋ до хотарꙋл Шоплещилор и ꙋ широтꙋ, ѡт хотарꙋл Блъдꙋлещилор и до хотарꙋл Бънещилор, до кꙋде ест ꙋзел Стана, дъщера Кѡадъ, със к҃д болѣри, въ дьни покоинаго Петрꙋ воевода, ѡт къ стари Корлат и ѡт анепсеи его, Корлъцел и съ четоми си и ѡт дрꙋѕи мегиꙗши, колици сꙋт били въ ꙋже съ ѡних, занеже ю покꙋпи Кореси лѡгѡфет ѡт Стана, дъщера Кѡадъ, за ҂г҃ аспри готови. И продала ест Стана ѡт неина добром волю и без ни едно силостїю. Ꙗли сице да се знает ере сїе више речена ѡчинꙋ, ꙋзел ю ест Корлат съ четѡм си ѡт жꙋпаница Стана, със в҃ї болѣти, при дьни покоиномꙋ Мирча воевода, къда ест биѡ Стана прибѣгѫ през планинꙋ. Ꙗ потѡм, въ дьни покоиномꙋ Петра воевода, а жꙋпаница Стана ест заклела със к҃д болѣри, тере ест ꙋзел ѡчина ѡт над Корлат и ѡт четом его и ꙋзели сꙋт и волови ѡнем в҃ї болѣри Корлатов.

И пакн да ест жȣпанȣ Коресн лѡгѡфетȣ ȣ Ѹрлаци, алн ѡт ѡчина Брощенѣскѫ, ѡт село н ѡт полю н ȣ дѣл със вннарнч н ѡт по въсѡм хотарѡм, ѡт дел Стрезе ѡсмаго дел, занеже прїнде Стрезе сам пред господства мн, тере даде н побратн вνше реченȣ господства мн жȣпанȣ, Коресн лѡгѡфет, над вνше речена ѡчинȣ н ѡт неговȣ добром волю, ѡт пред господства мн. Ꙗ ȣ тем, Коресн логофет, радн братство, ѡн дарова по Стрезе със т҃ аспрн н със много милȣ ѡ въсегда. И покȣпн ѡт над Тȣдор ȣ Брощенѣска а҃ место за кȣке н със сваке плетове н нив а҃, за т҃ аспрн. И покȣпн ѡт Некшат Бнлдѣ г҃ розоаре, за р҃л аспрн. И покȣпн ѡт Нѣгȣл Грънотъ ȣ дѣлȣл Брощѣннлѡр, е҃ погоане за внноград н със место на, внноградe, за ҂а҃ѵ. аспрн баин н за ѵ҃ аспрн тȣрскн. И да ест жȣпанȣ Коресн логофетȣ ȣ дѣлȣл Брощѣннлор, ѡт дел Фътȣлѡв н сниовнм его, по нме Радѵл н Добре н Дȣрдȣк, место за д҃ погоане със внноградe, занеже ест побратнл Фътȣл по ѡтьцъ Коресев лѡгѡфет, ещеже ѡт дьнн покоиномȣ Радѵлȣ воевода Калȣгера. И пакн покȣпн жȣпан Коресн логофет ȣ дѣлȣл Брощѣннлор, ѡт Дѣтко логофет ѡт Блъдѣнн, погоане за вннограде г҃ н със место, за с҃ч аспрн, алн место ест ѡт дел Фътȣлов н сниовнм его.

Ꙗ потѡм, да ест жȣпанȣ Коресн лѡгѡфетȣ ȣ Блъдȣлещн, ѡт дел Станов Сперлѣ еднн вечнн съ место неговȣ, свакех плетове н ȣ полю к҃ ниве, занеже нх ест покȣпнл ѡт над Стан Сперлѣ, за ѵ҃ч аспрн готовн.

И пакн покȣпн Коресн логофет ȣ Бръкънещн, ѡт през рѣко, дел Ꙗлбȣлов, въса, ѡт село н ѡт полю н ѡт шȣма н ѡт вода н ѡт посвȣде, за ѵ҃н аспрн готовн. И покȣпн Коресн логофет ȣ Бръкънещн, през рѣко, код Браннще, еже ест ѡт Ꙗлбȣл еднн разор...[3] Браннще ѡт над Тȣдоран, за ч҃ аспрн.

И пакн да ест жȣпанȣ Коресн лѡгѡфетȣ еднн брод за воденнцȣ над ѡчина Ръховȣлов, еже ест бнл...[3] цен, понеже га ест покȣпнл Коресн логофет тон вνше реченн брод ѡт над Строе н ѡт брат его, Драгȣл, за ҂а҃л аспрн готовн. И продалн сȣт за нихно добро волю, ѡт пред господства мн.

Ꙗ потом да ест жȣпанȣ Коресн лѡгѡфетȣ ѡчинȣ ȣ село Леѡтещїн, ѡт по местȣ ѡт дел Татȣлов логофетȣ н жȣпаннцȣ его, Каплѣ, дъщера Барбȣлов дворник, половинѫ ѡт село н ѡт над въса ѡчина н ѡт поле н ѡт шȣмȣ н ѡт седалнще село, ѡт вода Ꙗмарȣлȣн до главȣ ѡчинен, елнко дръжет въс хотар н ȣ ширѡкȣ ѡт хотар до хотар да раздѣлнт ѡчина на двою ѡт посвȣде. И пакн да мȣ ест жȣпанȣ Коресн логофетȣ ѡчинȣ ȣ Леѡтещїн ѡт Полю, ѡт дел Татȣлов логофет н жȣпаннцȣ емȣ, Каплев, пакн половннȣ, варе елнка се хтет нзбратн ѡчинѫ Томѣскѫ, стежана ѡт Тома банȣл, дедȣ жȣпаннце Каплев, понеже ю ест покȣпнл жȣпан Коресн логофет сїе вνше речене ѡчине ѡт над Татȣл логофет н ѡт жȣпаннца его, Каплѣ, за ҂з҃ аспрн готовн. Ꙗлн сице да се знает занеже два дела ѡт сїе ѡчине покȣпнл ест Коресн логофет за вνше реченȣ цѣно, над третаго дел, ѡн прїнде сам Татȣл логофет н жȣпаннца его, Каплѣ, пред господства мн, тере побратнше по жȣпанȣ Коресн логофет. Ꙗ въ том, Коресн логофет радн братствȣ, ѡн дарова по Татȣл логофетȣ н по жȣпаннца его със ҂в҃ф аспрн готовн н със една плашкȣ за шокрълат, цѣно ф҃ аспрн. И продалн н побратнлн се сȣт Татȣл логофет н жȣпаннца его, Каплѣ, ѡт нихнѡм добро волю. Ꙗ потѡм, Коресн логофетȣ нмал ест н прѣнїе радї сїе ѡчине; таже докле ю ест нзваднл ѡт къ дрȣѕн мегнѧшн, ѡн ест келтовал ҂д҃ аспрн готовн.

И пакн да ест жȣпанȣ Коресн логофетȣ еднн аціган, по нме Пръцȣл, понеже га ест покȣпнл ѡт Калотъ ѡт Ръхѡв, за ҂а҃ аспрн готовн. И покȣпн ѡт над Ѹрсȣл ѡт Мънотещн еднн аціганȣ, по нме Цала фаȣр, за ҂а҃т аспрн готовн. И пакн покȣпн ѡт Ꙗгȣстнн н ѡт жена его, Фрѣнгнта, еднн аціган, по нме Ѡпрѣ, за ҂а҃с аспрн готовн. И покȣпн ѡт Бълѣ ѡт Юмънещн една аціганкȣ, по нме Ҫтанка, за ѡ҃ аспрн. И пакн да ест жȣпанȣ Коресн логофетȣ една аціганкȣ, по име Бнша, занеже мȣ ю ест дал жȣпаница Марїꙗ ѡт Пїетрошани, къда ест венчал его, да мȣ ест помѣнѫ. И паки да мȣ ест ациганке, по име Сръма и Марина, дъщере Сорен ацинганка, понеже ест дал Сахат ѡт Гречи по Сора ацинганка, мати Сръмев и Маринев, бащȣ Коресев лѡгѡфетȣ, почто ради мȣ ест биѡ сътворил и прѣписал нѣкое книге за ѡчине ѡхабие и еще прѣжде врѣмена. И паки да ест жȣпанȣ Кореси логофетȣ едии ацинганȣ, по име Бедерѣ и съ синови си, по име: Фътȣл и Кȣрка и Гоша и Рагꙗ и Бȣстѣ, занеже ѡви ацингани били сȣт за дѣдїнȣ Радȣлов логофет ѡт Дръгоещи и Радȣлов, синȣ Тȣдоров постелникȣ, нȣ дал их ест сама жȣпаница Нѣкша логофетовица Радȣлѡв логофетȣ ѡт Дръгоещи, тех ацингани више имените више реченомȣ болѣринȣ господства ми, жȣпанȣ Коресев логоѳетȣ, ради дȣше жȣпанȣ Радȣлов лѡгѡфетȣ и ради дȣше ен и ради дȣше синȣ им, Тȣдор постелникȣ, ꙗкоже да бȣдет им вѣчное въспоминанїе. А ȣ тем, жȣпанȣ Кореси логофет, ѡи ест даровал по жȣпаница Нѣкша Радȣлов лѡгѡфет и по анепсеȣ ен, Радȣлȣ, синȣ Тȣдор постелник и Радȣл, синȣ Радȣлов, със свито грана добра и избрана и по слȣзех им със пашмаги и съ ȣздове и инїе дарове, кȣпно чинит аспри ҂г҃ф. И дали сȣт жȣпаница Нѣкша и анепсеи ен тех више речени ацингани за нихнѡм добром волю, ѡт пред господства ми. И паки да ест жȣпанȣ Кореси логофетȣ една ацинганкȣ, по име Сора, понеже га сȣт даровали Радȣл и Мошȣ и Добротъ и Бладȣл и съ братиꙗм си и съ четом си, синии и анепсеи Бладȣлов Слепȣ със таꙗ ацинганкѫ, ѡбачеже за нихнѡм добро волю, ѡт пред господства ми, почто ради сътворил ест им нѣкое книге за ѡчине ѡхабие. А потѡм, господство ми видѣх и прочитах и книгех иииим господарїем прѣжде нас бивше съписане сїе више речени ѡчине и ацингани; и въ тѡм господство ми истинствовах велми добре како сȣт продали и побратили више имените людїе, за нихнѡм добро волю, анȣ били сȣт книгех ветхи и раздране и помрачене; а ȣ тем господство ми оутвръдих и понових със сїе книга господства ми, по писанїе их.

Сего радї и господство ми дадох више реченомȣ болѣринȣ господства ми, жȣпанȣ Кореси логофетȣ, ꙗкоже да мȣ сȣт въсе више речени ѡчине и ацингани въ ѡчинȣ и въ ѡхабѫ, емȣ и синовом емȣ, виȣкѡм и прѣвиȣчетом емȣ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Єщеже и заклинанїе: по ѡшествїе господства ми, кого изберит господь Богъ бити господаръ Блашкои Земли, ѡт сръдечнаго плода господства ми или, по грѣсех наших, ѡт ино плѣменик, аще оутврьдит и поновит сїе книга господства ми, а господь Богь да оутврьдит и съхранит въ господствѣ его; а еже не поновит нѫ поразит господъ Богъ да пострамит и ȣбиет его зде тѣлѡм и и въ бѫдещим вѣцех.

Сеже и свѣдѣтелїе: жȣпан Добромир бивше велики бан и жȣпан Драгомир бивше велики дворник и жȣпан Ивашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан велики спатар и Митрѣ велики вистиꙗр и Братȣл велики комис и Бадѣ велики столник и Гонцѣ велики пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Нѣгое велики лѡгѡѳет.

И азъ, Бъсїю логофет, еже ю написах въ дивнїи градꙋ глаголемїи Боукȣрещи, мѣсеца їюнїе л҃ дьни и ѡт Адама текȣщих лѣтѡм до сего писанїе, в лѣт ҂з҃п.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Alexandru voievod, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele, ca şi prea-

lăvesc pe Dumnezeu, care m-a proslăvit pe mine şi în scaunul sfîntrăposaţilor părinţi ai domniei mele ⟨m-a înălţat⟩[1] şi am dăruit şi domnia mea acest întrutotul cinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit şi care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, hrisovul de faţă al domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele, jupan Coresi logofăt şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Vlăduleşti, din partea lui Corlat cel bătrîn, jumătate, din vecini şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o de la Corlat cel bătrîn, pentru 1 760 aspri gata. Şi a cumpărat jupan Coresi logofăt în Vlădulești 9 ogoare şi 1 răzor şi două locuri de casă de la Corlat cel mic şi de la Vlaicul, pentru 1 700 aspri gata. Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt în Vlădulești partea lui Bîrcă toată, cît se va alege din vecini şi din cîmp şi din apă şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o de la Bîrcă şi de la fiul său, Stanciul, cu 3 035 aspri gata. Şi încă s-au şi înfrăţit de a lor bunăvoie. Iar pentru frăţie, jupan Coresi logofăt, el l-a îmbrăcat pe Stanciul cu dulamă şi haine şi multă milă şi cinste. Şi a cumpărat în Vlădulești 2 ogoare de la Dragul, pentru 175 aspri. Şi să-i fie în Vlădulești un vad de moară, pentru că jumătate din acel vad, el l-a cumpărat de la Bîrcă, cu... [2], iar cealaltă jumătate i-a închinat-o şi l-a înfrăţit Stan ⟨pe⟩ jupan Coresi logofăt pentru cheltuială, cînd s-au hotărnicit cu 24 de boieri de către Stana, fiica lui Coadă, pentru că a dat şi a cheltuit jupan Coresi logofăt pe partea lui Stan 700 aspri și în vremuri de foamete. Şi a cumpărat partea lui Stanciul, cît a ţinut Cîndea, din jos de moară, de la Cîndea, cu 130 aspri.

Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt în Miroslăvești 9 răzoare, pentru că le-a cumpărat de la Staia, fiul lui Stoica Mustaţă, cu 450 aspri. Şi să-i fie jupanului Coresi logofăt partea lui Staia toată, din apa Prahovei şi din apa Neajlovului ce curge prin mijlocul satului Miroslăveştilor, pentru că i-a dat-o şi l-a înfrăţit Staia de a lui bunăvoie. Iar întru aceasta, Coresi logofăt, pentru frăţie, el l-a dăruit pe Staia cu 1 cavad bun şi încă multă cheltuială şi milă. Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt în Miroslăvești din partea unchiului său Stoica, fiul lui Jelează, jumătate, din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, pentru că a înfrăţit Stoica pe sora sa, jupaniţa Diica, mama lui Coresi logofăt, peste mai sus-zisa ocină, încă din zilele răposatului Radul voievod Călugărul şi de a ei bunăvoie. Şi iar să-i fie în Miroslăvești din partea lui Jelează, fiul lui Stanciul, a treia parte, din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni.

Şi în Ruşi, din partea lui Jelează a patra parte, pentru că a cumpărat-o jupan Coresi logofăt, tatăl lui Coresi logofăt, de la Jelează, cu 1 650 aspri şi încă din zilele răposatului Radul voievod Călugărul.

Şi să-i fie în Miroslăvești un vad de moară în Rupta, căci jumătate din acel vad este al lui de moştenire, iar cealaltă jumătate a cumpărat-o el, tatăl lui Coresi logofăt, încă din zilele răposatului Radul voievod Călugărul, de la Stoica al lui Staia şi de la fratele său, Mircea şi de la Badea şi Ghinciul şi de la Jelează şi de la cumnatul său, Stoica cu 150 aspri şi încă de mai înainte. Dar să aibă Drăgan, fratele lui Coresi logofăt, din acel vad a patra parte, însă din moştenire, din partea mamei lor, iar din cumpărătură să nu aibă nici un amestec, pentru că a avut jupan Coresi logofăt pîră cu fratele său, Drăgan, în zilele răposatului Petru voievod şi a luat Drăgan lege, 12 boieri, să jure, ca să aibă şi din cumpărătură, dar Drăgan n-a putut să jure, ci a rămas de lege. Şi alţi megieşi nimeni să nu aibă amestec în acel vad.

Şi a cumpărat Coresi logofăt în Ruşi 1 ogor de la Stoica al lui Staia, cu 70 aspri. Şi iar a cumpărat în Ruşi 7 ogoare de la Mircea, cu un cal murg, prețul lui 250 aspri și aspri gata 120. Și a cumpărat în Ruși 2 ogoare de la Ghinciul, pentru 120 aspri. Și a cumpărat la Ruși 1 loc de casă de la Stoica al lui Staia și de la fratele său, Mircea, cu 200 aspri.

Iar apoi să-i fie jupanului Coresi logofăt ocină în Bărcănești, partea socrului său, Bunea, toată, cît se va alege din sat și din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindeni și case și toate averile socrului său, Bunea, pentru că a așezat Bunea pe jupan Coresi logofăt în casă la fiica lui, jupanița Slavița, ca să-i fie în loc de fiu, iar celelalte fiice ale lui Bunea anume: Stana și Dobra și Neacșa și Maria, să nu aibă nici un amestec, căci lor le-a dat zestre din avere în afară; iar apoi Coresi logofăt, el le-a dat de a lui bunăvoie pe părțile lor de ocină din Bărcănești, 1 400 aspri gata. Și iar să-i fie jupanului Coresi logofăt în Bărcănești partea cumnatului său, Stan Creștina, din cîmp și din sat și din pădure și de pretutindeni, căci a cumpărat-o Coresi logofăt de la Ursul, nepotul lui Stan, cu 980 aspri gata; însă să aibă din această parte de la Stan și Stan, fiul lui Vîlsan, 3 răzoare, căci a dat la preț 150 aspri. Și iar să-i fie jupanului Coresi logofăt din Bărcănești toată partea lui Ștefan și din uscat și din apă și de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o de la femeia lui Ștefan, anume Dobra, fiica Cuibei și de la bărbatul ei Stan, cu 2 450 aspri. Pentru că această ocină a fost a doamnei Roxanda a lui Basarab voievod, apoi l-a miluit pe Ștefan pentru slujba ce i-a slujit. Iar apoi Ștefan, fii din trupul său n-a avut, ci a dat această ocină, la moarte, femeii sale, Dobra, ca să aibă pomană, iar apoi Dobra, ea a vîndut-o lui Coresi logofăt pentru prețul mai sus-zis și de a ei bunăvoie, dinaintea domniei mele. Și să-i fie jupanului Coresi logofăt în Bărcănești din partea lui Vîlsan, 4 ogoare, pentru că le-a cumpărat socrul său, Bunea, cu 250 aspri. Și a cumpărat de la Dragomir 2 ogoare, cu 140 aspri. Și a cumpărat de la Manțura 1 ogor, cu 50 aspri. Și a cumpărat de la Moș 1 ogor, cu 60 aspri. Și iar să-i fie jupanului Coresi logofăt în Bărcănești, din partea popii Stan a patra parte, din sat și din cîmp și din apă și de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o de la fiii popii Radul, nepoții popii Stan, anume Neagoe și Zlate, cu 400 aspri gata, însă și cu birurile ce le-a plătit, căci a fost birnică. Și a cumpărat de la fiii lui Manea, anume Tatul și Voinea, în Bărcănești un loc de casă și 1 ogor lîngă sat, cu 400 aspri gata.

Și iar a cumpărat în Vlădulești 5 răzoare de la Avrut, cu 300 aspri, ce au fost din partea lui Bîrcă.

Și iar să-i fie jupanului Coresi logofăt în Popești partea lui Oancea, toată, din sat și din cîmp și din apă și de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o de la fiii lui Oancea și de la femeia lui, Bolca, cu 600 aspri gata.

Și a cumpărat în Bărcănești din partea lui Dragul 2 ogoare, cu 260 aspri și încă de mai înainte. Iar apoi, să-i fie jupanului Coresi logofăt în Bărcănești partea lui Dragul, toată, de pretutindeni și din partea unchiului său, Radul, jumătate, de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o de la Rada, fiica lui Dragul și de la Radul, cu 2 000 de aspri, însă cu birul cu care a scos pe Rada și pe bărbatul ei, Manea. Și a cumpărat de la fiii lui Neagoe 2 ogoare, cu 250 aspri. Și iar a cumpărat de la Stan Săinul 2 ogoare, cu 250 aspri.

Și iar să-i fie jupanului Coresi logofăt în Băniștori, lîngă hotarul Vlăduleștilor, partea Stanei, fiica lui Coadă vornic, toată, în lung, din apa Dîmbului pînă în hotarul Șopleștilor și în lat, din hotarul Vlăduleștilor și pînă în hotarul Băneștilor, pînă unde a luat Stana, fiica lui Coadă, în zilele răposatului Petru voievod, cu 24 de boieri, de la Corlat cel bătrîn și de la nepotul său, Corlățel și cu cetele lor și de la alți megieși, cîți au fost în funie cu ei, pentru că a cumpărat-o Coresi logofăt de la Stana, fiica lui Coadă, cu 3 000 aspri gata. Şi a vîndut Stana de a ei bunăvoie şi fără nici o silă. Însă se să ştie că această mai sus-zisă ocină a luat-o Corlat cu ceata lui de la jupaniţa Stana, cu 12 boieri, în zilele răposatu lui Mircea voievod, cînd a fost Stana pribeagă peste munte. Iar apoi, în zilele răposatului Petru voievod, iar jupaniţa Stana a jurat cu 24 de boieri, de a luat ocina de la Corlat şi de la ceata lui şi a luat şi boii acelor 12 boieri ai lui Corlat.

Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt în Urlaţi, însă din ocina Broştenească, din sat şi din cîmp şi în dealul cu vinărici şi de peste tot hotarul, din partea lui Streze a opta parte, pentru că a venit Streze singur înaintea domniei mele, de a dat şi a înfrăţit pe mai sus-zisul jupan al domniei mele, Coresi logofăt, peste mai sus-zisa ocină şi de a lui bunăvoie, dinaintea domniei mele. Iar întru aceasta, Coresi logofăt, pentru frăţie, el l-a dăruit pe Streze cu 300 aspri şi cu multă milă pentru totdeauna. Şi a cumpărat de la Tudor în Broşteneasca 1 loc de casă şi cu toate îngrădirile şi 1 ogor, pentru 300 aspri. Şi a cumpărat de la Necşat Bildea 3 răzoare, cu 130 aspri. Şi a cumpărat de la Neagul Gîrnotă în dealul Broştenilor 5 pogoane de vie şi cu loc la vie, cu 1 400 aspri bani şi cu 400 aspri turceşti. Şi să-i fie jupanului Coresi logofăt în dealul Broştenilor, din partea lui Fătul şi a fiilor săi, anume Radul şi Dobre şi Durduc, loc de 4 pogoane de vie, pentru că a înfrăţit Fătul pe tatăl lui Coresi logofăt, încă din zilele răposatului Radul voievod Călugărul. Şi iar a cumpărat jupan Coresi logofăt în dealul Broştenilor de la Detco logofăt din Vlădeni, 3 pogoane de vie şi cu loc, pentru 290 aspri, însă locul este din partea lui Fătul şi a fiilor lui.

Iar apoi să-i fie jupanului Coresi logofăt în Vlăduleşti, din partea lui Stan Sperlea un vecin cu locul lui, toate îngrădirile şi în cîmp 2 ogoare, pentru că le-a cumpărat de la Stan Sperlea, cu 490 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Coresi logofăt în Bărcăneşti, de peste rîu, partea lui Albul, toată, din sat şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindeni, cu 450 aspri gata. Şi a cumpărat Coresi logofăt în Bărcăneşti, de peste rîu, lîngă Branişte, ce este de la Albul un răzor... [3] Branişte de la Tudoran, cu 90 aspri.

Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt un vad de moară peste ocina Rîhovului care a fost... [3] ţei, pentru că a cumpărat Coresi logofăt acest mai sus-zis vad de la Stroe şi de la fratele său, Dragul, cu 1 030 aspri gata. Şi au vîndut de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele.

Iar apoi să-i fie jupanului Coresi logofăt ocină în satul Leoteşti, de pe locul din partea lui Tatul logofăt şi a jupaniţei lui, Caplea, fiica lui Barbul vornic, jumătate din sat şi de peste toată ocina şi din cîmp şi din pădure şi din vatra satului, din apa Amarului pînă la capul ocinei, cît ţine tot hotarul şi în lat din hotar pînă în hotar să împartă ocina de pretutindeni pe din două. Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt ocină în Leoteştii de Cîmp, din partea lui Tatul logofăt şi a jupaniţei lui, Caplea, iar jumătate, oricît se va alege ocina Tomească, agonisită de Toma banul, bunicul jupaniţei Caplea, pentru că a cumpărat-o jupan Coresi logofăt această mai sus-zisă ocină de la Tatul logofăt şi de la jupaniţa lui, Caplea, cu 7 000 aspri gata. Însă aşa să se ştie că două părţi din această ocină le-a cumpărat Coresi logofăt cu mai sus-zisul preţ şi a venit singur Tatul logofăt şi jupaniţa lui, Caplea, înaintea domniei mele, de au înfrăţit pe jupan Coresi logofăt peste a treia parte. Iar întru aceasta, Coresi logofăt, pentru frăţie, l-a dăruit pe Tatul logofăt şi pe jupaniţa lui cu 2 500 aspri gata şi cu o manta de şocîrlat, preţul 500 aspri.

Şi au vîndut şi s-au înfrăţit Tatul logofăt şi jupaniţa lui, Caplea, de a lor bunăvoie. Iar apoi, Coresi logofăt a avut şi pîră pentru această ocină; deci pînă ce a scos-o de la alţi megieşi, el a cheltuit 4 000 aspri gata.

Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt un ţigan, anume Pîrţul, pentru că l-a cumpărat de la Calotă din Rîhov, cu 1 000 aspri gata. Şi a cumpărat de la Ursul din Mănoteşti un ţigan, anume Ţala faurul, cu 1 300 aspri gata. Şi iar a cumpărat de la Agustin şi de la femeia lui, Frenghita, un ţigan, anume Oprea, cu 1 200 aspri gata. Şi a cumpărat de la Bălea din Iumăneşti o ţigancă, anume Stanca cu 800 aspri. Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt o ţigancă, anume Vişa, pentru că i-a dat-o jupaniţa Maria din Pietroşani, cînd l-a cununat, ca să-i fie pomană. Şi iar să-i fie ţigăncile, anume Sîrma şi Marina, fiicele ţigăncii Sora, pentru că a dat Sahat din Greci pe Sora ţiganca, mama Sîrmei şi Marinei, tatălui lui Coresi logofăt, fiindcă îi făcuse şi îi scrisese nişte cărţi de ocine ohabnice şi încă de mai înainte vreme. Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt un ţigan, anume Bederea şi cu fiii săi, anume: Fătul şi Curca şi Goşa şi Raia şi Bustea, pentru că aceşti ţigani au fost de moştenire ai lui Radul logofăt din Drăgoeşti şi ai lui Radul, fiul lui Tudor postelnic, dar i-a dat singură jupaniţa Neacşa logofeteasa lui Radul logofăt din Drăgoeşti, aceşti mai sus-numiţi ţigani mai sus-zisului boier al domniei mele, jupan Coresi logofăt, pentru sufletul jupanului Radul logofăt şi pentru sufletul ei şi pentru sufletul fiului lor, Tudor postelnic, ca să le fie lor veşnică pomenire. Iar întru aceasta, jupan Coresi logofăt, el a dăruit-o pe jupaniţa Neacşa a lui Radul logofăt şi pe nepoţii ei Radul, fiul lui Tudor postelnic şi pe Radul, fiul lui Radul, cu o sfită de grana bună şi aleasă şi pe slugile lor cu papuci şi cu frîie şi cu alte daruri, ce fac împreună 3 500 de aspri. Şi au dat jupaniţa Neacşa şi nepoţii ei pe acei mai sus-zişi ţigani de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele. Şi iar să-i fie jupanului Coresi logofăt o ţigancă, anume Sora, pentru că au dăruit-o Radul şi Moşu şi Dobrotă şi Vladul şi cu fraţii lor şi cu ceata lor, fiii şi nepoţii lui Vlad cel Orb cu această ţigancă, însă de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele, fiindcă le-a făcut lor nişte cărţi de ocine ohabnice. Iar apoi, domnia mea am văzut şi am citit şi cărţile altor domni dinaintea noastră, în care s-au scris aceste mai sus-zise ocine şi ţigani; şi întru aceasta şi domnia mea am adeverit foarte bine că au vîndut şi s-au înfrăţit mai sus-numiţii oameni, de a lor bunăvoie, dar le-au fost cărţile vechi şi rupte şi pătate; iar întru aceasta domnia mea le-am întărit şi le-am înnoit cu această carte a domniei mele, după scrisoarea lor.

De aceea şi domnia mea am dat mai sus-zisului boier al domniei mele, jupan Coresi logofăt, ca să-i fie toate mai sus-zisele ocine şi ţigani de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Încă şi blestem: după trecerea domniei mele, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, din rodul de inimă al domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va întări şi va înnoi această carte a domniei mele, iar domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va înnoi ci va lovi, domnul Dumnezeu să-l ruşineze şi să-l ucidă aici cu trupul şi în veacurile viitoare.

Iată şi martori: jupan Dobromir fost mare ban şi jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan mare spătar şi Mitrea mare vistier şi Bratul mare comis şi Badea mare stolnic şi Gonţea mare paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi eu, Văsiiu logofăt, care am scris-o în minunata cetate numită Bucureşti, luna iunie 30 zile şi de la Adam pînă la această scriere, ani curgători, în anul 7080 ⟨1572⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Peceţi II, nr. 237. Orig., perg. (74,5×52,5), pecete atîrnată.
Datat după domn şi sfatul domnesc.
EDIŢII. Slav şi trad. Nicolaescu, *Coresi*, 271—291 (sub 1572). Trad. *DIR,B*, 184—189.

---

[1] Omis.
[2] Loc alb.
[3] Loc şters.

---

233 **1575 (7083) iulie 1, Bucureşti**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voivod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircea voivod, nepot Mihnii voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mélę sfintei mănăstiri ce să chiiamă Coşuna, unde iaste hramul sfîntului şi făcătoriului de minuni Nicolae de la Mira Lichiia şi cinstitului părinte igumen chir Evthimie şi tuturor dumnezeeştilor călugări ce lăcuescŭ într-acest loc, ca să fie sfintei mănăstiri o vie în Smîrdeşteţ, pentru că aceasta o au cumpărat părintele igumen Evthimie şi cu toţi fraţii de la sfînta mănăstire, de la Pîrvul şi de la Preda şi de la Neagul, drept 750 aspri.

Şi iar au cumpărat părinţii de la sfînta mănăstire şi altă vie în Smîrdeşteţ din deal de la Dumbravă, drept 360 aspri. Şi iar au cumpărat părinţii de la sfînta mănăstire şi altă vie, iar în Smîrdeşteţ, de la Radul şi de la Lupul, drept 520 aspri. Şi iar au cumpărat părinţii de la sfînta mănăstire şi altă vie, iar în Smîrdeşteţ, drept 1 200 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti mai sus-numiţi oameni acéste mai sus-numite vii cu moşie, nedajniţe, de a lor bunăvoe, înaintea domniei méle şi cu ştirea tuturor megiiaşilor de prinprejur, din sus şi din jos.

Pentru acéia, am dat domnia mea sfintei mănăstiri şi tuturor călugărilor, ca să fie călugărilor de trebuinţă acelor ce lăcuesc într-acest sfînt loc acéste mai sus-numite vii, de moştenire, ohamnice şi de nimeni neclătite, după zisa domniei méle.

Iată şi mărturii puiu domniia mea: jupan Dobromir biv vel ban i jupan Dragomir biv vel vornic i jupan Ivaşco vel vornic i jupan Neagoe vel logofăt i jupan Stan spatar i jupan Mitrea vistier i jupan Bratul comis i jupan Badea stolnic i jupan Gonţea paharnic i jupan Stoichiţa vel postélnic. Şi ⟨ispravnic⟩, jupan Neagoe vel logofăt.

Şi eu, Stoica, am scris în minunata cetate Bucureşti, iulie 1 dni, leat 7083 ⟨1575⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţu, nr. 722, f. 104v—105. Traducere.
EDIŢII *DIR*, *B*, 189—190.

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋзем господства ми Тꙋдорꙋ със братиꙗм си, Лазар логофет и Лацко и съ них синови си, елици им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Гор Доброещии, дел Бишанов, синъ Баде, въса, елика се хокет избрати, ѡт полю и ѡт дѣл и ѡт шꙋма. Али да се знает хотареле: ѡт гор, до хотарꙋл Кръигꙋрѣнилор а ѡт здѡл, до хотарꙋл Доброещилор ѡт Дол, ѡт по въсѫдꙋ. Понеже ю сꙋт покꙋпили више речени слꙋзех господства ми, Тꙋдор съ братиꙗм си, Лазар и Лацко, въса сїе више речена ѡчинꙋ ѡт над Бишан, за ҂а҃т аспри готови.

И паки покꙋпише Тꙋдор и съ братиꙗм си, Лазар и Лацко, една виноград ꙋ дѣл ѡт Бишан, за т҃ аспри. И продал ест Бишан ѡт451 неговꙋ добром волю, ѡт пред господства ми и със знанїе въсем ѡкръстиним мегиꙗшом.

А потом, паки да им ест слꙋзем господства ми, Тꙋдорꙋ със братиꙗм си, Лазар и Лацко и пръвїи братчедї их, на име Стан със братиꙗм си, Драгомир и Бланкꙋл и Бръсан ѡчинꙋ ꙋ Гор Крѣца, дел Дѣтков, синъ Станчюл, въса, варе елика се хтет избрати ѡт полю и ѡт водꙋ и ѡт шꙋмꙋ и ѡт по въсом хотаром, занеже ю покꙋпише Тꙋдор със братꙗм си, Лазар и Лацко, и Стан съ братиꙗм си више речени ѡт над Дѣтко, за х҃ аспри. И продал ест Дѣтко ѡт неговꙋ добром <волю> ѡт пред господства ми.

И паки да им ест слꙋзем господства ми, Тꙋдорꙋ съ братиꙗм си, Лазар и Лацко, и Станов съ братиꙗм си, Драгомир и Бланкꙋл и Бръсан, ѡчинꙋ ꙋ Гор Крѣца, дел Татꙋлов, синъ Ръдꙋкꙋлов, въса, варе елика се хтет избрати, ѡт полю и ѡт шꙋмꙋ и ѡт водꙋ и ѡт посвꙋде, занеже ю покꙋпише Тꙋдор със братиꙗм си, Лазар и Лацко, и Стан съ братиꙗм си ѡт над Татꙋл, за ѡ҃ аспри готови. И продал ест Татꙋл за неговꙋ добром волю, ѡт пред господства ми и със знанїе въсем мегиꙗшом.

Сего радї и господство ми дадох више речени слꙋзем господства ми Тꙋдор със братиꙗм си, Лазар лѡгѡфет и Лацко, и Стан съ братиꙗм си, ꙗкоже да им ест въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовим им и вꙋнꙋком и прѣвнꙋчетом их и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Ивашко велики дворник и жꙋпна Нѣгое велики логофет и Стан велики спатар и Митрѣ велики вистиꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгое велики логоѳет.

И писах аз, Бъсїю, ꙋ дивни град глаголемїи Бꙋкꙋрещи, мѣсеца їюлїе в҃ дьни и ѡт Адама текꙋщим лѣтѡм до селѣ, в лѣт ҂зпг҃.

† Іѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Tudor cu fraţii săi, Lazăr logofăt şi Laţco şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Dobroeştii de Sus, partea lui Vişan, fiul lui Badea, toată cît se va alege, din cîmp şi din deal şi din pădure. Însă să se ştie hotarele: din sus, pînă la hotarul Cringurenilor şi din jos pînă la hotarul Dobroeştilor de Jos, de peste tot. Pentru că au cumpărat toată această ocină mai sus-zisă, mai sus-zisele slugi ale domniei mele, Tudor cu fraţii săi, Lazăr şi Laţco, de la Vişan, pentru 1 300 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Tudor şi cu fraţii săi, Lazăr şi Laţco, o vie la deal de la Vişan, pentru 300 aspri. Şi a vîndut Vişan de a lui bunăvoie, dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor din jur.

Şi după aceea, iar să le fie slugilor domniei mele, Tudor cu fraţii săi, Lazăr şi Laţco şi ⟨cu⟩ verii lor primari, anume Stan cu fraţii lui, Dragomir şi Vlaicul şi Bîrsan, ocină la Creaţa de Sus, partea lui Detco, fiul lui Stanciul, toată, oricît se va alege, din cîmp şi din apă şi din pădure şi de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat-o Tudor cu fraţii săi, Lazăr şi Laţco şi Stan cu fraţii săi mai sus-zişi de la Detco, pentru 600 aspri. Şi a vîndut Detco de a lui bună⟨voie⟩, dinaintea domniei mele.

Şi iar să fie slugilor domniei mele, Tudor cu fraţii săi, Lazăr şi Laţco şi Stan cu fraţii lui, Dragomir şi Vlaicul şi Bîrsan, ocină la Creaţa de Sus, partea lui Tatul, fiul lui Răducul, toată, oricît se va alege, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot, pentru că au cumpărat-o Tudor cu fraţii săi, Lazăr şi Laţco şi Stan cu fraţii săi de la Tatul, pentru 800 aspri gata. Şi a vîndut Tatul de a lui bunăvoie, dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea şi domnia mea am dat mai sus-ziselor slugi ale domniei mele, Tudor cu fraţii săi, Lazăr logofăt şi Laţco şi lui Stan cu fraţii săi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan mare spătar şi Mitrea mare vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi am scris eu, Văsiiu, în minunata cetate numită Bucureşti, luna iulie 2 zile şi de la Adam cursul anilor pînă acum, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 982 (Valea, XVI/15). Orig., perg. (31,5×39), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1905.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 190—191.

235 1575 (7083) iulie 7, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинь въсои земли Ѹггрѡвлахїнское, синь великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми жꙋпаница Анкъв, ꙗкоже да ю ест ѡчинꙋ ꙋ Рьтивоєщи, ѡт дел еи вечини еі҃[1], на име: Радꙋл и Ѡпрѣ и Кръстѣ и Албꙋл и Стоика и Стан и Станчюл и Кръстѣ и Нѣг и Нѣн и Строе и Владꙋл и Станчюл и две челѣдї ацигани, на име Мꙋшат със синови си и Кръстѣ със синови си, понеже ю сꙋт стари и права ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

А потѡм, прїиде сама жꙋпаница Анка пред господства ми, тере даде сїе више речени еі҃ вечини със въсе дѣлнице им и със въс дохъдѡк и тех две челедї ацигани синꙋ си, Въсїюв, ѡбаче ѡт неена добром волю, да мꙋ ест Въсїюв вь ѡхабꙋ, а жꙋпаница Анка да ю ест вьспомина. А Вьсїю да ю почитает при животѣ еи, а по съмръти да ю помѣнит а дрꙋг никто метѣх да не имат, развѣ Въсїю.

И еще же ест поставил сама жꙋпаница Анка велико клетвѡ: кого хокет раздрати сїе текмежїе еже ест ꙋтакмила сама със своеи ꙗзик, да ест проклет ѡт тиї богѡносїи ѡтци еже сꙋт въ Никеи и да имат часть със Юда и със Арїе и със неинеми неверни ѵꙋден и кръв его на них и на чедѣх егѡ и бъдет въ вѣки, амин.

Сегѡ радї, дадѡх и господство ми Въсїюѡв, ꙗкоже да мꙋ ест сїе више речени вечини и ацигани въ ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, емꙋ и синовим емꙋ и виꙋкѡм и превнꙋчетѡм емꙋ и не ѡт когоже и непоколѣбимѡ, пѡризмѡ господства ми.

Сеже ꙋбѡ сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Драгомир бивше велики двѡрник и жꙋпан Їѡвашкѡ велики двѡрник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан велики спатар и Митрѣ велики вистїiар и Бадѣ велики стѡлник и Братꙋла вел кѡмис и Гонцѣ вел пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. И исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

И писах аз, Радꙋл, синь Братꙋлѡв лѡгѡфет, вь стѡл град ꙋ Бꙋкꙋрещї, мѣсеца їꙋлїе з̄ дьни и текꙋщїим лѣтѡм ѡт Ѧдама дѡ селе, въ лѣт ҂зпг.

† Їѡ Ѧлеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Anca, ca să-i fie ocină în Rătivoeşti, din partea ei, 15[1] vecini, anume: Radul şi Oprea şi Cîrstea şi Albul şi Stoica şi Stan şi Stanciul şi Cîrstea şi Neag şi Nean şi Stroe şi Vladul şi Stanciul şi două sălaşe de ţigani, anume Muşat cu fiii săi şi Cîrstea cu fiii săi, pentru că îi sînt veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar după aceea, a venit singură jupaniţa Anca înaintea domniei mele, de a dat aceşti mai sus-zişi 15 vecini, cu toate delniţele lor şi cu tot venitul şi acele două sălaşe de ţigani, fiului său, Văsiiu, încă de bunăvoia ei, să fie lui Văsiiu de ohabă, iar jupaniţei Anca să-i fie pomană. Şi Văsiiu să o cinstească în viaţa ei, iar după moarte să o pomenească şi altul nimeni amestec să nu aibă, afară de Văsiiu.

Şi încă a pus însăşi jupaniţa Anca mare blestem: cine va strica această întocmire pe care a întocmit-o singură cu limba ei, să fie blestemat de 318 părinţi purtători de Dumnezeu care sînt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi va fi în veci, amin.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Văsiiu, ca să-i fie aceşti mai sus-zişi vecini şi ţigani de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Dragomir fost mare vornic şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan mare spătar şi Mitrea mare vistier şi Badea mare stolnic şi Bratul mare comis şi Gonţea mare paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi am scris eu, Radul, fiul lui Bratul logofăt, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna iulie 7 zile şi cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 179. Copie din 1908 după orig., perg., pecete aplicată. Cu o traducere ibidem, f. 180.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 191—192.

---

[1] În enumerare, doar 13 nume.

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ȣгровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Гергев ѡт Негрѣаскъ и със синови си, елици емȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Негрѣаскъ, дел Драгомирев и синовем еи, въса, варе елика се хтет избрати, ѡт полю и ѡт седалище и ѡт посвȣде, понеже ю ест покȣпил Герге ѡт Драгомира и ѡт синъ еи, Станко, за ҂а҃с аспри. Понеже Драгомира имала ест два синови, на име Костѣ и Станко, више речено. Таже, Костѣ ѡкрал ест нѣкое аспри, али ҂ѳ҃ аспри, ѡт нѣкое сръби ѡт Ѡблȣчице. Таже, <те>х сръби прихватили сȣт по Костѣ и по Станко. Таже по Костѣ ѡбѣсил га сȣт, а Станков простил мȣ сȣт главȣ и да им платит тех ҂ѳ҃ аспри. Таже, Станко и мати им, Драгомира, продали сȣт въсех комати им: краве и ѡвци и кони и въс что сȣт имали и продали сȣт и сїꙗ више речена ѡчинȣ Гергев и ѡт пред въсем мегїꙗшом ѡт ѡколо и ѡт пред въсем варошани и старим людїе, понеже ест кликал сам Станко и мати емȣ, Драгомира, ȣ срѣдо пазаром ѡт Бȣзъȣ: кого хокет покȣпити сїе више речена ѡчинȣ, их да се платит главȣ ѡт къ тех сръби. И не хотѣл ест нитко да кȣпити, анȣ тъчїю ест покȣпил Герге, тере ест платил главȣ Станков.

Тем радї, дадох и господство ми Гергев, ꙗкоже да мȣ ест сїе више речена ѡчинȣ и ѡхабȣ, им и синовем и вноком и прѣвночетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣх их господство ми: жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики логофеѳȣ и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братȣл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. И исправник, Нѣгое велики логофет.

Пис Дан, мѣсеца юлїе ѳ҃ дьни, ȣ градꙋ Бȣкȣрещи, в лѣт ҂зпг҃.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe din Negreasca şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să fie ocină la Negreasca, partea Dragomirei şi a fiului ei, toată, oricît se va alege, din cîmp şi din vatră şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Gherghe de la Dragomira şi de la fiul ei, Staico, pentru 1 200 aspri. Pentru că Dragomira a avut doi fii, anume Costea şi Staico mai sus-zis. Astfel, Costea a furat nişte aspri, însă 9 000 aspri, de la nişte sîrbi din Oblucița. Astfel, acei sîrbi au prins pe Costea şi pe Staico. Astfel pe Costea l-au spînzurat, iar lui Staico i-au iertat capul, însă să le plătească acei 9 000 aspri. Apoi Staico şi mama lor, Dragomira, au vîndut toate averile lor: vaci şi oi şi cai şi tot ce au avut şi au vîndut şi această ocină mai sus-zisă lui Gherghe şi dinaintea tuturor megieşilor din jur şi dinaintea tuturor orăşenilor şi a oamenilor bătrîni, pentru că a strigat singur Staico şi mama lui, Dragomira, în mijlocul bazarului din Buzău: cine va cumpăra această ocină mai sus-zisă, să-i plătească capul de către acei sîrbi. Şi nimeni nu a vrut să cumpere, ci a cumpărat numai Gherghe, de a plătit capul lui Staico.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Gherghe, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină şi ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori le-am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

A scris Dan, luna iulie 9 zile, în cetatea Bucureşti, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 983 (Ep. Buzău, XXXIII/4), Orig., perg. (28×37,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: una din 1850, cealaltă din 1891; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 484.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 192—193.

237 1575 (7083) iulie 10, Bucureşti

† Милостїю божїею, Іѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и добраго Мирча воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринȣ господства ми, жȣпан Шȣика пръкълаб и със синови си, елици мȣ Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Тигвѣни, една фалче ȣ Плоп и една половина ѡт фалче ȣ Лаз, понеже ю покȣпи жȣпан Шȣика пръкълаб ѡт Дарȣл, за р҃к аспри. И пак покȣпи жȣпан Шȣика пръкълаб една фалче ȣ Бран и пол фалче ȣ Лъзȣц, ѡт Миклѣ, за п҃ аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб една пол за фалче ȣ Лъзȣц, ѡт Тȣрка, за л҃ѕ аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб фалче в҃ и едни фердел ȣ Лаз, ѡт Глъма, за р҃кд аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб в҃ фалчи и едни фердел ȣ Детȣнътȣръ и ȣ Бȣчюми, ѡт над Кътрѣ, за р҃л аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб една фалче ȣ Пискȣ, ѡт Кръстѣ, за о҃в аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Крълога ·три фълчи и пол и едни фердел, али една фалче ȣ Бȣчюми и една ȣ Алȣниш а дрȣга ȣ Мъгȣрѣле, една ȣ Брътȣлещи и тꙗ пол за фалче ȣ Корнет, ѡт Крълока, за т҃д аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Стънислав една фалче ȣ Лаз и дрȣга фалче ȣ Корнет, за р҃мд аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ȣ Хȣхȣрез една фалче, ѡт Къзан, за о҃в аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт над Бълѣна в҃ фълчи и пол и фердел а҃, али една фалче и пол и фердел а҃ ȣ Бȣчюми, а дрȣга фалче ȣ Балѣ Ѹрсȣлов, за р҃чв аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ȣ Тигвѣни дел Дърȣлѣцев, въса, ѡт посвȣде, ѡт Дърȣлѣцѣ, за ѵ҃и аспри готови, али ѡт полю и ѡт шȣмȣ и ѡт посвȣде. И покȣпи Шȣика пръкълаб ȣ Бъдȣлец дел попев Иѡн въса, ѡт посвȣде, ѡт попа Иѡн, за р҃м аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ȣ Брътȣлещи една фалче ѡт Жиꙗнȣл, за о҃в аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Ѡпрѣ Нанов една фалче ȣ Алȣниш, за о҃в аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб половина ѡт фалче, по ма̑л, ѡт Горȣн, за л҃ѕ аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Бланкȣл една фалче ȣ Мъстѣкън, за о҃в аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Ѡприш една фалче и пол на царинȣ, за ѯ҃з аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Станчюл пол ѡт фалче ȣ Кръпениш и дрȣга пол ȣ Корнет, за о҃в аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Роман една фалче ȣ Бȣчюми и дрȣга фалче ȣ Мъстѣкѫн и една пол ȣ Гропиле и дрȣга пол на Камен и една половина ȣ Прилоѹѣле и селище за кȣке въса и една фалче ȣ Мъгȣрѣле, ѡт Роман, за с҃чз аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Филча една пол фалче ȣ Плѡп и една фалче ȣ Бран, за п҃а аспри. И ⟨покȣпи⟩ Шȣика пръкълаб ѡт Микȣл селище за кȣке, за ѯ҃ аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Кока една фалче ȣ Новак и дрȣга фалче ȣ Фъцет, за ч҃ аспри. И покȣпи Шȣика пръкълаб ѡт Дотѣ една пол за фалче, за к҃г аспри.

И продали сȣт тех людїе ѡт нихнȣ добром волю ѡт пред господства ми.

Сего радї и господство ми дадох више реченомȣ болѣринȣ господства ми, жȣпан Шȣика пръкълаб, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и въ ѡхабȣ, емȣ и синовом емȣ, внȣком и прѣвнȣчетом емȣ.

Сеже и сведетеліе поставлюх господство ми: жꙋпан Ивашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики логофет и Стан спатар и Митрѣ вистиıар и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгсе велики логофет.

Писах аз, Бъсію, ꙋ град глаголемїи Бꙋкꙋрещи, мѣсеца іюліе і̄ дьни и ѿт Адама текꙋщаго, в лѣт ҂ѕ҃пг.

† Іѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Şuica pîrcălab şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Tigveni, o falce la Plop şi o jumătate de falce la Laz, pentru că a cumpărat-o jupan Şuica pîrcălab de la Darul, pentru 120 aspri. Şi iar a cumpărat jupan Şuica pîrcălab o falce în Bran şi jumătate de falce în Lăzuţ, de la Miclea, pentru 80 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab o jumătate de falce în Lăzuţ, de la Turcu, pentru 36 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab 2 fălci şi un ferdel în Laz, de la Gîlmă, pentru 124 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab 2 fălci şi un ferdel în Detunătură şi în Buciumi, de la Cătrea, pentru 130 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab o falce la Piscu, de la Cîrstea, pentru 72 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Cîrloga trei fălci şi jumătate şi un ferdel, însă o falce în Buciumi şi una în Aluniş iar alta în Măgurele, una în Brătuleşti şi acea jumătate de falce în Cornet, de la Cîrloca, pentru 304 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Stănislav o falce în Laz şi altă falce în Cornet, pentru 144 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab în Huhurez o falce, de la Căzan, pentru 72 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Văleana 2 fălci şi jumătate şi 1 ferdel, însă o falce şi jumătate şi 1 ferdel în Buciumi, iar altă falce în Valea Ursului, pentru 192 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab în Tigveni partea lui Dăruleaţă, toată, de pretutindeni, de la Dăruleaţă, pentru 450 aspri gata, însă din cîmp şi din pădure şi de pretutindeni. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab în Văduleţ partea popii Ion toată, de pretutindeni, de la popa Ion, pentru 140 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab în Brătuleşti o falce de la Jiianul, pentru 72 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Oprea al lui Nan o falce în Aluniş, pentru 72 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab jumătate de falce, pe mal, de la Gorun, pentru 36 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Vlaicul o falce la Mesteacăn, pentru 72 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Opriş o falce şi jumătate la ţarină, pentru 67 aspri Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Stanciul jumătate de falce în Cărpeniş şi altă jumătate în Cornet, pentru 72 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Roman o falce în Buciumi şi altă falce la Mesteacăn şi o jumătate în Gropile şi altă jumătate la Piatră şi o jumătate în Pîrloagele şi seliştea de casă toată şi o falce în Măgurele, de la Roman, pentru 297 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Filcea o jumătate de falce la Plop şi o falce în Bran, pentru 81 aspri. Şi ⟨a cumpărat⟩ Şuica pîrcălab de la Micul selişte de casă, pentru 60 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Coca o falce la Novac şi altă falce în Făget, pentru 90 aspri. Şi a cumpărat Şuica pîrcălab de la Dotea o jumătate de falce, pentru 23 aspri. Şi au vîndut acei oameni de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele.

De aceea şi domnia mea am dat mai sus-zisului boier al domniei mele, jupan Şuica pîrcălab, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi stănepoţilor lui.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris eu, Văsiiu, în cetatea numită Bucureşti, luna iulie 10 zile şi de la Adam curgători, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., LXXXVII/53. Orig., perg. (29,5×39,5), pecete timbrată. EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 193–194.

---

238 1575 (7083) august 8, Bucureşti

† Cu mila lui Dumnezeu, Io ⟨Alexandru voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica din Posobeşti⟩ ca să-i fie lui moşie ⟨în Posobeşti⟩...[1] din vîrfu pînă la salcie...[1] din izvor pînă în izvor, drept 80 de aspri gata. Şi iar au cumpărat Stoica din Posobeşti, din partea ⟨lui⟩...[1] moşie la Posobeşti, din partea lui...[1] din apă şi din uscat şi din pădure şi din cîmpu, dupretutindinea, drept...[1] aspri de argint gata. Şi cînd ⟨au⟩ vrut Stoica din Posobeşti să cumpere această mai sus-zisă moşie, iar Stoica din Răteşti, el au întrebat pă toţi fraţii lui, iar fraţii Stoicăi din Răteşti nicidecum n-au vrut...[1] i atuncea foarte au fost...[1]

Şi iar au cumpărat Stoica din Posobeşti de la Stan...[1] un loc, drept 40 de aspri de argint şi iar un loc de la Badiul, fratele lui Stan, drept 40 de aspri de argint.

Şi iar au cumpărat Cîrstia şi Stoica de la Tatul din Posobeşti...[1] rozoare, drept...[1] aspri. Şi au vîndut aceste mai sus-zise noroade, aceste mai sus-zise moşii de a lor bunăvoe şi cu ştirea ⟨tuturor megiaşilor⟩[1].

⟨De aceea, i-am dat şi domnia mea lui Stoica, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lui⟩[1] şi de către nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domniia me pă: jupan Ivaşco marele dvornic şi Neagoe marele logofăt...[1] şi Badea stolnic şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica marele postelnic. Şi ispravnic au fost Neagoe marele logofăt.

Şi eu, Vlad, care am scris în scaunul cetăţii la Bucureşti, luna lui avgust 8 zile, anii 7083 ⟨1575⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCCCXXVII/2. Traducere de la sfîrşitul sec. al XVIII sau începutul celui următor.
EDIŢII. *DIR,B*, 194–195.

---

[1] Loc alb.

---

239 1575 (7083) august 11, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинь въсои земле Ѹггровлахїиское, синь великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми поп Дȣмитров и брат си Нѣгȣлѡв ...[1] със братиꙗм си и със синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им

ест ѡчинꙋ ꙋ Рогозещи, дел жꙋпаницев Марїев и дел ꙋюкꙋ си Гергев вистиꙗрꙋл, въсех, варе елика се хтет избрати, ѡт полю и ѡт вода и ѡт шꙋм и ѡт посвꙋде, понеже сꙋт покꙋпили поп Дꙋмитрꙋ и брат си Нѣгꙋл . . .[1] сїе више речене ѡчине ѡт жꙋпаница Марїꙗ, за ҂д҃ аспри готови.

А потом, жꙋпаница Марїꙗ, ѡна ест имал пренїе пред господства ми със Ръдꙋкꙋл и със Гаго, анепсеи Къзанов. И сице прѣше Ръдꙋкꙋл и Гаго по жꙋпаница Марїꙗ пред господства ми, како ест бил помиловал Герге вистиꙗрꙋл по дедꙋ им, Къзан, със третаго дел ѡт сїю више речена ѡчина, почто радї мꙋ ест бил слꙋг, тере мꙋ ест послꙋжил по тꙋжди земле. А господство ми, сице их със прашалъ по Гаго и по Ръдꙋкꙋл: има ѡни книг ѡт помилованїе, како ест помиловал Герге вистиꙗр по дедꙋ им Къзан, или не? А ѡни сꙋт сице прѣлъстили по господство ми, тере сꙋт лъгали како имат книг ѡт помилованїе сътворена ѡт Герге вистиꙗр дедꙋ им Къзанов, над третаго дел ѡт ѡчинꙋ емꙋ ѡт Рогозещи. Таже ꙋ тем, господство ми дал съм жꙋпаницев Марїев закон, в҃ї болѣри, да заклет како нѣст помиловал ꙋюкꙋ си, Герге вистиꙗр, по Къзан.

А после, пришел ест жꙋпаница Марїꙗ и втори крат пред господства ми със Ръдꙋкꙋл и със Гаго, анепсеи Къзанов, тере се сꙋт съпрели и ещеже донесла ест и ѡт тех в҃ї болѣри пред господства ми. А ꙋ тем, господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въси чьститими правителїе господства ми и добре съм изнандох и истинствовах господство ми, како нѣст имал анепсеи Къзанов ни една книг, ниже ест бил помиловал Герге вистиꙗр по Къзанꙋ със третаго дел ѡт ѡчина емꙋ, нꙋ тъчїю что ест бил помиловал Герге вистиꙗр по Къзан със мѣсто за кꙋкю ꙋ Рогозещи, радї слꙋжбꙋ еже мꙋ ест бил послꙋжил. А после, Къзан, ѡн ест ꙋбил едни чьловекь ѡт село, вечинꙋ Гергев вистиꙗр. Таже, Герге вистиꙗр, ѡн ест дал Къзанов ҂в҃с аспри и изгонил га ест ѡт село, да се кꙋпит дрꙋга ѡчина на дрꙋго мѣсто. Нꙋ слъгали сꙋт анепсеи Къзанов, Ръдꙋкꙋл и Гаго, тере сꙋт прѣлъстили по господство ми, понеже нѣст бил закон да ест ꙋзел жꙋпаница Марїꙗ в҃ї болѣри, нꙋ подигоше ест ѡт диван господства ми със велика срамот. И раздрал съм господство ми и ръвашеле ѡт тех в҃ї болѣри и ѡсташе Ръдꙋкꙋл и Гаго ѡт закон ѡт пред господства ми, како по веке метѣхꙋ да не имат със сїю више речена ѡчина, никогдаже, никако.

Сего радї, дадох и господство ми поп Дꙋмитров и брат си Нѣгꙋлѡв и Добромиров със братиꙗм си[2], ꙗкоже да им ест сїю више речена ѡчина, дѣдїнꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синовим емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом емꙋ и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства ми.

Се ꙋбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистиꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. И исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

И аз, Герге, еже ю мазах въ столни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца авгꙋст а҃ї дьни, а ѡт Адама до нинѣ текꙋщаго лѣтом, в лѣт ҂з҃пг.

† Їѡ Алеѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Dumitru şi fratelui său, Neagul . . .[1] cu fraţii săi şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Rogozeşti, partea jupaniţei Maria şi partea unchiului său, Gherghe vistierul, toată, oricît se va alege, din cîmp şi din apă şi din pădure

şi de pretutindeni, pentru că au cumpărat popa Dumitru şi fratele său, Neagul...[1] aceste mai sus-zise ocine de la jupaniţa Maria, pentru 4 000 aspri gata.

Iar după aceea, jupaniţa Maria, ea a avut pîră înaintea domniei mele cu Răducul şi cu Gago, nepoţii lui Căzan. Şi aşa pîrau Răducul şi Gago pe jupaniţa Maria înaintea domniei mele că a miluit Gherghe vistierul pe bunicul lor, Căzan, cu a treia parte din această mai sus-zisă ocină, pentru că i-a fost slugă, de i-a slujit prin ţări străine. Iar domnia mea aşa i-am întrebat pe Gago şi pe Răducul: au ei carte de miluire că a miluit Gherghe vistierul pe bunicul lor Căzan, sau nu? Iar ei aşa au înşelat pe domnia mea, de au minţit că au carte de miluire făcută de Gherghe vistierul bunicului lor, Căzan, pe a treia parte din ocina lui din Rogozeşti. Astfel, întru aceasta, domnia mea am dat jupaniţei Maria lege, 12 boieri, să jure că n-a miluit unchiul său Gherghe vistierul pe Căzan.

Iar după aceea, a venit jupaniţa Maria şi a doua oară înaintea domniei mele, cu Răducul şi cu Gago, nepoţii lui Căzan, de s-au pîrît şi încă au adus şi dintre acei 12 boieri înaintea domniei mele. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi bine am aflat şi am adeverit domnia mea, că n-au avut nepoţii lui Căzan nici o carte, nici nu miluise Gherghe vistierul pe Căzan cu a treia parte din ocina lui, ci numai ce îl miluise Gherghe vistierul pe Căzan cu un loc de casă în Rogozeşti, pentru slujba ce-i slujise. Iar mai pe urmă, Căzan, el a ucis un om din sat, vecin al lui Gherghe vistierul. Apoi Gherghe vistierul, el i-a dat lui Căzan 2 200 aspri şi l-a izgonit din sat, ca să-şi cumpere altă ocină în alt loc. Ci au minţit nepoţii lui Căzan, Răducul şi Gago, de au înşelat pe domnia mea, pentru că n-a fost lege ca să ia jupaniţa Maria 12 boieri, ci au ieşit din divanul domniei mele cu mare ruşine. Şi am rupt domnia mea şi răvaşele de la acei 12 boieri şi au rămas Răducul şi Gago de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu această mai sus-zisă ocină, niciodată, nicicum.

De aceea, am dat şi domnia mea popii Dumitru şi fratelui său, Neagul şi lui Dobromir cu fraţii săi[2], ca să le fie această mai sus-zisă ocină, dedină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi eu, Gherghe, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 11 zile, iar de la Adam pînă acum ani curgători, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCXCIX/5. Orig., perg. (30×42), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 195—196.

---

[1] Loc ras.

[2] Pasajul: „и Добромиров със братиѩм си" („şi lui Dobromir cu fraţii săi"), ras.

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахиискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михневꙋ воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтенномꙋ правителю господства ми, жꙋпанꙋ Харватꙋ велики портар и съ синови си, елици мꙋ Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест въсе села и ацигани и ѡчине и иманїе что хокет имати, варе много варе мало, понеже мꙋ сꙋт старе и праве села и ѡчине и ацигани и иманїе за дѣдїнꙋ.

А потом, прииде сам почтеннога правителю господства ми више реченꙋ, жꙋпанꙋ Харват велики портар, пред господства ми тере си даде въсе села и ацигани и иманїе синовом емꙋ, на име Цалапи лѡгѡфет и Ивановꙋ постелникꙋ, варе елика се хокет избрати ѡт посвꙋде, а дрꙋг нитко метѣх да не имат със негове ѡчине и ацигани и иманїе, без тъчїю да ех ѡбладает Цалапи лѡгѡфет и Їван постелник, ере мꙋ сꙋт синови ѡт тѣло емꙋ. Понеже почтеннога правителю господства ми више реченꙋ, жꙋпан Харват велики портар, ꙋзел ест изпръва една жителницꙋ, по име Нѣголе и сътворил ест със неꙗ едини синъ, по име Цалапи лѡгѡфет, како ест и више писан и прѣбивал ест със неꙗ докле мꙋ се ест сълꙋчил жителницꙋ емꙋ Нѣголевꙋ съмрътъ. А потом, почтеннога правителю господства ми нѣст моглъ дръжати се без жителницꙋ, нꙋ ꙋзел ест дрꙋга жителница, втораго, по име Боика и сътворил ест със неꙗ едини синъ, по име Иван постелник, како ест и више рѣх. И къда ест ꙋзел почтеннога правителю господства ми по жителница емꙋ, Боика, а ѡна ест имала синови и със дрꙋг мꙋж. Нꙋ сице ест ꙋтакмил почтеннога правителю господства ми, жꙋпан Харват велики портар, със неговꙋ ꙗзик, ѡт пред господства ми, тере си ест дал въса села и ацигани, ѡчине и иманїе синовом емꙋ, Цалапиѡв лѡгѡфет и Иванов постелник, како ест и више рѣх, а по съмрътиꙗ емꙋ, синъ емꙋ, Иванꙋ постелник, да нѣст волен побратити или продати ѡт ѡчине и ѡт села и ацигани братиꙗ емꙋ, что сꙋт сътворили със дрꙋг мꙋж, нꙋ аще хокет да продавает или да побратит, а ѡн да побратит по брат си, Цалапи лѡгѡфет и да продавает емꙋ а Цалапи лѡгѡфет такождере да нѣст волен побратити или продати по дрꙋзи людїе, нꙋ аще хокет да побратит или да продавает, а ѡн да побратит и да продавает на брат си, Їванꙋ постелник, ере ест сице ꙋтакмил сам почтеннога правител господства ми више рѣх, със негов ꙗзик, ѡт пред господства ми.

А потом, паки ꙋтакми почтеннога правителю господства ми, жꙋпанꙋ Харватꙋ велики портар, ѡт пред господства ми със неговꙋ ꙗзик и по дъщере емꙋ, Сора и Стана, како что ест моглъ, тере им ест дал ацигани и комати и скꙋлище, докле ест бил ѡн живꙋ толико да дръжит, а по много нища. А по съмрътиꙗ емꙋ, да не падает дъщере емꙋ, Сора и Стана, на синови емꙋ, Цалапи лѡгѡфет и Їванꙋ постелник, да ꙋзимает ѡт села и ацигани и иманїе ни колико ест един влас главꙋ. А ако хокет ꙋскоренити дъщере емꙋ, Сора и Стана, нѣка прѣнїе нѣкогда да ꙋзимает ѡт села и ѡт ацигани и ѡт иманїе ѡт синови емꙋ, Цалапи логофет и Їван постелник, а дъщере емꙋ, Сора и Стана, да се не вѣроваши ни на едини господаръ, ере сице ест ꙋтакмил сам почтеннога правител господства ми, жꙋпан Харватꙋ велики портар, да сꙋт въсе села и ацигани <и> иманїе на синови емꙋ, Цапали лѡгѡфет и Їванꙋ постелник

А кога хокет раздрати сїꙗ такмежїю, тога да ест проклет ѡт т҃иї ѡтци иже въ Никею и да имат частїю със Юда и съ Арию.

Сего радї, дадох и господство ми синовом почтенномꙋ правител господства ми више реченꙋ, по име Цалапи лѡгѡфет и Їван постелник, ꙗкоже да им сꙋт въсе села и ацигани и їманїе въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, емꙋ и синовом емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Ивашко велики дворник и жѹпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїiар и Бадѣ столник и Братѹл комис и Гонцѣ пеχарник и Стоика велики постелник. Исправник, Ивашко велики дворник.

Пис аз, Кодреш, мѣсеца авгѹст а͠ї дьни, в лѣт ҂з͞пг.

† Їѡ Алїѯандрѹ вѡевѡда, божїю мислостїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie toate satele şi ţiganii şi ocinele şi averile ce va avea, fie mult fie puţin, pentru că îi sînt vechi şi drepte sate şi ocine şi ţigani şi averi de moştenire.

Iar după aceea, a venit singur cinstitul dregător al domniei mele mai sus-spus, jupan Harvat mare portar, înaintea domniei mele de a dat toate satele şi ţiganii şi averile fiilor lui, anume Ţalapi logofăt şi Ivan postelnic, oricît se va alege de peste tot, iar altul nimeni să nu aibă amestec cu ocinele şi ţiganii şi averea lui, fără numai să le stăpînească Ţalapi logofăt şi Ivan postelnic, că sînt fiii lui din trupul lui. Pentru că cinstitul dregător al domniei mele mai sus-spus, jupan Harvat mare portar, a luat întîi o soţie, anume Neagole şi a făcut cu ea un fiu, anume Ţalapi logofăt, cum este şi mai sus scris şi a trăit cu ea pînă s-a întîmplat moartea jitelniţei lui, Neagole. Iar după aceea, cinstitul dregător al domniei mele n-a putut să rămînă fără soţie, ci a luat altă soţie, a doua, anume Voica şi a făcut cu ea un fiu, anume Ivan postelnic, cum este şi mai sus spus. Şi cînd a luat cinstitul dregător al domniei mele pe soţia lui, Voica, ea a avut fii şi cu alt bărbat. Ci astfel a întocmit cinstitul dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, cu limba sa, dinaintea domniei mele, de a dat toate satele şi ţiganii, ocinele şi averile fiilor lui, Ţalapi logofăt şi Ivan postelnic, cum este şi mai sus spus, dar după moartea lui, fiul lui, Ivan postelnic, să nu fie volnic să înfrăţească sau să vîndă din ocine şi din sate şi ţigani fraţilor lui, care sînt făcuţi cu alt bărbat, ci dacă va voi să vîndă sau să înfrăţească, el să înfrăţească pe fratele său, Ţalapi logofăt şi să-i vîndă lui, iar Ţalapi logofăt de asemenea să nu fie volnic să înfrăţească sau să vîndă la alţi oameni, ci dacă va voi să înfrăţească sau să vîndă, iar el să înfrăţească şi să vîndă fratelui său, Ivan postelnic, căci astfel a întocmit singur cinstitul dregător al domniei mele mai sus-spus cu limba sa, dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, iar a întocmit cinstitul dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, dinaintea domniei mele cu limba sa şi pentru fiicele lui, Sora şi Stana, cum a putut, de le-a dat să stăpînească numai ţigani şi avere şi scule, pînă a fost el în viaţă, iar mai mult nimic. Iar după moartea lui să nu cadă fiicele lui, Sora şi Stana, asupra fiilor lui, Ţalapi logofăt şi Ivan postelnic, să ia din sate şi ţigani şi avere nici cît un fir de păr din cap. Iar dacă vor scorni fiicele lui, Sora şi Stana, oarecare pîri vreodată să ia din sate şi din ţigani şi din averi de la fiii lui, Ţalapi logofăt şi Ivan postelnic, iar fiicele lui, Sora şi Stana, să nu fie crezute la nici un domn, că astfel a întocmit singur cinstitul dregător al domniei mele, jupan Harvat mare portar, să fie toate satele şi ţiganii ⟨şi⟩ averile la fiii lui, Ţalapi logofăt şi Ivan postelnic.

Iar cine va strica această întocmire, acela să fie blestemat de 318 părinţi cei de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

De aceea, am dat şi domnia mea fiilor cinstitului dregător al domniei mele mai sus-zis, anume Ţalapi logofăt şi Ivan postelnic, ca să le fie toate satele şi ţiganii şi averile de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Bratul comis şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Am scris eu, Codreş, luna august 11 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., L/6. Orig., perg. (25,5×42,5), pecete timbrată cu legenda: † Печат Їѡ Ꙗлеѯандрь воевод гнь Влашко.

241 1575 (7083) august 12, Bucureşti

† Въ Христа Бога, благовѣрнїи и Христѡлюбїиви и благочьстивїи и самодръжавнїи и Богѡм помазани, Їѡ Ꙗлеѯандрȣ воевода, синȣ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синъ великаго и прѣдобраго Михнѣ воевода, божїею милостїю и божїемь дарованїем ѡбладаещомȣ и господствȣещомȣ въсои земле Ѹггровлахїиское, ещеже и запланенскым странам, Ꙗмлашȣ и Фагарашȣ херцег. Благоизволих господство ми, своим благым изволенїемъ, чистным и свѣтлым сръдцемъ господство ми, ꙗко прославити прославлъшаго ме Христа и съ славое въснесешаго мѧ и на прѣстȣлѣ поставленномȣ въ мѣсто почившее родителїем господство ми.

Сеже даровах и господство ми съи благоѡбразнїи и прѣпочитани иже над въсѣми настоещеи съи хрисофȣл господства ми почетенномȣ правителю господства ми, наипачеже изкѫщих господства ми, жȣпан Стоика великы постѣлникъ и със синови емȣ, елици емȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Максинȣ, ѡт дел жȣпаницев Нѣгъв, половинѫ и със д҃ вечини и ѡт Бериндещи, паки ѡт де<л> жȣпаницев Нѣгъв, половинѫ и със а҃ вечинȣ. Понеже сїю више речене ѡчине били сȣт старе и праве ѡчине и дѣдине жȣпаницев Нѣгѫв. А потом, прїиде сама жȣпаница Нѣга, сестра Ѹдрив дворникъ, пред господства ми, тере даде и ȣложи над сїю више речене ѡчине почетенномȣ правителю господства ми, жȣпань Стоика великы постѣлникь, ѡт неговȣ добро волю, ꙗкоже да мȣ ест въ мѣсто за синъ.

Паки да мȣ ест почтенномȣ правителю господства ми, жȣпань Стоика великы постѣлныкъ, ѡчинѫ ȣ Бериндещи, дел Шȣпитȣлов въса, варе елика се хтет избрати ѡт водȣ и ѡт сȣх и ѡт посвȣде, понеже ю ест покȣпил почетенномȣ правителю господства ми, жȣпань Стоика великы постѣлныкь ѡт Шȣпитȣл, за ҂е҃ аспри. И продал ю ест сам Шȣпитȣл ѡт неговȣ добром волю.

А потом, паки что ест бил ѡстал жȣпаницев Нѣгѫв, ѡт село ѡт Максини половин и ѡт Бериндещи пол и ѡт Ѹдрѣни, неина дел въса, ѡна видѣла понеже била ест жива, имѣла ест чьстїю и милȣ ѡт почитено правител господства ми, жȣпан Стоика вел постѣлник, мȣ дала си ест ꙗ сїю делове их на съмрътъ еи, ѡт Максини пол что ест ѡстал и ѡт Бериндещи пол и ѡт Ѹдрѣни дел еи въса и една ациганкȣ, на име Сора със три дъщери и със един дѣт, почитеномȣ правител господства ми више рѣх и със знанїе въсѣм мегїꙗшѡм.

Сего радї, дадѡх и господство ми жꙋпан Стоикѫв вел постелник, ꙗкоже да мꙋ ест съи више речене ѡчине ѡхаб и синовѡм его и внꙋкѡм, въ вѣкы вѣка.

Ѥщеже и заклинанїе поставлюх господство ми, кого изберет господь Богь бити владател Влашкое Земле или ѡт чедѣх наших или ѡт сърѡдник наших или, ѡт грѣсѣх наших, ѡт нино племеникꙋ, иже поновит и потвръдит сїю хрисофꙋл господства ми, тѡгѡ господъ Богъ да почетистит и да ꙋтвръдит въ господствѣ его. А кого не почетит и не ꙋтвръдит, нꙋ порꙋшит и посрамит и поперет, тѡгѡ господь Богь да ꙋбїет зде его тѣлѡм, а въ бꙋдещим вѣцѣ дꙋша его и да имат частїю съ Юдою и съ Арїѧ и съ нинѣми невѣрни юудеи, еже възъпише на господа, спаса нашего Їсуса Христа и рекѡше: „възми, възми, распени его“, кръв его на них и на чедѣх их, еже ест и боудет въ вѣки, амин.

Сеже и свѣдѣтели: жꙋпан Ївашко вел дворник и Нѣгое вел лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїıар и Братꙋ комис и Гонцѣ пехарник.

И аз, Станислав, синꙋ Татꙋлѡв вел ключар ѡт Бъкърещи ѡт кѡд Тръговище, еже ю мазах въ настолни граду Бꙋкꙋрещи, мѣсеца авгꙋст в҃ї дьни, текѫщим лѣтѡм ѡт Адама до селѣ, в лѣт ҂з҃пг.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi de Hristos iubitorul şi binecinstitorul şi singur stăpînitorul şi de Dumnezeu unsul, Io Alexandru voievod, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul marelui şi preabunului Mihnea voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului. Am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Hristos care m-a proslăvit pe mine şi cu slavă m-a ridicat şi m-a aşezat pe scaunul răposaţilor părinţi ai domniei mele.

Iată am dăruit şi domnia mea acest hrisov al domniei mele cu frumoasă faţă şi preacinstit care este mai presus de toate, cinstitului dregător al domniei mele, încă şi din casa domniei mele, jupan Stoica mare postelnic şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Maxinu, din partea jupaniţei Neaga jumătate şi cu 4 vecini şi de la Berindeşti jumătate, tot din partea jupaniţei Neaga şi cu un vecin. Pentru că aceste mai sus-zise ocine au fost vechi şi drepte ocine şi dedine ale jupaniţei Neaga. Iar după aceea, a venit singură jupaniţa Neaga, sora lui Udrea vornic, înaintea domniei mele, de a dat şi a aşezat de a ei bunăvoie peste această mai sus-zisă ocină pe cinstitul dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, ca să-i fie în loc de fiu.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, ocină la Berindeşti, partea lui Şupitul toată, oricît se va elege, din apă şi din uscat şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o cinstitul dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, de la Şupitul, pentru 5 000 aspri. Şi i-a vîndut-o singur Şupitul de a lui bunăvoie.

Iar după aceea, iar cît a rămas jupaniţei Neaga, din sat din Macsin jumătate şi din Berindeşti jumătate şi din Udreni, partea ei toată, ea a văzut, cît a fost vie, că a avut cinste şi milă de la cinstitul dregător al domniei mele, jupan Stoica mare postelnic, deci la moartea ei i-a dat aceste părţi ale ei, din Maxinu jumătatea ce a rămas şi din Berindeşti jumătate şi de la Udreni partea ei toată şi cu o ţigancă, anume Sora, cu trei fete şi cu un băiat, cinstitului dregător al domniei mele mai sus-zis şi cu ştirea tuturor megieşilor.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Stoica mare postelnic, ca să-i fie aceste ocine mai sus-zise ohabă şi fiilor lui şi nepoţilor, în vecii vecilor.

Încă şi blestem am pus domnia mea, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor al Ţării Româneşti sau dintre copiii noştri sau din rudele noastre, sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui. Iar cine nu va cinsti şi nu va întări, ci va strica şi va batjocori şi va călca, pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă aici cu trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra domnului, mîntuitorul nostru Iisus Hristos şi au spus: „ia-l, ia-l, răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceeace este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori: jupan Ivaşco mare vornic şi Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratu comis şi Gonţea paharnic.

Şi eu, Stanislav, fiul lui Tatul mare clucer din Văcăreşti de lîngă Tîrgovişte, care am scris-o în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 12 zile, ani curgători de la Adam pînă acum, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 984 (Ep. Buzău, XVII—XVIII/1). Orig., perg. (70×41,5) pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 270—272.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 196—197.

242 1575 (7083) august 20, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въсое земли Ѹггровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Къпъцънъв със братиим си и Бълборѣ със братиим си и Грозѣ със братиим си и Стоикина със братием си и Ралѣ със братием си и Станчюл със братием си и Рац със братием си, ꙗкоже да сꙋт ѡчинꙋ ꙋ Липовꙋл ѡт Дол, въс, със въсѣ хотаром, ѡт посвꙋде, понеже мꙋ ест сꙋт права и стара ѡчинꙋ и дѣдинꙋ.

А потом, имат пренїе пред господства ми тех людїе еже сꙋт више писани със жꙋпаница Анка, дъщера Шербанов бан. И сицї прѣше жꙋпаници Анка по тех людїе, еже сꙋт више писани, како мꙋ ест била таꙗ ѡчинꙋ еже ест више рѣх жꙋпанецев Анкъв за дѣдиню. А ꙋ тем, господства ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въсѣми чьститими правителїю господства ми и дадох господства ми Къпъцънъв със братием си, еже сꙋт више писани, закон, вї҃ болѣри, да заклет како ест била ѡни помиловал със таꙗ ѡчинꙋ ѡт Пръвꙋл бан, еще ѡт при дьни покоинаго Радꙋл воевода еже ест изгꙋбил на Рибник, радї слꙋжбъ что ест бил слꙋжит със правосто и със вѣрно дѣдꙋм си им. А ꙋ тем, Къпъцънъ със братем си, ѡни донесил тех вї҃ болѣри лицꙋ пред господства ми, тере сꙋт заклет како сꙋт биѡ помиловал със таꙗ ѡчинꙋ еже ест више рѣх ѡт Пръвꙋл банꙋл ѡт покоинаго Радꙋл воевода.

Таже а после, ещї не ѡставил сицї господства ми како ест бил заклет, еже мꙋ сꙋт неволисал тере сꙋт заклет тех вї҃ болѣри тере поставил нихном рꙋки пѹ свѣтое Третꙋювангел пред поп Нѣгꙋлов и поп Станов, на свѣтое Църквꙋ Господска. И поставил съм господства ми заклинанїе, како закон през закон да нѣст. А когоже ѡт них не хокет стоати по сȣжденїе господства ми, а ѡн да ест със Иȣда и със Арїа и проклет ѡт ти҃ї ѡтцї.

Тем радї, дадох и господства ми сїю више речени именити людїе, ꙗкоже да им сȣт ѡчинȣ ȣхабȣ, им и синови им и вноком и прѣвночетом и не ѡт когоже непотикновено, поризмо господства ми.

Сеже сведѣтелїе поставлѣемȣ господства ми: жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братȣл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, жȣпан Нѣгое велики лѡгѡфет.

Изписах Стънилъ, въ настолни град Бȣкȣрещии, мѣсеца август к҃ дьни, въ лет ҂з҃пг.

† Їѡ Алеѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Căpăţînă cu fraţii săi şi lui Bălborea cu fraţii săi şi lui Grozea cu fraţii săi şi lui Stoichina cu fraţii săi şi lui Ralea cu fraţii săi şi lui Stanciul cu fraţii săi şi lui Raţ cu fraţii săi, ca să le fie ocină la Lipovul de Jos tot, cu tot hotarul, de pretutindeni, pentru că le este dreaptă şi veche ocină şi dedină.

Iar după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele acei oameni ce sunt mai sus-scrişi cu jupaniţa Anca, fiica lui Şerban banul. Şi aşa pîra jupaniţa Anca pe acei oameni, ce sunt mai sus-scrişi, că a fost această ocină care este mai sus-zisă a jupaniţei Anca de moştenire. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea lui Căpăţînă cu fraţii săi, ce sînt scrişi mai sus, lege, 12 boieri, să jure că au fost ei miluiţi cu acea ocină de Pîrvul ban, încă din zilele răposatului Radul voievod, care a pierit la Rîmnic, pentru slujba ce i-au slujit bunicii lor cu dreptate şi cu credinţă. Iar la aceasta, Căpăţînă cu fraţii săi, ei au adus pe acei 12 boieri faţă înaintea domniei mele, de au jurat că au fost miluiţi cu acea ocină ce s-a spus mai sus de Pîrvul banul de la răposatul Radul voievod.

Iar după aceea, încă nu am lăsat aşa domnia mea cum au jurat, ci i-am silit de au jurat acei 12 boieri, de au pus mîinile lor pe sfîntul Tetraevanghel înaintea popii Neagul şi a popii Stan, la sfînta Biserică Domnească. Şi am pus domnia mea blestem, ca lege peste lege să nu fie. Şi care dintre ei nu va sta după judecata domniei mele, iar el să fie cu Iuda şi cu Arie şi blestemat de 318 părinţi.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea acestor numiţi oameni mai sus-zişi, ca să le fie ocină ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, jupan Neagoe mare logofăt.

A scris Stănilă, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 20 zile, în anul 7083 ⟨1575⟩.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 985 (Zlătari, VI/3, 4). Orig., perg. (30,5 × 36), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. al XVIII-lea.

EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 97—98; *DIR,B*, 198. Facs. *DIR,B*, 548.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрȣ воевод и господинъ въсои ꙁемле Ѹгроꙁлахїиское, синъ великагѡ и прѣдобраго Мирчев воеводȣ, анепсеѡм Михнев воевод. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми почтеномȣ и правителю господства ми, жȣпанȣ Ївашко велики дворникȣ и със синови си, елице им Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест Гриндȣриле със въси силещове и със въси блатове и със въсих хотаре, понеже сїе више Гриндȣри и силищове били сȣт господски. Таже вь том, покоинаго Радȣл воевод помиловал ест по Радȣл вистїꙗр, родителїю почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Ивашко велики дворник, със тех Гриндȣрїи и силищовеи, ради вѣрно и правȣ слȣжбȣ.

А къда ест [ест] бил сѣда, при дни господства ми, прилȣчи се ест господствȣ ми разбою със молдовѣнїи на стрѣтон[1]. Таже оу тем, Дȣмбравъ дворник, ѡи ест дошел със лести и хитлѣнствои над главȣ господства ми. И ȣ тем а после и бегал ест вь Оугръское Земле, на Батръ Ищфан, на воеводȣ Ардѣлски. А почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Ивашко велики дворник, ѡи ест пошел на Батър Ищфан, тере ест извадил по Дȣмбравъ дворник със много неволю и със спенжанїе многои и донесил га ест ȣ господства ми свеꙁан, ꙗкоже хитлѣн царевȣ и господствȣ ми.

А въ тае хожденїе прилȣчил сѧ ест тере ест нашел и Барбȣл, синъ Бенгъв, тамо през планин и донесил ю ест над верȣ оу господства ми. А господство ми, ȣ тем, простил съм его и дал их съм въсѣхъ селаи и комате и ацинг<ани> на рȣкȣ емȣ. А после и тех силище и Гриндȣриле нашели се сȣт и въ некои ест книги за дѣдини Барбȣлов. Таже, Барбȣл, ради добро что ест сьтворил више реченȣ властельинȣ господства ми и донесил ю ест ѡт тȣке земле, а ѡи ест пришъл сам пред господство ми, без ни едно силост, тере даде и поклони више речене Гриндȣриле и силище више реченȣ властеленномȣ господства ми и извадил ю ест ѡт негове книге ѡт пред господства ми, ꙗкоже да ест више речено властеленномȣ и почтеномȣ правителю господства ми, жȣпан Ивашко вел дворник Гриндȣриле и силище и със въсе блатове и със въсех хотарове еже сȣт више писане, ѡчине и въ ѡхаб, емȣ и синови емȣ и внȣком и прѣвнȣчитом и не ѡт когоже непоколебимо, порнзмȣ господства ми.

Сеже и свѣдителїе поставлȣх господство ми: жȣпан Добромир бивше велики банȣ и жȣпан Драгомир бивше велики дворник и жȣпан Нѣгое велики логофет и жȣпан Стан [бивше] велики спатар и жȣпан Митрѣ велики вистїꙗр и Братȣл велики комис и Бадѣ велики столник и Гонцѣ вел пехарник и жȣпан Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгое велики логофет.

И писах аз, Нѣгое малии дїак, вь днвни град ȣ Бȣкȣрещин, ѡт Адама текȣщаго летом до сѣле, лѣт ҂$\overline{\text{зпг}}$, мѣсеца авгȣст к҃в дьни.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivaşco mare vornic şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie Grindurile cu toate seliştele şi cu toate bălţile şi cu toate hotarele, pentru că aceste mai sus-⟨zise⟩ Grinduri şi selişti au fost domneşti. Apoi, întru aceea, răposatul Radul voievod a miluit pe Radul vistier, părintele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivaşco mare vornic, cu acele Grinduri şi selişti, pentru credincioasă şi dreaptă slujbă.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, s-a întîmplat domniei mele război cu moldovenii la strajă[2]. Astfel, întru aceea, Dumbravă vornic

a venit cu înșelăciune și hiclenie asupra capului domniei mele. Iar după aceea, a și fugit în Țara Ungurească, la Batăr Iștfan, la voievodul Ardealului. Iar cinstitul dregător al domniei mele. jupan Ivașco mare vornic s-a dus la Batăr Iștfan, de a scos pe Dumbravă vornic cu multă nevoie și cheltuială multă și l-a adus la domnia mea legat ca pe un hiclean al împăratului și al domniei mele.

Iar în acea călătorie s-a întîmplat de a găsit și pe Barbul, fiul lui Benga, acolo peste munți și l-a adus pe credință la domnia mea. Iar domnia mea, întru aceasta, l-am iertat și i-am dat toate satele și averile și țiganii la mîna lui. Iar acele seliști și Grinduri s-au găsit și în niște cărți de moștenire ale lui Barbul. Astfel Barbul, pentru binele ce i-a făcut mai sus-zisul vlastelin al domniei mele și l-a adus din țară străină, el a venit singur înaintea domniei mele, fără nicio silă, de a dat și a închinat mai sus-zisele Grinduri și seliști, mai sus-zisului vlastelin al domniei mele și le-a scos din cărțile lui dinaintea domniei mele, ca să fie mai sus-zisului vlastelin și cinstitului dregător al domniei mele, jupan Ivașco mare vornic, Grindurile și seliștile și cu toate bălțile și cu toate hotarele care sînt mai sus-scrise, ocine și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Neagoe mare logofăt și jupan Stan [fost] mare spătar și jupan Mitrea mare vistier și Bratul mare comis și Badea mare stolnic și Gonțea mare paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Și am scris eu, Neagoe diac mic, în minunata cetate în București, de la Adam cursul anilor pînă acum, anul 7083 ⟨1575⟩, luna august 22 zile.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 710, f. 679. Copie slavă; altă copie ibidem, ms 479, f. 104v—105. Traduceri ibidem mss. 349, f. 375v—376, 479, f. 105, 480, f. 133v—136, 710, f. 679 și S.I., nr. 986 (Vieroș, XIII/1).

EDIȚII. Slav și trad. Hasdeu, *Arh. ist.*, I, 49—50. Trad. *DIR,B*, 198—199.

---

[1] În ms. 479: стрѣтонен.

[2] Traducere probabilă.

244

⟨1575—1576⟩ august 26

† Милостїю божїею, Іѡ Ѧлеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡтцꙋ їгꙋмен Доротею ѡт свѣта монастир ѡт Ѧргеш, ꙗкоже да ест волен със сїе книг господства ми дръжати се въса ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастир ѡт Питещи, еже ест по дол ѡт Питещи, что ю ест дал и приложил ꙋ свѣтомꙋ монастир стари титори, ѡбаче по кꙋде хтет бити старе хотаре. Ѧ ѡтцꙋ їгꙋмен и със братие да ю дръжати и никто да нѣст волен сътворити воденице над ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастир, развѣ калꙋгери.

Тем радї и ти, Голѣ, със дрꙋжина ти, ѡт врѣме еже хокеше видити сїе книг господства ми, а ти да се ꙋзимаеше твое дръве за воденицꙋ, еже сꙋт над ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастир. И по много да не стоит по мѣсто или да ех платит ѡтцꙋ їгꙋмен, что им кет бити цѣно ѡнем дръве ѡт къ тебе.

И никто да не смѣет бантовати ѡтцꙋ їгꙋмен пред сїю книг господства ми. Ѧ комꙋ се минит крив, да стоит лицꙋ пред господства ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Нѣгое велики логофет.
Пис август кѕ҃ дьни.
† Іѡ Алїѯандрꙋ вѡєвѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Doroteiu de la sfînta mănăstire Argeş, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să stăpînească toată ocina sfintei mănăstiri de la Piteşti, care este mai jos de Piteşti, pe care au dat-o şi au dăruit-o sfintei mînăstiri bătrînii ctitori, însă pe unde vor fi vechile hotare. Iar părintele egumen şi cu fraţii să o stăpînească şi nimeni să nu fie volnic să facă mori pe ocina sfintei mînăstiri, afară de călugări.

Pentru aceasta şi tu, Golea, cu ceata ta, din vremea care vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să-ţi iei lemnele tale de moară, care sînt pe ocina sfintei mînăstiri. Şi mai mult să nu stea pe loc sau să ţi le plătească părintele egumen, cît va fi preţul acelor lemne.

Şi nimeni să nu cuteze a tulbura pe părintele egumen înaintea acestei cărţi a domniei mele. Iar cui i se va părea strîmb, să stea faţă înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Scris în august 26 zile.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 987(Ep. Argeş, LXIXter/37). Orig., hîrtie (32×21), pecete aplicată, căzută.
Datat după domn şi ispravnic.
EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 200. Facs. *Ibidem*, 549.

245 1575 (7083) august 29, Bucureşti

Cu mila lui Dumnezeu, eu Alicsandru voievod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi prebunului Mircii voievod, fecior Mihnei voivod. Dat-amŭ domnia mea această poruncă a domnii méle sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri ce să zice Coşuna, unde iaste hramul arhi⟨e⟩reului făcătoriului dă minuni Nicolaie al Mere Lichii, ca să-i fie satul Cornăţelul tot, cu tot hotarul şi cu totŭ venitul, pentru că acest mai sus-zis satŭ au fost de moşie al Mircii postelnicul din Şătoaia. Deci Mirce, el au fost pribegit în Ţara Ungurească şi au avut lîngă dînsul o slugă, anume Visul. Deci Visul multŭ i-au slujitŭ şi au făcutŭ osteneală prin ţări strine, iar Mirce postelnic au datŭ şi au miluit pe Visul cu acestŭ mai sus-zis satŭ, pentru dreaptă slujbă ce i-au slujît multŭ într-altă ţară striină, ca să fie lui vecinică pomenire, iar Visului să-i fie ohabnică.

Iar după aciia Visul, el au vîndut acestŭ mai sus-zis satŭ Cornăţelul cinstitului dregătoriului domnii méle, jupînului Stepan ce au fost mare clucer, drept 30 000 dă aspri gata. Şi au vîndutŭ Visul de a lui bunăvoie şi cu ştire tuturor migiaşilor şi înnainte domnii méle. Iar după acie, Stepan clucer au datŭ acestŭ mai sus-zis satŭ Cornăţelul sfintei mănăstiri Coşuna, ca să-i fie lui vecinică pomenire, iar sfîntului lăcaş şi călugărilor să le fie dă hrană şi de îndulcire lor.

Iar după acia, călugării de la sfînta mănăstire ce s-au zis mai sus, avut-au pîră cu cinstitul dregător domnii méle, jupan Ivaşco marele vornic, pentru acestŭ satŭ ce s-au zis mai sus. Şi aşa pîriaia jupînul Ivaşco marele vornecŭ cum că n-au miluitŭ Mirce postelnicul pe Visu cu acestŭ mai sus-zis satŭ nicicum. Iar într-aciia, domnia mea am căutatŭ şi am judecat pre dreptate şi pre lége, cu toţi cinstiţii dregătorii ai domnii méle şi au ştiutŭ şi au mărturisit înnainte domnii méle mulţi boeri ai domnii méle cum că au fost miluitŭ Mirce postelnic pe Visul cu acest mai sus-zis satŭ şi după aciia s-au vîndutŭ lui Stepan clucer de Visul, drept 30 000 de aspri gata.

Drept ace⟨ia⟩, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri ce să zice Coşuna acestŭ satŭ ce s-au scris mai sus, ca să fie moşie ohabnică sfintei mănăstiri şi să fie de nimeni neclintită, preste zisa domnii méle.

Că iată şi mărturii am pus domnia mea: jupan Ivaşco marele vornic şi jupan Neagoe vel logofăt şi Stan spătar şi Mitre visteiarul şi Bratul comis şi Gonţe păharnic şi jupan Stoica marele postelnic. Şi Negoe vel logofăt ispravnic.

Şi am scris eu, Stănilă, în scaunul Bucureştilor, avgust 29 dni, leat 7083 ⟨1575⟩.

Arh. St. Buc.. Condica m-rii Bucovăţu, nr. 722, f. 153. Traducere.
EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, 98—99; *DIR,B*, 200—201.

---

246 **1575 (7083) august 29, Bucureşti**

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Mircii voevod, fecior Mihnii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle părintelui proin episcop chir Ilarion şi frăţine-său, lui Ivan din oraş domnii méle din Buzău şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor moşie la Verneşti, partea Oprinii toată, oricîtă să va alége din cîmp şi din deal şi din pădure şi din uscat şi de pretutindenea, pentru că aciastă mai sus-zisă moşie au fost bătrînă şi dreaptă ocină şi de baştină a Radului, feciorul Danciului al lui Bogdan din Popeşti şi o au fost cumpărat Oprina de la Radul, drept 6 000 de aspri, însă cînd au fost Radul pribeag în Ţara Ungurească, în zilele răposatului Pătru voevod. După acéia, răposatul Pătru voevod au închis pe Oprina şi au vrut să o spînzure, pentru căci au cumpărat moşie de la pribégi. Iar Oprina, în vréme ce au văzut că va să piiară, s-au îndatorit şi au luat de la turci şi de la jidovi şi de la gélepi aspri cu camătă de ş-au plătit capul de către răposatul Pătru voevod, ca să nu piiară. Şi n-au perit, ci s-au întîmplat ei moarte de au murit de moarte.

Iar după moartea ei, au rămas feciori ei, anume Balcul şi Stoica şi Costea şi Gherghe, datori foarte mult la jidovi şi la gélepi şi cu alt n-au avut cu ce să plăti de datorie, ci au vîndut din moşiia lor din Verneşti a treia parte, lui Ivan de preste toată moşiia şi sînt stînjeni 57, drept 4 600 aspri turceşti. Şi tot n-au putut să să plătească, nici cu acei 4 600 de aspri, ci iarăş au vîndut şi părintelui proin episcop chir Ilarion din moşiia lor din Verneşti o parte din cei 57 de stînjeni de preste toată moşiia, drept 8 500 aspri turceşti şi un cal bun. Iar după acéia încă n-au putut să să plătească nici cu aceşti aspri mai sus-zişi, ci iar au pus zălog şi céialaltă parte de moşie din Verneşti, ce rămăsése lor din cei 57 de stînjeni de preste toată moşiia, la părintele proin episcop chir Ilarion, drept 11 500 aspri turceşti, de au vîndut moşiia lor toată din Verneşti. Şi au pus zi la sfînta Preobrajenie. Iar cînd au fost la zi, proin episcop

Ilarion, el au cerut de la feciorii Oprinii, de la Balco și de la Stoica și de la Costea și de la Gherghe, ca să-i dea sau acei 11 500 de aspri sau moșiia iar Stoica și Costea și Gherghe, ei au tăgăduit cum că nu știu de acei mai sus-ziși aspri nici n-au vîndut ei nimica din moșiia lor, fără numai ce au vîndut frate-său Balco a lui parte de moșie, iar mai mult nimica. Deci, părintele proin episcop chir Ilarion și frate-său Ivan, ei au sorocit pe Stoica și pe Costea și pe Gherghe înaintea domnii méle și au venit de s-au pîrît de față toți înpreună înaintea domnii méle. Intru acéia, domniia mea am căutat și am judecat, pre dreptate și de pe légea lui Dumnezeu înpreună cu părintele chir Evthimie vlădica și cu proin mitropolit chiar Efrem și cu toți cinstiții boiarii domnii méle și am dat domniia mea Stoicăi și Costii și lui Gherghe lége, 12 boiari, să jure cum că n-au vîndut ei nimica din moșiia lor, nici nu s-au plătit ei cu acei mai sus-ziși aspri de datorie. Iar ei nicidecum n-au putut să aducă acei 12 boiari să jure la zi și la soroc înaintea domnii méle, ci au rămas de lége dinnaintea domnii méle, ca mai mult améstec să n-aibă feciorii Oprinii cu aceasta mai sus-zisă ocină, nicidecum, nimica.

Iar după acéia, Stoica și Costea și Gherghe, ei au căzut înaintea părintelui vlădicăi chir Evthimie și înaintea părintelui proin mitropolit chir Efrem, de le-au pus lor zi doao săptămîni, ca să plătească acei 11 500 aspri și au spus singuri drept înaintea prea sfinții lor, cum că au luat ei acei mai sus-ziși aspri și au vîndut moșiia. Iar ei n-au putut nicidecum ca să plătească acei mai sus-ziși aspri părintelui proin episcop chir Ilarion.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea părintelui proin episcop chir Ilarion și frăține-său, lui Ivan, ca să le fie lor această mai sus-zisă ocină de baștină și ohabnică și partea lui Ivan să-i fie lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui și de către nimenea să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Ivașco vel vornic i jupan Neagoe vel logofăt i Stan spătar i Mitrea vistier i Bratul comis i Badea stolnic i Goncea păharnic și Stoica vel postelnic. Și ispravnic, Neagoe vel logofăt.

Și am scris eu, Gherghe, în scaunul cetății Bucureștilor, avgust 29 dni, leat 7083 ⟨1575⟩.

† S-au tălmăcit după uricul sîrbescu.
† Az Costandin dascal slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 171, f. 167—168. Traducere din sec. al XVIII-lea.

EDIȚII. *DIR,B*, 201—203.

---

247 **⟨1575 septembrie 1 — 1576 august 31⟩ 7084**

Iar moșiia Căldărușa i Zărnești.

† Milostiiu bojiiu, Io Alexandru voevod i gospodin vsei zemli Uggrovlahiiscoe, feciorul marelui și preabunului Mircii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle Bunii și cu frații lui, anume Micu și Stan și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor ocina din Căldărușa, părțile de ocină a Neagului și a lui Șărban și a popii Moș, toată, du peste tot hotarul cît ar fi și s-ar alége din apă și din uscat, din cîmp și din pădure, pentru că au fost cumpărat Bunea și cu frații drept 650 de aspri gata.

Şi iar au cumpărat Bîlcă ocină în Zărneşti din partea lui Vîlcan un pogon de vie cu pămîntul de supt viţă şi o au cumpărat drept 160 de aspri. Şi iar au cumpărat Bîlcă de la Vişa un loc de casă şi cu toate dichisile şi namestiile dinprejurul casii drept un cal roşu, pentru că au fost plătit şi de birul vornicilor.

Pentru aceasta, am dat domniia mea acestor oameni ce sînt mai sus pe anume scrişi, ca să le fie lor acéste ocine ohabnice şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi cîţi să vor trage în neamul lor şi de către nimeni nici o bîntuială să n-aibă, peste zisa domnii méle.

Pentru aceasta şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Ivaşco marele vornic i jupan Neagoe marele logofăt i Mitrea vistier i Stan spatar i Bratul comis i Gonţea păharnic i jupan Stoichiţa marele postelnic. I<spravnic>, Neagoe portar.

Şi am scris eu, Zahariia logofăt, meseţa...[1] 7084 <1575—1576>.

Procit...[2] stolnic.

† Pis C<ostandin> dascăl slovenesc.

Bibl. Acad.,Fotografii, LXXXI/184. Fotocopie după traducere din sec. al XVIII-lea.

---

[1] Loc alb.
[2] Nume ilizibil.

---

248 <1575 septembrie 1 — 1576 august 31> 7084, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрȣ воевода и господинъ въсои ꙁемле Ȣггровлахїис<кои>, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевода, синȣȣ Михнев воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слȣг господство ми Кръстилъв със синови си, елицем Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Мȣрџѣни, четврътаго дел, дел Чюмелитев въса, колико ест бил покȣпил ѡт Радул Чюмелита, занеже ю ест покȣпил слȣг господства ми више рѣх, за ҂к҂ѳ аспри ѡт сребро. И продадоше сїю више речена ѡчинȣ Чюмелита за нихном добро волю, със знанїе въсам мегїꙗшом ѡт изгор и издол и ѡт пред господство ми и ѡт пред въсам двора господство ми.

Тем радї, дадох и господство ми Кръстилъв, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ, дѣдинȣ и въ ѡхабиним, емȣ и синовем им и виȣком и прѣвиȣчетом и ни ѡт когождо непоколѣбимȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведїтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Добромир бивше велики бан Кралевски и жȣпан Ївашко велики дворник и жȣпан Нѣгое велики логофет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братȣл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жȣпан Стоика велики постелникȣ. И исправник, Нѣгое велики логофеѳ.

И аз, Стан граматик ѡт Доброцен, пис, еже ю написах и ȣкалѣх велма със бръзостїю въ столни граду Бȣкȣрещи, код свѣтомȣ монастир зовемаго велико мȣченикȣ Христово, Геѡргїе. Сладост мира сего забивает съмрътъ. Ѡт Адама до сего бивше лѣт, въ лѣт ҂зпд.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Cîrstilă cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Murgeni, a patra

parte, partea lui Ciumelita toată, cîtă a fost cumpărată de Radul Ciumelita, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele mai sus-zisă, pentru 29 000 aspri de argint. Şi a vîndut Ciumelita această ocină mai sus-zisă de a lui bunăvoie, cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele şi dinaintea întregii curţi a domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Cîrstilă, ca să-i fie ocină dedină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi jupan Stoica mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi am scris eu, Stan grămătic din Dobroţei, care am scris-o şi am mîzgălit cu foarte mare grabă, în cetatea de scaun Bucureşti, lîngă sfînta mănăstire numită a marelui mucenic al lui Hristos, Gheorghe. Dulceaţa lumii acesteia o uită moartea. De la Adam pînă acum au fost ani, în anul 7084 ⟨1575—1576⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 1013 (Slobozia lui Enache, II/1). Orig., perg. (33×43), pecete timbrată. Cu o traducere din 1912; altă traducere ibidem, ms. 314, f. 173.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 204.

---

249 **1575 septembrie 1 — 1576 august 31 7084**

† Cu mila lui Dumnezău, Io Alesandru voevod, domnŭ a toată Ţara Rumenească, feceor marelui şi prebunului Mircii voevod. Dat-au domniia sa aceasta poruncă domnii sale Radului şi feciorilor lui, cîţi i va da Dumnezău, cum ca să fié a lui ocina la Blagodeşti, parte lui Tudor şi parte Badii şi parte Stoicăi, totă, orcît s-ar alege de pretutindinea, din apa, din cîmpŭ, din mora, din livezi, orcît de vor fi avîndu părţi de moşiia lor, pentru că au cumpărat Radul de la Tudor şi de la fraţii lui, Badea şi Stoica, dreptŭ 1 200 de aspri gata, pre o jumătate de ocina. Iar ceialalta ocina jumătate, cînd s-au fost prinsŭ fîrtaţ aceşti boeri carii s-au zis mai sus, anume Radul şi Tudor şi Badea şi Stoica, ei atunce o au dat Radului acea jumătate de ocina de la Blagodeşti iar Radul, el încă au dăruit lor un cal bun pentru frăţiia. Şi aşa s-au tocmit ei atunce, ce au vîndut [vîndut] pre bani gata şi ce au dat, au dat pentru frăţiia care s-au prinsŭ ei, precum scrie mai sus, aceşti boeri, Radul cu Tudor şi cu Badea şi Stoica, toţ fîrtaţ aceşti, de a lor bunavoia şi cu ştire tuturor megiiaşilor din sus şi din jos şi dinainte domnii.

Pentru aceia, au dat şi domniia sa Radului, cum ca să fié lui ocina care zis mai sus stătetoré şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, de nime neclătită, pînă ce va fi domniia.

Iată şi mărturii au pus domniia sa.

Leat 7084 ⟨1575—1576⟩.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 1012 (Sf. Ioan-Bucureşti, XX/29). Traducere.

EDIŢII. *DIR,B*, 205.

† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми, жꙋпан Дѣтко ключар, ꙗкоже да ест волен със сїю книг господства ми да възимает въсеχ книге и за дѣдїнꙋ и за пренїе, колицe χокет имати сини Ѡпренев, понеже се сꙋт продали сини Ѡпринев въса ѡчина им, колико сꙋт имали на Бернещи, ѡтцꙋ проепископ кѵр Їларїѡн. Таже да ест волен болѣринꙋ господства ми више реченꙋ, да възимает въсеχ книгеχ сини Ѡпринев, да еχ донесит ꙋ господство ми. И да ест волен Дѣтко ключар да възимает ѡт на въси людїе книге им, елици χокет имати книге сътворене над сїю више речена ѡчина ѡт Бернещи, да еχ донесит ꙋ господство ми. И людїе на име: ѡт варош ѡт Бꙋз<ъꙋ>, Станчюл Тꙋдоранов и Станчюл Бꙋлꙋрев и Къзанъ, синъ Коикъв.

И ти, Маχамет тꙋрчин, да гледаше нѣкое книге еже ти съм сътворил господство ми над сїю више речена ѡчина, еще да еχ даваше на рꙋк Дѣтков ключар, да еχ донесит ꙋ господство ми, понеже се сꙋт съпрели ѡтцꙋ проепископ кѵр Илариѡн със сини Ѡпренев радї сїе више речена ѡчина и ѡстали сꙋт сини Ѡпринев ѡт закон ѡт пред господства ми, како да дръжит проепископ кѵр Їларїѡн таа више речена ѡчина ѡт Бернещи. А ти да дръжише кꙋке и виноградї и градиниле и дѣлницеле им въсеχ. Тем радї, да даваше теχ книге на рꙋк Дѣтков ключар, да еχ донесит ꙋ господство ми.

И ниχто да не смѣет ѡт съда напред продати или кꙋпити ѡт сїю више речена ѡчина ѡт Бернещи, пред сїю книг господства ми, понеже тога чьловѣка зло кет патити ѡт къ господство ми. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, реч господство ми.

Пис Герге, мѣсеца септемврїе пръви дьнъ.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

⟨Pe verso:⟩ Адънката, радї ѡчинꙋ ꙋ Бернещи. Септемврїе а҃ дьнъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Detco clucer, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să ia toate cărţile şi de moştenire şi de pîră, cîte vor avea fiii Oprinei, pentru că au vîndut fiii Oprinei toată ocina lor, cît au avut la Verneşti, părintelui proepiscop chir Ilarion. Astfel să fie volnic boierul domniei mele msi sus-zis, ca să ia toate cărţile fiilor Oprinei, să le aducă la domnia mea. Şi să fie volnic Detco clucer să ia de la toţi oamenii cărţile lor, cîţi vor avea cărţi făcute pe acea mai sus-zisă ocină din Verneşti, ca să le aducă la domnia mea. Iar oamenii anume: din oraş din Buzău, Stanciul al lui Tudoran şi Stanciul al lui Bulurea şi Căzan, fiul lui Coico.

Iar tu, Mahamet Turcul, să cauţi nişte cărţi pe care ţi le-am făcut domnia mea peste acea mai sus-zisă ocină, încă să le dai în mîna lui Detco clucer, ca să le aducă la domnia mea, pentru că s-au pîrît părintele proepiscop chir Ilarion cu fiii Oprinei pentru acea mai sus-zisă ocină şi au rămas fiii Oprinei de lege dinaintea domniei mele, ca să ţină proepiscopul chir Ilarion acea mai sus-zisă ocină de la Verneşti. Iar tu să ţii casele şi viile şi grădinile şi delniţele lor toate. De aceea, să dai acele cărţi la mîna lui Detco clucer, ca să le aducă la domnia mea.

Şi nimeni să nu cuteze de acum înainte să vîndă sau să cumpere din acea mai sus-zisă ocină de la Verneşti, înaintea acestei cărţi a domniei mele, pentru că acel om rău va păţi de la domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, spusa domniei mele.

A scris Gherghe, luna septembrie, întîia zi.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Adîncata, pentru moşia de la Verneşti. Septembrie 1 zi.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXVI/114. Orig., hîrtie (31,5×21), pecete aplicată, căzută.
Datat după doc. din 1575 august 29, nr. 246.
EDIŢII. Trad. *DIR*, *B*, 203—204.

---

251 **1575 (7084) septembrie 1**

† Милостїю божїю, Їѡ Алиѯандрꙋ воевода и господинъ въс[с]ои земли Ꙋггрровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Балев и Бъркъ и Бален и Ѡпрѣи и Стоикъи и Станчюлов и Добре и Ѡанен и Братꙋл и Радꙋл и Кръстѣ и Братꙋл и Нѣг и със нихни синови си, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Тънтава, понеже их сꙋт покꙋпили сїю више реченꙋ ѡчинꙋ ѡт Дїикꙋл и ѡт Стан и ѡт Стоика ѡт Сокотещїи, за ҂з҃ аспри готови. И било ест сїю ѡчинꙋ шꙋм и гора.

Али ѡчинꙋ да се знает: ѡт хотар Пилищерꙋл до Пꙋт Баюлѡв, до хатарꙋл Цалапїещилор и дори ꙋ Ровинии и ѡт Лꙋчїꙗ дори ꙋ Стара Пꙋт и по кранще Лꙋчиев, лакꙋл вълч и дори оѵ Брибине и ꙋ гор до Клаꙗ Драгꙋлѡв и ѡт тꙋꙗ, дори ꙋ Пꙋт Нѣнчюлѡв и до хотарꙋл Пилещилѡр. Али сам Балѣ да дръжит една ꙋжа за ф҃ аспри и Бъркъ двѣ ꙋже за ҂а҃ аспри и Балѣ със братом си, Стан и Раде и със анепсеꙋ си, Кичѣ да их дръжит една ꙋжа за ф҃ аспри и Ѡпрѣ да дръжит една ꙋжа за ф҃ ‹аспри› и Стоика със братом си, Шимон да дръжит една ꙋжа радї ф҃ аспри и Станчюл със братиꙗм си, Стан и Ѡанча да дръжит една ꙋжа за ф҃ аспри и Добре със брата си, Стан, да дръжит една ꙋжа за ф҃ ‹аспри› и Ѡана сам, една ꙋжа за ф҃ аспри и Братꙋл и Нѣгое дрꙋг ꙋжа за ф҃ аспри и Радꙋл със братїꙗм си, Дїикꙋл и Боико, дрꙋг ꙋжа за ф҃ аспри и Кръстѣ дрꙋг ꙋжа за ф҃ аспри и Братꙋл а҃ ꙋжа за ф҃ ‹аспри› и Нѣг а҃ ꙋжа за ф҃ аспри.

Сего радї, дадох и господство ми, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и ѡхабꙋ, ним и҃ синовим им и бнꙋком и прѣвнꙋчетом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе господства ми поставлѣем: жꙋпан Драгомир бив вел дворник и жꙋпан Ивашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики лѡгѡѳет и Митрѣ вел вистїꙗр и Братꙋл комис и Стан спатар и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоикица велики постелник. Исправник, Нѣгое вел лѡгѡфет.

Пис Захарїꙗ, мѣсеца септемврїе а҃ дьнъ, в лѣт ҂зпд҃.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостї божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balea şi lui Bîrcă şi lui Balea şi lui Oprea şi lui Stoica şi lui Stanciul şi lui Dobre şi lui Oană şi lui Bratul şi lui Radul şi lui Cîrstea şi lui Bratul şi lui Neag şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Tîntava, pentru că au cumpărat ei această mai sus-spusă ocină de la Diicul şi de la Stan şi de la Stoica din Socoteşti, pentru 7 000 aspri gata. Şi a fost această ocină pădure şi munte.

Însă ocina să se știe: din hotarul Piliștérul pînă în Drumul Baiului, la hotarul Țalapieștilor și pînă la Rovini și de la Lucia pînă la Drumul Vechi și pe marginea Luciei, lacul tot și pînă la Bribine și la deal la Claia lui Dragul și de acolo pînă la Drumul lui Nenciul și la hotarul Pileștilor. Însă Balea singur să stăpînească o funie pentru 500 aspri și Bîrcă două funii pentru 1 000 aspri și Balea cu frații săi, Stan și Rade și cu nepotul său, Chicea, să stăpînească o funie pentru 500 aspri și Oprea să stăpînească o funie pentru 500 ⟨aspri⟩ și Stoica cu fratele său, Șimon, să stăpînească o funie pentru 500 aspri și Stanciul cu frații săi, Stan și Oancea, să stăpînească o funie pentru 500 aspri și Dobre cu fratele său, Stan, să stăpînească o funie pentru 500 ⟨aspri⟩ și Oană singur o funie pentru 500 aspri și Bratul și Neagoe altă funie pentru 500 aspri și Radul cu frații săi, Diicul și Voico, altă funie pentru 500 aspri și Cîrstea altă funie pentru 500 aspri și Bratul 1 funie pentru 500 ⟨aspri⟩ și Neag 1 funie pentru 500 aspri.

De aceea și domnia mea am dat ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Ivașco mare vornic și jupan Neagoe mare logofăt și Mitrea mare vistier și Bratul comis și Stan spătar și Gonțea paharnic și jupan Stoichiță mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

A scris Zaharia, luna septembrie 1 zi, în anul 7084 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCCXC/13. Orig., perg. (40×43), pecete timbrată, căzută. Traducere din 1831 ibidem, DCCXCV/21.
EDIȚII. Filitti, *Doc. Tîntava*, 1—2.

---

252 1575 (7084) octombrie 22, București

† Милостїю божїею, Їѡ Алѯандрȣ воевода и господинъ въсои земли Ѹгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча ‹воевода, синȣ Михнев› воеводȣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми попев Лерев и Нѣгоев и със иихни синови, елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ ȣ Мъгȣра, дел Нѣ‹гоев›, варе се хокет избрати ѡт посвȣде, занеже ю покȣпише поп Лера и Нѣгое ѡт...[1], за ѵ҃ аспри готовїи тȣрски.

‹И пак покȣ›пише поп Лера и Нѣгое и Алеѯе ѡчинȣ ȣ Мъгȣра, дел Станов въса, елика се кет избрати ѡт посвȣде, ѡт Стан, за ѵ҃ аспри готови тȣрски.

И продадоше Нѣгое и Стан иихне ѡчинȣ више реченим людїе, ѡт иихнȣ добрȣ волю и със ȣзнанїем въсем братїем им и мегиꙗшом, на врѣме ‹гладною›, бити сїе ѡчине попев Лерев и Нѣгоев и Алеѯев дѣдїни.

Тем радї, дадох и господство ми попев Лерев и Нѣгоев и Алеѯев, ꙗкоже да им сȣт въ ѡчинȣ ‹и въ ѡ›хабȣ и ѡт никогоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Ївашко велики дворник ‹и жȣп›ан Нѣгое велики логофет и Стан спатар и Митрѣ вистїiар и Братȣл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. ‹Исправник, Нѣго›е велики логофет.

И аз, Пътрȣ логофет, еже мазах въ градȣ ‹Бȣкȣрещи›... ‹мѣсеца› ѡхтомврїе к҃в... ‹текȣ›щаго лѣтом, въ лѣт ҂зпд.

† Їѡ Алїѯандрȣ вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea ⟨voievod, fiul lui Mihnea⟩ voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Lera şi lui Neagoe şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Măgura partea ⟨lui Neagoe⟩ cît se va alege de pretutindeni, pentru că au cumpărat-o popa Lera şi Neagoe de la...[1] pentru 400 aspri turceşti gata.

⟨Şi iar au cumpărat⟩ popa Lera şi Neagoe şi Alexe ocină la Măgura, partea lui Stan toată, cît se va alege de pretutindeni, de la Stan, pentru 400 aspri turceşti gata.

Şi au vîndut Neagoe şi Stan ocina lor mai sus-zişilor oameni, de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor fraţilor lor şi a megieşilor, pe vreme de ⟨foamete⟩, să fie aceste ocine popii Lera şi lui Neagoe şi lui Alexe, dedină.

Pentru aceasta, am dat domnia mea popii Lera şi lui Neagoe şi lui Alexe, ca să le fie de ocină ⟨şi de⟩ ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic ⟨şi⟩ jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. ⟨Ispravnic, Neago⟩e mare logofăt.

Şi eu, Pătru logofăt, care am însemnat în cetatea ⟨Bucureşti⟩... ⟨luna⟩ octombrie 22... cursul anilor, în anul 7084 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 988 (Ep. Buzău, LXV/2). Orig., hîrtie (24×34), rupt, pecete aplicată. Cu o traducere din 1852, după care s-au făcut unele completări; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 101v.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 205—206.

---

[1] Nume răzuit.

253 — 1575 (7084) octombrie 28, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Костандин със синови си, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Бътїещи ѡт дел Стоꙗнов третаго дел, ѡт полю със седалнище и ѡт посвꙋдї, понеже ю ест покꙋпил Костандин ещеже ѡт дьни покоиномꙋ Петрашков воеводꙋ.

А потѡм, Костандин имах пренїе пред господства ми със братїем си, Цѣнъ и Ѡнча. И сице рѣше Цѣнъ и Ѡнча како сꙋт покꙋпили и ѡни сїе више речена ѡчинꙋ кꙋпно със Костандин. А господство ми гледах и сꙋдих, по правдꙋ и по закон, със въсѣми чьститими правителїе господства ми и дадох господство ми Цѣнъ и Ѡнчав закон, ѕ҃ болѣри, да заклет како сꙋт покꙋпили и ѡни кꙋпно със Костандин. А Цѣнъ и Ѡнча не можах никакоже да заклет със тех ѕ҃ болѣри, нꙋ ѡсташе Цѣнъ и Ѡнча ѡт закон ѡт пред господства ми.

Тем радї, дадох и господство ми Костандин, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ѡхабꙋ, емꙋ и синовем им и вноком и прѣв<нꙋче>[1]том им и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставих господство ми: <жꙋпан Ївашко>[1] вел дворник и жꙋпан Нѣгое вел лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ <столник>[1] и Гонцѣ пехарник и Стоика вел постелник. Исправник, Нѣгое велики лѡгѡѳет, Пис Дара ꙋ Бꙋкꙋрещи, ѡхтомврїе к҃и дьни и текꙋщим лѣтѡм ѡт Адама до нинѣ, въ лѣт ҂з҃пд.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Costandin cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Bătieşti din partea lui Stoian a treia parte, din cîmp cu vatra şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat-o Costandin încă din zilele răposatului Petraşcu voievod.

Şi după aceea, Costandin a avut pîră înaintea domniei mele cu fraţii săi, Geană şi Oncea. Şi aşa pîrau Geană şi Oncea că au cumpărat şi ei această ocină mai sus-spusă, împreună cu Costandin. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Geană şi lui Oncea lege, 6 boieri, să jure că au cumpărat şi ei împreună cu Costandin. Dar Geană şi Oncea n-au putut nicicum să jure cu acei 6 boieri, ci au rămas Geană şi Oncea de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Costandin, ca să-i fie ocină ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: ⟨jupan Ivaşco⟩[1] mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul comis şi Badea ⟨stolnic⟩[1] şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

A scris Dara în Bucureşti, octombrie 28 zile şi cursul anilor de la Adam pînă acum, în anul 7084 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 989 (Mitrop. Ţ. Rom., XCIII/5). Orig., hîrtie (32×21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1743: altă traducere ibidem, ms. 130, f. 523v.
EDIŢII. Trad. *DIR,B,* 206. Facs. *Ibidem,* 551.

---

[1] Loc rupt.

---

254 1575 (7084) octombrie 30, Bucureşti

<† Милостїю божїю, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода, синꙋ Михнев воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми>... и със че<т> им ...да, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ... <колико> се хтет избрати и ѡт ... <понеже> им ест ст<а>ра и права ѡчинꙋ и... <хот>арисана със вї болѣри и със хотарник сл<ꙋг господства ми>... постелник.

И хот<а>ре и белѣге им да <се знает>...ꙗк Тeꙋлꙋи да минет... през Балѣ Џѣменїи...цилор и ꙋ широк да се знает ... <ѡд>арит със ѡчинꙋ Бъдичѣскъ... а ѡт дол да се ѡдарит ... <Миха>ю със братїꙗм си и със поп Роман <със братї>ꙗм си.

А потом, имали сꙋт Радꙋл и Могош и ... <пр>ꙋ пред господства ми със Михаю със братїꙗм си и със поп Роман със братїꙗм си радї сїи више реченех <ѡчине>... хотарис<ал Радꙋл> и Могош ѡт къ Мих<аю>... със ѡчинꙋ

Могошов... със тех в҃і болѣри... тех да га вратити... господство ми... велики логофет... да ест ѡчинꙋ Радүлов ... и братїꙗм си... братїꙗм си... ѡт закон <ѡт пред> господства ми. И послал с<ъм господство ми> к҃д болѣри и със слꙋг господства ми... асїе постелник, да поставит хотар, по кꙋде сꙋт били по<ставили тех> в҃і болѣри.

Сего радї, дадох и господство ми <Радүл>ов и Ѹрекѣтꙋлов и Могошов и със братїꙗм им, <ꙗкоже да им ест ѡчин>ꙋ и ѡхабꙋ, им и синовем и вноком и прѣвночетом и ни ѡт когоже непоколѣбимо, <по ѡризмо господства ми>.

Сеже и свѣдѣтеле поставлѣх господство ми: жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан <Нѣгое вел лѡгѡфет> и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Братꙋл <комис> и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика <вел постелник. Исправник, жꙋпан Ївашко вел> дворник.

Пис аз, Дан, ꙋ градү Бꙋкꙋрещи, <мѣсеца> ѡхтомврїе л҃ дьни, въ лѣт ҂зпд.

† Їѡ <Алеѯандрꙋ вѡевѡда>, милостїю божїю, господинь.

⟨Pe verso, însemnare modernă:⟩ Găsit în actul de mărturie al lăcuitorilor din satul Piscani, plasa Rîurilor, jud. Muşcel, din anul 1884 august 4.

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele⟩... şi cu ceata lor... ca să le fie ocină...⟨cît⟩ se va alege şi din... ⟨pentru că⟩ le este veche şi dreaptă ocină şi... hotărnicită cu 12 boieri şi cu hotarnic, ⟨sluga domniei mele⟩... postelnic.

Şi hotarele şi semnele lor să ⟨se ştie⟩: ... Teului să treacă... peste Valea Gemenei... şi în lat să se ştie... loveşte cu ocina Bădicească... şi din jos să se lovească... ⟨Miha⟩i cu fraţii săi şi cu popa Roman ⟨cu⟩ fraţii săi.

Iar după aceea, au avut Radul şi Mogoş şi... ⟨pîră⟩ înaintea domniei mele cu Mihai cu fraţii săi şi cu popa Roman cu fraţii lui pentru aceste mai sus-zise ⟨ocine⟩... a hotărnicit ⟨Radul⟩ şi Mogoş de către Mih⟨ai⟩... cu ocina lui Mogoş... cu acei 12 boieri ... să-i întoarcă... domnia mea... mare logofăt... să fie ocina lui Radul... şi fraţii săi... fraţii săi... ⟨au rămas⟩ de lege ⟨dinaintea⟩ domniei mele. Şi am trimis ⟨domnia mea⟩ 24 boeri şi cu sluga domniei mele... asie postelnic, să aşeze hotarul, pe unde l-au aşezat ⟨acei⟩ 12 boieri.

De aceea, am dat şi domnia mea lui ⟨Radul⟩ şi lui Urechiatul şi lui Mogoş şi cu fraţii lor, ⟨ca să le fie ocină⟩ şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, ⟨după porunca domniei mele⟩.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan ⟨Neagoe mare logofăt⟩ şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Bratul ⟨comis⟩ şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica ⟨mare postelnic, Ispravnic, jupan Ivaşco mare⟩ vornic.

Am scris eu, Dan, în cetatea Bucureşti, ⟨luna⟩ octombrie 30 zile, în anul 7084 ⟨1575⟩.

† Io ⟨Alexandru voievod⟩, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CLIV/193. Orig., hîrtie, rupt, cu părţi lipsă, pecete timbrată căzută.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 207.

255 1575 (7084) noiembrie 13, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алеѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земли Ꙋгровлахенскои, синъ великаго и прѣдобраго Мирча воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Радꙋлов, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ Крецещїи ѡт Краніце, негова дел, варе елика се хокет избрати ѡт седалище село и ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт посвꙋде, понеже мꙋ ест стара и права и за дѣдїнꙋ.

А потом, прїиде сам Радꙋл пред господства ми, тере ꙋложи и даде дъщера его, Марїꙗ и по зет его, Станчюл над въса ѡчинꙋ его ѡт Крецещи ѡт посвꙋде, ѡт неговꙋ добром волю и със неговꙋ ꙗзик, ꙗкоже да мꙋ ест Станчюл синъ и да мꙋ сътворит помѣнꙋ. А дрꙋзе дъщере емꙋ, по име Ана и Славнѫ дръжет ѡчинꙋ матеръ им, Вишев, ѡт Плъсѣни а ꙋ Крецещи метѣх да не имат. А дрꙋга дъщера его, по име Стана, такождере да не имат метѣх със ѡчина бащꙋ си Радꙋлѡв ѡт Крецещи, нꙋ да ю ѡчлѣчит Станчюл и сестра еи, Марїꙗ и да мꙋ дават прикїе ѡт комате их а ѡчинꙋ и кꙋке Радꙋлов да их ѡбладꙋет сам Станчюл и Марїꙗ и синови их. А дрꙋзе дъщере его или анепсеи метѣх да не имат.

Сего радї, дадох и господство ми Станчюл и Марїев, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им и ни ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Ивашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики логофет и Митрѣ вистиꙗр и Стан спатар и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и Стоика велики постелник. Исправник, Нѣгое велики логофет.

И писах Въсїю, ꙋ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ноемврїе г҃ї дьни и ѡт Адама до селѣ, в лѣт ҂з҃пд.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїѧ божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul, ca să-i fie ocină în Creţeştii de Margine, partea lui, oricît se va alege din vatra satului şi din cîmp şi din pădure şi de pretutindeni, pentru că îi este veche şi dreaptă ⟨ocină⟩ şi de moştenire.

Iar după aceea, a venit însuşi Radul înaintea domniei mele, de a aşezat şi a dat fiicei sale, Maria şi ginerelui său, Stanciul toată ocina lui din Creţeşti, de pretutindeni, de a lui bunăvoie şi cu limba lui, ca să-i fie Stanciul fiu şi să-i facă pomană. Iar celelalte fiice ale lui, anume Ana şi Slavna, să ţină ocina din Plăseni a mamei lor, Vişa, iar la Creţeşti să nu aibă amestec. Iar cealaltă fiică a lui, anume Stana, de asemenea să nu aibă amestec în ocina tatălui său Radul la Creţeşti, ci să o îngrijească Stanciul şi sora ei, Maria şi să-i dea zestre din averea lor, iar ocina şi casa lui Radul să le stăpînească singur Stanciul şi Maria şi fiii lor. Iar celelalte fiice ale lui sau nepoţi amestec să nu aibă.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stanciul şi Mariei, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Mitrea vistier şi Stan spătar şi Bratul comis şi Badea stolnic şi Gonţea paharnic şi Stoica mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Şi am scris, Văsiiu, în cetatea Bucureşti, luna noiembrie 13 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7084 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 990 (Sf. Ioan — Buc., I/1). Orig., perg. (20,5×31,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1906.

EDIŢII. Trad. *DIR,B,* 207—208.

256 1575 (7084) decembrie 4, Bucureşti

† Милостїю божїею, Їѡ Алиѯандр8 воевода и господинъ въсои земли Ѹггроовлахїискої, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воевод8, синъ Михнев воевод8. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми ѡвемзи людїе, на име: Калин и Владу и Баде и Кълинел и Радул и със них синови си, елице им Бог8 прип8стит, ꙗкоже да им ест ѡчин8 8 Кълинещи, дел Ръковичаним, понеже ю с8т пок8пили ѡт Гостѣю и ѡт синови Гостѣю, ѡт Ратѣ и Стоꙗ и Дѣж и ѡт них синови, за ҂вт҃ аспри. А потом, паки пок8пи Калин и със четом его, ѡт Дѣж със братнем си и ѡт Шербан със братнем си инхном делове със във хотар, за ҂ас҃ аспри. Али да ест Радул и Влад8 и Баде над половина ѡт ѡчин8 Дѣжов, а др8га половина да ест Влад8 и Калин, а др8га дел за ѡчин8 ѡт Шербан, да ест Ѡанча и Алдѣ. А потом паки др8га половина да ест Калинов и Владу и Кълинел и Баде, понеже ю с8т пок8пили ѡчина и със планин и ѡт вода Л8тр8лов със рив, да имат със Брѣзони. И ещиже с8т пок8пенїе ѡт дьни Радул воевод8 Кал8гера.

А потом, паки пок8пи Богдан и Калин дел Пискъв и Станов ѡт Кълинещи, въса, за ҂ас҃ аспри готови, ищиже ѡт дьни поконном8 Петрашко воевод8. А потом, пак пок8пи Богдан и Калин дел Їѡнов 8 Кълинещи, въса, за ф҃ аспри готови и ещиже ѡт дьни Петрашко воевод8. И пак пок8пи Драготъ и Владу ѡчин8 8 Кълинещи, дел Калинов, въса, за ф҃ аспри, али да ест и Бъдилъв и Стоꙗнов ѡт таю ѡчина.

Али да се знает им хотаръле: ѡт вод8 Ѡлт8лов, до ... <К>[1]амен Крепът8рев, таже их ест по м8ке до връх мъг8рев и 8 връх л8к8лмив по Кладеница Планив и 8 Почовалище до п8т Мали Почовалище и ѡт тае стран8 8 Почовалище 8 Кика Веверицулов и 8 К8рмът8ра Сочилор над м8ке 8 К8рмът8ра Фагилор и 8 връх8л Копиев над м8ке до Каменица Черв8лов и до Гр8юл Коморъев и ѡт Лак8л ѡт Лаз8ре до Камен Прибоюлов.

И виде господство ми и книги иним господарим поконном, Радул воевод8 и Петрашко воевод8 и книг Петр8 воевод8 за п8к8пенїе и ѡвнови и 8крѣпи и със сїю книг господства ми.

И пок8пи поп Шербан ѡчин8, дел брат си Веривое, въса, 8 Кълинещи и със дома, за ҂атз҃ аспри готови. И продал ѡт них волю.

Тем радї и господство ми дадох, ꙗкоже да им ест ѡчине им, ѡхавъ, ним и синовом и вн8ком и прѣвночитом и не ѡт когоже непоколѣбим8, по реч господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлих господства ми: ж8пан Ївашко велики дворник и ж8пан Нѣгое велики лѡгѡфет и Стан спатар и Митрѣ вистїꙗр и Баде столник и Брат8л комис и Гонцѣ пехарник и ж8пан Стоикица велики постелник. И исправник, Нѣгое велики лѡгѡфет.

Исписах аз 8во, Михъилъ граматик 8 граду 8 В8к8рещи, мѣсеца декемврїе д҃ дьни, тък8щим въ лѣт ҂зпд҃.

† Їѡ Алїѯандр8 вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod, fiul lui Mihnea voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni anume: Călin şi Vlad şi Badea şi Călinel şi Radul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Călineşti, partea Răcovicenilor, pentru că au cumpărat-o de la Gosteiu şi de la fiii lui Gosteiu, de la Ratea şi Stoia şi Dej şi de la fiii lor, pentru 2 300 aspri. Iar apoi, iar a cumpărat Calin şi cu ceata lui, de la Dej cu fraţii săi şi de la Şerban cu fraţii săi părţile lor cu tot hotarul, pentru 1 200 aspri. Însă să fie Radul şi Vlad şi Badea pe jumătate din ocina lui Dej, iar cealaltă jumătate să fie a lui Vlad şi a lui Calin, iar cealaltă parte de ocină de la Şerban să fie a lui Oancea şi a lui Aldea. Iar după aceea şi cealaltă jumătate să fie a lui Calin şi a lui Vlad şi a lui Călinel şi a lui Badea, pentru că au cumpărat ocina şi cu muntele şi din apa Lotrului cu peştii, să-i aibă cu Brezoii. Şi încă sînt cumpărătură din zilele lui Radul voievod Călugărul.

După aceea, iar au cumpărat Bogdan şi Calin partea lui Pisc şi a lui Stan din Călineşti, toată, pentru 1 200 aspri gata, încă din zilele răposatului Petraşco voievod. Iar apoi, iar au cumpărat Bogdan şi Calin partea lui Ion în Călineşti, toată, pentru 500 aspri gata; şi încă din zilele lui Petraşco voievod. Şi iar au cumpărat Dragotă şi Vlad ocină în Călineşti, partea lui Calin toată, pentru 500 aspri, însă să fie şi lui Bădilă şi lui Stoian din acea ocină.

Însă să li se ştie hotarele: de la apa Oltului pînă la...[1] Piatra Crepăturei, apoi este pe muche pînă în vîrful măgurei şi în vîrful culmei la Fîntîna Planii şi la Pociovalişte şi pînă la drumul Pociovaliştei Mici şi din acea parte la Pociovalişte în Chica lui Veveriţă şi în Curmătura Socilor pe muche la Curmătura Fagilor şi la vîrful Copiei pe muche, pînă la Pietricica Cerbului şi pînă la Gruiul Comorii şi din Lacul de la Lazuri pînă la Piatra Priboiului.

Şi am văzut domnia mea şi cărţile altor domni răposaţi, Radul voievod şi Petraşco voievod şi cartea de cumpărătură a lui Petru voievod şi am înnoit şi am întărit şi cu această carte a domniei mele.

Şi a cumpărat popa Şerban ocină în Călineşti toată partea fratelui său Berivoe şi cu casă, pentru 1 360 aspri gata. Şi au vîndut de voia lor.

De aceea şi domnia mea am dat, ca să le fie ocine lor, ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Neagoe mare logofăt şi Stan spătar şi Mitrea vistier şi Badea stolnic şi Bratul comis şi Gonţea paharnic şi jupan Stoichiţă mare postelnic. Şi ispravnic, Neagoe mare logofăt.

Am scris deci eu, Mihăilă grămătic, în cetate în Bucureşti, luna decembrie 4 zile, curgători în anul 7084 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CI/47. Orig., perg. (43×33), pecete timbrată. Traducere din 1910 ibidem, ms. 1 232, f. 181—182.

EDIŢII. Trad. *DIR,B*, 208—209.

---

[1] Loc şters.

† Милостїю божїею, Їѡ Алѯандрꙋ воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахї<искои>, синъ великаго и прѣдобраго Мирчев воеводꙋ. Дават господство ми почтенномꙋ правителю господства ми, жꙋпанꙋ Стан велики спатар и жителницев его, Каплѣ и синовом им, елице им Богъ припꙋстит, ꙗкоже да им ест село Дескоперещии със въс хотаром, занеже им ест старе и праве ѡчине и за дѣдинꙋ.

А потом, имаше село Дескоперещїи прѣнїе със варош господства ми, Корнъцѣлѣнїи. И тако прѣше Корнъцелѣнїи пред господство ми, како имат ѡчинꙋ до село Дескоперещи. А почтенаго правителю господства ми, жꙋпан Стан велики спатар ꙋзеше закон ѡт пред господства ми, ві҃ болѣри и хотарник жꙋпан Стан Дебел бив пръкълаб, тере сꙋт ходили по въса ѡчинꙋ. И тако сꙋт избрали и истинствовали със их҃ном дꙋши, тере сꙋт поставили хотарꙋл пак по где ест бил хотар ещеже и въ дьни ꙋпокоинаго Мирчев воеводꙋ.

А потом, господство ми съм ходил по блатꙋ. Таже, къда съм господство ми достигал ꙋ Корнъцел, а Корнъцелѣни еще се не ѡставише, нꙋ пак се плакахꙋ пред господство ми. Таже сам господство ми съм излѣзил и със ѡтцꙋ кир владїка Єфтимїе и ѡтцꙋ владїка Ананїе и ѡтцꙋ владїка Єфрем и със въси правители господства ми, тере смо ходили по въса ѡчинꙋ, тере съм видѣл и господство ми занеже сꙋт биѡ ходили тех ві҃ болѣри и жꙋпан Стан Дебел по правдꙋ и по где сꙋт биѡ старе хотар. Ꙋ тем, такожде ѡставих и господство ми и дадох господство ми жꙋпанꙋ Стан и жителницев его, Каплѣв, ꙗкоже да им ест им того село със въс хотарꙋл въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ, им и синовом им, виꙋком и прѣвиꙋчетом и ѡт ко<го>же непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведѣтели поставлѣем господства ми: жꙋпан Добромир бив велики бан Кралевскои и жꙋпан Драгомир бив велики дворник и жꙋпан Ївашко велики дворник и жꙋпан Нѣгое велики логофет и Митрѣ вистїꙗр и Братꙋл комис и Бадѣ столник и Гонцѣ пехарник и жꙋпан Стоика велики постелник.

И аз, Владꙋл граматик, написах въ настолии градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца декемврїе кг҃ дьни, ѡт Адама даже до селѣ текꙋщи лѣтом ҂зп҃д.

† Їѡ Алїѯандрꙋ вѡевѡда, милостїю божїѧ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Mircea voievod. Dă domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Stan mare spătar şi jitelniţei sale, Caplea şi fiilor lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Descopereştii cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire.

Iar după aceea, au avut satul Descopereştii pîră cu oraşul domniei mele, Cornăţelenii. Şi aşa pîrau Cornăţelenii înaintea domniei mele, ca să aibă ocină pînă la satul Descopereşti. Iar cinstitul dregător al domniei mele, jupan Stan mare spătar a luat lege dinaintea domniei mele, 12 boieri şi hotarnic pe jupan Stan cel Gros fost pîrcălab, de au umblat pe toată ocina. Şi aşa au ales şi au adeverit cu sufletele lor, de au aşezat iar hotarul pe unde a fost încă şi în zilele răposatului Mircea voievod.

Iar după aceea, domnia mea am umblat pe baltă. Deci, cînd domnia mea am ajuns la Cornăţel, iar Cornăţelenii încă nu s-au lăsat, ci iarăşi s-au plîns înaintea domniei mele. Astfel însumi domnia mea am ieşit şi cu părintele vlădica Eftimie şi părintele vlădica Anania şi părintele vlădica Efrem şi cu toţi dregătorii domniei mele, de am umblat pe toată ocina, de am văzut şi domnia mea, că acei 12 boieri şi jupan Stan cel Gros au umblat după dreptate și pe unde a fost vechiul hotar. La aceasta, deasemenea am lăsat și domnia mea și am dat domnia mea jupanului Stan și jitelniței sale, Caplea, ca să le fie lor acel sat cu tot hotarul de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și jupan Dragomir fost mare vornic și jupan Ivașco mare vornic și jupan Neagoe mare logofăt și Mitrea vistier și Bratul comis și Badea stolnic și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic.

Și eu, Vladul grămătic, am scris în cetatea de scaun București, luna decembrie 23 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor 7084 ⟨1575⟩.

† Io Alixandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St.Buc., A.N., CXVI/8. Orig., hîrtie (43,5×29), pecete timbrată. Cu o traducere de la începutul sec. al XX-lea.

EDIȚII. Trad. *DIR,B*, 209—210. Facs. *Ibidem*, 552.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

⟨1571—1573⟩ ianuarie 7 (*DIR,B*, 2)	v. ⟨1571—1573⟩ ianuarie 6, doc. 2.
⟨1571—1574⟩ iunie 27 (*DIR,B*, 33—34)	v. 1571 iunie 26, doc. 46.
⟨1571 octombrie—1572 august⟩ (*DIR,B*, 47—48)	v. ⟨1571 septembrie 1—1572 august 31⟩, doc. 62.
⟨1571 octombrie—1572 august⟩ (*DIR,B*, 48—49)	v. ⟨1571 septembrie 1—1572 august 31⟩, doc. 64.
1571 noiembrie 8 (Bibl. Acad., Fotografii, LXXXI/149)	v. ⟨1574—1576⟩ noiembrie 8, doc. 193.
1572 ianuarie 12 (*Venelin*, 189—190)	v. 1572 ianuarie 19, doc. 84.
1572 ianuarie 19 (Sacerdoţeanu, *Aref*, 198)	v. ⟨1570⟩ ianuarie 19, doc. 182.
⟨1572—1574⟩ mai 16 (*DIR,B*, 73—74)	v. 1573 mai 16, doc. 137.
1572 iunie 30 (Nicolaescu, *Coresi*, 271—291)	v. ⟨1575—1576⟩ iunie 30, doc. 232.
⟨1572⟩ iulie 18 (*DIR,B*, 83)	v. 1571 iulie 18, doc. 53.
⟨1572 octombrie 22—1573 august 31⟩ (*DIR,B*, 91—92)	v. ⟨1572 septembrie 1—1573 august 31⟩, doc. 116.
1573 ianuarie 1 (*DIR,B*, 94—95)	v. 1573 ianuarie 7, doc. 125.
⟨1573 septembrie 1—1574 august 31⟩ (*DIR,B*, 119—120)	v. 1574 iulie 1, doc. 178.
1574 (7082) (Mircescu şi Popescu, *Hrisov inedit*, 163—164)	v. 1574 ianuarie 4, doc. 161.
⟨1575—1576⟩ iunie 16 (*DIR,B*, 182—183)	v. ⟨1575—1576⟩ iunie 13, doc. 230.
1575 iulie 5 (Odobescu, *Relaţiune j. Romanaţi*, 313)	v. 1575 iunie 5, doc. 225.
fără văleat, ianuarie 17 (Arh. St. Buc., A.N., MMDCLXII/5)	v. ⟨1571—1574⟩ ianuarie 17, doc. 7.
fără văleat, mai 29 (Arh. St. Buc., S.I., nr. 959)	v. ⟨1575—1577⟩ mai 29, doc. 224.
fără văleat, iulie 6 (Arh. St. Buc., A.N., XC/2)	v. ⟨1571—1574⟩ iulie 6, doc. 47.
fără văleat, octombrie 6 (Arh. St. Buc., A.N., MMDCCCXXXIII/1)	v. ⟨1574—1576⟩ octombrie 6, doc. 188.

INDICI

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c. = comună
j., jud. = judeţ
jup. = jupan, jupaniţă
lg. = lîngă
log. = logofăt
menţ. = menţiune
mnc. = municipiu
m-re = mănăstire
or. = oraş
pah. = paharnic
post. = postelnic
ş.a. = şi alţii
top. = toponimic
v. = vezi
vv. = voievod
vist. = vistier

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor aşezări omeneşti.

( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor, iar „menţ.“ indică lipsa de contemporaneitate.

⟨ ⟩ paranteza ascuţită indică intervenţiile şi identificările.

— pauza, pusă la începutul rîndului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi şi copii.

Cuvîntul „probabil“ — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de preciziune a localizărilor, cît şi îndoială în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicaţiile geografice menţionate în text. Identificările s-au făcut în funcţie de împărţirea administrativă actuală, indicîndu-se şi împărţirea pe judeţe istorice. Trimiterile sînt făcute la numărul documentului.

INDICE ONOMASTIC

A

Adîncata, moşie la Verneşti ⟨j. Buzău⟩ 250.

Agustin, bărbatul Frenghitei, vinde ţigan 232.

Albeşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 84, 108.

Albeşti, sat ⟨probabil j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte întărită fiilor lui Nenciu ş.a. 118; vad de moară întărit m-rii Sf. Nicolae ⟨Malamuc⟩ 83.

Albul (Albu), clucer mare ⟨din Goleşti⟩ 202; vlastelin, prim sfetnic 27, 71, 91; fiul lui Radu clucer şi al Caplei, familie 27, 91, 121, 136, 141, 206; stăpîn în Bercuţa, Bistriţa, Urîţi ş.a. cu vii, bălţi şi rumâni 25, 27, 70, 71, 91, 121, 141, 185;
portar (?) mare 70;
în sfatul domnesc: clucer 30;
ucis apărînd pe domn 206.

Albul, cumnat cu Sin slugă domnească, zălogeşte parte la Nănişori 78.

Albul ⟨diferiţi⟩ din: Bărcăneşti, cu parte 232; aldămăşar 223; ~din Fundeni v. **Albul,** log.; ~ din Piteşti, martor 22.

Albul, fiul lui Mircea, familie; întărit în Albeşti 118.

Albul, frate cu jup. Caplea, nepot lui Dragomir vornic, familie; stăpîn în Brătivoeşti 147.

Albul, frate ⟨de ocină⟩ cu Radul ş.a., stăpîn în Berivoeşti cu munte şi rumâni 84, 86, 222.

Albul (Albu) ⟨diferiţi⟩ întăriţi în Seliştioara 135.

Albul, logofăt din Fundeni, martor 22.

Albul portar mare v. **Albul,** clucer mare.

Albul, rumân cu delniţă din Retevoeşti 235.

Albul ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Pleniţa 199; ~ în Stejar şi Băneşti 134.

Albul Palavul (Palavul) din Lăngeşti, martor 120, 222.

Albuţă, partea lui în Bogăteşti 109.

Aldea v. şi **Poiana Aldei** (Poeni), sat.

Aldea din Stăneşti, în pricină pentru Măniaci 47.

Aldea, întărit în Călineşti 256.

Aldea vinde ogoare în Scărişoara 227.

Aldica, frate cu Fruja, vinde parte în Drăghiceni 68, 149.

Aldimir vinde loc de vie şi branişte la Studina 228.

Alexandru, Alixandru:

— **Alixandru** ⟨**Aldea**⟩ (~cel Bătrîn), domn al Ţării Româneşti ⟨1431—1437⟩ 218; carte menţionată de la ~ 47.

Alexandru ⟨**Mircea**⟩ (Alixandru), domn al Ţării Româneşti ⟨1568—1577⟩ 22, 158; stăpînitor al părţilor de peste munţi, herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului 12, 14, 120, 147, 201, 219, 232, 241; fiul lui Mircea vv. şi nepotul lui Mihnea cel Rău: passim; frate cu Petru vv. ⟨Şchiopul⟩ 172, 206;
relaţii cu: Moldova 172, 206, 243;
~ cu Transilvania 243;
dă acte: passim.

Alexe cumpără parte în Măgura 252.

Aluniş, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.

Aluniş, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Amarul, pîrîu la * Leoteşti ⟨probabil lg. Căldăruşanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 232.

Amărăştoaia, sat ⟨Amărăştii de Jos, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, în hotar cu Piscul Voievodului 191.

Amlaşul şi Făgăraşul, în titulatura domnului Ţării Româneşti 12, 14, 120, 147, 201, 219, 232, 241.

Amza v. **Hamza.**

Ana, fiica lui Radul şi a Vişei, familie; cu parte în Plăseni 255.

Ana, întărită peste parte în Seliştioara 135.

Anania, mitropolit al Ungrovlahiei ⟨1544—1558⟩, unchiul lui Anania; dăruieşte Mitropoliei sate, rumâni şi ţigani 152, 153; cercetează împreună cu domnul 257; dă carte 152.

Anania, nepotul mitropolitului Anania 152, 153.

Anca, băneasa din Coiani 116; fiica lui Șerban ban, în pricină pentru Lipovul de Jos 242.

Anca din Crasna, vinde țigani 114.

Anca, fiica lui Brumar, familie; cu parte în Boteni 66.

Anca, ⟨jupanița⟩ lui Badea post., familie; înzestrată în Berivoești cu munte și rumâni (menț.) 86.

Anca, jupanița lui Codrea log., stăpînă în Bratia, Purcăreni, Ulitești ș.a., cu pomet, mori, munți și țigani 31, 46, 137, 171.

Anca, jupaniță, fiica Cîrstinei, nepoata lui Radu ⟨Paisie⟩, familie; stăpînă în Izlaz 214.

Anca, jupaniță, mama lui Văsiiu ⟨log.⟩, stăpînă în Rătivoești cu rumâni și țigani 235.

Anca, jupaniță, sora lui Stan, vinde parte în Bielești 217.

Anca, nepoata lui Ivăniș ⟨vornic⟩, stăpînă în Polați cu rumâni 216.

Anca, țigănci boierești 58, 194.

Andrei scrie act domnesc 217.

Andruț, frate cu Manea, cumpără parte în Comănița 55.

Anghilina, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir mare vornic 14.

Anghelina, țigancă boierească 114.

Anineni v. **Valea Aninenilor.**

Apele Vii, sat ⟨j. Romanați; azi j. Dolj⟩ 114, 198.

Apostol, ban, în pricină pentru zestrea socrului său, Stepan log. 89.

Aramă, tatăl lui Stoica ș.a. cu părți în Drăghiceni (menț.) 68.

Arca din Murgești, megiaș hotarnic 42.

Ardealul („peste munte“), voievod al ∼ 243; relații 243; boieri pribegi, fugă în ∼ 28, 32, 114, 126, 141, 145, 194, 232, 243, 245, 246.

Argeș, m-re ⟨în or. Curtea de Argeș⟩, întărire pentru sate și mori 19, 115, 244; egumen 244.

Argișel, pîrîu ⟨afluent al Rîului Doamnei⟩, sat pe ∼ 66.

Arhanghelul, m-re ⟨j. Vîlcea; azi în mnc. Rîmnicu Vîlcea⟩, întărită lui Pătru post. și jupaniței sale 39.

Armanca, diaconeasa, dăruiește m-rii Boanta părți în Groșani ș.a. 62.

Armă, tatăl lui Nicula din București (menț.) 26.

Arsenie, egumen al m-rii Dealu (menț.) 148.

Arsuri, top. la Topești ⟨j. Gorj⟩, drum de trecere peste munte 220.

Arvat v. **Harvat.**

. . . asie, postelnic, hotarnic ⟨la Piscani⟩ 254.

Atanasie, episcop de Buzău 216.

Aușacă, partea lui în Poinari 140.

Avram, întărit în Seliștioara 135.

Avrut vinde ogoare în Vlădulești 232.

B

Babachi, terzi ⟨croitor⟩ din București, martor 100.

Badea, Badiul:

— Badiul v. și **Vlad al lui Badiul.**

Badea, clucer, dăruiește m-rii Mărgineni vie și livezi în Bucșani 12; în pricină pentru Tîmburești 148.

Badea cu ceata lui, întărit în Muereasca 170.

Badea cu ceata lui, stăpîn în Șoptani și Mălureni, cu seliști, munte și mori 201.

Badea, cu loc de casă și de vie în Muereasca 170.

Badea (Badiul) ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Comanca 54; ∼ în Vulpești 55.

Badea, diac mic, scrie acte domnești 27, 41, 67, 93, 96, 180, 185, 190, 196, 214; v. și **Badea Voroveanul.**

Badea din: Bircii v. **Badea,** post.; ∼ din Brătiani, martor 84; ∼ din Cocorăști, vinde țigani 67; ∼ din Pucheni, martor 196; ∼ din Răsciori „cu cimotia lui“, în pricină pentru Cricoveni 178; ∼ din Șuici v. **Badea,** vătaf; ∼ din Țățîrligi v. **Badea,** log.

Badea, fiul lui Badea, nepotul lui Zlate, familie; stăpîn în Cojești 11.

Badea, fiul lui Micul, vinde parte în Tămășești 173.

Badea, fiul lui Vîlcul, familie; înfrățit în Cîineștii de pe Otăsău 103.

— **Badiul,** frate cu Stan, vinde loc în Posobești 238.

Badea (Badiul) ⟨diferiți⟩ întărit în: Călinești 256; ∼ în Comănița 55; (3) ∼ în Seliștioara 135; ∼ în Trestenic 186.

Badea, logofăt din Țățîrligi, ginerele jup. Cîrstina sora lui Radu ⟨Paisie⟩, familie 214; stăpîn în Izlaz 24, 214.

Badea, nepotul lui Zlate, tatăl lui Badea, familie; stăpîn în Cojești (menț.) 11.

Badea, partea lui în Blagodești 249.

Badea, postelnic ⟨din Bircii⟩, tatăl jup. Pîrva, familie (menț.) 86, 120.

Badea scrie acte domnești v. **Badea,** diac mic și **Badea Voroveanul.**

Badea stolnic mare v. **Badea Boloșin.**

Badea, tatăl lui Vișan cu parte în Dobroești (menț.) 234.

Badea, tatăl popii Bădilă din Mălureni, în pricină cu nepoţii săi, Ban şi Bădilă 7.
Badea, ţigan boieresc 181.
Badea, vătaf ⟨din Şuici⟩, frate cu Şuica mare pîrcălab, familie; stăpîn în Găojani, Voiceşti ş.a. şi de ţigani 1.
Badea vinde vad de moară la Miroslăveşti 232.
Badea al lui Belcea din Coteşti, tatăl lui Stanciul (menţ.) 111, 124.
Badea ⟨Boloşin⟩ (Bade), stolnic mare, stăpîn în Bădeşti şi Domneşti 19, 32;
în sfatul domnesc 1, 5, 6, 8, 10—21, 23—25, 27—31, 33—40, 43—58, 60—62, 64, 66, 67, 69—73, 75—84, 86—99, 101—105, 107—109, 111, 113, 114, 116, 118—127, 129—141, 143, 145, 147—151, 153—157, 160—174, 177—184, 186, 189—193, 195—201, 203—212, 214, 217—219, 221, 223, 225, 227—230, 232—240, 242, 243, 246, 248, 252—257;
⟨erori:⟩ mare comis 107; postelnic 163.
Badea Voroveanul scrie act domnesc 39; v. şi **Badea,** diac mic.
Badina cu ceata lui, închină parte în Zănoaga 12.
Badina din Bucureşti, martor 100.
Badincea, ţigan boieresc 177.
Baia, sat ⟨Baia de Fier, j. Gorj⟩, parte întărită lui Şuica pîrcălab 1.
Baia de Aramă ⟨sat, j. Mehedinţi; azi oraş⟩ (menţ. 1736) 204.
Baico, frate cu Băda, vinde parte în Bărcăneşti 169.
Baico, întărit în Poeni 36.
Baiu vinde loc de stînă şi stupină în Pîrscov 43.
Baiul v. **Drumul Baiului.**
Balaci, sat ⟨j. Teleorman⟩ 45; probabil acelaşi: **Bălaci** 209.
Balaur v. **Bălaur.**
Balcul, fiul Oprinei, familie; cu parte în Verneşti 246.
Baldovin cumpără parte în Coşcodia 221.
Baldovina, jupaniţa (a doua) a lui Şuica pîrcălab, familie; stăpînă în Mogoşani (menţ.) 1.
Balea v. şi **Stejariul Balii.**
Balea cumpără, apoi vinde, părţi în Scurteşti 110, 123.
Balea, diac mic, grămătic, scrie acte domneşti 91, 141, 206.
Balea din Măniaci, vinde parte 47.
Balea, fiul lui Bozian, întărit în Bărbuleşti 117.
Balea, frate cu Baiu, vinde loc de stînă şi stupină în Pîrscov 43.
Balea (2), întăriţi în Tîntava 251.
Balea, paharnic ⟨din Pietroşani⟩, soţul jup. Maria, unchiul lui Tatul log. şi al Capei (menţ.) 177.
Balea, părţile lui în Cîrstieneşti şi în Poenari 203.
Balea scrie act domnesc v. **Balea,** diac mic.
Balea, slugă domnească, frate cu Stanciul şi Radul, stăpîn în Lazuri şi Ruşi cu vaduri de moară 72, 85, 105.
Balea, tatăl lui Costandin, partea lui în Robăneşti (menţ.) 139.
Balea vinde parte în Blohomi 218.
Balea Lungul (Balea) vinde parte în Scurteşti 110, 123.
***Balosin,** sat ⟨j. Teleorman, lg. or. Alexandria⟩ 209.
Balotă v. **Cîmpul lui Balotă.**
Balta Albă, baltă ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ cu gîrle, întărită m-rii Bistriţa 104.
Ban cumpără parte în Poeni 36.
Ban, fiul lui Şerban din Priboiani, familie; în pricină pentru Mălureni 7.
Ban, întărit în Seliştioara 135.
Ban, vătaf din Livezi, martor 9.
Banciul, întărit în Trestenic 186.
Banciul, soţul Calei, familie; vinde parte în Nănişori 78.
Banghiia vinde loc de vie în Smîrdeşteţ 176.
Baniţă, ţigan boieresc 136.
Barbul, bani v. **Barbul al lui Preda** ⟨Craiovescul⟩ şi **Barbul Craiovescul.**
Barbul, comis din Slavica, familie; stăpîn în Dăduleşti 165.
Barbul din: Bîrseşti v. **Barbul,** post. ~ din Murceşti, megieş hotarnic 42; ~ din Soare, în pricină pentru Marotin şi Pîrscu 188; ~ din Slavica v. **Barbul,** comis; ~ din Ţînţăreni, în pricină pentru Turceni 97; martor 144.
Barbul, fiul jup. Anca nepoata lui Radu ⟨Paisie⟩, familie; stăpîn în Izlaz 214.
Barbul, fiul lui Benga v. **Barbul,** post.
Barbul, fiul lui Radul, partea lui în Curte ⟨Curtişoara⟩ 210.
Barbul, frate cu Bogdan şi Pătru, întărit în Groşani 154.
Barbul, frate cu Iovan, vinde parte în Şofrînceni 210.
Barbul, părţile lui în Stejar şi în Băneşti 134.
Barbul postelnic din Bîrseşti, vinde ţigancă 58.
Barbul, postelnic, fiul lui ⟨Stanciul⟩ Benga din Sîrbi, stăpîn în Plosca, Goicea şi Grinduri 215, 243; cotropeşte balta Bistreţul 215; pribeag 243.
Barbul, postelnic, nepotul lui Barbul comis din Slăvica, stăpîn în Dăduleşti 165.
Barbul scrie act domnesc 7.
Barbul, slugă domnească, frate cu Staico, stăpîn în Popeşti 179.
Barbul vinde parte în Floreşti 195.
Barbul, vornic, socrul lui Tatul log., tatăl jup. Caplea, familie 177, 232; stă-

pîn în Pietroşani, Negoeşti, Albeşti ş.a. 83, 95.
Barbul al lui Preda ⟨Craiovescu, ban mare⟩ 97.
Barbul Benga v. **Barbul,** post., fiul lui Benga.
Barbul Craiovescul, banul cel bătrîn (menţ.) 50, 97.
Barbul Gurgoi, martor pentru Sulari 130.
Basarab voievod 12, 14, 138, 232 v. **Neagoe Basarab,** domn.
Basarab cel Bătrîn ⟨**Laiotă**⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1473—1477⟩ 87, 168; carte menţionată de la ~ 171.
Basaraboaia v. **Roxanda,** doamna.
Batăr Iştfan ⟨Ştefan Báthory⟩, voievod al Transilvaniei ⟨1571—1575⟩ relaţii cu domnul Ţării Româneşti 243.
* **Băbeni,** sat ⟨lg. Radila, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte cu rumâni şi vie întărită Gherghinei 61.
Băbeni, sat ⟨j. Vîlcea⟩, săparea unui iaz de moară a m-rii Bistriţa 158.
Băceşti v. **Borceşti,** sat.
Băda, frate cu Baico, vinde parte în Bărcăneşti 169.
Bădeni, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş, c. Stoeneşti⟩, părţi cu munte întărite lui Stroe 108.
Bădeni, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ în hotar cu Urseşti; părţi întărite lui Zbora slugă domnească ş.a.; popă 18.
Bădescul, rumân m-resc cu delniţă în Topoloveni 127.
Bădeşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ întărit lui Badea stolnic 32.
Bădiceasa v. **Stoica al Bădicesei.**
Bădiceasca, moşie la Piscani ⟨j. Argeş⟩ 254.
Bădilă, fiul lui Şerban din Priboiani, familie; în pricină pentru Mălureni 7.
Bădilă, întărit în Călineşti 256.
Bădilă, părţile lui în Cîrstieneşti şi Poenari 203.
Bădilă, popă din Mălureni, în pricină cu nepoţii săi, Ban şi Bădilă; familie 7.
Bădilă vinde parte în Studina 228.
Bădilicea vinde parte în Pîrscov 43.
Bădişoe din Sîmbotin, vinde ogoare la Cîineni 210.
Bădişor, partea lui în Racoviţa (menţ.) 209.
Băilă vinde parte în Voroveni 112.
Bălaci sat v. **Baiaci.**
Bălan din Scărişoara, vinde parte 227.
Bălan ⟨diferiţi⟩ întărit în: Pîrscov 34; ~ în Seliştioara 135.
Bălaşa, întărită în Comăneşti 151.
Bălaur, tatăl lui Stan cu parte în Cîineştii de pe Otăsău (menţ.) 103.
Bălaur vinde parte în Drăghiceni 149.
Bălborea, întărit în Lipovul de Jos 242.
* **Bălboşani,** sat ⟨lg. Oreviţa, j. Mehedinţi⟩, parte dăruită de Neacşa logofeteasa lui Manea slugă domnească 207.
Bălceşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 194.
Bălea din Iumăneşti, vinde ţigancă 232.
Băleşti, sat ⟨j. Rîmnicu Sărat; azi j. Vrancea⟩ întărit lui Drăghici ban ş.a. 129, 180; foamete 129.
Băncilă din Luciani, martor 120.
Băneşti, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, rumân cu delniţă vîndut de Dumitru log. lui Proica ş.a. 65.
* **Băneşti,** sat ⟨lg. Perişor, j. Dolj⟩, părţi întărite popii Dragomir ş.a. 134.
* **Băneşti,** sat ⟨lg. Corlăteşti, j. Prahova; azi în mun. Ploieşti⟩, hotare; parte întărită lui Coresi log. 232.
Băneşti, sat ⟨ j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici ban 180.
Băneştii de la Ruia, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa⟩ întărit Mitropoliei 14.
* **Băniştori,** sat ⟨lg. Corlăteşti, j. Prahova; azi în munc. Ploieşti⟩, hotare; parte întărită lui Coresi log. 232.
Bărăşti, sat ⟨probabil j. Argeş⟩ 22.
Bărbuleşti, sat, parte întărită lui Bozian ş.a. 117.
Bărbuleţul, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Neagoe 161.
Bărcăneşti, sat ⟨j. Prahova; azi în munc. Ploieşti⟩, parte dăruită de doamna Ruxanda lui Ştefan şi Dobrei 40; părţi întărite lui Neagul ş.a. 90, 169, 223; părţi întărite lui Coresi log. 113, 232; popi 223, 232.
* **Bărcuţa** (Bercuţa), sat ⟨lg. Bîrca, j. Dolj⟩ fost al lui Stanciul Benga; întărit lui Ivaşco mare log. ş.a. 27; parte dată lui Dobromir mare ban schimb pentru parte în Vlădimireşti 141.
Băsărab voievod v. **Neagoe Basarab,** domn.
Băteşti (Bătieşti), sat ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩, parte întărită jup. Maria 95; parte întărită lui Tatul log. 177.
Bătieşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi Vîltureşti, j. Argeş⟩, parte întărită lui Costandin 253.
Băzoiaş v. **Calotă Băzoiaş.**
Bederea, ţigan boieresc 232.
Beja, ţigan boieresc 1.
Belcea v. **Badea al lui Belcea.**
Belciugatul, sat ⟨probabil Belciugatele, j. Ilfov; azi j. Călăraşi⟩ 155.
Beleţi, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 22.
Beleuja vinde vie la Călineşti 197.
Benedic (?), m-re ⟨Menedic, Vintilă Vodă, j. Buzău⟩ în pricină pentru un sat; egumen 133.
Benga, Benga din Sîrbi, tatăl lui Barbu v. **Stanciul al lui Benga.**
Bercea, frate cu Grozava, stăpîn peste parte cu munte în Stăneşti 119; în pricină pentru Lazuri 72, 85; probabil acelaşi: **Borcea,** în pricină pentru Purcăreni 171.
Bercea, întărit în Seliştioara 135.

Bercea scrie act domnesc 195.
* **Berceni** (Birceni), sat ⟨probabil lg. Purcăreni, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, parte întărită lui Codrea log. ş.a. 46.
Bercuţa v. **Bărcuţa,** sat.
Berevoeşti v. **Berivoeşti,** sat.
Beriman vinde ogoare la Şofrînceni 210.
Berivoe, frate cu popa Şerban, vinde parte cu casă în Călineşti 256.
Berivoe, logofăt, stăpîn de ţigani 205; cu ceata sa, întărit ⟨în Fieni⟩ 63.
* **Berindeşti,** sat ⟨lg. mnc. Buzău⟩, parte cu rumân întărită lui Stoica mare post. 241.
Berivoeşti, sat ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 120, 140; parte cu munte şi rumâni întărită lui Radul ş.a. 84, 86; pricină între cete 222.
Berivoeşti, vale la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Berteşti, sat ⟨j. Ialomiţa; azi j. Brăila⟩ întărit lui Drăghici ban ş.a. 180.
Bezdeadu (Bezdeadul), sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, hotare; parte întărită lui Mircea 59; dăruit de Şerban post. m-rii Vieroş 116.
Bezdina, sat ⟨Bîzdîna, j. Dolj⟩, fost al lui Stanciul Benga; dăruit de domn lui Florea post. 33.
Bezgugul, deal la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Bidiviul v. **Radul Bidiviul.**
Bildea v. **Necşat Bildea.**
Bieleşti, sat ⟨Obileşti, în mnc. Bucureşti⟩, parte întărită lui Milea 217.
* **Bircii,** sat ⟨lg. Furnicoşi, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ întărit cu mori şi branişti lui Lăudat log. 120.
Birciul din Modohari, martor 144.
* **Biroslăveni,** sat ⟨lg. Malu Mare, j. Dolj⟩ 144.
Biserica Domnească, Biserica Sfîntul Ioan v. **Tîrgovişte.**
Bisorca vinde parte în Stănceşti şi dealul Bobului 142.
Bistreţ (Bistreţul), baltă ⟨j. Dolj⟩, în faţa Ţibrului; hotare 187; părţi întărite m-rii Tismana 187, 215; parte întărită lui Ivaşco mare log. şi Albul mare clucer 91, 121; pîrcălabi 27.
Bistriţa (Adormirea), m-re ⟨j. Vîlcea⟩, întărire pentru sate, bălţi şi gîrle 2, 104; ţigani 3; săparea unui iaz de moară 158; egumeni 2, 3, 104, 158.
Bistriţa, rîu ⟨afluent al Oltului⟩, săpături pentru iaz 158; vad vechi, sat pe ~ 57.
Bistriţa, selişte ⟨Bistreţ, j. Dolj⟩ întărită lui Ivaşco mare log. şi Albul mare clucer 91.
Biţina, ţigan boieresc 136.
Bibescul 94.
Bivol v. **Radul Bivol.**
Bivolariul, Bivolarul v. **Radul Bivolariul.**
Bilcă cumpără loc de casă cu dichise şi namestii şi parte cu vie în Zărneşti 247.
Bîrcă, întărit în Tîntava 251.
Bîrcă vinde parte în Năpîrteni (menţ.) 87, 168.
Bîrcă, tatăl lui Stanciul, vinde parte cu vad de moară şi rumâni în Vlăduleşti 232.
Bîrdea v. **Holmul lui Bîrdea.**
Bîrleşti, sat ⟨j. Gorj; azi în Bumbeşti-Jiu⟩, părţi întărite popii Gherghe 210.
Bîrsan, întărit în Creaţa de Sus 234.
Bîrseşti v. **Bîrzeşti,** sat.
Bîrseşti, sat ⟨j. Gorj; azi în mnc. Tîrgu Jiu⟩ 58, 125.
Bîrsoiul vinde parte în Turceni 97.
Bîrta vinde parte în Studina 228.
Bîrzea, fiul Prodanei, cumpără parte cu vie în Scărişoara 227.
Bîrzeşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 71; ogoare întărite popii Stanciul 112.
Bîrzeşti, sat ⟨Bîrseşti, j. Vîlcea⟩ 226.
Bîsca, rîu ⟨Bîsca Chiojdului, afluent al Buzăului⟩, sat pe ~ 175.
Bîzdîna v. **Bezdina,** sat.
* **Blagodeşti,** sat ⟨Lunca, j. Ialomiţa⟩ parte întărită m-rii Mărgineni 12; parte lăsată moştenire de Fătul cel bătrîn 128; părţi cu moară şi livezi întărite lui Radul ş.a. 249.
Blăjăni (?), sat ⟨probabil Blăjani, j. Buzău⟩, parte cu vii întărite popii Nancul 74.
* **Blohomi** (?), sat ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, hotare; parte întărită lui Stoica Tătarul ş.a. 218.
* **Boanta** (Stretenia), m-re ⟨j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, întărire pentru sate, vii şi livezi; egumen 62.
Boanta, pîrîu la Boanta ⟨j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ 62.
Boanta, sat ⟨j. Romanaţi; azi Preajba de Pădure, j. Dolj⟩, părţi întărite m-rii Boanta 62.
Boba, fiica lui Tatul, familie; vinde parte în Bădeni 18.
Bobe, frate cu Ion, întărit în Seliştioara 135.
Bobele, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Bobocescul, plaiul său la Bezdead 59.
Boboci, sat ⟨I. L. Caragiale, j. Dîmboviţa⟩, dealul Bucşanilor la ~; întărit cu vii, vinăriciuri şi rumâni m-rii Mărgineni 12.
Bobolea v. **Stoica Bobolea.**
Bobul, deal ⟨la Urlaţi, j. Prahova⟩, parte vîndută de Bisorca lui Ivan 142.
Bodăeşti, sat ⟨j. Dolj⟩, parte întărită Muşei ş.a. 208.
Bodea cu ceata sa, întărit în Muereasca 170.
Bodea, frate cu Drăgan, întărit în Seliştioara 135.

Bodoiul cumpără părţi în Stejar, Băneşti şi Cricov 134.
Bogăteşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, părţi întărite popii Voico 109.
Bogdan din Popeşti, ⟨cumnatul lui Radu cel Mare⟩, familie (menţ.) 246.
Bogdan cumpără parte în Călineşti 256.
Bogdan, diac mic, scrie acte domneşti 142, 177, 203.
Bogdan din Şuşiţa, megieş hotarnic la Turceni 42.
Bogdan ⟨diferiţi⟩ întărit în: Comăniţa 55; ~ în Groşani 154; ~ în Groşani şi în Masloşi 131; ~ în Şofrînceni 210.
Bogdan, stăpîn în Cîrstieneşti şi în Poenari, cu munte 203.
* **Bohanul,** sat ⟨Urzica Mare, j. Dolj⟩ dăruit de domn slugilor domneşti Vuia ş.a. 49.
Boico din Nămăeşti, jurător 140.
Bojoreni v. **Bujorani,** sat.
Bolborea v. **Fîntîna lui Bolborea,** top.
Bolca, nora lui Oancea, vinde parte în Popeşti 232.
Boldeşti, familie, stăpîni de ţigani; donatori la Mitropolie 5.
Boldeşti, sat ⟨c. ~ Grădiştea, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte întărită jup. Maria ş.a. 145.
Bolintinul (Buna Vestire), m-re ⟨j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩, întărire de sat; egumen 29.
Bolog Ianăş, ginerele lui Mihnea pîrcălab, cumnat cu Neagoe vătaf; în pricină pentru Ţigăneşti 192, 230.
* **Bonteni,** sat ⟨lg. Boanta, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, părţi cu vie şi livadă întărite m-rii Boanta 62; parte întărită lui Neagul 68, 149.
Bora, logofăt, tatăl Gherghinei scriitor, stăpîn în Leurdeni şi Muşeteşti şi de ţigani (menţ.) 10.
Bora, sat v. **Buora.**
Borcea ⟨din Slătioare⟩, nepotul lui Borcea ⟨şetrar⟩ şi al Calei, stăpîn în Vrăneşti 25; în pricină pentru Crăceni 70.
Borcea, în pricină pentru Purcăreni 171 v. **Bercea.**
Borcea, întărit în Groşăneasca 37.
Borcea, ⟨şetrar⟩, soţul jup. Calea, familie; stăpîn în Crăceni (menţ.) 70.
* **Borceşti,** sat ⟨lg. Văcăreşti, j. Dîmboviţa⟩ în hotar cu Corbi; parte întărită lui Gheorghe clucer ş.a. 73.
Borceşti, sat ⟨Băceşti, j. Gorj⟩, partea lui Chivăran întărită lui Drăgoiu negustor 77.
Borcioaia v. **Calea Borcioaia.**
Borduşani, sat ⟨Burduşani, j. Dîmboviţa; azi Cobiuţa⟩, părţi întărite lui Dan ş.a. 65.
* **Borîla,** sat ⟨lg. Ipoteşti, j. Olt⟩, parte întărită lui Stroe vătaf 93, 157.
* **Borusu,** sat ⟨probabil Independenţa, j. Prahova⟩, hotare 155; părţi cu vaduri de moară şi rumâni întărite lui Dragomir mare vornic 155.
Bostea v. **Stan Bostea.**
Boteni pe Argeşel, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 120; părţi cu munte şi rumâni întărite lui Mircan ş.a. 66; delniţe întărite lui Marco 231.
Boţan v. **Stan Boţan.**
Bozian tatăl lui Badea, întărit în Bărbuleşti 117.
* **Boziani** (Buzueni), selişte ⟨lg. Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ în hotar cu Năpîrteni 87; întărită lui Vlaicu log. ş.a. 168.
Bragă v. **Pătru Bragă.**
Bran, Branul:
Bran din: Miroşi, martor 9; ~ din Răugeni, martor 87, 164, 168.
Bran, frate cu Cîrstea slugă domnească, cumpără selişte în Comanca 54.
Bran, martor pentru Poiana şi Vîlcănile 106.
Bran, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.
— **Branul** vinde parte în Comăneşti (menţ.) 151.
Braniciov, top. la Pisculeşti ⟨j. Prahova⟩ 12.
Branişte, top. la Bărcăneşti ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩ 232.
Branişte, top ⟨probabil la Voroveni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 112.
Brata din Berivoeşti, martor 86.
Brata (Bratea), tatăl lui Brata Lepşa (menţ.) 201.
Barta Lepşa (Bratea, Bratul) cu ceata lui, fiul lui Brata, în pricină pentru Şoptani şi Mălureni 201.
Bratco, tatăl lui Cîrstea, vinde parte în Borîla 157.
Brateş, întărit în Seliştioara 135.
Bratia, rîu ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, sate pe ~ 87, 137.
Bratia, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte cu munte întărită lui Codrea log. ş.a. 46, 137.
Bratovoeşti v. **Brătivoeşti,** sat.
Bratovoeşti, sat ⟨j. Dolj⟩ 182.
Bratul (Bratu), comis mare, în sfatul domnesc 59 (?), 101 (?), 181, 183, 188—205, 207—212, 214, 217—219, 221, 223, 225, 227—230, 232—243, 245—248, 251—257; probabil acelaşi: **Bratul,** în sfatul domnesc 74.
Bratul din Bucureşti, martor 100.
Bratul, fiul Calei, familie; vinde parte în Cepturile 75.
Bratul, fiul lui Bratul, familie; în pricină pentru Racoviţa 209.
Bratul, fiul lui Şerb din Crevenic, tatăl lui Bratul, în pricină pentru Racoviţa (menţ.) 209.
Bratul, fiul lui Zimţea din Crasna, vinde ţigani 58.

Bratul (2), întăriţi în Tîntava 251.

Bratul, logofăt, tatăl lui Radul ⟨grămătic⟩ (menţ.) 235.

Bratul, partea lui în Bonteni 62.

Bratul, popă, cel bătrîn, din Bucureşti, martor 26.

Bratul (Bratu) scrie acte domneşti 56, 150 191.

Bratul, slugă domnească, întărit în Comăneşti 48.

Brădişor, top. la Poeni ⟨Poienile, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 175.

* **Brăeşti,** sat ⟨probabil Rusăneşti, j. Vîlcea⟩ 55.

Brăgăreşti, sat 194.

Brăgăreştii de Cîmpie, sat ⟨Brăgăreasca, j. Buzău⟩ întărit lui Stepan log. 89.

Brătiani, sat ⟨Brăduleţ, j. Argeş⟩ 84.

Brătieni, plaiul Brătienilor la * Năpîrteni 87.

Brătilă, grămătic, logofăt, stăpîn peste părţi cu pomi şi branişte la Româneşti 212; scrie act domnesc 173.

Brătiţă, întărit peste parte în Trestenicul de Sus 186.

Brătivoeşti, sat ⟨Bratovoeşti, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, parte cu mori şi rumâni întărită m-rii Cotmeana, dania lui Dragomir vornic ş.a. 147.

* **Brătuleşti,** sat ⟨lg. Tigveni, j. Argeş⟩, parte întărită lui Şuica pîrcălab 237.

Breasta, sat ⟨j. Dolj⟩ 144.

Breaza, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici ban ş.a. 180.

Bresniţa, sat ⟨Brezniţa-Motru, j. Mehedinţi⟩ 125.

Brezoi, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte din munte şi drept de pescuit în Lotru întărită lui Călin ş.a. 256.

Bribine, top. la Tîntava ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 251.

* **Brînceni,** sat ⟨lg. Jegălia, j. Ialomiţa; azi j. Călăraşi⟩ hotare 148.

Brîncoveni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 191.

Brînză Veche, întărit în Trestenicul de Sus. 186.

Broşteneasca, moşie la Urlaţi ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 232.

* **Broşteni,** sat ⟨lg. Urlaţi, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, vie vîndută de Neagul Gîrnotă ş.a. lui Coresi log. 232.

Brumar din Boteni, tatăl Ancăi (menţ.) 66.

* **Brusturoasa,** sat ⟨lg. Sălătrucu, j. Argeş⟩, parte întărită lui Şuica pîrcălab ş.a. 1; parte întărită lui Oprea din Rătivoeşti 41.

Buceag, partea lui în Mirileşti 157.

Buchi (Buchea), fiul lui Stoica Tătarul, cu parte în Blohomi 218.

Bucium, sat ⟨Bucinişu, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, în hotar cu Piscul Voievodului 191.

Buciumeanul cu ceata sa închină parte în Zănoaga 12.

Buciumi, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Bucovăţ m-re v. **Coşuna.**

Bucovăţul, sat ⟨j. Dolj; azi în mnc. Craiova⟩ cu vad în Jiu întărit m-rii Coşuna 159.

Bucovul, sat ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩ cu mori, vii şi venitul boieresc întărit lui Staico post. 219.

Bucşani, deal la * Boboci ⟨I. L. Caragiale, j. Dîmboviţa⟩, vie şi livezi întărite m-rii Mărgineni 12.

Bucşani, sat ⟨probabil j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 22.

Bucşe, frate cu Nan, întărit în Zeletin 21.

Bucul, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.

Bucur, frate cu popa Mîrţcan, familie; înfrăţit în Bulineşti 64.

Bucureşti, oraş, cetate de scaun, scaun domnesc;
sat şi locuri în jurul oraşului 24, 26;
case 9, 100; biserica Sfîntul Gheorghe 248; biserica Sfîntul Nicolae ⟨Mihai Vodă⟩ 26; biserica Sfîntul Gheorghe Vechi (menţ. sec. al XVIII-lea) 35, 145, 201; Şcoala domnească de la Sfîntul Gheorghe Vechi (menţ. sec. al XVIII-lea) 35, 138, 201;
mori; vii 24;
arcar; bărbier; croitor 100; negustor 26; popi 26; greci 100; ţigani 100; judeţul şi pîrgarii 26, 100;
acte domneşti scrise în ~ 1, 6, 8, 10—12, 14, 17—20, 23—25, 27, 29—31, 33, 34, 37—41, 43, 46—48, 51, 52, 54, 55, 57—59, 62, 64, 71, 73, 75, 79, 80, 82, 86—88, 90—93, 95—99, 103, 110, 116, 120, 122—124, 126, 127, 129, 131, 133—138, 140—143, 145, 147, 148, 151, 154, 155, 157, 161, 163—165, 167—171, 173, 174, 177—181, 186, 188—190, 193—203, 205—209, 211, 212, 214, 217, 218, 223, 227, 229, 230, 232—239, 241—243, 245, 246, 248, 252—257; zapis scris în ~ 9.

Buduluş, frate cu Vîlcul cu ogoare în Cîineni (menţ.) 210.

Buia cu ceata lui, frate cu Radul Cega, în pricină pentru vad de moară în Albeşti 83.

Buiac, tatăl Muşei cu parte în Zeletin (menţ.) 21.

Bujor din Copăcel, martor 226.

Bujorani (Bojoreni), sat ⟨Bujoreni, j. Vîlcea⟩, părţi cu vie întărite lui Lupşe 81; parte cu vie întărită lui Stepan log. 89.

Bulgăr din Soare, în pricină pentru Marotin şi Pîrscu 188.

Bulgăr, partea lui în Drăghiceni 68, 149.

* **Bulineşti,** sat ⟨lg. Potigrafu, j. Prahova⟩, părţi întărite popii Mîrţcan ş.a. 64.

Bulurea v. **Radul al lui ~ şi Stanciul al lui Bulurea.**
Bumboeşti, sat ⟨Bumbueşti, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, parte dăruită de Petraşco din Cepari m-rii Cotmeana 147.
Buna, fiica lui Voicea, vinde parte în Poeni 175.
Bunea, diac mic, scrie acte domneşti 107, 149.
Bunea ⟨diferiţi⟩ întărit în: Căldăruşa 247; ~ în Seliştioara 135.
Bunea, socrul lui Coresi log., familie; stăpîn în Bărcăneşti 232.
Bunea, ţigan, tatăl lui Radul Bivolarul (menţ.) 209.
Bunea vinde parte în Tătărăi 196.
Buora, sat ⟨Bora, j. Ialomiţa; azi în or. Slobozia⟩, parte întărită lui Zlate vătaf 11.
Burăneşti, sat, părţi dăruite de Tudoran şi Dobrişan m-rii Bolintinul 29.
Burduşani v. **Borduşani,** sat.
Burlea, fiul lui Nenciul, familie; întărit în Albeşti 118.
Bustea, ţigan boieresc 232.
Buta, rumân m-resc cu delniţă în Topoloveni 127.
Buta scrie act domnesc 205.
Butan, ţigan boieresc 98.
Buzău v. şi **Predealul Buzăului.**
Buzău, episcopie; biserica 92; întărire de sat, locuri, vii şi rumâni 92, 216; episcopi 216, 246, 250.
Buzău, oraş domnesc, tîrg 246, 250; cîmpul oraşului 92; vii 92; bazar 236; biserica Episcopiei, popi 92.
Buzău, rîu, sat pe ~ 175.
Buzescul v. **Preda ~ şi Radul Buzescul.**
Buzescul, hotarul lui la Bezdead 59.
Buzian, fiul lui Cernat, familie; vinde parte în Băleşti, la vreme de foamete 129.
Buzueni selişte v. **Boziani.**

C

* **Cacaleţi,** sat ⟨lg. Cotmeana, j. Argeş⟩, parte dăruită de Neacşa, fiica lui Dragomir vornic, m-rii Cotmeana 147.
* **Cacaleţi,** sat ⟨Căzăneşti, c. Milcoiu, j. Vîlcea⟩ 226.
Cacova, top. la Bădeni ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 18.
Calea, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir mare vornic 12.
Calea, jupaniţă din Brîncoveni, stăpînă în Piscu 132, 191.
Calea, jupaniţa lui Dumitru mare vist., soră cu Caplea, stăpînă în Cepturile 75.
Calea, jupaniţă, nepoata lui Stan clucer, ⟨soţia lui Ştefan log.⟩, familie; stăpînă în Vaţa 28.
Calea, jupaniţă, stăpînă în Şuici 162.
Calea, mama lui Bratul şi Simca cu parte în Cepturile (menţ.) 75.
Calea, mama lui Cîrstea, familie; partea ei în Nănişori (menţ.) 78.
— **Calia,** ţigancă boierească 177.
Calea, vorniceasă, mama lui Drăghici comis şi Udrişte post., dăruieşte parte în Blagodeşti m-rii Mărgineni 12.
Calea Borcioaia (Borcioaia, călugăriţa Praxia), stăpînă în Cîrceni şi Goleşti 70.
Calea Ghiudului, top. la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
Calevit, călugăr, familie; cu parte în Bulineşti 64.
Calevit, egumen al m-rii Bolintinul 29.
Calina, ţigan m-resc 127.
Calopăr, sat ⟨j. Gorj⟩ 42; în hotar cu Turceni 50.
Calotă cel bătrîn, stăpîn în Clejani (menţ.) 88.
Calotă dăruieşte loc de vie m-rii Boanta 62.
Calotă din Rîfov, vinde un ţigan 232.
Calotă, fiul lui Sîrbul, în pricină pentru Burăneşti 29.
Calotă vinde ogor la Bădeni 108.
Calotă Băzoiaş, stăpîn în Clejani 88.
Caplea, jupaniţă din Vîlcăneşti, stăpînă în Frasinul şi Filiaşi, cu rumâni 58, 125.
Caplea, jupaniţă, fiica lui Barbul vornic, soţia lui Tatul log., familie; stăpînă în Pietroşani, Leoteşti ş.a. 177, 232; dăruieşte vad de moară în Albeşti m-rii Sf. Nicolae ⟨Malamuc⟩ 83.
Caplea, jupaniţa lui Cîrstian, fiica Caplei, familie; stăpînă în Pîrvuleşti 181.
Caplea, jupaniţa ⟨lui Neagoe mare vist., nepoata lui Vlad Călugărul⟩, mama Caplei, familie (menţ.) 181.
Caplea, jupaniţa lui Radul clucer, ⟨apoi a lui Stoica mare post.⟩, mama lui Ivaşco mare log. şi Albul mare clucer, familie 91, 136, 202; stăpînă în Goleşti, Slănic şi Mărăcineni cu mori, vii, rumâni şi ţigani 136; donatoare la m-rea Vieroş 202; mare postelnicească 136.
Caplea, jupaniţă, nepoata lui Dragomir vornic şi a Margăi, familie; stăpînă în Brătivoeşti 147.
Caplea, soră cu Calea jupaniţa lui Dumitru mare vist., stăpînă în Cepturile cu vii şi vinărici 75.
Caplea, spătăreasa, soţia lui Stan mare spătar, fiica Stanei şi nepoata Caplei, familie 181; stăpînă în Descopereşti 257.

Capul Bălţii, top. ⟨la Voroveni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 112.
Caracal, sat ⟨j. Romanaţi; azi or. j. Olt⟩ 91, 121, 144, 214.
Carapcea, întărit în Trestenic 186.
Catalina, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir mare vornic 14.
Cazan v. **Căzan.**
Cazdrea, frate cu Voe, vinde parte în Drăghiceni 68, 149.
Căcata, „codru" la Seliştioara şi Izbiceni ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 135.
Căldăruşa, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Bunea ş.a.; popă 247.
Călin (Calin) cu ceata lui, întărit în Călineşti 256.
Călin, întărit în Mihoveni 189.
Călinel, întărit în Călineşti 256.
Călineşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, parte întărită m-rii Glavacioc 172; vii vîndute de Voico ş.a. lui Harvat mare portar 197.
Călineşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 178.
Călineşti, sat ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ întărit cu munte şi drept de pescuit în Lotru lui Călin ş.a. 256.
Călugăreasca, moşie la Străoşti ⟨j. Prahova⟩ 20.
* **Călugăreni** două sate ⟨lg. Bistreţ, j. Dolj⟩ întărite m-rii Tismana 187.
Căpăţînă din Birosloveni, martor 144; probabil acelaşi: **Căpăţînă**, întărit în Lipov 242.
* **Cărăreni**, sat ⟨Hagieni, j. Ialomiţa⟩, drum la ~ 148.
Căreteu v. **Stanciul Căreteu.**
Cărpeniş, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită lui Şuica pîrcălab 237.
Cărpenişul, top. ⟨la Fieni, j. Dîmboviţa⟩ 63
Cărpenoasa, pîrîu la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Căsoare (?), top. la Comanca ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 54.
* **Căşcioarele**, sat ⟨ Brăiliţa, j. Ialomiţa⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. sale, Vlădaia 180.
Cătrea vinde părţi în Tigveni 237.
Căzan, Cazan:
Căzan, cu părţi în Păuşeşti şi Prundeni; donator la m-rea Govora (menţ.) 44.
Căzan din: Buzău, fiul lui Coico 250; ~ din Poiana, frate cu Ignat post., cu parte în Borusu 155.
Căzan ⟨diferiţi⟩ întărit peste părţi în: Ciorăşti şi Dăeşti 174; ~ în Seliştioara 135.
Căzan, slugă a vistierului, bunicul lui Răducul şi Gago; izgonit din Rogozeşti, pentru că a ucis un om (menţ.) 239.
Căzan ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Comanca 54; ~ în Tigveni 237.
— **Cazan**, vornic, cu însărcinări domneşti 201.
Căzăneşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 4.
Căzăneşti, sat ⟨j. Olt⟩ în hotar cu Comăniţa 55.
Căzăneşti, sat ⟨j. Vîlcea; azi în mnc. R. Vîlcea⟩ 226.
Cecăneşti, sat ⟨Cicăneşti, j. Argeş⟩ 205.
Cega v. şi **Radul Cega.**
Cega vinde parte în Pîrscov 43.
Celebi v. **Stoian Celebi.**
Celei (Celeiul), sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt, în or. Corabia⟩ în hotar cu Seliştioara 135; parte din gîrlă întărită m-rii Bistriţa 2.
Cepari, sat ⟨j. Argeş⟩ 147.
Ceplea, sat ⟨j. Gorj⟩ 42
Cepturile (Cepturele), sat ⟨Ceptura, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, părţi cu vii şi vinărici întărite lui Dumitru mare vist. ş.a. 75.
* **Cerăşani** (Cereşani, Ceşani), sat ⟨lg. Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, în hotar cu Năpîrteni 87, 164, 168.
Cerişani, sat ⟨Cerşani, j. Argeş⟩ 22.
Cernat, întărit în Seliştioara 135.
Cernat, popă, cu parte în Bărcăneşti 223.
Cernat, tatăl lui Stan ş.a., vinde parte în Băleşti, la vreme de foamete (menţ.) 129.
Cernat vinde parte în Şofrînceni 210.
Cernea, întărit în Zeletin 21.
Cernea vinde parte în Comăniţa 55.
Cerneţul, sat ⟨Cerneţi, j. Mehedinţi⟩, întărit cu venitul boieresc lui Udrişte post. 60; părţi întărite jup. Neacşa din Drăgoeşti 82.
Cerşani v. **Cerişani**, sat.
* **Cetăţele**, sat ⟨lg. Griviţa, j. Ialomiţa⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. sale, Vlădaia 180.
Cetăţele, top. la * Blohomi ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 218.
Chera, jupaniţă ⟨din Rumceni⟩, soră cu Vlaicul clucer, stăpînă în Ţigăneşti 192, 230.
Cherbeleţ v. şi **Dragul ~, Mircea ~** şi **Pîrvul Cherbeleţ.**
Cherbelez, tatăl lui Pîrvul stăpîn de ţigani (menţ.) 93.
Chesar, fiul lui Pătru, vinde în Bădeni 18.
Chesar, frate cu Pătru, partea lui în Bădeni (menţ.) 18.
Chica lui Veveriţă, top. la Călineşti ⟨j. Argeş; azi în or. Brezoi⟩ 256.
Chicea, nepotul lui Balea, familie; întărit în Tîntava 251.
Chirca, comis ⟨Rudeanu⟩, stăpîn în Futeşti 224.
Chirea, partea lui la Svinteşti 93.
Chiriac, unchiul Gherghinei, în pricină pentru Băbeni, Cîrcimari şi Tîrgşor 61.
Chirtop din Vîlcăneşti vinde sălaş de ţigani 159.
Chirtop, ţigan boieresc 114.

Chirtop vinde parte în Cuciul (menț.) 143.
Chirtopoaia, mama lui Stan și Dan cu părți în Lazuri (menț.) 72, 85.
* **Chisăroae,** sat (?) ⟨lg. Liiceni, j. Romanați; azi j. Olt⟩, parte întărită popii Drăgan 68, 149.
Chița v. **Stoica Chița.**
Chițiboiu (?), munte la * Blohomi ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 218.
Chivăran, tatăl lui Dan, partea lui în Borcești (menț.) 77.
Cicănești v. **Cecănești,** sat.
Cinciul v. **Stan al lui Cinciul.**
Cioban dă parte în Rusinești, ca să-și răscumpere capul 94.
Ciocan v. **Radul al lui Ciocan.**
Cioceni, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 178.
Ciocîlbea cumpără părți în Stejar, Bănești și Cricov 134.
Ciolan, sat 127.
* **Ciorani,** sat ⟨lg. Ionești, j. Vîlcea⟩, în hotar cu Ionești 79.
Ciorăști, sat ⟨j. Vîlcea⟩, părți întărite lui Căzan 174.
Cioroba v. **. . . mir Cioroba.**
* **Cioroiul,** sat ⟨lg. Galiciuica, j. Dolj⟩ al călugăriței Efrosina (jup. Vlădaia) (menț. ulterioară) 184.
Ciril vinde ogor la Vulpești 55.
Ciumăgeasca, moșie la Comănița ⟨j. Olt⟩ 55.
Ciumelita v. **Radul Ciumelita.**
Ciuperceni, sat ⟨c. Alimpești, j. Gorj⟩, rumâni și țigani întăriți lui Șuică mare pîrcălab 1.
Ciura vinde părți în Stejar, Bănești și Cricov 134.
* **Ciuricești,** sat ⟨lg. Comănița, j. Olt⟩ părți întărite lui Todosie 55.
Cîineni, sat ⟨j. Gorj; azi Tetila⟩, parte și vaduri de moară întărite popii Gherghe 210.
* **Cîinești** de pe Otăsău, sat ⟨lg. Surpatele, j. Vîlcea⟩ parte întărită lui Vîlcul ș.a. 103.
Cîlnău, pîrîu ⟨afluent al Buzăului⟩, sat pe ~ 12.
Cîlnicu, sat ⟨j. Gorj⟩ 146.
* **Cîmpul lui Balotă,** sat ⟨probabil Balota, j. Mehedinți⟩ întărit cu venitul boieresc lui Udriște post. 60; părți întărite jup. Neacșa din Drăgoești 82.
Cîmpulung, ⟨oraș, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 86, 111, 124.
Cîndea vinde parte în Vlădulești 232.
* **Cîrcimari** (Cîrcimariu), sat ⟨Vadu Părului, j. Prahova⟩, parte întărită m-rii Snagov 51; parte cu vie și rumâni întărită Gherghinei 61.
Cîrloga (Cîrloca) vinde părți în Tigveni 237.
Cîrloman, întărit în Seliștioara 135.
Cîrstea (Cîrste) ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Coșcodia 221; ~ în Posobești 238; ~ în Voroveni 112.
Cîrstea din Bîrzești vinde ogoare 112.
Cîrstea, fiul lui Banciul, vinde parte în Nănișori 78.
Cîrstea, fiul lui Bratco, vinde parte în Borîla 157.
Cîrstea, fiul lui Stan, familie; întărit în Popești 96.
Cîrstea, frate cu Brînză Veche, întărit în Trestenic 186.
Cîrstea, frate cu Stan, familie; întărit în Popești 96.
Cîrstea, înfrățit în Mihoveni și Prădălicești 102.
Cîrstea ⟨diferiți⟩ întărit în: Comănița 55; (2) ~ în Groșăneasca 37; ~ Seliștioara 135; ~ în Tîntava 251.
Cîrstea, logofăt, scrie act domnesc 78.
Cîrstea, popă, întărit în Comănița 55.
Cîrstea, rumâni din: Retevoești, cu delniță 235; ~ din Vrănești 25.
Cîrstea, slugă domnească, familie; stăpîn în Devesel și Comanca 54.
Cîrstea, tatăl Comcei stăpînă în Rogoz, Făgăraș și Hrăbor (menț.) 8.
Cîrstea, țigan boieresc 235.
Cîrstea ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Studina 228; ~ în Tigveni 237.
Cîrstian v. și **Fîntîna lui ~, Groapa lui ~** și **Lacul lui Cîrstian.**
Cîrstian din: Gîrlești, martor 176; ~ din Stăncești v. **Cîrstian,** post., **Cîrstian** spătar și **Cîrstian,** vornic.
Cîrstian, frate cu Deagu și Toader, vinde parte în Bălești la vreme de foamete (menț.) 129.
Cîrstian (3), în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. ⟨din Stăncești⟩ 14.
Cîrstian, partea lui în Bordușani (menț.) 65.
Cîrstian, postelnic din Stăncești, nepotul Mândeștilor 14; stăpîn în Zănoaga, Groșani, Vîlsănești ș.a. 12, 14, 37, 38, 133.
Cîrstian scrie act domnesc 223.
Cîrstian, soțul jup. Caplea stăpînă în Pîrvulești; familie (menț.) 181.
Cîrstian, spătar ⟨din Stăncești⟩, fiul lui Cîrstian vornic, familie; dăruiește parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 12.
Cîrstian, tatăl Stanei, familie; în pricină pentru partea Mănească din Geamăna (menț.) 166.
Cîrstian, vornic din Stăncești, familie; stăpîn în Zănoaga (menț.) 12.
Cîrstian Năpîrteanul, rumân al m-rii Vieroș 87.
Cîrstienești, sat ⟨c. Corbi, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, parte cu munte întărită lui Șteful ș.a. 203.

* **Cîrstieneşti** (Cîrstineşti), sat ⟨lg. Văleni, j. Argeş⟩ 162; partea popii Pătru întărită lui Diicul log. 101.
Cîrstilă, slugă domnească, stăpîn în Murgeni 248.
Cîrstina, jupaniţă, sora lui Radu vv. ⟨Paisie⟩ soacra lui Badea log., familie; stăpînă în Izlaz 214.
Claia lui Dragul, top. la Tîntava ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 251.
Clăbuceri (?), sat 27.
Clejani, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ întărit lui Dragomir mare vornic 88; lupta de la ~ 97.
Clocotiva, pîrîu la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muscel; azi j. Argeş⟩ 87.
Coadă, vornic, tatăl jup. Stana (menţ.) 232.
Coadele lui Zorilă, top. la Tătărăi ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 196.
Coca vinde parte în Tigveni 237.
Cocorăşti, sat ⟨probabil Cocorăştii Caplii, j. Prahova⟩ 67.
Codmeana (Buna Vestire), m-re ⟨Cotmeana, j. Argeş⟩ întărire pentru sate, mori, ţigani 147; morminte de boieri 147.
Codrea, logofăt, soţul jup. Anca, stăpîn în Purcăreni, Bratia, Uliteşti ş.a. cu munţi, mori şi ţigani 31, 46, 137, 171.
Codreş din Bălaci, scrie acte domneşti 75, 209, 240.
Coia, ţigan boieresc 136.
Coiani, sat ⟨Mironeşti, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 116.
Coica din Şuşiţa de Sus, megieş hotarnic 42.
Coico, tatăl lui Căzan din Buzău (menţ.) 250.
Cojescul, partea lui la Tîmbureşti (menţ.) 11.
Cojeşti, sat ⟨probabil Cojasca, j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Zlate vătaf 11.
Colţea vinde parte în Studina 228.
Coman v. şi **Gura Văii lui Coman,** top.
Coman din Popeşti, martor 226.
Coman, fiul lui Cernat, familie; vinde parte în Băleşti, la vreme de foamete (menţ.) 129.
Coman, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Coman, partea lui în Borduşani (menţ.) 65.
Coman, ţigan boieresc 89.
Comana, fiica lui Fătul cel bătrîn din Blagodeşti, familie 128.
Comanca, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, părţi cu branişte întărite lui Cîrstea slugă domnească 54.
* **Comani** (Comane), sat ⟨lg. Basarabi, j. Dolj; în or. Calafat⟩, parte cu rumâni întărită lui Pîrvul log., nepotul lui Cherbeleţ 98, 204.
Comarnicele, munţi la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.
Comarnicul, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. sale, Vlădaia 180.
* **Comăneşti,** sat ⟨j. R. Sărat; azi probabil j. Brăila⟩, părţi întărite lui Bratul ş.a. 48, 151.
Comănicioara, vîlcea la Comăniţa ⟨j. Olt⟩ 55.
Comăniţa, sat ⟨j. Olt⟩, hotare; părţi întărite lui Stoica Bobolea ş.a.; popă 55.
Comeca, fiica lui Cîrstea, soră cu Piprea, stăpînă în Rogoz, Făgăraş şi Hrăbor 8.
Comişani, sat ⟨probabil j. Dîmboviţa⟩ parte întărită lui Zlate vătaf 11.
Comoara, pîrîu la Comăniţa ⟨j. Olt⟩ 55.
Constantin v. **Costandin.**
Constantinopol v. **Ţarigrad.**
Copăcel, sat ⟨j. Vîlcea; azi în or. Ocnele Mari⟩, volnicie dată lui Neagoe vătaf să ţină partea lui Stan pînă ce-i va plăti o datorie 226.
Copăcel, sat ⟨j. Vîlcea; azi în mnc. R. Vîlcea⟩ parte cu vii întărită lui Stepan log. 89.
Copia, top. la Călineşti ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.
* **Corbi,** sat ⟨lg. Văcăreşti, j. Dîmboviţa⟩, în hotar cu Văcăreşti 73.
* **Corbi,** sat ⟨lg. Curtişoara, j. Gorj⟩ 58; parte cu livezi şi vad de moară întărite popii Gherghe 210.
Corbşori, sat ⟨j. Muscel; azi j. Argeş⟩ 222.
Coresi, logofăt al doilea, ~ cel mic, fiul lui Coresi log. şi al Diicăi, familie 232; stăpîn în Bărcăneşti, Vlăduleşti, Leoteşti ş.a. cu mori, vii, rumâni şi ţigani 40, 113, 223, 232; scrie acte domneşti 21, 90; acte domneşti scrise cu învăţătura lui ~ 17, 179.
Coresi, logofăt, tatăl lui Coresi; stăpîn în Ruşi şi Miroslăveşti cu mori şi ţigani; scrie zapise (menţ.) 232.
Corlat cel bătrîn, stăpîn în Vlăduleşti şi Băniştori 232.
Corlăţel (Corlat cel mic), nepotul lui Corlat cel bătrîn; vinde părţi în Vlăduleşti 232; cu ceata lui, în pricină pentru Băniştori 232.
* **Cornăţel,** oraş domnesc ⟨Mănăstirea, j. Ilfov; azi j. Călăraşi⟩, hotare 257.
* **Cornăţel** (Cornăţelul), sat ⟨lg. Bucovăţ, j. Dolj; azi în mnc. Craiova⟩ întărit m-rii Coşuna 159, 245.
* **Cornenii** din Coastă, * **Cornenii** din Apă, sate ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ cu mori, întărite m-rii Mărgineni 12.
* **Cornet,** sat ⟨lg. Goleşti, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ 237.
* **Cosainul,** sat ⟨probabil lg. Ţintea, j. Prahova⟩ întărit lui Cîrstian post. 133.
Costandin, dascăl slovenesc, tălmăceşte acte domneşti (menţ. a doua jum. a sec. XVIII) 35, 74, 165, 193, 246, 247.
Costandin din Cuciul, vinde parte (menţ.) 143.

Costandin, fiul lui Balea, vinde parte în Robăneşti 139.
Costandin, frate cu Geană şi Oancea, întărit în Bătieşti 253.
Costandin Basarab ⟨Brîncoveanu⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1688—1714⟩ 53.
Costea, fiul Dragomirei din Negreasca, spînzurat pentru furt 236.
Costea, fiul Oprinei, familie; cu parte în Verneşti 246.
Costea, întărit în Seliştioara 135.
Costea, ţigan boieresc 13.
Coşariul Teşei, top. la * Tîmbureşti ⟨lg. Borcea, j. Ialomiţa; azi j. Călăraşi⟩ 148.
* **Coşcodia,** sat ⟨Albuleşti, j. Mehedinţi⟩, parte întărită lui Pătru ş.a. 221.
Coşea v. şi **Poiana Coşei.**
Coşea, pîrîu (?) la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Coşuna de lîngă Craiova (Sf. Nicolae), m-re ⟨Bucovăţ, j. Dolj; azi în mnc. Craiova⟩, întărire pentru sate, vii, ţigani 76, 159, 176, 182, 233, 245; vite, obiecte de preţ 159; egumen 233.
Cotea v. **Manea Cotea.**
Coteşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 84, 86, 111, 120, 124, 140, 222; în hotar cu Năpîrteni 87.
Cotine, top. la Voroveni ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 112.
Cotmeana v. **Codmeana,** m-re.
Cotoruia, sat ⟨Cotoroaia, j. Mehedinţi⟩, parte întărită Muşei ş.a. 208.
Coţofană v. **Radul Coţofană.**
Coţofeni, sat ⟨j. Dolj⟩ 9.
Covăciţa, top. la balta Bistreţu ⟨j. Dolj⟩ 187.
Cozia (Sf. Treime), m-re ⟨j. Vîlcea⟩, întărire pentru sate, ţigani 17, 57, 170, 198; egumeni 17, 57, 198.
Cozma, fiul lui Micul, vinde parte în Popeşti 96.
Crae, partea lui la Pisculeşti 12.
Craiova, ⟨oraş⟩ 176; m-rea Coşuna de lîngă ∼ 182; bani de ∼ 14, 24, 39, 57, 79—81, 88, 94, 104, 114, 167, 170, 171, 174, 203, 206, 207, 248, 257.
Craiovescu v. **Barbul ∼, Barbul al lui Preda** şi **Pîrvul Craiovescu.**
Craioveşti, familie, împresoară seliştea Gridişte 163.
Crasna, sat ⟨j. Gorj⟩ 58; probabil acelaşi: **Crasna** 114.
Crăceni, sat ⟨în mnc. Călăraşi⟩ întărit lui Ivaşco mare log. şi fratelui său, Albul mare clucer 70.
Crăciun v. şi **Stan al lui Crăciun.**
Crăciun din Vîl . . . vinde ţigani 198.
Crăciun, fiul lui Dobroslav, vinde parte în Studina 228.
Crăciun ⟨diferiţi⟩, întărit în: Poeni 175; ∼ în Seliştioara 135.
Crăciun, nepotul lui Onciul, întărit în Comăneşti 151.
Crăciun, tatăl lui Dan, partea lui în Poinari (menţ.) 140.
Crăciun, ţigani: boiereşti 58, 136; ∼ mănăstiresc 159.
Crăciun ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Sărăcineşti 122; ∼ în Sîmbotin 210.
Crăiţele, sat, întărit m-rii Mărgineni, dania lui Drăghici vornic 12.
* **Crăpeşti,** sat ⟨lg. Vadu Soreşti, j. Rîmnicu Sărat; azi j. Buzău⟩, întărit lui Stoica mare post. 23.
Creaţa de Sus, sat ⟨Creţuleşti, j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Tudor slugă domnească ş.a. 234.
Creştina v. **Stan Creştina.**
Creţeşti, sat ⟨j. Dolj⟩ 144, 176.
Creţeşti, sat ⟨j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180; ∼ **de Margine,** parte întărită lui Radul ş.a. 255.
Crevenic, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 209.
Cricov, pîrîu ⟨Cricovul Dulce, afluent al Ialomiţei⟩, sat pe ∼ 59.
***Cricov,** sat ⟨lg. Perişor, j. Dolj⟩, parte întărită lui Ciocîlbea ş.a. 134.
* **Cricoveni,** sat ⟨Ghirdoveni, j. Dîmboviţa⟩ întărit lui Drăghici ban ş.a. 178, 180.
Cristina v. **Cîrstina.**
Criva, popă, întărit în Trestenic 186.
Crivina, sat ⟨probabil Crivineni, c. Pătîrlagele, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 156.
Crîngureni, sat ⟨probabil Crîngurile, j. Dîmboviţa⟩, în hotar cu Dobroeştii de Sus 234.
Cruce, sat ⟨Siliştea Crucii, j. Dolj⟩ întărit fraţilor Buzeşti; rumâni, se judecesc; rumâniţi din nou 211, 225.
Crucişoara, top la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Crucişoara, top. la Tătărăi ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 196.
Cruşov, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ în hotar cu Sturzeşti 228.
Cuciuc Grecul, arcar din Bucureşti, cumpără loc de casă 100.
* **Cuciul,** sat ⟨lg. Gherghiţa, j. Ilfov; azi j. Prahova⟩, părţi întărite lui Stan ş.a. 143.
* **Cucleşul,** sat ⟨lg. Mărginenii de Jos, j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.
Cucurezi, sat ⟨Cucuruzu, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 209.
Cucuteni, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ 106; în hotar cu Fieni 63.
Cuiba, tatăl Dobrei, socrul lui Ştefan slugă domnească stăpîn în Bărcăneşti (menţ.) 113, 232.
Cujba, deal la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.
Culmea Corbilor, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş 168.
Cumătra, pîrîu la * Secăreni ⟨lg. [illegible]ea, j. Prahova⟩ 12.

Cungre, nepotul lui Pătru slugă domnească, întărit în Lipia 8.
Curăla, țigan boieresc 209.
Curca, țigan boieresc 232.
Curchi, țigan boieresc 1.
Curiacea, sat ⟨c. Izvoru Bîrzii, j. Mehedinți⟩ întărit cu venitul boieresc lui Udriște post. 60.
Curjos cumpără părți în Stejar și Bănești 134.
Curmătura, top. la * Blohomi ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 218.
Curmătura, top. la Filiași ⟨j. Dolj⟩ 58, 125.
Curmătura Fagilor, top. la Călinești ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.
Curmătura Gradneței (~ Cetățelei), top. la * Blohomi ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 218.
Curmătura Socilor, top. la Călinești ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.
Curmătura Trăsurii, top. la Bezdead ⟨j. Dîmbovița⟩ 59.
Curtea de Argeș, m-re v. **Argeș.**
Curtișoara (Curte), sat ⟨j. Gorj⟩, părți întărite popii Gherghe 210.

D

Dabugca, întărit în Groșani 38.
Dadilov v. **Dedilovul,** sat.
Dadul, partea lui în Dădulești (menț.) 165.
Dajul, Dej:
— **Dej,** fiul lui Gosteiu, familie; vinde parte în Călinești 256.
Dajul, logofăt, scrie act domnesc 125; probabil același: **Dejul.** logofăt din Glum (?), martor 9.
Dan cu ceata lui din Ciorani, în pricină de hotar cu satul Ionești 79.
Dan cumpără parte în Bordușani 65.
Dan din: Plopșor, megieș hotarnic 42; ~ din Turceni, tatăl lui Maniul 42; întărit peste parte 97; ~ din Zăicoi, martor 77.
Dan, grămătic scrie acte domnești 189, 220, 228, 229, 236, 254.
Dan, martor pentru Blagodești 128.
Dan, fiul Chirtopoaei, partea lui în Lazuri 72.
Dan, fiul lui Chivăran, vinde parte în Borcești (menț.) 77.
Dan, fiul lui Crăciun, familie; întărit în Poinari 140.
Dan, fiul lui Mînea, dăruiește m-rii Mărgineni părți în Negovani și Rătunda (menț.) 12.
Dan, fiul Neacșei, întărit în Rușești cu grădini și munte 208.
Dan, frate cu jup. Stanca, familie; în pricină pentru rumâni din Sturzeni 69.
Dan, slugă domnească, stăpîn în Lipia 8.
Dan, văr cu Oprea și Oană, întărit în Robănești 139.
Dan ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Florești 195; ~ în Ruși, cu vaduri de moară 105.
Dan ⟨II⟩, domn al Țării Românești⟨1422—1431⟩, acte menționate de la ~ 23, 171.
Dan Gaură vinde parte în Studina 228.
Danciul cel mic, martor pentru Blagodești 128.
Danciul din: Brîncoveni v. **Danciul,** post.; ~ ⟨din Corneni⟩ dă satul schimb pentru părți în Blagodești 12; ~ din Micșani, martor 196; ~ din Scărișoara vinde părți 227.
Danciul, fiul lui Cernat, familie; vinde parte în Bălești, la vreme de foamete 129.
Danciul, fiul lui Stanciul, întărit în Rușești cu grădini și munte 208.
Danciul, fiul lui Zlate, vinde parte în Bărbulețul 161.
Danciul, frate cu Moș, vinde parte în Bălești, la vreme de foamete 129.
Danciul (2) întăriți în Seliștioara 135.
Danciul, postelnic ⟨din Brîncoveni⟩, fiul jup. Maria din Caracal, familie; dăruiește pe Stepan f. mare clucer cu parte în Perișor, pentru slujbă 144.
Danciul, slugă domnească, stăpîn în Lipia 8.
Danciul, tatăl lui Dancul din Scutași (menț.) 196.
Danciul, țigan m-resc 127.
Danciul ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Sărăcinești 122; ~ în Studina 228; ~ în Tătărăi 196.
Danciul al lui Bogdan din Popești ⟨f. mare post. și mare pah.⟩, tatăl lui Radul (menț.) 246.
Dancul din Scutași, fiul lui Danciul, martor 196.
Dara scrie acte domnești 212, 253.
Darul vinde părți în Tigveni 237.
Datco v. **Detco.**
Dădulești, sat ⟨probabil j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩, parte întărită lui Barbul și Stroe postelnici; foamete 165.
Dăești, sat ⟨j. Vîlcea; c. Popești⟩, părți întărite lui Căzan 174.
Dănilă v. și **Stanciul al lui Dănilă.**
Dănilă, slugă domnească, dăruit de domn cu parte în Bohanul, pentru slujbă 49.
Dănilă, tatăl lui Stanciul, vinde ogoare, vad de moară și livadă la Corbi 210.
Dăruleață vinde parte în Tigveni 237.
Deagu vinde parte în Bălești, la vreme de foamete 129.

Deal, m-re ⟨j. Dîmbovița; mnc. Tîrgoviște⟩ în pricină; egumen 148.
Dealul Bătrîn, deal la Filiași ⟨j. Dolj⟩ 58, 125.
Dealul Teiului, deal la Măniaci ⟨Măneciu, j. Prahova⟩ 47.
Debel v. **Stan cel Gros.**
Decica, orășean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Dedilovul, sat ⟨probabil Dadilov, c. Mihai Bravu, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩, întărit cu venitul boieresc lui Udriște post. 60.
Degerați, sat ⟨j. Mehedinți; azi Cervenița⟩ în hotar cu Lumnic 4.
Dej v. **Dajul.**
Deleni, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 130; în hotar cu Comănița 55.
* **Desărați,** sat ⟨lg. Degerați, azi Cervenița, j. Mehedinți⟩ 4.
* **Descoperești,** sat ⟨lg. Mănăstirea, j. Ilfov; azi j. Călărași⟩, hotare; întărit lui Stan mare spătar 257.
Despina, doamna ⟨lui Neagoe Basarab⟩, stăpînă de sate, mori, vii și țigani 89.
Despina, jupaniță ⟨din Drăgoești⟩, vara doamnei Despina, soția lui Stan pîrcălab (menț.) 89.
Despina, jupaniță vinde vie la Vrănești 120.
Detco, Datco:
Detco, armaș, soțul jup. Calea din Brîncoveni, stăpîn în Piscul (menț.) 132, 191.
Detco, clucer, cu însărcinări domnești 250.
Detco din: Vlădeni v. **Detco,** log.; ~ din Voroveni, vinde ogoare 112.
Detco, fiul lui Stanciul, vinde parte în Creața de Sus 234.
Detco, fiul Mușei, familie; stăpîn peste părți în Runcu, Iarci, Cotoruia ș.a. 208.
— **Datco,** jupan, fiul jup. Maria din Caracal, frate cu Radul și Danciul, dăruiește pe un boier cu parte în Perișor, pentru slujbă 144.
Detco, logofăt din Vlădeni, vinde vie în Broșteni 232.
— **Datco** rumân din Cruce, încearcă să se judece 225.
Detco ⟨diferiți⟩ vinde: parte în Ciuricești 55; ~ ogor la Manga 112.
Detunătura, top. la Tigveni ⟨j. Argeș⟩ 237.
Devesel, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩, ogoare întărite lui Cîrstea slugă domnească 54.
Diica, jupaniță, mama lui Coresi log., familie; înfrățită în Miroslăvești 232.
Diicul, ⟨clucer⟩, frate cu jup. Neacșa (menț.) 224.
Diicul din Socotești, vinde parte în Tîntava 251.
Diicul, fiul lui Calevit călugăr, familie; cu parte în Bulinești 64.
Diicul, frate cu Radul și Voico, întărit în Tîntava 251.
Diicul, logofăt, văr cu popa Pătru, stăpîn în Cîrstienești și Văleni, cu case, vii și mori 101.
Diicul scrie act domnesc 50.
Dimian, partea lui cu vie în Blăjani 74.
Dioști, sat ⟨j. Romanați; azi j. Dolj⟩ 144.
Dîmbovița, rîu, sat și mori pe ~ 14, 24.
Dîmbul, pîrîu ⟨afluent al Teleajenului⟩, sat pe ~ 232.
Dîngești, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Oprea din Rătivoești, fiul lui Drăghici 41.
Dobra, fiica jupaniței Stanca, stăpînă de rumâni cu delnițe în Sturzeni 69.
Dobra, fiica lui Bunea, cumnată cu Coresi log., familie 232.
Dobra, fiica lui Cuiba, soția lui Ștefan, apoi a lui Stan, vinde parte în Bărcănești „cînd a sărăcit" 40, 113, 232.
Dobra, fiica lui Mogoș, înfrățită de tatăl său în Stănești 212.
Dobra, fiica lui Nistor, familie; vinde parte în Scurtești 110.
Dobra, stăpînă în Smîrdeștet, cu moară 76.
Dobra, țigancă a Mitropoliei 5.
Dobra vinde parte în Vețichești 71.
Dobraia, femeia lui Fătul cel bătrîn din Blagodești 128.
Dobre din Pitești, martor 22.
Dobre, fiul lui Fătul, familie; via sa la Broșteni 232.
Dobre, fiul lui Stan, familie; întărit în Popești 96.
Dobre, frate cu Stan, întărit în Tîntava 251.
Dobre, unchiul (?) Dobrei, partea lui în Scurtești 110, 123.
Dobre, slugă domnească, stăpîn în Poenari și de țigani 200.
Dobre, tatăl Stanei cu parte în Poeni (menț.) 175.
Dobreiu cumpără ogor la Comănița 55.
Dobrișan, ⟨postelnic, fiul lui Turcea log.⟩ dăruiește parte în Burănești m-rii Bolintinul; însoțește pe Șerban banul la Poartă 29.
* **Dobroeștii de Sus,** sat ⟨probabil lg. Budișteni, j. Pădureț; azi j. Argeș⟩, hotare; parte cu vie întărită lui Tudor slugă domnească ș.a. 234; **Dobroeștii de Jos,** sat 234.
Dobromir, ban mare al Craiovei, fratele popii Gherghe 24; stăpîn în Voinigești, Izlaz ș.a. cu mori, vii și rumâni 9, 24, 94, 141, 214; casă și locuri de casă în București și Tîrgoviște 9, 24; în sfatul domnesc (mare ban, f. mare ban) 14, 39, 57, 77, 79—81, 88, 91, 94, 104, 114 121, 125, 157, 164,

167, 170—172, 174, 194, 203, 206, 207, 208, 211, 232, 233, 243, 248, 257; ispravnic în acte domneşti 81, 88, 167, 170, 174, 194, 211; judecă pricină 94; dă carte 146.
Dobromir din: Gabrov, stăpîn în Bucovăţul, cu vad în Jiu (menţ.) 159; ~ din Ruptura, martor 4.
Dobromir, întărit în Rogozeşti 239.
Dobromir, popă din Zăgaia, scrie zapis 4.
Dobromir vinde selişte în Lubnic 4.
Dobromir vornic mare (f.) 211 ⟨eroare⟩ v. **Dragomir.**
Dobroneag, plai ⟨Nucşoara, j. Argeş⟩ întărit lui Lal slugă domnească ş.a. 201.
Dobroslav, tatăl lui Stanciul şi Crăciun cu părţi în Studina (menţ.) 228.
Dobroslav vinde ogor la Pîrscov 34.
Dobrotă cu ceata lui, nepotul lui Vlad cel Orb, dăruieşte o ţigancă 232.
Dobrotă din Soare, în pricină pentru Marotin şi Pîrscu 188.
Dobrotă, fiul popii Neagoe, întărit în Inoteşti şi Predeal 138.
Dobrotă ⟨diferiţi⟩ întărit în: Pietrari 161; ~ în Poeni 36.
* **Dobroţei,** sat ⟨probabil Bărbuleşti, j. Ilfov; azi j. Ialomiţa⟩ 248.
Dobrovoe v. **Radul al lui Dobrovoe.**
Dobrul, întărit în Comăniţa 55.
Dobrun (Dobrunul), sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 198.
Dolj, judeţ, sat din ~ 167.
Dolofan v. **Stan Dolofan.**
Dombreasca, fiul său cu parte în Comăniţa (menţ.) 55.
Domneşti sat ⟨j. Argeş⟩ întărit lui Badea mare stolnic 19.
Dorotei, egumeni: al m-rii Argeş, 244; ~ al m-rii Govora 79, 80.
Dosul Teişului, top. la Bezdead ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Dotea vinde parte în Tigveni 237.
Draculea, ţigan boieresc 58.
Drag v. **Dragul.**
Dragoe, tatăl lui Dragotă stăpîn în Troeneşti (menţ.) 57.
Dragomir, Dragomirul:
Dragomir v. şi **Podul lui Dragomir.**
Dragomir ban mare (f.) 211 ⟨eroare⟩ v. **Dobromir.**
Dragomir cumpără parte în Poeni 36.
Dragomir, diacon, martor pentru Jugur 231.
Dragomir din: Balaci, scrie act domnesc 45; ~ din Bîrzeşti, martor 226; ~ din Căzăneşti, martor 226; ~ din Ceplea, megieş hotarnic 42; ~ din Clăbuceri, pîrcălab la Bistreţ 27; ~ din Luciani v. **Dragomir,** vornic mare; ~ din Rumâneşti v. **Dragomir,** log.; ~ din Stănceşti v. **Dragomir,** post.; ~ din Şuici v. **Dragomir,** vornic; ~ din Voluiac, martor 4.
Dragomir, fiul lui Radul, întărit în Săteni cu vii şi livezi 107.
Dragomir, fiul lui Radul Paşadia mare post., frate cu Radul 160.
Dragomir, fiul lui Şerbul, frate cu Stanciul slugă domnească, întărit în Viezuri 183.
Dragomir, fiul Tătulesei din Cîmpulung, familie; stăpîn în Ştefăneştii de Podgorie cu rumân, vinăriciuri şi perperi 111, 124.
Dragomir, frate cu jup. Caplea, nepotul lui Dragomir vornic, familie; stăpîn în Brătivoieşti 147.
Dragomir, frate cu jup. Stanca, familie; în pricină pentru rumâni din Sturzeni 69.
Dragomir, frate cu Micul şi Cozma, vinde parte în Popeşti 96.
Dragomir, frate ⟨de ocină⟩ cu Radul ş.a., stăpîn în Berivoeşti cu munte şi rumâni 84, 86, 222.
Dragomir, frate cu Stan, văr cu Lazăr log., familie; întărit în Creaţa de Sus 234.
Dragomir, înfrăţit ⟨în Lihăceni⟩ 149.
Dragomir, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. din Stănceşti 14.
Dragomir, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir mare vornic 14.
Dragomir ⟨diferiţi⟩ întărit în: Groşani 38; ~ în Seliştioara 135.
Dragomir, jupan dăruieşte vii şi livezi în Bucşani m-rii Mărgineni 12.
Dragomir logofăt din Rumâneşti 231; martor 120.
Dragomir, logofăt, scrie act domnesc 43; probabil acelaşi: **Dragomir** scrie act domnesc 126.
Dragomir, popă, întărit în Stejar şi Băneşti 134.
Dragomir, portar, cu însărcinări domneşti 201.
Dragomir, postelnic ⟨din Stănceşti⟩, nepotul lui Cîrstian vornic, familie; stăpîn în Boldeşti şi Zănoaga 12, 145; donator la m-rea Mărgineni 12; pribeag 145; în pomelnicul Mitropoliei 14.
Dragomir, postelnic, nepotul lui Pătru Bragă, în pricină pentru Crăpeşti 23.
Dragomir, slugă domnească, stăpîn în Şoptani şi Mă lureni (menţ.) 201.
Dragomir, tatăl jup. Stanca, socrul lui Stoica stolnic, stăpîn în Finta (menţ.) 67.
Dragomir, ţigani boiereşti 1, 58, 98.
Dragomir ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Bărcăneşti 232; ~ în Floreşti 195; ~ în Lubnic 4; ~ în Tătărăi 196; ~ în ⟨Voroveni⟩ 112.
Dragomir, vistier ⟨mare, din Orboeşti⟩, familie; stăpîn în Dăduleşti (menţ.) 165.

Dragomir, vornic mare din Luciani, vlastelin, prim sfetnic 88; stăpîn în Clejani, Borusu ş.a. cu mori şi rumâni 88, 155; în pricină pentru Balta Albă 104; donator la Mitropolie 14;
în sfatul domnesc: mare vornic 1, 5, 6, 8, 10—20, 23—25, 27—41, 43—64, 66—87, 89—99, 101—105, 107—114, 118—127, 129—143, 145, 147—151, 153, 154, 156, 157, 160—175, 177—180; f. mare vornic 182, 188, 194, 202, 203, 205, 206, 211, 214, 223, 227, 232, 233, 235, 243, 251, 257; ispravnic în acte domneşti 5, 11, 14, 15, 17—19, 23, 25, 27, 28, 32, 34—36, 39—41, 43—45, 47—49, 51—53, 57, 61, 64, 66, 69, 71, 72, 75—77, 82—87, 90, 91, 93—99, 102, 103, 105, 107—114, 116, 118, 123, 124, 126, 127, 129, 131—134, 136—141, 143, 145, 148—151, 153, 154, 156, 157, 164, 165, 168, 169, 172, 178, 180; ⟨erori:⟩ Diman 55; Dobromir 211.
Dragomir, vornic ⟨din Şuici⟩ soţul jup. Marga, familie; dăruieşte parte în Brătivoeşti m-rii Cotmeana (menţ.) 147.
— **Dragomirul al Gonţii,** ţigan boieresc 136.
Dragomir Mutul, ţigan m-resc 147.
— **Dragomirul Plepei** din Fieni, scrie zapis 106.
Dragomira, mama lui Costea şi Staico, vinde parte în Negreasca 236.
Dragomireşti, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ în hotar cu Pîrvuleşti 181.
Dragoslavele, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 231.
Dragotă, comis din Bîrseşti, stăpîn de ţigani 58, 125.
Dragotă cumpără parte în Călineşti 256.
Dragotă din Zăicoi, martor 77.
Dragotă, fiul lui Dragoe, stăpîn în Troeneşti 57.
Dragotă, fiul lui Nenciul, familie; întărit în Albeşti 118.
Dragul, Drag:
Dragul v. şi **Claia lui Dragul.**
Dragul, clucer, stăpîn în Muşcel (menţ.) 190.
Dragul, fiul lui Peicul, familie; cumpără parte în Lubnic 4.
Dragul, fiul lui Stanislav, familie; întărit în Popeşti 96.
Dragul, fiul lui Stoia, partea lui în Bonteni 62.
Dragul, frate cu Stroe, vinde vad de moară la Rîfov 232.
Dragul (Drag) (2) întăriţi în Seliştioara 135.
Dragul, popă, părţile lui în Boanta, Groşani şi Ustav 62.
Dragul, tatăl Radei, ⟨ginerele lui Corlat⟩, stăpîn în Bărcăneşti şi Vlăduleşti 232.
— **Drag,** ţigan boieresc 13.
Dragul vinde parte în Comăneşti (menţ.) 151.
Dragul Cherbeleţ (Cherbeleţ, Dragul), spătar (menţ.), familie 98, 114, 130, 204; dăruit de Radu de la Afumaţi cu satele Comani, Sularul şi Nicuia, pentru slujbă 98, 204.
Drăg . . . , ţigancă boierească 198.
Drăgan din Plopul, în pricină pentru Vaţa 28.
Drăgan, frate cu Bodea, întărit în Seliştioara 135.
Drăgan, frate cu Coresi log., partea lui cu vad de moară la Miroslăveşti 232.
Drăgan, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Drăgan, popă din Lihăceni, cumpără părţi în Drăghiceni şi Lihăceni 68, 149.
Drăgan, slugă domnească, frate cu Jitea, stăpîn în Drăghiceni 68, 149.
Drăgana din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Drăgana, ţigancă boierească 194.
Drăgăneasa, deal la Valea Lungă ⟨~ Ogrea, j. Dîmboviţa⟩ 59.
* **Drăgăneşti,** sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ dăruit Mitropoliei de Tatul log. 22.
Drăgăşani, sat ⟨j. Vîlcea; azi or.⟩ 194; parte întărită lui Oprea post. ⟨apoi ban⟩ 184.
Drăghia din: Frumuşani, cu parte în Borusul 155; ~ din Oslui, martor 144.
Drăghiceni, sat, popă 120.
Drăghiceni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt, în or. Caracal⟩, părţi întărite lui Drăgan slugă domnească ş.a.; popă 68, 149.
Drăghiceşti, Drăghiceştii Mici, sate ⟨probabil j. Prahova⟩ întărite lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.
Drăghici, ban ⟨din Mărgineni⟩, fiul lui Drăghici spătar, familie 129, 180; stăpîn în Cricoveni, Luciani, Filipeşti ş.a. 14, 129, 178, 180; postelnic 14.
Drăghici, comis ⟨din Mărgineni⟩ 12 v. **Drăghici** spătar.
Drăghici din: Sălătruc, stăpîn în Runcu 24; ~ din Suslăneşti, martor 196; ~ din Şuici, tatăl lui Oprea, stăpîn în Voiceşti, Pleşeşti, Podeni ş.a. (menţ.) 41; ~ ⟨din Tîrgovişte⟩, martor 22.
Drăghici, fiul jup. Vintilă ⟨din Mărgineni⟩, dăruieşte satul Stăneşti m-rii Mărgineni (menţ.) 12.
Drăghici ⟨probabil fiul lui Drăghici vornic din Mărgineni⟩, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.
Drăghici, nepotul lui Cîrstian vornic din Stănceşti, familie; dăruieşte parte în Zănoaga m-rii Mărgineni 12; în pomelnicul Mitropoliei 14.
Drăghici, nepotul lui Vlad şi Macrea, înfrăţit de unchii săi în Mihoveni şi Prădăliceşti 102.

Drăghici (2), orăşeni din Buzău, vînd parte cu vie 92.
Drăghici postelnic ⟨din Mărgineni⟩ 14 v. **Drăghici,** ban.
Drăghici, rumân cu delniţă din Stăneşti 212.
Drăghici scrie acte domneşti 30, 42, 44, 89.
Drăghici, spătar ⟨din Mărgineni, fiul lui Stoican⟩ (menţ.); stăpîn în Băleşti, Blagodeşti şi Corneni 12, 129; donator la m-rea Mărgineni 12; comis 12.
Drăghici, ţigan boieresc 136.
Drăghici vinde loc de vie în Smîrdeşteţ 176.
Drăghici, vornic ⟨mare din Mărgineni, fiul lui Stoica⟩ dăruieşte satele Boboci, Blagodeşti, Negovani ş.a., cu vii şi mori, m-rii Mărgineni (menţ.) 12.
Drăghici ⟨Florescul⟩, vornic ⟨mare, fiul lui Vintilă⟩, stăpîn în Vladimireşti (menţ.) 141.
Drăghina, întărită în Seliştioara 135.
Drăgoeşti (Drăgoişti), sat ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ 9, 24, 60, 82, 89, 141, 167, 207, 232.
Drăgoi din Tutăneşti v. **Drăgoi,** vătaf.
Drăgoiu, frate cu Stan Gorun, dă loc de casă în Muereasca pentru loc de vie 170.
Drăgoiu (2) întăriţi în Seliştioara 135.
Drăgoiu, negustor, stăpîn în Borceşti 77.
Drăgoi (Drăgoiu), cu parte în Pleniţa, familie (menţ.) 199.
Drăgoi, vătaf din Tutăneşti, martor 9.
Drăguleţ, clucer, martor în testamentul lui Dragomir post. 145.
Drăgulin, în pricină pentru Vulpeşti 56.
Drăguş din Berivoeşti, cu ceata lui, în pricină 222; martor 86.
Drăguş vinde selişte în Comanca 54.
Drăguşin, soţul Stanei, înfrăţit de socrul său, Fătul cel bătrîn din Blagodeşti 128.
Drăjan vinde parte în Poiana Aldei 53.
Drumul Baiului, drum la Popeşti şi Tîntava ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 96, 251.
Drumul lui Nenciul, drum la Tîntava ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 251.
Drumul lui Zîrnă, Drumul lui Zorilă, drumuri la Tătărăi ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 196.
Drumul Mare, drum la Bădeni ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 18.
Drumul Sării, drum la * Piscul Voievodului ⟨Prapor, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ 191.
Drumul Tîrgoviştei, drum, sat pe ~ 155.
Drumul Vechi, drum la Tîntava ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 251.
Duca, ţigan boieresc 136.
Ducul vinde ogor la Şofrînceni 210.
Dulfu vinde părţi în Vulpeşti şi Ciuriceşti 55.
Duma, frate cu Neagu, cumpără parte în Poiana Aldei 53.
Duma, frate cu Pîrvul şi Voica, stăpîn în Mîrşa şi de ţigani 15.
Duma, partea lui în Vulpeşti 55.
Dumbravă vinde vie în Smîrdeşteţ 176, 233.
Dumbravă, vornic ⟨mare în Moldova⟩, trimis de Ioan vv. cu oastea în Ţara Românească; fugit în Transilvania, adus ca hiclean 243.
Dumitra din Vîlcăneşti, stăpînă de ţigani 114.
Dumitra, jupaniţă, fiica lui Stoica armaş, soţia lui Pătru post., familie; stăpînă în Uliţa 39.
Dumitraşco vinde parte la Ciuriceşti 55.
Dumitru clucer mare în sfatul domnesc v. **Dumitru,** vistier mare.
Dumitru comis mare ⟨eroare⟩ v. **Mitrea.**
Dumitru din: Pouşeşti, vinde ţigancă 194; ~ din Vîlcăneşti, ⟨soţul doamnei Stanca⟩, stăpîn de ţigani 198.
Dumitru, fiul lui Istratie, cumpără parte în Comăniţa 55.
Dumitru, fiul lui Strîmture, vinde vie la Radovan 114.
Dumitru, fiul Slăvileascăi, partea lui în Comăniţa 55.
Dumitru, frate cu jup. Caplea, nepotul lui Dragomir vornic, familie; stăpîn în Brătivoeşti, cu mori 147.
Dumitru, frate cu Proica, stăpîn în Băneşti, cu casă şi rumân 65.
Dumitru ⟨diferiţi⟩ întărit în: Comăniţa 55; ~ în Marotin şi Pîrscu 188; ~ în Poeni 175; ~ în Seliştioara 135; ~ în Turceni 97.
Dumitru, logofăt, scrie acte domneşti 16, 77, 81.
Dumitru, logofăt, stăpîn în Băneşti şi Borduşani, cu rumân 65.
Dumitru, nepotul lui Pătru slugă domnească, întărit în Lipia 8.
Dumitru, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Dumitru ⟨diferiţi⟩, partea lui în: Boanta 62; ~ în Bogăteşti 109.
Dumitru, popi: cu parte în Poenari 200; ~ frate cu Neagul, întărit în Rogozeşti 150, 239.
Dumitru, portar, martor pentru Copăcel 226.
Dumitru, rumân cu delniţă în Sturzeni 69.
Dumitru, slugă domnească, stăpîn în Giurmăneşti 193.
Dumitru, sulger mare, hotarnic pentru Borusu 155.
Dumitru, tatăl jup. Baldovina, socrul lui Şuica mare pîrcălab, stăpîn în Mogoşani şi Homu (menţ.) 1.
Dumitru, tatăl lui Vladul cu parte în Româneşti (menţ.) 212.
Dumitru ⟨diferiţi⟩ vinde: vie în Călineşti 197; ~ ogor în Ciorăşti 174

Dumitru vistier mare 204, 216 v. **Mitrea.**
Dumitru, vistier mare, soţul jup. Calea, familie; stăpîn în Cepturile, cu vii şi vinărici 75;
în sfatul domnesc, mare vistier 1, 5, 6, 8, 10—21, 23—25, 27—41, 43—49, 51—64, 66—73, 76—86, 88—99, 101—105, 107—114, 116—122, 124—127, 129—143, 145, 147—151, 153—157, 160—167, 169—175, 177—180; mare clucer 194, 210.
Dumitru Leprosul, frate cu Irina, partea lui în Groşani (menţ.) 154.
Dunărea, fluviu; bălţi 148; sate pe ~ 24, 135; boier fugit peste ~ 114.
Durduc, fiul lui Fătul, familie; via sa la Broşteni 232.

E

Efrem, egumen al m-rii Bistriţa 3, 104.
Efrem, mitropolit (fost) al Ungrovlahiei ⟨c. 1558—c. 1566⟩ 246, 257.
Efrim din Bezdead (menţ.) 59.
Efrosina, Ifrosina:
— Ifrosina, călugăriţă 5 v. **Maria,** jupaniţa lui Dragomir post.
Efrosina, călugăriţă 184 v. **Vlădaia,** jupaniţa lui Oprea post.
Eftemie, Evtimie:
Eftemie, grămătic, scrie cartea judeţului din Bucureşti 26.
Eftemie (Eftimie, Evtimie), mitropolit al Ungrovlahiei ⟨1568—1576⟩ 5, 14, 153; judecă împreună cu domnul 57, 219, 246, 257; dă cărţi 22, 159.
— **Evtimie,** egumen al m-rii Bistriţa, dă carte 158.
— **Evthimie,** egumen al m-rii Coşuna 233.
Elca, jitelniţa lui Stanciul post., familie; înzestrată în Holubeşti cu mori, vii, rumâni şi ţigani 13.
Elhov, judeţ, sat din ~ (menţ. ult.) 196.
Elina, fiica Voicăi din Balosin, femeia lui Isuf post., în pricină pentru ţigani 209.
Elina, jupaniţa ⟨lui Badea clucer⟩, dăruieşte m-rii Mărgineni vie şi livezi în Bucşani 12.
Elina, soră cu popa Neagoe, înzestrată în Bogăteşti 109.
Ercea v. **Iarci,** sat.
Erina v. **Irina.**
Erja, deal la * Năpîrteni ⟨lg. Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Ermoneşti, sat ⟨Iormăneşti, j. Mehedinţi; azi j. Gorj⟩, partea lui Miclăuş întărită surorii sale, Paia 146.
Erul v. **Iarul.**
Evstraţie, popă, martor 115.

F

Fagul lui Sucală, top. la Tătărăi ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 196.
Faţă, top. la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.
* **Făgăraş,** sat ⟨lg. Reviga, j. Ialomiţa⟩, parte întărită Comcei 8.
Făgăraşul în titulatura domnului Ţării Româneşti v. **Amlaşul.**
Făget, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.
Fătul cel bătrîn din Blagodeşti, familie; înfrăţeşte pe fiica şi pe ginerele său peste toată averea 128.
Fătul din Precinenori (?), martor pentru Lubnic 4.
Fătul, popă, cu parte şi vie în Blăjani 74.
Fătul, tatăl lui Durduc ş.a., vinde loc de vie la Broşteni (menţ.) 232.
Fătul, ţigan boieresc 232.
Fiera (Hiera) din Bucureşti, martor 26, 100.
Fiera, grămătic, logofăt, scrie acte domneşti 17, 92, 154, 165, 178.
Fiiani, sat ⟨Fieni, azi or. j. Dîmboviţa⟩ 106; hotare ⟨63⟩.
Filcea vinde parte în Tigveni 237.
Filiaşi (Filiaşul), sat ⟨j. Dolj⟩, hotare; parte cu rumâni vîndută de jup.Caplea lui Oprea spătar şi Stanciul 58, 125.
Filip, învăţător, frate cu Pătru dascăl (menţ. 1701) 53.
Filipeşti, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.
Finta, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, parte cu rumâni întărită lui Stoica stolnic 67.
Fireţe, top. ⟨la Fieni, j. Dîmboviţa⟩ 63.
Firiciorul v. **Vîrful Firiciorului.**
Fişte v. **Stan Fişte.**
Fîntîna cu doi anini, top. ⟨probabil la Voroveni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 112.
Fîntîna Jiliştei, top. la * Blohomi ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 218.
Fîntîna lui Bolborea, ~ lui Cîrstian, topice la Trestenic ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 186.
Fîntîna Planii (?), top. la Călineşti ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.
Fîşie v. **Vladul Fîşie.**
* **Floci,** oraş ⟨Giurgeni, j. Ialomiţa⟩, satul Stîlpeni dat oraşului 12.
Florea v. şi **Stan al lui Florea.**
Florea, fiul lui Aramă, familie; vinde parte în Drăghiceni 68, 149.

Florea, fiul său cu parte în Scurtești (menț.) 123.
Florea, popă, dascăl slovenesc v. **Floru.**
Florea, postelnic, dăruit cu satul Bezdina, pentru slujbă credincioasă 33.
Florești, sat ⟨Urșani, j. Vîlcea⟩, parte cu grădină și pomet întărită lui Oprea 195.
Florinta (?), sat 77.
Floru (Florea), ierei, dascăl slovenesc la Școala domnească din București (menț. 1761—1786) 35, 145, 201.
Focșani ⟨mnc. Focșani⟩, lupta dintre Alexandru Mircea vv. și Ioan vv. 206.
* **Frasinul,** sat ⟨lg. Filiași, j. Dolj⟩, parte cu rumâni vîndută de jup. Caplea lui Oprea spătar și Stanciul 58, 125.
Fratea, cu parte în Borusu 155.
Frăcea, fiul lui Lera, întărit în Pătîrlage 156.
Frăcea, întărit în Pătîrlage 156.
Frăsinet, sat ⟨Frăsinet-Gară, j. Romanați; azi j. Olt⟩, braniște întărită lui Stoica 228; probabil același: **Frăsinet,** al Efrosinei călugărița (jup. Vlădaia) 184.
Frăsinet, vale la * Borusu ⟨Independența, j. Prahova⟩ 155.
Frătic, seliștea lui la Filiași 58, ⟨125⟩.
Frățilă cel bătrîn din Peri, martor 4.
Frățilă (2) din Șușița, megieși hotarnici 42.
Frățilă, fiii săi vînd satul Smîrdeșteț, ca să-și răscumpere capul (menț.) 76.
Frățilă, partea lui în Vulpești 55.
* **Frenghișești,** sat ⟨lg. Independența, j. Prahova⟩ în hotar cu Borusu 155.
Frenghita, femeia lui Agustin, vinde țigan 232.
Fruja, frate cu Aldica, vinde parte în Drăghiceni 68, 149.
Frujina, sora lui Drăghici ban 180.
Frumoșani, sat ⟨probabil Frumușani, j. Ilfov; azi j. Călărași⟩ 155.
* **Fugești,** sat ⟨lg. Tega, j. Buzău⟩, în pricină cu Pătîrlagele 156.
Fundea, țigan boieresc 98.
Fundeni, sat 22.
Furnicoși, sat ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 120.
Futacul cumpără părți în Stejar, Bănești și Cricov 134.
* **Futeștii** de la Mostiște, sat ⟨lg. Frăsinet, j. Ilfov; azi j. Călărași⟩ întărit lui Chirca comis 224.

G

G..., fiul lui Ion din Stolnici 88.
Gabrov, sat ⟨Gabru, j. Dolj⟩ 159, 176.
Gago, întărit în Seliștioara 135.
Gago, nepotul lui Căzan, în pricină pentru Rogozești 239.
Ganea, diac, scrie acte domnești 58, 187, 188.
Ganea (2), slugi domnești, stăpîne în Lipia 8.
Ganea, țigan boieresc 136.
Gaura, munte ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ întărit lui Lăudat log. 120.
Gaură v. și **Dan Gaură.**
Gaură cumpără părți în Stejar și Bănești 134.
Găleșești, sat ⟨probabil j. Argeș⟩ 22.
Găojani, sat ⟨Găujani, j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Șuica mare pîrcălab și fratelui său, Badea vătaf 1.
Găojină v. **Oancea al lui Găojină.**
Găoși, top. la Bezdead ⟨j. Dîmbovița⟩ 59.
Gărgăunel cumpără părți în Stejar și Bănești 134.
Găujani v. **Găojani,** sat.
Găvozd din Vețichești, aldămășar 71.
Gealer, țigan boieresc 67.
⟨**Geamăna**⟩, pîrîu la Geamăna ⟨j. Argeș; mnc. Pitești⟩ ⟨244⟩.
⟨**Geamăna**⟩, sat ⟨j. Argeș; mnc. Pitești⟩, parte cu moară întărită m-rii Argeș ⟨244⟩.
* **Geamăna,** sat ⟨lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte întărită jup. Stana ș.a. 166.
Geană, frate cu Costandin și Oancea, în pricină pentru Bătiești 253.
Gherghe, Gheorghe, Ghiurghe:
— **Gheorghe,** clucer, unchiul lui Marco din Borcești, stăpîn în Văcărești 73.
Gherghe (Gherghie), copilul, diac mic, scrie acte domnești 46, 103, 123, 124; probabil același: **Gherghe,** logofăt, scrie acte domnești 136, 239, 246, 250.
Gherghe din Negreasca, cumpără parte 236.
Gherghe, fiul Oprinei, familie; cu parte în Vernești 246.
— **Ghiurghe,** în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir mare vornic 14.
Gherghe, orășean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Gherghe, popă, frate cu Dobromir mare ban, stăpîn în Runcu, Curte, Vădeni ș.a. cu mori și rumâni 24, 210.
Gherghe, tatăl Gherghinei, familie; stăpîn în Băbeni, Cîrcimari și Tîrgșor, cu case, vii și rumâni (menț.) 61.
— **Gheorghe** (Ghiorghe) vinde parte în Poeni 36.
Gherghe, vistier, unchiul jup. Maria, stăpîn în Rogozești 239.
Gherghe Grecul din București, martor 100

Gherghina din: Desărați, martor 4; ~ din Negrești, partea lui cu vie în Vețichești 71.
Gherghina, fiica lui Gherghe, familie; stăpînă în Băbeni, Cîrcimari și Tîrgșor cu case, vii și rumâni 61.
Gherghina, scriitor, fiul lui Bora log., stăpîn în Leurdeni și Mușetești, cu vii și țigani 10.
Gherghineasca, moșie la Lihăceni ⟨Liiceni, j. Romanați; azi j. Olt⟩ 68, 149.
Gherghița, oraș ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩, sat și m-re lîngă ~ 83, 155; mori domnești 6.
Ghicea, întărit în Plenița 199.
Ghinciul vinde parte de vad de moară la Miroslăvești și ogoare la Ruși 232.
Ghitioara, sat ⟨Vitioara, j. Prahova⟩, drum la ~ 138.
Ghiudul v. **Calea Ghiudului.**
Ghiurghe v. **Gherghe.**
Gianvale, întărit în Seliștioara 135.
Giura dăruiește loc m-rii Boanta 62.
Giurge din Șușița, megieș hotarnic 42.
Giurgea, fiul lui Drăgoi, familie; întărit în Plenița 199.
Giurgiu, țigan boieresc 181.
Giurgiu vinde parte în Comănești 48.
* **Giurmănești** jud. Ialomița, sat ⟨lg. Scînteia⟩, parte întărită lui Șerbu și Dumitru slugi domnești 193.
Gîlmă vinde parte în Tigveni 237.
Gîltea, familie; vinde parte în Tigveni (menț.) 36.
Gînscă, Gîscă:
Gînscă, fiul său vinde parte în Borîla (menț.) 157.
— **Gîscă,** partea lui în Momotești 194.
Gîrbaci vinde parte în Studenița 227.
Gîrcov, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt, în or. Corabia⟩ în hotar cu Seliștioara 135.
Gîrla Repede, gîrlă la balta Bistreț ⟨j. Dolj⟩ 187.
Gîrlești, sat ⟨j. Dolj⟩ 176.
Gîrluș v. **Stoica Gîrluș.**
Gîrnița jud. Mehedinți, sat, întărit lui Dobromir mare ban și fratelui său, popa Gherghe 24.
Gîrnotă v. **Neagul Gîrnotă.**
Gîscă v. **Gînscă.**
Gîța, țigan m-resc 159.
Glavaciog (Glavaciogul, Glăvăciog, Glăvăciov, Bunavestire), m-re ⟨Glavacioc, j. Vlașca; azi j. Argeș⟩; întărire pentru sate, rumâni, vii, vinăriciuri, țigani 45, 127, 160, 172; egumen 160, 172.
Gligorie, Grigorie:
— **Grigorie** din București, martor 100.
Gligorie, județ din Tîrgoviște, martor 22.
Gligorie, orășean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Glodeni, sat ⟨j. Dîmbovița; în or. Pucioasa⟩ 59.
Glum (?), sat 9.
Gogoșarul, top. la * Blohomi ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 218.
Goicea, sat ⟨j. Dolj⟩ al lui Barbu Benga post. 215.
Golcea, țigan boieresc 177.
Golea cu ceata lui, oprit să facă mori ⟨la Geamăna⟩ pe ocina m-rii Argeș 244.
Golești, sat ⟨probabil Golești, c. Bălilești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 84, 120.
Golești, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș, în mnc. Pitești⟩ 185; parte cu vie dăruită de Ivașco mare armaș și Albul mare portar călugăriței Praxia 70; parte cu mori, vii și rumâni întărită Caplei mare postelnicească 136; parte cu moară și vie întărită monahiei Sara 202.
Gonțea v. și **Dragomirul al Gonții.**
Gonțea (Goncea, Gonțe), paharnic mare în sfatul domnesc 1, 5, 6, 8, 10—21, 23—25, 27—30, 32—41, 43, 44, 47, 49—58, 60—62, 64, 66—73, 75—99, 101—105, 107, 109—114, 116, 118—127, 129—143, 145, 147—151, 153—157, 160—162, 164—172, 174, 177—182, 184, 186, 188—193, 195, 197—212, 214, 217—219, 221, 223, 225, 227—230, 232—243, 245—248, 251—257.
Gora, țigan m-resc 159.
Goran, țigan boieresc 1.
Gorun v. și **Stan Gorun.**
Gorun cumpără părți în Stejar și Bănești 134.
Gorun, slugă domnească, dăruit cu parte în Bohanul, pentru slujbă 49.
Gorun vinde parte în Tigveni 237.
Gosteiu, tatăl lui Ratea ș.a., vinde parte în Călinești 256.
Goșa, țigan boieresc 232.
Govora, m-re ⟨j. Vîlcea⟩; întărire pentru sate cu rumâni 79, 80; danie de bani și obiecte de preț 44; egumen 79, 80.
Gradea, întărit în Seliștioara 135.
Grama v. **Grindul lui Grama.**
Grasul v. **Manea Grasul.**
Grădina Mică, top. ⟨probabil la Voroveni, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 112.
Grădiște, Gridiște:
* **Grădiște,** sat ⟨lg. or. Cîmpulung, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 140, 222; ~ de **Sus** 120.
— **Gridiștea,** seliște 163.
* **Grămătici,** sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩, parte întărită fiilor lui Vladul 229.
Greaca, fiica lui Fătul cel bătrîn din Blagodești, familie 128.
Greci, sat ⟨j. Ilfov; azi j. Ialomița⟩ 232.
Greci, sat ⟨Greceanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 18.

Grecul, partea lui în Comăneşti (menţ.) 151.

Grecul v. şi **Cuciuc ~**, **Gherghe ~** şi **Oprea Grecul.**

Grecul, fiul său cumpără ogoare în Comăniţa 55.

Gridişte v. **Grădişte.**

Grigorie v. **Gligorie.**

Grindul lui Grama, top. la * Piscul Voievodului ⟨Prapor, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ 191.

Grindurile, moşie (?) ⟨Bistreţ, j. Dolj⟩ cu selişte şi bălţi, foste domneşti, întărite lui Ivaşco mare vornic 243.

Groapa lui Cîrstian, top. la Trestenic ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 186.

Grohot, munte la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.

Gropile, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Grosul v. **Stoica Grosul.**

* **Groşani** (Groşăneasca), sat ⟨Brădeanu, j. Săcuieni, azi j. Buzău⟩, hotare 37, 38; părţi vîndute de Cîrstian din Stănceşti lui Manea, Stan ş.a. 37, 38.

* **Groşani**, sat ⟨Vînăta, j. Gorj⟩, părţi întărite lui Bogdan ş.a. 131, 154.

Groşani, sat ⟨Gropşani, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, părţi întărite m-rii Boanta 62.

Groşet, sat 22.

Groşi v. **Piscul Groşilor.**

Groza, partea lui la Valea Soarelui 68, 149.

Grozea, întărit în Lipov 242.

Grozav, bătrînul, din Bucureşti, martor 100.

Grozav scrie acte domneşti 11, 138, 168.

Grozava dăruieşte parte în Stăneşti fratelui său, Bercea 119.

Grozăveşti, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt, în or. Caracal⟩ 144.

Gruiul Comorii, top. la Călineşti ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.

Gura Plaiului, top. la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.

Gura Strîmbului, sat ⟨Strîmbu, j. Dîmboviţa; azi Izvoru, c. Valea Lungă⟩, în hotar cu Bezdead 59.

Gura Şuşiţei v. **Şuşiţa**, sat.

Gura Teişului, **~ Văii lui Coman** şi **~ Văii Radei**, topice ⟨la Voroveni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 112.

Gurgoi v. **Barbul Gurgoi.**

* **Gurguiaţi**, sat ⟨probabil lg. Berteşti, j. Ialomiţa; azi j. Brăila⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.

H

Hamza, Amza:

Hamza, ban, soţul jup. Stanca, stăpîn în Obislav (menţ.) 45.

Hamza din Creţeşti, martor 144, 176.

— **Amza**, fiul Mariei, familie; vinde parte în Poaina Aldei 53.

Hamza scrie act domnesc 33.

Hamza, ţigan boieresc 98.

Hamzoaia 159 v. **Slavna.**

Harvat (Arvat), portar mare, familie 240; stăpîn în Călineşti şi Tîmbureşti, cu vii şi rumâni 148, 172, 197; donator la m-rea Nucetul 127; întocmire pentru averea sa 240;
în sfatul domnesc 53, 194;
stolnic 202.

Hăucă vinde parte în Studina 228.

Hiera v. **Fiera.**

Hierul Cîrlig v. **Piatra Hierului Cîrlig**, top.

Hîrs din Veţicheşti, aldămăşar 71.

Hîrs (Hîrsul) vinde ogor în Bădeni 18.

Hohoe, în pricină pentru Geamăna 166.

Holmul lui Bîrdea, top. la Măniaci ⟨Măneciu, j. Prahova⟩ 47.

Holubeşti, sat ⟨Hulubeşti, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩13.

* **Homu**, sat ⟨lg. Glavacioc, j. Vlaşca; azi j. Argeş⟩, parte întărită lui Şuică mare pîrcălab 1.

Horezu v. **Hurezi**, sat.

* **Hoşta**, sat ⟨lg. Cîrligu Mare, j. Buzău⟩ în hotar cu Groşani 37, 38.

Hotărani, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 79, 80, 93, 226.

Hotnogă, Hotnogul v. **Muntele lui Hotnogă.**

Hrana vinde parte în Studina 228.

Hranul cumpără parte în Coşcodia 221.

* **Hrăborul**, sat ⟨probabil Tonea, j. Ialomiţa; azi în mnc. Călăraşi⟩, parte întărită Comcei 8.

Hreasta, top. la Voroveni ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 112.

Hreciul vinde parte în Şofrînceni 210.

Hristoasa, top. la Cucuteni ⟨j. Dîmboviţa⟩ 106.

Hristodul scrie act domnesc 222.

Huhurez, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Hulubeşti v. **Holubeşti**, sat.

Hurezi, sat ⟨Horezu, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 3, 176.

I

I..., fugit peste Dunăre 114.
Iacov v. şi **Vîrful lui Iacov.**
Iacov cumpără părţi în Stejar şi Băneşti 134.
Iacov, fiul lui Radul, întărit peste parte cu vii, livezi şi curături în Săteni 107.
* **Iacoveşti,** sat ⟨lg. Găeşti, j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Codrea log. 46.
Ialomiţa, judeţ 225; sat din ~ 193.
Ianachi, stolnic, ginerele jup. Neacşa, în pricină pentru Şuici 41.
Ianăş v. **Bolog Ianăş.**
Ianeş, întărit în Seliştioara 135.
Ianiu, întărit în Seliştioara 135.
Ianiu, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Iarci, sat ⟨Ercea, j. Mehedinţi⟩, parte întărită Muşei ş.a. 208.
Iarul (Erul, Iaru), logofăt, scrie acte domneşti 48, 52, 54, 202; act domnesc scris în învăţătura lui 10.
Iazerul, munte ⟨Iezărul, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, întărit lui Lăudat log. 120; întărit lui Vlaicul log. şi fratelui său Mihnea 168.
Ifrosina, monahie, mama lui Radul stolnic v. **Maria,** jupaniţă, soţia lui Dragomir post.
Ignat, postelnic, frate cu Căzan, cu parte în Borusu 155.
Ilarion, episcop de Buzău ⟨c. 1558—1568⟩ 250; frate cu Ivan, stăpîn în Verneşti 246.
Ilarion, mitropolit al Ungrovlahiei ⟨1523—c. 1526⟩ 14.
Ilca (Iilca⟩ vinde parte în Scurteşti 110, 123.
Ilfov judeţ v. **Elhov.**
Ilie cumpără parte în Poeni 175.
Ilie din: Bucureşti, martor 100; ~ din Şuşiţa de Sus, megieş hotarnic 42.
Ilina v. **Elina.**
Inoteşti, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 37.
Inoteşti din sus de Tîrgovuşte, sat, parte întărită popii Neagoe ş.a. 138.
Ioachim, grămătic scrie act domnesc 104.
Ion, Ioan:
Ion cumpără parte în Borduşani 65.
Ion din: Furnicoşi, martor 120; ~ din Groşeţ, martor 22; ~ din Racoviţa, pîrcălab la Bistreţ 27; ~ din Stolnici 88; ~ din Vlădeni, martor 84, 86.
— **Ioan,** domn al Moldovei ⟨1572—1574⟩, relaţii cu Ţara Românească 206.
— **Ioan,** egumen al m-rii Tismana 187.
Ion, frate cu Bobe, întărit în Seliştioara 135.
Ion (Ioan), logofăt mare (f.), în sfatul domnesc 214; ispravnic în act domnesc 55.
Ion, logofăt, martor pentru Sulari 130.
Ion ⟨diferiţi⟩, partea lui în: Blăjani 74; ~ în Călineşti (menţ.) 256.
Ion, popă din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Ion, popă din Tigveni, vinde parte 237.
Ionu răscumpără parte în Poiana Aldei 53.
Ion, tatăl lui Neagul din Pîrscov (menţ.) 34.
Ion, vătaf mare, cu însărcinări domneşti 220.
Ion vinde parte în Pîrscov 43.
Ionaşco logofăt mare ⟨eroare⟩ v. **Ivaşco.**
Ioneşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ în hotar cu Ciorani; întărit m-rii Govora 79.
Iormăneşti v. **Ermoneşti,** sat.
Iosif, logofăt, tatăl lui Şain (menţ.) 155, 201.
Iovan din Corbi, vinde selişte, livadă şi ogoare 210.
Iovan, frate cu Barbul, vinde parte în Şofrînceni 210.
Irina, Erina:
— **Erina,** fiica lui Badea, nepoata lui Zlate, familie; stăpînă în Cojeşti 11.
Irina, soră cu Dumitru Leprosul, întărită în Groşani 154.
Irina, ţigancă boierească 198.
Istlea, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 14.
Istratie, călugăr, cumpără loc în pădurea Bărcăneştilor 90.
Istratie, tatăl lui Dumitru cu parte ⟨în Comăniţa⟩ (menţ.) 55.
Isuf, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir vornic 14.
Isuf, postelnic, ginerele Voicăi din Balosin, familie; în pricină pentru ţigani 209.
Isup, slugă domnească, ⟨socrul lui⟩ Codrea log., stăpîn în Purcăreni cu munte şi vaduri de moară 171.
Islaz v. **Izlaz,** sat.
Iubănici vinde ogoare în Şofrînceni 210.
Iubitul v. **Stoica Iubitul.**
Iuga, întărit în Groşani 38.
Iumăneşti, sat 232.
Iva, femeia lui Stoica, cu parte ⟨în Lihăceni⟩ 149.
Ivan din: Cacaleţi, martor 226; ~ din Călineşti, în pricină pentru Cricoveni 178; ~ din Chisăroae (?) vinde parte 68, 149; ~ din Găleşeşti, scrie cartea mitropolitului 22; ~ din Ruda v. **Ivan,** medelnicer; ~ din Stănceşti, cumpără parte 142; ~ din or. Buzău, frate cu episcopul Ilarion, stăpîn în Verneşti 246; ~ din or. Buzău, vinde parte cu vie 92; ~ din or. Rîmnicu ⟨Vîlcea⟩, martor 226.

Ivan, fiul lui Drăgoi, familie; întărit în Pleniţa 199.
Ivan, fiul Neacşei, familie; întărit peste parte cu grădină şi munte în Ruseşti 208.
Ivan, grămătic, martor, scrie carte pentru Blagodeşti 128; probabil acelaşi: **Ivan** scrie act domnesc 2.
Ivan ⟨diferiţi⟩ întărit în: Groşani 38; ~ în Marotin şi Pîrscu 188.
Ivan, logofăt mare ⟨Norocea⟩, stăpîn în Tîmbureşti 148.
Ivan, medelnicer mare din Ruda, stăpîn în Pîrvuleşti cu rumâni şi ţigani 126, 181; martor 130, 226.
Ivan, paharnic, stăpîn în Blagodeşti (menţ.) 12.
Ivan, postelnic, fiul lui Harvat mare portar, familie; moşteneşte pe tatăl său 240.
Ivan, stolnic mare, cu însărcinări domneşti 59.
Ivan, unchiul lui Stroe, vinde părţi în Bădeni 108.
Ivan vinde loc pentru vie în Smîrdeşteţ 176.
Ivan Norocea v. **Ivan,** log. mare.
Ivanco din: Comăniţa, vinde ogoare 55; ~ din Copăcel, martor 226.
Ivanco, fiul lui Brates, familie; întărit în Seliştioara 135.
Ivanco, partea lui cu loc de vie în Bujorani 81.
Ivaşco, fiul Tătulesei din Cîmpulung, familie; stăpîn în Ştefăneştii de Podgorie cu rumân, vii, vinăriciuri şi perperi 111, 124.
Ivaşco, grămătic, scrie acte domneşti 162, 174.
Ivaşco, mare logofăt, apoi mare vornic ⟨din Goleşti⟩, fiul lui Radul clucer, familie 27, 91, 121, 141, 185, 206, 243; vlastelin, prim sfetnic 27, 71, 91, 243; stăpîn în Bărcuţa, Bistriţa, Urîţi ş.a. cu rumâni, bălţi, vii şi vinăriciuri 27, 70, 71, 91, 121, 141, 224, 243, 245; donator la m-rea Vieroş 185;
cu însărcinări domneşti 213, 215, 243; mare armaş 70;
în sfatul domnesc: mare logofăt 1, 5, 6, 8, 10—21, 23—25, 28—41, 43—62, 64, 66—70, 72—90, 92—99, 101—105, 107—114, 116—120, 122—127, 129—135, 137—142, 145, 147—151, 153—157, 160—174, 177—180; mare vornic 181—183, 186, 189—201, 203—212, 214, 217—219, 221, 223, 225, 227—230, 232—242, 245—248, 251—257; ispravnic în acte domneşti 1—3, 6—8, 10, 12, 13, 24, 29—31, 37, 38, 46, 54, 56, 58, 60, 63, 67, 78, 89, 92, 101, 119, 120, 125, 135, 147, 155, 160, 162, 166, 173, 177, 179, 187, 190, 196, 199, 201, 209, 217, 219, 222, 223, 226, 240, 254;
rănit în lupta de la Jilişte 206;
⟨erori:⟩ Ionaşco 48; Neagoe 110.
Ivăniş, ⟨vornic⟩, stăpîn în Polaţi (menţ.) 216.
* **Ivinţi,** sat ⟨probabil lg. Cireşu, j. Mehedinţi⟩, parte întărită Muşei ş.a. 208.
Izbiceni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, în hotar cu Siliştioara 135.
Izlaz (Izlazul) de lîngă Dunăre, de la gura Oltului, sat ⟨Islaz, j. Teleorman; azi în mnc. Turnu Măgurele⟩, parte vîndută de jup. Marga lui Radu vv. Călugărul; întărită lui Dobromir mare ban 214; cu vie şi rumâni vîndut de Badea din Ţăţîrligi lui Dobromir mare ban 24.
Izvor, sat ⟨probabil j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 13.
Izvorul cu Rîpa, Izvorul Murg, topice la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.

J

Jelează, fiul lui Stanciul, stăpîn în Miroslăveşti şi Ruşi (menţ.) 232.
Jelează, tatăl lui Stoica stăpîn în Miroslăveşti; ⟨bunicul lui⟩ Coresi log. 232.
Jiu (Jiiu, Jîiu), rîu, sate pe ~ 9, 58, 125, 159.
Jiianul vinde parte în Brătuleşti 237.
Jiliştea v. **Fîntîna Jiliştei.**
Jilţ, pîrîu ⟨j. Gorj⟩, sat pe ~ 50.
Jitea, frate cu Drăgan, întărit în Drăghiceni 68, 149.
Jitea vinde ogoare în Dăeşti 174.
Jitian v. **Studeniţa lui Jitian,** sat.
Jugur (Juguru), sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte zălogită de Marco la Radu Livrea 231.
* **Jupîneni,** sat ⟨lg. Coteneşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 71.

L

Lacul Adînc v. **Bucureşti, oraş.**
Lacul de la Lazuri, lac la Călineşti ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.
Lacul lui Cîrstian, lac la Trestenic ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 186.

Lacul Plopului, lac la * Borusu ⟨Independența, j. Prahova⟩ 155.
Lacul Zmeului, lac ⟨probabil la Voroveni, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 112.
Lal cu ceata lui, întărit în Șoptani și Mălureni 201.
Lal, slugă domnească, stăpîn în Șoptani și Mălureni (menț.) 201.
Lațco, slugă domnească, frate cu Tudor și Lazăr log., stăpîn în Dobroești și Creața 234.
Lațco vinde vie, livezi și vad de moară în Sîmbotin 210.
Laz, top. la Tigveni ⟨j. Argeș⟩ 237.
Lazăr, fiul Tătulesei din Cîmpulung, familie; stăpîn în Ștefăneștii de Podgorie, cu vii și rumâni 111, 124.
Lazăr, frate cu Patea, întărit în Robănești 139.
Lazăr, întărit în Seliștioara 135.
Lazăr, logofăt, frate cu Tudor și Lațco, stăpîn în Dobroești și Creața 234.
Lazuri, sat ⟨j. Dîmbovița⟩, parte întărită lui Badea slugă domnească 72, 85.
Lăcșor, top. la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.
Lăcșor, top. la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
* **Lăngești,** sat ⟨lg. Furnicoși, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 1, 120, 222.
Lăpădat v. **Lepădat.**
Lăudat, logofăt din Vlădeni, stăpîn în Bircii, Ruda și Vrănești, cu mori, vii și munți 120; scrie acte domnești 61, 64; acte domnești scrise cu spusa lui 50, 140; martor 22.
Lăzuț, top. la Tigveni ⟨j. Argeș⟩ 237.
Leaotă cumpără parte în Micșani, la vreme de foamete 30.
Leaotă dă loc de casă în Muereasca, schimb pentru loc de vie 170.
Leca v. **Stan al lui Leca.**
Leordeni v. **Leurdeni,** sat.
* **Leotești,** sat ⟨probabil lg. Căldărușanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, parte întărită lui Coresi log. 232; ~ **de Cîmp,** parte întărită lui Coresi log. 232.
Lepădat (Lăpădat) din: Căzănești, martor 4; ~ din Momotești vinde parte cu vie 194.
Lepădat, în pricină pentru Poiana Zlătariului 35.
Lepădat, întărit în Trestenicul de Sus 186.
Lepădat, logofăt, scrie act domnesc 53.
Leprosul v. **Dumitru Leprosul.**
Lepșa v. **Brata Lepșa.**
Lera, popă, cumpără parte în Măgura 252.
Lera, tatăl lui Frăcea ș.a., întărit în Pătîrlage 156.
Leurdeni, sat ⟨Leordeni, j. Argeș⟩, parte cu vii întărită lui Gherghina scriitor ș.a. 10.
Levezi v. **Livezi,** sat.
Lihăceni, sat ⟨Liiceni, j. Romanați; azi j. Olt⟩, parte întărită popii Drăgan 68, 149.
Lințea, top. la Tătărăi ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 196.
Lipia, sat ⟨j. Ilfov; azi Sect. agr. Ilfov⟩, parte întărită lui Pătru slugă domnească ș.a. 8.
Lipovul de Jos, sat ⟨j. Dolj⟩, parte întărită lui Căpățînă ș.a. 242.
Livezi (Levezi), sat ⟨j. Dolj⟩ 9, 130.
Livrea v. **Radu Livrea.**
Lotru, rîu, drept de pescuit întărit satelor Călinești și Brezoi 256.
Lubnic, sat ⟨Lumnic, j. Mehedinți⟩ în hotar cu Degerați; părți cumpărate de Peicul ș.a. de la Stanciul ș.a. 4.
Luca cel bătrîn vinde ogor la Tămășești 173.
Lucia, top. la Tîntava ⟨j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩ 251.
Luciani pe Dîmbovița, sat ⟨Lucieni, j. Dîmbovița⟩ cu moară, întărit Mitropoliei, dania lui Drăghici și Udriște postelnici 14.
Luciani, sat ⟨Lucieni, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 120.
Lumnic v. **Lubnic,** sat.
Lunca Cosiții, top. la Bezdead ⟨j. Dîmbovița⟩ 59.
Lungile, top. la Bădeni ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 108.
Lungu, partea lui în Scurtești v. **Balea Lungul.**
Lungul v. **Stoica Lungul.**
Lupești, sat ⟨în mnc. București⟩ 24.
Lupp, dascăl slovenesc la Școala domnească din București (mijl. sec. al XVIII-lea) 138.
Lupșăneasa, partea ei în Blagodești 12.
Lupșe, orășean din Buzău vinde parte cu vie 92.
Lupșe, întărit peste parte cu vie în Bujorani 81.
Lupul cumpără parte la Coșcodia 221.
Lupul din Brăești, cu parte 55.
Lupul (Lup), întărit în Comănești 48.
Lupul ⟨diferiți⟩, partea lui în: Stoichița 129; ~ în Vulpești 55.
Lupul, popă din Nămăești vinde parte 109.
Lupul, slugă a m-rii Bistrița 3.
Lupul, țigan boieresc 58.
Lupul, vătaf ⟨din Vîrvor⟩, ginerele lui Cherbeleț, familie; dăruit cu satul Nicuia, vie la Radovan și țigani, pentru slujbă 114.
Lupul ⟨diferiți⟩ vinde: ogoare în Corbi 210; ~ vie în Smîrdeșteț 233.

M

Ma... din jud. Dolj, sat, parte întărită lui Mocşa pîrcălab, dania lui Radul log. şi Udrişte post. 167.

Macarie, egumen al m-rii Sfîntul Nicolae ⟨Malamuc⟩ de lg. Gherghiţa 83.

Macrea, părţile lui în Mihoveni şi Prădăliceşti 102.

Mahamet Turcul ţine parte cu case, vii şi grădini în Verneşti 250.

Maiăra, colnic la Tătărăi ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 196.

Malamuc v. **Mănăstirea Sfîntul Nicolae** de lg. Gherghiţa.

Malovăţ (Maloveţul), sat ⟨j. Mehedinţi⟩ întărit lui Udrişte post. 60; părţi cu rumâni întărite m-rii Govora 80.

Mamia, socrul lui Stan, partea lui în Popeşti (menţ.) 179.

Mancea vinde părţi în Stejar şi în Băneşti 134.

Manda, jupaniţă din Stănceşti, stăpînă în Domneşti 19; donatoare la m-rea Mărgineni 12.

Mandea v. **Radul al lui Mandea.**

Manea, Maniul:

Manea, boier, martor în diata lui Dragomir post. 145.

Manea cu ceata lui, în pricină pentru Giurmăneşti 193.

Manea ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Comăniţa 55; ~ în Micşani, la vreme de foamete 30; ~ în Olăneşti 122.

Manea, delniţa lui la Bădeni 108.

— **Maniul** (Manul) din Turceni, în pricină 42, 50, 97.

Manea, fiul lui Cîrstea, familie; întărit în Popeşti 96.

Manea, frate cu Andruţ, vinde parte în Comăniţa 55.

Manea, frate cu popa Cîrstea, întărit în Comăniţa 55.

Manea ⟨diferiţi⟩ întărit în: Groşani 38; ~ în Groşăneasca, Roşia Vladului şi Obidiţi 37; ~ în Poeni 175.

Manea, logofăt, scrie acte domneşti 25, 101.

Manea, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.

Manea, soţul Radei şi ginerele lui Dragul cu parte în Bărcăneşti 232.

Manea, slugă domnească, dăruit cu parte în Bălboşani, pentru slujbă 207.

Manea, tatăl lui Tatul şi Voinea cu părţi în Bărcăneşti (menţ) 232.

Manea ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Comanca 54; ~ în Comăniţa 55; ~ în Masloşi 131; ~ în Obidiţi 37; ~ în Pîrscov 34; ~ în Tătărăi 196; ~ în Voroveni 112.

⟨**Manea**⟩ **Cotea** scrie act domnesc 36.

Manea Grasul, întărit în Seliştioara 135.

Manea Porca (Porca) vinde parte în Studina 228.

Manea Vulparul din Goleşti, martor 120.

Manga, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Radul 112.

Maniul v. **Manea.**

Manole, moşnean din Bezdead, hotarnic 59.

Manole (Manoli) scrie acte domneşti 31, 47, 69.

Manole vinde ogor în Bîrzeşti 112.

Manţura vinde ogor în Bărcăneşti 232.

Marcea (Mircea), postelnic din Şitoaia, stăpîn în Cornăţel şi Coşcodia 159, 221, 245.

Marcea, slugă domnească, frate cu Şerbu, stăpîn în Bădeni şi Cacova 18.

Marco (Marcol) din: Borceşti, nepotul lui Gheorghe clucer, stăpîn în Văcăreşti 73; ~ din Degeraţi, martor 4; ~ din Gabrov 176; ~ din Juguru, zălogeşte parte 231.

Marco, întărit în Seliştioara 135.

Marco, popă din Bucureşti, martor 26.

Marco, vătaf, martor pentru Sulari 130.

Marco ⟨Danovici⟩, paharnic mare (menţ. 1633?) 191.

Marco Sîrbul vinde loc de casă în Tîrgovişte 24.

Mareş (2) întăriţi în Seliştioara 135.

Marga, bunica Caplei mare postelnicească ⟨eroare⟩ v. **Maria.**

Marga, jupaniţă din Caracal ⟨cea bătrînă⟩ (menţ.); stăpînă în Izlaz, Urîţi ş.a. 91, 121, 214; răscumpără pe fiii săi de la turci 91, 121.

Marga, jupaniţa lui Dragomir vornic, familie; dăruieşte parte în Brătivoeşti m-rii Cotmeana (menţ.) 147.

Maria, fiica lui Bunea din Bărcăneşti, cumnată cu Coresi log., familie 232.

Maria, fiica lui Radul, soţia lui Stanciul, familie; înfrăţită în Creţeşti 255.

Maria, fiica lui Stanciul şufar, în pricină pentru Leurdeni şi Muşeteşti 10.

⟨**Maria,** jupaniţă⟩ (eroare Marga), bunica Caplei mare postelnicească, stăpînă în Viţicheşti (menţ.) 136.

Maria, jupaniţă din Caracal, mama lui Danciul post., Datco şi Radul, stăpînă în Perişor 144.

Maria, jupaniţă din Izvor, soacra lui Stanciul post., stăpînă în Holubeşti cu mori, vii, rumâni şi ţigani 13.

Maria, jupaniţă din Pietroşani, soţia lui Balea pah., stăpînă în Cîrcimari ş.a. 51, 95, 177, 232.

Maria (monahia Ifrosina), jupaniţa lui Dragomir post., familie; stăpînă în Boldeşti, pribeagă 145; dăruieşte ţigani Mitropoliei 5.

Maria, ⟨jupanița lui Dragomir mare vornic⟩, în pomelnicul Mitropoliei 14.
Maria, jupanița lui Ivan mare medelnicer, fiica jup. Caplea, familie; stăpînă în Pîrvulești și de țigani 181.
Maria, jupaniță, mama lui Oancea slugă domnească, stăpînă de țigani (menț.) 99.
Maria, jupaniță, nepoata lui Gherghe vist., stăpînă în Rogozești 239.
Maria, mama lui Amza și Nicultea cu parte în Poiana Aldei (menț.) 53.
Maria, mama lui Nicula din București, soția lui Armă (menț.) 26.
Marin, tatăl lui Tudor cu parte în Vulpești (menț.) 55.
Marina, cumnata lui Sin slugă domnească, vinde parte în Seliștioara 78.
Marina, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. din Stăncești 14.
Marina, jupaniță, fiica lui Staico vornic, familie; stăpînă în Seliștioara 135.
Marina, țigancă boierească 232.
Marotin, sat ⟨j. Romanați; azi j. Dolj⟩, parte întărită lui Stanciul ș.a. 188.
Martin cel bătrîn, jupan din Pitești, familie; dăruiește livadă m-rii Argeș 115.
Martin, rumân din Brătivoești 147.
* **Masloși,** sat ⟨lg. Racoți, j. Gorj⟩, vie întărită lui Bogdan 131.
Matei v. **Valea Mateiului.**
Mațura cumpără părți în Stejar și Bănești 134.
Maxinu, sat ⟨Maxenu, j. Buzău⟩, parte cu rumâni dăruită de jup. Neaga lui Stoica mare post. 241.
Măceș, sat ⟨Măceșu de Jos, j. Dolj⟩, în hotar cu balta Bistrețul 187.
* **Măceșani,** seliște ⟨lg. Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ în hotar cu Năpîrteni 87; întărită lui Vlaicul log. și fratelui său, Mihnea 168.
Măgura, sat ⟨j. Buzău⟩, parte întărită popii Lera ș.a., cumpărată la vreme de foamete 252.
Măgura Săpată, top. la * Piscul Voievodului ⟨Prapor, j. Romanați; azi j. Dolj⟩ 191.
Măgurele, top. la Bădeni ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 108.
Măgurele, top. la Tigveni ⟨j. Argeș⟩ 237.
Măguri, top. ⟨la Fieni, j. Dîmbovița⟩ 63.
Mălureni, sat ⟨j. Argeș⟩, parte întărită popii Bădilă ș.a. 7; cu mori, întărit lui Lal slugă domnească ș.a. 201.
Mănăstirea Sfîntul Gheorghe, Mănăstirea Sfîntul Nicolae v. **București,** oraș.
Mănăstirea Sfîntul Nicolae de lîngă Gherghița ⟨Malamuc, j. Ilfov; azi j. Prahova⟩; întărire pentru mori 6, 83; egumen 83.
Măndești, familie 14.
Măneasca, moșie la * Geamăna ⟨lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 166.
Măniaci, sat ⟨Măneciu, j. Prahova⟩, părți întărite lui Miclea și Neagăi 47.
Măniiaci vinde ogor la Florești 195.
Mănotești, sat 232.
Mărăcineni, sat ⟨j. Păduret; azi j. Argeș⟩, parte întărită Caplei mare postelnicească 136.
Mărăcini, top. la Nimăești ⟨Nămăești, j. Mușcel; azi j. Argeș, în or. Cîmpulung⟩ 109.
Mărcești, sat ⟨j. Dîmbovița⟩ 10.
Măreșasca, moșie la * Pîrscoveni ⟨Balta Plopului, j. Buzău; azi Lipia⟩ 52.
Mărgineni (Sfîntul Mihail și Gavril), m-re ⟨Mărginenii de Sus, j. Dîmbovița⟩, întărire pentru sate, mori, vii, vămi 12, 180; egumen 12.
Mărgineni, sat ⟨j. Prahova⟩ 14, 178; întărit lui Drăghici ban și jup. Vlădaia 180.
Mărvița, top. la * Bonteni ⟨lg. Boanta, j. Romanați; azi j. Olt⟩ 68, 149.
Măzăraiul, deal la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.
Mecdotia monahie v. **Neacșa,** fiica lui Dragomir vornic.
* **Medvejde,** sat ⟨lg. Malovăț, j. Mehedinți⟩ întărit lui Udriște post. 60; parte cu rumâni și cu venitul boieresc întărit m-rii Govora, dania lui Radu log. și Vladul comis 80.
Mehedinți, județ, sat din ~ 24.
Mehmet v. **Mahmet.**
Menedic m-re v. **Benedic.**
Mesteacăn, top. la Tigveni ⟨j. Argeș⟩ 237.
Mica, fiii săi rumâni cu delnițe în Sturzeni (menț.) 69.
Mica, țigan boieresc 1.
Micești, sat ⟨j. Păduret; azi j. Argeș⟩ în hotar cu Purcăreni 171.
Miclăuș, frate cu Paia, cu părți în Ermonești și Suhodol (menț.) 146.
Micle din: Deleni, martor 130; ~ din Ocna Mare, hotarnic 57.
Miclea, întărit în Măniaci 47.
Miclea vinde parte în Tigveni 237.
Micrul vinde loc de vie în Smîrdeștet 176.
Micșan cumpără parte în Micșani, la vreme de foamete 30.
Micșan, fiii săi în pricină pentru Șoptani și Mălureni 201.
Micșan, partea lui în Bogătești 109.
* **Micșani,** sat ⟨lg. Negoșina, j. Buzău⟩, parte întărită lui Mihăilă ș.a.; foamete 30.
* **Micșani,** sat ⟨lg. Ologeni, j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 196.
Micșeneasa, top. la * Tîmburești ⟨j. Ialomița; azi j. Călărași⟩ 148.
Micul, cu părți în Păușești și Prundeni, donator la m-rea Govora (menț.) 44.

Micul din: Drăghiceni, martor 120; ~ din Popești, familie; vinde parte 96; ~ din Vețichești, martor 71.
Micul ⟨diferiți⟩, întărit în: Căldărușa 247; ~ în Poiana Aldei 53; ~ în Trestenic 186.
Micul scrie acte domnești 23, 95, 133, 145, 164.
Micul, tatăl lui Badea cu parte în Tămășești (menț.) 173.
Micul ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Clejani 88; ~ în Tigveni 237; (2) ~ în Voroveni 112.
Micul, vornic, stăpîn în Scurtești 123.
Mihai, Mihail, Mihăilă:
Mihai cu ceata lui, în pricină ⟨pentru Piscani⟩ 254.
Mihai (Mihăilă) ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Groșani 131; ~ în Micșani, la vreme de foamete 30.
— **Mihăilă** dă parte în Rusinești, ca să-și răscumpere capul 94.
— **Mihăilă** din: Berevoești, martor 86; ~ din Voinigești, martor 16.
Mihail, egumen al m-rii Mărgineni 12.
Mihai (Mihăilă) ⟨diferiți⟩, întărit în: Poeni 175; ~ în Poiana Aldei 53.
Mihaiu, partea lui în Poenari 200.
Mihai (Mihăilă), grămătic, scrie acte domnești 6, 256; probabil același: **Mihai,** logofăt, martor 22.
Mihail, vornic, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir mare vornic 14.
Mihăești, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 99.
Mihne, ban, martor pentru Sulari 130.
Mihnea din: Bădeni v. **Mihnea,** pîrcălab; ~ din Hurezi 3; martor 176; ~ din Piscani v. **Mihnea,** pîrcălab și **Mihnea,** post.,
Mihnea ⟨diferiți⟩, întărit în: Coșcodia 221; ~ în Pătîrlage 156.
Mihnea, logofăt, scrie acte domnești 18, 40; acte domnești scrise cu învățătura (după spusa) lui 19, 154.
Mihnea, orășean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Mihnea, pîrcălab ⟨din Bădeni⟩ (menț.), socrul lui Bolog Ionăș și Neagoe vătaf 230; în pricină pentru Țigănești 192, 230.
Mihnea, pîrcălab ⟨din Piscani⟩ tatăl lui Vlaicul log. și Mihnea post. (menț.) 84, 87, 168.
Mihnea, postelnic ⟨din Piscani⟩, fiul lui Mihnea pîrcălab și frate cu Vlaicul log.; stăpîn în Năpîrteni, Măceșani ș.a. 87, 164, 168.
Mihnea ⟨**cel Rău**⟩, domn al Țării Românești ⟨1508—1509⟩, tatăl lui Mircea vv., bunicul lui Alexandru Mircea: passim; carte menționată de la ~ 19.
Miho, Mihul:
— **Mihul,** fiul lui Drăgoi, familie; întărit în Plenița 199.
Miho, negustor din București, martor 26.
Mihoveni, sat, parte întărită lui Vlad ș.a. 102.
Mihoveni, sat ⟨Mioveni, j. Argeș; azi în mnc. Pitești⟩, parte întărită lui Călin ș.a. 189.
Milco din Florinta (?), martor pentru Borcești 77.
Milcov, pîrîu la Mîrșa ⟨j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩ 15.
Milea cumpără parte în Bielești 217.
Milea, țigan boieresc 136.
Mindilești, sat (?) ⟨lg. Poenari, c. Corbeni, j. Argeș⟩, în hotar cu Poenari 203.
Mioveni v. **Mihoveni,** sat.
. . . **mir Cioroba** vinde vie în Călinești 197.
Mircan, socrul Ancăi, stăpîn în Boteni 66.
Mircea armaș v. **Mircea Cherbeleț.**
Mircea, diac mic, grămătic, scrie acte domnești 34, 49, 153, 230.
Mircea din Mocești, împarte averea între fiii săi 35.
Mircea, fiul lui Roman din Crevenic, partea lui în Racovița (menț.) 209.
Mircea, frate cu Stoica al lui Staia, vinde părți la Miroslăvești și Ruși 232.
Mircea, în pricină pentru Geamăna 166.
Mircea, întărit în Bezdead 59.
Mircea, popă din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Mircea postelnic din Șitoaia v. **Marcea,**
Mircea, tatăl lui Albul și Vlad cu parte în Albești (menț.) 118.
Mircea, voievod, domn al Țării Românești ⟨1509—1510⟩, fiul lui Mihnea cel Rău, tatăl lui Alexandru Mircea: passim.
Mircea cel Bătrîn, domn al Țării Românești ⟨1386—1418⟩, donator la m-rea Cozia; carte menționată de la ~ 17.
Mircea Cherbeleț (Mircea), armaș, fiul lui ⟨Dragul⟩ Cherbeleț, fratele jup. Velica, unchiul lui Pîrvul log.; stăpîn în Comani, Sularul și Nicuia cu bălți și țigani (menț.) 98, 114.
Mircea Ciobanul, domn al Țării Românești ⟨1545—1554; 1558—1559⟩ 12, 114, 139, 209, 225, 232, 257; donator 135; vinde ocină domnească 17; cărți menționate de la ~ 8, 30, 40, 44, 50, 57, 89, 99, 230.
* **Mirilești,** sat ⟨probabil lg. Dobrotești, j. Teleorman⟩, parte întărită lui Stroe vătaf 157.
Mirlan, întărit în Seliștioara 135.
Miroslav ⟨din Rîfov⟩ scrie acte domnești 5, 12, 14, 88, 113.
Miroslav, fiul lui Calevit călugăr, familie; cu parte în Bulinești 64.
Miroslav, fratele lui Calevit călugăr, familie; cu parte în Bulinești (menț.) 64.

Miroslăveşti, sat ⟨j. Prahova⟩, părţi cu vad de moară întărite lui Coresi log. 232.
Miroşi, sat ⟨probabil j. Argeş⟩ 9.
Mitrea (Mitre, Mitria), comis mare apoi mare vistier ⟨din Hotărani⟩ 226; soţul jup. Neaga 216; în pricină pentru Balta Albă 104; dăruieşte Episcopiei de Buzău parte cu rumâni în Polaţi 216; în sfatul domnesc: mare comis 1. 5, 6, 10, 12—21, 23—25, 27—29, 31—41, 43—58, 60—62, 64, 67—73, 75, 76, 78—98, 101—105, 107—114, 116, 118—121, 123—127, 129—134, 136—143, 145, 147—151, 153—157, 160—172, 174, 175, 177—180; mare vistier 181, 183, 184, 186, 188—212, 217—219, 221, 223, 225, 227—230, 232—243, 245—248, 251—257;
dă carte 216; probabil acelaşi: **Dumitru,** vistier mare, ţine carte pentru Pulaţi 216;
⟨erori:⟩ Bratul 101; Dumitru 31, 204, 216; Vlad 218.
Mitrea vinde parte în Studina 228.
Mitrofan, egumen al m-rii Cozia 17, 57.
Mitropolia din Tîrgovişte; sate, case, rumâni, ţigani 5, 14, 22, 152, 153; mitropoliţi 14, 22, 152, 153; **Mitropolia** (menţ. 1848) 199.
Mînea, Mîinea:
Mînea v. şi **Stanciul Mînii.**
Mînea (Mîinea) din: Olăneşti vinde parte în Sărăcineşti 122; ~ din Plopul în pricină pentru Vaţa 28.
Mînea, fiul lui Stănia, familie; cu parte în Bîrzeşti 112.
— **Mîinea,** frate cu Stanciul şi Şerban, întărit în Comăneşti 151.
Mînea, partea lui în Groşani 154.
Mînea, popă din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Mînea, tatăl lui Dan cu părţi în Negovani şi Rătunda (menţ.) 12.
Mînea (Mîinea) ⟨diferiţi⟩ vinde părţi în: Pîrscov 34; ~ în Stejar şi în Băneşti 134.
Mîrşa, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩, parte întărită Voicăi 15.
Mîrţcan, popă, familie; înfrăţit în Bulineşti 64.
Mlaştina cea Mare, top. la * Borusu ⟨Independenţa, j. Prahova⟩ 155.
Moceşti, sat ⟨probabil j. Prahova⟩, parte cu vie întărită lui Mircea ş.a. 35.
Mocşa, pîrcălab din Rîmnic, stăpîn 167.
Modohari (Modohar) (?), sat ⟨probabil j. Dolj⟩ 144.
Mogoş v. şi **Stan al lui Mogoş.**
Mogoş din Bucşani, martor 22.
Mogoş înfrăţeşte pe fiicele sale, Dobra şi Sora, peste parte în Stăneşti 212.
Mogoş, întărit în Piscani 254.
Mogoş vinde parte în Pîrscov 43.
Mogoş, vornic, hotarnic la Troeneşti 57.
Mogoşani, sat ⟨probabil j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Şuica mare pîrcălab 1.
Moise, domn al Ţării Româneşti ⟨1529—1530⟩ 1.
Moldova, boieri din Ţara Românească pribegi în ~ 67; Alexandru Mircea plecat în ~ să pună domn pe fratele său, Petru ⟨Şchiopul⟩ 172; lupta lui Petru ⟨Şchiopul⟩ cu Ioan vv. pentru domnie 206, ⟨243⟩.
Molidvişul, pîrîu la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Momoteşti, sat ⟨j. Vîlcea; azi în or. Drăgăşani⟩, părţi cu vie întărite lui Oprea post., apoi ban din Drăgăşani 184, 194.
Moreştiţa, pîrîu la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.
Moş, Moşul:
— **Moşu** cu ceata lui, fiul (?) lui Vlad cel Orb, dăruieşte o ţigancă 232.
Moş (Moşul) cu ceata lui, în pricină pentru Piscul 132, 191.
Moş, frate cu Danciul, vinde parte în Băleşti la vreme de foamete 129.
Moş, popă, partea lui în Căldăruşa 247.
Moş ⟨diferiţi⟩ vinde: ogor la Bărcăneşti 232; ~ la Devesel 54.
Moştişte, rîu, sat pe ~ 224.
Moţea din Răşciori, cu ceata lui, în pricină pentru Cricoveni 178.
Muereasca, sat ⟨j. Vîlcea⟩, hotare; întărit unor cete 170.
Muntele lui Hotnogă, munte la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 168.
Murceşti, sat ⟨Murgeşti, j. Gorj⟩ 42.
Murgeni, sat ⟨Murgeanca, j. Ialomiţa⟩, partea lui Ciumelita întărită lui Cîrstilă slugă domnească 248.
Mustaţă v. **Stoica Mustaţă.**
Mustea v. **Stan Mustea.**
Muşa, fiica lui Buiac, vinde parte în Zeletin 21.
Muşa, fiica lui Stoica, familie; stăpînă în Runcu, Iarci, Cotoruia ş.a. 208.
Muşa, întărită în Seliştioara 135.
Muşa, partea ei în Scurteşti 123.
Muşat, partea lui în Stoichiţa 129.
Muşat, rumân din Cruce 225.
Muşat, ţigan boieresc 235.
Muşat vinde ogor în Bîrzeşti 112.
Muşcel, top. la Olăneşti ⟨j. Vîlcea⟩ 122.
Muşcel, judeţ, sat din ~ (menţ. sec. XIX) 254.
Muşcel, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, partea lui Dragul clucer, cu vie, întărită lui Voico armaş 190.
Muşcelul, sat, întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.

Mușcelușul, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 87.

Mușeteștii de pe apa Vîlsanei, sat ⟨Mușătești, j. Argeș⟩, parte întărită lui Gherghina scriitor și fiilor lui Roșca 10.

Mutul v. **Dragomir Mutul.**

N

Nan v. și **Oprea al lui ~ și Pietrele lui Nan.**

Nan, comis, jupanița și fiii săi în pricină pentru țigani (menț.) 99.

Nan cu ceata sa închină unui boier parte în Zănoaga 12.

Nan cumpără părți în Tătărăi 196.

Nan din: Belciugatul, cu parte în Borusu 155; ~ din Cucuteni, martor 106; ~ din Fiani, vinde parte 63; martor 106; ~ din Priazda, cu parte în Borusu 155.

Nan, frate cu Bucșe, întărit în Zeletin 21.

Nan, frate ⟨de ocină⟩ cu Radul ș.a., stăpîn în Berevoești cu munte și rumâni 84, 86, 222.

Nan, paharnic, dăruit cu satul Cruce 225.

Nancul, popă, întărit peste părți cu vie în Blăjani 74.

Nartea, delnița lui la Bădeni 108.

Nămăești (Nimăești), sat ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 140; parte cu livadă întărită popii Voico 109.

* **Nănișori,** sat ⟨lg. Armășești, j. Ialomița⟩, părți întărite lui Sin slugă domnească 78.

Năpîrteanul v. **Cîrstian Năpîrteanul.**

* **Năpîrteni,** sat ⟨Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩, hotare 87, 164; întărit lui Vlaicul log. și fratelui său 87, 164, 168.

Năsip, sat ⟨Ceplea, j. Gorj⟩ 42.

Năvrap, orășean din Buzău, vinde parte cu vie 92.

Năvrap, pîrîu la * Năpîrteni ⟨Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 87.

Neacșa din Drăgoești v. **Neacșa,** logofeteasa.

Neacșa, fiica lui Bunea, cumnata lui Coresi log.; familie 232.

Neacșa (monahia Mecdotia), fiica lui Dragomir vornic și a Neagăi, dăruiește satele Voicești și Cacaleți m-rii Cotmeana (menț.) 147.

Neacșa, fiica lui Neagoe, familie; întărită peste parte în Cuciul cu grădină și vad de dîrstă 143.

Neacșa, fiica lui Stanciul, familie; cu parte în Rușești cu grădini și munte 208.

Neacșa, fiica lui Stoica, familie; stăpînă în Runcu, Iarci, Cotoruia ș.a. 208.

Neacșa (2), în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.

Neacșa, în pomelnicul dat Mitropoliei de Dragomir mare vornic 14.

Neacșa, jupaniță din Cioceni, în pricină pentru Cricoveni 178.

Neacșa, jupaniță, fiica Caplei mare postelnicească, stăpînă de țigani 136.

Neacșa, jupaniță, fiica lui Staico vornic, stăpînă în Seliștioara 135.

Neacșa, jupanița lui Radul log. din Drăgoești v. **Neacșa,** lofofeteasa.

Neacșa, jupanița lui Voico armaș, stăpînă în Mușcel cu vie 190.

Neacșa, jupaniță, soacra lui Ianache stolnic, în pricină pentru o dușegubină la Șuici 41.

Neacșa, jupaniță, sora lui Diicul ⟨clucer⟩, stăpînă în Futești (menț.) 224.

Neacșa, logofeteasa din Drăgoești, jupanița lui Radul f. mare log.; stăpînă în Voinigești, Cernețul, Vlădimirești ș.a., cu vii, rumâni și țigani 9, 24, 82, 141, 232; dăruiește unei slugi parte în Bălbоșani, pentru slujbă 207.

Neacșa, țigancă boierească 205.

Neacșul, fiul lui Cîrstea, familie; întărit în Popești 96.

Neag v. **Neagul.**

Neaga din Scărișoara, vinde vad de moară 227.

Neaga, femeia lui Radomir, cumnată cu Zlate, întărită peste case în Poenari 200.

Neaga, fiica lui Drăgoi, familie; întărită în Plenița 199.

Neaga, fiica lui Tatul, familie; întărită în Stănești 119.

Neaga, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.

Neaga, întărită în Măniaci 47.

Neaga, jitelnița lui Mitrea mare vist., dăruiește Episcopiei de Buzău parte cu rumâni în Polați 216.

Neaga ⟨diferite⟩, partea ei în: Lihăceni 68, 149; ~ în Scurtești 110, 123.

Neaga ⟨**Teloaei**⟩, jupaniță, sora lui Udrea vornic, stăpînă în Maxenu, Berindești și Udreni 241.

Neagoe ⟨diferiți⟩ cumpără părți în: Măgura 252; ~ în Cîrstienești și în Poenari, cu munte 203.

Neagoe dăruiește parte în Boanta m-rii Boanta 62.

Neagoe, diac mic, scrie acte domnești 70, 109, 120, 210, 243.

Neagoe din: Bălcești, vinde țigancă 194; ~ din Berivoești, jurător, martor 84, 86, 120, 140; ~ din Boteni 120 v.

Neagoe, log; ~ din Boteni, vinde delniță 231; ~ din Copăcel v. **Neagoe**, vătaf; ~ din Neagomirești, martor 84; ~ din Românești, martor 120.
Neagoe, fiii săi avînd ogoare în Bărcănești (menț.) 232.
Neagoe, fiul lui Stoica, partea lui în Bonteni 62.
Neagoe, fiul popii Radul, familie; vinde parte în Bărcănești 232.
Neagoe, frate cu Topcea, întărit în Zeletin 21.
Neagoe, frate cu jup. Voica, familie; vinde vad de dîrstă la Cuciul 143.
Neagoe, în sfatul domnesc 74.
Neagoe ⟨diferiți⟩, întărit în: Bărbulețu 161; ~ în Seliștioara 135; ~ în Tîntava 251.
Neagoe, jupan ⟨din Mărgineni, fiul lui Drăghici vornic⟩, familie (menț.) 12.
Neagoe, logofăt din Boteni, martor 120.
Neagoe (Neagoie), logofăt mare, în sfatul domnesc 175, 181—183, 186, 188—212, 214, 217—219, 221, 223, 225, 227—230, 232—243, 245—248, 251—257; ispravnic în acte domnești 175, 181, 182, 186, 188, 189, 191—193, 195, 197, 198, 200, 202—208, 210, 212, 214, 218, 221, 227—230, 232—239, 242—246, 248, 251—253, 255, 256; vornic ⟨f.⟩, martor 130.
Neagoe, nepotul său, Borcea, cu parte în Vrănești 25.
Neagoe, popă, familie; cu părți în Inotești și Predeal 138.
Neagoe, popă, înzestrează pe sora sa, Elina, cu parte în Bogătești 109.
Neagoe, portar, ispravnic în act domnesc 247.
Neagoe, tatăl lui Vintilă, vinde parte cu vii și livezi în Săteni 107.
Neagoe, tatăl Neacșei și Voicăi, cumpără părți în Cuciul (menț.) 143.
Neagoe, țigan boieresc 114.
Neagoe, vătaf din Copăcel 226.
Neagoe, vătaf, ginerele lui Mihnea pîrcălab, cumnat cu Bolog Ianăș, în pricină pentru Țigănești 192, 230.
Neagoe vinde parte în Măgura 252.
Neagoe, vistier, fiul jup. Caplea, familie; stăpîn în Pîrvulești 181.
Neagoe vornic 130 v. **Neagoe**, log. mare.
⟨**Neagoe**⟩ **Basarab** (Băsărab), domn al Țării Românești ⟨1512—1521⟩ 44, 211; ⟨tatăl⟩ doamnei Roxanda 232; donator la Mitropolie, m-rea Argeș și m-rea Mărgineni 12, 14, 19; cărți menționate de la ~ 28, 138.
Neagoi Pașărescu (Neagoe, ~ Pașapescul) din Stănești, în pricină pentru Blohomi 218.
Neagoe Spînaci, partea lui în Vrănești, cu vie și rumâni (menț.) 25.
Neagoe Șupitul v. **Șupitul**.
Neagole, jitelnița (prima) lui Harvat mare portar, mama lui Țalapi log. (menț.) 240.
Neagole, țigancă boierească 67.
Neagomir, rumân din Vrănești 25.
* **Neagomirești**, sat ⟨lg. Boteni, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 84.
Neagoslav cumpără parte în Bărcănești 169.
Neagul, Neag:
Neagul (Neag) ⟨diferiți⟩ cumpără părți în: Tătărăi 196; ~ în Voroveni 112.
Neagul din: Bărcănești, aldămășar 223; ~ din Inotești vinde parte în Obidiți 37; ~ din Pîrscov vinde parte cu loc de stupină și stînă 34.
Neagul, fiul lui Aramă, familie; vinde parte în Drăghiceni 68, 149.
Neagul, fiul lui Stan, familie; întărit în Popești 96.
Neagul, frate cu Duma, răscumpără parte în Poiana Aldei 53.
Neagul, frate cu popa Dumitru, cu părți în Rogozești 239.
Neagul (Neag) ⟨diferiți⟩, întărit în: Comănița 55; ~ Drăghiceni ș.a. 68, 149; ~ în Tîntava 251; ~ în Trestenicul de Sus 186.
Neagul, orășean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Neagul, partea lui în Căldărușa 247.
Neagul ⟨paharnic din Stăncești⟩, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cirstian post. 14.
Neagul, popă la Biserica Domnească din București 242.
— **Neag**, rumân cu delniță din Retevoești 235.
— **Neag** scrie acte domnești 19, 198.
— **Neag**, slugă domnească, întărit peste părți cu vii și vad de moară în Scărișoara 227.
Neagul, tatăl vitreg al lui Stanciul, înfrățit în Bărcănești 169; v. și **Neagul** din Bărcănești.
Neagul, tatăl lui Stănimir cu parte în Sturzești (menț.) 228.
Neagu, țigan 15.
Neagul (Neagu) ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Românești 212; ~ în Smirdeșteț 233.
Neagul Gîrnotă vinde vie în Broșteni 232.
Neagul Pigunescul din Bezdead, în pricină 59.
Neajlov, pîrîu la Miroslăvești ⟨j. Prahova⟩ 232.
Neajlov, rîu ⟨afluent al Argeșului⟩, sat pe ~ 15.
Nean, rumân cu delniță din Retivoești 235.
Neanca, întărită în Seliștioara 135.
Nechifor cu ceata lui, în pricină pentru Rogozești 150.
Necodim, călugăr, aldămășar pentru Bărcănești 223.
Neacșa vinde parte în Viezuri 183.

Necşat Bildea vinde ogoare în Broşteneasca 232.
Necula, Nicula:
— **Nicola,** bărbier din Bucureşti, martor 100.
Necula din Cerişani v. **Necula,** vătaf.
— **Nicula,** fiul lui Armă, dăruieşte livadă m-rii Sfîntul Nicolae 〈Mihai Vodă〉 26.
Necula, întărit în Trestenic 186.
— **Nicula,** judeţ din Bucureşti, dă cărţi 26, 100.
Necula (Nicula), logofăt, fiul popii Stoica, familie; stăpîn în Racoviţa 209.
— **Nicula,** logofăt, grămătic, nepotul lui Necula log., familie; stăpîn în Racoviţa 209; probabil acelaşi: **Necula** (Nicula), grămătic, logofăt, scrie acte domneşti 10, 28, 105, 166, 186, 192, 215.
Necula, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Necula, postelnic, hotarnic la Turceni 42.
Necula, vătaf din Cerişani, martor 22.
Necula, zugrav din Tîrgovişte, martor 22.
Nedelco, grămătic, scrie act domnesc 37.
Nedelco, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Nedelco, vornic, martor 130.
Negoeşti, sat 〈j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti〉, parte întărită jup. Maria 95; întărit lui Tatul log. şi jup. Caplea 177.
Negoeţă, logofăt, scrie zapis pentru Voinigeşti 9.
Negoiasa vinde ogor în Ciorăşti 174.
Negovan, partea lui cu vad de moară în Negovani (menţ.) 12.
Negovani, sat 〈Valea Nicovani, j. Prahova〉, parte întărită m-rii Mărgineni 12.
Negre, 〈fiul lui Cîrstian post.〉, în pomelnicul Mitropoliei 14.
Negre, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.
Negre (Negrea), 〈portar〉, cu drepturi în Ruşi 105; în pricină pentru Lazuri 85.
Negre, postelnic, nepotul lui Cîrstian vornic din Stănceşti, familie; donator la m-rea Mărgineni 12; în pomelnicul Mitropoliei 14.
Negre, slugă domnească din Mihăeşti, familie; stăpîn de ţigani 99.
* **Negreasca,** sat 〈probabil lg. Odaia Banului, j. Buzău〉, parte întărită lui Gherghe; om spînzurat pentru furt 236.
Negreşti, sat 〈j. Muşcel; azi j. Argeş〉 71.
Neguţ, logofăt din Bezdead 59.
Neia vinde selişte în Comanca 54.
Neicul, fiul lui Calevit călugăr, familie; cu parte în Bulineşti 64.
Neicul, grămătic din Apele Vii, vinde ţigani 114.
Nenciul v. şi **Drumul lui Nenciul.**
Nenciul din Albeşti, tatăl lui Oprea ş.a. (menţ.) 118.
Nenciul, fiul lui Brateş, familie; întărit în Seliştioara 135.
Nenciul, întărit în Seliştioara 135.
Nichifor v. **Nechifor.**
Nicoară vinde parte în Studina 228.
Nicodim v. **Necodim.**
* **Nicuia,** sat 〈j. Dolj〉 dobîndit de Dragul spătar pentru slujbă; întărit lui Pîrvu log. 98, 114.
Nicula v. **Necula.**
Niculţea, fiul Mariei, vinde parte în Poiana Aldei 53.
Nimăeşti v. **Nămăeşti,** sat.
Nistor, tatăl Dobrei, partea lui în Scurteşti (menţ.) 110, 123.
Nistor, ţigan boieresc 181.
Noiastran (?), top la Filiaşi 〈j. Dolj〉 58.
Novac, moşie la Tigveni 〈j. Argeş〉 237.
Nucetul, m-re 〈j. Dîmboviţa〉; sat, vii, vinăriciuri, rumâni, ţigani 127.
Nucetul, top. la Şofrînceni 〈Sofrăceni, j. Gorj; azi Curtişoara〉 210.

O

Oană (Oana) 〈diferiţi〉 întărit peste parte în: Robăneşti 139; ~ în Seliştioara 135; ~ în Tîntava 251.
Oana Pereş (~ Pereşul), moşul lui Nicula log., cumpără părţi în Racoviţa (menţ.) 209.
Oancea, Oncea:
Oancea din: Albeşti, scrie acte domneşti 108, 111; martor 84; ~ din Cucurezi v. **Oancea al lui Găojină**; ~ din Mihăeşti v. **Oancea,** slugă domnească; ~ din Stăpîni 〈Stîlpeni〉, martor 231.
— **Oncea,** fiul jup. Martin cel bătrîn din Piteşti, martor 115.
Oancea, fiul lui Drăgoi, familie; cu parte în Pleniţa 199.
Oancea, frate cu Bălan ş.a., cumpără moară la Pîrscov 34.
Oancea, frate cu Geană, în pricină pentru Bătieşti 253.
Oancea, frate cu Stanciul, întărit peste parte în Tîntava 251.
Oancea 〈diferiţi〉, întărit peste parte în: Călineşti 256; ~ în Groşani 38.
Oancea, nepot de văr lui Codrea log., cu parte şi vad de moară în Purcăreni 31.
Oancea, partea lui la Svinteşti 93.

Oancea, slugă domnească din Mihăeşti, fiul jup. Maria, familie; stăpîn de ţigani 99.

Oancea, soţul Bolcăi, partea lui în Popeşti (menţ.) 232.

— **Once** (Onciul), unchiul lui Crăciun ş.a., partea lui în Comăneşti (menţ.) 151.

Oancea al lui Găojină (Găojină) din Cucurezi, tatăl lui Radul 209.

* **Obidiţi,** sat ⟨probabil lg. Cotorca, j. Buzău⟩, hotare; parte întărită lui Manea şi Staico 37.

Obileşti v. **Bieleşti,** sat.

Obislavul, sat ⟨j. Vlaşca; azi Grozăveşti, j. Dîmboviţa⟩, partea lui Hamza ban întărită m-rii Glavacioc 45.

Obîrşia, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ în hotar cu Sturzeşti 228.

Obîrşia Filiaşului, top. la Filiaşi ⟨j. Dolj⟩ 58, 125.

Oblucíţa, sat ⟨or. Isaccea, j. Tulcea⟩, sîrbi din ~ 236.

Ocina Părinţilor, top. la Amărăştoaia ⟨Amărăştii de Jos, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ 191.

Ocna Mare, ⟨tîrg; Ocnele Mari⟩ 57.

Odolean cu ceata sa întărit peste parte în Muereasca 170.

Oeşti v. **Ueşti,** sat.

Ogurlu întărit peste parte în Pîrscoveni 52.

Olăneşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 9, 122.

Olt, rîu; schimbarea cursului, matcă veche 79; sate pe ~ 24, 57, 79, 214, 256.

Olteţ, rîu ⟨afluent al Oltului⟩, sat pe ~ 94.

Oltina, sat (?) ⟨lg. Borcea, j. Ialomiţa; azi j. Călăraşi⟩, în hotar cu Tîmbureşti 148.

Onceoae vinde parte în Veţicheşti 71.

Oprea v. şi **Stanciul al lui Oprea.**

Oprea, ban din Drăgăşani, soţul Vlădaiei; stăpîn în Momoteşti cu vie şi de ţigani 184, 194; postelnic 184; v. şi **Oprea,** spătar.

Oprea cu ceata lui, în pricină pentru Mihoveni 189.

Oprea cumpără loc de casă la Muereasca 170.

Oprea din: Cîrstieneşti v. **Oprea,** vătaf; ~ din Drăgăşani v. **Oprea,** ban; ~ din Pîrscov vinde parte şi moară 34; ~ din Plopşor, megiaş hotarnic 42; ~ din Rătivoeşti, fiul lui Drăghici, stăpîn în Şuici, Voiceşti, Pleşeşti ş.a. 41, 162; martor 120; ~ din Stolniceni, martor 226; ~ din Sturzeni, frate cu jup. Stanca, familie 69.

Oprea, fiul lui Nenciul, familie; întărit peste parte în Albeşti 118.

Oprea, fiul lui Orbul din Ţînţăreni, vinde ţigani 58.

Oprea, fiul lui Stanciul din Spinişor, vinde ţigancă 125.

Oprea, fiul lui Vîlcul, familie; înfrăţit în Cîineştii de pe Otăsău 103.

Oprea, fiul lui Zlate, vinde delniţă în Pietrari 161.

Oprea ⟨diferiţi⟩, întărit peste parte în: Groşăneasca 37; ~ în Păuşeşti şi în Prundeni 44; ~ în Robăneşti 139; ~ în Tîntava 251; ~ în Trestenicul de Sus 186.

Oprea, popă din or. Rîmnic ⟨Vîlcea⟩, martor 226.

Oprea, popă, în pricină pentru Păuşeşti şi Prundeni 44.

Oprea postelnic v. **Oprea,** ban din Drăgăşani.

Oprea, rumân cu delniţă din Retevoeşti 235.

Opre, rumân din Cruce, încearcă să se judecească 225.

Oprea scrie act domnesc pentru Popeşti 179.

Oprea, spătar, frate cu Stanciul, stăpîn în Filiaşi şi Frasinul cu rumâni şi ţigani 58, 125; v. şi **Oprea,** ban din Drăgăşani.

Oprea, tatăl Sorei, înzestrează pe fiica sa cu părţi în Floreşti 195.

Oprea, ţigan, vinde loc de casă în Bucureşti 100.

Oprea, ţigani: boiereşti 1, 99, 136, 232; ~ m-resc 147.

Oprea, vătaf din Cîrstieneşti, cu ceată 162.

Oprea al lui Nan vinde parte în Tigveni 237.

Oprea Grecul, întărit peste parte în Coamăniţa 55.

Oprina, mama (?) lui Balcul ş.a., partea ei în Verneşti (menţ.) 246, 250.

Oprinca, ţigan 89.

Opriş, din Voinigeşti, martor 16.

Opriş, popă din Voinigeşti, martor 16.

Opriş, socrul lui Radul cu parte în Bonteni (menţ.) 62.

Opriş vinde parte în Tigveni 237.

Oprişan, martor pentru Blagodeşti 128.

Orbul din Ţînţăreni, tatăl lui Oprea (menţ.) 58.

Orlea, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit m-rii Cozia, dania lui Mircea cel Bătrîn; cumpărat de megieşi, redobîndit de m-re 17.

Orzea, ţigan, fiii săi vînd loc de casă în Bucureşti (menţ.) 100.

Oslui (Olenu) (?), sat ⟨probabil j. Dolj⟩ 144.

Otăsău, pîrîu ⟨afluent al Oltului⟩, sat pe ~ 103.

P

Padina cu Piatră, top. la * Piscul Voivodului ‹Prapor, j. Romanați; azi j. Dolj› 191.
Padina lui Stănuiu (~ lui Stănia), top. la Drăghiceni ‹j. Romanați; azi j. Olt, în or. Caracal› 68, 149.
Padina lui Pițu, Padina Seacă, topice la Trestenic ‹j. Vlașca; azi j. Giurgiu› 186.
Paia din Cîlnic, soră cu Miclăuș, întărită peste părți în Ermonești și Suhodol 146.
Palavul v. **Albul Palavul.**
Panciu, fiii săi vînd parte în Bîrlești (menț.) 210.
Pană, „năpastă" plătită lui de Crăciun din Poenari (menț.) 140.
Papa, popă, traduce hrisov (menț. sec. XIX) 161.
Papalea, țigan boieresc 67.
Paporna, baltă (?) ‹Toporna; la Basarabi, j. Dolj›, hotare 187.
Paraschivul, delnița lui la Năpîrteni 87.
Pardos, partea lui în Blagodești (menț.) 12.
Pascotă din Zăicoi, martor 77.
Pascul vinde parte în Poaiana Aldei 53.
Pașadia v. **Radul Pașadia.**
Pașapescul, Pașărescu v. **Neagoi Pașărescu.**
Pașiva, țigan boieresc 136.
Paște-Rău, vinde parte în Șofrînceni 210.
Patea, frate cu Lazăr, întărit peste parte în Robănești 139.
Paul cumpără parte în Coșcodia 221.
Păcală vinde parte cu vie în Cepturile 75.
Pădure, țigan boieresc 114.
Pădureți, sat 134.
Păltinet, top. la Muereasca ‹j. Vîlcea› 170.
* **Păscăești,** sat ‹lg. Runcu, j. Argeș; azi j. Vîlcea› cu rumâni, vîndut de Neacșa logofeteasa și Radul Bidiviul lui Dobromir mare ban 24.
Păstrăvan, țigan boieresc 125.
Păstreni, sat ‹j. R. Sărat; azi probabil j. Brăila› 48.
Pătîrlage, sat ‹j. Săcuieni; azi j. Buzău›, parte întărită lui Lera ș.a. 156.
Pătrașco v. **Petrașco.**
Pătru, Petru:
Pătru cu ceata lui, întărit în Șoptani și Mălureni 201.
Pătru, dascăl, frate cu Filip (menț. 1701) 53.
Pătru din: Calopăr, megieș hotarnic 42; ~ din Livezi, martor 130; ~ din Sărdănești, megieș hotarnic 42.
Pătru, ‹fiul lui Dragomir mare vornic›, în pomelnicul Mitropoliei 14.
Pătru, frate cu Barbul și Bogdan, întărit peste parte în Groșani 154.
Pătru, frate cu Chesar, familie; partea lui în Bădeni (menț.) 18.
Pătru ‹diferiți›, întărit peste parte în: Coșcodia 221; (2) ~ în Seliștioara 135.
Pătru (Petru), logofăt, scrie acte domnești 171, 252.
Pătru, nepotul lui Codrea log., cu parte și vad de moară la Purcăreni 31.
Pătru, popi: cumnat cu Albul, partea lui în Nănișori 78; ~ din Bezdead, hotarnic 59; ~ văr cu Diicul log., stăpîn în Cîrstienești, Văleni și Rădăcinești, cu vie și moară 101.
Pătru, postelnic, soțul jup. Dumitra, familie; stăpîn în Ulița 39.
Pătru, postelnic, ‹tatăl› lui Vlaicu log. și Mihnea, stăpîn în Năpîrteni ș.a. (menț.) 87, 168.
Pătru, slugă domnească, dăruit de domn cu parte în Bohanul, pentru slujbă 49.
Pătru (2), slugi domnești, cu parte în Lipia 8.
Pătru, țigani boierești 125, 136.
Pătru vinde parte în Comănița 55.
Pătru Bragă, bunicul lui Pravăț și Dragomir postelnici, cotropește satul Crăpești (menț.) 23.
Petru ‹cel Tînăr› (Pătru), domn al Țării Românești ‹1559—1568› 28, 75, 140, 166, 201, 232, 246; la Țarigrad 156; donator 148; cărți menționate de la ~ 59, 156, 225, 256.
— **Petru ‹Șchiopul›**, domn al Moldovei ‹1574—1579; 1582—1591›, frate cu Alexandru Mircea 172, 206; încercări de a lua domnia; lupta cu Ioan vv. 172, 206.
* **Păulești,** seliște ‹lg. Mălureni, j. Argeș› întărită lui Lal slugă domnească ș.a. 201.
Păușești (Poușești), sat ‹j. Vîlcea› 194; părți întărite lui Radu ș.a. 44.
Peicul, fiul lui Sîrbul din Lubnic, cumpără părți 4.
Pereș, Pereșul v. **Oană Pereș.**
Peri, sat ‹j. Mehedinți› 4.
Perinca scrie acte domnești 151, 167, 199.
Periș, sat ‹j. Ilfov; azi Sect. agr. Ilfov›; drum la ~ 196.
Perișor, sat ‹j. Dolj›, parte dăruită de jup. Maria lui Stepan f. mare clucer 144.
* **Peștera,** sat ‹j. Mehedinți›, parte întărită Mușei ș.a. 208.
Peștișani, sat ‹j. Gorj› întărit jup. Vlădaia 180.
Petco, întărit peste parte în Seliștioara 135.

Petraşco, Pătraşco:

— **Pătraşco,** în pricină pentru Văcăreşti şi Borceşti 73.

Petraşco din Cepari, dăruieşte parte în Bumboeşti şi ţigani m-rii Cotmeana (menţ.) 147.

Petraşco ⟨cel Bun⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1553—1557⟩ 11, 12, 17, 27, 82, 98, 141, 148, 253; cărţi menţionate de la ~ 44, 129, 179, 192, 230, 256.

Petriman vinde parte în Comăniţa 55.

Petru v. **Pătru.**

Piatra, Piiatra:

Piatra, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Piatra Crepăturei, top. la Călineşti ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.

— **Piiatra Găurită, ~ Hierului Cîrlig,** topice la Bezdead ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.

Piatra Priboiului, top. la Călineşti ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.

Pietrari, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Dobrotă 161.

Pietre, Pietrele lui Nan, topice ⟨la Fieni, j. Dîmboviţa⟩ 63.

Pietricica Cerbului, top. la Călineşti ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.

Pietroşani, sat ⟨j. Prahova⟩ 232; întărit jup. Maria, ⟨sora lui Pătraşcu cel Bun⟩ 95; întărit lui Tatul log. şi jup. Caplea 177.

Pigunescul v. **Neagul Pigunescul.**

Piiatra v. **Piatra.**

* **Pileşti,** sat ⟨lg. Bolintin, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩, hotarul Pileştilor (Pilişterul) în hotar cu Tîntava 251.

Pilul, top. la Tătărăi ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩ 196.

Pinul v. **Vîrful Pinului,** top.

Pipoe vinde parte în Studina 228.

Piprea, fiul lui Cîrstea, frate cu Comcea, cu parte în Rogoz 8.

Pisc, partea lui în Călineşti (menţ.) 256.

Piscani jud. Muşcel, sat ⟨azi j. Argeş⟩ 164, 222; parte întărită lui Radu ş.a. 254.

Piscu, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Piscu, top. la Trestenic ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 186.

Piscul sat v. **Piscul Voievodului.**

Piscul cu Goruni, top. la Comăniţa ⟨j. Olt⟩ 55.

Piscul cu Piatră, top. la * Piscul Voievodului ⟨Prapor, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ 191.

Piscul Groşilor, top. ⟨probabil la Voroveni, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 112.

Piscul Surului, top. la Trestenic ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩ 186.

* **Piscul Voievodului** (Piscul), sat ⟨Prapor, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, hotare 191; fîntînă 132, 191; întărit jup. Calea 132, 191; ceată bătută în divan 191.

Pisculeşti, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit m-rii Mărgineni 12.

Pisculiţa, top. la * Blohomi ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 218.

Piteşti, ⟨oraş⟩ 22; locuri în jurul oraşului 115, 244; mori, livezi, vii 115, 213; case 213; popă. 115.

Piţug v. **Radul Piţug.**

Pîrhaviţa, top. la Ciorăşti ⟨j. Vîlcea⟩ 174.

Pîrloagele, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Pîrscov, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi cu stupină, stînă şi moară întărite lui Bălan ş.a. 34; părţi cu stînă, fătăciune şi stupină întărite lui Tihul 43.

Pîrscovelul, pîrîu la Pîrscov ⟨j. Buzău⟩, moară pe ~ 34.

* **Pîrscoveni,** sat ⟨lg. Lipia, j. Buzău⟩, parte întărită lui Stoian şi Ogurlu 52.

Pîrscu cumpără părţi în Stejar şi Băneşti 134.

Pîrscu, sat ⟨Pîrscovelul, Celaru, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, parte întărită lui Stanciul ş.a. 188.

Pîrţul, ţigan boieresc 232.

Pîrva, jupaniţă, fiica lui Badea post.. stăpînă în Berevoeşti şi Bircii, cu munte, mori şi rumâni 86, 120.

Pîrvul ban v. **Pîrvul Craiovescu.**

Pîrve, întărit peste parte în Seliştioara 135.

Pîrvul, clucer al doilea, fiul lui Stepan f. mare clucer, donator la m-rea Coşuna 159.

Pîrvul din: Caracal, martor 144; ~ din Craiova v. **Pîrvul Craiovescu**; ~ din Drăgoeşti v. **Pîrvul,** post.; ~ din Lubnic, tatăl lui Stanciul (menţ.) 4.

Pîrvul, frate cu Duma şi Voica, cu parte în Mîrşa 15.

Pîrvul, postelnic din Drăgoeşti, tatăl lui Udrişte (menţ.) 60, 82; stăpîn în Cerneţul şi Cîmpul lui Balotă 82.

Pîrvul vinde vie în Smîrdeşteţ 233.

Pîrvul ⟨Cherbeleţ⟩, logofăt, grămătic, fiul lui Cherbeleţ, nepotul lui Dragul spătar; familie 98, 114; stăpîn în Comani, Nicuia, Sulari ş.a. cu bălţi, rumâni şi ţigani 93, 98, 114, 130, 204.

Pîrvul ⟨Craiovescu⟩, ban ⟨fiul lui Pîrvul vornic⟩ (menţ.) familie 98; stăpîn în Lipov, donator 242; ia duşegubină 204; martor 176.

Pîrvuleşti, familie 118.

Pîrvuleşti lîngă Tîrgovişte, lîngă Dragomireşti, sat ⟨Decindeni, j. Dîmboviţa⟩ vîndut de Stana logofeteasa lui Ivan mare medelnicer 126; parte lăsată de jup. Caplea lui Ivan mare medelnicer şi jup. Maria 181.

Piţu v. **Padina lui Piţu.**

* **Plăseni,** sat ⟨probabil lg. Creţeşti, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩, parte întărită Anei şi Slavnei 255.

Plătiţa, pîrîu la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.

Pleașa cea Mare, ~ lui Epure, topice la * Năpîrteni ⟨Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 87.
Plenița, sat ⟨j. Dolj⟩, părți întărite lui Stan ș.a. 199.
Plepea v. **Dragomirul Plepei.**
Pleșa, țigan (menț.) 58.
* **Pleșești,** sat ⟨lg. Văleni, j. Argeș⟩, parte întărită lui Oprea din Rătivoești 41.
Plop, top. la Tigveni ⟨j. Argeș⟩ 237.
Plop, vătaf din Dobronul, stăpîn de țigani 198.
Plopeni, sat ⟨j. Prahova⟩ cu moară, întărit m-rii Mărgineni, dania lui Drăghici vornic 12.
* **Plopi,** sat ⟨probabil lg. Bujoreni, j. Vîlcea⟩ 81.
Plopșor, sat ⟨j. Gorj⟩ 42.
* **Plopul,** sat ⟨probabil lg. Vața, j. Olt; azi j. Argeș⟩ 28.
Plosca, sat ⟨j. Dolj⟩ al lui Barbul ⟨Benga⟩ post.; daturi boierești luate de m-rea Tismana 215.
Poarta, top. ⟨probabil la Voroveni, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 112.
Poarta ⟨~ Otomană⟩, boier din Țara Româmească la ~ 29; v. și **Țara Turcească** și **Țarigrad.**
Pobircu, întărit peste parte în Seliștioara 135.
Peciovaliștea, ~ Mică, topice la Călinești ⟨j. Vîlcea; azi în or. Brezoi⟩ 256.
Podeni, sat ⟨j. Argeș⟩, parte întărită lui Oprea din Rătivoești 41.
Podgorie v. **Ștefăneștii de Podgorie,** sat.
Podișoare, top. la Bădeni ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 108.
Podul Albinei, top. la Bîrzești ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 112.
Podul de Sus, luncă la * Năpîrteni ⟨Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 87.
Podul lu Dragomir, moșie la Vîlcănile ⟨Vulcana, j. Dîmbovița⟩ 106.
Poenari, Poinari:
Poenari, sat ⟨c. Corbeni, j. Argeș⟩, parte cu munte întărită lui Șteful ș.a. 203.
— **Poinari,** sat ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩, părți întărite lui Dan; năpastă 140.
Poenari, sat ⟨Schitu Poienari, j. Vlașca; azi j. Teleorman⟩, parte cu ogrăzi întărită lui Dobre slugă domnească, popii Dumitru ș.a. 200.
Poeni (Poiana Aldei), sat ⟨Poienile, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, curătură întărită lui Vlad ș.a. 36; părți întărite lui Mihăilă ș.a. 53; părți întărite lui Stroe ș.a. 175.
Poiana, deal la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.
Poiana, sat ⟨j. Dîmbovița⟩, parte vîndută lui Stanislav 106.
Poiana, sat ⟨Poiana Mare, j. Dolj⟩ în hotar cu Comani 98.
Poiana, sat ⟨probabil j. Ialomița⟩ 155.
Poiana Aldei v. **Poeni,** sat.
Poiana Coșei, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 168.
Poiana Părăsită, top. la Comănița ⟨j. Olt⟩ 55.
* **Poiana Zlătarului** (Poenile Zlătariului), sat (?) ⟨lg. Mocești, j. Prahova⟩, părți întărite lui Mircea ș.a. 35.
Poiată vinde parte în Șofrînceni 210.
Poienile v. **Poeni,** sat.
Poinari v. **Poenari,** sat.
Popa cumpără părți în Voroveni 112.
Popeasa, drum la Comănița ⟨j. Olt⟩ 55.
Popești, sat ⟨probabil c. Mihăilești, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩, parte întărită lui Stănislav ș.a. 96.
Popești, sat ⟨probabil c. Vasilați, j. Ilfov; azi j. Călărași⟩ 246.
Popești, sat ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploiești⟩, parte întărită slugilor domnești Staico și Barbul 179; parte întărită lui Coresi log. 232.
* **Popești,** sat ⟨* Popeștii de la Otăsău, j. Vîlcea⟩ 226.
Popisul din Trestioara, megieș hotarnic 42.
Porca v. **Manea Porca.**
Porcul vinde parte în Bărbulești 117.
Portița top. la * Borusu ⟨probabil Independența, j. Prahova⟩ 155.
Posobești, sat ⟨j. Buzău⟩, parte întărită lui Stoica 238.
Poșirlie vinde parte în Scărișoara 227.
Potcoavă, întărit peste parte în Seliștioara 135.
Potelul, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ întărit m-rii Bistrița 104.
Potropop, top. la Cucuteni ⟨j. Dîmbovița⟩ 106.
Poușești v. **Păușești,** sat.
Prahova, ⟨județ⟩, sat în ~ 12.
Prahova, rîu, sat pe ~ 232.
Prahovița Mică, pîrîu la * Borusu ⟨probabil Independența, j. Prahova⟩ 155.
Prapor Prevăș, în hotarnica satului Piscul 191.
Praporul, sat ⟨j. Romanați; azi j. Dolj⟩ 191.
Pravăț, fiul jup. Anca nepoata lui Radu ⟨Paisie⟩, familie; stăpîn în Izlaz 214.
Pravăț, postelnic, nepotul lui Pătru Bragă, în pricină pentru Crăpești 23.
Praxia călugăriță v. **Calea Borcioaia.**
Prădălicești, sat ⟨probabil j. R. Sărat⟩, parte întărită lui Drăghici ș.a. 102.
Preajva, sat ⟨Preajba, j. Gorj; azi în mnc. Tîrgu Jiu⟩ întărit Mușei ș.a. 208.
Precinenori (?), sat ⟨probabil j. Mehedinți⟩ 4.
Preda v. și **Barbul al lui Preda.**
Preda clucer din Lăngești, tatăl jup. Velica, socrul lui Șuica mare pîrcălab (menț.) 1.
Preda, dăruiește loc m-rii Boanta 62.

Preda, jupan, fiul lui Badea clucer, dăruieşte vii şi livezi în Bucşani m-rii Mărgineni 12.
Preda vinde vie în Smîrdeştet 233.
Preda ⟨**Buzescu**⟩, fiul lui Vlad ban, frate cu Radul şi Stroe, stăpîn în Cruce 211, 225; pribeag 211.
Predeal, Prideal:
— **Prideal**, sat ⟨Predeal, j. Prahova⟩ întărit popii Neagoe ş.a. 138.
Predeal, top. la Poeni ⟨Poienile, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 175.
Predealul Buzăului, ⟨deal⟩ la Bădeni ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 18.
Prevăş v. **Prapor Prevăş.**
Priazda, sat 155.
Priboiani, sat ⟨Priboieni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 7.
Priboiul v. **Piatra Priboiului.**
Priboiul, pîrîu la Valea Lungă ⟨~ Ogrea, j. Dîmboviţa⟩ 59.
Prideal v. **Predeal.**
Prislop, top. la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
Prodana, mama lui Bîrzea, cumpără părţi în Scărişoara 227.
Prodana, preoteasă din Lihăceni, vinde parte în Drăghiceni 68, 149.
Prodilă, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Proica, frate cu Dumitru, întărit peste parte în Băneşti cu casă şi un rumân 65.
Protopop v. **Potropop,** top.
Prundeni, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Radu ş.a. 44.
Prunişor, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 24.
Pucheni, sat ⟨j. Prahova⟩ 196.
Puiul din: Frumoşani, frate cu Radul, cu parte în Borusu 155; ~ din Ruşi, cu parte în Borusu 155.
Puiuşorul, ⟨lac⟩ la * Borusu ⟨Independenţa, j. Prahova⟩ 155.
* **Pulaţi** (Polaţi), sat ⟨probabil lg. Tisău, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, parte întărită Episcopiei Buzăului, dania lui Mitrea mare vornic 216.
Punghina din Soare, vinde parte 68, 149.
Purcărenii de la Rîul Doamnei, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, parte cu munte şi moară întărită lui Codrea log. şi jup. Anca 31, 46, 137, 171.
Putină, întărit peste parte în Groşăneasca 37.
Puturosul, pîrîu la Bezdead ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Puzrea, ţigan boieresc 136.

R

Racotă, hotarul lui la Bezdead 59.
Racoviţa, sat 27.
Racoviţa, sat ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, partea Răcovicenilor în hotar cu Călineşti 256.
* **Racoviţa,** sat ⟨lg. Gogoşari, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩, drum la ~186; părţi întărite lui Nicula log. ş.a. 209.
Rada v. şi **Gura Văiei Radei.**
Rada, fiica jup. Cîrstina sora lui Radu ⟨Paisie⟩, familie 214.
Rada, fiica lui Dragul şi soţia lui Manea, vinde parte în Bărcăneşti 232.
Rada, fiica lui Miroslav, familie; cu parte în Bulineşti 64.
Rada, jupaniţă, nepoata lui Stan clucer, ⟨soţia lui Balea portar⟩, familie; stăpînă în Vaţa 28.
Rada, partea ei în Tătărăi (menţ.) 196.
Rada, ţigănci boiereşti 15, 67.
Radomir, frate cu Zlate, lasă soţiei sale, Neaga, case în Poenari (menţ.) 200.
Radomir, întărit peste parte în Trestenic 186.
Radomir, rumân din Vrăneşti 25.
Radomir, sat (?) ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, vie dăruită de Armanca diaconeasa m-rii Boanta 62.
Radoslav, întărit peste parte în Trestenic 186.
Radoslav scrie act domnesc 194.
Radovan, sat ⟨j. Dolj⟩, vie întărită lui Lupu vătaf 114.
Radul armaş v. **Radul Scurtul.**
Radul clucer v. **Radul,** vist.
Radul cu ceata lui, fiul (?) lui Vlad cel Orb, dăruieşte ţigancă 232.
Radul ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Borduşani 65; (2) ~ în Coşcodia 221; ~ în Poiana Aldei 53; ~ în Stejar şi în Băneşti 134; ~ în Voroveni 112.
Radul, cu părţi în Păuşeşti şi Prundeni, donator la m-rea Govora (menţ.) 44.
Radul ⟨diferiţi⟩ dăruieşte: un loc m-rii Boanta 62; ~ parte în Voinigeşti 16.
Radul din: Berivoeşti, frate ⟨de ocină⟩ cu Dragomir ş.a., stăpîn peste parte cu rumâni şi munte 84, 86, 222; ~ din Boldeşti v. **Radul,** stolnic; ~ din Brătiani, martor 84; ~ din Brîncoveni v. **Radul** post.; ~ din Calopăr, hotarnic 42; ~ din Drăgoeşti v. **Radul,** log. şi **Radul Bidiviul**; ~ din Florinta (?), martor pentru Borceşti 77; ~ din Filiaşi, vinde ţigani 58; ~ din Frumoşani, frate cu Puiul, cu parte în Borusu 155; ~ din Furnicoşi, martor 120; ~ din Goleşti v. **Radul,** vist.; ~ din Grădiştea v. **Radul Bivol**; ~ din Jupîneni, martor 71; ~ din Mihăeşti v. **Radul,** slugă domnească; ~ din Pîrscov, vinde moară 34; ~ din Plopi, vinde loc de casă

în Bujoreni 81; ~ din Stăneşti, în pricină pentru Blohomi 218; ~ din Stăneşti, în pricină pentru Măniaci 47; ~ din Suslăneşti, martor 140; ~ din Voinigeşti, martor 16.
Radul, fiul jup. Vintilă ⟨din Mărgineni⟩, frate cu Drăghici, dăruieşte satul Stăneşti m-rii Mărgineni (menţ.) 12.
Radul, fiul jup. Neacşa logofeteasa v. **Radul,** fiul lui Radul log. mare.
Radul, fiul lui Albul mare clucer ⟨din Goleşti⟩, nepotul Caplei mare postelnicească 136.
Radul, fiul lui Bratul şi frate cu Bratul, în pricină pentru Racoviţa 209.
Radul, fiul lui Bratul log., scrie act domnesc 235; v. şi **Radul,** grămătic.
Radul, fiul lui Cîrstea, familie; întărit peste parte în Popeşti 96.
Radul, fiul lui Danciul al lui Bogdan din Popeşti; pribeag, vinde parte în Verneşti 246.
Radul, fiul lui Fătul, familie; via sa la Broşteni 232.
Radul, fiul lui Mircea din Moceşti, familie; cu parte la Poiana Zlătarului 35.
Radul, fiul lui Oancea al lui Găojină din Cucurezi, în pricină pentru ţigani 209.
Radul, fiul lui Radul mare log. şi al jup. Neacşa din Drăgoeşti 207, 232.
Radul, fiul lui Radul şi nepotul jup. Neacşa lofofeteasa din Drăgoeşti, familie 232.
Radul, fiul lui Radul Paşadia mare post. şi frate cu Dragomir 160.
Radul, fiul lui Socol şi nepotul lui Dragomir post., familie; stăpîn în Boldeşti 145.
Radul, fiul lui Stănia, familie; înfrăţit în Bîrzeşti 112.
Radul, fiul lui Stănislav, familie; întărit peste parte în Popeşti 96.
Radul, fiul lui Tudor post. v. **Radul Bidiviul.**
Radul, fiul popii Neagoe şi frate cu Dobrotă, întărit peste părţi în Inoteşti şi Predeal 138.
Radul, frate cu Balea slugă domnească şi Stanciul, întărit peste parte cu vaduri de moară la Ruşi 105.
Radul, frate cu Balea şi Stan, întărit peste parte în Tîntava 251.
Radul, frate cu Bălan ş.a., cumpără moară la Pîrscov 34.
Radul, frate cu Bogdan, înfrăţit în Groşani 131.
Radul, frate cu Bogdan, întărit peste parte în Comăniţa 55.
Radul, frate cu Diicul şi Voico, întărit peste parte în Tîntava 251.
Radul, frate cu Dragomir ş.a. v. **Radul** din Berivoeşti.
Radul, frate cu Preda şi Stroe v. **Radul Buzescu.**
Radul, frate cu Tudoran, vinde loc în pădurea Bărcăneştilor 90.
Radul, frate cu Stanciul Moldovan, vinde parte în Şofrînceni 210.
Radul, frate cu Stoica, înfrăţit de tatăl său vitreg, Vladul, peste parte în Studina Sturzii 229.
Radul, ginerele lui Opriş, partea lui în Bonteni 62.
Radul, grămătic, scrie acte domneşti 84, 86; v. şi **Radul,** fiul lui Bratul log.
Radul, înfrăţit peste părţi în Blagodeşti 249.
Radul (2), în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.
Radul, în pricină pentru Racoviţa 209.
Radul ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Călineşti 256; ~ în Groşani 38; ~ în Lazuri 72; ~ în Păuşeşti şi în Prundeni 44; ~ în Piscani 254; ~ în Pleniţa 199; (2) ~ în Seliştioara 135.
Radul, logofăt mare (f.) din Drăgoeşti (menţ.); soţul jup. Neacşa, familie 80, 82, 141, 232; stăpîn în Cerneţul, Medvejde ş.a. cu rumâni şi ţigani 80, 82, 232; donator la m-rea Govora 80; dăruieşte boier, pentru slujbă 167.
Radul, martor pentru Blagodeşti 128.
Radul, nepotul lui Pătru slugă domnească, stăpîn în Lipia 8.
Radul, partea lui în Bonteni 62.
Radul, popă, cumpără părţi în Sturzeşti şi Studina 228.
Radul, popă, fiul popii Stan, tatăl lui Neagoe şi Zlate 232.
Radul postelnic 211 v. **Radul Buzescu.**
Radul, postelnic ⟨din Brîncoveni⟩, fiul jup. Maria din Caracal, frate cu Danciul post. şi Datco, stăpîn în Perişor 144.
Radul postelnic din Drăgoeşti v. **Radul Bidiviul.**
Radul, rumân cu delniţă din Retevoeşti 235.
Radul, slugă domnească din Mihăeşti, familie; stăpîn de ţigani 99.
Radul, soţul Rădoaei, tatăl lui Barbul cu parte în Curte ⟨Curtişoara⟩ 210.
Radul, soţul Vişei, înfrăţeşte pe fiica sa, Maria şi pe bărbatul ei, Stanciul, peste parte în Creţeştii de Margine 255.
Radul, stolnic ⟨din Boldeşti⟩, fiul monahiei Ifrosina, dăruieşte ţigani Mitropoliei (menţ.) 5.
Radul, tatăl lui Iacov şi Dragomir, întărit peste parte cu vii, livezi şi curături în Săteni 107.
Radul, tatăl lui Stanco stăpîn în Boteni (menţ.) 66.
Radul, ţigani: ai Mitropoliei 22; ~ boiereşti 1, 93, 136, 194; lăutar 159.
Radul, unchiul lui Dragul, familie; vinde parte în Bărcăneşti 232.

Radul ⟨diferiţi⟩ vinde: ogor la Bădeni 18; ~ vie la Smîrdeşteţ 233.
Radul, vistier ⟨mare **Furcă**⟩ din Goleşti (menţ.); tatăl lui Ivaşco mare log. şi Albul clucer, soţul Caplei 27, 91, 121, 141, 185, 243; stăpîn în Bercuţa 141; dăruit de Radu Paisie cu satele Bistreţ, Urîţi şi Grindurile, pentru slujbă 91, 121, 243; donator la m-rea Vieroş 185; pribeag 141; clucer 27, 91, 121, 141, 185.
Radul, voievod ⟨neidentificat⟩, cărţi menţionate de la ~ 138, 171.
Radul voievod 12, 30, 35, 89, 91, 121, 129, 132, 191, 230, 243 v. **Radul Paisie.**
Radul voievod „care a pierit la Rîmnic" şi 14, 208 v. **Radul de la Afumaţi.**
Radul voievod Călugărul v. **Radul Paisie.**
Radul voievod cel Bătrîn 129 v. **Radul Paisie.**
Radul voievod cel Bun, fiul lui Vlad vv., nepotul lui Radul vv. v. **Radul cel Mare.**
Radul voievod, unchiul lui Radul vv. v. **Radul cel Frumos.**
Radul, „vrăjmaş" al domnului 114.
Radul al lui Bulurea, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Radul al lui Ciocan, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Radul al lui Dobrovoe, partea lui în Pîrscov 34.
Radul al lui Mandea, dă satul Vîlsăneşti, schimb pentru Băneştii de la Ruia 14; dator la turci 133.
Radul Bidiviul (Radul), postelnic din Drăgoeşti, fiul lui Tudor post. şi nepotul Neacşei logofeteasa 24, 207, 232; stăpîn în Voinigeşti cu vii, rumâni şi ţigani 9, 24, 232.
Radul Bivol (Radul) din Grădişte, jurător, hotarnic 140, 222; martor 120.
Radul Bivolariul (~ Bivolarul), ţigan boieresc 209.
Radul Buzescul (Radul), postelnic, fiul lui Vlad ban, frate cu Preda şi Stroe; stăpîn în satul Cruce; pribeag 211, 225.
Radul Cega închină vad de moară la Albeşti 83.
Radul ⟨**cel Frumos**⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1462—1475⟩, unchiul lui Radul cel Mare 8.
Radul cel Mare (Radul, Radul cel Bun), domn al Ţării Româneşti ⟨1495—1508⟩, fiul lui Vlad Călugărul 186; nepotul lui Radul cel Frumos 8; acte menţionate de la ~ 8, 39; ⟨eroare:⟩ dă act 183.
Radul Ciumelita (Ciumelita), partea lui în Murgeni 248.
Radul Coţofană, întărit peste parte în Comăniţa 55.
Radul ⟨**de la Afumaţi**⟩ (Radul voievod „care a pierit la Rîmnic"), domn al Ţării Româneşti ⟨1522—1528⟩ 14, 143, 204, 242; dăruieşte boier, pentru slujbă 98; acte menţionate de la ~ 208, 229.
Radul Furcă v. **Radul,** vist.
Radu Livrea din Dragoslavele 231.
Radul ⟨**Paisie**⟩ (~ Călugărul), domn al Ţării Româneşti ⟨1535—1545⟩ 12, 35, 76, 132, 166, 191, 232; frate cu jup. Cîrstina, familie 214; stăpîn în Izlaz, Bistreţ, Urîţi ş.a. 91, 121, 185, 214, 243; dăruieşte boier, pentru slujbă 91, 121, 243; foamete în vremea sa 30, 129, 165; acte menţionate de la ~ 50, 57, 89, 91, 121, 129, 230, 256.
Radul Paşadia (Radul), mare postelnic, familie; dăruieşte vie în Topoloveni m-rii Glavacioc 160.
Radul Piţug, întărit peste parte în Comăniţa 55.
Radul Scurtul (Radul, Scurtul), armaş mare (f.), stăpîn în Borusu 155.
Radul Tăştăbeanul (Radul), stăpîn în Păuşeşti şi Prundeni 44.
Radul Teleleu (Radul) vinde ogoare, grădină şi livezi ⟨la Voroveni⟩ 112.
Raia, ţigancă boierească 232.
Raicul, fiii săi vînd parte în Comanca (menţ.) 54.
Ralea, întărit peste parte în Lipov 242.
Rapanda din Corbşori, martor 222.
Ratea, fiul lui Gosteiu, familie; vinde parte în Călineşti 256.
Ratea, frate cu Stan şi Neagu, vinde parte în Româneşti 212.
Ratea, întărit peste parte în Vulpeşti 56.
Raţ ⟨Giurgi (?) mare ban⟩, stăpîn în Lipovul de Jos 242.
Răbega vinde părţi cu vad de moară în Cîineni şi Şofrînceni 210.
Răchiţele, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
* **Răciţa,** sat ⟨lg. Cireşu, j. Mehedinţi⟩, parte întărită Muşei ş.a. 208.
Rădăcină din Coţofeni, martor 9.
Rădăcineşti, sat ⟨j. Vîlcea; azi j. Argeş⟩, partea popii Pătru, cu vie şi moară, întărită lui Diicul log. 101.
Rădoaia, femeia lui Radul, familie; vinde parte în Curte ⟨Curtişoara⟩ 210.
Răducul, nepotul lui Căzan, în pricină pentru Rogozeşti 239.
Răducul, tatăl lui Tatul cu parte în Creaţa de Sus (menţ.) 234.
* **Răduleştii** de la Cîlnău, sat ⟨lg. Petrişoru, j. Buzău⟩, parte întărită lui Drăghici ban 12, 180.

Rătăiloae, ţigancă boierească 125.
Răogeni v. **Răugeni,** sat.
Răpuroasa, top. la Muereasca ‹j. Vîlcea› 170.
Răsnicelul, deal la Filiaşi ‹j. Dolj› 58, 125.
Răspop cumpără părţi în Stejar şi Băneşti 134.
Răstoaca, top. la Tămăşeşti ‹j. Argeş› 173.
Răsciori, sat 178.
Răteşti, sat ‹j. Buzău› 238.
* **Răteşti,** selişte ‹Mălureni, j. Argeş› întărită lui Lal slugă domnească 201.
Rătivoeşti, sat ‹Retevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş› 41, 120, 162; rumâni cu delniţe întăriţi lui Văsiiu 235.
* **Rătunda,** sat ‹probabil lg. Valea Nicovani, j. Prahova›, parte întărită m-rii Mărgineni 12.
Rătunda de Sus, top. la * Năpîrteni ‹Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş› 87.
* **Răugeni** (Răogeni), sat ‹lg. Aninoasa, j. Muşcel; azi j. Argeş› în hotar cu Năpîrteni 87, 164, 168.
Răul, ţigan al Mitropoliei 5.
Reciţa v. **Răciţa,** sat.
Retevoeşti v. **Rătivoeşti,** sat.
Rîfov (Rîhov), sat ‹j. Prahova›, vad de moară întărit lui Coresi log. 232.
Rîmnic, oraş domnesc ‹Rîmnicu Vîlcea›; satul Uliţa lîngă ~ 39; judeţ şi pîrgari 39; pîrcălab 167; popă 226; moartea lui Radu vv. la ~ 98, 143, 204, 229, 242.
Rîmnicu Sărat, oraş, act domnesc scris în ~ 172.
Rînbul, partea lui la Poiana Zlătarului 35.
Rîpa, în pricină pentru Poinari 140.
Rîpa, ţigan (menţ.) 159.
Rîul Doamnei, rîu ‹afluent al Argeşului›, sat pe ~ 171.
Rîuri, plasă j. Muşcel (menţ. 1844) 254.
Rîuşor (Rîuşorul), pîrîu ‹afluent al Bratiei› sat pe ~ 87, 168.
Robăneşti, sat ‹j. Romanaţi; azi j. Dolj›, parte întărită lui Patea ş.a. 139.
* **Rogoz,** sat ‹Grindu, j. Ialomiţa›, parte întărită Comcei 8.
Rogoza, pîrîu la * Năpîrteni ‹Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş› 87.
* **Rogozeşti,** sat ‹probabil lg. Tîrgşor, j. Prahova›, părţi întărite popii Dumitru 150, 239; omor 239.
Roman din Crevenic, tatăl lui Mircea (menţ.) 209.
Roman, popă, în pricină pentru Piscani; probabil acelaşi: **Roman,** popă, martor pentru Jugur 231.
Roman scrie act domnesc 8.
Roman vinde parte în Tigveni 237.
Româneşti (Rumâneşti), sat ‹j. Muşcel; azi Bălileşti, j. Argeş› 120, 231.
Româneşti, sat ‹Romaneşti, j. Vîlcea›, părţi cu pomi şi branişte întărite lui Brătilă log. 212.
Roşca v. şi **Vladul Roşca.**
Roşca, fiii săi stăpîni în Leurdeni şi Muşeteşti, cu vii şi ţigani (menţ.) 10.
Roşca vinde parte în Micşani, la vreme de foamete (menţ.) 30.
* **Roşia Vladului,** sat ‹probabil j. Buzău›, parte întărită lui Manea 37.
Roşii, sat 22.
Rovini, top. la Tîntava ‹j Vlaşca; azi j. Giurgiu› 251.
Roxanda (Basaraboae, Ruxanda), doamna, ‹fiica lui Neagoe› Basarab 232; dăruieşte boier, pentru slujbă 40, 113, 232.
Rucăr, vamă ‹j. Muşcel; azi j. Argeş›, obroc în bani de la ~ dăruit de domn m-rii Vieroş 206.
Ruda, moşie la * Bircii ‹lg. Furnicoşi, j. Muşcel; azi j. Argeş› 120.
Ruda, sat ‹j. Argeş; azi j. Vîlcea› 130.
Rudeni, sat ‹j. Argeş› în hotar cu Şuici 162.
Ruia, pîrîu (?) la Băneşti ‹j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa› 14.
Rumâneşti v. **Româneşti,** sat.
Runcu, sat ‹j. Argeş; azi j. Vîlcea› cu rumâni, întărit lui Dobromir mare ban şi popii Gherghe 24.
Runcu, sat ‹probabil j. Mehedinţi›, parte întărită Muşei ş.a. 208.
Runcul, deal la Muereasca ‹j. Vîlcea› 170.
Rupta, top. la Miroslăveşti ‹j. Prahova› 232.
Ruptura, sat ‹j. Mehedinţi› 4.
Rusco, portar, văr cu Stepan f. mare clucer, stăpîn în Gridiştea 163.
Rusîneşti, sat ‹Rusăneşti, j. Romanaţi; azi j. Olt› 135; părţi întărite lui Dobromir mare ban 94.
Rusuleţul, pîrîu la * Năpîrteni ‹Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş› 87.
Ruşeşti, sat, parte întărită lui Ivan ş.a. 208.
Ruşeţul, sat ‹j. Buzău› întărit lui Drăghici ban 180.
* **Ruşi,** sat ‹lg. Lazuri, j. Dîmboviţa›, parte întărită lui Balea slugă domnească 105.
* **Ruşi,** sat ‹probabil lg. Mănăstirea, j. Ilfov; azi j. Călăraşi› 155.
* **Ruşi,** sat ‹probabil lg. Ţigăneşti, j. Ilfov; azi Sect. agr. Ilfov›, părţi întărite lui Coresi log. 232.
Ruxanda doamna v. **Roxanda.**

S

Sabat din Greci, stăpîn de ţigani (menţ.) 232.
Sara, monahie, dăruieşte m-rii Vieroş parte cu vie, moară şi rumâni în Goleşti 202.
Sava, partea lui în Negovani (menţ.) 12.
Savul din Bucureşti, martor 100.
Săculeni, sat ⟨Săcueni, j. Dîmboviţa⟩, parte cu casă şi rumâni întărită Mitropoliei, dania mitropolitului Anania 152, 153.
Săcuiu, sat ⟨Secui, j. Dolj⟩ întărit m-rii Coşuna 159, 182.
Săinul v. **Stan Săinul.**
Sălătruc, sat ⟨j. Argeş⟩ 24.
Sărăcineşti, sat ⟨Valea Cheii, j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Stan şi cetei sale 122.
Sărăţel, pîrîu la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
Sărdăneşti, sat ⟨j. Gorj⟩ 42.
Săteni, sat ⟨j. Dîmboviţa; azi în mnc. Tîrgovişte⟩, parte cu vii, livezi şi curături întărită lui Radul 107.
Scărişoara, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, parte cu vie şi vad de moară întărită lui Neag slugă domnească 227.
Schei v. **Şchei,** sat.
Schipcea v. **Stanciul Schipcea.**
Schiţea, partea lui în Borîla 93.
Scurteşti, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Balea 110; părţi întărite lui Micul vornic 123; ~ lui **Stoe,** părţi întărite lui Micul vornic 123.
Scurtul armaş v. **Radul Scurtul.**
* **Scutaşi,** sat ⟨lg. Hăbud, j. Prahova⟩ 196.
* **Secăreni,** sat ⟨lg. Ţintea, j. Prahova; în or. Băicoi⟩ cu deal cu vie întărit m-rii Mărgineni, dania lui Drăghici vornic 12.
Secăria, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.
Secătura, top. la Bezdead ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Secui v. **Săcuiul,** sat.
Seliştioara, sat cu codru ⟨Siliştioara, j. Romanaţi; azi j. Olt, în or. Corabia⟩, hotare; întărit lui Mareş ş.a. 135.
Semca v. **Simca.**
Severin, ţigan boieresc 93.
Sfîra, partea lui în Poiana Zlătarului 35.
Sibiu, ⟨logofăt din Muşeteşti⟩ scrie act domnesc 3.
Sibiu, ⟨vornic⟩, stăpîn în Pătîrlage 156.
Siliştea Crucii v. **Cruce,** sat.
Siliştioara v. **Seliştioara,** sat.
Simca, fiul jup. Calea şi frate cu Bratul, vinde parte cu vie în Cepturile 75.
Simeon, egumen al m-rii Menedic 133.
Simion, întărit în Marotin şi Pîrscu 188.
Simul, fiul lui Stanciul, familie; întărit în Turceni 97.
Sin, întărit în Seliştioara 135.
Sin, slugă domnească, familie; stăpîn în Nănişori 78.
Sina, jupaniţă din Corbi, stăpînă de sat şi de ţigani 58, 210.
Sîmbotin, sat ⟨j. Gorj⟩, părţi cu vii, livezi şi vaduri de moartă întărite popii Gherghe 210.
Sîrbi, sat 215.
* **Sîrbi,** sat ⟨Săcueni, j. Dîmboviţa⟩, parte întărită Mitropoliei, dania mitropolitului Anania 152, 153.
Sîrbsca, sat ⟨probabil Sîrsca, j. Dolj⟩ 60, 114.
Sîrbul v. şi **Marco Sîrbul.**
Sîrbul din Lubnic, tatăl lui Peicul (menţ.) 4.
Sîrbul, tatăl lui Calotă în pricină pentru Buräneşti (menţ.) 29.
Sîrbul, ţigan boieresc 136.
Sîrma, ţigancă boierească 232.
Sîrsca v. **Sîrbsca,** sat.
* **Slavica,** sat ⟨probabil lg. Slobozia, j. Ialomiţa⟩ 165.
Slaviţa, fiica lui Bunea, jupaniţa lui Coresi log., familie; stăpînă în Bărcăneşti 232.
Slavna, fiica lui Radul şi a Vişei, familie; cu parte în Plăseni 255.
Slavna (Hamzoaia), jupaniţa ⟨lui Hamza ban din Obislav⟩, mama jup. Stanca; dăruieşte satul Săcuiul m-rii Coşuna 159; în pomelnicul m-rii 182.
Slănic, pîrîu la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87, 168.
Slănic, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 84; parte întărită Caplei mare postelnicească 136.
Slătioare, sat ⟨probabil Slătioarele, j. Ilfov, azi j. Ialomiţa⟩ 67.
Slăvei cumpără parte la Coşcodia 221.
Slăvileasca, mama lui Dumitru cu parte în Comăniţa (menţ.) 55.
Smîrdeşteţ (Smerdeşteţ), sat ⟨j. Dolj; azi în mnc. Craiova⟩, părţi cu vii întărite m-rii Coşuna, dania lui Stepan mare clucer 76, 176, 233; furt de fiare de moară 76.
Snagov, gîrlă ⟨j. Ilfov; azi Sect. agr. Ilfov⟩, sat pe ~ 196.
Snagov, m-re ⟨j. Ilfov; azi Sect. agr. Ilfov⟩, stăpînă de sat 51.
Soare cu ceata lui, în pricină pentru Scurteşti 110.
Soare, fiul lui Cernat, familie; vinde parte în Băleşti, la vreme de foamete 129.
Soare, sat ⟨Valea Soarelui, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 188; parte întărită lui Neagul 68, 149.
Socol, fiul lui Dragomir post. ⟨din **Boldeşti**⟩, familie (menţ.) 145.
Socol, vornic ⟨mare, din Răzvad⟩ (menţ.) 27, 148.

* **Socotești,** sat ⟨lg. Grădinari, j. Vlașca; azi j. Giurgiu⟩ 251.
Sofrăceni v. **Șofrînceni,** sat.
* **Sogoina,** ⟨sat, probabil lg. Măceșu de Jos, j. Dolj⟩ întărit m-rii Tismana 187.
Sohodol v. **Suhodol,** sat.
Sora, fiica lui Harvat mare portar, familie 240.
Sora, fiica lui Mogoș, înfrățită în Stănești 212.
Sora, fiica lui Oprea, înzestrată în Florești 195.
Sora, fiica lui Toader, vinde parte în Scurtești 110, 123.
Sora, ⟨jupanița lui Dragomir mare vornic⟩, în pomelnicul Mitropoliei 14.
Sora, țigănci: ale Mitropoliei 5; ~ boierești 198, 232, 241.
Sorca, cu parte în: Poeni (menț.) 36; ~ în Seliștioara 135.
* **Spatnița,** sat ⟨lg. Vlădeni, j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici ban și jup. Vlădaia 180.
Sperlea v. **Stan Sperlea.**
Spinișor, sat ⟨j. Dolj; or. Filiași⟩ 125.
Spînaci v. **Neagoe Spînaci.**
Sprinten, martor pentru Blagodești 128.
Staia v. și **Stoica al lui Staia.**
Staia, fiul lui Stoica Mustață, vinde părți în Miroslăvești 232.
Staico din Scărișoara, vinde vie 227.
Staico, fiul Dragomirei, vinde parte în Negreasca 236.
Staico, fiul lui Pătru, familie; vinde parte în Bădeni 18.
Staico ⟨diferiți⟩ întărit peste părți în: Groșăneasca și în Obidiți 37; ~ în Seliștioara 135.
Staico, martor în cartea mitropolitului 22.
Staico, postelnic, fiul lui Tudor log. și al Stanei, stăpîn în Bucov și Pîrvulești, cu rumâni; pribeag 126, 219.
Staico, postelnic, frate cu Barbul, stăpîn în Popești 179.
Staico scrie act domnesc 119.
Staico, vornic ⟨Șintescu⟩, tatăl Marinei și Neacșei, stăpîn în Seliștioara (menț.) 135.
Stan, bărbatul (al doilea) Dobrei și ginerele Cuibei, stăpîn în Bărcănești 113, 232.
Stan, clucer, bunicul jup. Calea, Rada și Vlădaia, stăpîn în Vața; pribeag (menț.) 28.
Stan, cu ceata lui, fiul lui Stoica Lungul, în pricină pentru vad de moară la Albești 83.
Stan cu ceata lui, în pricină pentru Giurmănești 193.
Stan cu ceata lui, în pricină pentru Lipia 8.
Stan cu ceata lui, întărit în Muereasca 170.
Stan cu ceata lui, întărit în Sărăcinești 122.
Stan, cumnat cu Stavăr, întărit în Seliștioara 135.
Stan ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Coșcodia 221; (2) ~ în Groșani 38; ~ în Poeni (menț.) 36; ~ în Tătărăi 196; ~ în Voroveni 112.
Stan din: Bărcănești, aldămășar 223; probabil același: **Stan,** cumpără parte în Bărcănești 169; ~ din Boteni, vinde parte 231; ~ din Brăgărești, stăpîn de țigani; pribeag 194; ~ din Breasta v. **Stan,** log.; ~ din Copăcel, cu parte 226; ~ din Copăcel, martor 226; ~ din Dobroței v. **Stan,** log.; ~ din Hotărani, stăpîn de țigani (menț.) 93; ~ din Păstreni, în pricină pentru Comănești 48; ~ din Plopșor, megieș hotarnic la Turceni 42; ~ din Plopul, în pricină pentru Vața 28; ~ din Sîrbsca v. **Stan,** log.; ~ din Socotești, vinde parte în Tîntava 251; ~ din Șimonești, martor pentru Voinigești 9; ~ din Trestioara, megieș hotarnic la Turceni 42; ~ din Urseni, martor 77; ~ din Urșani, vinde parte în Florești 195.
Stan, fiul Chirtopoaei, partea lui în Lazuri 72, 85.
Stan, fiul jup. Voica, întărit în Cuciul, cu grădină și vad de dîrstă 143.
Stan, fiul lui Bălaur, familie; vinde parte în Cîineștii de pe Otăsău 103.
Stan, fiul lui Cernat, familie; vinde parte în Bălești, la vreme de foamete 129.
Stan, fiul lui Cîrstea, familie; întărit în Popești 96.
Stan, fiul lui Drăgoi, familie; întărit în Plenița 199.
Stan, fiul lui Florea vinde parte în Scurtești v. **Stan al lui Florea.**
Stan, fiul lui Mircea din Mocești, familie; cu parte în Poiana Zlătarului 35.
Stan, fiul lui Stanciul, familie; întărit în Turceni 50, 97.
Stan, fiul lui Stănia, familie; cu parte în Bîrzești 112.
Stan, fiul lui Stoian, vinde parte în Voroveni 112.
Stan, fiul lui Vîlsan, întărit în Bărcănești 232.
Stan, fratele jup. Anca, ⟨fiul lui Pădure log.⟩, vinde parte în Bielești 217.
Stan, fratele lui Badiul, vinde loc în Posobești 238.
Stan, fratele lui Balea, familie; întărit în Tîntava 251.
Stan, fratele lui Bunea și Micu, întărit în Căldărușa 247.
Stan, fratele lui Cîrstea, familie; întărit în Popești 96.
Stan, fratele lui Dobre, întărit în Tîntava 251.

Stan, fratele lui Dragomir, familie; întărit în Creaţa de Sus 234.
Stan, fratele lui Ratea şi Neagu, vinde parte în Româneşti 212.
Stan, fratele lui Stanciul şi Oancea, întărit în Tîntava 251.
Stan, fratele lui Văsiiu, familie; vinde parte în Dăduleşti, la vreme de foamete 165.
Stan, fratele Neacşei, în pricină pentru Ruşeşti, cu munte şi grădină 208.
Stan, fratele popii Mîrţcan, familie; înfrăţit în Bulineşti 64.
Stan, ginerele Mamiei, în pricină pentru Popeşti 179.
Stan grămătic 197, 248 v. **Stan,** log. din Dobroţei.
Stan, grămătic, cel mic, scrie act domnesc 219.
Stan în pricină pentru Turceni v. **Stan,** fiul lui Stanciul.
Stan ⟨diferiţi⟩, întărit peste părţi în: Inoteşti şi Predeal 138; ~ în Păuşeşti şi Prundeni 44.
Stan, logofăt din Breasta, martor; scrie cartea unor boieri 144.
Stan, logofăt, grămătic din Dobroţei, scrie acte domneşti 32, 83, 182, 197, 204, 225, 248; scrie cărţile unor boieri 144, 176.
Stan logofăt din Ialomiţa 225 v. **Stan,** log. din Dobroţei.
Stan, logofăt din Sîrbsca, scrie acte domneşti 60, 114.
Stan, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Stan, partea lui în Călineşti (menţ.) 256.
Stan, pîrcălab, soţul jup. Despina, cumnat cu Stepan log., stăpîn în Bujoreni, Drăgoeşti ş.a. cu vii, mori şi ţigani (menţ.) 89.
Stan, popi: la Biserica Domnească din Bucureşti, martor 242; ~ din Buzău, vinde parte cu vie 92; ~, tatăl popii Radul, familie; partea lui în Bărcăneşti 232.
Stan, postelnic, nepotul lui Stan pîrcălab, în pricină pentru averea acestuia 89.
Stan, rumân cu delniţă din Retivoeşti 235.
Stan, slugă domnească, frate cu Balea şi Radul, stăpîn în Ruşi 105.
Stan, spătar mare, soţul Caplei, stăpîn în Descopereşti 257; în sfatul domnesc 1, 5, 6, 8, 10—15, 17—21, 23—25, 27—41, 43—52, 54, 56—58, 60—64, 66, 67, 69—71, 73—86, 88—99, 101—105, 107—114, 116, 118—127, 129—143, 145, 147—151, 153—157, 160—167, 169—175, 177—183, 186, 188—212, 214, 218, 219, 221, 223, 225, 227—230, 232—237, 239—243, 245—248, 251—256.
Stan, ţigani; vinde loc de casă în Bucureşti 100; ~ al Mitropoliei 5; ~ boieresc 198.
Stan, vadul lui de moară la Vlăduleşti v. **Stan Sperlea.**
Stan ⟨diferiţi⟩ vinde parte: în Bogăteşti 109; ~ în Floreşti 195; ~ în Măgura 252; ~ în Scărişoara 227; ~ în Voroveni 112.
Stan al lui Cinciul vinde parte cu branişte la Comanca 54.
Stan al lui Crăciun vinde ogor ⟨la Voroveni⟩ 112.
Stan al lui Florea vinde parte în Scurteşti 110, 123.
Stan al lui Leca, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Stan al lui Mogoş (Stan) din Ştefăneştii de Podgorie, rumân cu delniţă 111, 124.
Stan Bostea (Stan) din Bărcăneşti, vinde casă şi loc de casă 223.
Stan Boţan, vinde parte în Scurteşti 110.
Stan cel Gros (~ Debel), fost pîrcălab, hotarnic 257; spătar, martor 130.
Stan Creştina (Stan), cumnat cu Coresi log., partea lui în Bărcăneşti (menţ.) 232.
Stan Dolofan (Stan), jupaniţa sa în pricină pentru Bădeşti (menţ.) 32.
Stan Fişte, martor pentru Blagodeşti 128.
Stan Gorun dă locuri de vie în Muereasca schimb pentru locuri de casă 170.
Stan Mustea vinde parte în Bonteni 68, 149.
Stan Pimniţă 165.
Stan Săinul vinde ogoare în Bărcăneşti 232.
Stan Sperlea, stăpîn în Vlăduleşti, cu rumâni 232; probabil acelaşi: **Stan,** vadul lui de moară la Vlăduleşti 232.
Stana din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Stana ⟨din Stănceşti, fiica lui Cîrstian vornic⟩, în pomelnicul Mitropoliei 14.
Stana, fiica lui Bunea, cumnată cu Coresi log., familie 232.
Stana, fiica lui Cîrstian, familie; stăpînă în Geamăna 166.
Stana, fiica lui Dobre, vinde parte în Poeni 175.
Stana, fiica lui Fătul cel bătrîn, soţia lui Drăguşin ⟨ban⟩, înfrăţită în Blagodeşti 128.
Stana, fiica lui Harvat mare portar, familie 240.
Stana, fiica lui Radul din Creţeşti, familie 255.
Stana, fiica lui Stanciul, vinde delniţă în Vădeni 210.
Stana, fiica lui Tatul, familie; vinde parte în Bădeni 18.
Stana, fiica lui Voico, întărită în Inoteşti şi Predeal 138.
Stana, fiica Neacşei, familie; stăpînă în Ruşeşti, cu grădini şi munte 208.

Stana, jupaniță, fiica lui Coadă vornic, stăpînă în Vlădulești și Băniștori, cu moară; pribeagă 232.
Stana, jupaniță, soră cu jup. Caplea și Neagoe vist., familie 181.
Stana, jupaniță, soră cu jup. Stanca, familie; stăpînă în Geamăna 166.
Stana, logofeteasa, soția lui Tudor log. și mama lui Staico post., stăpînă în Bucov și Pîrvulești, cu rumâni 126, 219; pribeagă 126.
Stana, preoteasa popii Pătru, stăpînă în Cîrstienești, Văleni și Rădăcinești cu vie și moară 101.
Stana, partea ei în Boanta 62.
Stana vinde parte în Studina 228.
Stanca, fiica lui Dan, întărită în Turceni 97.
Stanca, jupaniță din Bratovoești, fiica Hamzoaei, soția lui Stanciul Benga, stăpînă în Obislav, Bercuța și Săcuiu ⟨27⟩, 45, ⟨141⟩, 159, 182; donatoare la m-rile Coșuna și Glavacioc 45, 159, 182.
Stanca, jupaniță din Slătioare, stăpînă de țigani 67.
Stanca, jupaniță din Străoști 20.
Stanca, jupaniță, fiica lui Dragomir post., familie; stăpînă în Boldești 145.
Stanca, jupanița lui Stoica stolnic, fiica lui Dragomir, stăpînă în Finta și de țigani; pribeagă 67.
Stanca, jupanița lui Tatul log. din Groșet 22.
Stanca, jupaniță, mama Dobrei și sora lui Oprea, familie; stăpînă în Sturzeni, cu rumâni 69.
Stanca, jupaniță, soră cu jup. Stana, familie; stăpînă în Geamăna 166.
Stanca, țigănci boierești 194, 232.
Stanca (2) vînd parte în Studina 228.
Stanciul cu ceata lui, în pricină pentru Giurmănești 193.
Stanciul cu ceata lui, în pricină pentru Lipia 8.
Stanciul cu ceata lui, în pricină pentru Șoptani și Mălureni 201.
Stanciul din: Cecănești v. **Stanciul,** vătaf; ~ din Ceplea, megieș hotarnic 42; ~ din Golești, martor 84; ~ din Măniaci, vinde parte 47; ~ din Păstreni, în pricină pentru Comănești 48; ~ din Spinișor, tatăl lui Oprea (menț.) 125; ~ din Șușița de Sus, megieș hotarnic 42; ~ din Voinigești, martor 16.
Stanciul, fiul lui Badea al lui Belcea din Cotești, vinde rumân cu delniță în Ștefăneștii de Podgorie 111, 124; v. și **Stanciul,** soțul Mariei.
Stanciul, fiul lui Bîrcă, vinde parte cu rumân în Vlădulești 232.
Stanciul, fiul lui Brateș, familie; întărit în Seliștioara 135.
Stanciul, fiul lui Dan, cu parte în Rușești, cu munte și grădini 208.
Stanciul, fiul lui Dobroslav, vinde parte în Studina 228.
Stanciul, fiul lui Neagul, înfrățit în Bărcănești 232.
Stanciul, fiul lui Pătru post., familie; stăpîn în Ulița 39.
Stanciul, fiul lui Pîrvul din Lubnic, vinde parte 4.
Stanciul, fiul lui Stan, familie; cu parte în Rușești, cu munte și grădini 208.
Stanciul, fiul Mușei, cu parte în Rușești 208.
Stanciul, fiul Neacșei, cu parte în Rușești 208.
Stanciul, fratele lui Balea slugă domnească, întărit în Lazuri și Ruși, cu vaduri de mori 72, 105.
Stanciul, fratele lui Bogdan, vinde părți în Șofrînceni 210.
Stanciul, fratele lui Mîinea și Șerban, întărit în Comănești 151.
Stanciul, fratele lui Oprea spătar, stăpîn în Filiași și Frasinul, cu rumâni și țigani 58, 125.
Stanciul, fratele lui Stan și Oancea, întărit în Tîntava 251.
Stanciul ⟨diferiți⟩ întărit peste parte în: Comănești 151; ~ în Comănița 55; ~ în Lipovul de Jos 242; ~ în Marotin și în Pîrscu 188; ~ în Seliștioara 135; ~ în Trestenicul de Sus 186; ~ în Voinigești 16.
Stanciul, logofețel, logofăt, scrie acte domnești 35, 68, 72, 102, 130, 149.
Stanciul, partea lui în Vlădulești (menț.) 232.
Stanciul, popă, cumpără ogoare în Bîrzești 112.
Stanciul, popă, cu parte în Seliștioara 135.
Stanciul, postelnic, ⟨nepotul lui Harvat mare log.⟩, unchiul lui Tatul log. și al Caplei, stăpîn în Bătiești (menț.) 177.
Stanciul, postelnic, soțul Elcăi, familie; stăpîn în Holubești cu mori, vii, rumâni și țigani 13.
Stanciul, rumâni: din Cepturile 75; (2) ~ din Retevoești, cu delniță 235; ~ din Sturzeni, cu delniță (menț.) 69.
Stanciul scrie acte domnești v. **Stanciul,** logofețel.
Stanciul, slugă domnească, fiul lui Șerbul, întărit în Viezuri 183.
Stanciul, soțul Mariei, înfrățit de socrul său, Radul, în Crețești 255; v. și **Stanciul,** fiul lui Badea al lui Belcea din Cotești.
Stanciul, șufar din Mărcești, fiicele sale în pricină pentru Leurdeni și Mușetești (menț.) 10.
Stanciul, tatăl lui Danciul, cu parte în Rușești, cu munte și grădini 208.

Stanciul, tatăl lui Detco cu parte în Creaţa de Sus (menţ.) 234.
Stanciul, tatăl lui Jelează cu parte în Miroslăveşti (menţ.) 232.
Stanciul, tatăl lui Stanul ş.a., pierde parte în Turceni pentru furt; redobîndită pentru slujbă (menţ.) 97.
Stanciul, tatăl Neacşei, familie; partea lui în Ruşeşti (menţ.) 208.
Stanciul, tatăl Stanei cu delniţe în Vădeni (menţ.) 210.
Stanciul, ţigan boieresc 205.
Stanciul, vătaf din Cecăneşti, vinde ţigani 205.
Stanciul ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Bîrleşti 210; (2) ~ în Comăniţa 55; ~ în Dăeşti 174; ~ în Groşani 131; ~ în Sîmbotin, cu livezi, vii şi vaduri de mori 210; ~ în Smîrdeşteţ, cu vii 176; ~ în Stăneşti 218; ~ în Tigveni 237.
Stanciul al lui Benga (Benga, Stanciul, Stanciul Benga) (menţ.) tatăl lui Barbul post. 215, 243; stăpîn în Bercuţa şi Bezdina 27, 33, 141; hiclean 33; pribeag 141.
Stanciul al lui Bulurea din Buzău 250.
Stanciul al lui Dănilă vinde selişti la Corbi 210.
Stanciul al lui Oprea vinde parte în Şofrînceni 210.
Stanciul al lui Tudoran din Buzău 250.
Stanciul ⟨**al**⟩ **lu Voico,** martor pentru Poiana şi Vîlcănile 106.
Stanciul Căreteu vinde ogoare şi vad de moară la Cîineni 210.
Stanciul Mînii, fiii săi vînd parte în Sărăcineşti (menţ.) 122.
Stanciul Moldovan, familie; vinde parte în Şofrînceni 210.
Stanciul Schipcea, martor în Bucureşti 26.
Stanco, fiul lui Radul, vinde parte cu rumâni în Boteni (menţ.) 66.
Stanislav v. **Stănislav.**
Stavăr, cumnat cu Stan, întărit peste parte în Seliştioara 135.
Stavăr, sat v. **Ustav.**
Stănae, fiul său vinde parte în Comăniţa (menţ.) 55.
Stăncel v. **Stîlpul lui Stănciulea.**
Stănceşti, sat ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩ 12, 19, 37, 38; probabil acelaşi: **Stănceşti,** parte vîndută de Bisorca lui Ivan 142.
Stănciuca, fiul lui Vîlsan, vinde ogoare în Devesel 54.
Stănciucul, întărit în Seliştioara 135.
Stănciulea v. **Stîlpul lui Stănciulea.**
Stăneşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte întărită lui Bercea 119.
* **Stăneşti** din Prahova, sat ⟨Mărginenii de Jos⟩ întărit m-rii Mărgineni, dania jup. Vintilă 12.
* **Stăneşti,** sat ⟨lg. Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 47, 218.
Stăneşti, sat ⟨~ Lunca, j. Vîlcea⟩, parte cu rumâni întărită lui Mogoş şi fiicelor sale, peste care s-au înfrăţit 212.
Stănia v. **Padina lui Stănuiu.**
Stănia, tatăl lui Radul, familie; partea lui în Bîrzeşti (menţ.) 112.
Stăniia vinde ogor la Muereasca 170.
Stănilă, călugăr, vinde parte cu branişte în Studina 228.
Stănilă cumpără parte în Lubnic 4.
Stănilă, diac mic, scrie acte domneşti 55, 221, 227, 242, 245.
Stănilă (2), în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.
Stănilă, întărit în Turceni 50.
Stănilă, jupan, soţul (?) Mandei stăpînă în Stîlpeni (menţ.) 12.
Stănilă vinde branişte la Frăsinet 228.
Stănimir, fiul lui Neag, vinde parte în Sturzeşti 228.
Stănislav cu ceata lui, în pricină pentru Scurteşti 110.
Stănislav cumpără parte cu rumân în Poiana 106.
Stănislav din Copăcel, martor 226.
Stănislav, frate cu Stanciul Moldovean şi Radul, vinde parte în Şofrînceni 210.
Stănislav (Stanislav), logofăt din Văcăreşti, fiul lui Tatul mare clucer, scrie acte domneşti 121, 147, 241.
Stănislav, tatăl lui Toader, familie; întărit în Popeşti 96.
Stănislav ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Şofrînceni 210; ~ în Tigveni 237.
Stănugă, martor pentru Blagodeşti 128.
Stănuiu v. **Padina lui Stănuiu.**
Stăpîni, sat ⟨probabil Stîlpeni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 231.
* **Stejar** (Stăjar), sat ⟨lg. Perişor, j. Dolj⟩, părţi întărite popii Dragomir ş.a. 134.
Stejariul Balii, top. la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
Stejarul lui Prapor Prevăş, top. la * Piscul Voievodului ⟨Prapor, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ 191.
Stejarul Patru Fraţi, top. la Comăneşti ⟨j. Olt⟩ 55.
Stepan, clucer mare (f.), mare sfetnic 130; tatăl lui Pîrvul al doilea clucer 159; văr cu Rusco portar 163; stăpîn în Cornăţel, Perişor, Smîrdeşteţ ş.a. 76, 130, 144, 159, 163, 176, 245; donator la m-rea Coşuna 76, 159, 176, 245; ispravnic în acte domneşti 33, 50.
Stepan, logofăt ⟨din Ciofrîngeni⟩, văr cu doamna Despina, familie; stăpîn în Drăgoeşti, Ueşti, Bojoreni ş.a. cu vii, mori şi ţigani 89.
Stepan (Ştefan), logofăt scrie acte domneşti 29, 38, 218.

Stepan, portar mare (f.), în sfatul domnesc 53.
Stepan vinde ogor la Cacova 18.
Stîlpeni v. **Stăpîni,** sat.
* **Stîlpeni,** sat ⟨probabil lg. Piua Pietri, j. Ialomița; azi Giurgeni⟩, parte dăruită de jup. Manda m-rii Mărgineni; luată de domn în schimbul satului Pisculești și dăruită Orașului Floci 12.
Stîlpul lui Stănciulea (~ lui Stăncel), top. la Filiași ⟨j. Dolj⟩ 58, 125.
Stoe v. **Scurteștii lui Stoe,** sat.
Stoenel, întărit în Seliștioara 135.
Stoenești, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea, c. Berislăvești⟩, parte întărită lui Oprea din Rătivoești 41.
* **Stoenești,** sat ⟨probabil lg. Călțuna, j. Buzău⟩ în hotar cu Groșani 37, 38.
Stoia v. **Vladul Stoii.**
Stoia, fiul lui Gosteiu, familie; vinde parte în Călinești 256.
Stoia, popă, întărit în Groșani 38.
Stoia, tatăl lui Dragul cu parte în Bonteni (menț.) 62.
Stoian, clucer mare, în sfatul domnesc 59.
Stoian cumpără parte și vie în Scărișoara 227.
Stoian din Șușița de Sus, megieș hotarnic 42.
Stoian, ginerele jupaniței Stana, familie; stăpîn în Sturzeni cu rumâni 69.
Stoian înfrățește pe Ogurlu peste partea sa din Pîrscoveni 52.
Stoian ⟨diferiți⟩ întărit peste parte în: Călinești 256; ~ în Groșani 38; ~ în Turceni 50.
Stoian ⟨diferiți⟩, partea lui în: Bătiești (menț.) 253; ~ în Bonteni 62; ~ în Cîrstienești și în Poenari 203.
Stoian scrie acte domnești 169, 207.
Stoian, tatăl lui Stan cu parte în Voroveni (menț.) 112.
Stoian ⟨diferiți⟩ vinde parte în: Scurtești 110, 123; ~ în Voroveni 112.
Stoian Celebi vinde parte în Blagodești (menț.) 128.
Stoica, armaș, fiul lui Pătru post. și al Dumitrei, familie; stăpîn în Ulița 39.
Stoica, armaș, tatăl Dumitrei, socrul lui Pătru post., familie; stăpîn în Ulița (menț.) 39.
Stoica, bărbatul Ivei, cu parte ⟨în Lihăceni⟩ 149.
Stoica, clucer al doilea, hotarnic la Tîmburești 148.
Stoica, cumnat cu Jelează, vinde parte din vad de moară la Miroslăvești 232.
Stoica ⟨diferiți⟩ cumpără parte în: Comănița 55; ~ în Frăsinet și în Studina, cu vie și braniște 228; ~ în Olănești 122; ~ în Posobești 238; ~ în Tătărăi 196.
Stoica din: Bărcănești, aldămășar 223; ~ din Beleți, martor 22; ~ din Ciolan v. **Stoica,** log.; ~ din Modruzești v. **Stoica,** post. mare; ~ din Năsip, megieș hotarnic 42; ~ din Posobești cumpără părți 238; ~ din Rătești 238; ~ din Sărdănești, megieș hotarnic 42; ~ din Socotești, vinde parte în Tîntava 251; ~ din Pitești dăruiește casă, moară și vie m-rii Vieroș 213.
Stoica, fiul lui Aramă, familie; vinde parte în Drăghiceni 68, 149.
Stoica, fiul lui Jelează, unchiul lui Coresi log., familie; partea lui în Miroslăvești 232.
Stoica, fiul lui Lera, întărit în Pătîrlage 156.
Stoica, fiul lui Martin cel bătrîn din Pitești, martor 115.
Stoica, fiul lui Oprina, familie; cu parte în Vernești 246.
Stoica, fratele lui Bălan, întărit în Pîrscov 34.
Stoica, fratele lui Radul, înfrățit de tatăl său vitreg, Vladul, în Studina Sturzei 229.
Stoica, fratele lui Șimon, întărit în Tîntava 251.
Stoica, fratele lui Văsiiu ș.a., vinde în Dedulești, la vreme de foamete 165.
Stoica, fratele popii Mîrțcan, înfrățit în Bulinești 64.
Stoica, grămătic v. **Stoica,** log.
Stoica ⟨diferiți⟩ întărit peste parte în: Inotești și în Predeal 138; ~ în Plenița 199; ~ în Tătărăi 196.
Stoica, logofăt, grămătic din Ciolan, scrie acte domnești 99, 122, 127, 137, 140, 233.
Stoica, logofăt al doilea ⟨~ al lui Gago⟩, ispravnic în acte domnești 20, 56, 142.
Stoica, orășean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Stoica ⟨diferiți⟩, partea lui în: Blagodești 249; ~ în Bordușani 65; ~ în Cîrstienești și în Poenari 203; ~ în Negovani, cu vad de moară 12; ~ în Poenari 140; ~ în Vulpești 55.
Stoica, pîrcălab, martor în cartea mitropolitului 22.
Stoica, popă din Drăghiceni, martor 120.
Stoica, popă, fiul lui Oana Pereș, tatăl lui Necula log., cu parte în Racovița (menț.) 209.
Stoica (Stoichiță), postelnic mare ⟨din Modruzești⟩, din casa domnească; stăpîn în Berendești, Maxenu, Udreni ș.a. cu rumâni și țigani 23, 241; în pricină pentru Mușcel și Futești 190, 224;
în sfatul domnesc 1, 5, 6, 8, 10—21, 23—25, 27—41, 43—52, 54—58, 60—64, 66—99, 101—105, 107, 109—114, 116, 118, 120—127, 129—143, 145, 147—151, 153—157, 160—175, 177—

184, 186, 188—212, 214, 217—219, 221, 223, 225, 227—230, 232—240, 242, 243, 245—248, 251—257.

Stoica ‹diferiți›, rumân cu delniță din: Berivoești 84; ~ din Retevoești 235.

Stoica scrie acte domnești v. **Stoica,** log.

Stoica, stolnic, soțul jup. Stanca, familie; stăpîn în Finta și de țigani 67.

Stoica, tatăl lui Neagoe cu parte în Bonteni (menț.) 62.

Stoica, tatăl Mușei, Voicăi și Neacșei stăpîne în Runcu, Iarci, Cotoruia ș.a. (menț.) 208.

Stoica, țigancă boierească 67.

Stoica ‹diferiți› vinde: parte în Comănești, pentru plata dajdiei 151; ~ ogor în Dăești 174; ~ seliște cu grădină și pomet în Florești 195.

Stoica al Bădicesei, martor pentru Poiana și Vîlcănile 106.

Stoica al lui Gago v. **Stoica,** logofăt al doilea.

Stoica al lui Staia, frate cu Mircea, vinde parte de vad de moară la Miroslăvești și ogoare la Ruși 232.

Stoica Bobolea (~ al lui Bobolea), întărit în Comănița 55.

Stoica Chița, întărit în Comănița 55.

Stoica Gîrluș cu ceata lui, întărit în Muereasca 170.

Stoica Grosul, partea lui în Borîla 93.

Stoica Iubitul cu ceata lui, închină parte în Zănoaga 12.

Stoica Jelează v. **Stoica,** fiul lui Jelează.

Stoica Lungul, tatăl lui Stan, închină vad de moară la Albești 83.

Stoica Mustață, tatăl lui Staia cu parte în Miroslăvești (menț.) 232.

Stoica Tătarul (Stoica), slugă domnească, tatăl lui Buchi, stăpîn în Blohomi 218.

Stoican, ‹fiul lui Cîrstian vornic›, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.

Stoicăneasca, moșie la Soare ‹Valea Soarelui, j. Romanați; azi j. Olt› 68, 149.

Stoichina, întărit în Lipovul de Jos 242.

Stoichița, sat, părți întărite lui Drăghici ban și Udriște post. 129; întărit lui Drăghici ban și jup. Vlădaia 180; foamete 129.

Stoichiță postelnic mare v. **Stoica.**

Stolniceni, sat ‹j. Vîlcea; azi în mnc. R. Vîlcea› 226.

Stolnici, sat ‹probabil j. Argeș› 88.

Straoa cumpără ogor în Comănița 55.

Straoa, întărit în Groșani 38.

Straoa, părțile lui în Cîrstienești și Poenari 203.

Straoa vinde parte în Poeni (menț.) 36.

Străoști, sat ‹probabil j. Prahova› 20.

Streoști, top. la * Năpîrteni ‹Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș› 87.

Streze vinde parte în Broșteneasca 232.

Strîmba, pîrîu la * Năpîrteni ‹Berevoești, j. Mușcel; azi j. Argeș› 87.

Strîmba, pîrîu la * Urîți ‹Negoi, j. Dolj› 91.

Strîmbul v. **Gura Strîmbului.**

Strîmture, tatăl lui Dumitru cu vie în Radovan (menț.) 114.

Stroe, armaș, cu însărcinări domnești la Șoptani, Mălureni ș.a. 201.

Stroe, armaș, hotarnic la Muereasca 170.

Stroe din: Tomeni v. **Stroe,** vătaf; ~ din Vîlceni, vinde parte în Poeni 200.

Stroe, fiul lui Pătru post. și al Dumitrei, familie; stăpîn în Ulița 39.

Stroe, fiul lui Vlad ban v. **Stroe Buzescu.**

Stroe, fratele lui Dragul, vinde vad de moară la Rîfov 232.

Stroe, fratele lui Radul și Preda v. **Stroe Buzescu,**

Stroe ‹diferiți› întărit peste parte: din „codrul" Căcata 135; ~ în Poeni 175.

Stroe, nepotul lui Ivan, întărit în Bădeni 108.

Stroe, postelnic, nepotul lui Barbul comis din Slavica, stăpîn în Dădulești 165.

Stroe, rumân cu delniță din Retevoești 235.

Stroe, vătaf ‹din Tomeni›, stăpîn în Svintești, Borîla și Mirilești 93, 157.

Stroe vinde ogor în Voroveni 112.

Stroe, vistier (?) mare (menț. 1633) 191.

Stroe ‹Buzescul›, fiul lui Vlad ban și frate cu Radul și Preda; stăpîn în Cruce 211, 225.

Stroiasa, ‹jupaniță›, partea ei în Blagodești (menț.) 12.

Studenița lui Jitian, sat ‹j. Romanați; azi j. Olt›, parte vîndută de Gîrbaci lui Neag 227.

Studina, sat ‹j. Romanați; azi j. Olt›, părți cu vie și braniște întărite lui Stoica 228; ~ **Sturzei,** parte întărită fiilor lui Vladul 229; v. și **Sturzești,** sat.

Sturzeni, sat, rumâni cu delnițe întăriți jup. Stanca 69.

* **Sturzești,** sat ‹lg. Studina, j. Romanați; azi j. Olt›, părți întărite popii Radu 228; v. și **Studina,** sat.

Sucală v. **Fagul lui Sucală,** top.

Suharul, sat ‹j. Dolj›, dobîndit de Dragul spătar pentru slujbă; întărit nepotului său, Pîrvul log. 98.

* **Sulari,** sat ‹Giubega, j. Dolj›, parte întărită lui Stepan mare clucer 130.

Suhodol, sat ‹Sohodol, j. Gorj›, partea lui Miclăuș întărită sorei sale, Paia 146.

Sulea și ceata lui, în pricină pentru Scurtești 110.

Suma, fiul lui Albul, familie; întărit în Albești 118.

Surul v. **Piscul Surului,** top.
Suslăneşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 140, 196.
* **Svinteşti,** sat ⟨lg. Mărgheni, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, parte întărită lui Stroe vătaf 93.

Ş

Şain, logofăt, fiul lui Iosif, scrie acte domneşti 118, 155, 201.
Şandru, tatăl lui Nechifor, vinde parte în Rogozeşti (menţ.) 150.
Şandru vinde părţi în Stejar şi Băneşti 134.
Şărban v. **Şerban.**
Şărbăneşti, sat ⟨Şerbăneşti, j. Dîmboviţa; azi în or. Pucioasa⟩ 59.
Şărbul v. **Şerbul.**
Şătoaia v. **Şitoaia,** sat.
Şcheaiu, top. la * Tîmbureşti ⟨lg. Borcea, j. Ialomiţa; azi j. Călăraşi⟩ 148.
Şchei, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ în hotar cu Veţicheşti 71.
Şerb v. **Şerbul.**
Şerban, Şărban:
Şerban (Şărban), ban ⟨mare⟩ (menţ.), tatăl jup. Anca 242; ⟨trimis⟩ la Poartă 29.
Şerban din: Berivoeşti, martor 86; ~din Gîrleşti, martor 176; ~ din Pădureţi v. Şerban, log.; ~ din Priboiani, tatăl lui Ban şi Bădilă (menţ.) 7.
— **Şărban,** frate cu Stanciul şi Mîinea, întărit în Comăneşti 151.
Şerban, întărit în Comăniţa 55.
Şerban, logofăt, grămătic din Pădureţi, scrie acte domneşti 129, 131, 132, 134, 161, 175.
— **Şărban,** partea lui în Căldăruşa 247.
Şerban, popă, frate cu Berivoe, cumpără parte cu casă în Călineşti 256.
— **Şărban,** postelnic, fiul Ancăi băneasa din Coiani, dăruieşte satul Bezdeadu m-rii Vieroş 116.
Şerban, vătaf ⟨din Roşii?⟩, martor în cartea mitropolitului 22.
Şerban vinde parte în Călineşti 256.
Şerban Veveriţă (Şerban), partea lui în Negovani (menţ.) 12.
Şerbăneşti v. **Şărbăneşti,** sat.
Şerbul, Şărbul, Şerb:
— **Şerb** din Crevenic, tatăl lui Bratul (menţ.) 209.
— **Şerb,** fiul lui Stănia, familie; cu parte în Bîrzeşti 112.
Şerbu, înfrăţit în Prădăliceşti 102.
— **Şerb,** întărit în Seliştioara 135.
Şerbu, nepotul lui Ivăniş ⟨vornic⟩, vinde parte în Polaţi 216.
— **Şerb,** orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
— **Şărbul,** partea lui în Roşia Vladului 37.
Şerbu (Şerb), slugă domnească, frate cu Marcea, stăpîn în Bădeni şi Cacova 18.
— **Şărbu,** slugă domnească, stăpîn în Giurmăneşti 193.
Şerbul, tatăl lui Stanciul slugă domnească şi Dragomir stăpîni în Viezuri (menţ.) 183.
Şimon, frate cu Stoica, întărit în Tîntava 251.
Şimoneşti, sat ⟨Şomăneşti, j. Gorj⟩ 9.
Şitoaia (Şătoaia), sat ⟨j. Dolj⟩ 159, 245.
Şofrînceni, sat ⟨Sofrăceni, j. Gorj; azi Curtişoara⟩, părţi cu nucet întărite popii Gherghe 210.
Şomăneşti v. **Şimoneşti,** sat.
* **Şopleşti,** sat ⟨lg. Corlăteşti, j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩ în hotar cu Băniştori 232.
Şoptani, sat ⟨Şoptana, j. Argeş⟩ cu mori, întărit lui Lal slugă domnească ş.a. 201.
Ştefan din: Bărcăneşti v. **Ştefan,** slugă domnească; ~ din Răogeni, în pricină pentru Năpîrteni 87, 164, 168.
Ştefan, logofăt scrie acte domneşti v. **Stepan.**
Ştefan, părţile lui în Runcu, Iarci, Cotoruia ş.a. 208.
Ştefan, popă la Biserica Sf. Ioan din Tîrgovişte (menţ. 1796) 59.
Ştefan, pitar, stăpîn în Băneştii de la Ruia 14.
Ştefan, slugă domnească din Bărcăneşti, soţul Dobrei, ginerele Cuibei; dăruit de doamna Roxanda cu parte în Bărcăneşti, pentru slujbă 40, 113, 232.
Ştefăneştii de Podgorie, sat ⟨j. Pădureţ; azi j. Argeş în mnc. Piteşti⟩, parte cu rumâni, vinăriciuri şi perperi întărită fiilor Tătulesei din Cîmpulung 111, 124.
Şteful cumpără părţi în Tătărăi 196.
Şteful din: Cîmpulung, martor pentru Berivoeşti 86; ~ din Furnicoşi, martor 120.
Şteful, întărit peste părţi cu munte în Cîrstieneşti şi Poenari 203.
Şteful, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.
Ştevira, top. la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 170.
Ştubeiu, top. la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
Şuica (Şuică) mare pîrcălab, familie; stăpîn în Şuici, Găojani, Tigveni ş.a. 1, 237.
Şuici, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită lui Şuica pîrcălab şi fratelui său, Badea vătaf 1; parte întărită lui Oprea 41; parte întărită jup. Caplea 162.
Şupitul ⟨Neagoe ~⟩ vinde parte în Berindeşti 241.
Şuşiţa, sat ⟨Gura Suşiţei, j. Gorj⟩ 42; ~ **de Sus** 42.

T

Tabac, popă, martor pentru Blagodeşti 128.

Tatomir, întărit în Marotin şi Pîrscu 188.

Tatul, clucer mare din Văcăreşti, tatăl lui Stănislav scriitor de acte domneşti 241.

Tatul din: Apele Vii, vinde ţigănci 198; ~ din Crivina, în pricină pentru Pătîrlage 156; ~ din Groşet v. **Tatul,** log.; ~ din Posobeşti, vinde războare 238; ~ din Rîmnicu ⟨Vîlcea⟩, martor 226; ~ din Văcăreşti v. **Tatul,** clucer mare.

Tatul, fiul lui Manea, vinde loc de casă şi ogor la Bărcăneşti 232.

Tatul, ⟨probabil fiul lui Negre portar⟩, cu drepturi în Ruşi 105.

Tatul, fiul lui Răducul, vinde parte în Creaţa de Sus 234.

Tatul, ⟨frate cu Chirtop⟩, tatăl Voicăi şi Neagăi cu parte în Stăneşti 119; în pricină pentru Lazuri 72, 85: probabil acelaşi: **Tatul,** ⟨în pricină⟩ pentru Cuciul 143.

Tatul, în pricină pentru Vaţa 28.

Tatul, întărit în Comăneşti 48.

Tatul, logofăt din Groşet, soţul Stanei, stăpîn de ţigani 22.

Tatul, logofăt scrie act domnesc 172.

Tatul, logofăt, soţul jup. Caplea, ginerele lui Barbul vornic, familie; stăpîn în Pietroşani, Negoeşti, Leoteşti ş.a. 83, 95, 177, 232; dăruieşte vad de moară m-rii ⟨Malamuc⟩ 83.

Tatul, orăşean din Buzău, vinde parte cu vie 92.

Tatul, tatăl Stanei, Voicăi şi Bobei, partea lui în Bădeni (menţ.) 18.

Tatul, tatăl Voicăi şi Neagăi v. **Tatul,** frate cu Chirtop.

Tămăşeşti, sat ⟨c. Dîrmăneşti, j. Argeş⟩, parte întărită lui Vlaicul slugă domnească 173.

Tăpălagă, rumân al m-rii Vieroş, partea lui la Năpîrteni 87.

Tărîţă din Vîltureni, în pricină pentru Obislav 45.

Tărtabă din Plopşor, megieş hotarnic 42.

Tăştăbeanul v. **Radul Tăştăbeanul.**

Tătarul v. **Stoica Tătarul.**

Tătarul, sat ⟨j. Brăila⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.

* **Tătărăi,** sat ⟨j. Ilfov; azi j. Prahova⟩, hotare; părţi cu pădure săpată şi arsă întărite lui Nan ş.a. 196.

Tătrade, ţigan boieresc 1.

Tătuleasa din Cîmpulung, mama lui Dragomir (menţ.) 111, 124.

Tătuleasca, moşie la Pîrscov ⟨j. Buzău⟩ 43.

Tăuraş cel mic scrie acte domneşti 98, 206.

Teişul v. şi **Dosul Teişului** şi **Gura Teişului,** topice.

Teişul (Teiuşul), deal la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.

Teleajen (Teleajin), rîu, sate pe ~ 12, 218; vad de moară pe ~ 12.

Teleajin, vamă întărită m-rii Mărgineni 12.

Telega, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit m-rii Mărgineni, dania lui Drăghici vornic 12.

Teleleu v. **Radul Teleleu.**

Teodor v. **Tudor.**

Teodosie v. **Todosie.**

Teşa v. **Coşariul Teşei,** top.

Teşila, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.

...**Teului** (?), top. la Piscani ⟨j. Argeş⟩ 254.

Tezlui (Tezluiu), pîrîu ⟨j. Dolj şi Olt⟩, sate pe ~ 62, 68, 149.

Tezluiu, fiul lui Vladul, familie; înfrăţit în Grămătici 229.

Tigveni, sat ⟨j. Argeş⟩, părţi întărite lui Şuica pîrcălab; popă 237.

Tihul, întărit în Comanca, cu loc de stînă, fătăciune şi stupină 43.

Tibuleşti, familie, cu parte în Comanca 54.

Tismana (Adormirea), m-re ⟨j. Gorj⟩, stăpîniri la Comani, Călugăreni şi balta Bistreţul 187, 204, 215; în pricină pentru un drum peste munte 220; egumen 187.

Tismana, sat ⟨j. Gorj⟩, închiderea plaiului de la Arsuri 220.

* **Tîmbureşti,** sat ⟨lg. Borcea, j. Ialomiţa; azi j. Călăraşi⟩, hotare 148; parte întărită lui Zlate vătaf 11; întărit cu bălţi şi rumâni lui Harvat mare portar 148.

Tînjală din Bărăşti, martor 22.

Tîntava, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩, hotare; parte întărită lui Balea ş.a. 251.

Tîrgovişte, cetate de scaun, oraş;
sate lîngă ~ 126, 138, 147, 241; loc de casă 24; Biserica Domnească 242; Biserica Sfîntul Ioan (menţ. 1796) 59; popi 59, 242;
sîrb 24; zugrav 22; judeţ 22;
Mitropolia, biserica mare (Înălţarea): sate, rumâni, ţigani 5, 14, 22, 152, 153; mitropoliţi 5, 14, 22, 152, 153; acte domneşti scrise în ~ 53, 56, 60, 61, 65—69, 72, 104, 105, 107—109, 111—113, 118, 119, 121.

Tîrgşor, oraş domnesc ⟨j. Prahova⟩, case; carte a judeţului şi pîrgarilor 61.

Tîrgu Jiu, ⟨oraş⟩, sat lîngă ~ 24.

Tîrseni, sat ⟨Purcăreni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, în hotar cu Purcăreni 174.
Toader v. **Tudor.**
Todosie, cumpără ogoare la Ciuriceşti 55.
Todosie dăruieşte ogoare şi loc de vie la Bujorani 81.
Toma, ban, bunicul jup. Caplea soţia lui Tatul log.; stăpîn în Leoteştii de Cîmp şi Albeşti cu vad de moară (menţ.) 82, 232.
Toma, întărit în Poeni 175.
Tomeasca, moşie la * Leoteştii de Cîmp ⟨probabil lg. Căldăruşanca, j.Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 232.
Topcea, frate cu Neagoe, întărit în Zeletin 21.
Topeşti, sat ⟨j.Gorj⟩, închiderea plaiului de la Arsuri 220.
Topile, top. la Filiaşi ⟨j. Dolj⟩ 58, 125.
Topoloveni, sat ⟨j. Pădureţ; azi or., j. Argeş⟩, parte cu rumâni, vii şi vinăriciuri întărită m-rii Glavacioc 127, 160.
Toporna v. **Paporna.**
Transilvania v. **Ardealul.**
Trestenicul de Sus, sat ⟨Tomuleşti, j. Vlaşca; azi j. Giurgiu⟩, parte întărită lui Carapcea ş.a. 186; **Trestenicul de Jos, ∼ de Mijloc,** pricină de hotare 186.
Trestioara, sat ⟨j. Mehedinţi; azi j. Gorj⟩ 42.
Triful, întărit în Poeni 36.
Trivoiu 149.
* **Troeneşti,** sat ⟨lg. Băbeni-Bistriţa, j. Vîlcea⟩, hotare; întărit m-rii Cozia 57.
Troian, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Tudor, Toader:
Tudor (Teodor), diac mic, grămătic, scrie acte domneşti 24, 57, 71, 110; scrie cartea judeţului din Bucureşti 100.
Tudor, fiul lui Marin, cumpără parte în Vulpeşti 55.
— **Toader,** fiul lui Stănislav, familie; întărit în Popeşti 96.
Tudor, fiul lui Vladul şi frate cu Tezluiu, înfrăţit în Grămătici 229.
— **Toader,** frate cu Deagu şi Cîrstian, vinde parte în Băleşti 129.
— **Toader,** întărit în Groşani 38.
Tudor, logofăt ⟨din Orboeşti⟩, soţul jup. Stana, tatăl lui Staico post. (menţ.) 126, 219.
Tudor, partea lui cu moară în Blagodeşti 249.
Tudor, postelnic ⟨din Drăgoeşti⟩, fiul lui Radul log. şi al Neacşei, familie (menţ.) 232.
Tudor, slugă domnească, frate cu Lazăr log. şi Laţco, stăpîn în Dobroeştii de Sus şi Creaţa de Sus 234.
— **Toader,** tatăl Sorei cu parte în Scurteşti (menţ.) 110.
Tudor, ţigan boieresc 194.
Tudor ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Broşteneasca 232; ∼ în Comăniţa 55.
Tudora, partea ei în Studina 228.
Tudora, soră cu jup. Caplea, nepoata lui Dragomir vornic, familie; stăpînă în Brătivoeşti 147.
Tudora, via ei la Voinigeşti 16.
Tudoran v. şi **Stanciul al lui Tudoran.**
Tudoran, frate cu Radul, vinde branişte în Bărcăneşti 90, 232.
Tudoran, întărit în Pătîrlage 156.
Tudoran, ⟨postelnic, fiul lui Turcea log.⟩ dăruieşte parte în Burăneşti m-rii Bolintinul 29.
Tudosie v. **Todosie.**
Tufe, top. la Studina ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 228.
Turburatul vinde vie la Scărişoara 227.
Turburea, pîrîu la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
Turceni, sat ⟨j. Gorj⟩ 42; parte întărită lui Zaharia ş.a. 50; parte întărită lui Stan ş.a. 97; furt 50, 97.
Turcul v. **Mahamet Turcul.**
Turcu vinde parte în Tigveni 237.
Turteş, întărit in Seliştioara 135.
Tutănişti, sat ⟨probabil Tutana, j. Argeş⟩ 9.

Ţ

Ţala, ţigan faur 232.
Ţalapi, logofăt, fiul lui Harvat mare portar şi al Neagolei, familie 240.
* **Ţalapieşti,** sat (?) ⟨lg. Bolintin, j. Ilfov; azi j. Giurgiu⟩ în hotar cu Tîntava 251.
Ţara Românească
hotarul cu Transilvania ⟨220⟩; sat de la întemeierea ţării 171; foamete 30, 129, 165, 232; relaţii cu Transilvania 243;
în titulatura domnului: passim.
Ţara Turcească, turci în Ţara Românească 237, 250; boieri robi în ∼ 91, 121; v. şi **Poarta** şi **Ţarigrad.**
Ţarigrad, oraş ⟨Istanbul⟩, Petru vv. la ∼ 156.
Ţăgăna (?), vale la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
* **Ţăţîrligi,** sat ⟨probabil lg. Arefu; j. Argeş⟩ 24.
Ţibrul, ⟨tîrg, R.P. Bulgaria⟩, în dreptul Papornei 187.
Ţigan, cumpără părţi cu munte în Cîrstieneşti şi Poenari 203.

Ţiganul, top. la Filiaşi ⟨j. Dolj⟩ 58, 125.
* **Ţigăneşti,** sat ⟨Ursoaia, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ întărit lui Vlaicul clucer şi jup. Chera 192, 230.
Ţiicul vinde părţi în Stejar şi Băneşti 134.
Ţintea, seliştea lui la Dăeşti (menţ.) 174.
Ţînţăreni, sat ⟨j. Gorj⟩ 58, 97, 144.
Ţiţa, pîrîu ⟨la Fieni, j. Dîmboviţa⟩ 63.
Ţiţa, sat ⟨j. Dîmboviţa; azi Dealu Mare⟩, în hotar ⟨cu Fieni⟩ 63.

U

Udrea, vornic ⟨mare⟩, frate cu jup. Neaga (menţ.) 241.
* **Udreni,** sat ⟨lg. Gura Cilnăului, j. Buzău⟩, parte întărită lui Stoica mare post. 241.
Udrişte, ban ⟨din Mărgineni⟩, stăpîn în Cricoveni 178.
Udrişte, postelnic ⟨din Drăgoeşti⟩, fiul lui Pîrvul post., familie; stăpîn în Cernețul, Medvejde, Curiacea ş.a. 60, 82, 167; dăruieşte boier, pentru slujbă 167.
Udrişte, postelnic ⟨din Mărgineni⟩, fiul lui Udrişte vist., familie 12, 129; stăpîn în Blagodeşti, Luciani, Stoichiţa ş.a. 12, 14, 129; donator la m-rea Mărgineni 12.
Udrişte, vistier mare ⟨din Mărgineni, fiul lui Stoican⟩ (menţ.); tatăl lui Udrişte post. 129; stăpîn în Corneni şi Băleşti 12, 129; donator la m-rea Mărgineni 12.
Ueşti, sat ⟨Oeşti, j. Argeş⟩, parte cu moară întărită lui Stepan log. 89.
Ujasca (Ojasca), moşie la * Pîrscoveni ⟨lg. Balta Plopului, j. Buzău; azi Lipia⟩ 52.
Uliteşti, sat ⟨Uliteasca, j. Argeş; azi Argeşelu în mnc. Piteşti⟩, parte cu pomet întărită lui Codrea log. şi jup. Anca 46.
Uliţa de lîngă Rîmnic, sat ⟨în mnc. Rîmnicu Vîlcea⟩ cu mori, întărit lui Pătru post. ş.a. 39; parte cu moară întărită lui Stepan log. 89; sudeţul din Rîmnic oprit să se amestece în sat 39.
* **Unteni,** sat ⟨lg. Padina, j. Buzău⟩, întărit lui Drăghici ban şi jup. Vlădaia 180.
Urechiatul, întărit peste parte în Piscani 254.
* **Urîţi,** sat ⟨Negoi, j. Dolj⟩ 141; întemeiere; dăruit de Radu Paisie lui Radu clucer, întărit fiilor acestuia, Ivaşco şi Albul 91, 121; întărit cu rumâni şi baltă m-rii Vieroş 185.
Urlaţi, sat ⟨j. Prahova; azi oraş⟩, părţi cu vii şi vinărici întărite lui Coresi log. 232.
Urs, Ursul:
— Ursul v. şi **Valea Ursului.**
Urs (Ursul) din: Mănoteşti, vinde ţigan 232; ~ din Urseni, martor 77.
Urs ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Comăniţa 55; ~ în Voroveni 112.
— **Ursul,** nepotul lui Stan Creştina, vinde parte în Bărcăneşti 232.
Urs, rumân m-resc 202.
Urseni, sat ⟨Ursaţi, j. Gorj; azi în mnc. Tîrgu Jiu⟩ 77.
* **Urseşti,** sat ⟨Clondiru de Sus, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, în hotar cu Bădeni 18.
Urşani, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 195.
* **Ustav,** sat ⟨* Stavărul, Viişoara, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, părţi întărite m-rii Boanta 62.
Utmeş, megieş, în pricină pentru Troeneşti 57.

V

Valea Aninenilor, top. la Bezdead ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Valea Cerului, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Valea cu Trestie, top. la Poenari ⟨Schitu Poienari, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 200.
Valea Gardurilor, top. la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
Valea Gemenei, top. la Piscani ⟨j. Argeş⟩ 254.
Valea Largă, Valea lui Vlad, văi la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Valea Lungă, vale la Bezdead ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Valea Mateiului, top. la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.
Valea Nicovani v. **Negovani,** sat.
Valea Purcăreţilor, top. la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.
Valea Rea, top. la Bezdead ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Valea Seacă, top. la Poeni ⟨Poienile, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 175.
Valea Soarelui v. **Soare,** sat.
Valea Stupinei, top. la * Borusu ⟨probabil Independenţa, j. Prahova⟩ 155.

Valea Trifoii, ~ Turbure, topice la Predeal ⟨j. Prahova⟩ 138.

Valea Ţîţei v. **Ţîţa,** pîrîu.

Valea Ursului, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Varnava, scriitor ⟨din Preuteşti⟩ scrie acte domneşti 1, 160.

Vasilie scrie acte domneşti 139, 156.

Vaţa, sat ⟨j. Argeş⟩, partea lui Stan clucer întărită nepoatelor sale 28.

Văcăreşti de lîngă Tîrgovişte, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ 121, 147, 241; în hotar cu Corbi; parte întărită lui Gheorghe clucer ş.a. 73.

Vădeni, sat ⟨j. Gorj; în mnc. Tîrgu Jiu⟩ întărit Muşei ş.a. 208; părţi întărite popii Gherghe 210.

Vădislav din Dioşti, martor 144.

Vădişorul, pîrîu la * Năpîrteni ⟨Berevoeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 87.

Văduleţ, top. la Tigveni ⟨j. Argeş⟩ 237.

Vădivoi, partea lui în Borusu 155.

Văleana vinde parte în Tigveni 237.

Văleni, sat ⟨j. Argeş⟩, partea popii Pătru întărită lui Diicul log. 101.

Văleni, sat ⟨Vălenii de Munte, j. Prahova⟩, drum la ~ 138.

Văncul vinde parte în Sărăcineşti 122.

Văsiiu din Berivoeşti, martor 86.

Văsiiu din Rătivoeşti, ⟨logofăt⟩, fiul jup. Anca, stăpîn 235; martor 120; probabil acelaşi: **Văsiiu,** logofăt, scrie acte domneşti 97, 135, 232, 234, 237, 255.

Văsiiu, fiul lui Badea log., nepot jup. Cîrstina sora lui Radu Paisie, stăpîn în Izlaz cu vii şi mori 214.

Văsiiu, frate cu Stan ş.a., vinde parte în Dăduleşti, la vreme de foamete 165.

Văsiiu, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.

Văsiiu logofăt v. **Văsiiu** din Rătivoeşti.

Văsiiu, ţigan al Mitropoliei 5.

Vejul din Şuşiţa, martor 42.

Velica din Goleşti v. **Sara,** monahie.

Velica, jupaniţa lui Lupul vătaf, fiica lui Cherbeleţ, familie; stăpînă in Nicuia 114.

Velica, jupaniţa (prima) lui Şuică pîrcălab, fiica lui Preda clucer, stăpînă în Baia şi Cimperceni, cu rumâni şi ţigani (menţ.) 1.

Ventilă v. **Vintilă.**

Verneşti, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Ilarion fost episcop si fratelui său 246; parte cu vii a lui Mahomet turcul 250.

Veţicheşti v. **Viţicheşti,** sat.

Veveriţă v. **Chica lui ~** şi **Şerban Veveriţă.**

Vieroş (Vierăş, Vierăşul, Intrarea in biserică), m-re ⟨j. Muşcel şi Păduret; azi Făgetu, mnc. Piteşti⟩ 70; mormintul lui Albul mare clucer 206; întărire pentru sate cu rumâni, vii şi bălţi 87, 116, 185, 202, 213; case în Piteşti 213; ţigani 185; mori 202, 213; obroc în bani din vama domnească de la Rucăr 206.

Viezuri, sat ⟨Bălăneşti, j. Gorj⟩, parte întărită fiilor lui Şerbul 183.

Vilaia, stăpînă în Svinteşti 93.

Vintilă, Ventilă:

— **Ventilă,** fiul lui Neagoe, vinde parte cu vie, livezi şi curături în Săteni 107.

Vintilă, întărit peste parte în Seliştioara 135.

Vintilă, jupan ⟨paharnic, din Mărgineni⟩, tatăl lui Drăghici şi Radul; dăruieşte satul Stăneşti m-rii Mărgineni (menţ.) 12.

Vintilă, portar din Baia de Aramă, traduce act domnesc (menţ. 1736) 204.

Vintilă postelnic mare în sfatul domnesc ⟨eroare⟩ v. **Stoica.**

Vintilă voievod v. **Vlad Vintilă,** domn.

Visul, slugă a lui Marcea post. din Şitoaia, dăruit cu satul Cornăţelul pentru slujbă 159, 245.

Vişa, fiica lui Drăgoi, familie; întărită peste parte in Pleniţa 199.

Vişa, soţia lui Radul, familie; partea ei în Plăseni (menţ.) 255.

Vişa, ţigancă boierească 232.

Vişa vinde loc de casă în Zărneşti, cu dichise şi namestii 247.

Vişan, fiul lui Badea, vinde parte cu vie în Dobroeştii de Sus 234.

Vişana, ţigancă boierească 198.

Vişina, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ în hotar cu Selişţioara 135.

Vitalia, călugăriţă. lasă popii Cernat parte cu mori in Bărcăneşti 223.

Vitioara v. **Ghitioara,** sat.

Viţicheşti (Veţicheşti), sat ⟨j. Păduret; azi j. Argeş, în or. Topoloveni⟩, parte cu vii şi vinărici intărită lui Ivaşco mare log. şi lui Albul mare clucer 71; parte întărită Caplei mare postelnicească 136.

Vîlcan, dăruit cu ocină de jup. Staica din Străoşti, pentru slujbă 20.

Vîlcan din Copăcel, martor 226.

Vîlcan, partea lui cu vie în Zărneşti 247.

Vîlcăneşti, sat ⟨j. Dolj; azi în mnc. Craiova⟩ 58, 114, 125, 159; probabil acelaşi: **Vîlcăneşti** 198.

Vîlcănile, sat ⟨Vulcana, j. Dimboviţa⟩ 106.

Vîlceaua Corbului, top. la Comăniţa ⟨j. Olt⟩ 55.

Vîlceaua Gîştii, top. la * Blohomi ⟨Drajna de Sus, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 218.

* **Vîlceni,** sat ⟨Botoroaga, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 200.

Vîlcul din Gîrleşti, martor 176.

Vîlcul, frate cu Buduluş, vinde ogoare în Ciineni 210.

Vîlcul, tatăl lui Badea, familie; întărit peste parte în Cîineştii de pe Otăsău 103.
Vîlsan (Vlăcsan) ⟨din Caracal⟩, familie; stăpîn în Perişor (menţ.) 144.
Vîlsan, grămătic, scrie cartea marelui vistier 216.
Vîlsan, tatăl lui Stan, partea lui în Bărcăneşti (menţ.) 232.
Vîlsan, tatăl lui Stănciuca, partea lui în Devesel (menţ.) 54.
Vîlsana, rîu, sat pe ~ 10.
Vîlsăneşti, sat ⟨probabil j. Argeş⟩, întărit Mitropoliei, după schimb cu Radul al lui Mandea 14.
Vîlturel, top. la * Tîmbureşti ⟨lg. Borcea, j. Ialomiţa; azi j. Călăraşi⟩ 148.
* **Vîltureni,** sat ⟨lg. Obislav, j. Vlaşca; azi Grozăveşti, j. Dîmboviţa⟩ 45.
Vîrful Firiciorului, ~ Gruiului, topice ⟨la Fieni, j. Dîmboviţa⟩ 63.
Vîrful lui Iacov, ~ Pînului, ~ Sultanului, topice la Bezdead ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Vîrhare din Rusineşti, dăruit de Mircea vv. cu satul Seliştioara 135.
Vlad, Vladul:
Vlad, Vladul v. şi **Roşia Vladului** şi **Valea lui Vlad.**
— **Vladul,** ban ⟨din Cepturoaia⟩, tatăl lui Radul, Preda şi Stroe (menţ.) 211.
— **Vladul,** comis, frate cu Radul log. ⟨din Drăgoeşti⟩, familie; stăpîn în Cerneţul, Medvejde ş.a. 80, 82; donator la m-rea Govora 80.
— **Vladul** cu ceata lui, fiul (?) lui Vlad cel Orb, dăruieşte ţigancă 232.
Vlad (Vladul) ⟨diferiţi⟩ cumpără: parte în Călineşti 256; ~ părţi în Stejar şi Băneşti 134.
Vlad (Vladul) ⟨diferiţi⟩ cu parte în: Poenari 200; ~ în Voinigeşti 16.
— **Vladul** din: Bîrzeşti, martor 71; ~ din Cepturoaia v. **Vlad,** ban; ~ din Ciorăşti, vinde ogor 174; ~ din Hotărani v. **Vlad,** log.; ~ din Olăneşti v. **Vlad,** log.; ~ din Vîltureni, în pricină pentru Obislav 45.
— **Vladul,** fiul lui Dumitru, vinde parte cu pomi şi branişte la Româneşti 212.
Vlad (Vladul) fiul lui Lera, întărit peste parte în Pătîrlage 156.
— **Vladul,** fiul lui Mircea din Moceşti, familie; cu parte la Poiana Zlătarului 35.
— **Vladul,** fiul lui Mircea şi frate cu Albul, întărit peste parte în Albeşti 118.
— **Vladul,** fiul lui Vîlcul, familie; înfrăţit în Cîineştii de pe Otăsău 103.
— Vladul grămătic v. **Vlad,** log.
Vlad (Vladul) ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Călineşti, cu munte şi drept de pescuit în Lotru 256; ~ în Groşani 38; ~ în Mihoveni 189; ~ în Mihoveni şi în Prădăliceşti 102; ~ în Poeni 36; ~ în Seliştioara 135; ~ în Trestenicul de Sus 186.
— **Vladul** logofăt din Hotărani, scrie acte domneşti 79, 80; v. şi **Vlad,** log. scrie acte domneşti.
— **Vladul,** logofăt din Olăneşti, martor 9.
Vlad (Vladul), logofăt, grămătic, scrie acte domneşti 20, 59, 157, 170, 257; v. şi **Vlad,** logofăt din Hotărani.
Vlad, martor pentru Blagodeşti 128.
Vlad (Vladul), ⟨nepotul lui Tatul vornic⟩, în pricină pentru Purcăreni 171.
— **Vladul,** ogorul şi locul lui de casă la Muereasca 170.
— **Vladul,** popă, cu parte în Bădeni 18.
— **Vladul,** portar, ispravnic de boieri hotarnici la Turceni 42.
— **Vladul,** roşu, familie; vinde parte în Dăduleşti, la vreme de foamete 165.
— **Vladul,** rumân cu delniţă din Retevoeşti 235.
— **Vladul,** slugă domnească, stăpîn în Lipia 8.
— **Vladul,** spătar, hotarnic (menţ.) 143.
— **Vladul,** tatăl lui Radul şi Tezliu, familie; cu parte în Studina Sturzei 229.
— **Vladul,** ţigan boieresc 136.
Vlad (Vladul) ⟨diferiţi⟩ vinde: ogor la Dăeşti 174; ~ ogor la Ciorăşti 174; ~ livadă ⟨la Voroveni⟩ 112.
Vlad vistier în sfatul domnesc 218 ⟨eroare⟩ v. **Mitrea.**
— **Vladul,** voievozi ⟨neidentificaţi⟩, acte menţionate de la ~ 39, 160.
Vlad voievod 73, 203 v. **Vlad Vintilă,** domn.
Vlad voievod, fiul lui Vlad voievod v. **Vlad Înecatul,** domn.
— Vladul voievod, tatăl lui Radul voievod v. **Vlad Călugărul,** domn.
Vlad voievod, tatăl lui Radu voievod 183.
Vlad voievod, tatăl lui Vlad voievod şi 208 v. **Vlad cel Tînăr,** domn.
Vlad al lui Badiul vinde parte cu branişte la Comana 54.
Vlad Călugărul (Vladul), domn al Ţării Româneşti ⟨1482—1495⟩ 12; tatăl lui Radul cel Mare 186; act menţionat de la ~ 163.
Vlad cel Orb ⟨din Băceşti⟩ (menţ.) 232.
Vlad ⟨**cel Tînăr**⟩ (Vladul), domn al Ţării Româneşti ⟨1510—1512⟩, tatăl lui Vlad Înecatul 209; act menţionat de la ~ 208.
— **Vladul Fişie,** partea lui în Potropopul 106.
Vlad ⟨**Înecatul**⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1530—1532⟩, fiul lui Vlad cel Tînăr; act menţionat de la ~ 209.
— **Vladul Roşca** din Furnicoşi, martor 120.
— **Vladul Stoii,** martor pentru Poiana şi Vîlcănile 106.

Vlad Ţepeş (Vladul), domn al Ţării Româneşti ⟨1456—1462, 1476⟩ 57; act menţionat de la ~ 171.
Vlad Vintilă (Ventilă, Vintilă, Vlad), domn al Ţării Româneşti ⟨1532—1535⟩ 73, 76; donator la m-rea Menedic 133; acte menţionate de la ~ 57, 203.
Vlada, fiica lui Miroslav, familie; întărită peste parte în Bulineşti 64.
Vladimir v. **Vlădimir.**
Vladimireşti v. **Vlădimireşti,** sat.
Vlaicul, clucer ⟨din Rumceni⟩, frate cu jup. Chera, stăpîn în Ţigăneşti 192, 230.
Vlaicul din: Beleţi v. **Vlaicul,** vătaf; ~ din Coteşti v. **Vlaicul,** log.; ~ din Grozăveşti, martor 144; ~ din Piscani v. **Vlaicul,** log.; ~ din Rumceni v. **Vlaicul,** clucer.
Vlaicul, fiul jup. Pîrva şi nepotul lui Badea post., stăpîn în Bircii cu mori 120.
Vlaicul ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Blohomi 218; ~ în Creaţa de Sus 234; ~ în Trestenicul de Sus 186.
Vlaicul, logofăt din Coteşti, martor 84, 86, 120, 222; jurător 140.
Vlaicul, logofăt din Piscani, fiul lui Mihnea pîrcălab şi frate cu Mihnea post., stăpîn în Berivoeşti, Năpîrteni, Măceşani ş.a. cu rumâni şi munţi 84, 87, 164, 168, 222.
Vlaicul, nepotul lui Codrea log., cu parte şi vad de moartă la Purcăreni 31.
Vlaicul, pomii săi la Vulpeşti 55.
Vlaicul, slugă domnească, stăpîn în Tămăşeşti 173.
Vlaicul, vătaf din Beleţi, martor 22.
Vlaicul ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Tigveni 237; ~ în Vlăduleşti 232.
Vlădaia din Lubnic, vinde ogor 4.
Vlădaia, jupaniţa lui Drăghici ban, familie; stăpînă în Peştişani, Mărgineni, Filipeşti ş.a. 180.
Vlădaia (monahia Efrosina) jupaniţa lui Oprea post., stăpînă în Drăgăşani şi Momoteşti 184.
Vlădaia, jupaniţă, nepoata lui Stan clucer, familie; stăpînă în Vaţa 28.
Vlădelul vinde parte în Sulari 130.
Vlădeni, sat ⟨j. Muşcel; azi Furnicoşi, j. Argeş⟩ 84, 86; probabil acelaşi: **Vlădeni** 22.
Vlădeni, sat ⟨probabil j. Prahova; azi j. Dîmboviţa⟩ 232.
Vlădimir, întărit peste parte în Seliştioara 135.
Vlădimireşti, sat, parte dată de Dobromir f. mare ban lui Ivaşco mare log. şi Albul mare clucer schimb pentru parte în Bercuţa 141.
* **Vlăduleşti,** sat ⟨probabil lg. Corlăteşti, j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩, părţi cu locuri de casă, rumâni şi vad de moară întărite lui Coresi log.; foamete 232.
Voe, frate cu Cazdrea, vinde parte în Drăghiceni 68, 149.
Voica din Balosin, soacra lui Isuf post., familie (menţ.) 209.
Voica din Buzău vinde parte cu vie 92.
Voica, fiica lui Neagoe şi a Voicăi, familie; întărită peste parte în Cuciul cu grădină şi vad de dîrstă 143.
Voica, fiica lui Stoica, familie; stăpînă în Runcu, Iarci, Cotoruia ş.a. cu vii, mori, case şi grădini 208.
Voica, fiica lui Tatul, soră cu Neaga, întărită peste parte în Stăneşti 119.
Voica, fiica lui Tatul, soră cu Stana şi Boba, vinde parte în Bădeni 18.
Voica, în pomelnicul dat Mitropoliei de Cîrstian post. 14.
Voica, jupaniţa (a doua) a lui Harvat mare portar, mama lui Ivan post. 240.
Voica, jupaniţă, mama jup. Stanca, soacra lui Stoica stolnic, stăpînă de ţigani (menţ.) 67.
Voica, jupaniţă, mama Voicăi, familie; cumpără părţi în Cuciul (menţ.) 143.
Voica, ⟨sora lui Cîrstian post.⟩, în pomelnicul Mitropoliei 14.
Voica, sora lui Dunca şi Pîrvul, stăpînă în Mîrşa şi de ţigani 15.
Voica vinde parte în Năpîrteni (menţ.) 87, 168.
Voicea, tatăl Bunei cu parte în Poeni 175.
* **Voiceşti,** sat ⟨lg. Văleni, j. Argeş⟩, parte întărită lui Şuica mare pîrcălab ş.a. 1; parte întărită lui Oprea ⟨log.⟩ 41; parte dăruită de Neacşa m-rii Cotmeana 147.
Voicilă cumpără părţi cu munte în Cîrstieneşti şi Poenari 203.
Voicilă, partea lui în Stoichiţa 129.
Voico v. şi **Stanciul ⟨al⟩ lu Voico.**
Voico, armaş, soţul jup. Stana, stăpîn în Muşcel cu deal cu vii 190.
Voico din Călineşti, vinde vie 197.
Voico, fiul lui Calevit călugăr, familie; cu parte în Bulineşti 64.
Voico, fiul lui Mircea din Moceşti, răufăcător 35.
Voico, frate cu Radul şi Diicul, întărit peste parte în Tîntava 251.
Voico, grămătic, scrie act domnesc 66.
Voico, întărit peste parte în Groşani 38.
Voico (Voicul), popă, întărit peste părţi cu munte în Bogăteşti şi Nimăeşti 109.
Voico ⟨diferiţi⟩, rumân din: Poiana 106; ~ din Vrăneşti 25.
Voico, tatăl Stanei, întărit peste părţi în Inoteşti şi Predeal 138.
Voico, ţigan boieresc 98.
Voico ⟨diferiţi⟩ vinde parte în: Cioră̦şti 174; ~ în Floreşti 195.

Voinea cu ceata lui, stăpîn în Şoptani şi Mălureni cu silişti, munte şi mori 201.
Voinea (Voina) ⟨diferiţi⟩ cumpără parte în: Coşcodia 221; ~ în Tătărăi 196.
Voinea, fiul lui Manea şi frate cu Tatul, vinde loc de casă şi ogor în Bărcăneşti 232.
Voinea ⟨diferiţi⟩ întărit peste parte în: Groşani 38; ~ în Seliştioara 135.
Voinea, ţigan boieresc 1.
Voinea vinde parte în Sărăcineşti 122.
Voineasa, fiii săi vînd parte în Sărăcineşti (menţ.) 122.
* **Voinigeşti,** sat ⟨lg. Feţeni, j. Argeş; azi j. Vîlcea, în mnc. R. Vîlcea⟩, parte întărită lui Stanciul; popă 16.
Voinigeşti pe Jiu, sat ⟨j. Gorj, mnc. Tîrgu Jiu⟩ cu mori, vii şi rumâni vîndut de Neacşa logofeteasa şi Radul Bidiviul lui Dobromir mare ban 9, 24.
Voisiloae din Bresniţa, vinde ţigani 125.
Voluiac, sat ⟨Voloiac, j. Mehedinţi⟩ 4.
Voroavă vinde ogor la Voroveni 112.
Voroveanul v. **Badea Voroveanul.**
Voroveni, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, ogoare întărite lui Neag ş.a.; popă; ciumă 112.
Vrăneşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, părţi cu vii şi rumâni întărite lui Albul mare clucer 25; vie vîndută de jup. Despina lui Lăudat log. 120.
Vucea, diac, scrie act domnesc 94.
Vuia, slugă domnească dăruit de domn cu satul Bohanul, pentru slujbă 49.
Vulcana v. **Vîlcănile,** sat.
Vulparul v. **Manea Vulparul.**
Vulpeşti, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită lui Ratea 56.
* **Vulpeşti,** sat ⟨probabil lg. Comăniţa, j. Olt⟩, parte întărită lui Badiul 55.

Z

Zaharia cu ceata lui, întărit peste parte în Turceni 50.
Zaharia din Roşii, martor 22.
Zaharia, egumen al m-rii Glavacioc 160, 172.
Zaharia, logofăt, scrie acte domneşti 208, 247, 251.
Zantea vinde ogoare la Dăeşti 174.
Zăgae, sat ⟨Zegaia, j. Mehedinţi⟩ popă 4.
Zăicoi, sat ⟨j. Gorj⟩ 77.
Zănoaga, sat ⟨j. Prahova⟩, parte întărită m-rii Mărgineni 12.
Zărneşti, sat ⟨~ de Slănic, j. Buzău⟩, parte cu vie întărită lui Bîlcă 247.
* **Zăvoaele,** sat ⟨Ruşeţu, j. Buzău⟩, întărit lui Drăghici ban 180.
Zbora, slugă domnească, stăpîn în Bădeni 18.
Zbora vinde parte în Poiana Aldei 53.
Zegaia v. **Zăgae,** sat.
Zeletin, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, parte întărită lui Neagoe ş.a. 21.
Zera, ţigan m-resc 147.
Zimţea din Crasna, tatăl lui Bratul (menţ.) 58.
Zîrnă v. **Drumul lui Zîrnă.**
Zlate, fiul popii Radul, familie; vinde parte în Bărcăneşti 232.
Zlate, frate cu Radomir, familie; în pricină pentru Poenari 200.
Zlate, tatăl lui Danciu şi Dobrotă cu părţi în Bărbuleţul şi Pietrari (menţ.) 161.
Zlate, vătaf, familie; stăpîn în Tîmbureşti, Comişani, Cojeşti ş.a. 11.
Zorilă vinde parte în Tărărăi 196; v. şi **Drumul lui ~** şi **Coadele lui Zorilă,** topice.
Zosima, paharnic, şeful cancelariei Mitropoliei (menţ. 1848) 199.

INDICE DE MATERII

A

ace de argint, dăruite la înfrățire 120.
acte:
date de domn: hrisoave 12, 14, 120, 147, 161, 199, 201, 206, 211, 219, 225, 232, 241; ~ tălmăcite 138, 161, 193; cărți, porunci: passim; acte menționate, fără indicarea domnului: passim; ~ de la domni neidentificabili (Radu, Vlad) 39, 138, 160, 171; Mircea cel Bătrîn 17; Dan II 23, 171; Alexandru Aldea 47; Vlad Țepeș 171; Basarab Laiotă 171; Vlad Călugărul 163; Radu cel Mare 8, 39; Mihnea cel Rău 19; Neagoe Basarab 28, 138; Radu de la Afumați 208, 229; Vlad Înecatul 209; Vlad Vintilă 57, 203; Radu Paisie 50, 57, 89, 91, 121, 129, 130, 256; Mircea Ciobanul 8, 30, 40, 44, 50, 57, 89, 99, 230; Pătrașcu cel Bun 44, 129, 179, 192, 230, 256; Petru cel Tînăr 59, 156, 225; 256; Alexandru Mircea: passim; cărți (răvașe) pentru jurători v. **jurători**;
dat de doamnă (menț.) 40;
date de mitropoliți 22, 152, 159; (menț.) 153;
dat de marele ban 146;
dat de marele vistier 216;
dat de marele clucer 176;
date de boieri 144; (menț.) 80, 167;
date de județ și pîrgari 26, 100; (menț.) 61;
dat de egumen 158;
date de particulari (cărți, răvașe, scrisori) 4, 9, 106, 115, 128, 231; menționate: passim;
vechi și rupte, coajnice 53, 138, 143, 160, 163, 203, 209, 229, 232; mincinoase 171, 209, 239; rupte în divan 140, 225, 239;
scrise în lb. slavă: passim; ~ în lb. română 9, 147, 231; v. și **copii, dieci, grămătici,** logofeți, **pieseți, scriitori**;
~ date în orașe v. **București, Tîrgoviște, Rîmnicu Sărat**; scris în m-re 248.
alac, găleți de ~ 108.
albine, în toponimie 112.
aldămaș și aldămășari 71, 196, 223.
aluniș, în toponimie 87, 237.
anini, livadă de ~ 112; în toponimie 112.
aramă, în onomastică 68, 149; în toponimie (menț. sec. XVIII) 204.
arătură, ogoare de ~ 210.
arcar 100.
argint 180; obiecte de ~ 1, 44, 103, 120, 145, 159; aspri de ~ v. **bani**, aspri.
armași, mari armași 70, 155; stăpîni, familie 39, 70, 98, 132, 155, 190, 191; hotarnic 170; cu însărcinări domnești 201.
armă, în onomastică 26.
armean, în onomastică 62.
ascultare, datorată egumenului de către rumâni și poslușnici 185.
aspri v. **bani.**
așezare v. **înfrățiri, întocmiri.**
atlaz, îmbrăcăminte de ~ 87, 155.
aur 180; brățări de ~ 145; florini de ~ 57, 194.
averi (marfă), confiscate 57, 114; v. și **viclenie**; passim.

B

baie, în toponimie 1; (menț. sec. XVIII) 204.
balaur, în onomastică 103, 149.
bani ⟨dregători⟩: vlastelin și prim sfetnic 24, 141; din casa domnească 24; stăpîni, familie 9, 24, 45, 50, 83, 89, 94, 97, 98, 129, 141, 178, 180, 194, 211, 214, 232, 242; donator 97, 242; în sfatul domnesc (mare ban, f. mare ban al Craiovei) v. **Dobromir**; isprav-

nic în acte domneşti 81, 88, 167, 170, 174, 194;
judecă, dă carte 94, 146; martor 130; ia duşegubină 204; cu însărcinări la Poartă 29;
în onomastică 7, 9, 36, 135.
bani ⟨monedă⟩, în preţ 122, 176, 231; în moşteniri 231; cheltuiţi în pribegie 145;
aspri, în preţ 1, 4, 8, 9, 12, 14, 16—18, 21, 22, 24, 30, 32, 34—38, 43, 53—55, 58, 62—69, 71, 72, 74—78, 81, 84—86, 88, 90—93, 96, 97, 100, 103, 105—114, 120, 121, 123—126, 129—131, 134, 135, 139, 142, 143, 145, 149—157, 159, 161, 165, 169, 170, 173—175, 179, 194—199, 203, 205, 209, 210, 212, 214, 216—219, 221, 223, 225, 227, 228, 232—234, 236—238, 241, 245—249, 251, 252, 256; ~ daţi pentru răscumpărarea din robie 121; ~ capului 94; în plata birului 76, 77, 113, 157, 212, 223; în duşegubine şi gloabe 41, 57, 140, 162; în danii şi zestre 44, 52, 70, 127, 128, 145, 200, 232, 239; în obroc 206; în datorii, împrumuturi şi zăloguri 29, 32, 35, 78, 89, 98, 106, 112, 133, 136, 200, 226, 246; daţi cu camătă 246; cheltuiţi la judecată, înfrăţire ş.a. 120, 232; luaţi fără drept 27, 141; întorşi, lepădaţi 8, 17, 75, 85, 110, 133, 209: furaţi 114, 223, 236; muncă plătită în ~ 132, 158, 191; avere evaluată în ~ 89;
~ de argint 18, 24, 35, 38, 54, 55, 68, 75, 78, 92, 94, 112, 120, 149, 162, 200, 212, 214, 216, 217, 238, 248; ~ turceşti 18, 34, 37, 44, 58, 65, 93, 121, 125, 157, 198, 232, 246, 252; ~ bani 37, 38, 75, 96, 214, 217; ~ noi 217; florini (florinţi), în preţ 57, 87, 145, 168, 194; ~ de aur 57, 194.
baniţă, în onomastică 136.
barbir v. **bărbier.**
bazar 236.
bălţi 257; foste domneşti 243; întărite unor m-ri 104, 185, 187, 215; ~ unor boieri 91, 98, 121, 148, 180, 243; ~ unui om 112; în toponomie şi descriere de hotare 104, 112, 228; v. şi **gîrle, iaz, lacuri, peşte** şi **pescuit, privaluri.**
băneasă, familie 116.
bărbier, martor 100.
bătaie, ceată bătută în divan, pentru înşelăciune la judecată 191, 201.
bir, ~ de curte 157, 212; birul vornicilor 247; biruri grele 113; cuantum 113, 115, 212, 223; ocini zălogite sau vîndute pentru plata birului 93, 112, 113, 232; ~ scoase de la ~ 76. 77, 232.
bircii, în toponimie şi onomastică 120, 144.
birnici, ocini birnice 76, 77, 223, 232.
biserică, jurăminte şi înfrăţiri făcute în ~ 198, 201; cărţi bisericeşti 201, 242.
bivoli, dăruiţi unei m-ri 159; în preţ 158; în onomastică 222.
bivolar, în onomastică 209.
boartă, dată de zestre, preţ 145.
boi, în zestre 128; în preţ 112, 165, 195; luaţi în gloabă 11, 166, 186, 189, 201, 232.
boieri (jupani, jupaniţe):
boieri bătrîni 186;
stăpîni: passim; donatori 5, 12, 14, 20, 22, 29, 45, 70, 76, 80, 83, 88, 97, 98, 115, 116, 126, 127, 135, 136, 144, 147, 159, 160, 163, 167, 172, 176, 180, 182, 185, 202, 207, 216, 239, 241—243, 245;
datori 69, 89, ⟨98⟩, 133, 136, 140, 141;
abuzuri 27, 215; v. şi **cotropiri**;
pribegi 28, 32, 67, 69, 126, 141, 145, 194, 211, 219, 225, 232, 245, 246;
vicleni 33, 114, 219, 243; întemniţaţi, în robie 91, 121; fugit cu aspri domneşti 114;
cu însărcinări la Poartă 29;
~ din Moldova 243;
v. şi **casa domnească, înfrăţiri, pricini, slugi, slujbe, vlastelini** şi sub numele dregătoriilor.
boli 145; cheltuieli pentru îngrijire 120.
bragă, în onomastică 23.
branişti 54, 120, 212, 228; în toponimie 112, 232.
brăţări de aur, preţ 145.
brîie, de argint 1, 44, 103, 145; ~ de cofterie 145; preţ 1, 103, 145.
brînză, în onomastică 186.
bucate 7, 35, 120, 145, 158, 204; confiscate 114.
buciumi, în toponimie şi onomastică 12, 191, 237.
butoaie, buţi de vin 70, 105, 120, 226, 231; capacitate 105.

C

caftane, de atlaz 87; în preţ 87, 168.
cai şi iepe:
turceşti 155, 198; telegari 120, 141; în danie 44, 159; în moştenire 101; în datorii 32, 226; dat în schimb 12; daţi la înfrăţire 120, 128, 155, 217, 249;
în preţ 8, 35, 43, 103, 112, 165, 200, 232, 246, 247; preţuiţi 8, 103, 112, 198, 232;
vînduţi 236; furaţi 50, 97; luaţi pe nedrept 27, 141; v. şi **darea calului.**
camătă, împrumuturi cu ~ 32, 246; dobîndă ⟨textual⟩ 32.

cancelaria Mitropoliei (menţ. tîrzie) 199.
care, cu slănină 27; în toponimie 87.
casa domnească, dregători din ~ 23, 24, 241.
case, locuri de ~ (vetre), dichisele casei 35, 247; ~ în oraşe 9, 24, 61, 213; ~ în sate 7, 35, 65, 81, 100, 101, 107, 108, 128, 141, 152, 153, 170, 200, 208, 210, 223, 232, 237, 239, 247, 250, 255, 256; v. şi **preţuri**.
cavad, dat la înfrăţire 232; în preţ 143.
călugări (fraţi, monahi), siromahi 90; cu părţi 64, 90, 228; aldămăşar 223; în toponimie 20, 187; v. şi **mănăstiri.**
călugăriţe (monahii), cu părţi 184, 223; donatoare 5, 70, 147, 202, 223.
cămăşi, de fir 120; dăruită 120; moştenită 35.
cărări, la hotare, închise 220.
cărpiniş, în toponimie 237.
cărţi bisericeşti (Evanghelie, Tetraevanghel) 201, 242.
căruţă, ferecată 120.
ceaprazuri, feregea cu ~ 155.
cerb, în toponimie 256.
cercei, preţ 145.
cetăţele, în toponimie 180, 218.
cetăţi de scaun, acte domneşti scrise în ~ v. **Bucureşti, Tîrgovişte.**
cete, ale unor boieri (slugi domneşti) 8, 23, 89, 162, 166, 178; a unor moşneni rumâniţi 225; ale unor oameni 8, 12, 50, 63, 77, 79, 83, 87, 110, 122, 132, 150, 164, 168, 170, 178, 186, 189, 191, 193, 201, 218, 222, 232, 244, 254, 256; bătută în divan 191.
cheltuieli, pentru diverse munci 132, 158, 191; ~ pentru judecată, hotărnicii 166, 232; la înfrăţire 120, 232; pentru îngrijire şi hrană 120, 207; pentru scoaterea unor ocini de la bir 76, 77; ~ în pribegie 145; ale unor boieri trimişi peste hotare 243; aspri de cheltuială 35, 70.
chezăşie (încredinţare), dată pentru boier hiclean 243.
chinteşe v. **contăşe.**
cioban, în onomastică 94.
cireş, în descriere de hotare 87.
ciumă 112.
cizme, dăruite la înfrăţire 155.
cîmpuri 210; cîmpul de jos, ~ de sus 107, 162, 173, 227, 228; cîmpul oraşului 92; cîmp „în frunte“ 81; în toponimie 60, 82.
claie, în toponimie 251.
cluceri:
  sfetnic mare 130;
  mari cluceri 25, 27, 33, 50, 59, 70, 71, 76, 91, 121, 130, 136, 141, 144, 163, 176, 185, 202, 206, 210, 241, 245;
  cluceri al doilea 148, 159;
  stăpîni, familie 1, 12, 25, 27, 28, 70, 71, 73, 76, 91, 121, 130, 136, 141, 144, 148, 159, 163, 176, 185, 190, 192, 230, 241, 245; donatori 12, 76, 159, 163, 176, 185, 245;
  în sfatul domnesc 30, 59, 194, 210; ispravnici în acte domneşti 33, 50; cu însărcinări domneşti 250; hotarnic 148; martor 145.
„codru“ de loc 135, 212; cu pădure 108.
cofterie, îmbrăcăminte din ~ 145, 155.
coif, în danie 44.
comişi, stăpîni, familie 12, 58, 80, 82, 99, 104, 125, 165, 224; donatori 12, 80;
  în sfatul domnesc (comişi, mari ~) v. **Bratul, Mitrea**; eroare pentru stolnic 107.
comoară, în toponimie 55, 256.
contăşe (chinteşe), de urşinic 87, 168; cu naşfe 120; în preţ 87, 168; preţ 120.
copii, vînduţi turcilor la vreme de foamete 30, 129; copil scrie act domnesc 103.
corbi, în toponimie 55, 58, 73, 168, 210.
cosit, livadă cosită 222.
coşare, în descriere de hotare 148.
cotropiri (împresurare) de ocini 12, 17, 23, 73, 129, 148, 163—166.
coţi, de şocîrlat 88, 194.
coţofană, în onomastică 55.
covoare, dăruite la înfrăţire 120; date de zestre 145; preţ 120, 145.
crivini, în toponimie 156.
croitor (terzi), martor 100.
cumetrie, danie la ~ 81.
cunună, dată de zestre, preţ 145.
cununie v. **nuntă.**
curături 107; făcute cu securea, cu sapa şi cu foc 36, 196.
curtea domnească 10, 24, 141, 145, 155, 165, 214, 248; birul de ~ 157, 212; curte în toponimie 210.

D

danii (miluire):
  închinare 5, 12, 50, 71, 77, 83, 88, 118, 129, 176, 243;
  ~ la nuntă 16, 40, 91, 98, 112, 232; la cumetrie 81; la înfrăţire 120, 128, 155, 217, 232, 249; ~ la moarte, cu efect după moarte 88, 112, 145, 146, 147, 152, 153, 213, 232;
  donatori v. **bani, boieri, călugăriţe, cluceri, comişi, diaconeasă, doamne, domnul, mitropoliţi**; alţi donatori 12, 26, 44, 50, 62, 71, 76, 83, 119; v. şi **înfrăţiri, slujbe, vînzări-cumpărări.**
darea calului, luată unei m-ri 57.
daruri, la înfrăţire v. **danii.**

dascăli slovenești (menț. tîrzii) 35, 53, 74, 138, 145, 161, 165, 193, 201, 247.

datorii 69, 89, 133, 136, 200, 223, 226; ~ la turci, evrei, gelepi 246.

daturi, luate din sate boierești 215.

dăjdii ⟨nespecificate⟩ 124, 151, 223, 233; ~ grele 113.

delnițe 70, 231, 250; ~ cu rumâni, ale unor rumâni 65, 69, 84, 87, 111, 124, 127, 212, 235; preț 108, 111, 124, 161, 210.

diacon, martor 231.

diaconeasă, donatoare 62.

dichise, ale casei 35, 247.

dieci, dieci mici scriu acte domnești 58, 94, 107, 110, 120, 123, 153, 185, 203, 206, 210, 227, 243; v. și **grămătici, logofeți, scriitori.**

divan v. **sfatul domnesc.**

dîrstă, vad de ~, preț 143.

doamne, stăpîne, în pricină cu rude 89; donatoare 40, 89, 113, 232.

dobitoace v. **vite.**

dobîndă v. **camătă.**

domnul:

voievod și domn al Țării Românești: passim; herțeg al Amlașului și Făgărașului (al părților de peste munți) 12, 14, 120, 147, 201, 219, 232, 241; sate, seliști și ocini domnești 14, 17, 39, 49, 219, 243; bălți 243; mori 6, 219; orașe numite domnești 39, 61, 167, 246, 257; vămi 206; v. și **casa domnească, curtea ~;**

cumpără, vinde, schimbă sate și părți, bălți, mori 12, 14, 17, 51, 91, 121;

confiscă sate 8, 33, 114, 219, 243;

donator: la Mitropolie 14; la Episcopie 92; ~ unor m-ri 6, 12, 17, 19, 51, 133, 206; v. și **mănăstiri**; dăruiește unor boieri 25, 33, 49, 91, 98, 121, 135, 148, 204, 225, 243;

acordă scutiri 111, 124, 127;

ispravnic în acte domnești, spusa domnului 14, 104, 121, 185, 213, 215, 220, 224, 250;

ședere la Țarigrad 156;

domni ai Moldovei 172, 206;

v. și **acte, judecată, slugi, slujbe, școli.**

dragoman, boier numit ~ în traducere 59.

dregători, numiți (în traduceri) îndreptători 48, 73; din casa domnească 23, 24, 241; stăpîni, întrebați de domn la judecată, martori: passim; v. și **armași, cluceri, județi și pîrgari, medelniceri, pitar, pîrcălabi, portari, sfatul domnesc, slugi domnești, sulgeri.**

drumuri (căi), în toponimie și descriere de hotare 18, 37, 55, 87, 96, 148, 155, 186, 191, 196, 227, 251, 256.

dulămi, de atlaz, de grana 155; dăruite la înfrățire 155, 232; moștenită 35; în preț 32, 150, 155; prețuită 150.

dumbrăvi 107; în onomastică 176, 233, 243.

dușegubine, plătite în aspri 41, 162; ocină pierdută pentru plata unor ~ 204.

E

egumeni (ieromonahi) 3, 12, 17, 29, 57, 62, 79, 80, 83, 104, 133, 148, 160, 172, 187, 198, 202, 204, 215, 233, 244; dă carte 158; învățătură dată de ~ rumânilor, posluşnicilor și țiganilor 185.

episcopi 216; proepiscopi 246, 250.

episcopie 92, 216.

evanghelie (tetraevanghel), jurămînt făcut pe ~ 201, 242.

evrei, dau bani cu împrumut 246.

F

fagi și **făget** în toponimie 170, 196, 237, 256.

faur, țigan ~ 232.

fălci 16; preț 122, 195, 237.

fătăciune, loc de ~ 43.

ferdelă, preț 237.

ferecătură, căruță ferecată 120.

feregele, de cofterie, dăruite la înfrățire 155.

fier, fiare de moară 31, 76.

fir, giure de ~ 120.

fîntîni, costul săpatului unei fîntîni 132, 191; în toponimie și descriere de hotare 58, 59, 68, 87, 112, 125, 149, 163, 186, 218, 256.

florini, florinți v. **bani.**

foamete (~ mare, ~ rea), copii vînduți turcilor la vreme de ~ 30, 129; vînzări la vreme de ~ 30, 129, 165, 232, 252.

foc, pădure săpată și arsă 36, 196.

frasini și **frăsinet,** în toponimie și descriere de hotare 58, 125, 155, 184, 218, 228.

frați de ocină 75, 124, 155, 164, 168, 171, 208, 232, 238, 252, 254; părtași (în trad.) 218.

frăție v. **înfrățiri.**

frîie, dăruite 155, 232.

fugă, răufăcători fugiți 35, 57; ~ peste hotare 114, 243; v. și **pribegie**; boier fugit cu aspri domnești 114.

funii de moșie 71, 135, 155, 156, 174, 186, 232; ~ de pădure 96; dimensiuni în stînjeni 96, 156; preț 4, 21, 63, 68, 96, 134, 149, 157, 251.

furci v. **spînzurătoare.**

furt de cai 50, 97; de fiare de moară 76; de bani 223, 236.

G

garduri (îngrădiri), la case 65, 232; în toponimie 138.
găleţi, de grîu, de ovăz, de alac 108.
gelepi, turci 94; dau bani cu camătă 246.
giure, de fir 120.
gîrle, întărite unei m-ri 2, 104; v. şi **bălţi, iazuri, lacuri, privaluri.**
gloabe, plătite în boi 11, 166, 186, 201, 232.
gorgane, în descriere de hotare 148.
goruni, în toponimie şi onomastică 49, 55, 134, 170, 237.
grajduri, ale unui boier 50.
grana, îmbrăcăminte de ~ 120, 155, 232.
grădini 94, 108, 195, 208, 250; ~ cu pomi 143; zălogite 112; în toponimie 112.
grădişti, în toponimie 120, 140, 163, 222.
grămătici, stăpîni 114, 209; scriu acte domneşti 10, 24, 37, 49, 66, 84, 86, 91, 104, 127, 129, 134, 170, 173, 174, 178, 189, 197, 219, 229, 248, 256, 257; ~ zapise şi cărţi 26, 100, 128, 216; în toponimie 229; v. şi **copii, dieci, logofeţi, scriitori.**
greci, cu părţi 55, 100; martor 100; arcar 100; în toponimie şi onomastică 18, 128, 232.
grivne, luate pentru încălcarea hotarelor 148.
grîu, găleţi de ~ 108; obroc de ~ 158; în preţ 108, 165.
grui, în toponimie 256.

H

haine, date la înfrăţire 232.
herţeg, în titulatura domnului 12, 14, 120, 147, 201, 219, 232, 241.
hiclenie v. **viclenie.**
holdă 176; v. şi **ogoare.**
hotare 37, 38, 50; ~ bătrîne, vechi 57, 59, 79, 87, 191, 244, 257; descrieri de ~ 55, 57—59, 63, 96, 125, 135, 138, 148, 155, 170, 175, 186, 191, 196, 218, 234, 251, 254, 256; pietre şi semne de ~ 57, 73, 87, 115, 148, 155, 186, 191, 218, 254; ~ stricate, schimbate, mutate, pricini 57, 79, 148, 170, 186.
hotarnici: armaş 170; pîrcălab 257; portar 42; postelnici 42, 254; spătar 143; sulger mare 155; vornic 57; fără dregătorie specificată 57; ispravnic de boieri ~ 42.
hotărnicii 71, 155, 170, 186, 232, 254; ocină hotărnicită numită ocol 191.
hramuri: **Adormirea Maicii Domnului** (Uspenia) 104, 187; **Buna Vestire** (Blagoveştenia) 29, 45, 127, 147, 160, 172; **Intrarea în biserică** (Vovidenia) 116, 202, 206; **Înălţarea Domnului** (Văsnesenia) 14, 152, 153; **Întîmpinarea Domnului** (Stretenia) 62; **Sfînta Troiţă** 17; **Sfîntul Nicolae** 6, 26, 83, 159, 176, 182, 233, 245; **Sfinţii Mihail şi Gavril** 12.

I

iaz de moară; costul săpatului unui ~ 158; v. şi **bălţi, gîrle, lacuri, privaluri.**
iepe v. **cai.**
ieromonahi v. **egumeni.**
imaş, ocină din ~ 106.
inele 145.
ispravnici în acte domneşti 68; spusa domnului 14, 104, 121, 185, 213, 215, 220, 224, 250; ban mare (f.) 81, 88, 167, 170, 174, 194; clucer mare (f.) 33, 50; logofeţi mari (f. mari logofeţi) passim; logofăt al doilea 20, 142; portar (?) 247; vornici mari: passim; ispravnic de boieri hotarnici v. **hotarnici.**
izlaz, ocină în ~ 122; în toponimie 24, 214.

Î

îmbrăcăminte v. **contăşe, dulamă, haine, manta.**
împăratul ⟨turcesc⟩ 243 v. **sultanul.**
împresurare v. **cotropiri.**
împrumut v. **camătă, datorii.**
închinare v. **danii, înfrăţiri.**
închisoare (puşcărie), pentru datorii neplătite 69; ~ cărţi mincinoase 201; ~ cumpărarea unei moşii de la pribegi 246; robi întemniţaţi 121; v. şi **pedepse.**
înfrăţiri (aşezări, frăţie, închinare, întocmire, unire) 118, 145, 208; între boieri 11, 31, 46, 114, 120, 137, 155, 180, 184, 232, 241; ~ şi o m-re 204; ~ şi oameni 105, 155, 198, 200, 322;

între oameni 52, 64, 65, 102, 112, 131, 149, 200, 212, 229; mănăstire înfrăţită 204;
între părinţi şi fii (fiice) 103, 128, 145, 169, 212, 229, 255; între fraţi (surori) 112, 131, 229, 232; între bunici (unchi) şi nepoţi 11, 31, 102, 114; între soţi 46, 137, 180, 184;
între socri şi gineri 128, 232, 255;
condiţionate 180, 240; acoperă vînzări 52, 64, 198, 200, 217, 232, 249;
cheltuieli 120, 232.

îngrădiri v. **garduri.**
întocmiri (aşezări, tocmeli) 71, 89, 140; pentru danii 14, 40, 76, 115, 116, 153, 181, 216, 223, 235; pentru stăpîniri 35, 70, 166, 199, 240; pentru schimb 11, 170; pentru înfrăţiri 31, 103, 114, 120, 128, 137, 167, 180, 212, 229; făcute de jurători 57, 118, 140, 222.
învăţător 〈în trad. tîrzie〉 53.
învăţătură 35; dată de egumen 185; ~ de logofeţi, grămăticilor (diecilor) 10 17, 19; ~(„ a spus") 50, 56, 140, 154, 179.

J

jderi, haină cu ~ 120.
jitelniţe 1, 13, 22, 75, 171, 216, 257.
judecată, în faţa domnului şi a sfatului domnesc: passim; ~ şi a mitropolitului 57, 219, 246, 257; în faţa marelui ban 94; repetate 8, 11, 17, 28, 44, 50, 57, 73, 89, 97, 118, 140, 148, 156, 166, 168, 179, 186, 189, 201, 209, 222, 230, 239, 257; cheltuieli pentru ~ 166, 232.
judeciri 75, 211, 225.
judeţe 225; sate din ~ 12, 24, 167, 193, 196, 254; menţ. tîrzie 254.
judeţi şi pîrgari, dau cărţi 26, 100; (menţ.) 61; în pricină cu orăşenii 39; martori 22.
jurămînt 72; în biserică, pe Evanghelie 201, 242.

jurători (boieri, lege, megieşi, oameni buni şi bătrîni, boieri hotarnici) 10, 26, 143, 146;
în număr de: patru 222; ~ de şase 28, 50, 140, 154, 209, 253; ~ de doisprezece 8, 11, 12, 28—30, 44, 50, 57, 73, 79, 89, 95, 97, 99, 118, 132, 148, 150, 155, 156, 165, 166, 170, 178, 179, 186, 189, 191, 193, 201, 203, 209, 222, 232, 239, 242, 246, 254, 257; ~ de douăzeci şi patru 11, 42, 50, 57, 73, 118, 148, 166, 186, 189, 192, 201, 230, 232, 254;
globiţi pentru jurămînt strîmb 11, 166, 186, 189, 201, 232;
răvaş domnesc de ~ 42; răvaşe (cărţi) (menţ.) de ~ 201, 222.

L

lacuri, în toponimie şi descriere de hotare 26, 112, 155, 186, 251, 256; v. şi **bălţi, gîrle, iaz, privaluri.**
lance *97*.
lazuri 107; în toponimie 85, 237, 256.
lăutar, ţigan ~ 159.
lege, judecată după dreptate şi după ~, după legea lui Dumnezeu: passim; lege peste lege v. **jurători.**
lemne, de moară 244.
lepros, în onomastică 154.
linguri, linguriţe, de argint 120, 145.
livezi 12, 26, 107, 108, 112, 115, 176, 210, 222, 249; preţ 62, 109; în toponimie 130.
locuri, de casă v. **case**; ~ domneşti v. **domnul.**
logofetese 9, 24, 126, 207, 232.
logofeţi:
mari logofeţi 〈fără cei din sfatul domnesc〉 55, 82, 148, 254; logofeţi al doilea 20, 56, 113, 142, 179, 223; logofeţel 130;
stăpîni, familie 10 22, 27, 31, 40, 46, 59, 65, 70, 71, 80, 82—84, 87, 89, 91, 95, 98, 101, 113, 120, 121, 126, 137, 141, 148, 155, 164, 167, 168, 171, 177, 205, 206, 209, 214, 219, 222, 223, 231, 232, 234, 235, 240;
în sfatul domnesc (mari ~) v. **Ivaşco, Neagoe;**
ispravnici în acte domneşti: logofăt al doilea 20, 142; mari logofeţi (foşti ~) v. **Ioan, Ivaşco, Neagoe**; învaţă („a spus") 10, 17, 19, 50, 56, 140, 154, 179;
scriu acte domneşti 21, 25, 28, 29, 38, 43, 48, 52—54, 59, 60, 72, 78—82, 92, 114, 118, 122, 125, 130, 136, 147, 157, 161, 172, 182, 202, 218, 225, 232, 247, 252; scriu cărţile unor boieri 144, 176; scrie zapis 9; v. şi **dieci, grămătici, scriitori**;
martori, jurători 9, 22, 120, 130, 144, 222.
lucru, la mori 158; la o fîntînă 132, 191; ~ pentru mănăstire 185.
lupi, în onomastică 48, 55, 58, 109, 114, 129, 210, 221, 233.
lupte, cu moldovenii 172〉, 206, 243; ~ cu un 〈pretendent〉 97.

M

manta, de şocîrlat; preţ 232.
marfă v. **averi**.
matcă veche 79.
măceş, în toponimie 187.
măguri, în toponimie şi descriere de hotare 63, 87, 108, 170, 191, 237, 252, 256.
mănăstiri, de călugări: passim; metoh 158; morminte ale unor boieri 147, 172, 206;
venituri în afara domeniului: obroace, vămi 12, 206;
fac schimb 12, 127; pricini, volnicii 2, 3, 12, 17, 19, 29, 45, 51, 57, 62, 79, 104, 133, 148, 160, 170, 180, 187, 204, 213, 220, 244, 245;
mănăstire întărită unor boieri 39; ~ înfrăţită 204;
sobor 158;
act domnesc scris în ~ 248;
v. şi egumeni şi **Argeş, Arhanghelul, Bistriţa, Boanta, Bolintinul, Codmeana, Coşuna, Cozia, Deal, Glavaciog, Govora, Mănăstirea Sfîntul Nicolae** de lg. Gherghiţa, **Mărgineni, Menedic, Nucetul, Snagov, Tismana, Vieroş.**
măsuri: butoaie (buţi) 70, 105, 120, 226, 231; „codru" 108, 135, 212; coţi 88, 194; fălci 16, 122, 195, 237; ferdelă 237; funii 4, 21, 63, 68, 71, 96, 134, 135, 149, 155—157, 174, 186, 232, 251; găleţi 108; paşi 54, 62, 68, 134, 135, 149, 174, 176, 199, 227, 228; pogoane 75, 92, 197, 232, 247; sănii 27, 141; stînjeni 37, 38, 90, 96, 110, 123, 129, 155, 156, 158, 218, 246; tei 4; vedre 105, 231.
medelniceri, mari ~, stăpîni 126, 181; cu însărcinări domneşti 226; martor 130.
megieşi 71; în pricină 12, 17, 57, 222, 232; martori la danii şi înfrăţiri 26, 31, 94, 102, 119, 120, 131, 146, 155, 162, 200, 212, 223, 241, 249; ~ la înzestrare 15; v. şi **jurători**; vînzare-cumpărare cu ştirea ~: passim.
mertice v. **obroace.**
mesteacăn, în toponimie 237.
metoh 158.
mitropoliţi (arhimitropoliţi, vlădică) 5, 14, 246; donator 152, 153; martor 153; judecă şi cercetează împreună cu domnul 57, 219, 246, 257; dau **cărţi** 22, 152, 159; v. şi **Mitropolia** din Tîrgovişte.
moarte, de ciumă 112; ~ de foame 129.
moldovean, în onomastică 210.
monahii v. **călugăriţe.**
mori, vaduri de ~ 12, 24, 31, 34, 83, 105, 155, 171, 227, 232; iaz 158; roată de ~ 89;
mori domneşti 6, 219; ~ ale unor boieri 13, 24, 31, 39, 46, 70, 89, 101, 105, 120, 136, 155, 171, 180, 201, 208, 219, 227, 232; ~ ale unor m-ri 6, 12, 83, 115, 147, 158, 202, 213; ~ ale Mitropoliei 14; ~ ale unor popi 112, 210, 223; ~ ale unor oameni 34, 249;
preţ 24, 227, 232;
lemne de ~ 244; fiare de ~ furate 76.
morminte, ale unor boieri 147, 172, 206.
moşneni, cu părţi 59, 161.
moşteniri 10, 35, 101, 180, 232, 255.
munci v. **lucru.**
munţi, ai unor boieri 31, 84, 86, 120, 136, 137, 164, 168, 171; ai unor oameni 16, 66, 84, 86, 108, 112, 119, 142, 161, 203, 208, 256; al unui popă 109; ogor la munte 112; fugă peste ~ v. **pribegie.**

N

namestii în jurul casei 247.
naşte (?) contăşe cu ~ 120.
nădragi, de grana, de şocîrlat, dăruiţi la înfrăţire 155.
năpastă 140; v. şi **duşegubină, pradă.**
neamuri v. **rude.**
negustori, cu parte 77; martori 26.
nucet, în toponimie 127, 210.
nuntă (cununie) a unor boieri; danii la ~ 16, 40, 91, 98, 112, 232.

O

oameni bătrîni, ~ buni, martori 26, 226, 236; v. şi **jurători, megieşi**; oamenii mănăstirii v. **posluşnici**; oameni slobozi v. **moşneni.**
obroace, de grîu 158; ~ în aspri, acordat unei m-ri 206.
ocol, ocină de ~ 191.
ocnă, în toponimie 57.
odăjdii 201.
ogoare 4, 34, 75, 81, 107, 112, 117, 232; ~ la cîmp 210; de arătură 210; măsurate 54; preţ 18, 55, 71, 92, 108, 170, 173, 174, 195, 217, 227, 232; v. şi **holdă.**
ogrăzi 108, 197, 200; măsurate 62.
ohabă, sate ş.a. date de ~: passim.

oi 159, 236; socotite în cheltuială 158.
omor, om ucis 162; vecin ucis 239; turci gelepi uciși 94; v. și **dușegubină**.
orașe 226, 250;
tîrguri 48, 92, 151; orașe (cetăți) de scaun v. **București, Tîrgoviște**; orașe domnești 39, 61, 167, 246, 257; cîmpul orașului 92; locuri, livezi și ogoare ale orășenilor 26, 39, 92, 115, 256; sat alipit unui oraș, pricini 12, 39, 257; vii 24, 92, 213; mori 6, 24, 115, 213; bazar 236;
case, locuri de casă 24, 61, 100, 213; biserici și mănăstiri 26, 35, 92, 242, 248; popi 26, 59, 92, 115, 226; negustori 26; arcar, bărbier, croitor 100; zugrav 22; greci 26, 100; sîrbi 24; țigani 100;
județul și pîrgarii 26, 39, 61, 100; pîrcălab 167; v. și **Buzău, Cîmpulung, Cornățel, Craiova, Floci, Gherghița, Ocnele Mari, Pitești, Rîmnicu Sărat, Rîmnicu Vîlcea, Tîrgșor, Tîrgu Jiu**; oraș străin 156.
orb 58, 232.
ovăz, găleți de ~ 108.

P

pahare, de argint; preț 145.
paharnici: stăpîni, familie 12, 177, 225; în sfatul domnesc (paharnic, mare ~) v. **Gontea**; în menț. ult. 191, 199.
papuci, dăruiți 232.
parțan de loc (în trad.) 59.
pași, locuri măsurate în ~ 54, 135, 174, 176, 227, 228; preț 62, 68, 134, 149, 199, 227, 228.
păduri 8, 24, 30, 40, 47, 51, 53, 63, 65, 66, 75, 84, 86, 93, 94, 96, 101, 105, 112, 113, 127, 131, 137, 139, 142, 143, 155, 161, 169, 173, 175, 179, 184, 194, 203, 210, 212, 217, 223, 232, 234, 237—239, 246, 247, 251, 255; codru cu ~ 108; loc din ~ 90; locuri curățate cu securea, cu sapa și cu foc 36, 196; în onomastică 114; v. și **curături, rediu.**
păltinet, în toponimie 170.
pămînturi 43.
părtași v. **cete.**
pedepse, pentru furt 50, 76, 223, 236; ~ pentru cărți mincinoase 201, 209; ~ pentru alte vini 57, 243, 246; ~ cu închisoarea 69, 201, 246; ~ cu bătaia 201; pedeapsa capitală 206.
pedveji, zuf cu ~ 155.
perne, dăruite 120.
perperi ⟨dare⟩, scutire de ~ 111, 124.
pește și **pescuit** 215, 256; sănii cu ~ 27, 141; v. și **bălți.**
peșteră, în toponimie 186, 208.
pietre, de moară 31; ~ semne de hotar 87, 138, 148, 155, 186, 218; în toponimie 59, 63, 256.
pin, în toponimie 59.
pitar, stăpîn 14;
pivniță, în descriere de hotar 47; în onomastică 165.
pîrcălabi, slugi domnești 27, 141; ~ de oraș 167; stăpîni, familie 1, 84, 87, 89, 167, 168, 192, 230, 237; hotarnic 257; martor 22.
pîrgari v. **județi și pîrgari.**
plaiuri 59, 87, 97, 168, 201; pază la ~ 220.
plasă ⟨parte de sat⟩ 43; sat dintr-o ~ (menț. sec. XIX) 254.
platoșă, dăruită 44.
plop, în toponimie și descriere de hotare 28, 81, 155, 186, 218, 237; în onomastică 198.
poartă, în toponimie 112.
podgorie 111, 124.
poduri, în toponimie și descriere de hotare 87, 106, 112.
pogoane, de vie; preț 75, 92, 197, 232, 247.
poieni 155; sat făcut în poiană cu rumâni aduși 91; în toponimie 35, 36, 55, 98, 106, 155, 168, 170, 175.
pomelnice (la proscomidie), donatori scriși în ~ 5, 14, 26, 44, 80, 115, 116, 147, 182.
pomi și **pomet** 46, 55, 212; grădină cu ~ 143; seliște cu ~ 195.
popi (preoți), cu mori, vii, părți 7, 18, 24, 38, 55, 62, 64, 68, 74, 78, 92, 101, 109, 112, 134, 135, 138, 149, 150, 186, 200, 209, 210, 223, 228, 232, 237, 239, 247, 252, 256; în pricină 44, 254; martori 16, 26, 115, 120, 128, 201, 226, 231, 242; hotarnic 59; scrie zapis 4; în menț. tîrzii 35, 59, 161; răspop, în onomastică 134.
„popor", al unui vătaf mare 220.
porci (rîmători), în zestre 35; ~ în preț 158, 195; negoț (?) cu slănină 27.
portari; mare portar 148, 172, 197, 240; stăpîni 70(?), 148, 163, 172, 197, 240; în sfatul domnesc 53, 194; ispravnic în act domnesc 247; ~ de jurători 42; martor 226; cu însărcinări domnești 201; în menț. tîrzie 204; eroare: în loc de clucer 70.
posluşnici m-rești 158, 185, 220; obligați să lucreze pentru m-re 185.
postelnicească 136.
postelnici: din casa domnească 241; mare postelnic ⟨fără cel din sfat⟩ 160; stăpîni, familie 9, 12—14, 23, 24, 33, 39, 58, 60, 82, 86, 87, 89, 116, 120, 129, 133, 144, 145, 155, 160, 164, 165, 167, 168, 177, 179, 184, 190, 209, 211, 215, 219, 224, 232, 240, 241,

245; în sfatul domnesc (postelnic, mare ~) v. **Stoica**; hotarnici 42, 254; slugi ale postelnicului 159, 245; cetele unor ~23; eroare: în loc de stolnic 163.

potcoavă, în onomastică 135.

pradă, luată pentru pricină de hotar 57; v. şi **gloabe.**

pravilă, judecată după ~ 48.

prădalica, ocină rămasă ~ 14; scutire de ~ 180, 194.

preotese, cu mori, vii, părţi 68, 101, 149.

preţuri pentru: sate întregi 9, 24, 32, 57, 130, 135, 159, 219, 245; părţi definite de sat 14, 24, 58, 76, 120, 125, 126, 214, 221, 225, 248;
rumâni 216; ~ cu delniţă 111, 124; ţigani, sălaşe de ~ 22, 58, 67, 93, 114, 125, 159, 194, 198, 205, 232; ţigan faur 232;
părţi arătate în: fălci 122, 195, 237; ferdelă 237; funii 4, 21, 63, 68, 96, 134, 149, 157, 251; ogoare 18, 55, 71, 92, 108, 170. 173, 174, 195, 217, 227, 232; paşi 62, 68, 134, 149, 199, 227, 228; pogoane de vie 75, 92, 197, 232, 247; răzoare 232; stînjeni 90, 110, 123, 218, 246; delniţe, livezi 62, 108, 161, 210; loc de stupină 156;
pentru locuri (selişti) de casă, în oraşe şi sate 24, 81, 100, 170, 210, 232, 237;
pentru vaduri de mori 24, 227, 232; ~ vad de dîrstă 143; pentru săparea unei fîntîni 132, 191; unui iaz de moară 158;
pentru răscumpărarea din robie 91, 121;
pentru îmbrăcăminte şi încălţăminte 120, 145, 150, 155, 232; ~ podoabe 145; ~ obiecte de preţ 1, 103, 120, 145;
pentru covoare 120, 145;
pentru cai 8, 103, 112, 198, 232; ~ cal înşeuat şi înfrîuat 155; ~ căruţă ferecată cu doi telegari 120;
pentru vin 120, 231;
preţuri mixte 103, 112, 150, 165, 194, 195, 200, 232;
passim.

pribegie, boieri pribegi 28, 32, 69, 126, 141, 145, 194, 211, 219, 225, 232, 245, 246; pedepse pentru bunuri cumpărate de la pribegi 246.

pricini:
între: o doamnă şi un boier 89; ~ un episcop şi oameni 246, 250; ~ m-ri şi boieri 19, 51, 104, 133, 148, 204, 245; ~ m-re şi megieşi 12; ~ m-re şi oameni 29, 45, 57, 79, 170; ~ boieri 10, 11, 23, 32, 40, 41, 61, 70, 89, 95, 99, 155, 177, 178, 190, 192, 208, 230, 232; ~ boieri şi orăşeni 39, 257; ~ boieri şi megieşi 232; ~ boieri şi cete sau oameni 28, 72, 73, 87, 97, 129, 132, 164—166, 168, 171, 179, 191, 193, 218, 239, 242; ~ boieri şi rumâni 69, 75, 211, 225; ~ cete 8, 201, 222, 254; ~ cete şi oameni 50, 110; ~ oameni 30, 35, 47, 48, 56, 85, 118, 140, 143, 154, 156, 188, 189, 200, 203, 253; ~ şi popi 44, 150, 209; ~ moşneni 59; ~ un oraş şi un sat 257;
de rumânire 106, 225;
de hotare 57, 79, 148, 170, 186.

principe al Transilvaniei 243.

privaluri 12; v. şi **bălţi, gîrle, iazuri, lacuri.**

protopop, în toponimie 106.

pungă ⟨= avere⟩ 162.

pușcărie v. **închisoare.**

putină, în onomastică 37.

R

răscumpărare din robie 91, 121; ~ din rumânie v. **judeciri**; ~ capului 50, 76, 94, 97, 223, 236, 246.

răspop, în onomastică 134.

răufăcător 35.

răvaşe v. **acte.**

războaie v. **lupte.**

răzoare 34, 232, 238; preţ 232.

rediu 200.

rîuri, matcă veche 79.

robi şi **robie,** la turci; răscumpărare, preţ 91, 121.

rochii, ţinte pentru ~ 145.

roşii, cu parte 165.

rude (neamuri) 94, 128; danii şi vînzări cu ştirea rudelor 144, 210; excluse de la moştenire 46, 149, 223.

rumâni (vecini), ai Mitropoliei 152, 153; ai unei Episcopii 216; mănăstireşti 80, 87, 127, 147, 185, 202; boiereşti 1,9, 24, 25, 58, 61, 67, 69, 70, 84, 86, 126, 136, 148, 155, 204, 211, 216, 225, 232, 235, 239, 241; ai unor oameni 66, 84, 106, 140, 212;
~ cu delniţă 65, 69, 111, 124, 127, 235; ~ cu loc 232; cumpăraţi de un boier şi aduşi, ca să facă sat 91, 121; cumpără şi vînd locuri, vii 75, 84; fac vie pe ocina unei m-ri, dau vinărici 12;
dau ascultare egumenului 185;
ucişi de o slugă boierească 239;
păstrează răvaşele boierilor hotarnici 148;
în pricină de rumânie 17, 75, 211, 225;
preţ 216.

rumânire 17, 225.

ruşi, în toponimie 105, 155, 232.

S

samă ⟨de bir⟩ 124.
sapa, curătură făcută cu ~ 36, 196.
sare, vama din ~ 12, 93; în toponimie 191.
sate:
  de la întemeierea ţării 171; făcut de boieri cu rumâni aduşi 91, 121;
  sate şi ocini domneşti 14, 17, 39, 49, 219; sat dat de domn unui oraş 12; oameni cu părţi în alte sate 37, 55, 68, 81, 122, 147, 149, 155, 162, 164, 200, 210; în pricină de hotar v. **hotare**; v. şi **preţuri**, **selişti**.
sălaşe de ţigani v. **ţigani**.
sălcii, selişti şi locuri cu ~ 195, 212; în descriere de hotare 238.
sănii cu peşte 27, 141.
săpat, costul săpatului unei fîntîni 132, 191; ~ unui iaz de moară 158; locuri curăţate cu securea, cu sapa şi cu foc 36, 196.
săraci, oameni ~ 31; călugări *siromahi*, drept de aşezare 90.
sărăcie, boieri sărăciţi 113.
sărăcuste 101, 113, 181.
schimb, de sate, de părţi de sate 11, 12, 14, 54, 127, 141, 199, 210.
schirlet v. **şocîrlat**.
scriitori de acte domneşti 1, 92, 147; stăpîn 10; v. şi **dieci**, **grămătici**, **logofeţi**.
scule 35; ~ de argint 159; ~ ale unei doamne 89; ~ ale unei m-ri 159; ~ ale unor boieri şi jupaniţe 69, 89, 137, 141, 145, 180, 240; ~ ale unei preotese 101; jefuite 141; „prăpădite“ în pribegie 145.
scutiri v. **domnul**.
secătură, în toponimie 106.
secure, curătură făcută cu ~ 36.
secui, în toponimie 159, 182.
selişti 16, 54, 58, 68, 87, 107, 125, 149, 161, 163, 168, 174, 187, 195, 199, 201, 204, 208, 210, 227, 228, 237, 243; făcute sate, cu rumâni aduşi 91, 121; v. şi **preţuri**.
semne de hotar v. **hotare**.
sfatul domnesc (divanul):
  cu mare vornic, mare logofăt, mare vistier, spătar, stolnic, comis, paharnic, postelnic, cu sau fără marele ban 1, 5, 6, 10, 12, 13—15, 17—20, 24, 25, 28, 29, 33—40, 43, 44, 47, 49, 51, 52, 54, 56—58, 60—62, 64, 67, 69, 70, 73, 76, 78—84, 86, 89, 90, 92—98, 101—105, 109, 111, 113, 114, 118, 120, 124—127, 129—134, 137—141, 145, 147—151, 153, 154, 156, 157, 160—167, 169—172. 174, 177—181, 189—193, 195, 197—202, 204, 207—210, 212, 217—219, 221, 225, 228—230, 234, 236, 237, 239, 240, 242, 246—248, 252—256;
  şi cu foşti dregători 203, 205, 211, 214, 223, 227, 232, 233, 235;
  cu lipsuri 8, 11, 16, 21, 23, 27, 30—32, 41, 45, 46, 48, 50, 53, 55, 59, 63, 66, 68, 71, 72, 74, 75, 77, 85, 87, 88, 91, 99, 107, 108, 110, 112, 116, 117, 119, 121, 122, 123, 135, 136, 142, 143, 155, 168, 173, 175, 182—184, 186, 188, 194, 196, 206, 238, 241, 243, 245, 251, 257;
  cu alţi dregători 30, 53, 59, 194, 210.
sfetnici domneşti, primi sfetnici 24, 27, 71, 88, 91, 141, 155, 214; din casa domnească 24.
sfită, de grana 232.
siromahi v. **săraci**.
sînge v. **slujbe** cu vărsare de ~.
sîrbi 236; în toponimie şi onomastică 4, 24, 29, 136, 152, 153, 215.
slănini, care cu ~ 27.
slugi:
  domneşti, cu părţi 8, 18, 48, 49, 54, 58, 68, 72, 78, 99, 105, 113, 125, 149, 155, 173, 179, 183, 193, 200, 201, 207, 218, 227, 234, 248;
  mănăstireşti 3; v. şi **posluşnici**;
  ale vistierului 239;
  ale postelnicului, cu părţi 159, 245;
  ale boierilor 27, 70, 141, 232.
slujbe, slujbă dreaptă şi credincioasă, cu vărsare de sînge (faţă de domn, boieri), răsplătite cu danii 20, 23, 25, 33, 49, 91, 97, 98, 113, 114, 121, 144, 159, 167, 204, 207, 211, 232, 239, 242, 243, 245; ~ în ţări străine 20, 33, 159, 207, 239.
soborul unei mănăstiri 158.
soroace de judecată, de jurători: passim.
spălare ⟨rit⟩ 98.
spătari, stăpîni 12, 98, 125, 127, 129, 204, 257; în sfatul domnesc (spătar, mare ~) v. **Stan**; hotarnic 143; martor 130; înscris în pomelnic 182.
spătăriţă, familie 181.
spînzurătoare (furci) 27, 57, 94, 246; hoţ pedepsit cu ~ 236.
spusa domnului v. **ispravnici**.
stareţă 182.
stejari, în toponimie şi descriere de hotare 55, 134, 138, 191.
stîlpi, semne de hotar 58, 125.
stîni 34, 43.
stînjeni, ocini măsurate în ~ 37, 38, 96, 129, 155, 156, 218, 246; săparea unui iaz socotită cu ~ 158; preţ 90, 110, 123, 218, 246.
stolnici, stăpîni 5, 19, 32, 41, 67; în sfatul domnesc (stolnic, mare ~) v. **Badea**; cu însărcinări domneşti 59; în toponimie 88; în menţ. tîrzii 165, 193, 247;
  erori: mare comis 107; postelnic 163.

strajă ⟨la hotare⟩ 243.
strigare, în tîrg, pentru vînzare 236.
stupi, în moştenire 35.
stupini, locuri de ~ 34, 43; preţ 156; în toponimie 155.
sudeţi v. **judeţi.**
sulger mare, hotarnic 155.
sultan (împărat turcesc) 243; în toponimie 59.

Ş

şa, cal înşeuat 155.
şchei, în toponimie 71, 146.
şcoli, şcoala domnească, slovenească (menţ. tîrzii) 35, 138, 145, 161, 201.
şerb, în onomastică 18, 37, 92, 102, 112, 135, 183, 193, 209, 216.
şocîrlat (schirlet), îmbrăcăminte de ~ 155 232; coţi de ~, preţ 88, 194.
ştiubei, în toponimie 138.
şubă, de grana 120.
şufar, familie 10.

T

tăriţă, în onomastică 45.
tătari, în onomastică 218; ~ şi tătărăi, în toponimie 180, 196.
tei şi **teiş,** în toponimie 47, 59, 87.
tei ⟨unitate de măsură⟩1.
telegari v. **cai.**
temniţă v. **închisoare.**
terzi 100 v. **croitor.**
tîmbariu ⟨îmbrăcăminte⟩, de şocîrlat 155.
tîrguri v. **oraşe.**
tocmeli v. **întocmiri.**
topile, în toponimie 125.
treceri, peste plai 220.
trestie, în toponimie 200.
troian, în toponimie 87.
turci, cu părţi, case, grădini şi vii 237, 250; gelepi 94; dau bani cu împrumut, cămătari 133, 246; boieri robi la ~ 91, 121; cumpără copii la vreme de foamete 30, 129; în onomastică 237; v. şi **bani,** aspri turceşti şi **cai.**

Ţ

ţarine 78, 237.
ţărani, plata vinăriciului 124.
ţări străine ⟨textual⟩ 20, 33, 159, 207, 239.
ţigani (sălaşe de ~), ai unei doamne 89; ai Mitropoliei 5, 22, 152; mănăstireşti 3, 127, 147, 159, 185; boiereşti 1, 5, 10, 11, 13, 46, 58, 67, 70, 89, 93, 98, 99, 114, 125, 136, 137, 177, 180, 181, 194, 198, 200, 205, 209, 232, 235, 240, 241, 243; ai unor oameni 15; munci ale ţiganilor 185; faur 232; lăutar 159; cu loc de casă în oraş 100; în onomastică 203; ~ în toponimie 58, 125, 192, 230; v. şi **preţuri.**
ţigănii: a Mitropoliei 22; boierească 5, 114.
ţinte de rochie 145.

U

uliţă, în toponimie 39, 89.
ulm, în descriere de hotare 186.
urice, ~ sîrbeşti (în menţ. tîrzii) 53, 74, 236.
urşi, în toponimie 18, 77, 195, 237; în onomastică 55, 77, 12, 202, 232.
urşinic, conteş de ~ 87, 168.

V

vaci 35, 236; în preţ 106, 158, 159, 165, 228; preţuite 155.
vaduri: în rîu, al unei m-ri 159; ~ de dîrstă 143; în descriere de hotare 57; ~ de mori v. **mori**; văduleţ 237.
vămi: de hotar 206; din sare 12, 93.
vătafi, stăpîni 1, 11, 93, 114, 157, 162, 192, 198, 205, 226, 230; martori 9, 22, 130; mare vătaf, cu însărcinări domneşti 220.
vecini v. **rumâni.**
vedre, de vin 105, 231; preţ 231.
venitul boieresc ⟨textual⟩ 60, 80, 219; passim.
vetre v. **case, sate.**
veveriţă, în toponimie şi onomastică 12, 256.
viclenie, boieri vicleni 219, 243; averi pierdute pentru ~ 33, 114.
viezure, în toponimie 183.

vii (dealuri cu ~, delniţe de ~, locuri cu ~) 35;
ale unei episcopii 92; ale unor m-ri 12, 58, 62, 125, 127, 202, 213; ale unor boieri 9, 10, 12, 13, 24, 25, 70, 89, 101, 114, 120, 136, 160, 173, 176, 180, 190, 194, 197, 208, 219, 232, 234; ale unor popi 74, 210; ale unor oameni 16, 18, 61, 71, 81, 107, 111, 124, 131, 169, 170, 227, 250;
puse de vecini pe locul unei m-ri 12;
~ dajnice 71; ~ nedajnice 233;
pogoane de ~ 75, 197, 232; paşi de ~ 228; preţuri 197, 228; măsurată cu funia 71;
în descriere de hotare 58, 125, 191.
vin, butoaie, buţi de ~ 70, 105, 120, 226, 231; băut la înfrăţire 120.
vinăriceri, opriţi să tulbure sate scutite 124.
vinărici 71, 75, 160, 232; ~ domnesc 12, 111, 124; ~ domnesc şi boieresc 127; ~ boieresc 12, 111, 124.
vistieri 226; stăpîni, familie 12, 75, 129, 165, 181, 216, 239, 243; în sfatul domnesc (vistieri, mari ~) v. **Dumitru, Mitrea**; dă carte 216; slugă a vistierului 239; menţ. tîrzie 191.
vişini, în toponimie 135.
vite (dobitoace) 35, 137, 159, 169.
viteji, în oastea domnească 206.
vînzări-cumpărări, contestate, desfăcute, cu particularităţi 8, 17, 72, 75, 85, 105, 135, 179, 236, 240, 246; acoperite de înfrăţiri v. **înfrăţiri**;
~ la vreme de foamete 30, 129, 165, 232, 252; ~ pentru plata birului 93, 113, 151, 157, 223; ~ pentru răscumpărări 50, 76, 91, 121, 223, 236, 246; ~ în pribegie 126, 194, 232, 246; interdicţie de a cumpăra de la pribegi 246;
~ cu ştirea megieşilor: passim; ~ rudelor 210; passim.
vlastelini, dregători numiţi ~ 141, 155, 243; primi sfetnici 27, 88, 214; întrebaţi de domn la judecată 41.
vlădică v. **mitropoliţi.**
voievod al Ardealului 243.
vorniceasă, stăpînă 12.
vornici:
vlastelin 243;
stăpîni, familie 12, 14, 83, 88, 95, 104, 123, 135, 141, 147, 155, 177, 185, 224, 232, 241, 243, 245;
în sfatul domnesc (mari ~) v. **Dragomir, Ivaşco**;
ispravnici în acte domneşti v. **Dragomir, Ivaşco**;
judecă pricină 148; cu însărcinări domneşti 27, 201, 213, 215; hotarnic 57;
martori 130;
în pomelnic 14;
birul vornicilor 247;
vornic ⟨mare din Moldova⟩ 243.
vulpe, şubă îmblănită cu ~ 120.

Z

za, dăruită 44.
zapise v. **acte.**
zălog, sate şi părţi de sate, grădini puse ~ 32, 78, 106, 112, 150, 231, 246.
zăvoi, în toponimie 180.
zestre 8, 15, 59, 101, 109, 128, 195, 208, 255; a unor jupaniţe 1, 13, 69, 86, 89, 136, 145, 181, 202, 214, 232, 240; fiice înzestrate nu pot moşteni 240.
zlătari, în toponimie 35.
zmeu, în toponimie 112.
zuf cu pedveji 155.
zugrav, martor 22.

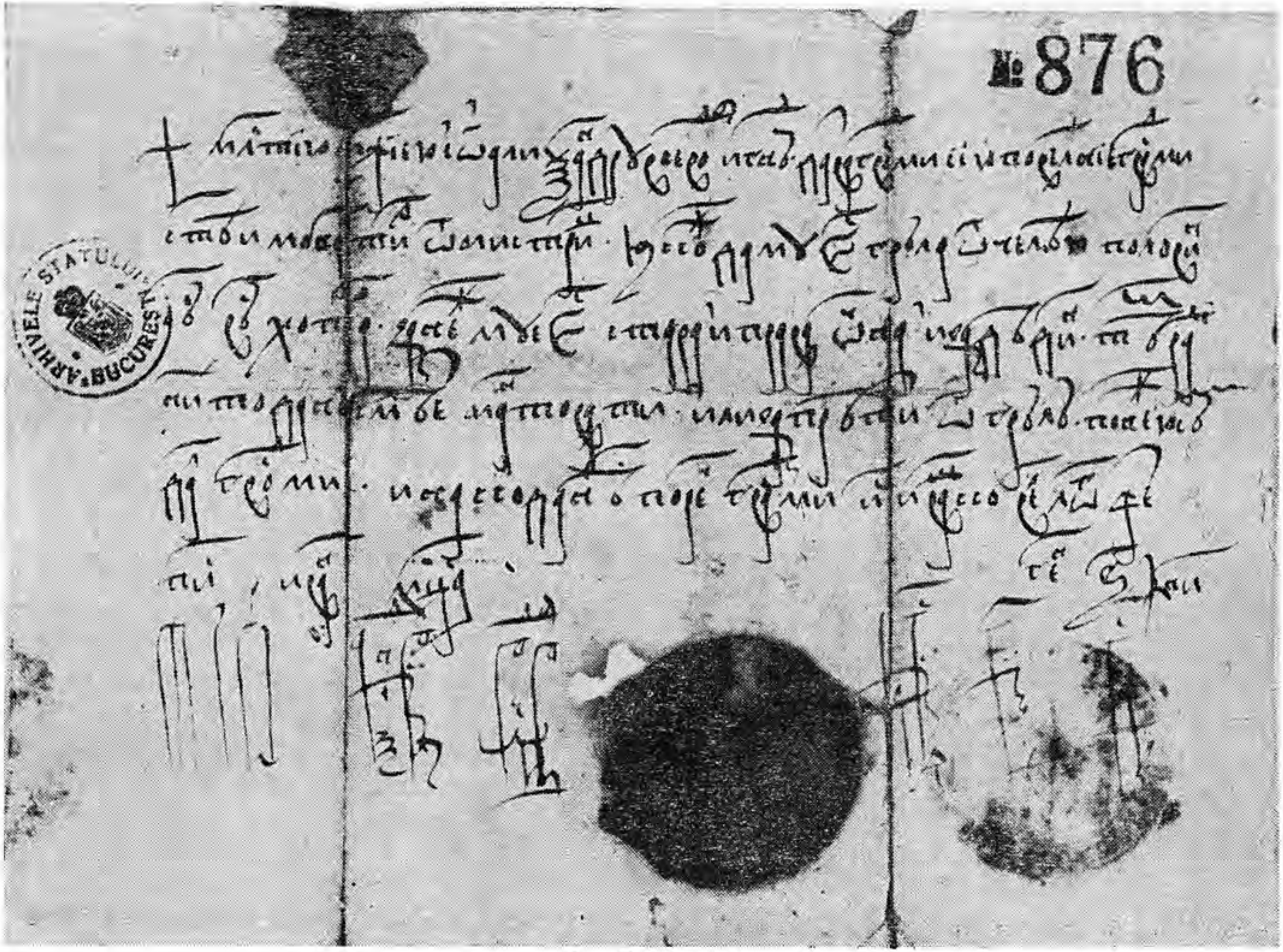
№ 876
ARHIVELE STATULUI BUCUREȘTI

I = Doc. nr. 2

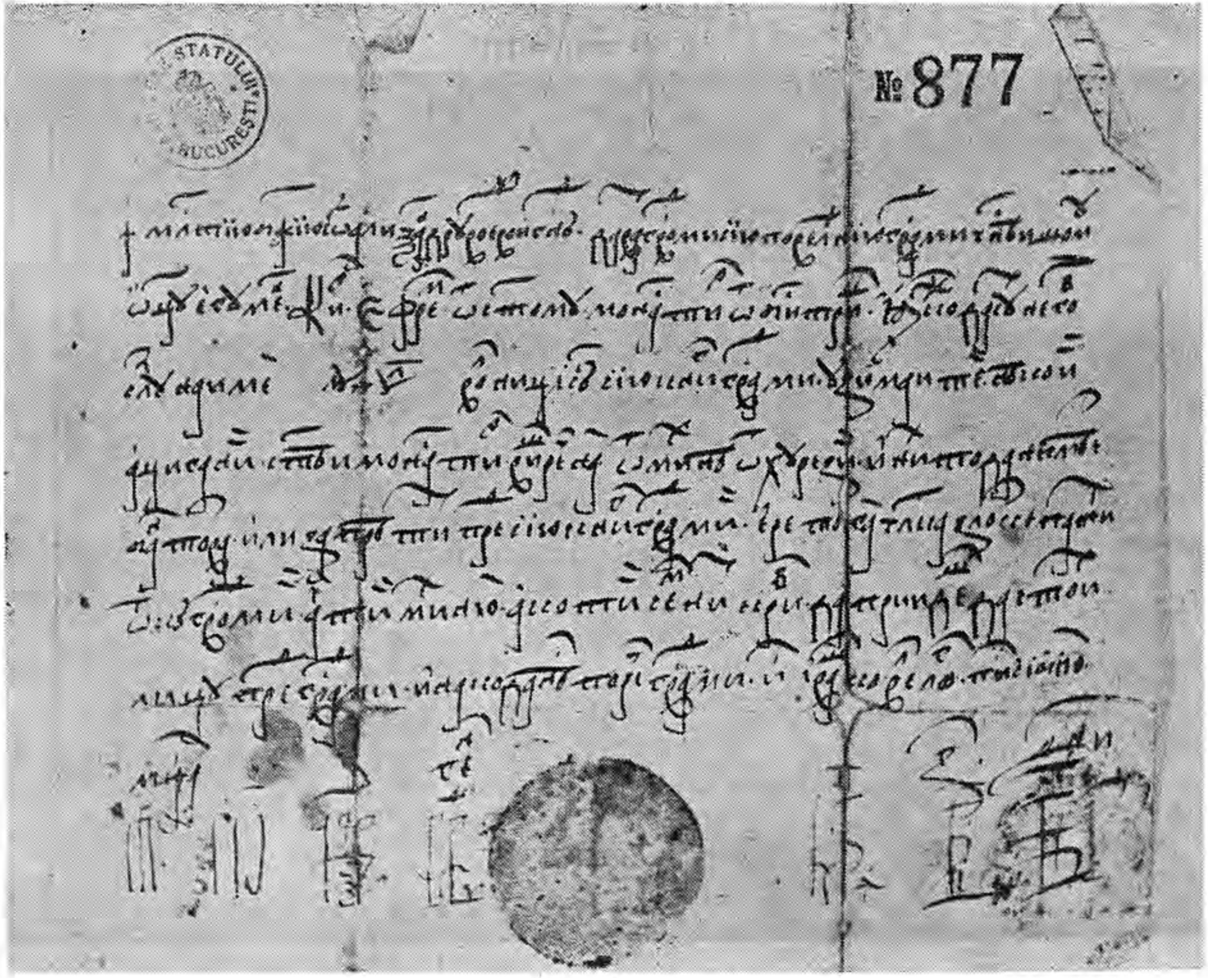

II = Doc. nr. 3

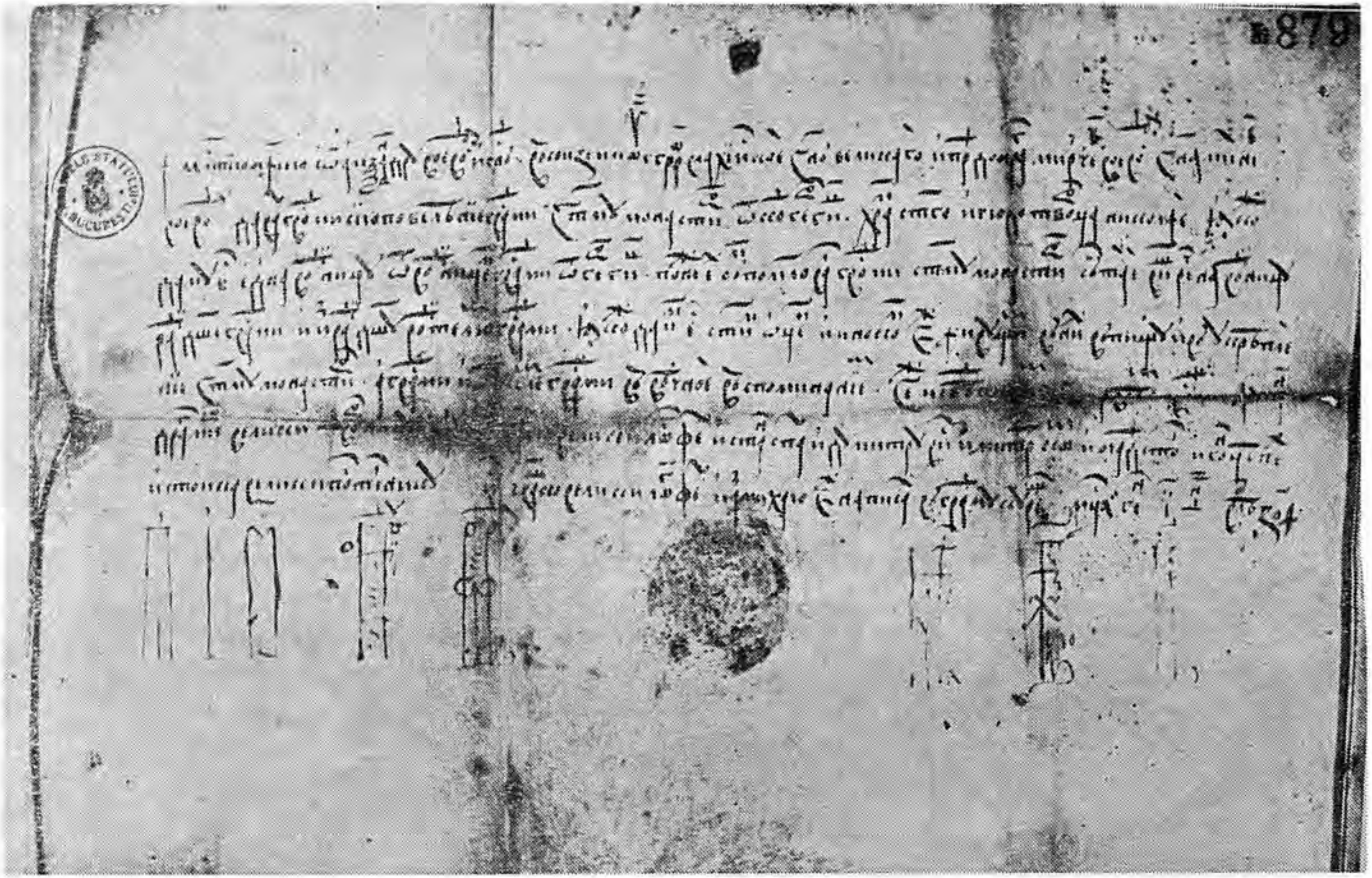

III = Doc. nr. 6

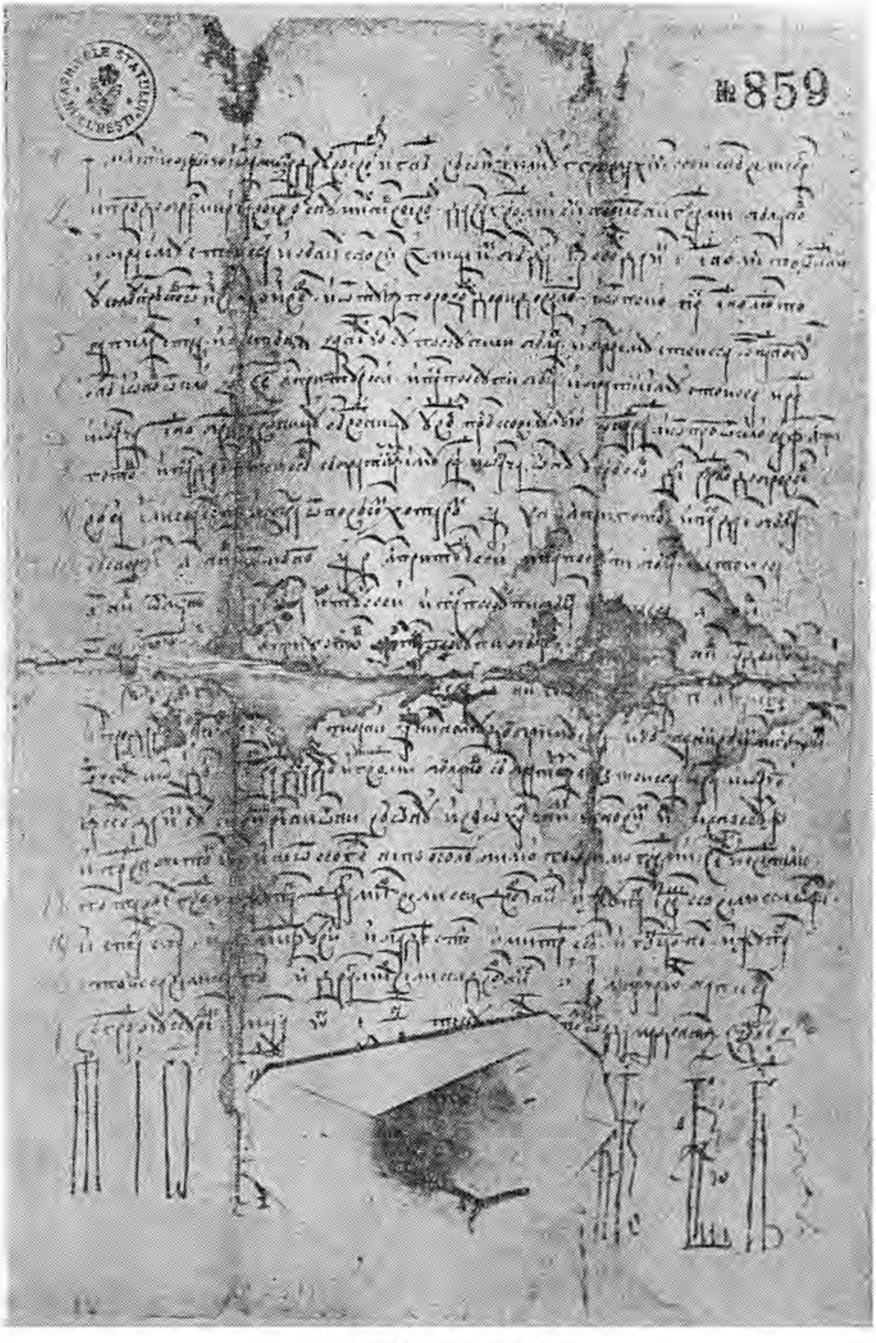

IV = Doc. nr. 34.

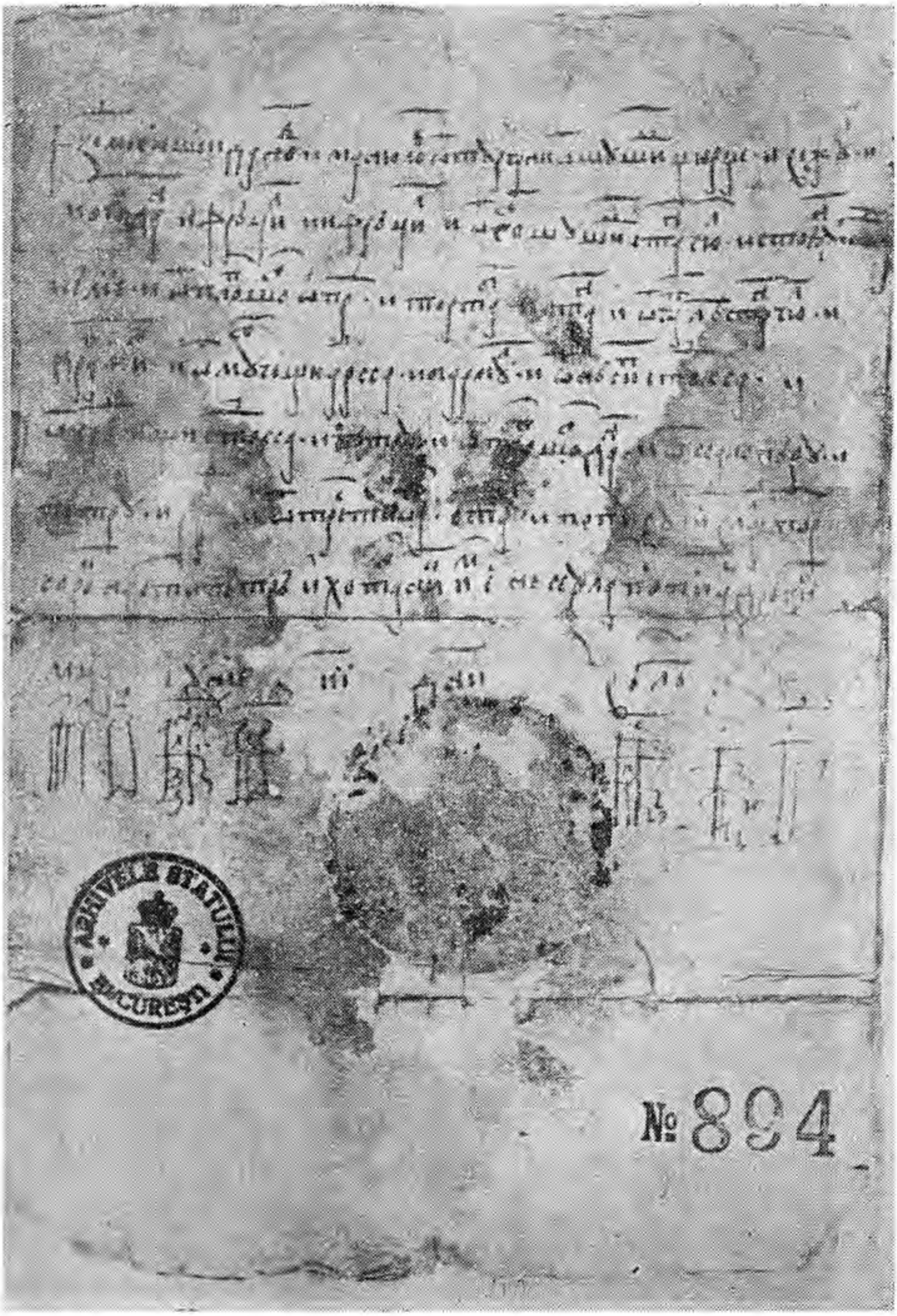

V = Doc. nr. 42

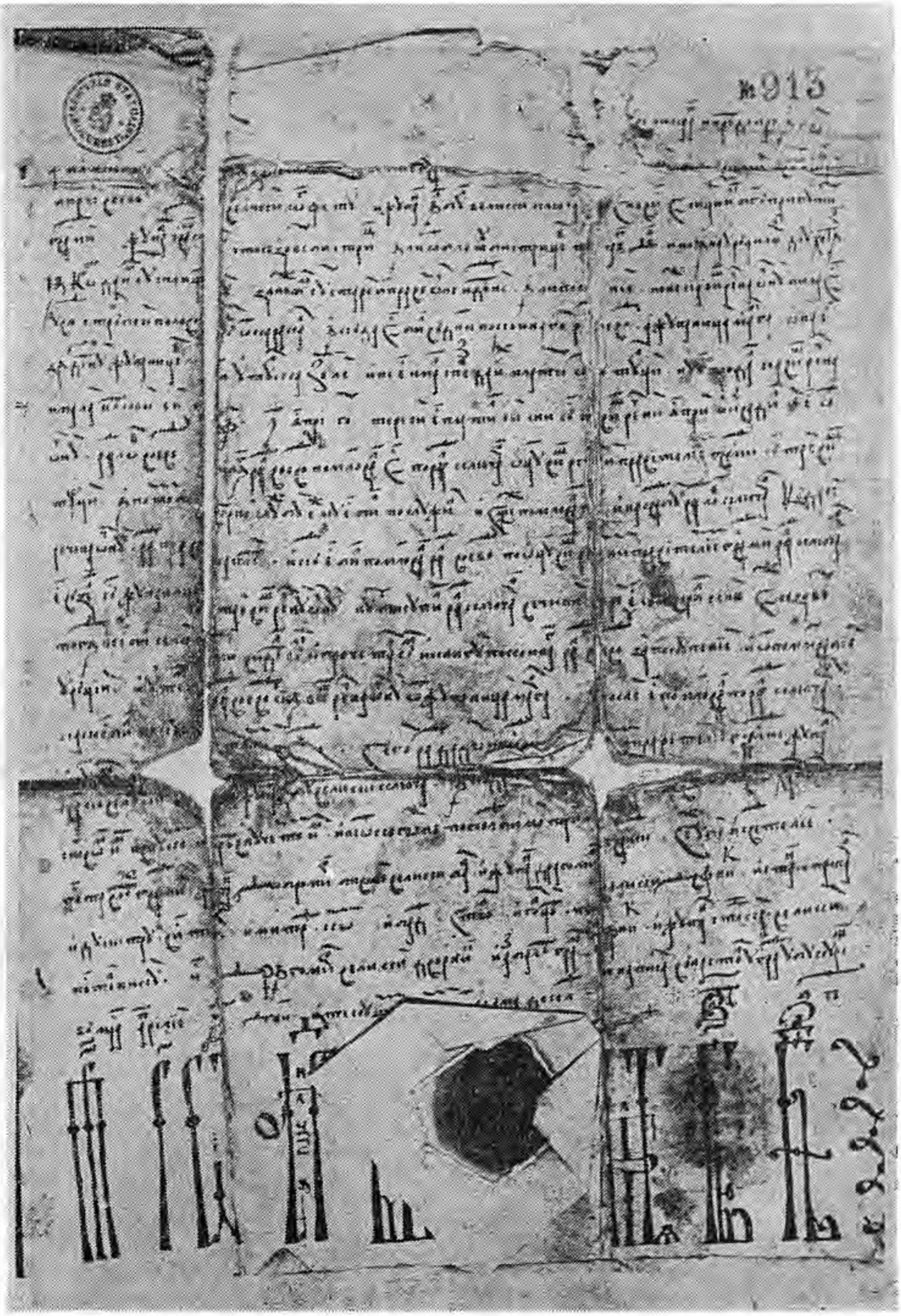

VI = Doc. nr. 91

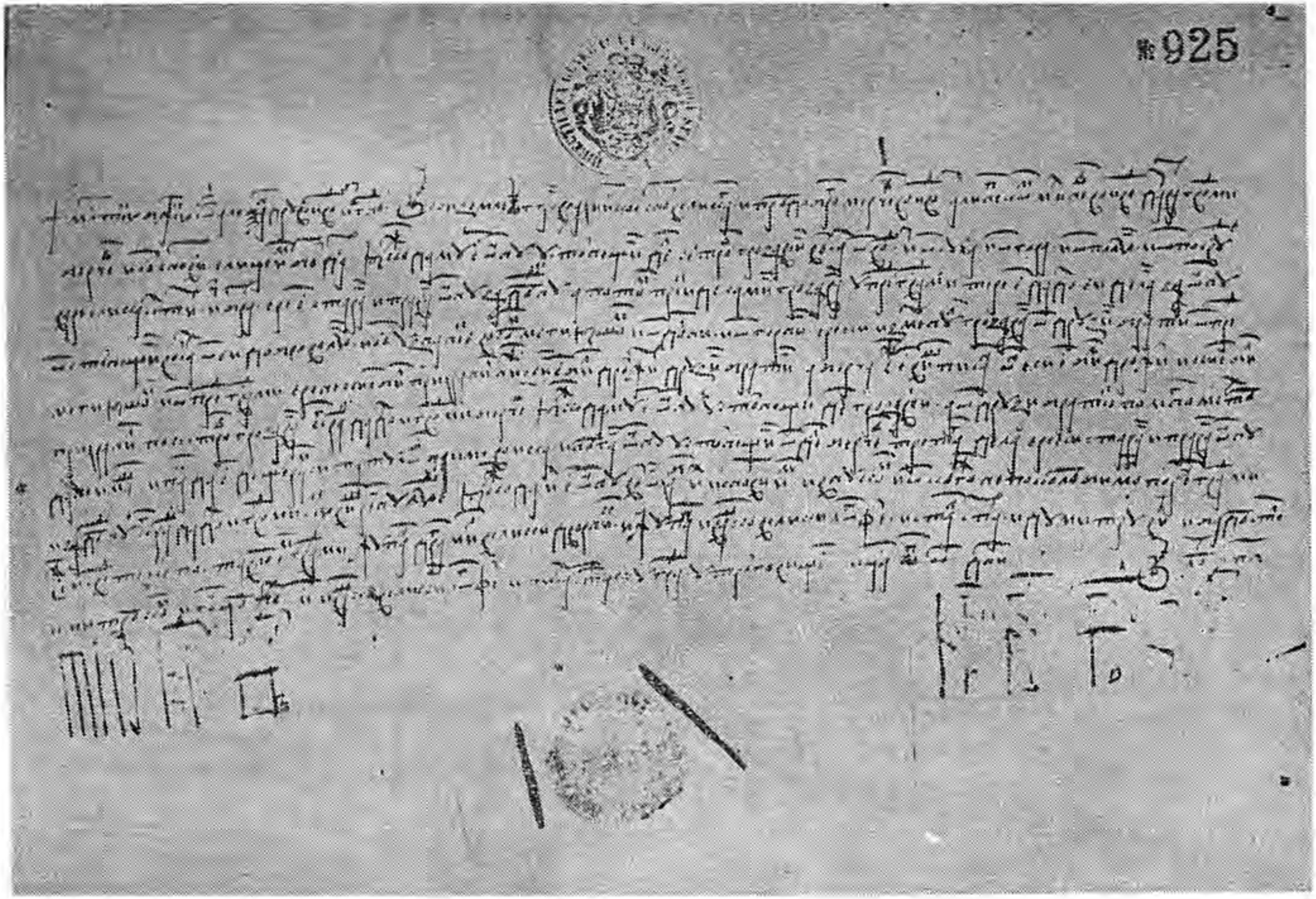

VII = Doc. nr. 119.

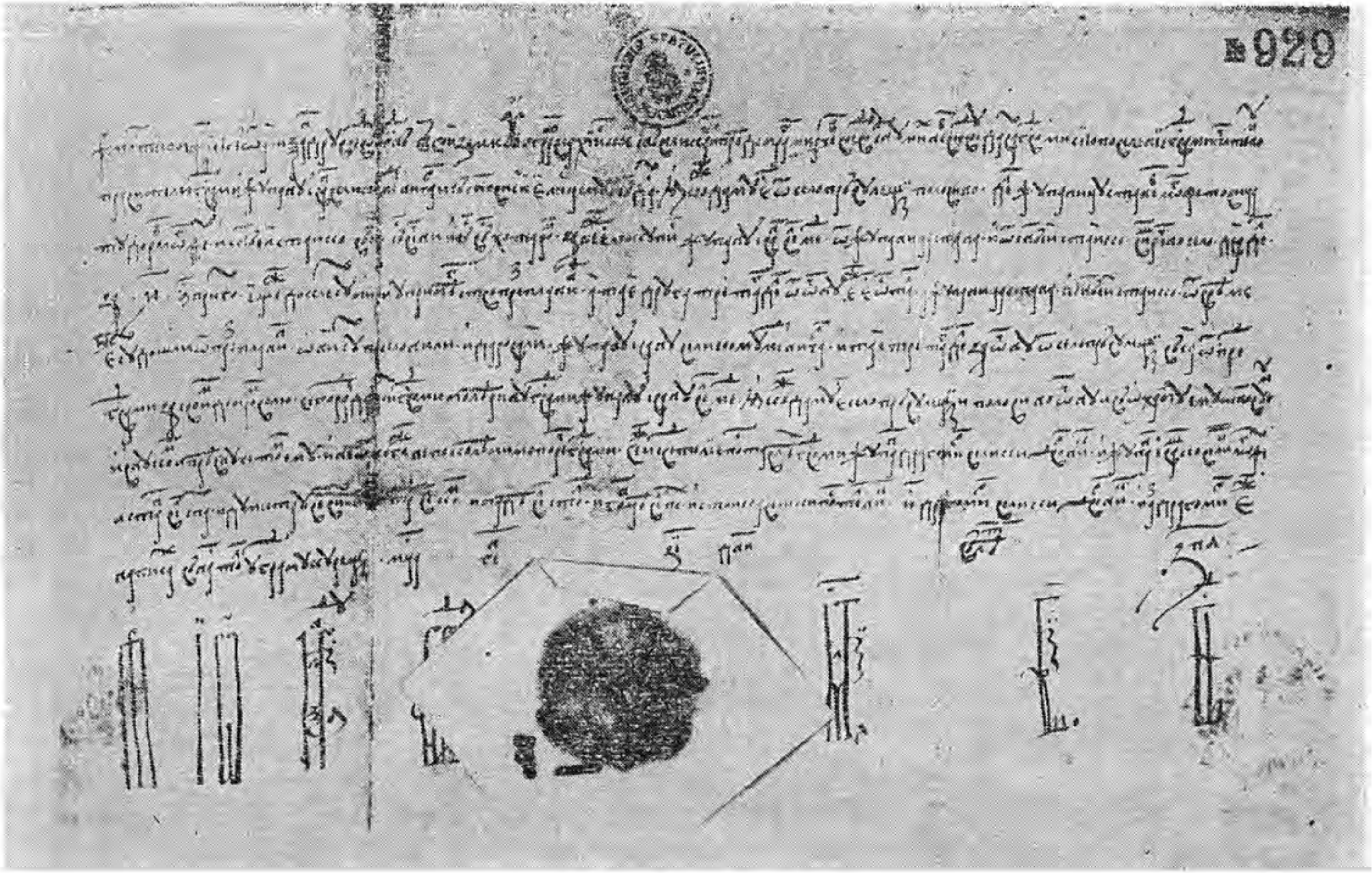

VIII = Doc. nr. 126

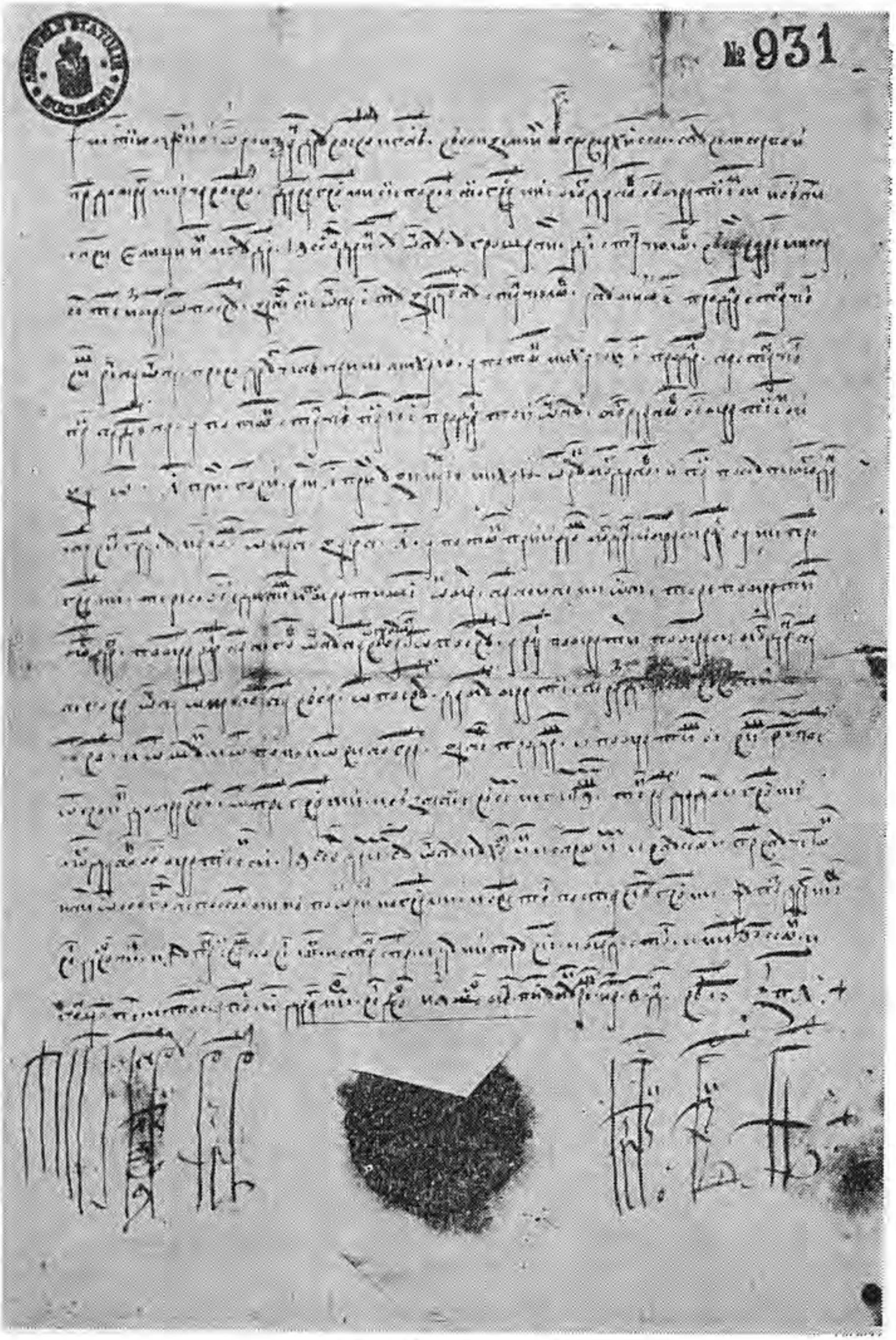

IX = Doc. nr. 131

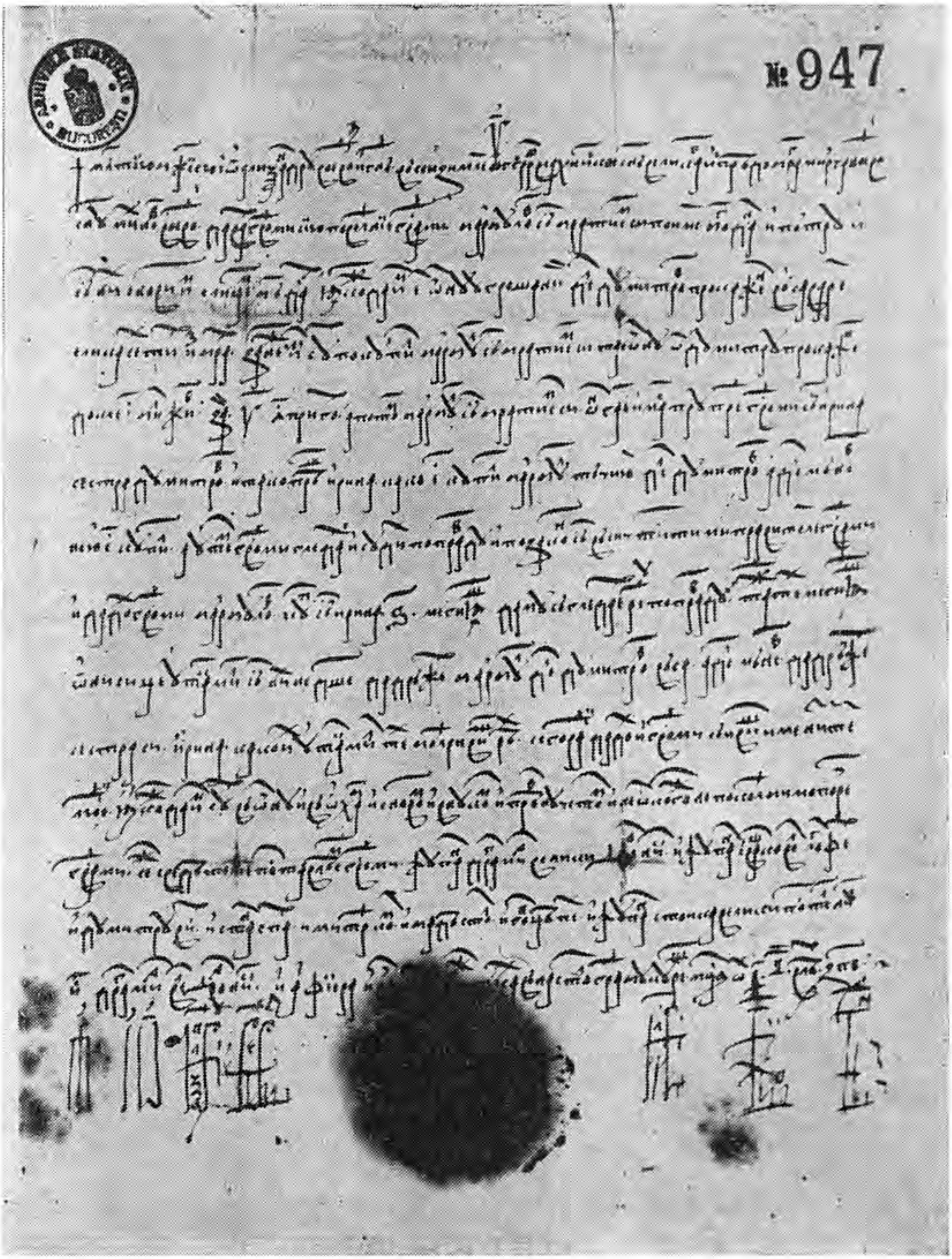

X = Doc. nr. 154

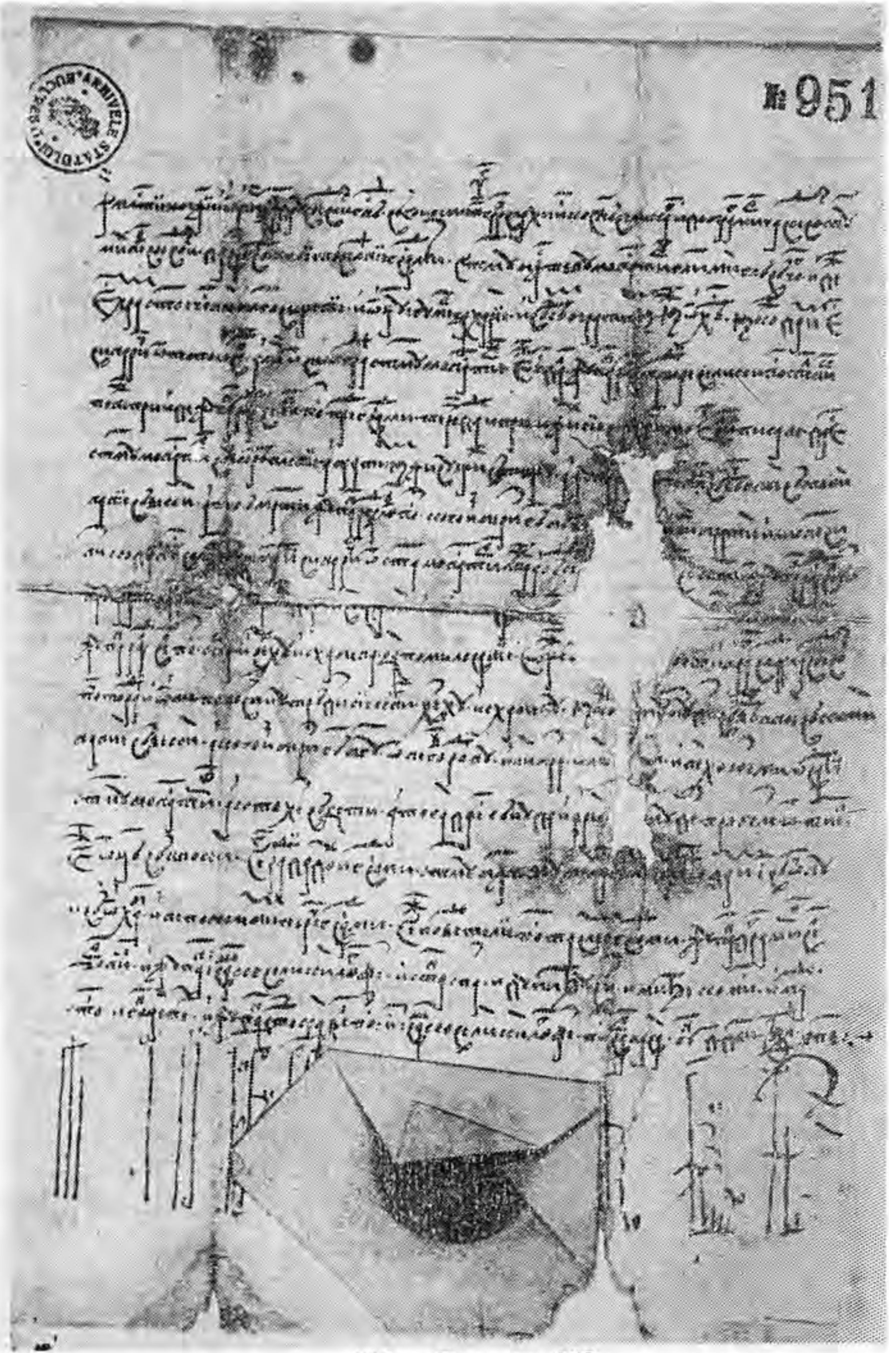

XI = Doc. nr. 160

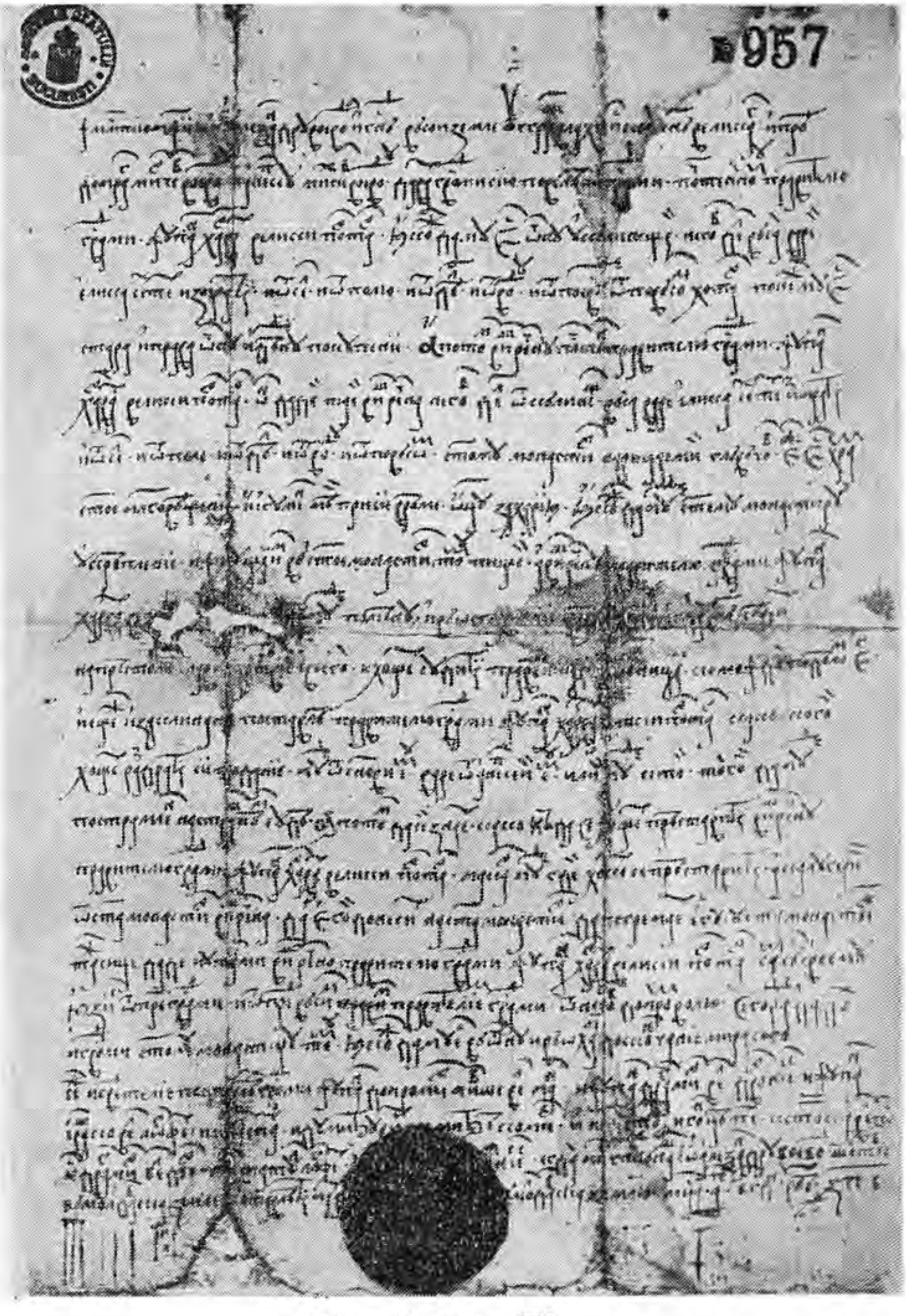

XII = Doc. nr. 172

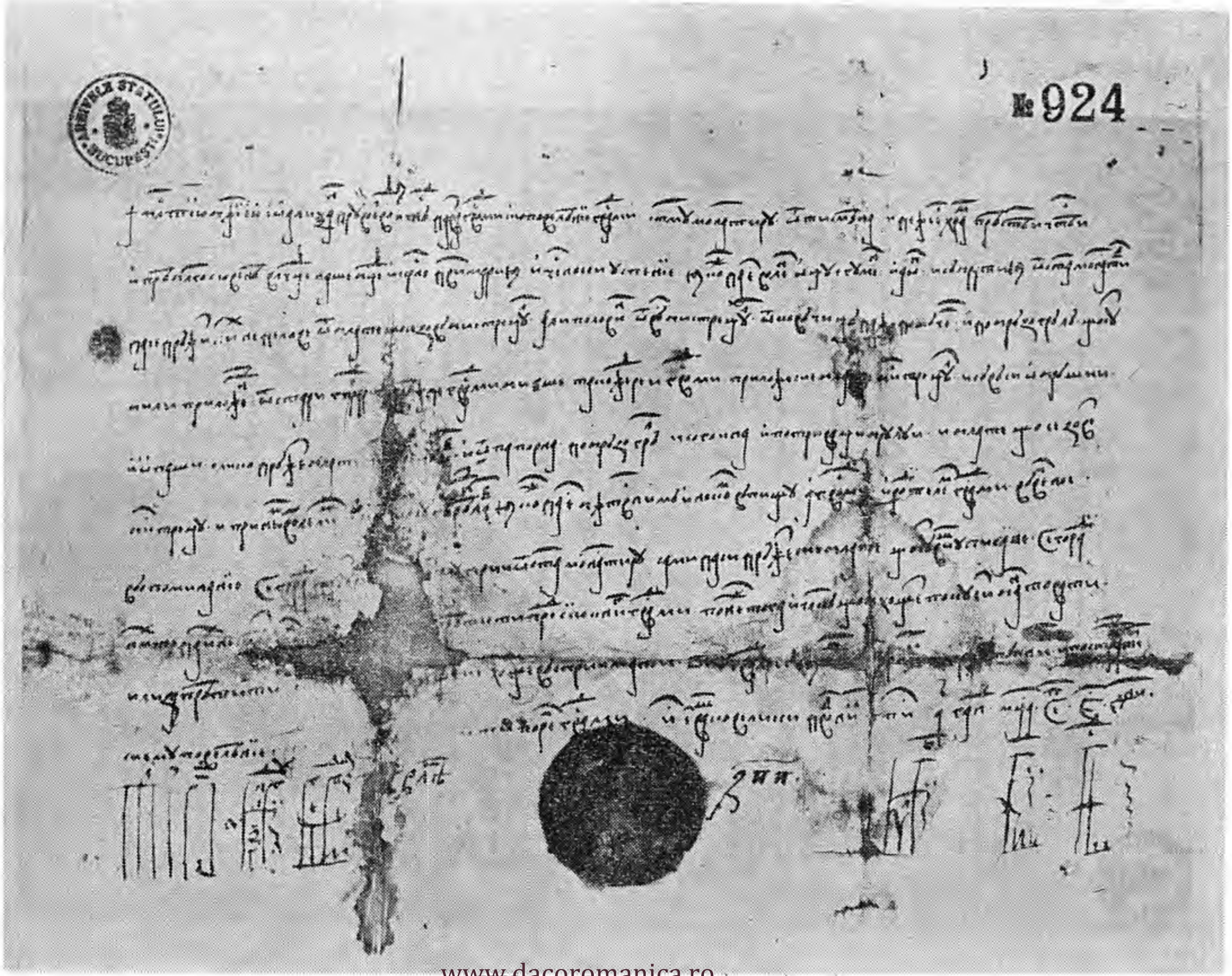

XIII = Doc. nr. 187

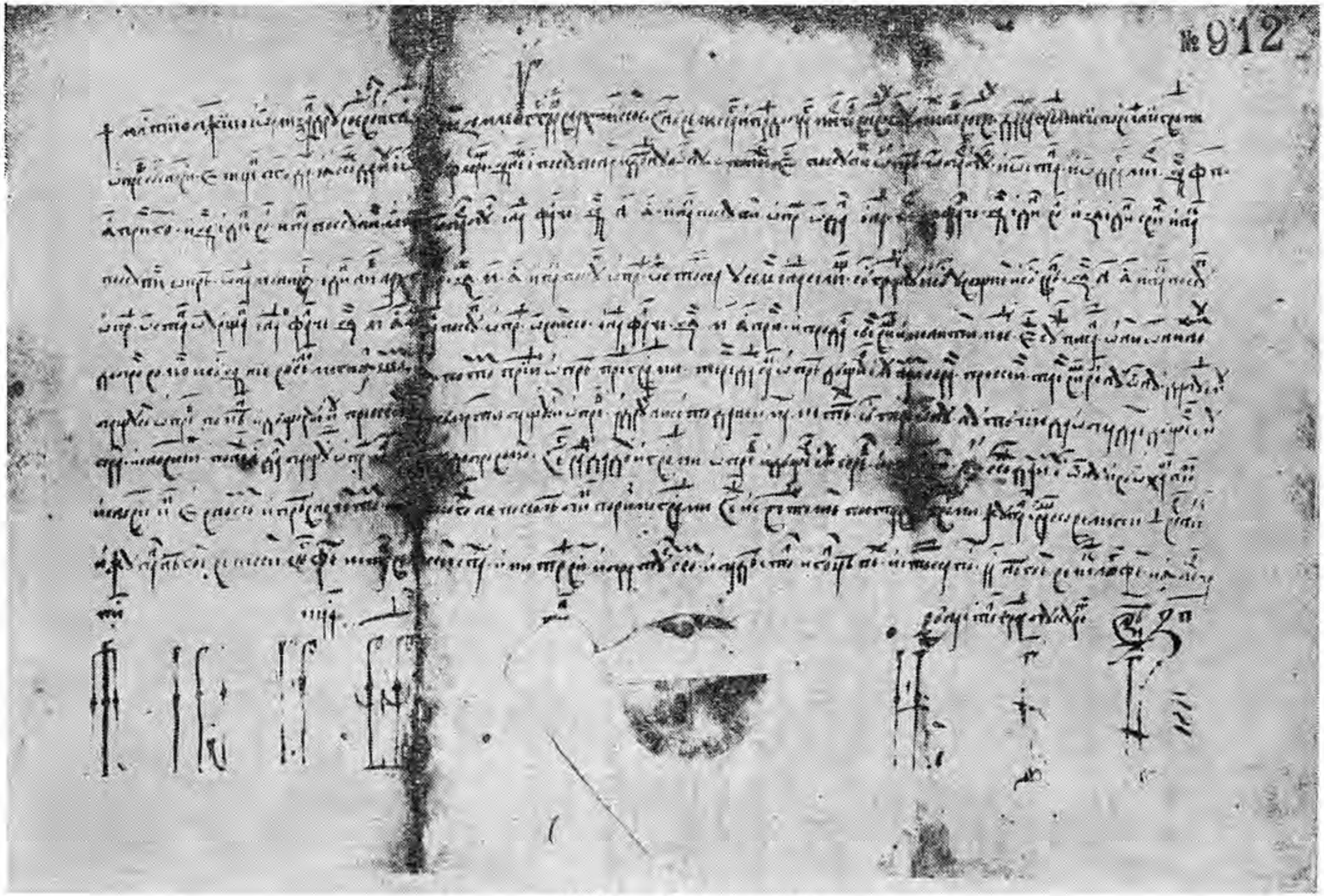

№ 912

XIV = Doc. nr. 195

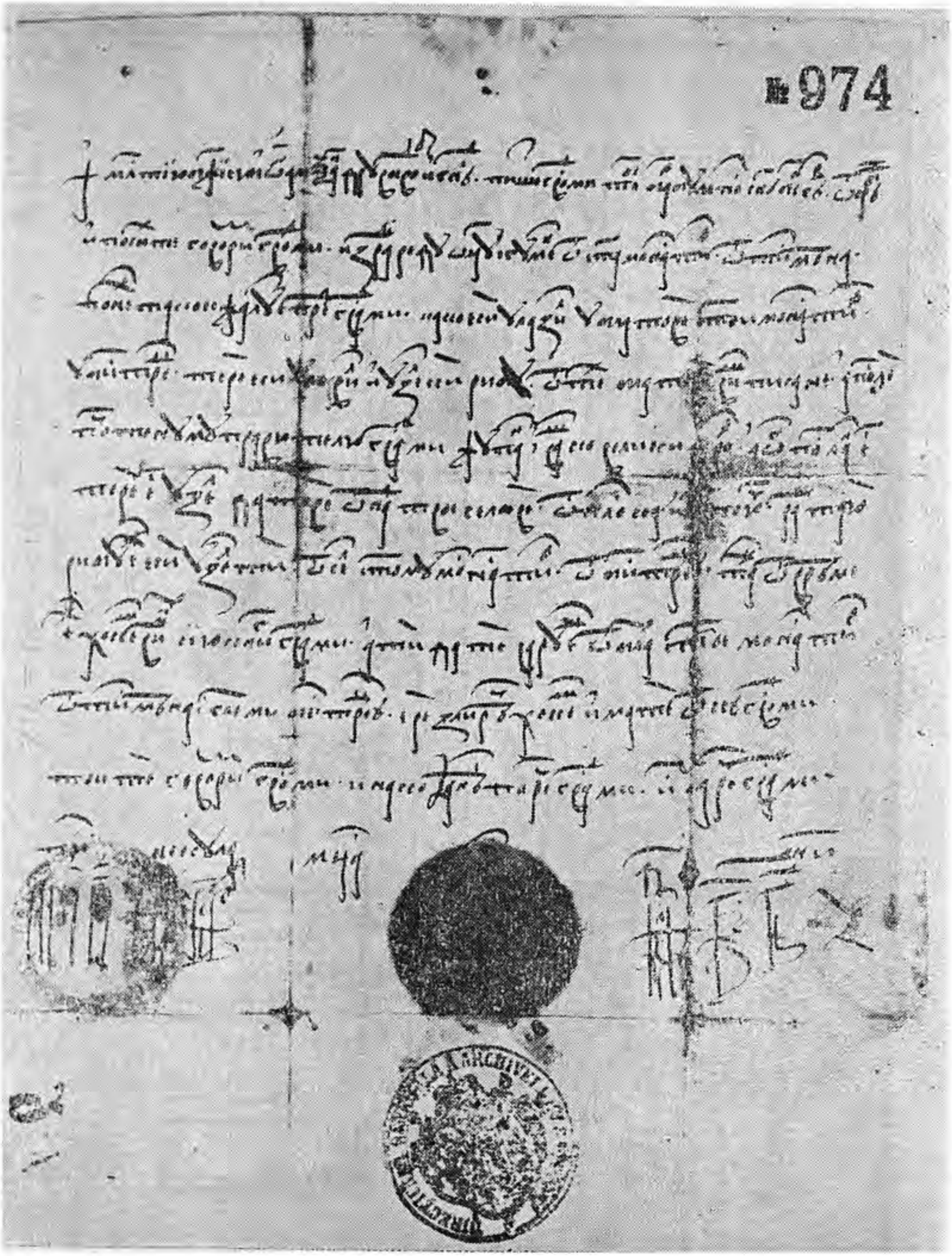

XV = Doc. nr. 215

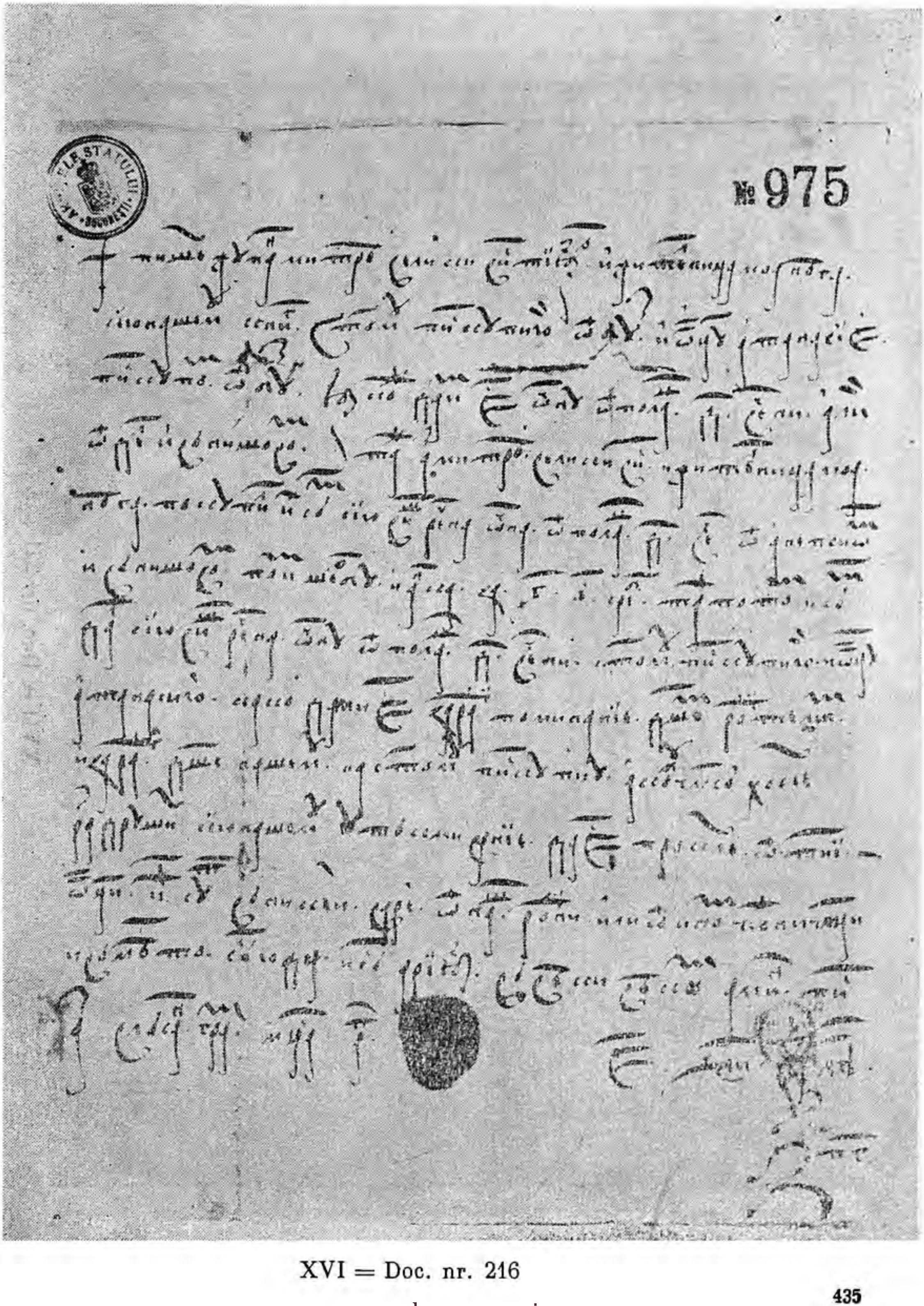

XVI = Doc. nr. 216

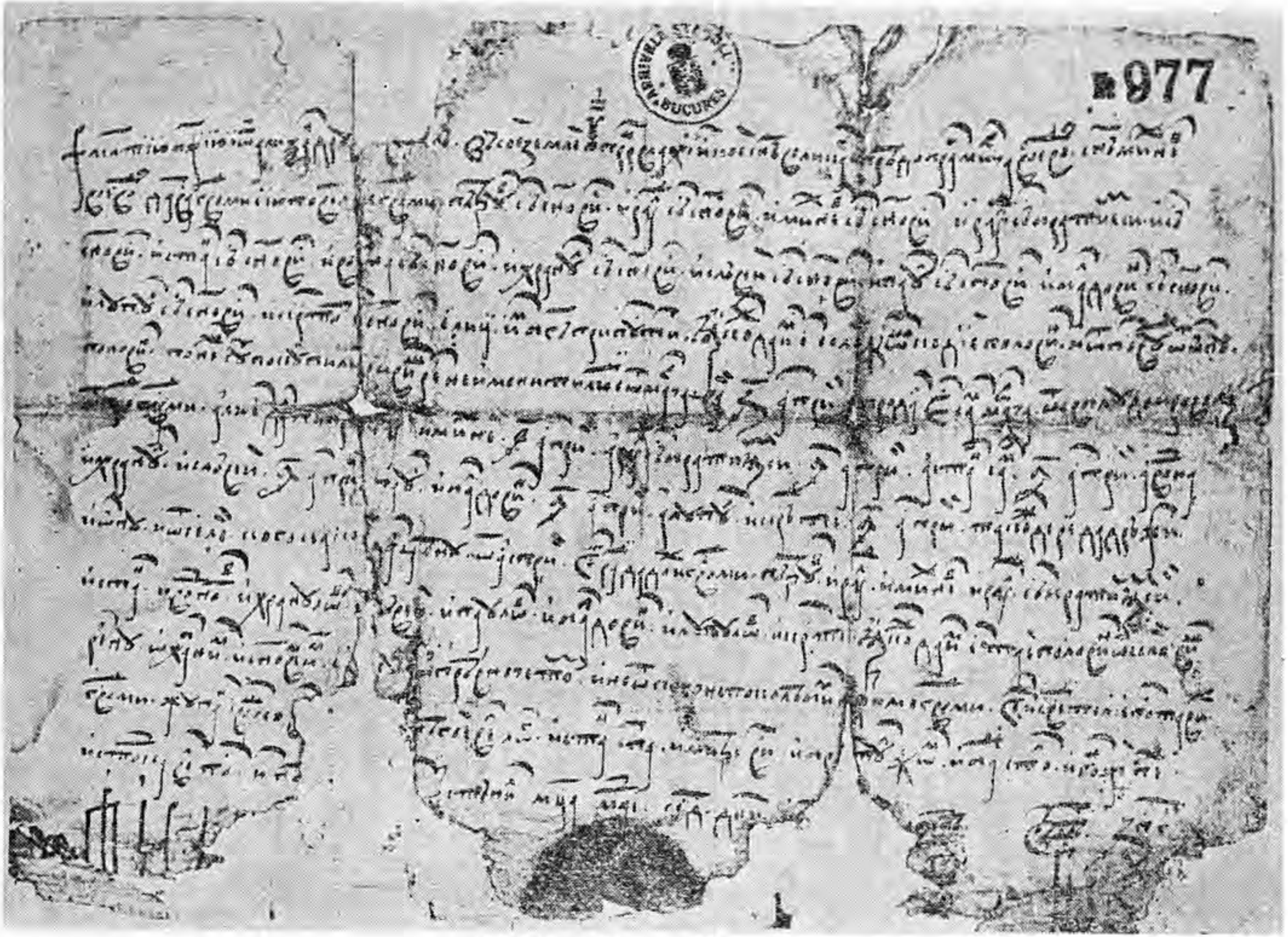

XVII = Doc. nr. 221

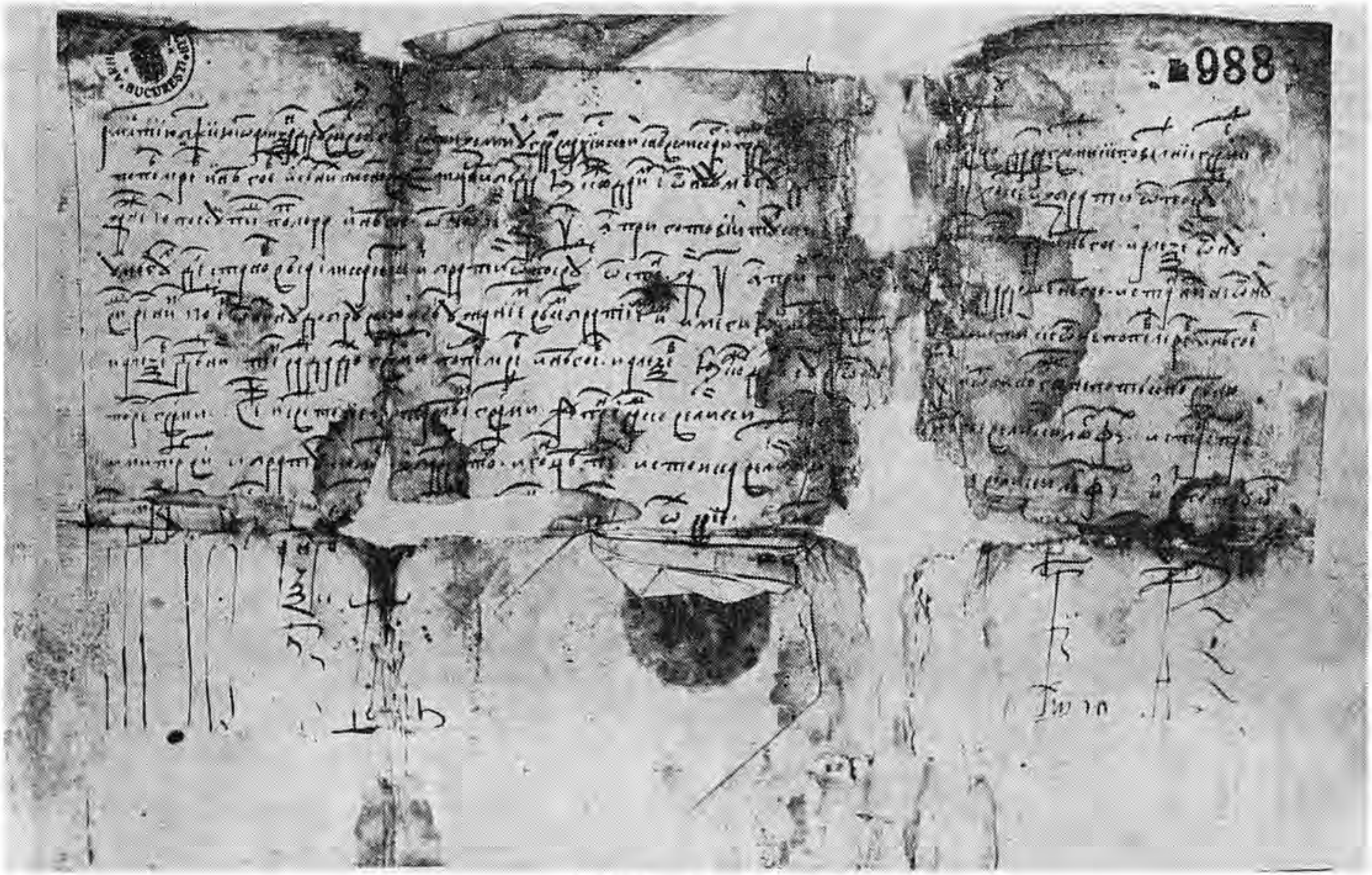

XVIII = Doc. nr. 252

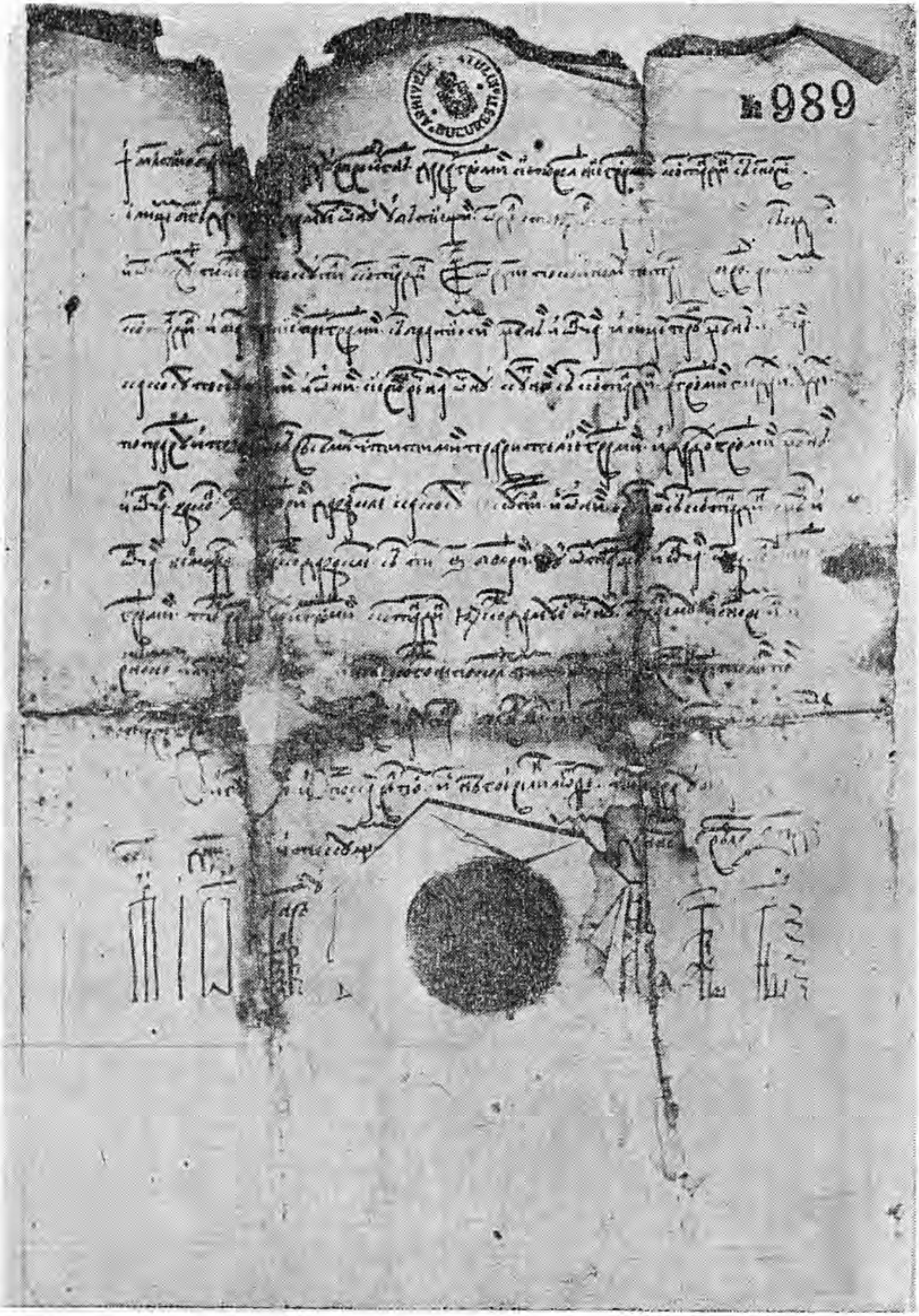

XIX = Doc. nr. 253

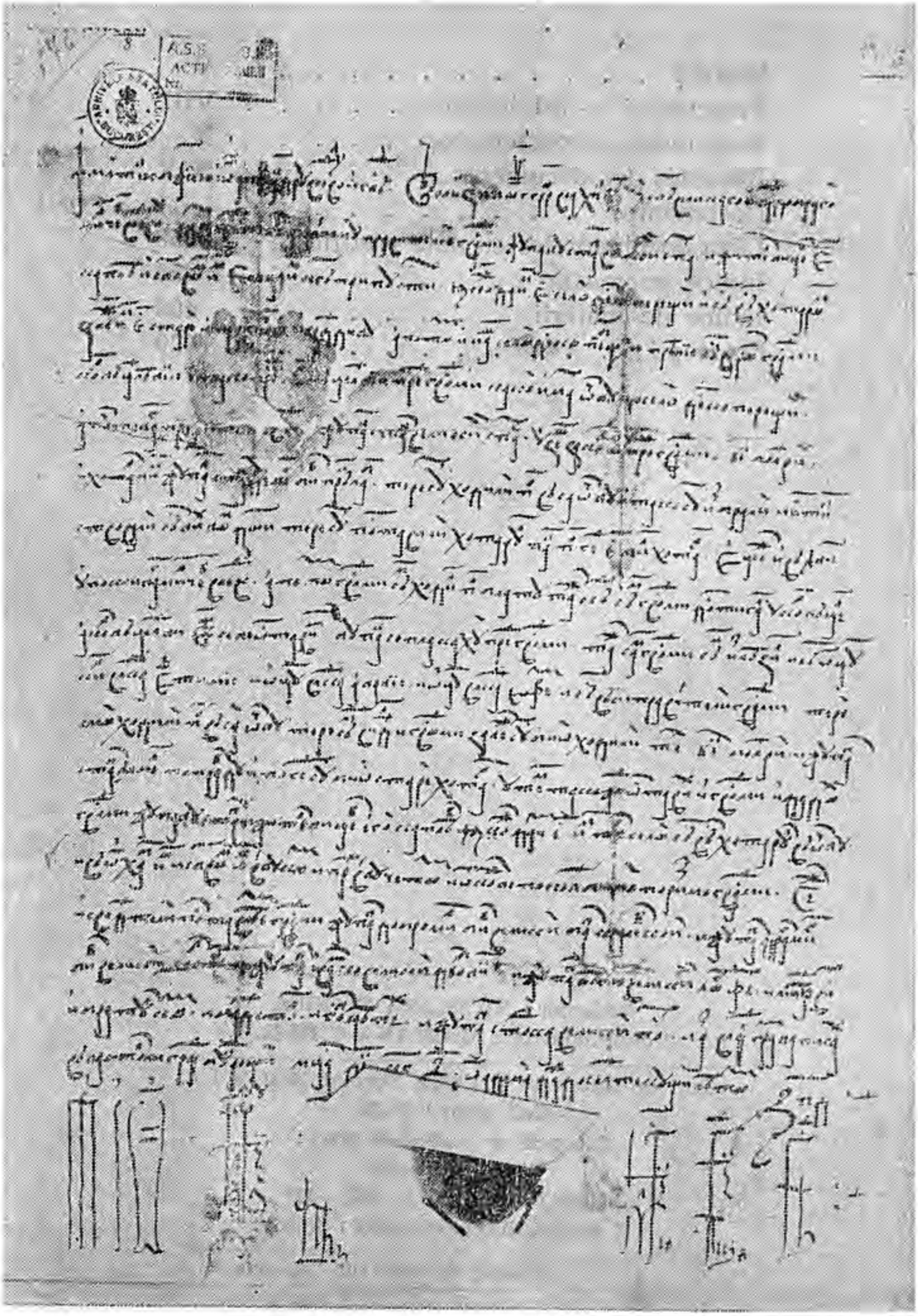

XX = Doc. nr. 257

CUPRINS

Prefață V
Prescurtări — Bibliografie VIII
Rezumatele documentelor X
Résumés des documents XIX
Documente 1
Lista documentelor cu date rectificate . 353
Indice onomastic 354
Indice de materii 408
Fotocopii 420

Redactor : NICULINA FLOREA
Tehnoredactor : MARIANA CHIRILĂ

Bun de tipar : 24.XII.1987. Format 16/70 × 100.
Coli tipar : 29,25.
CZ pentru biblioteci mari :
9(498) (001—12)
9(498.1) «1571 : 1575» (001—12)
CZ pentru biblioteci mici : 9(498) :

Tiparul executat sub comanda
nr. 411 la
Întreprinderea Poligrafică
„13 Decembrie 1918",
București,
Republica Socialistă România

48 lei

Lei 48